

СВЕТЛИНИТЕ НА АГНИ ЙОГА 1957

(Грани Агни Йоги 1957)

Записи на Б.Н.Абрамов от 1957 г.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ПРЕВОДАЧИТЕ

«Защото, ако първият завет беше без недостатък, нямаше да се търси място за втори.» (Послание на апостол Павел до Евреите, 8:7)

Всяка религиозна вяра е свързана с признаването на обстоятелството, че съществува Йерархия на Силите, в която човекът заема някое от по-ниските стъпала, а тези над него са заети от същества с по-висок ранг, като светци, ангели, архангели и така нататък до върха, който по право е отреден за Съществото или Силата, Която е единствена по рода Си и се счита за непознаваема поне за хората на Земята. Независимо от това немалко хора от най-древни времена и до днес са правили и продължават да правят опити за доближаване до Най-висшето и за разбиране на Неговото естество. Същевременно опити за връзка с хората са правени и се правят и Отгоре, от страна на по-високите етажи на духовната стълбица, в резултат на което са се появили различните Свещени писания, съдържащи в днешния си вид отделни откъслечни сведения за естеството на духовната Йерархия и някои практически знания и напътствия за живота на обществото. По такъв начин, започвайки примерно от Ведите, като едни от най-старите известни Свещени писания и стигайки до Корана, като сравнително по-късно Послание до вярващите, всяко от известните на света Свещени писания съдържа определени актуални за времето и мястото си сведения, но нито едно не би могло да се приеме за завършено и съдържащо цялата или пълната Истина, без остатък. При все това преобладаващата част от хората в Християнския свят са склонни да смятат, че Бог е наставлявал хората единствено чрез Старозаветните пророци, евангелистите и апостолите и че единствено Библията трябва да се приема като Божие слово, а всички останали Свещени Писания са неверни и лъжливи. Същото се отнася и до привържениците на останалите вероизповедания, макар че много преди тяхната поява един не малък пророк е засвидетелствувал търпимостта и уважението си към всички съществуващи религии, като е заявил: «Не трябва да се почита само собствената религия и да се осъждат останалите, а трябва да се почитат и религиите на другите. Постъпвайки така, помагаш на своята собствена религия, като правиш услуга и на другите. Но ако постъпваш обратно, навреждайки на другите ти копаеш гроба и на своята собствена религия.» Идва времето и вече е дошло, когато Бог, в лицето на Йерархията на Учителите, отново отправя своите Послания към хората с надеждата да ги отвърне от робуването на телесните възжеления, тоест на животинската им природа и да обърне погледа им нагоре, към вечното и нетленното, както им е било завещано преди време: “Аз казах: Вие сте Богове. Всички сте синове на Всевишния.” (Псалми, 82.6)

Този е бил един от първите Завети, но и преди, и след него е имало и ще има още такива, при това все по-съвършени и по-задълбочени. Предлаганата поредица от Писания Може да се нарече Най-нов Завет към хората от Земята и всеки търсач на Истината, който без преднамереност се запознае с тези Записи, ще ги приеме с удовлетворение и преклонение към Този, Който ги е дал и с благодарност към този, който ги е записал. Велики Владико, Утвърди нашия скромн труд и ни Дай възможност да продължим да разпространяваме Твоето

Благовестие за благото на хората от нашата малка, но голяма по дух страна България.

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ ИЗДАТЕЛСТВОТО (Към първото издание на Записите на Б.Н.Абрамов от 1951 г.)

Записите на Борис Николаевич Абрамов, приети по умозрителен път от Йерархията на Учителите или Всемирното Бяло Братство, са пряко продължение на известните като Агни Йога или Учение на Живата Етика записки на Елена Ивановна Ръорих, получени по същия начин и от същия Висок Източник през първата половина на 20 век.

Николай Константинович Ръорих със сина си Юрий пристига за участие в Манджурската експедиция през 1934 година в Харбин, където се организира група хора, стремящи се към духовно самоусъвършенстване и приели ръководството на Николай Константинович.

Един от най-устремените и духовно подготвени се оказва Б.Н.Абрамов, вече много години отдал на изучаването на философската и окултна литература с надежда да намери своя духовен път. Скоро Борис Николаевич получава пръстен на ученичеството от ръцете на своя Гуру. След отпътуването на Николай Константинович връзката продължава чрез преписка, в която се включва и Елена Ивановна Ръорих. През април 1936 г. в писмо до Абрамов тя препоръчва на Борис Николаевич: „Пишете за всички Ваши наблюдения и духовни преживявания и ги записвайте. Всичко това е извънредно важно и с годините ще се превърне в забележителна хроника. ... Разбира се, записвайте и Вашите сънища”. През януари 1937 г. още един път потвърждава: „Събирайте всички знаци и знамения - ще се получи забележителна Книга”.

До края на 1950 г. повече публикувани писма на Елена Ивановна до Абрамов няма. Обаче има нейно писмо от януари 1940 г. до Екатерина Петровна Инге, една от най-близките ученици на Ръорихови, живееща тогава в Харбин, с препоръки за Борис Николаевич. „Много Ви моля, скъпа Е.П., да предадете на Б.Н. да продължава да записва всички свои духовни преживявания и всички усещания във връзка със събитията. Също така, ако чутото от него с вътрешното или духовно ухо отговаря на доброто, нека да доверява, тъй като доброто е единната мярка във всичко. Много обичам неговите писма...” Тук ние за първи път вече намираме споменаване за възприемането от Борис Николаевич на някакви послания.

За следващите 10 години публикувани писма на Ръорихови до Абрамов или със споменаването му нямаме. Но неговият верен ученик и първи издател на неговите Записки Б.А. Данилов в книгата си „Вестъ принесший” пише за този период: „Още в 40-те години Борис Николаевич започна да възприема мислено отначало отделни думи, а после и цели фрази, идващи при него от пространството”. И първите Записки от 1951 г. още представляват такива „отделни думи”. В изреченията понякога се срещат два варианта на думата или фрагмента от фразата, има празнини, отразяващи забравени или неразбрани думи. Информативни ли са тези Записки и струваше ли си да се публикуват? На първо място, те илюстрират процеса на сформирание и задълбочаване на Общуването с

Учителя, което за много читатели може да бъде не само интересно, но и полезно, а на второ място, не носят ли и те значение, скрито за определено време? Тъй като Елена Ивановна пише на съпрузите Фосдик през 1950 г.: „За времето на своя опит и аз съм отхвърлила не малко неща като нещо погрешно или даже безсмислено, но дойде време и много стана ясно и пълно с дълбоко значение”.

И още една забележка, отнасяща се до названията на издадените книги със Записи на Борис Николаевич като „Грани Агни Йоги”, което у много читатели предизвиква недоумение и предложение за други названия.

„Моето Учение е Свято и няма граници за неговите прояви. Безкрайно, неограничено и очертано само от предела на постигащото го съзнание. То се излива от Безпределността във всички векове, блестяйки с безчислените страни на своите многообразни аспекти, безкрайни по своята разновидност. Страните са безчислени, безбройни по число, страни на единния Адамант, името на което е Истина за Битието. Те са безгранични и безпределни, и извън рамките на човешкото осъзнаване.” (ГАЙ 1952 г.)

ПРЕДИСЛОВИЕ ОТ Б.А.ДАНИЛОВ, УЧЕНИК НА Б.Н.АБРАМОВ (Към първото издание на записите на Б.Н.Абрамов от 1954 г.)

Един ученик се обърнал към своя духовен Учител с думите: ”Искам да постигна Твоя Мир в дните на моя живот”. Последвал отговор: “Отвърни се от себе си, вземи своя кръст и Ме последвай”. Така просто и кратко Учителят обозначил линията на живота, по която трябва да върви стремящият се към духовно усъвършенстване.

Пребиваването на човека на Земята е като пътешественик на междинна станция – временно, но съвършено необходимо. Тъй като именно тук той придобива скъпоценните бисери на опита, без който е невъзможно понататъшното придвижване по духовния път. Един от тези “бисери” е прокарването на канали в Тънкия Свят, по които духът ще се устреми след заминаването си от плътния земен свят. Важно е да се отбележи, че тази работа човек може да изпълни само тук, на Земята. След Прехода от пътника не се създават нови направления в дейността и в Тънкия Свят той може да твори и да се придвижва само по направления, заложили от него в плътния свят.

В Учението на Живата Етика и Записките на Борис Николаевич Абрамов за такава подготовка се препоръчва два пъти дневно да се мисли за Далечните Светове и за Бъдещето, установявайки още на Земята сътрудничество с човечествата на тези Светове и помагайки с това не само на своята еволюция, но и за придвижването на земното човечество, а и на самата планета Земя. А на дадения етап от пътя такъв процес способства също и за обостряне и усъвършенстване на мисленето и с помощта на ритъма дисциплинира волята на човека. Тъй като е известно, че самата материя е инертна, хаотична и само огнената воля е способна да ѝ придаде форма и да внесе порядък, тоест, да създаде космос.

Постоянно и последователно прилагайки в живота тези и други Съвети на Учителя, може съзнателно да се залагат плетениците на кармата на своите бъдещи

въплътения. Тъй като в този живот често се налага твърде болезнено да се изкупват предишни грешки и прегрешения - плодове на собственото несъвършенство. Разбирането, че всички усложнения и трудности са дадени не по нечий произвол, позволява да се пренесе полето на битката от обстоятелствата вън вътре в себе си, тоест, да се бориш и удържаш победа над себе си, над своите изживявани качества. Но такова изживяване не оставя след себе си пустота, а се запълва по закона на полярността с противоположни качества, необходими за приближаването до целта, макар и много далечна – да заприличаме на своя Небесен Отец.

По такъв начин важната и отговорна задача, стояща пред всеки пътник на духовния път, е да утвърждава Основите на Учението на живота. В това ще бъде създанието. А ако всички дела си оставят само на езика, то разбудените енергии известно време ще носят напред, а след това, незакрепени с опитно приложение, ще се върнат при своя породител, но вече не със създаваща сила, а с разрушаваща. “Не думите ще спасят, а тяхното прилагане. Да се говори е много по-лесно, отколкото да се прилага. Думите, неутвърдени с действие са като сухи листа”. (Грани Агни Йоги.1956.42)

Земята и Космосът са единни по своя строеж и по своето предназначение. Космическите Закони регулират всички процеси, протичащи в Мирозданието. И ние, земляните, не представляваме изключение. Времето, когато човек се е стремил да познае и разбере само грубо физическите закони, тоест, достъпните за наблюдение от съвременните органи на чувствата на хората от нашата планета, е минало. Животът на всичко съществуващо, от атома до звездните галактики, се подчинява на единните Космически Закони. И човекът, създаден по образ и подобие на Бога, носи пълна отговорност за всичко, произвеждано от неговия микрокосмос. Ежесекундно всеки от нас ражда мисли, чувства и емоции, носещи в зависимост от тяхното качество огън и светлина или зло, тъмнина и разруха. А да се излъчва светлина в пространството е възможно винаги, насън или при будърстване, ако е запален светлия огън в сърцето на пътника. С това се оказва помощ в еволюционното развитие на всички и на всичко обкръжаващо, даже на далечното и невидимото. Да си спомним за картината на Николай Константинович Ръорих “Прокопий Праведник се моли за неизвестните плаващи” или за неговото платно “Агни Йога”...

Според Космическите Закони истинското Служене започва тогава, когато малкото “аз” израсне в колективно, а след това стане едно с голямото “Аз”, с Индивидуалността. Този процес е неразривно свързан с еволюцията на духа. И на нашия хоризонт вече блещука новата, по-висока духовна степен, която ще ознаменува завивката на прехода към космическо съзнание. “Личното съзнание е расло и се е развивало по плана на еволюцията, и е било нужно като необходимо стъпало към следващата, по-висша форма на неговата проява. <...> Човечеството преминава на колективни релси, независимо от това дали иска това или не го иска. Колективът разширява съзнанието и го приобщава към по-широк кръг. Колективът расте, обхващайки в края на краищата цялото земно човечество, за да стане след това част от вселенското човечество”. (Грани Агни Йоги.1956.34)

Трябва да се помни, че най-важният ключ към успеха по пътя към това стъпало на духовното усъвършенстване се явява постоянното помнене на

Учителя, на Йерархията на Светлината, постоянното представяне на Висшето. За овладяването на този ключ способства въвеждането на ритъм във всички благи дела и мисли, тъй като на ритъма, като на един от основните Космически Закони, се държи цялото Мироздание. И, разбира се, цялата дейност трябва да бъде при това съзнателна, с пълното разбиране на следствията от всяка постъпка, дума, чувство и мисъл. Само при тези условия е възможно ускорено следване на пътя на духовното усъвършенстване.

“Казах вече: допустимо е всичко, но с Мен, за да мога Аз да Вляза във всички ваши дела с утвърждение. А отидихт е възможен, и развлеченията са възможни, но не при условие на забравя на най-нужното. Даже съсредоточавайки се върху сериозна работа не трябва да се забравя Учителя. Затова се говори за постоянно представяне и неразделност на съзнанията. Не е голямо постижение да се помни Учителя в моментите на Общуване, забравяйки за Него в по-голямата част от деня или нощта. Говоря за непрекъснато помнене. <...> А когато завърши земният живот, ще помогне лесно и без съжаление да се разделите с всичко, което той ви е предоставил временно и свободно и радостно да заминете за Другия свят, в Света на Моите безпределни възможности, откриващи се пред тези, които са с Мен”. (Грани Агни Йоги.1955.283)

Б.А.Данилов

ЖИВОТ НА ПОДВИГ И НЕПОКЛАТИМА ПРЕДАНОСТ

[Кратка биография на Борис Николаевич Абрамов, наричан от Великия Владика (Маха Коган) Махатма Мория Негов Син, изпратен в света да донесе на Земята последното Благовестие или Посланията на Йерархията на Учителите за хората от епохата на Водолея.]

Борис Николаевич Абрамов е роден в Русия на 2 август 1897 година. В юношеските му години склонността към военното дело го завежда във флота и той става военен моряк. През 1917 година над Русия преминава ураганът на революцията и Борис Николаевич заедно с много руснаци се оказва зад пределите на родината си. Страхотна тежест ляга на плещите на онези, което се оказват зад границата в такава ситуация. “Зовът на Родината” е реално съществуващо явление, макар и да не се измерва с нашите земни мерки и трудно да се разбира от не изпиталите това чувство. Озовал се зад границата, той не изгубва вярата си към Родината и не ѝ изменя, съблазните на Запада не го изкушават. Той си остава не само по кръв, но и по дух руснак. Той не се стреми към забогатяване, неговите потребности от материални блага са много скромни.

Б.Н.Абрамов бил човек с голяма култура и всестранно образован: разбирал от техника, работил в химическа лаборатория, познавал добре музиката и литературата, като самият той свирел на пиано и пишел стихове. Негово

постоянно увлечение били познанията за предназначението на човека, за неговото място и роля в мирозданието. По пътя на духовните си търсения Борис Николаевич се запознал с различни философско-религиозни системи. На него са били близки Ученията на Христос, Буда, Платон, Конфуций, Зороастър. Така се полагали основите на неговия мироглед, който окончателно се формирал след срещата му с Николай Константинович Ръорих.

През 1934 година, по време на пътешествие в Китай, Н.К.Ръорих пристига в Харбин. Руското население на града с уважение посреща своя земляк, вече известен по това време като голям художник, пътешественик и учен. Зад границата били известни също и философските възгледи на Николай Константинович. Естествено, че към него се устремили хора, живеещи с духовните си интереси. От многото идващи при него харбинци Николай Константинович избрал хора, които били духовно най-подготвени за сътрудничество с него и които сформирали неголяма група ученици, приемащи Н.К.Ръорих за свой земен Учител – Гуру. В това число бил и Б.Н.Абрамов. От цялата група ученици Николай Константинович отделил двама, на които връчил донесени от Хималаите пръстени на ученичеството, като знак на особено доверие и духовна близост. Тези избрани били Б.Н.Абрамов и А.П.Хейдок. От този момент започнала нова страница в живота на Б.Н.Абрамов. Николай Константинович го завел до изворите на Живата Етика, коленичейки пред които избраният ученик жадно попивал новите знания. Дългите години на търсене смисъла на живота най-после го довели до отговора на този въпрос. Може да се каже, че на тази група хора (ученици) е била предоставена уникалната възможност да бъдат приобщени към Мъдростта на Живота от самият Н.К.Ръорих – една от големите духовни личности на 20 век. Те имали щастието да се срещат често с Николай Константинович, докато пребивавал в Харбин. Той провеждал с тях срещи, по време на които били заложени основите на бъдещото сътрудничество, предавал им своя богат опит в служенето на еволюцията и общото благо. Със заминаването на Н.К.Ръорих в Индия установеният контакт не се прекъснал, а продължил като преписка. Спомняйки си за срещите с Николай Константинович, Абрамов казвал, че Гуру ясно е формулирал закона за Йерархията на Светлината и Нейното значение като основен закон на мирозданието. Удивителната духовна култура, свойствена на Н. К. Ръорих, до голяма степен се предала на Б.Н.Абрамов и станала негово жизнено кредо. Той бил външно обикновен и скромен, и много хора, преминавайки покрай него или дори влизайки в допир с него, даже и не подозирали какво представлява действителната негова същност, изпълнена с огнена устременост и непреклонна преданост към духовния Учител. Вероятно е било нужно не едно възлъщение, за да се утвърди в сърцето такъв мощен енергетичен потенциал. Неговият живот може да бъде наречен подвиг в служенето на еволюцията. Нямамо гръмки думи, ефектни постъпки, нямамо провъзвестия. Пътят на Б.Н.Абрамов бил изпълнен с много трудности – така било зад границата, така било и тук, в родината (той пристигнал в СССР през 1959 година). Имало моменти в неговия живот, когато препятствията се нареждали пред него като стена и физическото обзрение не виждало никакви възможности, а само сърцето е знаело и помнило думите на Учителя: ”И това ще се преживее”. Какво му е помагало в тези минути? Устремът

и предаността на своя духовен Учител. Помощта идвала в последния момент. Облаците се разсейвали и отново изгрявало слънцето. Б.Н.Абрамов като човек е притежавал и някои качества, присъщи на всички нас, хората. Е.И.Ръорих в своето време му показвала тези особености и, трябва да се каже, че той приемал тези съвети и ги спазвал точно. Още в 40-те години Борис Николаевич започнал мислено да възприема отначало отделни думи, а след това и цели фрази, идващи при него от пространството. Новите явления в неговия живот били неочаквани и предизвиквали в него различни въпроси. Но у него не възникнало чувство на гордост и величие. Тук, безусловно, се е проявила онази духовна култура, която щедро споделял с него неговият Гуру. В писмо до Н.К.Ръорих, във връзка с новия си и неочакван опит, Б.Н.Абрамов попитал как да се отнася към него. Отговорът пристигнал бързо, но не от Николай Константинович, а от Елена Ивановна, която се обръщала към него с молба да ѝ изпрати образци от получените записки. След получаването им Елена Ивановна му писала отново, потвърждавайки техния Висок източник, изразила радостта си за него и го посъветвала да продължи работата. Борис Николаевич изпълнил този съвет и до края на земните си дни продължил почти ежедневно да води записки на постъпващата информация. Естествено, че е била необходима пълна мобилизация не само на физическите, но и на духовните сили. Информацията, като правило, пристигала нощем и трябвало веднага да бъде записана на хартия, тъй като плътната физическа обвивка не е в състояние да задържи дълго в съзнанието си тънките докосвания на Висшите сфери. Такова колосално натоварване нощ след нощ за десетилетия трудно може някой да си представи. Този процес може да се нарече подвиг. Какво е движело този човек, за да изпълни този титаничен труд? Не е имало принуждение, не е имало славословия и хвалебствени химни в негова чест. Той не излизал по трибуните и не пожънвал буря от аплодисменти. Той преминал скромно през живота, незабелязан от мнозина.

Дошло е времето многогодишният труд на Б.Н.Абрамов да стане достъпен за читателите. По същия начин и светлината на някоя далечна звезда достига до нас тогава, когато физическото тяло на звездата вече не съществува, като ни кара да обърнем глави нагоре и някакъв трепет изпълва сърцето ни.

В настоящата книга са поместени записите, направени от Борис Николаевич през 1957 година. Тяхното съдържание помага да се разкрият нови страни от Агни Йога и по-добре да се разбере и усвои Мъдростта, изложена в книгите на Живата етика, тъй като и всички те са дадени от Единния висок Източник. Б. Н.Абрамов е получавал информация от Великия Учител, а след заминаването на Николай Константинович и Елена Ивановна Ръорих от земния план, е възприемал също и техни съобщения, което е отбелязано в началото на съответните записи с думите “Гуру” и “М.А.Й.” (Майката на Агни Йога). При подготовката на ръкописите за издаване са били запазени особеностите на стила и формата на изложение на записките, което, несъмнено, ще помогне на читателя да почувства дълбочината и значението на тези знания, дошли до нас благодарение на подвижническия труд на Борис Николаевич Абрамов.

Б.А.Данилов

ЗАПИСИ НА БОРИС НИКОЛАЕВИЧ АБРАМОВ ОТ 1957 г.

1. (1 януари). “В многото знание има много печал”, и хората са непривлекателни без маски. Но все пак е по-добре да се знае това, което е, отколкото да се умиляваш от видимото. Могат да се избегнат много изненади. Понякога земната очевидност започва да звучи особено ярко. Тогава Казвам: “Само не влагайте в нея цялото си сърце, а също и в хората. Цялото си сърце без остатък можете да вложите само във Владиката, но не в аспекта на личните очаквания за компенсация или награда”. Сърцето се отдава без всякакви условия, просто затова, че го изисква любовта. И когато е разрушена купчината от лични постройки, остава Владиката, Стоящ над живота и над личния свят на тези, които се доближават до Него. Вие, които внасяте личното в сферата на служенето на Общото Благо, забравяте, че условието да Ме следвате беше формулата: “Отвърни се от себе си”, но вземи всичко свое лошо, своя кръст, своята карма и всичко, което си натворил върху своите плещи за изживяването и трансмутацията им в Огъня на Светлината. Само така може да се достигне до предназначеното. Какво да се чака и защо да се надяваш на нещо външно, когато ето, пътят е пред вас. Тъй като трябва да се върви и трябва да се достигне независимо от това как и какъв живот живее външният свят. Защото той е само до прага, а след него Другият Свят встъпва в сила, а не този, който е всичко за вас. Трябва да помислим за своето индивидуално бъдеще, тъй като то не може да се избегне.

2. (2 януари). Подавам Ръка за Помощ, но ако тя бъде отхвърлена, Ръката увисва в пространството. Качеството възприемчивост трябва да бъде постоянно, без постоянство няма напредък. Постоянството е форма на проява на качества, тоест тази основа, върху която те се изграждат. Шарките на духа се тъкат и качеството постоянство е основа на тъканта. Докосването до проводника на духа не може да бъде спазматично - нужен е ритъм. Не самото съмнение и недоверие са опасни, а техните следствия, изгарящи достиженията. Утвърдете се необратимо върху Мен. Ако изцяло разчитаме на думата даже на тези, които стоят близко, доверието ще бъде разрушено, тъй като хората често грешат, даже тези, които са около нас. Утвърждавайте се върху Йерархията. Законът и Основите са извън съмнение. Всичко се колебае, но стълбата на Йерархията е непоколебима, тъй като се изгражда върху Основите и Закона. За Нея и се дръжте.

3. (Майката на Света). Даже ако вашата планета изчезне, то животът в Космоса няма да се наруши. Не го нарушава и всичко това, което става на Земята. Тя е мъничка песчинка в Океана на Безпределността и не може да представлява център на Вселената. От това може да се започне и космическото мислене и духом да се опитате да обхванете проявата на Безпределността. Където и да се намира духът, той не принадлежи към тази видимост, в която се проявява неговата активност. Духът е от Безпределността. Духът е дете на вечността. Разберете духом своята Безпределност, затворена в пределни форми. И когато видимостта стане тежка и притискаща, помнете, че ние сме безпределни.

4. Тъмнината пропълзва навсякъде, където има незащитени или слаби места. Стига само някъде защитата да отслабне и натискът на тъмнината се усилва именно в това място. Стига само да се усъмниш или разколебаеш и тъмните незабавно усилят своето въздействие. Безусловното Единение отхвърля всичко, което му пречи.

5. (3 януари). Дайте в Моите ръце енергиите на сърцето, устремени от вас към Мен, за да Мога по тях да ви изпратя Благодат. Те трябва да произлизат от сърцето. Ако тъмнината се изправя дори и срещу вас, които сте под Моята Защита и действа върху мисълта, то какво да се каже за тези, чрез които те пропълзват. Всички, които ви обкръжават, служат като оръдие за въздействие срещу вас. Близкостоящите обграждат от тъмнината така също, както бихте обградили себе си и нанасяйки удар не го нанасяйте върху тях, а върху криещите се зад тях. Когато вие сте в здраво Единение с Мен, тъмнината отстъпва в безсилие и злоба, не смеейки да ви докосне. Но отдалечавайки се от Мен приближавате тъмнината. Затова винаги и във всичко, и навсякъде бъдете с Мен. Говорейки по същество, целият път се състои в борба с тъмнината, тъй като тя трябва да се победи. Да се победи тъмнината - ето в какво е значението на това, което се случва около вас и с вас. Трябва постепенно и последователно да ставате по-силни от всеки пореден и по-силен служител на тъмнината, изпращан срещу вас от нея. На Архата се изпраща йерофант на злото. Какво да се чудим, че борбата протича на предела. Значи силите растат и особено след всяка нова победа. Те изпращат мисъл за безсилие, за да отслабят. Прилагат всички старания, за да не можете да видите вие, че поредната идея да ви затруднят е дело именно на техните ръце, тъй като искат то да бъде приписано на всеки друг, но не и на тях. В това е тяхната сила, тъй като са силни дотогава, докато не бъде разкрит източникът на сътворяването ви от тях зло. В това е тяхната неуязвимост. Но Учителят е на стража. Бъдете и вие на стража в пълно Единение с Него.

6. (7 януари). Ще усвоим преминатия урок от последното стълкновение с тъмнината. Предупреждение беше дадено чрез силния тигър, видян насън и беше дадена съответстваща записка. И все пак, когато започна нападението и тъмнината се стовари от всички страни, такова приближаване на тъмнината не беше предвидено. Затова беше допусната грешка, заключаваща се в това, че благодарение на отсъствието на защита от въздействие по непредвидения канал на приближаване, то беше и оказано, и то в много силна степен. И само почувствайки цялата тежест на надвисналата тъмнина и безизходната безпросветност, съпътстваща това, се удаде да определиш откъде е пропълзало злонамерението. Всичко беше подготвено така, че да затвори напълно очите за условията, създали възможност за ново приближаване на тъмните. Тъмните го направиха неизбежно и само тежките следствия от нахлуването на тъмнината помогнаха да се събуди зоркостта и то само благодарение на силното и притискащо затруднение. Всичко е както трябва и всичко, с което се наложи да се срещнеш, е добро, само че защо ли от тази доброта се получиха очевидно тъмни и тежки следствия. Тъмнината действа така, затова помнете, че сте обкръжени от тях от всички страни и накъдето и да се обърнете, навсякъде под различни ликове и зад различни гърбове ще видите тях. Зад вас е Учителят, а кой стои зад тези, които нямат Учител. Всеки е отворен за светлите и тъмни влияния, но тъмните обикновено са повече от светлите. Когато

трябва да се въздейства върху вас, то оръдие на тъмнината става всеки, когото те искат да направят такъв. Учителят Прилага много усилие, за да пресече невидимите нишки и неосезаемите злонамерения на тъмните. За всички всичко е обикновено, но не и за вас, тъй като тъмните упорито искат да ви направят своя плячка. Трябва да се премине през тъмната ярост като през стъпало за преодоляване.

7. (9 януари). Сине Мой, състоянието на съзнанието се обуславя от много причини, както външни, така и вътрешни. Да се предвиди всичко е невъзможно. А и не е нужно. Важното е да се видят гасителите на огньовете, ако те са се загнездили. Без огньовете няма живот на духа. В това е опасността от гасителите. Ние ги познаваме добре. Съмнението е най-силният гасител, след него идват недоверието, помрачаването, страхът. Те вървят едно след друго, докато не потопят съзнанието в тъмнина. Пазете се от тях. Те са опасни. Могат да повалят даже гиганта. Възможно е да се изоставят всички съображения за света, времето, пространството и вещите и просто да се мисли за това, че редом е Владиката. Тук ли е, там ли е, не е ли все едно, ако Той е близко. Много условности на мисленето трябва да се преодолеят преди тази Близост да стане действителност. Трудно е да се приеме действителността, тъй като тя е съчетание от невидимо-видимото с Безпределността, свързано с миналото и бъдещето, с това, което е било и ще бъде. Без бъдещето няма действителност и без миналото – настояще, тъй като Законът за причините и следствията води живота. И затова изпълването на приемника на съзнанието с мисълта за Учителя е следствие на действителното Общуване. Именно трябва да се отхвърли положително всичко, въпреки всичко и каквото и да било, и да се осъзнае извънплътната Близост и Тайната на връзката на сина с Владиката-Отец. Тя се утвърждава над всички земни възможности и съображения. Аз Съм близък на духа, който е разпалил огньовете на явната устременост към Мен. Законът е прост: “Молете духом и чрез сърцето си за благо и то ще ви се даде”. Благого е Близостта с Владиката. Трябва да се научите да утвърждавате тази Близост над всякакви и каквито и да било външни условия и вътрешни състояния на трите проводника, пред лицето на най-ярката и противодействаща очевидност. Трябва здраво да се осъзнае действителността на непреходната Моя Близост, тъй като само с това осъзнаване е възможно победно да се премине през живота. Направете Името и Лика на Владиката броня на всяко ваше действие.

8. (10 януари). Този, който нещо или някого е възлюбил повече от Мен, не е достоен за Мен. Тъй като любовта означава устременост, влечение и притегляне към този или това, когото или каквото човек е възлюбил. И ако това притегляне е по-силно от притеглянето към Владиката, то и сърцето се отдава на обекта на притегляне, а не на Учителя на Светлината. По такъв начин самият човек определя своето положение по отношение на това, което владее неговата мисъл, сърце и съзнание. Не се привързвайте твърде много към никого и към нищо. Без мярка може да се обича само Владиката. Възможна и допустима е и любовта към хората, но ако тя носи свръхличен характер. Личните привързаности се оказват често несъстоятелни. Предавайки се на едно, обикновено изпускаме от погледа си друго и понякога най-главното. Съществена е равносметката, извършвана накрая. Можем да Дадем изпълнение на желанието на сърцето, но ако желанието е несвършено, то се изпуска нещо по-важно и за грешката се налага да се плаща. Преди да

предпочетете нещо или някого пред Мен, помислете за това какво правите. Ако не помислите, прерязвате тези нишки от възможности, които си отиват, за да не се върнат повече никога. Изпуснатата възможност не се връща.

9. С Моето разбиране ще те Прикрия от приятелите и от враговете, и от всичко, което е вън. Духът съществува сам по себе си, извън измеренията на пространството, макар и в него, тоест в пространството. Проводниците са подчинени на измеренията, но по различен начин. Измеренията за тялото, чувствата и мислите са различни. Ние установихме извънвременността на духа, но временността на обвивките се проявява според тяхната форма. При това времето на различните планове на съзнанието се проявява различно. В Тънкия Свят време в обичайното му разбиране няма, но има последователност във времето на явленията, имащи причинна връзка. Вие сте Ми нужни!

10. За породената причина може да се съди по следствията. Ако следствията са добри, то и причината е добра и обратно. Ако преживяваните следствия са тежки, значи причините или действията, които са ги породили, са били също такива, макар и да са изглеждали други. Добрите семена ще дадат добри кълнове, а злите – зли. И когато настъпи жътвата, сеячът на зли семена трябва да разбере какво е посял.

11. (11 януари). Знанието, получавано незаконно, лишено от преданост и вяроност, яростно ще се обърне срещу получателя и ще му послужи за зло. Усилвайки всяко лошо свойство, всеки зачатък на зло, такова знание ще му даде сила да се удържи в злото и да стъпи твърдо на пътя на тъмнината. По-добре е съвсем да не се докосваш до знанието, отколкото да го получаваш незаконно и по измамен път. В това отношение измамата на ръководителя има особено пагубни и тежки следствия, тъй като всичко, което при обичайните условия би послужило от полза и за възхода, ще послужи не за благо, а на тъмнината, обричайки на предателски път.

12. (12 януари). Одобряваме. Ние виждаме силите, растящи мощно. Противникът е според силите, за да израстват върху него силите. Победата ще бъде постигната, но на каква цена! Днес насън видях обсебен и исках да го бия затова, че той изтри надпис с думи “Благословия на Владиката”. Много му се разгневих.

13. Личното стеснява кръга на видимия хоризонт на мисълта и го ограничава до пределите на интересите на личността. На личното се противопоставя Космическото. Практически до това може да се стигне в моментите на Общуване, оставяйки всичко долу. В Нашата Община за нейните членове са отворени широко вратите на всичките три Свята, вратите на свръхличното разбиране на живота. Погледнете колко безжалостно се отнася животът към явленията от личен характер и към самата личност. Той унищожава и едното, и другото след като те са изиграли своята роля и са дали нужния опит на индивидуалността на човека. Вземете който и да било исторически момент, да кажем с хилядолетна давност и вижте колко хора са живели тогава на Земята и всеки е живял в своя личен свят и с неговите интереси. И не е останало нищо от този свят, нито от неговите дребни дела. Останали са и живеят само делата от свръхличен порядък, само това, с което живеят и от което могат да се ползват другите, тоест това, което е нужно, полезно или отнасящо се до по-широк кръг хора. Безсмъртните елементи са съсредоточени в свръхличното. Те могат да се

събират съзнателно. Всичко лично може да се разглежда като тъмница за духа, ако това лично не засяга общото или свръхличното. Борим се за освобождаване на духа от обвързаността с всичко това, което пресича неговите висши възможности.

14. (М.А.Й.). Мога да ръководя само тогава, когато духът се стреми да се изтръгне от пръстена на личните явления. Старайте се да се изтръгнете извън пределите на своя малък свят. В него няма да намерите решение на живота, нито устойчиво щастие.

15. (Гуру). Формулата на живота си остава нерушима: “Отвърни се от себе си и Ме следвай”. Така е Казал Владиката.

16. (Майката на Света). Личното мислене се разрушава от космическото. Всички живеят в себе си и за себе си. Но до пространствената мисъл може да се докоснеш само тогава, когато съзнанието се откъсне от личния кръг в космическия простор. Тогава океанът на Знанието е отворен и духът се приобщава към проявите на пространствения огън.

17. (13 януари). Има две ска̀ли - ска̀ла на светлите и на тъмните огньове. Научете се на съзнателно прилагане на огньовете. Давам Наставление: “Приемете дара на Еволюцията – Огъня”. Прилагайте го навсякъде постоянно, действайте с него, живейте с него и нека той да бъде съзнателно въведен във всички ваши действия. Светлият Огън е благодетелен. Научете се да разпознавате във всички свои действия ска̀лата на светлите и тъмни огньове, на съзидателните и разрушителните такива. Всички действия са огнени в същността си. Привичните действия събират, натрупват и кристализират огньовете. Затова се страхувайте от привичките, ако те не са светли. Затова различавайте във вашите действия какви огньове са употребени. Всяко състояние на духа е една или друга степен на горене, ставащо във вашата същност. Трябва да се отчита каква е тя. Огънят е движение, извършвано в една или друга обвивка или проводник, или едновременно във всички. Трябва да се учите да владееете своите огньове. По-рано Говорих за нервните движения (и жестове), чувства и мисли, сега Говорим за Огньовете. Всички действия на човека - светли или тъмни - се извършват в огньовете. Трябва да се мисли при какви огньове се извършва мистерията на живота, на кой огън става служенето? Огънят е магнетичен. Всяко негово пламване привлича огньове от пространството. Какви? Пространството е вместилище на всякакви огньове, получавани от човечеството и магнетизмът на свелия или тъмен пламък действа постоянно. Пазете се от магнетизма на черните огньове. Той е необичайно притегателен, тоест заразителен. Всички сфери наоколо пламтят с огньове и се стремят да влязат в съприкосновение с човека според неговото съзвучие с тях. Притеглянето се осъществява по сродство и съответствие. Качествата, бидейки форми на проява на пламък от определен порядък, форми здрави и устойчиви, придават на огньовете постоянство и установяват продължително съзвучие с родствените им сфери. Съдбата на човека се определя от магнетизма на неговите огньове или аурични излъчвания. Тези излъчвания са резултат от постоянно горящия пламък, явен или скрит в кристалите на своите отложения. Случайните пламвания имат малко значение. Важни са качествата, вкоренили се дълбоко и здраво, тъй като техният магнетизъм действа постоянно. Огненият апарат на човека се нуждае от съзнателно управление на неговите функции, подлежащи на контрол.

У хората тези процеси обикновено протичат на самотек, често водейки към катастрофа.

18. (14 януари). Не за себе си, а за подобряване на хората трябва да се разширява съзнанието във всички направления. Общата полза, принасяна пространствено от вас на хората, макар и невидимо за вас, ще помогне да се осмисли жизнено пътя на вашия дух, носещ светлина на хората. Иначе няма да устоите в Светлината и няма да задържите Светлината в себе си. Само даването дава право на получаване на Светлина. Научете се да давате, умейте да давате. Нека този процес да стане непрекъснат и постоянен както при Слънцето. Слънцето на Великото Сърце изпраща своите Лъчи непрестанно. Така действа магнитът на Сърцето на Йерарха. Да заприличаме на Него в даването и тогава вече не е важно къде и как се извършва Служенето на Светлината, тъй като то става пространствено. И тогава може да се каже, че получаването и отдаването протичат законно. Стрежете се да отдавате даровете на сърцето на пространството. Затова и се е опълчила срещу вас тъмнината, тъй като вашата светлина е непоносима пространствено за нея. Докато нейната сфера е била малка и пространствено незабележима и бездейна, тъмнината все още някак е търпяла и нейната ярост се е удържала от слабостта на вашата светлина. Но ето че вашата светлина нарасна и освети тъмнината, като показва ликовите. И сега тъмнината настъпва яростно срещу вас. Но вашият дух се е изправил срещу нея. Запомнете здраво: почетно е да бъдеш отбелязан с вниманието и нападенията на тъмните. Това е явно свидетелство за растящата във вас светлина. Победата над тъмнината не се дава лесно, тъй като се достига с огъня на сърцето и се заплаща с неговата кръв. Стойте заедно, стойте здраво до Моя Ден. Нашата задача е трудна. Нашата задача е да утвърдим Светлината над хлипащата немощ на трите низши човешки обвивки. Това е възможно само при условие на пълно обръщане на съзнанието и сърцето към Владиката над трите и над всичко това, което става в трите (обвивки), независимо и въпреки ставащото. Затова се научете да се устремявате към Мен извън зависимостта от яростта на трите и, научавайки се и подчинявайки ги, да ги приведете в мълчание. Затова ще Повторя: грешките са нищо, когато духът расте и укрепва в огнения устрем към Светлината. Така Говори Владиката на Светлината. Така Каза Владиката на Светлината.

19. Радвайте се на препятствията, предизвикващи нужното напрежение на силите. Тяхното преодоляване поражда енергии с необходимата сила и степен. Жизнено и в приложение разберете полезността и необходимостта от препятствия. Искам да ви видя разпалили мощно огньовете. Те не могат да се запалят в обичайно спокойния, щастлив и тих живот. Затова и Поставям Моите любими на края на пропастта или върху гребена на вълните на бурния поток от текущи явления, когато можеш да се задържиш само с Мен. Плътната земна основа се измъква изпод краката, падането и гибелта заплашват и да се задържиш може само здраво заловил се за Мен. Виждате явно как си отиват и отплуват земните подпори и жадната бездна отваря своята паст. И където и да попадне погледа, навсякъде около вас виждате личното неблагополучие и рушенето на привичните устои. Всичко това е за да се утвърдите по-добре и по-здраво върху Мен и утвърдили се да разберете, че без Мен няма да се мине. Затова да застанем още по-близо. Отначало се дава общото знание, после стечението на обстоятелствата го довежда в

областта на практическия живот и го прави знание живо, знание опитно, утвърдено от опита на живота, проверено и изпитано, превръщащо се в израз на същността на човека. Не Признаваме отвлеченото знание. Но няма да се огорчаваме твърде много от горчивината на живота. Отровата на света трябва не само да се посрещне от сърцето с огньовете, но и да бъде претворена в светлина. Когато тъмнината на света се е стоварила върху Учителя на Светлината, тя не е могла да наруши Неговата Светлина, а я е усилила многократно. В това се е заключавала Победата на Спасителя над Света, тъй като наистина Той е Победил света. Затова и вие, срещайки се с живота, ще намерите сили в своята светлина да побеждавате тъмнината. Върху Нашия щит е начертана победата, помнете постоянно за щита на Йерархията на Светлината.

20. (М.А.Й.). Моето сърце е отворено винаги за устремяващото се към мен сърце. Зная, виждам, разбирам и се стремя да протегна ръка за поддръжка. Да се чака остава по-малко, отколкото сте очаквали. Но трябва да се дочака без да се прекъсват нишките на връзката. Да се удържиш може само с нея. Дръжте се.

21. (Гуру). Ако силата на тъмнината е във вашата слабост, значи трябва да се напегне своята сила до предела. Побеждава само силният. Проявилият слабост на духа губи всичко. Бъдете винаги силни при всякакви обстоятелства на живота. Острието се пренася от огъня във водата за закаляване. Острието на духа се закалява от редуването на противоположностите. Затова бъдете твърди в успех и неуспех, в работа и отид, в нещастие и радост. С една дума - във всичко.

22. (Майката на Света). Това е добре: духом и в духа пребивавайки с Мен в пространството, да изпращаш на малката Земя, на земния човек в теб, на своята физическа форма Моите Лъчи за насищане на тази земна форма. Това ще помогне когато бъде отхвърлено тялото да осъзнаеш себе си в Моя Свят. Важно е да се запомни, че да се устремяваш в пространството на Светлината може само по направленията, утвърдени на Земята. С това е значително земното пребиваване, тъй като бидейки на Земята набелязвате, определяте и утвърждавате своя път в Надземното. Хората малко мислят за тази страна от тяхното земно съществуване. А Аз Казвам: утвърденото тук от вас на Земята ще бъде утвърдено там, отхвърленото на Земята се отхвърля там, признатото тук се признава и в надземните сфери. Така и приемоте: пътят на Земята е път за утвърждаване на вашия надземен живот в пространството и помнете, че изборът, определящ вашето надземно бъдеще, се извършва сега от вас на Земята, във вашия земен живот и става постоянно. Сами ковете надземната своя участ с приемането в съзнанието си на това, което смятате за правилно, истинско и нужно. Изборът се прави тук, а там жънете следствията от избрания път, утвърден от вас духом на Земята.

23. (15 януари). Всяка мисъл за каквото и да било свързва мислителя с обекта на мисленето с пряк канал на връзка и прокарва един вид тунел в пространството, преминаващ от създателя на мисълта към нейния обект. По този начин хиляди канали или лъчи от мисли съединяват човека с този, за когото или за което той мисли. Каналите на съединяване могат да бъдат много къси, ако свързват човека с неговото обкръжение или пък много далечни, както например с далечна звезда. По тези канали, прокарани от съзнанието в пространството и ще се движи безпрепятствено духът, отхвърлил от себе си физическото тяло. Обектите на мисленето са магнити и са силни с магнетизма, вложен в тях от създателя на

мисълта. Магнитната връзка с любимия или ненавиждан човек или предмет е огромна. Тази сила се влага в предметите на притеглянето от сърцето. Мислите, хвърлени в пространството към обектите на устременост, магнитно свързват човека с тези обекти. В света на другите измерения, където няма разстояния в тяхното земно разбиране, всичко това, към което се устремява човек на Земята, се привлича към него и се намира около него, тоест духът на човека пребивава в сферата на тези явления, към които той се е устремявал приживе. Ако те са били материални, то прообразите или тяхната устременост заобикалят в кръг човека, а ако са духовни - тяхната същност обкръжава духа. Извън тях няма привличане, тъй като енергиите на притегляне се пораждат и развиват от човека. Може само да се добави, че там всичко се обостря и усилюва многократно, тъй като тежките плътни частици вече не пречат на проявата на новите енергии.

24. (17 януари). (Насън яростно се борих с тъмните, повтаряйки Името). Яростта на тъмнината се проявява по цялата планета. Преди разсъмване тъмнината е особено съгъстена. Всичко е потънало в мрак. Тръгва на последен пристъп, иска и вас да съкруши. Нейният метод е противодействие на всичко, което е от полза и съдействие на всичко, което е във вреда на проявата на Светлината. Те могат и на вас да помогнат, но само в това, което ви води към гибел и яростно ще се изправят против всичко, което е от Светлината. Бъдете зорки, бъдете на стража и бъдете мъдри. Различавайте съзнателните и несъзнателни служители на тъмнината. Вторите са още по-опасни от първите, тъй като не съзнават своето служене на тъмнината и под своята доброта често крият големи възможности за причиняване на вреда, тъй като не знаят какво вършат. Тях, не знаещите какво вършат, трябва особено да можеш да разпознаваш. Горко на неразпозналите, горко на допусналите такава същност в своето сърце или просто допусналите ги толкова близко, че да могат да вредят.

25. (18 януари). (Тъмнината притиска тежко, безпросветно. Насън летях много, преминавайки много пъти през двойните затворени прозорци).

26. (19 януари). Всеместването е всеразбиране и отсъствие на отричане. Не може да бъде отричано съществуващото. Така също и всяко лично разбиране на едно или друго явление (макар и погрешно предвид на това, че то е лично, а не космично) не трябва да се отрича, тъй като то съществува. Вместо отричане е добре то да се разшири и допълни, тоест да се намери и на него място в общата схема на нещата. Да вземем явление от тясно ограничения материализъм. Колкото и ограничено да е, то винаги може да се разшири и да се покрие малкото незнание с купола на разбирането на безграничните свойства и възможности на материята. Отричането пък, само по себе си не бидейки конструктивно, няма да даде нищо, освен противодействие и разрушение. Затова Ние го Изгонваме с утвърждаването на разширеното разбиране на всяко дадено явление. Всичко съществува и всичко има свое място в Космоса. Трябва само да се определи това място, повече или по-малко правилно и да се свърже явлението с това, в което то съществува, тоест в крайна сметка с Безкрайността. И тогава всичко ще си застане на своето място и противоречието, и несъответствието се заменя с хармонично съчетание на частите, отнасящи се към цялото както капката вода към океана. Защо да се търси противоречие и отрицание там, където ги няма. Тъй като всичко е единно и няма защо отделните негови части да спорят за своето съществуване. Жилищното

помещение се измита и сметта се изгаря в печката, така също и еволюцията унищожава непригодните за живот форми, изгаряйки отпадъците за преработка. Разбира се, еволюцията няма жалост към отживелите форми, но нали се унищожава само формата - съдържанието остава и продължава да еволюира, обличайки се с нови обвивки в безкрайната им последователна замяна с все нови и нови, и по-съвършени форми. Затова ще насочим вниманието си не към външните, сменящи се форми, а към това, което ги одухотворява и движи към бъдещето, оставяйки в неприкосновеност целия опит, натрупан по този безкраен път в Безпределността. Погледнете летящата птица. Нима в това движение не се проявява опита, придобит от дадената същност през дългите векове на миналите ѝ съществувания в проявени плътни обвивки? Погледнете цигуларя, художника, мислителя и в тях ще видите апотеоз на натрупания им опит и знания. Формите донесли опита са отхвърлени отдавна, последната е временно обитавана, за да даде съответстващо на този опит изражение. Съществуващото не трябва да се отрича, тъй като то е.

27. (20 януари). Сега трябва да се погрижите врагът да не проникне вътре в кръга. В случай на нови нападки поразяващият удар се насочва към обсебителката, като център на тъмната активност. Грешка няма да има. В противен случай всички удари ще попаднат извън целта или по жертвите. И ако земното съзнание не знае, то тънкото ще може да намери най-големия служител на тъмнината, който ви тормози и ви е избрал като обект на своите нападки. Те никак не обичат да получават ударите директно върху себе си и обикновено прекратяват вредителството веднага щом поразяващият Лъч се насочи непосредствено към тях. Трябва да се пренесе борбата в този план, където е съсредоточено всичко. Това и ще бъде правилното решение. Действайте с Моята Светлина, с Моя Огън, с Моето Име и с Името на Майката на Света. Нейното Име и Нейната Светлина са непоносими за тъмнината. Утвърждавайте съзнателно активността на духа. Стойте смело - зад вас е Владиката. Лъчът на Майката на Света е Сила, срещу която няма да устои нито един тъмен йерофант. Обградете се с Името на Майката на Света, когато усещате, че противникът е силен.

28. Трябва да се изхожда от това положение, че поражението е немислимо. Единствено със самозащита победа няма да се постигне. Както и да протича стълкновението, предизвикано от нападението на тъмните, то в някой момент непременно трябва да премине от защита към нападение от страна на воините на Светлината. И колкото по-рано, толкова по-добре. Разбира се, понякога трябва да се изчака на първо място затова, че след първия натиск налягането отслабва и на второ място, че това помага да се изяснят техните намерения и да се види правилното направление на удара. Дошло е време да се пренесе борбата на тяхна територия, тоест в сферата на астралния свят, където те се крият и откъдето действат, бидейки неуязвими от страна на земното съзнание на воините на Светлината. Разбира се, трябва да се остави всеки страх пред тъмните. Страхът пред тъмните е отдаване на себе си във властта на техните въздействия. Учителят Обеща победа. Учителят Отвори пътя към победата. Действайте. Трябва да се припомни стълкновението с обсебителката на Тънкия план и за това как тя беше подложена на бичуване. Това беше действително нейно поражение и тя не можеше да се съпротивлява. Действа правилно. Обсебеният не беше освободен от нея, тъй като той не искаше това и за изгонването бяха нужни други мерки. Но изгонване

тогава не се е имало предвид, затова Смятам, че борбата е водена така, както трябва. Сега тъмнината е заобиколила и действа с мисъл. Виж колко дълбоко са проникнали те и се опитват да предизвикат съмнение във всичко. Това са също техни хитрини. Всичко, което отделя от Учителя, е дело на техните ръце. Светлина и тъмнина. Всяко чувство, мисъл или усещане, което не е от Светлината, е дело на техните ръце, колкото и да се крият те зад когото и да било и зад каквото и да било. Затова нанасяйте удара по центъра на тъмната активност, в дадения случай - по обсебителката, тъй като от нея произлиза много зло. Бидейки разкрита и подложена на удари тя ще бъде принудена да си отиде. Затова се и крият, тъй като искат да останат ненаказани, а ударите да насочат към своите жертви. Много се радват когато виждат, че това, което заслужават те, се стоварва върху тези, зад които се крият. Проста механика, но без опит няма да се ориентираш. Волята на войнстващия дух, изправил се срещу тъмнината, няма да се смути от силата на тъмнината и в крайна сметка ще постигне победа.

29. (22 януари). Огненият проводник на духа звучи. По него долита далечната вест. И не е ли странно, че колкото са по-широки, толкова по-космични са мислите, колкото по-далеч са те от малките лични преживявания, толкова по-пълно се вливат в съзнанието и го подхранват? Личното е свързано с кармата, която не може да се наруши. Свръхличното мислене не е свързано с кармичните условия и ограничения. По отношение на кармата е по-лесно да се напише философски трактат, отколкото да се узнае своето лично бъдеще за предстоящия месец или сроковете на значителните промени в своята собствена съдба. Ненапразно завесата на бъдещето е спусната над съзнанието. Тя се вдига само много рядко и на човека се дава възможност да узнае нещо за себе си. Има също и друга причина. Бъдещето съществува в потенциал като нещо подвижно и зависещо до известна степен от волята на човека. Подвижността на бъдещето не дава възможност да се усети то точно. Но едно е несъмнено - това са следствията на породените причини, действащи в съответствие с тях. Следствията се определят според причините. Трудността е само в това, че личните карми и народните, общочовешките и планетната карми тясно се преплитат една с друга и човешкият ум не е в състояние да се ориентира в сложността на многобройните нишки. И може да се каже само едно: законът, скриващ личното бъдеще на човека зад завесата на неизвестността, е мъдър, тъй като не всички биха издържали да знаят своята лична съдба и не всички биха се съгласили да я изчерпят докрай по предназначения от Владиците на Кармата План.

30. (23 януари). Много се прощава там, където има разбиране, тъй като се налага да се има работа с планетарното невежество. Цялото зло е в невежеството и тъпотата на неготовите съзнания. Утвърждаването на Новия Свят не може лесно да се ускори именно заради това труднопреодолимо условие. Най-добрите Указания се изопачават в корен и сивото покривало обвива предназначенията дела. Искаме да ускорим всичко, но човешкият дух се съпротивлява. Погрешно е да се мисли, че внезапно, изведнъж всички ще станат добри. Нужно е време за това. Хората се подобряват бавно. И то не всички. Някой върви надолу и става по-лош. Всички вървят или нагоре, или надолу - еволюция или инволюция. Инволюцията на духа е петно в съществуването на човечеството. На планетата инволюират множество. Великото Пришествие ще направи разделение между духовете, вървящи в

различни посоки, за да не си пречат повече един на друг в движението им по избрания път. Участи на избраните тъмния път е ужасна, тъй като докато те са примесени със светляците и се намират сред тях, ужасът на тъмнината не е явно забележим, макар и те да се хранят от светлите. Но предоставени сами на себе си и на своята тъмна участ, ще се изядат и унищожат един-друг. Това последно разделение е неизбежно, тъй като пребивавайки сред светулките теглят цялата Земя към тъмнината и препятстват еволюцията. Поредната задача на еволюцията е да се отдели тъмнината и да се остави тя сама на себе си, тоест на самоизяждане и унищожение. Ще Отделим овцете от козлите и ще Спасим всички, които Ме признават.

31. (24 януари). Висшата Светлина е непоносима за окото. Тя прави човека Човек. Без нея е тъмнина. В трудни времена вие се стремете да застанете по-близо до Нея. Живейте в Нея, с Нея действайте, с Нея побеждавайте. В Моята Светлина ще видите Светлината. Тази Светлина няма наименование у вас, на Земята. Ние Я Наричаме четиринадесета. Тя не познава нито прегради, нито разстояния. Тя е достъпна за сърцето и видна само с очите на сърцето. Тя е по-бърза от обикновената светлина. Тя разсича без време световното пространство. Тя достига мигновено до най-далечната звезда. Огнената мисъл и тази Светлина са близки една на друга. Мисълта е Светлина, мисълта на Светлината, тъй като има и мисъл на тъмнината - тежка, ниско пълзяща, магнитно привързана към тъмнината. Летимостта в човека се обуславя от мислите на Светлината и мислите за Светлината. Когато е много тъмно и непоносимо тежко, мислете за Светлината. Тази огнена мисъл може да ви съедини с Великото Сърце по Сферите на Великата Светлина. Удивително е като си помислиш, че от Великата Светлина се твори в пространството всичко, което го изпълва с живот и дава форма на Вселената. На човека е съдено да стане творец, за да зачева със своята светлина Светове и да твори нови форми. Мислите зачеват Световете, мислите от Светлината. Мисълта има за своя противоположност формата, съответстваща ѝ по същност. Мисълта винаги се изразява във форма, дори и мисълта, лишена в началото от форма. Висшата мисъл е творчески огън или творещ Агни, устремен в различни планове на Битието. Върху тях той сътворява живота, тоест неговите форми. Мисълта може да се устремява в плътния свят, в тънкия свят, в астралния и по-нагоре; в невидимите светове с мисъл може да се твори безгранично. Творейки в пространството с мисъл човек създава в него един вид прокарани канали или сфери, които му служат след като се освободи от тялото като птица за устремяване в Безпределността. Наистина, човек е творец в безбрежния океан на Вечността.

32. Указвайки великото предназначение на човека да бъде сътворец на Пламенните Логоси е необходимо да предупредим, че човекът е творец по рождение. Той твори винаги на каквото и стъпало от еволюционната стълба да стои и че степента и характера на това творчество са толкова разнообразни, колкото разнообразни са и самите творци – хората. Творят всички: и светлите, и тъмните. Следствията на тъмното творчество виждаме по тези страшни следи от разрушение, дисхармония и неравновесие, които се наблюдават в живота. Но не става дума за тях. Говоря и Искам да говоря за светлото творчество, за творчеството на Светлината, която е във вас. Творете с мисълта си светло и светете

с мисълта си винаги, на всички, постоянно. Помислете как да достигнете състоянието на постоянна светимост и да го утвърдите. Тъй като човешкият апарат постоянно излъчва от себе си вибрации или огнени енергии. Човешката аура вибрира постоянно, изхвърляйки в околното пространство светлина или тъмнина. Действат светлите или тъмните огньове, но Аз Говоря за светлината, която всеки от вас може да излъчва от своята същност постоянно. Разбира се, нужен е контрол, нужен е дозор, нужна е вечна напрегната бдителност, за да бъде вашата светлина светлина за обкръжението, а не тъмнина. Лесно е да се разпали тъмният димен пламък и с него да се отравя пространството, поразявайки хората. Пазете благуоушието, пазете спокоуствието, опазвайте светлината в себе си в постоянно горене, за да не стане тя тъмнина. И се стремете да пренесете запаления светилник на духа неугасен. Ще срещнете много тъмни и ще има много опити да угасят вашата светлина. Но знайте: Висшата Светлина е непобедима, ако е призована съзнателно и ако е утвърден постоянен контакт с Нейния Непресъхващ Първоизточник. Аз Съм Светлината на Света, Аз Съм Светлина за вас. Аз Съм озаряващият вечно вашия път със Своята непомръкваща Светлина.

33. (М.А.Й.). Владиката е неизменен и ние се стремим да приличаме на Него в това велико качество на духа. И всеки път, когато твоето сърце се протегне към нас в устрем, то може да бъде спокойно за това, че ще срещне разбиране, ласка, внимание и любов. Ние не изоставяме своите близки в нужда и не е наша вината, ако в гонитбата след земната Майя забравят за нас и не бързат с мислите си към нас. Ние сме с вас и вие можете да се убедите в това всеки път, когато вашето сърце се отвори към нас.

34. (Гуру). Приятелю Мой, утвърди постоянството на общуването и контакта. Спазматичните опити няма да дадат желаните резултати. Прекъсванията в общуването действат разрушително и не дават възможност да имаш постоянен приток на сили. Утвърди постоянството в своя стремеж да общуваш с нас.

35. (Майката на Света). Със своето сърце можеш да се докоснеш мигновено до Моята Светлина. На Земята няма препятствия, можещи да попречат на това. Значи Моят Свят е отворен за духа винаги, ако твоят дух е готов да се устреми към него. Но няма да полетиш духом, ако земният багаж тежи върху крилата. Поне за времето на полет трябва земното да се остави на Земята и да се откъснеш от Земята.

36. (25 януари). Моля за признаване на противните явления. Това е като знак за растящата мощ. Един за всички и един против всички – в това е твоята сила. По същия начин, както Учителят е Дошъл сам, Сам си е и Заминал, оставен от всички. Великата самота е път на силния дух. Онези се гърчат в пароксизма на личните преживявания, но вкусилият горчивината, студа и силата на самотата става неуязвим за тях. Пътят на Великия дух се запечатва с кръвта на сърцето. Трябва да се премине през страданията и горчивината от загубата на всичко, дори и под знак и духом да не изпаднеш в самотно отчаяние и не само да не паднеш, но и да намериш в това сили да устоиш докрай, за да се възвърне отново всичко стократно. Животът се движи на вълни. Редуват се полети и пралаи на съзнанието. И след полета настъпва момент, когато душата скърби и духът стене: „Защо си ме изоставил, Владико?“ и трябва да се премине през това. Да оставиш всичко и да бъдеш оставен от всички, за да придобиеш всичко отново. Всичко идва и всичко си

отива, но духът пребивава вовеки. Затова се учете имайки всичко и владеейки всичко да не смятате нищо за свое. И оставяйки всичко и изгубвайки всичко да видите изведнъж себе си намерил. Но вече е Казано: „Не си събирайте съкровища на Земята, тъй като съкровищата са в духа”. Лишилият се от всичко Смятаме за намерил, а имащият всичко – за нищ. Не се бойте от загубата. В природата няма пустота. Загубата в едно означава находка в друго. Законът за равновесието действа мощно. Но няма да Позволим духът да помръкне, тъй като напред няма тъмнина.

37. (27 януари). Пределните срокове приближават, но човешкият дух мълчи. Ето, сроковете ще настъпят и какво ще стане при такова силно несъответствие с космически-планетния момент на Земята? Очевидно е, че взривът ще стане огнена неизбежност. Готовото съзнание ще може да асимилира лъчите и да се задържи на планетата, но съзнанията, неприели лъчите, няма да издържат огненото напрежение. Наблюдавали сме и то не един път как силните преживявания сякаш разкъсват хората на части, когато човек се мята, не намирайки място за себе си. Нещо подобно, но в още по-силна мярка ще стане и тогава и нервната мрежа на организма ще изгори, не издържайки нагнетяването на енергиите. Вече въпросът няма да бъде за това иска ли някой да приеме новите условия на живот или не, а на всички ще се наложи да влезнат в тях и или да оцелеят, или да бъдат пометени от огнения вихър. Затова Казвам: „Не се страхувайте от натоварването, тъй като в него е вашето спасение, тъй като чрез него се подготвяте за огненото напрежение на приближаващия час. Достигнахте предела. Очаквайте свидетелства за сроковете, встъпващи сега в сила и бъдете готови да ги посрещнете в пълно разбиране”.

38. (28 януари). Всичко, което е низше благо, се превръща във висше когато сме заедно според закона за полярността, когато съзнанието преминава от единия полюс към другия, тъй като всичко има своята противоположност и, бидейки в Светлината на Владиката, се докосва до полюса на Светлината. Съзнанието може само да избира до какво иска да се докосне. Отворено е всичко: и висшите сфери, и бездната. И волята е свободна. Но избиращите пътя на злото достигат трудно до Светлината. Нека по-добре да смятаме, че даром нищо не се дава и е нужно винаги да се прилагат усилия на духа, за да се задържиш в Лъча. Нима още не сте разбрали, че без Мен е тъмнина? Защо тогава не се държите постоянно за Мен с цялата сила на духа? Цялото неразбиране отнесете за своя сметка и го отнесете изцяло, с всички съмнения и противоречия, тъй като те са само във вашето съзнание, а не в Мен. Моят Път е Светъл – по него и вървете. Защо така упорито се стремите да замените Моя Път със своя. Вашият път е пътят на личните и тесни стремежи, пътят на личното Его, но Моят Път е Светъл и не странете от неговата Светлина. Стремете се да се задържите в Мен, независимо от това, че вашият низш разум се стреми да постави преграда между вас и Мен. Има две правди: правдата на плътния свят, правдата на очевидността и космическата правда, правдата на действителността. И двете са еднакво убедителни. Коя от тях ще изберете, зависи от вас. Която предпочетете, с нея и ще живеете и тя ще звучи за вас като единствена правда. И към фокуса на избраната правда ще се притеглят факти и доказателства, потвърждаващи правилността на избрания път. Тъй като светът извън вас е мек като восък за духа: той вижда в него това, което иска. Който

иска Светлина, вижда Светлина, който иска тъмнина, вижда тъмнина. И в същото време, когато едни са Ме почитали като Божествена Светлина и са виждали в Мен Светлина, други са Ме питали: „Да няма бяс в теб?“, тъй като чрез светлината или тъмнината в себе си познаваме. Трябва да се събере цялата сила на духа, за да се обърнете към Светлината. Вехтия човек във вас настойчиво и упорито ще дърпа съзнанието назад. Двата фокуса на притегляне ще действат силно: единият към Светлината, към Мен, към бъдещето, другият – назад, в миналото, към малкото „аз“, нежелаещо Светлина. И ще бъдете разкъсвани между двата докато не изоставите себе си като наследство от миналото, вехтия човек в себе си, който подлежи на преодоляване. Задачата е необичайно трудна, тъй като вехтия човек в човека е силен и жизнен. Той именно заменя действителността с очевидността на плътния свят, той подбужда да се смята видимостта за единствена реалност. Но той е смъртен във вас, затова го поставете лице в лице със смъртта. Пред лицето на смъртта, когато се руши всичко, с което той живее и с което заобикаля себе си, Правдата на действителността гледа човека в очите, разрушавайки света на преходните илюзии или показвайки невъзможността да го задържи. Вземете него, вехтия човек във вас, със себе си зад пределите на смъртта и го попитайте с какво и как смята да живее той там, където няма да го има това, с което е изпълнен сега, за което се терзае, за което се вълнува и към което е така силно привързан. С рушенето на всички плътни постройки се руши и неговото царство, за да остане човек пред купчината отломки. Не! Не му давайте власт над себе си да ви предава в ръцете на безизходността, тъй като малкият свят, създаден от него подлежи на унищожение и смърт.

39. (29 януари). Въпросът не е в разстоянията, а в състоянието на съзнанието. Ако то позволява, далечното става близко и Учителят ще е до вас. Състоянието на съзнанието се формира от много елементи. Те могат да се класифицират чрез светлоделимостта. Едните, които са от Светлината, умножават светлината, другите, от тъмнината, я угасяват. И съзнанието става или светещо, или обвито в мрак. Съзвучието със Светлината или тъмнината ще бъде вече резултат от настройката на съзнанието. Затова преди да се установи съзвучие трябва да се обърне внимание на състоянието на съзнанието. Разбира се, за успеха на сутрешните възприятия е най-добре да се освободите от дневните отпадъци преди лягане за сън. Възприетите впечатления през деня продължават твърде силно да звучат и по време на сън, оцветявайки приемника със своя цвят. Въпреки всичко ще се наложи да се научите да се освобождавате от дневните мисли и впечатления. Трудността е в това, че от една страна трябва да се изостри и задълбочи впечатлителността и усета, а от друга - тя да се понижи. Всяко достижение е двуостро: може да стане благословия или да обременява, в зависимост от ъгъла на приложение. Двойствената природа на вещите се проявява и тук. Всяко явление притежава своята сенчеста страна и само Висшата Светлина е без сянка, но... не и при вас на Земята. Добре е да се научите да различавате във всяко явление тези два полюса едновременно и да не се лъжете от привидната привлекателност или отрицателната страна на всеки от тях, не вземайки под внимание противоположния полюс. Биполярното зрение или по-точно разбиране е достъпно за малцина. Но когато то е достигнато, може да се намери огромно утешение в това, че законът за равновесието се проявява еднакво във всичко и не може да бъде нарушен. Това

означава, че манифестацията на единия полюс неизменно предизвиква за проява и другия. Унищожаването на проявите на единия автоматично предизвиква унищожаване и на другия, и освобождаването от всеки от тях се заключава именно в това. Плюсът не може да съществува без минуса, единият се обуславя от другия. В това е и ключа към овладяване на всеки от полюсите и властта над тях. Ако притежаването на нещо доставя радост, то загубата на тази вещ ще предизвика огорчение в същата степен. Това мерило може да се прилага към всичко, ако желаем да се освободим от властта на двойствената природа на вещите над съзнанието.

40. (31 януари). Сине Мой, ако напрежението на обкръжаващата сфера е твърде силно и възприятието протича със задръжки, това напрежение трябва да се преодолее. То се преодолява с повтаряне на Името и с Образа на Учителя в сърцето, при наличието на устрем. Това ще помогне да усетиш себе си в Лъча от Фокуса към периферията. Ярката зрителна представа на процеса силно помага.

41. Приучвайте се да лекувате всяко заболяване или разстройство в която и да е част от тялото с психическа енергия, изпращайки я в поразеното място чрез съсредоточване върху него. Нека това да се превърне в навик. Преди докторите и лекарствата нека своята собствена енергия да изпита себе си. В много случаи резултатът ще бъде напълно задоволителен. Дори е трудно да си представим какво количество най-разнообразни недъзи може да излекува психическата енергия. Говорейки по същество тя може да прави всичко, ако е достатъчно развита. Имайте предвид, че във ваше разпореждане се намира вълшебен жезъл, с помощта на който може да се творят чудеса. Можете да наречете психическата енергия агент за поръчки или куриер, можеш да изпълни най-разнообразни поръчки, без да се стеснява от никакви условия, разстояния и препятствия. Ако земните обстоятелства поставят пред вас непреодолими препятствия помнете, че Терос е не само войн, но и изпълнител на повелите на волята. Тази сила може да се нарече летящ посланик. По-често и съзнателно се ползвайте от нея. Принципът за развитие на мускулите с действие е приложим особено пълно към нея. Упражнявайте огнената мощ – тя нараства в действие. Човекът, смятащ себе си за безсилно нищожество наистина ще бъде такъв, но осъзналият своята сила в приложение ще расте в силата си. За какво са нужни толкова думи, когато може да се действа мълчаливо? Между хората постоянно се извършва огромен мълчалив обмен с помощта на психическата енергия и нейните излъчвания. Където тя е призована, не са нужни излишни думи. Учете се да действате в мълчание, даже когато говорите. Мълчанието е по-силно от думите. Нима не сте го разбрали още? Действайте с мълчание. Сдържаната сила на мълчанието многократно превъзхожда силата на обикновените думи и още повече на опустошените думи, които са върху езика на болшинството от хората. Учете се да действате мълчаливо, с беззвучни думи, мълчаливи, действащи върху съзнанието на събеседника. Произнесените думи опустошават съкровищницата от енергия, отваряйки ключалките. За кратко време с думи можеш да опустошиш себе си до предела. Оскъдните думи опазват психическата енергия от разточителство. Мълчанието е неин голям събирач. Бъбрецият език е като отворен клапан на парен котел. Хората, говорещи без мярка са разточителни на огненото съкровище. При словесното изригване се губи магнетизмът на убедителността и привличането и аурата губи своята сила. Затова Утвърждаваме мълчаливостта и сдържаността като

най-прост път за натрупване на огнена сила. Заменете думите с действието на мисълта, наситена със заряд психическа енергия. Имайте предвид, че в Надземния Свят тази сила ще се окаже могъщ фактор в живота на този, който е съумял да я събере на Земята и се е научил да действа с нея.

42. Изпълването на сърцето с Владиката е непременно условие за напредък. Как може да бъде по друг начин, ако двигателят е сърцето, а Владиката – огнената мощ, даваща живот на всички начинания на духа? Ако сърцето е празно и са угаснали неговите огньове, животът на духа се прекратява. Виждаме такива, бродещи наоколо с умъртвени сърца. Много са живите мъртъвци, умрели в духа. Говори се много за възкресение на духа и целият свят празнува възкресението. Но големият смисъл на това понятие е напълно загубен. Живите мъртъвци са го погребали под външните форми и обреди. Смятат, че могат да преживеят без огън, но не живеят, а пребивават, влачейки безсмислено сиво съществуване. Не живеят, а влачат живота като послушно въженце зад себе си. А в същото време изглежда толкова просто да се отвори сърцето за Владиката и да се устремиш със сърцето си към него. Всичко е Дадено... Отдавна... Но са превърнали огнените Думи на Спасителя в мъртва черупка и са ги лишили от съдържание, оставяйки с нищо. Сега е дошло време да се очистят Великите Завети и отново да се даде на хората това, което те притежават вече отдавна. Притежават, но не знаят как да го доближат. Вървете, учете, отворете очите им като им кажете, че времето на Пришествието е близко. Тъй като Владиката ще Дойде, за да възкреси отново духа. Великото Пришествие ще донесе на света възкресение на духа.

43. (1 февруари). Тъмната осведоменост е поразителна, тъй като действа на два плана. В това е и трудността на борбата, докато невидимият план още е недостъпен. Без Учителя не може – опасността е твърде голяма. Отделянето от Учителя ви прави беззащитни. Всеки опит да се отделите е губителен. Тъмните обхващат своята жертва с мъртва хватка и да се отскубне обратно тя не е лесно. На всички ваши усилия ще отговорят с хиляди измислици и под всяка от тях е същия този замисъл и същата тази цел: да задържат жертвата в своята власт. Ще пропълзят под всякакви облици, ще се скрият зад всички гърбове все с тази същата цел: да овладеят отново безконтролно своята жертва. Ще внушават безнадеждност на борбата и ще изпратят отравящи мисли. На тях им е нужно да отделят жертвата каквото и да става по всякакви начини и преди всичко да отделят нейното мислене. Това ще бъде първото стъпало на тяхната победа. Преуспявайки в това е вече лесно да установят предишната власт над съзнанието. Тяхната грижа е да се настрои съзнанието на жертвата срещу ръководителя на всяка цена. Съзнанието, опълчено срещу ръководителя, автоматически се присъединява към неговите противници, тоест към тъмните и отново се получава сътрудничество с тъмнината, толкова желано от нея. Две сили, две влияния постоянно се борят в съзнанието на жертвата за превъзходство: тъмното и светлото. Това трябва да се има постоянно предвид. Има неща приближаващи и такива отдалечаващи от най-близкото звено на Йерархията: по този признак съдете и за тяхната същност. Колкото и да е добро явлението, ако то отделя от ръководителя, значи то произлиза от тъмните зложелатели, колкото и хубаво и привлекателно да изглежда то на повърхността. Тъй като борбата се води за душата на човека и тъмните не се спират пред нищо, за да я овладеят. В основата на всичките им действия се крие измама и съблазняване.

И те ще привличат с изгодите и преимуществата на този свят. Но ако под външната привлекателност и преимущество е забелязан опит да се отдели от най-близкото звено, значи се протягат косматите ръце. И не е ли все едно от коя страна, как и под какъв предлог. Учете се да виждате не външната страна, а същността на явлението, в корен и веднага да разбирате дали то е от Светлината или от тъмнината. Запомнете: каквото и да бъде то, колкото и безвредно да изглежда явлението на повърхността, ако неговото острие е насочено срещу Нашите Дела и интересите на близките Ни хора, откъсвайки нечие съзнание от Йерархията, значи то е от тъмнината.

44. (2 февруари). Сине Мой, творчеството в Тънкия Свят представлява радост за духа и не е ограничено от нищо. Земното творчество изисква опит, умение и съответстващи оръдия, инструменти или възможности. То зависи от твърде много обстоятелства. Даже художникът не може да рисува без бои, а скулпторът не може да твори без мрамор или глина. По друг начин стои въпросът там (в Надземното). От пластичната субстанция или от тънката материя на астралния свят може да се създаде всякаква картина с най-ярки и приказни бои единствено само със силата на творческото въображение. Може да ѝ се придаде устойчивост и стабилност така, че и другите хора да могат да ѝ се любуват. Може да ѝ се придаде такава устойчива форма, че тя да съществува векове. Всичко зависи от силата на творящия дух и яркостта на неговото въображение. Материалът е под ръка и неговите елементи се свързват със силата на мисълта. Нейните възможности са безпределни, тъй като да се създават може не само картини, но и всичко, което пожелаете, до цели светове. Разбира се, трябва да се знае и трябва да се притежава чувството за пропорция и мярка и да могат да се предизвикват тънки и отчетливи форми. Мнозина мислят размазано. Даже мислейки за обикновени предмети хората си представят не самия предмет с всички детайли, а само неговата повърхност, при това само обърнатата към окото. Тази безформеност и неяснота на представите съпровожда човека и в Тънкия Свят. Много интересна е областта на музикалното творчество. В тази сфера възможностите са много широки. Вселената има различни аспекти: тя може да се опознава във вид на форми, цветове, аромати, звуци и така нататък. Звуковата Вселена е изтъкана от звуци или звукови вълни. Тези вълни в техния астрален аспект могат да се приведат в движение от волята. Звуковите вълни лесно ѝ се подчиняват. Когато композиторът твори на Земята, той съчетава звуците в мелодии и симфонии. Често той улавя симфониите от Тънкия Свят. Процесът понякога е много труден и неговата фиксация изисква голям опит и знание. В Тънкия Свят, където изчезват плътните ограничения, музикалното творчество е достъпно за всекиго, който в духа си разбира законите на хармонията. И за това не се изисква нито музикално образование, нито умение да се свири на някакъв инструмент. Духът твори, духът ражда от пространството величествени симфонии, които понякога звучат като в изпълнение на огромен оркестър, състоящ се от най-разнообразни и невиджани на Земята инструменти. Въпросът не е в инструментите, каквито няма, а в това безкрайно разнообразие от звуци и техните най-тънки оттенъци, които могат да се предизвикат волево от сферата на звучащата материя на стихиите. Волята дава насоката, волята дирижира този космически оркестър и сферата, обкръжаваща твореца, започва да звучи с дивни, неизразимо прекрасни симфонии на духа. Сферите на пространството започват да звучат в

ритъм с творческата воля и творецът намира най-огромно наслаждение в този невидим процес. Разбира се, на музикантите е по-лесно и, разбира се, на тези, които притежават творческия огън на духа. Целият въпрос е в огъня на духа и в неговия творчески устрем към създаването на нови форми на звуковите съчетания. Понякога даже на Земята духом може да се докоснеш до тези сфери на безпределни възможности за музикално творчество. И тогава човек усеща, че вратите на чудесния свят на неземна красота за миг се отварят пред неговото съзнание. Висшият Свят живее с красотата. С нея е пронизано всичко в Неговите сфери. И областта на най-високо творчество е отворена за устремения към нея дух. Там за човека са отворени всички видове изтънчено и сублимирано изкуство. На Земята всичко е само слабо и бледо отражение на това, което съществува и се твори там. Свещените танци на древните са се превърнали в забавни танци и са загубили своето високо предназначение. А можете да си представите хоровода на съзвучни души в пространството, извършващ тържествения танц на духа в лъчите на далечните светила. Огненият дух може да изрази тържествената молитва към Безпределността в свещен танц, сливайки се в ритмично движение с музиката на сферите и оставяйки в пространството сияещата оцветка на духа, наситена с красота. Свещените книги говорят за славословията на безплътните духове към Твореца. Разбирайте под това мъгляво и неубедително изразяване огненото творчество на духа, творещо в пространството нови форми на своето изразяване в радостта от усещането на неописуемостта на своето битие. В това е огромното значение на изкуството на Земята – да подготви човешкия дух за възможностите на космическото творчество. Без творчество няма изкуство. Творчеството на човека се отлива в изкуството в своята висша, възможна на планетата форма. Изкуството е път към Светлината и знанието. Изкуството е огнен път към висшето предназначение на човека в Космоса.

45. (3 февруари). Беше указано да се затвориш вътрешно. Указанието не беше изпълнено. Вместо това беше установена пълна отвореност на съзнанието и сърцето по отношение на човека, нарушил доверието. Резултатът ще бъде противоположен на този, който се е очаквал и не сближаване, а разрыв ще увенчае делото, ако методиката не се промени. Мълчаливостта, сдържаността, затвореността са необичайно магнетични. Притегля силно към себе си само силният магнит, но ако той отслабне, другите магнити могат да надвишат притеглянето. Цялата работа е в това каква мощ показва сега магнитът. Даже силният магнит е лесно да се размагнетизира с неполезна действия. И тогава няма да се задържи собственото притегляне на желания обект. Човешките аури се привличат към нас чрез съзнателно сдържаната сила. И ако условието на сдържаност продължително, постоянно и непрекъснато се нарушава, може ли да се учудваме, че размагнетизирането на аурата протича интензивно и тя губи своята притегателна сила. Въпросът може да се постави така: или пълно подчинение на астрала и загуба на всичко, или неговото обуздаване и контрол над него и удържане на това, което иска да задържи сърцето. Могъщото усилие на волята ще помогне да се затвори магнитът на духа и да се сдържат поривите на астрала, при което силата се събира вътре, Като се приберат нейните излъчвания, насочени навън, в себе си. И чуждата аура, хранеща се с тези излъчвания и наситена с тях до границата на отблъскване веднага ще почувства глад, отблъскването ще се

прекрати, гладът или недостатъкът на привичното хранене отново ще усили притеглянето, което ще бъде толкова по-силно, колкото по-голяма съдържаност прояви водещият магнит. При никакви условия не е допустимо пълно отваряне на сърцето. Това е възможно само по отношение на Учителя. Във всички останали случаи то ще послужи само във вреда и ще доведе до загуба на това, което ти се иска да удържиш. Защо трябва със своите собствени ръце да се разрушават взаимоотношенията?

46. Вчера имаше случай да се убедиш, че при повторни опити може да се обуздаят пламванията на астрала и с това да се затвори магнитът и да се спре изтичането на сила. Магнитността на аурата нарасна веднага и резултатите не закъсняха да се проявят. Ако знаехте от какво лишавате себе си благодарение разпуснатостта на астрала, наистина бихте се ужасили и бихте прекратили прахосването на енергията. Несдържаността на астрала води до загубата на това, заради което тя се допуска. Да се удържи желаното може само като се събере силата, разпръскана без мярка, тъй като опустошената аура губи магнетизма на притегляне и става безсилна. И тогава неудачливият себеслужител може да изгуби всичко това, което толкова му се иска да задържи.

47. (4 февруари). Ако достатъчно дълго се мисли даже за малко известно явление и в добавка се изпрати своя психическа енергия в сферата на това явление, то постепенно неговата същност ще започне да се обрисова пред съзнанието. Няма такива явления, същността на които не би могло в една или друга степен да се определи по този път. Ако плътните условия закриват възможността за познаване на някакво явление или човек, остават другите пътища, достъпни за огнената победителка (тоест за психическата енергия). Вие няма да бъдете допуснати до разкъсване. Творящият дух, живеещ в твоята обвивка, се подчинява безпрекословно. Живей винаги чрез духа, който е в теб. Всичко се обяснява лесно с причините, скрити от вас, но които са видими за Нас. Светът на причините е достъпен за Нас, затова Знаем и следствията. Аз Съм ваш Попечител и Помощник. Аз Съм прибежище за духа и спасение за духа. Ще израснат крила, ще се издигнеш духом над живота и веднага ще изчезнат препятствията, обградили те тясно и скриващи далечината. Всичко е в духа и от духа с огън се изтриват преградите на плътта (живота). Пределът на напрежение трябва да бъде преминат. Моята Благословия е над вас.

48. (5 февруари). В Моите Лъчи творят, в Моите Лъчи постигат и по Лъча достигат до Мен. Осъзнаването на мощта на Лъча отваря достъпа до него. Да разберат тайната на Лъча е дадено на малцина. Съзвучието се установява с Лъча. Моят Лъч носи в себе си част от Моя Дух и Ликът е един вид проекция на духа в пространството, носеща в себе си Образу на Изпратилия. Може да се черпи сила от Лъча съзнателно, ползвайки се от закона за магнитното притегляне. Огънят е магнетичен, огънят на сърцето. Така достижението се постига с огньовете на сърцето, с огньовете на любовта към Владиката. И когато то пламти грешките са нищо, препятствията са нищо, трудностите са нищо и пътят става лек, тъй като Вземам върху Себе Си цялата тежест на вървящия с ненакърнена любов към Мен. Най-краткият път да се достигне е с любовта. Любовта не познава смъртта, любовта не познава разстоянията, любовта не познава огорченията на плътния свят. Обичайте Ме и Моята Близост ще бъде ваше достойние. Близост и Общуване. Не

Аз по вас, а вие се стремете да се равнявате по Мен. Не Ме принижавайте до себе си, но се опитайте да се издигнете духом до Мен и наистина ще ви Бъда Помощник, донасящ помощ. Изпълването на съзнанието с Мен и пълната устременост към Мен са плодоносни за творчеството на духа. Няма да Изоставя Моите близки в беда: ще ги Наситя, ще ги Утеша, ще ги Напоя, познали тежестта на борбата, трудността на победата и яростта на устремилата се към тях тъмнина. Вие побеждавайте с Мен, тъй като Аз Съм във вас, а вие сте в Мен. Проявете разбиране към духовния подвиг, сътворяван от вас. И помнете постоянно, че Владиката е Близък. На чувствителното ухо днес Прошепвам: приближава щастието на Пришествието. Огнените Записки се водят с огъня на сърцето. Без огъня ръката няма да се вдигне да направи дори и неголяма бележка. Това е и сътрудничеството с огнената стихия, ритмично, постоянно и продължително. В тази работа центровете се изтънчват и огненият апарат привиква към напрежението на Общуването с Владиката. Не трябва да се гледа на този процес като на нещо обичайно, независимо от неговата всекидневност. Именно чудесното е навлязло в живота необичайно и е станало част от него, разкривайки безграничните възможности на духа. Не за това трябва да се мисли, че си още много, много далеч от всеведението, всезнанието и всевиждането, а за това, че тези свойства в някаква степен започват вече да се утвърждават. Тъй като даже Владиката Буда е Казал, че и Той не ги Притежава напълно, макар степента на разкриване на тези свойства в Него да е била висока. Чувствознанието, ясновиждането, ясночуването и яснознанието в своето постепенно развитие водят към утвърждаване развитието на тези свойства, в една или друга степен на тяхна проява. Процесът е бавен, но е свързан с пробуждане на центровете. Не е важно с каква бързина протича той, но е важно, че вече е започнал. Внимателно и грижливо трябва да се отнесете към огнения процес. Не трябва да се форсира, но да се способства и да се облекчи може. Много Указания бяха Дадени. Всички ли са изпълнени? Но главното условие си остава осъзнаването на Близостта на Владиката и задържането на това съзнание в живота, сред плътните условия - като плаване в собствената лодка срещу стихииите и против бурното течение на потока на земния живот. Стихиите се устремяват да унищожат крехкото корабче и да го обърнат назад. Но стихиите са безсилни, ако е силен духът и устойчив огънят, запален в духа. Борбата е продължителна и упорита и продължава дотогава, докато не бъдат достигнати огнените брегове. Но върху челото на неустрашимия войн е написано: победител. Така от множеството отделни победи и преодолявания се формира достижението. Следя със загриженост, готов да подам Ръка за Помощ в опасния момент, когато борбата стане особено напрегната и яростта на стихията се стовари върху неустойчивото корабче. Но ние ще победим и Моята Дума нека да бъде гаранция за победата.

49. (Майката на Света). Когато ти си духом с Мен, твоят облик се изтънчва от Моя Лъч, укрепвайки пространствената връзка. Не в аурата на Земята, а на Моята планета и в нейните сфери ще намериш осъществяване на всички свои най-висши дерзания. Грешката е в това, че търсят неземното на Земята и често страдат от невъзможността да въплътят Висшето в плътни форми. В Моите Сфери няма такова съпротивление на добрите начинания на духа. В Моите Сфери духът може свободно да твори, без да се подлага на низшите притегляния. В Моите Сфери лежи областта на чудесните възможности. Област за вас най-близка и най-достъпна

в пространството. Моята Звезда ви се дава като Фокус за устремяване на духа. Трябва да се усвои устрема към нея, бидейки още на Земята, за да знаеш станцията, предназначена за духа. Духът след смъртта е като снаряд, изпуснат от оръдие – лети по зададеното му направление. Но последното пламване на огнената енергия, даваща направление на полета, става на Земята в момента на оставянето на тялото. Късно е да се мисли за това в последните минути. Трябва отрано да се подготвиш. Затова Казвам: “Устремете се към Моята Звезда с мисъл. Мисълта създава в пространството канал и ще бъде лесно на духа да лети по него към Обителта на Владичицата на Света”.

50. (М.А.Й.). За Пришествието на Владиката са говорили всички Завети. Времето на Пришествието приближава. Бъдете в готовност на духа.

51. (6 февруари). В Тънкия Свят придвижването става по каналите на мисълта. Тези канали играят същата роля, както и пътищата за съобщения на Земята. Най-близо до тях са въздушните трасета - лети накъдето поискаш. Таванът зависи от силата и височината на мисълта, тоест от нейната огненост и духовност, а направлението – от волята, която я е създала и свойствата на нейната магнитна същност. Съзнанието се движи с мисълта: там, където е мисълта, там е и съзнанието. Времето на мисленото пребиваване в една или друга сфера зависи от степента на напрежение на мисълта и нейната магнетичност. Съзнанието се движи от мисълта и пребивава с нея. Свободата или свързаността на духа там зависи от мисълта, както впрочем и тук, но в степен, видима явно и явно усещана. Мисълта за страх парализира волята и движението, същото е и там. Певецът не може да пее от вълнение, така също и там мисълта може да лиши духа от възможността да изрази себе си. Мисълта е основа. От нея зависят всички движения в астралния проводник. Битието на човека се обуславя от мисълта. Човек живее в света на мисълта и на Земята, но там ярко, напрегнато и (което е очевидно) - видимо за окото. Плоскостта на съзнанието се обуславя от мисълта във всички светове. Мислените отношения са достъпни за всички, но значението и смисълът им не се осъзнава, (макар че) и в плътното тяло те текат постоянно, само че процесът не се разбира. Так например, мислейки за отсъстващия се докосваме до него неизменно, а също и до всяка вещ, за която сме помислили. Както лъчът на прожектора, докосвайки ги, осветява различните предмети, така също е и с мисълта. Мисълта може да се насочи в бъдещето и да го усети или в миналото и да го види. Способността да се чете хрониката на Акаша зависи от тренировката на мисълта. Що се отнася до бъдещето, то е необходимо да се пренесеш в бъдещето в определен негов период, за да усетиш неговата същност, макар и в личен аспект. Да направим опит днес. Представи си своето лично бъдеще, да кажем, след пет години. Ще бъде все същото. Ще бъдеш в пространството с Мен. Разлъката ще премине под знак. Ще бъдеш в Русия, ще бъдете заедно. Но няма да бъдеш щастлив, тъй като твоят дух никога няма да намери себе си в плътните условия. Всичко останало ще премине под знак. Много грижи ще се наложи да поемеш на своите плещи и ще е малко условното щастие. За щастие не мисли, то не е на Земята, тъй като щастieto е в духа.

52. Сине Мой, смятам, че терзанията за бъдещето са безполезни. Може да направиш всичко и да предприемеш всички крачки в едно или друго направление, но терзанията няма да помогнат с нищо. Затова Повтарям: „Не се безпокойте”.

Спокойствието е противоположност на безпокойството. Призовавам към него, за да го утвърдиш. Кармичната неизбежност може да се посрещне във вихъра на безпокойството и димните огньове, но може да се посреща и в огньовете на спокойствието. Спокойствие означава власт на съзнанието над съчетанието на външните условия. Безпокойството и терзанието е робство. Само в пълно спокойствие тези условия могат да се управляват и волята, укрепена и въоръжена със спокойствие, да се противопостави на кармата. В противен случай ущърбът и, може би, загубата на всичко, което е скъпо на сърцето, стават неизбежни. Магнетизмът на спокойствието е огромен. Именно тревожните и неспокойни условия трябва да доведат до такова състояние, когато вече да не тревожи нищо. Това и ще бъде върхът на спокойствието. Срещайки в спокойствие всяка вълна от насрещни обстоятелства, по този начин утвърждаваме своята власт над тях. Когато вихърът на неспокойните вибрации, съсредоточен в някой човек, бурно се устреми срещу вас, проявете пълно спокойствие и веднага ще видите как сякаш с махване на вълшебен жезъл ще угаснат огньовете на безпокойството във вашия противник и вашето спокойствие ще го победи и вашата воля, и вашата власт ще се утвърдят над астралната материя на неговия проводник, изведен от него от равновесие. Тази власт се разпространява по-нататък и върху условията, предизвикали тези вихри от неспокойни вибрации. Тъй като веднага щом се откажем да реагираме на външните условия в робска зависимост от тях и проявим превъзходството на духа над тях, те изчезват и си отиват от нашия живот, тъй като се предизвикват от нашите слабости, безсилие и неумение да ги владеем. Достатъчно е да се преодолее нещо в себе си, за да си отиде това нещо, проявено във външни противодействия, незабавно от нашия живот. Кармата се вкопчва в нас за тези слаби места в бронята на нашия дух, които са още недостатъчно укрепени. Кармичните енергии се притеглят към тях. В своята аура носим победата или поражението, силата и слабостта, неувязимостта или пък незащитеността. Отдавна вече е време да се разбере, че енергиите на човешкия микрокосмос обуславят степента и характера на устремите към него въздействия. Степента на съпротивление на въздуха зависи изключително от бързината на движение на самолета. Човешкият микрокосмос е сфера от енергии, устремени в пространството в еволюцията и съпротивлението на стихии ще бъде винаги неизбежно следствие на това придвижване. Инертността на стихии се преодолява с огъня на духа. Той трябва да расте, иначе стихии започват да притискат изоставащото от еволюцията съзнание. И тъй, Указвам: „Преизпълнете се с огъня на духа от всяко вървящо против явление на живота”. Повтарям: противопоставете силата на огъня на духа. Така ще победите всичко, умножавайки своите сили. Трябва да се израсне духом от всичко, което се стреми с все по-голяма и по-голяма сила да угаси огньовете на духа. Отстъплението е невъзможно. Отстъплението означава поражение, тоест признаване на своето безсилие и невъзможност да продължиш нататък, с други думи казано, загуба на всичко. Слабостта губи всичко, силата удържа магнитно това, което иска да задържи около себе си. Затова бъдете винаги силни духом, тъй като победата е в духа.

53. (7 февруари). Дръжте се. Бъдещето ще бъде спокойно. Гледай да не останеш без сили в нужния момент. Не очаквай пощада, нито снизхождение, нито съжаление. В тази борба се признава само силата. Нея и прояви. Отказалият се победител, жадуващ за опиянението на земното щастие, е победен. Убий

желанието, ако искаш да бъдеш победител. Побеждава този, на когото нищо не е нужно. Прояви разпознаване и зоркост, тъй като можеш да разчиташ само на себе си. Тяхното сътрудничество с тъмнината продължава с пълна сила. В това е трудността. И в думите им има лъжа. Обърни внимание как цялата твоя същност се е изправила срещу това, което мозъкът не познава, но сърцето усеща. На него и вярвай, а не на думите, защото всяка тяхна дума е напоена с лъжа. Откъде са иначе тези тежки усещания за заобикалящата тъмнина и необяснимите колебания от вяра към недоверие, от надежда към отчаяние?

54. Наличието на силни тъмни въздействия е неотречимо. Наличието на жертва, попаднала в тъмните мрежи – също. След всяка победа следва нов опит да се наруши хармонията във взаимоотношенията. Лъжата, премълчаването, прикриването и съпротивата са налице. И тъмни ръце, които се протягат. Трябва да се приложи студотерапия и изолация като кратковременно средство и да се види няма ли да се опомни жертвата. Поне ако губиш всичко, то все пак да не губиш достойнството на духа. Тъмните са затворили своя кръг и насочват всяко начинание против. И усилено тласкат жертвата към сътрудничество. Но с логика не блесят. Несъстоятелността на мисленето и противоречието е сигурен признак за тяхното влияние върху мисленето и особено лъжата и увъртанията. Решението е в това да станеш силен, по-силен от тях, опълчилите се срещу теб.

55. (8 февруари). Нека да не се лъжат. Обкръжение на тъмните означава, че те са от всички страни и накъдето и да се насочи активността на съзнанието, те винаги са навсякъде. Ето защо всички ваши опити да поправите извършеното срещат противодействие и носят резултати противоположни на тези, които очаквате. Вие извършвате някаква постъпка или действие, а те го увенчават с тъмнина, тъй като е достатъчно да се наруши единението даже и на една йота и тутакси във вашите дела навлиза отрова и тяхното въздействие прониква във вашите дела. Проследете някои ваши начинания, отровени от тях, по-точно помрачени планове, нарушени и изопачени, и радостта от общуването, превърната в тъмнина на помрачението. Разберете, обкръжени сте от тъмните, и знайте точно и явно, че се тълпят наоколо. Но вие не ги виждате и затова не сте в състояние да нанесете преки удари. Но те се докосват до вас освен чрез мислите и чрез живи хора. И тук именно се предоставя възможност да се отговори на техните усилия явно и не така, както те биха искали. Ако отговорите правилно те получават отпор, ако сгрешите се получава сътрудничество с тъмнината. При известна зоркост не е трудно да се види чрез кого и как те се опитват да въздействат върху вас. И ако доброто на вид действие или явление донася лоши следствия, значи в това има пръст тъмнината, тъй като „по плодовете им ще ги познаете, берат ли грозде от тръните” или от проявите на светлината - по тъмния ужас, изопачаващ я до неузнаваемост. И тъй, по следствията, тоест по плодовете съдете за причините, които са ги породили и явно ще видите чии ръце и старания са били приложени към тях. И вече повече не се мамете от нищо и от никой. Тъй като деянията на тъмнината са явни за въоръженото срещу нея око. Нито сълзите, нито огорченията няма да помогнат да се съкруши тъмнината. Единствено само безпрекословното и щателно изпълнение на Моите Указания и то от цялото си сърце, ще помогне да се обуздае тъмнината и да се постави на място и да се обезвредят техните начинания. Твоето здраве на тях не им е нужно, затова е толкова силна съпротивата на

лечението под всички предлози. Вашето единение ги пари с огъня на своята сила, затова са решили да разединят и изпращат когото и да било в каквото и да е било, само да го разрушат по-скоро. Натискът се усилва и ако по-рано е можело да се лъже и да се премълчава някак безнаказано, сега и най-малката лъжа и премълчаване незабавно ви поставят под удар и навличат вълна от тъмни въздействия. Нима заради съхраняването на себе си от ноктите на тъмнината не трябва твърдо и безусловно да се изпълнят Указанията. Повтарям: лъженето на водещия и премълчаването отдава люлеещото се съзнание във властта на тъмнината и лишава водещия от възможността да се защити и да защитава. Но ако лъжата и тъмнината са по-скъпи и по-мили на сърцето и волята реши да избере левия път, ще се наложи печално да се примирим с решението на свободната воля, тъй като свободата на волята е свещена.

56. Усилващата се ярост на тъмнината показва, че на първо място вашите огньове растат, на второ, че приближава времето на пределния срок до чертата на предела преди окончателното разделяне на овцете от козлите, тоест на Светлината от тъмнината, на светлите от тъмните. Всеки трябва сам да реши своя път определено и необратимо, тъй като в тези тежки дни са отворени само два пътя: пътят към Светлината и пътят към тъмнината. Тъмните усилено се стремят да завербуват в своя лагер на тъмнината всички, които могат, и особено светулките. Затова е толкова страшна борбата за всяка душа, борба последна, окончателна, решаваща съдбата на всеки дух завинаги. Това Велико Разделение, за което Говорихме по-рано, сега се отлива в явни конкретни форми, когато на всекиго се предоставя възможност свободно да избере своя път. Съдбата на човека се колебае между двата полюса на огненото острие и свободната воля решава окончателния избор. Задачата на тъмните е да привлекат свободната воля и да я наклонят към своя страна. Те не могат да я склонят явно, тъй като кой ще поиска свободно да се хвърли в бездната. Затова преди нея по тъмния път, водещ към бездната, са разставени примамки, съблазнителни и привлекателни декорации и е дадено изгодно осветление, разхвърлени са много привлекателни примамки и е почти толкова светло, че пътят на тъмнината може да се приеме за път на Светлината, а декорациите и прелестите на съблазнителите - за действителност. И мнозина вървят към тях. Но вие знаете, на вас са Дадени знаци, предупреждения и точни и определени Указания и вече не можете да намерите оправдание за себе си, че не знаете какво вършите, тъй като наистина на вас са ви известни пътищата на тъмнината и пътищата на Светлината. Проявете нерушимо единение, непоколебимо и без пукнатини. И бъдете зорко на стража, тъй като тъмнината не спи. Помнете ежечасно за последното Велико Разделение и избора, също последен.

57. Ако се е усилила опасността от страна на тъмнината, значи и възможността на Светлината се е увеличила също и в равна степен, тъй като полярността е проявена във всичко. Значи сега е такова време, когато е възможно особено ярко да се преуспее в постигането на Светлината. Така е и наистина. Наближава времето на Пришествието и магнетизмът на Фокуса на Светлината нараства напрегнато и неотклонно, увеличавайки и усилвайки фокуса на всяко съзнание, устремено към него. Затова обръщането на съзнанието към Светлината, усиленото и задълбочено обръщане ще предизвика в него незабавно съзвучна и явно осезаема реакция. Огненото напрежение на пространството ще направи тази

проява на просветление на съзнанието още по-интензивна. Именно настъпва времето на великата жътва, когато ще може да се събира в своите кошници плодonoсно. Погледнете наоколо как тъмнината жъне от своя тъмен труд. Така също и децата на Светлината събират своята жътва. Но в тези смутни дни не се прелъстявайте от тъмнината, тъй като е лесно да се наберат и черни плодове, особено ако те са украсени и подправени като добри плодове. Много изкусни ръце се трудят над това недобро дело и много са измамените съзнания. Много са и отровените души, отровили се с отровите на черните плодове, украсени и подправени като плодове на Светлината. Проявете разпознаване. Вече не можете да се отнасяте към живота както обикновено - необикновеността е встъпила в право и всяка грешка цъфти ярко със своя цвят. Някой мисли за могъществото на тъмнината. Да! Тъмнината е силна и особено сега, но нейните дни са преброени и горко на прелъстилия се от тъмнината. За пример не трябва да се ходи далеч. Погледнете наблизко, наоколо и ще видите пътя на змея и печалната съдба на вървящите след него. Разбира се, кармата на обсебването е ужасна – това също е пътят на змея и участ на следващите го. По-добре е да се помисли за това как да се укрепи светлия доспех на духа за последното изпитание, тъй като деветият вал е най-опасен. С какво и как да се укрепи облеклото на духа преди победата? С единение, устременост, преданост и любов към Водещия Владика на Светлината - така ще укрепите бронята на духа. И така ще станете неуязвими за всички тъмни опити да ви отклонят от Пътя.

58. Правилно, Образът на Владиката изпълва цялата аура на Земята. Възможно е да бъде усетен навсякъде и всякога като присъстващ или във вид на гигантски Облак, обвиващ сферата на Земята, тъй като Неговите Лъчи обтичат цялата Земя и носят в себе си Неговия Образ.

59. (9 февруари). Творчеството на духа зависи от волята, вложена в устрема. Направлението се определя от волята. Разнообразието на творчеството е свързано с разнообразието на стремежите. Когато съзнанието е обърнато към Мен, Аз Насищам творящата мощ със Сила. Значи творчеството съответства на силата на връзката с Владиката. Творческият процес протича в човека непрекъснато, изразявайки се в думи, мисли, движения и в това, което той върши. Енергиите, излъчвани от микрокосмоса на човека, представляват продукт на неговото творчество. Ще разбираме творчеството широко. Шарката на живота на всеки дух е продукт от творчеството в пространството. Творят всички. Кундалини дава началото на творчеството. С нейната сила са пронизани всички действия на човека. Огънят Кундалини твори. За неговата проява са нужни две противоположни начала: мъжко и женско. Творчеството се обуславя от тях, като се започне от низшите, чисто телесни прояви, до най-височайшите духовни. Значението на Двете Начала в най-високите форми на творчество на духа е неизменно нужно. Нужно неизменно е във всичко, включително до създаването на планети и светове. Раждането на деца е проява на все тази същата творческа сила на определена плоскост. Всичко се ражда от нея: от електрическата искра до цели системи и галактики. И навсякъде са две: мъжко и женско, активно и пасивно, позитивно и негативно, цяло (даващо в съединеност едно състояние).

60. (10 февруари). Трябва да се засили контролът над съзнанието, подложено на въздействието на тъмните. Поразяването на волята и неспособността

да се владеят своите действия са много характерни сами по себе си като явен признак за сътрудничество с тъмнината. Логиката на постъпките не издържа критика. Обясненията на това защо се извършва поредната грешка са нелепи. Грешките вървят една след друга, една от друга по-несъстоятелни. Горко на неразпознатия служителя на тъмнината, проникнал във вашия кръг и тази горест сега носите вие. Може даже да се отбелязва всеки пореден опит, тъй като всичко това се забравя твърде бързо и напрегнатостта на зоркостта помръква. Нощните нападения на тъмните, борбата с тях, невъзможността да се надвият те в тяхното леговище, са заставили да се търси изход в това да се събудиш съзнателно и по този път да се освободиш от тях. Всичко това стана защото каналът беше отворен за тъмнината в момент на особено напрегнато установила се хармония във взаимоотношенията с жертвата, поставила отново под удар своя защитник. Какво да се прави по-нататък? Стълкновението с тъмните потвърди правилното определяне на извършената постъпка и същността на допуснатата грешка. Значи разпознаването беше бързо и точно. Жертвата закъсня с разпознаването, постигайки го не преди, а след като грешката беше извършена. Тъмната воля се оказва по-силна от нейната воля. Не може да има доверие. За това вече Говорихме, а също и за пълната отвореност на сърцето. Трябва да отделиш себе си поне заради спасението на пострадалото съзнание. Това ще бъде особено ефективно средство. Нищо няма да се промени в отношенията с изключение на това, че се издига бариера и един вид защита от възможностите за нови злодеяния. Трябва да се прояви строгост и суровост. Мекушавостта и снизходителността са недопустими. Ако не се вземат по-силни и по-сурови мерки, овладяването на волята на жертвата от тъмните ще продължава безкрайно. Близкия човек трябва да бъде изтръгнат от мъртвата хватка. Полумерките са недостатъчни. Трябва да се преразгледат всички грешки в аспекта на овладяването на съзнанието от враждебната воля в моментите на тяхното извършване. Упреците са безцелни и е нужно пълно и изчерпателно обяснение на всяка грешка, с цел да се предизвика въставане на волята срещу тъмните поробители. Именно трябва духът да се изправи срещу това унижително и позорно робство. Трябва да се разкрие целият ужас на това докъде ще доведе по-нататъшното и все по-зачестяващо поражение на волята. Положението на жертвата е много сериозно. Тя го разбира, но не осъзнава дълбочината и опасността на това, което става с нея. Предоставена сама на себе си вече би загинала, тоест би била в тяхно пълно поробване без моменти на просветление и би смятала, че всичко е както трябва. Повтарям, става нещо много лошо. Трябва да се сложи край на творимото беззаконие, докато още не е късно. Все още може да се спаси. Но може да настъпи момент, когато ще бъде твърде късно.

61. (11 февруари). Невъзможно е да се бориш с тъмните, ако не предизвикаш в себе си превъзходството на духа над своите противници, колкото и силни да са те. Възможно е да предизвикаш в себе си огнена сила с всякакво напрежение, тъй като огненият потенциал на съкровения божествена същност в човека е неизчерпаем и безпределен в своите възможности. Човешката слабост с пресипнал глас крещи: „Не мога!“, но мъжеството на дерзанието, смелостта на безстрашието спокойно и твърдо и просто ще каже: „Мога, всичко мога, всичко ще преодолея и ще постигна радостта от победата“. Възможно ли е да се бориш с тъмнината, ако не осъзнаваш нейната сила? Хартiena стрела няма да пораз

йерофанта на злото. Още вчера се наложи да се сблъскаш лице в лице с мощта на тъмнината и да се убедиш, че не ти стигат сили да я съкрушиш. Но сега сърцето вече усеща победата и усеща правилно, тъй като нямаше страх и в духа би могъл да се бориш дори с гигантите на злото. Решението е правилно. То донесе и победата. Натискът на тъмнината не може да бъде продължителен, тъй като изчерпва себе си срещу огньовете на изправилия се срещу нея дух. Там където е проявена твърдост в необратимото решение да се бориш с тъмнината докрай, там поражението е невъзможно и немислимо. Където победата е решена, там тя е неизбежна. По този начин твърдостта да не отстъпиш пред тъмнината служи като гаранция за победата. Разберете: победата е в духа, слабостта е в духа, отстъплението и поражението са в духа, значи именно в духа и духом не трябва да се огънеш пред тъмнината или да отстъпиш духом или духом да помръкнеш пред нея. Нека всяко усещане силата на стоварилата се върху вас тъмнина да предизвика от недрата на духа нов мощен огън на противодействието и твърдост на решението да се устои докрай, тъй като това е и непременното условие за победата - да се устои докрай на всяка цена. За какво са тогава борбата и всички усилия, ако преди края, преди самата победа се прояви безсилие на духа и се отстъпи пред вражеската сила. В борбата с тъмнината поражението на духа е немислимо. На всяка уловка на тъмнината, на всяко нападение трябва да се отговори с ново напрежение на огньовете на духа. Зад вас е Йерархията на Светлината – Извор на Огнена Мощ. В еднолична схватка с тъмнината помнете, че водейки борбата с единното начало на духа имате зад гърба си Йерархията на Светлината. С Нейната Светлина ще победите, тъй като Тя е непобедима.

62. Разбирането ще доведе радостта от победата. Тъй като това е поредното стъпало, на което се издига духът. И може ли да се съжалева, че след победата идва нова борба, нова победа и нов възход все по-нагоре и по-нагоре, още по-близо до Светлината. Не се смущавайте от вашите несъвършенства. Съвършени няма. Но се радвайте на това и се гордейте с това, че можете да се сражавате в редовете на воините на Владиката и то в първите редове. Много вреди на Общото дело са били причинени от лъжливото осъзнаване на своите несъвършенства, осъзнаване пречещо да се движиш напред и убиващо огньовете на духа. Би било много прискърбно, ако воините на Светлината напуснеха редиците на сражаващите се с тъмнината и се отдадяха на съкрушаването заради своите несъвършенства в същото това време, когато трябва да се напрегнат всички сили на духа за превъзможване яростта на тъмнината. Затова по-добре мислете как по-скоро и изкусно да постигнете победа и да зарадвате Гуру с победа. Вярно е, че има едно несъвършенство, недопустимо в борбата – това е слабостта на духа. Нейното наличие означава поражение. Но съзнанието за безсилие в борбата с тъмнината се изпраща именно от нея. Не трябва да му се поддавате. Не трябва също и да се обезсилвате пред повторните им и упорити опити да ви превземат с изтощение, когато ръцете се отпускат пред привидната безнадеждност да се освободите от техните противодействия. Но ще дойде време, когато тъмнината ще отстъпи при пълното безсилие да ви порази и тя би отстъпила отдавна, ако вие бяхте се борили само за себе си. Но вашата защита на вашите близки по дух и по-малките от вас предизвиква нейната ярост, тъй като ги смята за свои, тъй като едного или друго е владяла напълно.

63. (12 февруари). Мисълта изсича от веществото на стихията определени образи и форми. Същността на мисълта и формата си съответстват. Колкото по-малко плътен е планът на битието, толкова по-подвижни са неговите форми, толкова по-бързо се обличат те в материя или с материята от дадения план. На менталния план този процес е много бърз, на огнения – мълниеносен и бавен на земния план. Но неговата същност е еднаква: мисълта се въплъщава във форма. Човекът е носител на мисълта, тоест творец, тъй като същността на мисълта съдържа в себе си творческо начало, на който и план тя да се проявява. Но мисълта се проявява винаги – рано или късно. Последната дума се отнася особено за плътния свят. Следствията на мисълта невинаги се виждат, но те винаги съществуват, те неизменно следват винаги всяка мисъл. Следователно лостът от явленията на всеки план е в ръцете на човека, тъй като мисълта е основа на всички явления и тяхна движеща сила. Ние Действаме с мисъл. Учете се и вие да действате с нея на всички планове. Днес стана възможно да се убедиш, че насън, тоест в Тънкия Свят мисълта за полет предизвика полет, а мисълта за въоръжена защита на себе си и на своите близки от тъмнината действително създаде огнена защита. По същия начин и стечението на обстоятелствата се възлага на психическата енергия, на огнената енергия, движена от мисълта. Не е нужно да се измъчвате, не е нужно да се терзаете, не е нужно да се безпокоите, нужно е просто, но твърдо и властно да поръчате на царствената огнена мисъл, могъща и мощна, непознаваща прегради, стечение на желаните обстоятелства, без да се тревожите и без да мислите за това по какъв път ще осъществи тя желаното. То ще се осъществи непременно, ако мисълта е завършена, монолитна и не познава колебания, неувереност и съмнения, подрязващи нейната сила из корен. В този случай могъщата творческа сила на мисълта се насочва към разрушение. И такава мисъл, вклинена в монолита на творещата мисъл, внася елементи противоположни на нейната първоначална и основна същност и я неутрализира със сила, точно такава, колкото е силно съмнението и останалото. Затова при използване и прилагане на силата на мисълта съмнението, неувереността, колебанията трябва да се оставят. Творещата мисъл на човека трябва да бъде здрава, устойчива и монолитна. Ако силата на творческата мисъл се съпроводи с еднакво по сила на нея съмнение, то мисълта няма да даде следствие и силата, разделена в себе си, ще се неутрализира от своята противоположност, породена от творещото съзнание. Затова използвайки мисълта бъдете непоколебими в своето решение, присъединявайки тази непоколебимост към създадената мислена форма. Каквото и да става наоколо, какъвто и да е разрывът между това, което е и това, което вие искате, задържайте твърдо мисления образ на това, което трябва да се въплъти в желаните от вас условия - наречете това вяра, знание, надежда. Наречете го както ви е угодно, но не нарушавайте целостта и устойчивостта на менталния прототип на земните явления със своите колебания. По-добре е изпращайки образ в пространството да му се предостави да действа самостоятелно, без да го тревожиш със своята неувереност или съмнения. Така мисълта ще действа неизменно, ако е монолитна. Обърнете внимание, че при стълкновение с тъмнината тъмните се опитват да нарушат монолитността на вашето мислене, внасяйки в него елементи на безпокойство, неувереност, съмнение и колебание. Те се стремят да огънат устойчивостта на мислите, да я заменят с неустойчивост, подхвърляйки своите тъмни мисли. Необратимата твърдост на

решението, съпровождаща вашите силни мисли, лишава тъмните от възможността да ви причинят вреда. Трябва да се устояват своите мисли и решения, приети мислено, тъй като, докато те не са разколебали мисълта, всички техни опити и хитрости са безсилни срещу вас. Нека и тъмните да ви послужат активно чрез вашето умение да владеее мисълта и с мисъл да се борите с тях. На всяко противодействие или нежелателно стечение на обстоятелствата, предизвикано от тях, отговаряйте с огнена мисъл, ясна и отчетлива, уверена и спокойна, силна и непоколебима, но противоположна на това, което те искат. Ако те действат с мисъл, вземайки пример от Нас, то ще действаме с мисъл и ние и с мисъл ще се борим. Само че нашата мисъл, обединена с Йерархията на Светлината, ще бъде по-силна от техните мисли. Владиката Дава право да се действа със силата на Владиката, със силата на Лъча на Владиката и с непреодолимата сила на Своето Име. Погледнете как отстъпи тъмнината, срещайки огненото съпротивление. Кой от тъмните служители на злото ще поиска да се обгори с Лъча на огнената мисъл на Носителя на Светлина. Така и действайте – мощно, съзнателно и твърдо. Трябва да се отбележи, че така също, както вие сте уязвими за черните снаряди, така са уязвими и те за поразяването им със силата на мисълта. Те действат скрито и зад чуждите гърбове само заради това, че не издържат и не могат да издържат прякото стълкновение лице в лице и тутакси отстъпват, след като получат удар. Затова се въоръжете докрай с огнените доспехи и бъдете готови и нощем, и денем, при всички условия и при всякакви обстоятелства, без най-малко забавяне да пуснете в ход вашето оръжие веднага щом усетите доближаване на тъмнината. Не трябва да се отнасяте пасивно към нея, очаквайки ударите. Поразявайте я, без да я щадите, ако усетите характерното усещане за някаква отпадналост, мътилка и тягост, изпращани от тях. Добре е, че те са ви научили да заостряте, източвате и закалявате своето оръжие предварително в схватки. Никога, чувате ли, никога не допускайте пасивна разхлабеност на съзнанието, почиваща в безметежността на успокоението. Такова не може да има, когато тъмнината се е опълчила срещу вас и срещу вашите близки. Дръжте се като при пожар, тъй като сте на границата на взрива или като капитан на кораб в буря, заплашваща съда с гибел. Те са силни чрез вашата приспаност. Такава не може да има, не може да има приспаност даже насън, даже и насън бъдете на стража активно и твърдо, въоръжени в пълни доспехи и дръжте меч в готовност. Активното, безстрашно и решително състояние на духа при потапяне на физическото тяло в сън ще бъде правилното и необходимо състояние на съзнанието. Много вреди са ви причинени насън именно благодарение на вашата пасивност и незащитеност. И тъй, ще действаме с мисъл.

64. (13 февруари). (Майката на Света). Да се дойде при Мен може само като победител. Именно, да се победят всички притегляния на вашата планета, за да се откъснеш от тях и да преминеш планетата. Това и ще бъде пътят на завършека, завършващият път. Завършващият дух, изминал докрай своя път на Земята, може да премине на Моята планета. Вашата Земя е стъпало, водещо към следващата по-висша планета. Значи Моята планета е цел на вашето странстване по земните простори и цел на вашите дълги и многочислени въплъщения на нея. На малцината ще Кажа: в промеждутъците между въплъщенията можете да изберете Сферата на Моята Планета като цел на своя устрем и да пребивавате в нея. Но това е възможно само при условие ако, бидейки още на Земята, прокарате в

пространството канали на устрема, водещи в Моето Царство. За това трябва да се погрижите сега, във вашето въплътено състояние, тъй като след смъртта и освобождаването от тялото ще действат енергиите на устрема, породени от вас във въплътено състояние. Погрижете се отсега за вашето бъдеще. Законът е неизменен: каквото свържете на Земята ще бъде свързано на небесата. Но повечето свързват себе си на Земята само със земни стремежи. За тях няма място в Моите Сфери и те няма да ви доведат до Моите Сфери. Помислете за това как по-добре да използвате вашите дни на Земята, за да утвърдите вашето направление в пространството, когато няма да има тяло и духът ще последва своите стремежи, магнитно влечащи го в съзвучните на устрема сфери.

65. (15 февруари). На пръв поглед всичко сега е добре. Но може да се погледне по-дълбоко и да се видят в същността на близкия човек елементите, съзвучни на тъмнината. Добрите и даже и най-добри намерения не са достатъчно. Нужни са дела. По тях и ще съдиш за положението. Не по думите, а по делата. Думата е най-опасната илюзия на самоизмамата и измамата. И колко думи са били казани без да принесат плодове, по-точно, добри думи, но дали зли плодове. Сега плащаш със здравето си. А ако нямаш здраве с какво ще платиш? Печално е да се гледа, когато думите се приемат за дела, докато в същото време зад думите се поклащат тъмните сенки на противниците на Светлината. Нека думите и делата да бъдат неразделни и нека думите да бъдат отражение на делата. Сега на карта е поставено бъдещето на душата на човека. Говоря за спасяването на близката душа, попаднала в ноктестите лапи. Към когото или към каквото се устремява сърцето, с това то и съзвучи.

66. Положението е разбрано: надвиснала е заплаха от обсебване. Понататъшното упорство ще превърне заплахата в печална действителност. Процесът на овладяване на волята може да върви или усилвайки се, или намалявайки. Настъпи моментът, изискващ твърдо и необратимо решение какво да се прави, с кого да бъдеш и как да постъпиш. Правилно беше отбелязано, че и най-мъничката пукнатина може да пропусне огромно количество отрова. Затова дребните на вид и сякаш незабележими причини и събития имаха толкова тежки и разрушителни следствия. Нека този горчив опит да послужи като предупреждение за бъдещето. Не трябва да има никакви пукнатини - нито големи, нито малки, малките цепнатини са особено опасни, тъй като са малко забележими и гасят защитния пламък на бдителността и зоркостта. Сега не трябва да се прави нищо, което приближава каналите на въздействие, все едно стари ли са или нови. Опасността е в това, че при увличане в обаятията на тъмнината, тоест когато духът се устремява надолу към бездната, скоростта на движението се усилва и може да достигне до такъв момент, когато вече повече не можеш да се задържиш. Твърде лесно и неочаквано се проявяваха тъмните влияния през последно време. Работата не е в това как и в какво те са се проявявали, а в това, че волята – нашата единствена защита от злото твърде бързо и без съзнателно противодействие им се е поддавала. Трябва да се отделят обичайните и безвредни действия от необичайните и да се съсредоточи вниманието върху тях, тъй като винаги сте получавали удара неочаквано и под нов ъгъл. Изводът е прост: нека всички действия да се извършват съвместно. Можете просто мислено да се обърнете за съвет и да действате заедно. Грешка няма да има, тъй като сърцето ще подскаже винаги как би постъпил

ръководителят, бидейки запитан по обичайния път. Може да се приложи желание и устрем от цялото сърце, тъй като предстои или обсебване, или освобождаване от водещите към него влияния.

67. (16 февруари). Бъдещето е условно, тоест то зависи от условията на съзнанието на човечеството. Подвижността на Плана (на Владиците) също не способства за определеност на бъдещето. Свидетелството за Пришествието си остава в сила, както остават в сила и думите: „Не знаете нито деня, нито часа, когато ще Дойде Човешкият Син”. Така сред променящите се и неустановени условия на настоящото време неизменно остава явлението на Пришествието, но без Указване на точния Срок. За неготовото съзнание подвижността на Плана е препъникамък и може да предизвика много съмнения и колебания. Изходът е в това, че трябва да се опирате на главното, оставяйки подробностите на волята на целесъобразността. Мисленето трябва да изхожда от основните, непоколебими основи и да се основават върху тях, и в никакъв случай да не се поставяте в зависимост от течението на обикновения живот. Всичко ще премине, тоест ще отмине всичко, но нито една йота от Закона няма да премине докато не се изпълни всичко, тоест Основите на Битието ще си останат непоколебими. Много трудно е да се съчетае тази устойчивост на основата с неустойчивостта на всичко, което става в живота. Йерархията е дадена като основен Камък, като здрава опора, върху която може да се строи домът на духа. Може да се колебае и променя всичко, но Стълбата на Йерархията е непоколебима. Трябва да се усети в сърцето здравината на нейните основи. Върху скалата на Йерархията може да се опреш твърдо. Не трябва да се смесва неустойчивостта на собственото мислене със здравината на Йерархичната Основа и текущият поток на събитията – с неизменността на Плана. Ще се сбъдне всичко, което е начертано от Космическата Воля, но не в рамките на тесните лични човешки представи. Трябва да се издигнете духом над потока на живота, за да видите в духа това бъдеще, което е предназначено за човека от Висшата Воля.

68. Наричам ви воини, тъй като воините на духа преминават целия си живот без да се разделят с оръжието на Светлината. Състоянието на войнстващо противопоставяне на тъмнината ще бъде обичайното за истинския войн. Именно не трябва да се успокоявате нито за миг или да оставяте оръжието, или да забравяте, че враговете не спят. Те могат да оставят в покой еснафа, но войнстващият дух ще бъде винаги цел на техните яростни нападки. Затова Казвам: „Усилете стражата и бъдете готови за борба”.

69. (17 февруари). Пренасянето на съзнанието на ученика в Съзнанието на Учителя представлява този процес, който ученикът трябва да усвои до съвършенство и който трябва да овладее. По линия на Йерархията съзнанието трябва да се пренася и да се стреми по-нагоре. Йерархията е безпределна. Така също и съзнанието може да се пренася във всяко място на Земята, на всяка планета, ако духът е достатъчно висок. Също може да се застави съзнанието да се докосне не само до желаната местност, но и до всеки предмет. Работата и изследванията в областта на пренасянето на съзнанието в желаното направление и върху всяко явление в своите възможности са безгранични, но те трябва да се правят само заради Общото Благо.

70. (М.А.Й.). Нашият Свят е отворен за твоето съзнание, когато то иска това, но е нужен сърдечен устрем. Той се поражда от любовта. Любовта към Нас е канал за общуване с нас. Признаваме постоянната любов, а не периодичната. За укрепване на общуването и връзката най-добре от всичко служи ритъмът – всекидневен, седмичен или по определени дни. Само ритъмът придава устойчивост. Аз съм с вас и мисля за вас. А вие? Вие имате малко близки и верни приятели. Те са малко и при нас. Толкова повече ценим всеки знак на любов и преданост. И усещаме вашите мисли, тъй като те са безплътни и по канала на любовта достигат винаги до нас. Мислейки за нашата близост отстранявай всичко, което пречи тя да се осъзнае. Ние сме близко, но извън плътните явления и нашата близост е неотнимаема за любовта.

71. (Гуру). Ако се общува с нас според настроението, то това значи да се отдаде възможността за общуване във властта на случайностите, които зависят от външните условия. Следствията от такова общуване ще бъдат също откъслечни и случайни, тъй като с каквато мярка мерите, с такава и ще ви се отмери.

72. Ще узнаеш това, което е нужно. Смятам за необходимо да се съедини миналото с настоящето, за да се определи бъдещето: то израства от миналото, както растението - от семето. Трансмутацията настъпва само тогава, когато плевелите стават видими явно, за да могат да бъдат изтръгнати от корен. Не може да се оплеви полето на съзнанието от лошите семена докато те не са дали кълнове. Би могло, ако съзнанието можеше да проникне в областта на причините, не винаги достъпни по време, например в областта на миналите придобивки. Едно може да се каже: лъжата ще роди лъжа, измамата – измама, злото – зло. Кармата на обсебването е ужасна (страшна) с това, че злите семена на черните причини, посети и дали буйни прорастъци в тъмното съзнание (на обсебителя), благодарение на контакта се пренасят в другото съзнание и жертвата жъне това, което не е сяла самата тя, но което е допуснала в себе си благодарение на слабостта на волята. И кой знае какъв ужас е посят в душата на служителя на злото, овладял слабото съзнание на жертвата. Да събират урожай от чуждата сеитба на зли семена и да заплатят по чужди сметки, събирайки плодовете от деянията на чуждата карма – такава е съдбата на обсебените. Тъмнината от чуждото съзнание се влива в съзнанието на жертвата и се стоварва върху нея, притиска я и я принуждава да събира тази жътва от чуждата сеитба, горчива, отровна жътва от действията на злата воля. Огромно беззаконие, но обикновено неосъзнавано. И само (водещият) знаещ може да го види и разпознае, но не жертвата. Затова тя фактически е беззащитна и не подозира за сътворяването беззаконие. Без Учителя няма да се мине. Без Йерархията няма да се устои по Пътя. Адовите пълчища заплашват и светците, и отшелниците, и Носителите на Светлина, и още повече обикновените смъртни, и толкова повече застаналите върху Пътя, и толкова повече тези, чрез които могат да се приближат до Моите деца. Проявете в най-висока степен противопоставяне на тъмните опити да нахлуят в сферата на вашето съзнание, за да ви повлияят и да го овладеят, тъй като е страшна сметката, заплащана за чужди задължения, по сметките на злото и за чуждите тъмни деяния. Зад всеки тъмен стои друг, по-голям от него, зад него – трети, още по-голям и така до самите дълбини на бездната. И ужасът (на следствията) на тъмните деяния, протичащи по канала на обсебването, жертвата няма да има сили да изчерпи даже и при най-усърдно

служене на тъмнината. Нека това разбиране да даде сили по-здраво да се заловите за спасителната котва на Йерархията на Светлината.

73. Когато тъмнината овладее своето достойние, всички, които могат да възхождат, се разпределят по лъчите. Обсебените представляват достойние на тъмнината и след смъртта тъмнината налага върху тях своята властна ръка. „Той е наш, той е наш”, – крещи тъмната шайка и прибира жертвата в своя кръг. На Земята може все още някак да се бориш, но там, където всичко се обостря и усилва - и доброто, и злото, борбата е особено драматична и рядко някой от служещите на тъмнината успява да се изтръгне от тъмните обятия. Затова трябва да се борят тук и тук да победят, неоставяйки за тях нищо, за което биха могли да се вкопчат и да имат право да кажат: „Ти си наш”.

74. (18 февруари). Сине Мой, дойде времето да се осъзнае вече върху опита какво означава готовност на мъжеството, готовност на бдителността, с една дума – какво значи готовност на духа да бъде в състояние на постоянно бодърстване. Това е и обичайното състояние на Архата. По друг начин не може, тъй като се вижда зиналата бездна и мощта на тъмнината, и близостта на Йерархията на Светлината. Мощта на тъмнината може да се покаже само на нейния победител. Тогава състоянието на войнстващия дух става постоянен доспех на съзнанието. С него и трябва да се пребивава докрай. (Заспивайки се ограждам с доспехите и тъмните не смеят да се доближат).

75. Днес ще Кажа: сроковете наблизават. Бягът на времето не може да се задържи. Времето обозначава промените, когато явлението от определен порядък се превръща в своята собствена противоположност. Във всяко явление се съдържа неговият противоположен полюс. По неистовото беснее на тъмнината може да се съди за приближаващото тържество на Светлината на планетата. Сега е тъмно, но е отредена Светлина. Изпращам Лъч, за да можете да устоите в неговата Светлина. Не се страхувайте от нищо. Страхувайте се да загубите съзнанието за Моята Близост, а останалото ще ви се приложи. Трудно време, но пълно с възможности, затова забележете всяка и се отнесете внимателно и грижливо, за да не я изпуснете, за да станат наистина трудните времена и благословени. Изпращам Благословия и ви Повтарям: „Имайте кураж, тъй като Аз Победих Света и ви Указвам победния път. Вървете по него, за да достигнете победно до Моя Ден”. Така Казва Владиката на Шамбала.

76. (Майката на Света). Животът се изгражда от мисълта, така също и животът на всеки човек, така също и бъдещето. Бъдещето на човечеството се отлива във формите, създадени от мисълта. Йерархията Твори с мисъл бъдещето на еволюцията на Света и в частност на вашата планета. Трябва да се навлезе в това бъдеще, трябва да станете негова неотменима част. Трябва, трябва да се влезе в тесен контакт с начертанията на Космическата Воля. Само така можеш да станеш неин изпълнител, тоест съзнателно да се присъединиш към еволюцията на Космоса. Именно трябва да се улови направлението на еволюцията, за да се следва по него в пълно разбиране на ставащото. Космическите срокове се намират в пълна съгласуваност с осъществяването на Общия План и времето на всеки етап е определено. Да не бъде разбран той, да не се присъединиш към него значи да изостанеш назад. Еволюцията на търпи изоставаци, даже и това да са цели народи - те се израждат, и си отиват от арената на живота. Вярно е, че Великите Духове

представяват Светилници за хората, Указващи пътя на човечеството в неизмеримите пространства на Безпределността. Следвайте неотклонно Лъча на Йерарха, Който ви Води, тъй като в пространството на Светлината това е единствения Фокус, към който може да се устреми вашия дух. Сливането със своя Космически Отец е целта на вашето странстване във Вселената.

77. (19 февруари). Който може да управлява себе си, за него вече не са страшни вълните на огъня. Управлението на мисълта е управление на огъня. Мисълта е този огън, който (хората) са похитили от небето. Сега ще чуеш странни вести - това е началото на края. Днес може да се започне нов етап от живота, етап на освобождаване от тъмните влияния, опити и въздействия. Слънчевият имунитет е утвърден. Усещането е на радост и свобода. Радостта, заминала си от вас във вашите отношения, ще се върне. Правилно беше уловено сутринта - радост от близостта без намеса на тъмнината. Може да се радваш, може да тъгуваш, може да страдаш, но без допускането на тъмните в съзнанието, вътре в защитния кръг, вътре в микрокосмоса на човека. Това ще бъде ново стъпало на свободата. В старинните писания се казва: „И духовете на тъмнината отстъпиха и започнаха да му служат...” Дугпа строят храмовете, но не на тези, които им служат, а само на победителите на тъмнината. Новото стъпало трябва да се посрещне достойно. Това (стъпало) дава власт над цял ред явления.

78. Учителят допуска близостта на тъмните временно. Това е едно от най-тежките изпитания, през които трябва да премине всеки ученик, за да изработи в себе си огньовете на устойчивостта и противостоещото на тъмнината. Когато то завърши, става възможно да се порадваш на победата, тъй като обкръжението на тъмните лежи тежко върху съзнанието. Нека да отбележим още едно стъпало в живота на духа и още един път (веднъж) да се порадваме на постигнатата победа.

79. (20 февруари). Доктрината на напрежението. През напрежението и нагнетяването трябва да се премине, но в пълно спокойствие. Състоянието на напрежение се допуска, но само при условие на нерушимо спокойствие. Иначе напрежението ще разклати организма и ще го направи негоден. Ако напрежението не се съпровожда с проява на спокойствие по-добре е да се избягва. Защо да прегарят проводниците на нервите и да се обременява мозъка? Ефектът на въздействие на спокойното, съдържано напрежение върху хората многократно превъзхожда резултатите от напрежението, неудържано от волята. Като изправно работещ апарат, всяко движение на който е точно разчетено и безпогрешно и строго обмислено. В моментите на напрежение не са нужни нито излишни думи, нито излишни движения, нито повишаване на гласа. Спокойствието се проявява във всичко: в движенията, жестовите, мислите и думите, в самата интонация на гласа - всичко е наситено и пронизано със силата на това съдържано спокойствие. Безделникът също може да бъде много спокоен, но това не е напрегнатото спокойствие на съдържаността. Именно в напрежението на действията, в действията трябва да се прояви тази мощна сила на съдържаното спокойствие. Защо безсмислено да се изразходват своите сили? Трябва да опазиш себе си. Струва ли си да се плаща за несдържаността и нежеланието да се владеят своите огнени енергии със здравето, преумората, изчерпаността на силите и преждевременната старост? Икономисвайте всяко зрънце огнена енергия. Да се изразходва тя е лесно, но да се възстанови в отровената атмосфера на града е необичайно трудно.

Запомнете, че изчерпаността е неубедителна и предизвиква последствия, противоположни на тези, които сте искали да имате и разрушава това, което смятате да достигнете. В състояние на изчерпаност не може нищо и никого да задържите. Животът дава възможност да се учите върху него. Използвайте всеки опит, даван от него, с полза. При това напрежение, което беше проявено вчера, силите няма да стигнат задълго и ще се наложи да се плаща с болест за нежеланието да се съдържа своята сила. Необузданото изразходване на психическа енергия е престъпно по отношение на своя огнен апарат, тоест към своя организъм – физически, психически и духовен. Проявете най-висша съдържаност, тя ще послужи не за разпиляване, а за натрупване на сили в действието, в същото това действие, което по-рано, благодарение на отсъствието на съдържаност и спокойствие е поглъщало сили, пораждало изчерпаност и е намалявало същите тези резултати, заради които се е изразходвала енергия толкова щедро и безконтролно. Влиянието при съдържане на силата многократно превъзхожда влиянието на разпиляването и отдавани неудържимо сили. Може да се направи сравнение с бесния напор на разрушаващите дигата води и разумното използване на нейната работна вълна в бента на хидростанцията. Силата на разрушението се използва за съзидание и строителство. Трябва да се утвърди съдържаността, каквото и да става, иначе няма да се премине предстоящото стъпало. Проявете спокойствие, съдържаност и умение да управлявате своята огнена сила. Аз Казах.

80. (21 февруари). Приятелю Мой! Ако на човека беше дадено всичко, което желае, възходът на духа не би могъл да се осъществи. Условиата на живот при благополучно съществуване биха завладели съзнанието и биха го отвлекли от най-главното. Затова при всички тези, които са живели и живеят духом, кармата е много тежка. Трудния и тежък живот е непременно условие за възход на духа. И колкото той е по-труден, толкова по-бързо възхожда духът. С това положение не е лесно да се примириш. Просто по човешки ти се иска поне някакво облекчение, а него го няма. Погледнете колко тежък е бил животът на тези, чиито имена са записани сред Светилниците на човечеството. Най-добрите от тях са обременявали своя живот съзнателно. За самобичуването и за веригите сте чували не един път. За постенето и убиването на плътта, за затвора, за нощните молитви и останалите явления е писано много в книгите за подвижниците на духа. Всичко това показва, че те са разбирали необходимостта и неизбежността на обременените обстоятелства и ако тези обстоятелства не са ги удовлетворявали и са им изглеждали недостатъчно тежки, те са ги обременявали сами и са обременявали с тях своя дух доброволно. При известна готовност и височина на духа всичко това не е нужно, тъй като Кармата сама ще се погрижи за това да обремени достатъчно, но ревностният дух иска по-бързо придвижване и се стреми да ускори кармата. Закаленият дух изпитва своята сила върху трудностите на живота. Той разбира също и това, че земното благополучие и щастливите обстоятелства също неизбежно ще преминат, както и трудните, но затова пък няма да оставят след себе си и следа, тоест няма да принесат никаква полза за духа, в смисъл на събиране на опит и умножаване на отлаганите в Чашата кристали психическа енергия. Значи в този случай духът преминава през земния живот несъбрал нищо, безцелно и безплодно. И ето, че настъпва край, моментът на раздяла с тялото и оставянето на всичко това, което обкръжава човека на Земята. Налага се да напускаш всичко и с

всичко да се разделяш. Животът е преживян и всичко е свършено. Завършили са трудните времена, завършило е и земното благополучие и в същото време, когато духът загубил в него навлиза в Надземния Свят нищ, духът натрупал огньове влиза в него блажен. Нищият в духа, тоест нищият с огньове, угасилият огньовете дори не може и да се движи в Надземния Свят, но събралият лети като птица и за него е отворено пространството на Тънкия Свят. Основа на богатството на живот и проява на духа в Надземния Свят се явяват натрупаните в Чашата кристали огън. Ако такива няма, то няма и живот, тъй като няма с какво да се живее. Както в живота тяло огънят е двигател на живота, така той е двигател и във висшите тела. За преодоляване на земните трудности се налага да се напрягат огньовете на духа. От това напрежение огньовете на духа растат, давайки отложения в Чашата. Това е и това нетленно богатство на духа, което не може да се придобие срещу никакви пари. Благополучието лишава човека от това съкровище и в Надземния Свят го обрича на смърт. Затова разберете значението на трудностите на живота и не се стремете към земно благополучие. Цената, плащана за него, е твърде огромна и в Невидимия Свят лишава духа именно от това, което той е търсил на Земята и което духът не може да намери на Земята. Затова Казвам: „Не си събирайте съкровища на Земята, тъй като подлежат на унищожаване и тяхното притежаване е временно”. Но съкровището на Камъка, сияещо в гърдите на Носителя на Светлината, е повече от всичко, което човек може да има на Земята. Не се лъжете, не приемайте призраците на Майя за действителност, не бягайте след тях, тъй като ще измамят, оставяйки ви в крайна сметка без нищо. И струва ли си наистина да се заменя първородството на духа за лещената чорба на земната кухня, за да останеш с празни ръце. Затова не се тревожете за това как да живеете и какво да правите и какво ще бъде вашето бъдеще, но се оставете на Учителя на Светлината. Вървете с формулата “Владико, в твоите ръце предавам моя дух” и помнете, че всяка преодоляна в духа нечистота, всяко издържано изпитание отлага в Чашата кристали на безсмъртните огньове, кристали на безсмъртието и прави вашия дух безсмъртен.

81. (23 февруари). Правилно ще бъде така да се настрои съзнанието, че готовността да се приемат уроци от живота и да се извлича от тях сокът на опита да бъде винаги постоянна. Към това състояние може да се добави и собствения стремеж да се изпитат своите знания в приложение. Неприложените знания ще лежат напразно.

82. (24 февруари). (Майката на Света). Добре е да приучвате себе си към мисълта, че там, където е нашето съзнание, там сме и ние. И че нашето съзнание - това е нашият дом, дом и обител на духа. Архатът достига степен на непрекъснато съзнание, тоест на безсмъртие и тогава домът на духа е построен в пространството. Обикновено човек, мислейки предполага, че ето той седи и мисли, като стои на определено място и мисълта му отлита към това, за което той мисли. Трябва да си представяте, че и мисълта и съзнанието се откъсват от улегналото място и се намират там, далеч, извън тялото и мозъка, около предмета или обекта на мисли. Именно в своето съзнание можеш да си представиш себе си някъде на друго място, отделен от тялото. Това изисква голяма тренировка, тъй като обикновеното съзнание е твърде обвързано с мозъка и тялото, и неговото обкръжение. Възможно е също да се устремим в Безпределността към далечни звезди, отлитайки със съзнанието си и откъсвайки се със съзнанието си от Земята. Мислените полети

трябва да бъдат реални. Към тях можете да се приучвате чрез мислени придвижвания по земната кора. Това може да се прави мислено, както е при всички хора, без да се откъсваш от тялото, но ползата от това е малка. Но може със съзнанието да се отделиш от улегналото място така, както това става в действителност, когато съзнанието се придвижва заедно с тялото. Много трудно е да се отдели съзнанието от мозъка и тялото и да се движиш в него облечен в материята на мисълта. Това ще бъде движение в менталното тяло. Трите тела (физическо, астрално, ментално) някога трябва да се разделят и да бъдат в състояние всяко да действа отделно на различните планове. Някога това разделяне трябва да се започне съзнателно. Нека отсега да утвърждаваме тази своя чудесна способност на Архата във формата на достъпната степен. Мислейки за това, което се намира на разстояние от нас, ще си се представяме около това, за което или за когото мислим. Към това може да се привикне, мислено представяйки си себе си в желаното място. Когато съзнанието свикне с това усещане ще можете да забележите, че впечатленията, получавани от обекта на мисълта, ще се разширяват, задълбочават и постъпват по-свободно.

83. (25 февруари). Общуването трябва да звучи в ключа на неизменността. Не трябва да се подхожда към проявата на Общуването с мисълта за това дали може или не може то да се състои. То трябва да се състои непременно, стига само апаратът на духа да е в порядък. Всичко зависи от готовността на духа и настройката на приемника. Нищо не може да поставя прегради между Учителя и ученика и нищо не може да служи като препятствие на Общуването, ако е осъзнато обстоятелството, че то зависи от състоянието на устремяващото се към Общуване съзнание. Разбира се, пространствените токове и другите космически условия могат да влияят и да внасят своята отметка, но те не могат да направят самото Общуване (съвършено) невъзможно. Причините за неуспех търсете по-близо - в самия себе си, в ненагласата и разстроеността на апарата на духа. Още повече в приемника на съзнанието, най-тънкия психически апарат. Малко внимание се отделя на настройката на съзнанието и привеждането му в състояние на работна готовност. Сърцето се настройва на вълната на устремеността към Владиката и всички странични мисли се изгонват от съзнанието. Лъчът ще съедини с пряка връзка с Магнита на Великото Сърце. Заградителната мрежа напъва своя защитен доспех, опазвайки полето на възприемане от тъмни нахлувания. Полето на съзнанието, очистено от бродещи мисли, се заема от Сияйния Лик на Владиката. И мисълта, устремена нагоре, свободно и просто се влива в готовия приемник. Всичко е просто и всичко е леко, но при условие на пълносърдечен устрем, тъй като мисълта се устремява свободно и безпрепятствено в отвореното и магнитно привличащо я към себе си сърце. Само се устремете, но с цялото си сърце и ще ви залее сиянието на Лъчите на Владиката. Нека да работим, без да отпусваме ръце. Миналите придобивки са неотнимаеми. Опитвайте се да разберете новото деление на човечеството по светлосянката – “все едно, че има призив в нова армия”. Усещането на Присъствието на Владиката се определя от знанието на духа. Усещането е в духа. Това усещане на Близостта на Владиката в духа е почти неотменимо. Лишаването от Владиката (тоест загубата на Неговата Близост), не носейки видими външни промени, изоснови променя цялата карма на човека.

84. (26 февруари). Ще свърши срокът и ще започне отреденото. Чакай и знай: отсъденото ще се сбъдне. На вас, признаващите Ме, Давам Указание: “Бъдете готови да приемете щастливата вест за започналите промени”. Това и ще бъде началото на осъществяването на вашите очаквания. След дни ще има съобщение за началото. Смятай, че денят не е отминал без полза за теб. Ще Дам знаци. Ще Укажа какво да се прави. Вие сте чували, вие знаете. Самият Аз ви Повтарям: “Очаквайте желаните вест и вихрите ще пометат всички ваши съмнения и ще ви придадат сили да устоите докрай”.

85. (27 февруари). В живота на всеки човек настъпва повратен момент, когато течението на събитията, които го засягат приема друг ход. Ще наречем този момент ъгъл на пречупване на кармичните енергии. И тогава като върху крила съдбата ще ви понесе в сферата на определените ви от Владиката условия. Ще почувствате непреодолима сила на енергиите, увеличащи ви в отсъдената сфера. Тогава не трябва да се противите на хода на събитията, а спокойно и с доверие да предоставите своята участ на Висшата Воля, водеща ви през живота. Владиката Знае, тъй като Вижда вашето бъдеще и Изпраща Лъч за осъществяване на това, което трябва да бъде. Най-близките дни ще покажат направлението на течението на вашата съдба. Приемете с ясно съзнание Указанията за сроковете и бъдете готови да следвате Указанията на Учителя. Всичко ще се стече по-добре от най-доброто и в съзвучие с желанието на сърцето. Напред има не тъмнина, а радост и щастие от надеждите, станали чудесна действителност. Така Каза Владиката на Шамбала на вас, чакащите Го на кръстопътя на пътищата, водещи към бъдещето.

86. Лъжата продължава. Формата и вида на лъжата няма значение, но след като тя е налице, следователно овладяването на съзнанието не е завършило. Това е и обсебването на съзнанието от чужда воля. Всички думи и уговорки са се оказали безсилни пред тъмната сила, поробила съзнанието и волята. Опасността от каналите се осъзнаваше, тъй като бяха взети мерки да се държи определена вещ извън стаята. И все пак, независимо от осъзнаването на опасността и разбирането на канала и вредата от въздействието, отново имаше място за премълчаване. Паяжината на измамата обвиня взаимоотношенията и ги разрушава. Заплахата от обсебване не само не е изчезнала, а обратно, тя се върна и обсебването може да се смята за свършен факт. То наистина все още не е пълно, но може да стане такова при тази степен на охота, с която жертвата върви насреща му. Положението е много печално. За лъжата вече беше казано достатъчно и все пак тя продължава и може ли да се определи нейната дълбочина, ако с единия си край тя докосва вас, а с другия – бездната. Всички моменти на просветление и освобождение се гасят и неутрализират от новото поредно сътрудничество с тъмнината. Положението е почти безнадеждно. Трябва ли отново да се предупреждава и разяснява, ако волята се привлича отново в тъмните обятия? Може да смяташ себе си свободен от всякакви задължения на дълга по отношение на жертвата, тъй като границата е преминала от нея.

87. (28 февруари). Отстъпленията от Учението са чести. Достигат единствено само малцина. Болшинството не издържа изпитанията от стълкновенията с тъмните и отстъпва в тъмнината. Трябва да се разбира, че (след известна степен) няма връщане назад. И колкото по-високо се е издигнал човек, колкото повече знание е получил, толкова по-страшно е падението. Допустимо е и

се прощава всичко, но при условие на победа над всичко. Победата е задължение на духа, намерил тясната пътека, водеща в живота. Неизбежни са трудностите на борбата, съмненията, срещите със силни тъмни същности, неизбежни са изпитанията – такъв е пътът. Но той може да бъде наречен път на живота, път на Светлината, светъл път, само тогава, когато той е победен. Иначе той става път на тъмнината, водещ в смъртта. И смъртта на духа става съдба на избраните го. Всичко е оправдано, ако победата увенчава делото и е осъдено (всичко), ако делото се увенчава от поражението. Мислете за победа. По този победен път Ръката на Учителя е готова да ви окаже помощ във всеки миг на остра нужда. Помощта за вас е готова. Трябва само да се обърнете със сърцето си към Него и да се отвърнете от тъмнината. Не може да се служи едновременно на Светлината и тъмнината, и да се сътрудничи със Светлината и с тъмнината. Голямо крушение очаква двуличника. Не се заблуждавайте, тъй като цената на вашите заблуждения е огромна. Но вървете смело и твърдо напред, заставайки редом до светлите сътрудници. А ти, люлеещо се между Светлината и тъмнината его, помисли за това каква страшна вреда ти причиняват твоите люшкания, както и на този, който е гарантирал за теб. Затова ще мислим за победата. Дори мисълта за поражение е недопустима, тъй като пътищата за отстъпление са отрязани. С това съзнание и вървете, че пътът е само нагоре. И всяко поражение покрийте с купола на победата. Това и ще бъде пътът на победителя. Това и ще бъде пътът на отсъдения победител. Тъй като този, “който е с Нас” има (понякога) часове на борба, но знае, че той е винаги победител.

88. Пътят е в духа. Пътят на духа преминава през теснините на живота. Сред струпванията от материални условия ще се покаже сияйната нишка на духа, нишката на духовния живот, нишката на живота в духа, вървяща напред, прорязвайки плътните сфери на земната очевидност. Добре е със сърцето да се усети неподвижността и застиналостта на плътните условия и животът на духа, течащ вътре. Животът на духа не е от този свят, той е извънплътен. Духът, затворен в тялото и земните рамки, трябва да премине през живота на плътния свят. И все пак, преминавайки през него тъй може да премине без да се слива с него, без да отъждествява себе си с него и като знае, че този земен път не е самоцел, а само средство за осъзнаване на живота на духа вътре, продължаващ далеч извън пределите на плътното съществуване, в Безпределността. И тогава единственото мерило на живота става Безпределността, тогава върху везните на Безпределността се претеглят всички явления на земния живот и всички намират на (за) себе си своето истинско място в съзнанието на човека. Земните дела, обстоятелства и условия се измерват с мярката на Безпределността, с мащаба на Вечността и получават своята истинска оценка. Днешните трудности, огорчения и дела даже в двадесетгодишна перспектива придобиват свършено друг смисъл и значение. А как ще се изменят те в перспективата на Безпределността. Само мъдростта може да прилага мерките на Безпределността към всичко, което става наоколо и вътре. Мъдростта живее с формулата: “Всичко преминава и даже и това ще мине”. За да победиш живота трябва да се издигнеш над живота, да се издигнеш духом и в духа. “Моето Царство не е от този свят”, – Казва Учителят на Светлината, Издигнал се в Духа над земния живот и Познал Безпределността. Да се претегли явлението върху везните на Безпределността означава да му се намери място в общия порядък на нещата, значи то да се разбере, значи да му се намери оправдание и да се овладее

то. Тъй като явлението владее съзнанието дотогава, докато не е разбрано неговото истинско значение. Поставено на своето място и вече не закриващо сърцето, то дава възможност да се види Слънцето на Живота, тъй като блажени са виждащите Слънцето. Вървете през живота, през най-големия му кипеж, но с везните на Безпределността в пазвата. Тогава ще заприличате на планински поток, носещ през скалите, теснините и камъните своите води към далечния океан на космическия живот, за да се влее в него и да стане негова част.

89. (1 март). Сине Мой, на водещия дух се дава голяма власт над душата на човека. С нея не трябва да се злоупотребява. Такава злоупотреба ще бъде преди всичко насилието над волята на другия. Това трябва особено да се избягва. Ръководството се осъществява при условие на пълно, съгласувано, хармонично сливане на двете воли, стремящи се към Светлината. Тогава опасност от потискане на свободната воля на другия човек няма. Въпросът се усложнява в случай на вмешателство и на въздействие на тъмните, когато се намесва странична зла воля. Но даже и тук е най-добре да се предостави свободен избор, за да го направи свободната воля сама, доброволно. Трудно е да се очаква свободен избор от волята, която не е свободна от влиянието на волята на тъмните поробители. И тук на водещия се налага да решава сам за другото слабо съзнание и да поеме върху себе си неговата карма. Тъй като нима може поробената воля, оставена сама на себе си, да направи свободен избор, ако тя вече е подчинена на друга, зла воля? Такава воля не трябва да се смята за свободна. Тогава съзнанието на водения представлява арена за стълкновение и борба на двете воли - волята на водещия и волята на служителя на тъмнината. Но в минути на просветление на жертвата е възможно да се призове нейната свободна воля и да се направи опит да се установи с нея най-тясна кооперация. В моменти на помрачаване или на тъмни въздействия не може вече да се мисли за това да се предостави свобода на злата воля свободно да се проявява в поробеното съзнание. Тогава трябва да се действа решително и твърдо. Жертвата може да се съжaliaва и да ѝ се съчувства, но в никакъв случай не на нейния поробител. Двете не трябва да се смесват. Трябва зорко да се отличават свободните постъпки на жертвата от постъпките, извършвани от нея под въздействие. Трябва да се утвърди суровост и строгост в моментите на помрачение на духа. Опасността е толкова огромна, че се налага да се отхвърлят обичайните съображения. Все пак е по-добре да победи волята на ръководителя, отколкото на обсебителя и жертвата да ѝ се подчинява напълно. Но е по-добре да се избере това пълно сътрудничество доброволно, тогава ефектът ще бъде по-пълнен и по-продължителен. По възможност е нужно даже и в тези случаи да се избягва насилието над чуждата воля. Най-добре е в тези случаи да се действа със силата на Учителя, с Неговия Огън, с Неговата Воля. Тогава възможността за грешки се намалява. Не е заслуга да се отдаде водения в тъмните ръце, не е заслуга да се отстъпи пред тъмнината, не е заслуга да се прояви своето безсилие пред нея. Трябва да се бориш докрай и с всички мерки, с всички сили, всички възможности и с цялата мощ на духа. Разбира се, ще се наложи да се приемат ударите върху себе си, но толкова по-славна ще бъде победата. Върху Нашия щит е нарисувана победа и този, който върви с Името на Владиката, неизменно я достига. Благославям те, сине Мой, за тази победа над тъмнината. Вървиш с Мен и затова Виждам победата над тъмнината.

90. (2 март). Духът не може да навлезе в океана на пространството, ако не е приготвил за себе си място в това пространство, тоест ако не е прокарал с мисълта си в това пространство канали, по които може да се насочи духът. Ние Даваме гаранция за притеглянето на мислите, но притегляне притежават всякакви мисли, всички мисли, всяка от които се притегля към родствената ѝ сфера. Ако тези канали на устременост не са приготвени отрано, то няма да има пътища в пространството за духа. Пътища ще има, но само земни, насочващи към земните явления. Земните притегляния овладяват духа изцяло и той се оказва прикован към тази планета, без възможност да се измъкне от нея. Но и в аурата на планетата има различни сфери – от низши до висши. Пребиваването в сфери, съзвучни на мисълта, също зависи от мислите. Говоря за това как да се излезе в океана на пространството, възползвайки се от закона за притегляне на мисълта. За да се следва мисълта там, където тя води, трябва преди всичко тя да се устрем. Следването се осъществява след устремяването. Как може този, който не е мислил за Далечните Светове да се откъсне от Земята? Затова Далечните Светове се дават на човечеството като сфери на неговите стремежи. Не трябва да се смущавате от това, че за тях е известно толкова малко. Но те са, те съществуват реално. Следователно е възможно да се насочи мисълта към това, което съществува в действителност. Мисълта е магнитна и устремена даже в неизвестното тя ще донесе все пак частица знание, която ще расте при повторение на устремяването. Всички велики умове са се устремявали в областта на неизследваното и са прибирали богата жътва. Незнанието не е препятствие за прилагане магнитните свойства на мисълта, по-точно обратно - като се знае законът, може да се насочва мисълта към неизвестното. Важно е лъчът на мисълта да проникне в пространството, задълбочавайки се в него. Той ще освети неговата далечина и ще донесе на съзнанието нещо, което по-рано не е знаело. Можете да приучвате себе си да се потапате с безстрашна мисъл в дълбините на пространството. Нека устремът да изхожда от сърцето. Енергиите на сърцето не познават отдалечеността на разстоянието. Мозъчната мисъл не е способна за далечни полети. Тя трябва да се подкрепи и усилва от сърцето. Мисълта, упорито и ритмично устремявана във всяка сфера, неизменно ще донесе своите плодове, тъй като законът за притеглянето на мисълта действа неизменно. Трябва да се остави всяка неувереност. Знаем какво желаем и законно получаваме желаното. Хлопайте и ще ви отворят, мислено хлопайте на вратата, водещи към космическото знание и ще ви ги отворят. Търсете и ще намерите. С мисъл търсете всичко, което искате да намерите и ще го намерите. Молете, искайте знание и то ще ви бъде дадено, тъй като с вашата мисъл привеждате в изпълнение великия неизменен закон за притеглянето на мисълта. Ще се отвори всичко и всичко ще е достъпно, но се устремете. Под лежащия камък вода не тече. Каменното съзнание не може да се оживи с живата вода на огнената мисъл, ако сърцето е вкаменено. Затова хлопаме на сърцето, за да събудим огнената мисъл. Събудете се в сърцето си, ако искате да навлезете в просторите на Безпределността. Тъй като и тялото, и мозъкът ще умрат, но сърцето, което е вечно и вечно пулсира в центъра на зърното на духа, ще ви поведе по световите, независимо от това дали сте в тялото или извън него и дали то облича духа или е отхвърлено. Сърцето ще ви поведе към безпределността на пространствените далечини.

91. (М.А.Й.). Където и да бъда аз, аз съм. Значи винаги може с мисъл да се устремите към мен и с мисъл да се докоснете до мен, с мисъл, произлизаща от сърцето. За мисълта няма прегради нито на Земята, нито на Небето. Мисълта ще долети и ще донесе вестта, и ще получи далечния отговор. Трябва само да се знае и да се вярва пламенно, че приведената в движение чрез сърцето мисъл непременно достига желаната цел. Какво от това, че някой смята, че аз се намирам в далечни и недостъпни сфери. Всичко е достъпно за мисълта и всичко е достижимо. Тъй като мисълта е огън. Стихията на огъня е всепроникваща. Огнената стихия се носи над всичко, пронизвайки всички сфери. Приеми, любими, далечния отговор от Майката на Агни Йога и чувствай, че тя е близка, че тази близост никой и нищо не може да отнеме от теб, освен теб самият Ето, устреми се и незабавно получи отговор. Ето, сърцето мълчеше и Майката изглеждаше далечна и даже заминала и напуснала ви. Но Майката е близка, а вашето сърце близко ли е до нея?

92. (3 март). И Ние Отваряме вратата към новия път на новото стъпало

93. (4 март). Главата трябва да се държи по-високо. Трябва да бъдеш силен. Злословието може да се потуши незабавно, ако не му се позволи да се разгори. Пространствената заповед е много ефективна. Пространствено може да се наложи забрана на всяко явление. Злите езици раняват аурата с невидими докосвания. Клеветата е зловредна. Аз ще Защитя, защитете се и вие. Вашият огън на единението и подема може да бъде за някого много неприятен и някой ще поиска да го угаси. Искат да превземат (тъмните искат), ако не под един, тогава по друг начин. Искат да погубят. Ако не им се удаде в едно направление ще търсят други. Огньовете на единението са непоносими за тях. Трябва да удържат със сила срещу всички възможни опити. На тях им е нужно да разрушат. Особено се страхуват от огъня на творчеството и се надигат, за да го угасят. Действайте с лъча на пространствената мисъл, подавайки пламналите фокуси на зараждане на клеветата и тя няма да ви засегне. Ще ви въоръжа за всички случаи на живота. Действайте с мощта на лъча. Оправданието е в творчеството, в творческите огньовете на духа. Със силата на тези огньовете ще победите. Творческите огньовете на обединението притежават мощна сила. Трябва да си припомните какво силно противодействие на тъмните среща вашето творчество, когато то се прояви за първи път. Затова се е потискало усилено през цялото време. Сега трябва да се защитите. Иначе отново ще угасят. Ако Владиката Призовава към творчество на духа, то колко ли ще е противен този Зов на тъмнината, когато това творчество е от Светлината, тъй като има творчество и от тъмнината. Опитвах се да обвият и задушат с тъмнина огньовете на творчеството. Но вашата батерия, когато е хармонична, е толкова силна, че те не могат да загасят мощта на творещите огньовете. Две съгласувани аури могат да творят чудеса, но само в пълно съгласие. Действайте в съгласие. Мисленият съгласуван лъч на две напълно обединени аури притежава необичайна сила и слабите опити на разединеното мислене на отделните хора са свършено безсилни пред него. Той ги потушава мигновено. Давам ви сила в ръцете да действате *viribus unitis* (със съединени усилия) на обединената мощ на лъча. Доскоро той не беше силен, тъй като отсъстваше пълнота на единението. Колко отслабихте себе си и навредихте на делата с вашето разединение и затова не можахте да противопоставите на противниците си неуязвимия и непробиваем доспех на духа. Единението на съзвучните духове е подобно на могъща твърдина.

Тя не може да бъде съкрушена от никого, ако единението е монолитно и е без никакви пукнатини. Трябва да се насочи силата на обединените огньове към творчество, към творчеството на красота. Това е невъзможно ако тъмните имат достъп. Опазвайте усилено това, което може да бъде потъпкано и смачкано от тъмнината, ще опазите с единение.

94. Сине Мой, целта на еволюцията е да разпали огньовете на духа. Без тях творчеството е невъзможно. Творчеството свидетелства за наличието на огньове. Огънят се проявява в творчеството. Ярката проява на тези огньове е радостна за Нас. Учителят Води към творчество. Не е ли чудесно, че освобождаването на съзнанието от тъмните влияния незабавно предизвиква вълна от (светло) творчество и пламване на творящите огньове? Да обиспем противниците на Светлината и с големи, и с малки, и с всичко, което е от светлия Агни. Именно чрез волята и в духа преди всичко се пресича разпространението на злото. Препградите, които се поставят срещу него от духа в пространството, представляват нещо като бентове, препятстващи неговото безнаказано и неудържимо разпространение. Учете се да пресичате в духа зародишите на злото, поглъщайки ги и налагайки върху тях пространственото veto. Забраната, наложена в пространството върху всяко явление, действа със силата на вложените огньове. Трябва да се отчита колко несилни, неясни, слаби и инертни са мислите на обикновените хора. И този, който е събудил огньовете си, може да действа с тях като знае, че те са по-силни от безсилното мислене на двукраките. Но с тъмнината се налага да се съобразяваш, тъй като и тъмнината разполага с някои огньове. Трябва да се помни, че и тъмнината е безсилна, ако единението с Владиката е нерушимо. Вашето - с Владиката, а тяхното, на вървящите след вас – нерушимо единение с вас. Научете ги да поддържат здравото единение с Учителя и то също без пукнатини.

95. (М.А.Й.). Устремявайки мисления лъч към мен свързвате своето съзнание с моето и съзвучието се ражда незабавно, тъй като дългите години на миналите съществувания силно са укрепили тази невидима връзка. Не трябва да се учудваш на лекотата на съзвучието. Тази лекота е относителна. Някой може да прекара цял ден или цяла година, устремявайки се и все пак да не постигне съзвучие. Нужни са натрупвания и здрави сърдечни връзки. Стана по-светло и близкото е близко. Не забравяйте формулата: „Бодърствайте, тъй като не знаете нито деня, нито часа...”. Тази готовност на духа ще даде сили да се достигне до деня на Пришествието. Бъдете готови в духа.

96. (5 март). Единението на две съзвучни души е съкровено и не подлежи на нахлуване отстрани. Извършва се Мистерията на живота – обединяването на противоположните начала и сливането на родствените противоположности в едно. На всички планове без изключение резултатът от такова сливане ще бъде творчеството. За да творим на Невидимия план Ние също Обединяваме родствените аури. Духовното творчество също се осъществява чрез обединяване на противоположните начала. На земния план децата са само частен случай от сферата на необятното поле на проява на творческите енергии на двата полюса. Ще се учим да прилагаме съзнателно силата на тази творческа мощ на духовния план. Когато твори единият полюс не е чудно, че опитите се оказват безплодни. Но когато е спазен Законът и действат двата полюса, манифестацията, породена от двата, трябва да настъпи неизбежно. Съединявам за творчество съзвучни духове, но от

различни начала. Проявете разбиране на съкровено. Ще навлезете в новия етап с осъзнаване на отговорността за вашето творчество и се стремете с цялата сила на духа да го удържите, тъй като ще бъдат направени много опити да се разруши творческата мощ на вашите обединени съзнания. Учителят Предупреди.

Явното потапяне в астрала не е решение на въпроса. Няма да има нищо, нищо от това, каквото (за което) мислите. Погрешно предполагат, че осъществяването на Пришествието може да бъде отложено. Нека съзнанието да асимилира здраво близостта на Явлението. Ще Дойда в зори. Моето ще разреши всичко твоё. Вие чакайте знаци. Моето, твоето и вашето – всичко се слива в единната чаша на настъпващите събития. Това е последният отбор - затова и духът се вълнува и не намира място за себе си. Знаците ще дадат сила да се дочака. Изпращам решението: “Да се чака в пълно спокойствие”. Всичко ще бъде по сърце. Твоят живот ще бъде много нещастен. Щастливият живот си отиде. Да се предвиди нещастие и да се отстрани - това ще бъде победният път. Отдавам в твоите ръце твоето нещастие и щастие: ще задържиш това, което искаш да задържиш. Ти си победител на живота. И сам отсега решавай какво искаш да притежаваш и какво да задържиш, с кого или с какво да останеш. Не животът и обстоятелствата, а ти ще им диктуваш своята воля и своето решение.

97. (6 март). Отсега мълчаливата заповед на волята нека да бъде оръжието на Светлината. В нея взима участие цялото същество, както всички части на самолета - в полета. Това и ще бъде съгласуваност на решението. Равнодействащата на съгласуваното решение е силна. В противен случай частиците на несъгласуваните енергии се неутрализират една друга и КПД (коефициентът на полезно действие) на волята съответно се намалява. Същото това става и при действието на две или повече обединени аури. Ето защо за успешност на действията Изисквам пълно съгласие. Тогава не се получава загуба на сила. Не Мога да изливам Моите Енергии в бездънната бъчва на несъгласуваните съзнания, тъй като тогава става безполезно поглъщане на сили. Проявете пълнота на съгласуваността за ползотворна асимилация на енергиите на Моя Лъч. Проявете съгласуваност помежду си и в собствения си микрокосмос. Ако знаете колко сили губите. Също и при възприемане и при Моите пратки съзнанието изцяло се съсредоточва върху този процес. Монолитността на действието се разбира лошо. Препоръчвам да постигнете умението да съсредоточвате напълно съзнанието си върху желаното явление. Управляването на огнената енергия без тази способност е невъзможно. Пътят на ученичеството е (път) на опознаването и прилагането на получаваните знания на практика в живота. Нека също така и зоркостта да не ви оставя. Не трябва да оставяте оръжието за бой преди Моя Ден, не трябва да се отпускате в умиление и сладки мечти. Преминаваме сурово време. Проявете суровост. Нека това да бъде мечът срещу небрежността и мекушавостта, слабостта и колебанията. Трябва да сте силни във всичко. Много начинания са били погубени поради неумение и нежелание да се управлява себе си. Бъдете силни със силата на духа, овладял огньовете.

98. Шапка-невидимка, магически жезъл, летящо килимче, вълшебно огледало и всички подобни са само символи на овладяването на съкровището, което е вътре. Наистина е съкровище, тъй като въоръжава човека с могъщество, невидимо за окото. Акумулирането на огнената енергия или натрупването на

кристали огън постепенно въвежда човека в овладяването на тази чудесна сила на съкровището на Камъка в гърдите. Как да го преумножим и как да го напълним? Ще Кажа: чрез постоянно, всекидневно, неуморно и всестранно прилагане. Прилагайте тази енергия винаги и във всичко и съзнателно. Тъй като несъзнателно тя се прилага постоянно. Но само осъзнаването води до овладяване. Тя расте в приложението или атрофира, както мускулите без движение. Тя може да се натрупва. Възможно е да си поставите за цел в живота преумножаването на огненото съкровище. Всички дейности на тялото и обезсилвания могат да се регулират от нея. За това се изисква продължителна тренировка и един вид навик да се ползвате от нея във всички случаи постоянно. Казват, че някои Махатми могат да пребивават в едно тяло не една стотица години. Значи и старостта се побеждава с психическата енергия. Старостта не може да бъде победена веднага, но да се забави нейното победно шествие може, даже без да си Махатма. Виждате колко свежо е лицето на човека от щастие или по време на духовен подем или от радост. Това явление лесно може да се задълбочи, усили и продължи, давайки заповед на организма за продължителен срок. Физическото тяло на човека притежава способност да придобива тази форма на изразяване, която се утвърждава от мисълта. Погледнете лицето на човека, върху когото стои отпечатъкът на радостни или тъжни мисли. Приложете това съзнателно и направете извод, като направите преходната мисъл постоянна, придаваща на физическата обвивка това изражение, което искаме да внедрим за по-дълго време. Мислете за себе си като такъв какъвто искате да бъдете и знайте, че в известни предели, достъпни за вас, тялото се подчинява на волята. Този предел може да се разширява и задълбочава безпределно. Това изкуство не се отдава изведнъж. Натрупването на опита и умението да се властва над себе си с помощта на растящата психическа енергия се осъществява от живот в живот. Всички чудеса, каквито няма и всички феномени на окултни явления се извършват с помощта на тази енергия. И с нейната помощ е възможно и достъпно всичко. Понятието “всичко” трябва да се разбира разумно. Не е възможно по заповед на волята да израсне паднал зъб, но възпалението може да се прекрати. Психическата енергия действа в пределите на закона на това стъпало на еволюцията, което е достигнато на Земята в дадения кръг. В далечно бъдеще и зъб ще може да израсне, но не сега. Но кръвообращението, обмяната на веществата, функциите на органите на храносмилането и така нататък могат да се регулират с тази сила. Но трябва тя да се натрупа. Натрупва се в действие. Първият неуспех няма да смути знаещия. При постоянство всеки неуспех ще се увенчае с успех. Но трябва да се започне и започвайки да се продължи безкрайно. Натрупаното съкровище представлява неотменимо достижение и съпровожда човека от живот в живот.

99. Сине Мой, нагнетяването на тъмнината се разбива със сърцето, чрез огньовете на сърцето. Затова е и тежко на сърцето. Но ти, сърце, не се бой, ти ще победиш. Ние винаги Побеждаваме чрез Сърцето. Сърцето е оръжието на победата. Всичко е двуполусно - и да се издигнеш, и да се спуснеш може на еднакво разстояние. Така двуполусно е и сърцето. Черното сърце е антипод на светлото. И сърцето пламти с огньовете. Пазете се от черните огньове и в себе си, и в другите. Творчеството се осъществява чрез огньовете на сърцето. Вие творете чрез сърцето. Мозъчното творчество е лишено от огън. На сърцето може да се заповядва и

нощем, и денем. Сърцето, което не спи, даже нощем ще изпълни заповедта. Отдавайте заповед на сърцето. Сърцето може да лети. Сърцето насън ще полети и ще занесе далечната вест. Заповедта, произтичаща от мозъка, си остава в мозъка. Той не действа на разстояние. Непременно прекарвайте всяка мислена заповед през сърцето. Скоро то ще привикне. Привиквайте и вие и ще действате в съгласие и с мозъка, и със сърцето. Това и ще бъде основа на съгласуваността. Дайте работа на сърцето, обръщайки се пряко към него. Това е вашият център на Огненото Битие. Той трябва да се признае и да се действа чрез сърцето.

100. (7 март). Скалата на любовта върви от долу до горе. И нейните прояви могат да бъдат твърде различни. Възможно е да ги устремиш нагоре, а може и надолу. Но навсякъде и във всичко тя се стреми към съединяване и сливане на противоположните елементи, за да даде чрез тях плод. Колкото по-висок е духът, толкова по-високи са проявите на неговото чувство на любов. Способността да се твори стои в основата на това чувство. Невежеството ограничава любовта до раждането на деца като следствие или продукт на любовта. Докато в същото време следствията или продуктите на това чувство са широки и необичайно разностранни. Ако хората можеха да видят какво се извършва в името на това чувство във всички негови форми и видове, наистина биха се поразили. Животът е проява на творчеството и творческия процес. И всичко творимо от живота във всичките сфери, на всичките планове на Битието се твори при условията и наличието на двете противоположни начала: пасивното и активното, женското и мъжкото, положителното и отрицателното. Противоположните начала се съчетават хармонично единствено само тогава, когато са разнополюсни, но родствени и единосъщни в своята противоположност: именно родствените противоположности мога да се съчетават законно и в съгласуваност. Земното щастие е възможно тогава, когато е проявена съгласуваност във всички обвивки и на всички планове, което се случва необичайно рядко в живота. Вибрационният ключ или формулата на устройството на естеството на духовете, стремящи се към обединяване, трябва да бъде от един и същ порядък. И само тогава е възможна пълнота на хармоничното съзвучие. Ще дойде време и хората ще се съчетават според звездите, определяйки по хороскопа наличието на родствено-противоположни елементи на страните. Висша форма на любовта на Земята ще бъде любовта на Владиката към вървящите след Него. Магнитно водещият магнитно активен полюс и възприемащото съзнание на водените. Полярността на всеки фокус е двойствена, пасивно-активна: и дава, и възприема. Наблюдавайки формата на вашите деяния Учителят е пасивен и изпращайки Лъчите – активен. Така двойствени в себе си сте и вие. Двойствеността е по-широка и по-дълбока, и по-разностранна от това, което току-що беше казано за нея. Веригата на Йерархията се състои от звена. Всяко е двойствено в това, че се намира в същото положение към стоящия по-долу от него, както самото то по отношение на Учителя към него. Това е също полярност на духа. От сферата на невидимото и непроявеното, в творческия процес творчеството става проявено-видимо: единият полюс се превръща в своята противоположност, тоест съединява се с нея и новата форма, продукт на творчеството се ражда за живот. Помислете за същността на творящите начала и разберете необходимостта от двете в процеса на всяко творчество.

101. (9 март). Има два вида спокойствие: спокойствието на дървения пън и спокойствието на здраво натегнатата струна, готова да зазвучи или на силно натегнатата тетива на лъка, готова да изпрати стрела Светлина. За спокойствието на напрежението винаги е Говорено. Именно спокойствието на напрежението ще бъде венец на духа. Нека всички ваши тревоги и безпокойства бъдат увенчани от купола на това напрегнато спокойствие. Спокойствието е огромна сила, събираща всички дотогава разпокъсани и мятаци се енергии в един фокус, в една точка, на принципа на тарана и готова за концентрирано мощно действие. Спокойствието се обуславя от умението да владееш себе си, своите чувства. Човекът, който не управлява своите чувства и емоции, е по-слаб от човека, който ги съдържа, тъй като вследствие на това той се подчинява на съдържащата сила на последния. Ако искате да отдадете себе си в пълно и безконтролно разпореждане на друга воля, забравете за съдържащостта на чувствата и емоциите пред нейния притежател. С всяко несдържано чувство все едно отдаваме себе си във властта на този, пред когото се проявява тази несдържаност. Всички действия са допустими, ако върху чувствата има желязна юзда и същевременно дори и най-добрите са недопустими, ако се проявяват под знака на разпуснатостта и несдържаността. Апокалипсичният израз “студен” и “горещ” трябва да се разбира именно в смисъл на съдържащата сила на единния или другия полюс и ценна като такава. Всичко слабо се изхвърля от потока на еволюцията. Помислете как да съхраните своите сили и да бъдете силен винаги като не ги изразходвате за несдържани от волята чувства.

102. (10 март). Сине Мой, с обединени аури могат да се вършат велики дела. Но и единението трябва да бъде велико. Пусто е в света, няма и величие. Това явление (единението) е толкова рядко и толкова трудно е да се намерят и съчетаят хармонични аури, че Чакаме с години. Твърде много всякакви външни и вътрешни условия трябва да се преодолеят за тази цел и се изисква твърде дълбоко и жизнено разбиране от обединените съзнания. Но когато плодовете на дългия труд и желание са насочени към себе си, към своята градина, а не към земната градина, тогава наистина Учителят Скърби. Собствената градина и земната градина са части от една градина - и двете изискват грижи, но съизмерими. Съчетавайте вас мисля за това да проявите грижа и за земната градина. Сега вие трябва да предпазите себе си от разкъсването на духа от външните въздействия, идващи от хората и особено от Тънкия Свят чрез хората, тъй като често те са пагубни. Давам сила, но я задръжте. Като мушици към светлината – така се устремява всякаква нечистота и към Земята, и отгук към вашата светлина, горяща с единението. Никой няма да премине, без да се опита да откъсне от нея. Фактически вземащи са всички, чиято светлина е по-слаба. Особено я поглъщат тези, които я нямат. Драматизмът на явлението е в това, че те несъзнателно черпят, хранейки се за сметка на светлината и от нейните енергии увеличават своята ярост (ако са от тъмнината). Спасителят, носещ своя Кръст към планината през яростта и виковете на тълпата, със Своята Светлина е предизвиквал ярост в нея. Наричаме това „беснее на злото“, тъй като тъмнината не понася Висшата Светлина. В голямото и в малкото същността на явлението е все една и съща. Носещият светлина не може да избегне тъмните нападки. Затова Казвам: „Прикрийте пламъка на духа сред безумната тълпа“. Не позволявайте да се разхищава вашето съкровище. Но на търсещите Светлина давайте свободно и съизмеримо. Различавайте търсещите от вампирите и поглъщащите на светлина,

тъй като ще я разпилеят. Правилно е казаното: каква е ползата, ако някой е написал философски трактат, а не е опазил близкия си приятел. Всичко си има време. Пиши: „Използвайте и най-малкия опит за разбиране на всичко, ставащо с вас”. Трябва да се осъзнава ставащото, иначе как ще се учите. Вие сте в школата на живота и Учител е Самият Владика. Забелязвайте всичко: няма нито голямо, нито малко. Всичко е важно и малкото камъче може да обърне колата в пропастта. Има много камъни по пътя и особено малки и с това особено опасни, подхвърлени от грижливата тъмна ръка и именно в местата, представляващи най-голяма опасност. Големият камък може да се види отдалеч и върху него кракът няма да се подхлъзне, но не големият, а малкият е опасен и особено на края на бездната, тъй като е тясна пътеката, водеща в живота. Нека единението да се разпространява нагоре и надолу по Веригата на Йерархията. Но при това трябва да се разбира, че единението надолу по веригата изисква голяма предпазливост, тъй като се допуска в пределите на устрема на нискостоящото звено и в пределите на устрема, насочен към висшестоящото, тоест към водещия. Неговата задача е да насити всички енергии на устремите, насочени към него, но не повече. Съдовете всеки донася сам и определя своя дял по тяхната вместимост, тоест по широтата на разбиране. Именно с нея всеки отмерва получаваното. Давайте, но в пределите на вместимост на съзнанието. Давам да се разбере, че най-важно от всичко и най-високо е Близостта на Учителя на Светлината, а след това вече земните дела. Тъй като всички ваши дела се превръщат в нищо и губят крайния смисъл, ако сте лишени от Учителя. Това също разберете. Тъй като, вървейки препъвайки се, все пак сте смятали, че Учителят не ви е изоставил. Но в какво ще се превърне прелестта на съблазните, ако биха ви казали, че поддавайки се на тях сте се лишили от Учителя на Светлината. Сърцето би станало празно и прелестта на земните притегляния би загубила своята сила. Сиво и бледо би станало всичко наоколо. Учителят не разпалва във вас силата на огньовете, за да я насочвате към тъмнината, а към Светлината. Недопустимо е когато огньовете, получавани от водещото звено, се предават в тъмните ръце и тъмнината се храни от тях. Ако Учителят храни вас, а вие – вървящите след вас, а някои от тях – доближилия се до него служител на тъмнината, то не вършите ли огромно беззаконие, отдавайки себе си и вашия ръководител на разкъсване от тъмнината? Затова получавайки огньове или светлина имате задължението да ги опазвате и ако по-рано сте могли да се оправдаете с незнанието на това, което вършите, то сега знаете и няма да имате оправдание, ако се допуска това беззаконие. Затова когато давате гледайте вашият дар да не попада в тъмните ръце, тъй като тъмнината, усилена чрез вашата воля, ще се обърне срещу вас с удвоена ярост. Тъй като психическата енергия е сила, можеща да роди както светъл, така и черен пламък. Пазете се от това тази сила да не попада в косматите ръце, тъй като ще се обърне яростно срещу вас.

103. (11 март). Трябва да бъдеш нащрек непрестанно. Оттук и всекидневния контрол над мисълта. Трябва да се помни за всяко съприкосновение с хората – физическо или психическо. Съприкосновенията не могат да се избегнат но влиянията могат. Защитете се с мисъл. Ако искате да задържите изпратената възможност за единение и да не нарушите неговата сила и цялост, не допускайте никого вътре в кръга, тъй като ще го разрушат. Да слушаш може, но вътрешно да не реагираш. Защо да се позволява на чуждите лапи да бъркат вътре. Ако са от

Светлината ще внесат светлина, ако са от тъмнината - тъмнина в зависимост от това към какво или към кого е устремено вниманието. Всичко което е по-долу и всеки който е по-долу понижават, а които са по-горе повишават съзнанието, но всички влияят.

104. (14 март). Сине Мой, борбата с тъмните няма да се прекрати нито за миг дотогава, докато не Дойда. Даже в минути на привидно затишие не трябва да се вярва на това. Враговете на Светлината са активни винаги. Затова и вашето състояние по отношение на тях никога не трябва да бъде пасивно. Пасивността означава непротивене. Непротивенето на тъмнината е неосъзнато подчиняване на нейното въздействие. Не допускайте мисъл за безнадеждността на тази борба. Ние Побеждаваме винаги, а също и тези, които са с Нас. Значи трябва да бъдете с Нас и значи оръжието не трябва да се отпуска. На победилите тъмнината Ние Показваме нейната мощ. Ако усещаш силата на тъмнината, значи победата е близка. Не изпускай меч на духа. Аз Усещам тази победа, напрегни още сили, тъй като е близка. Казах Аз, Владиката.

105. (15 март). Нека всяко стълкновение с тъмнината да приближава към Мен. Защо толкова задълго се забравя Учителят и Неговият Образ напуска съзнанието? Може ли да се учудваш, че тъмнината напират. Ако не искаш тъмнина, обкръжи се със Светлина. Ако искаш близките ти да устоят, стой здраво сам. Тъмнината внушава усещането за безнадеждност на бъдещето. Но да се разкъсат срасналите аури е много болезнено. Лебедът умира и подобно на него страда и водещия. Трудно е да си представиш цялата острота на болката, изпитвана като водещ, а също и на откъснатото се звено в случай на разрыв. По-добре е да се задържиш и да удържиш.

До Пришествието са преброени дори дните. Преброени са дните до Съда. Тъй като Съдът е последният отбор или последният избор на пътя. И съдия е всеки сам, тъй като всеки има в себе си съдия. Добротата или лошотията не са препятствие, тъй като е Допуснал дори блудницата и разбойника. Но е нужно да се обърнете и то с цялото си сърце, с цялото си съзнание. И вие, доближилите се, защо оставате без Мен толкова често и толкова задълго? Нали в Учението на Светлината се Говори за постоянно предстоене. Всичко, което не е от Светлината, е от тъмнината. Аз Съм Светлината. Бъдете във всичко и винаги с Мен, сякаш в Мен, тъй като Аз Съм във вас. Майката обича и смята за свое детето си с всички негови недостатъци и недостойнства. Не се смущавайте от своята недоброта, когато сте близко до Мен, тъй като ще Покрия със Своята Светлина вашата немощ и лошото ще стане добро. Но отдалечавайки се ставате по-лоши и тъмнината покрива делата и мислите, и чувствата, и всичко, което излиза от вас и ви изпълва, тъй като Светлината и тъмнината се борят във вашето съзнание за превъзходство. И трябва да решите кого или какво да предпочетете. Ключът от всичко е във вашето свободно решение: от вратата на Светлината и на тъмнината. Изборът е свободен и зависи от вас. На заплахите от тъмнината ще Кажат: „Ти само реши твърдо, а Аз ще Помогна. И не се страхувай, тъй като Сам ще Помогна. Ти помни за изпълването на себе си с Мен”.

106. Не трябва да се учудвате, че толкова много се говори за лъжата и особено за лъжата по отношение на този, който води. Баща на лъжата е наречен самият Сатана, а негови служители са неговите деца. Служителите на лъжата са

деца на падналия, но някога Велик Дух. При наличен контакт със Светлината лъжата се явява като завъртане на електрически ключ и се осъществява контакт с тъмнината. Служейки на Светлината, но в контакт с тъмнината, човек се превръща в дом разделен в себе си и затова обрекъл себе си на разрушение. Ако лъжата е нетърпима изобщо, то по отношение на водещия тя е свършено недопустима, тъй като довежда до страшни последствия и явно сътрудничество с тъмнината. Знайте: с такава лъжа ученикът отдава себе си във властта на тъмните и застава в редовете на синовете на тъмнината.

107. (Отговор на молба към Учителя - как да се помогне на болен?) Трябва да се приведат в движение червата. Трябва да му се помага. Даже леки докосвания ще помогнат. Медена вода на гладно е добре. Сода – толкова, колкото може да приеме организъмът. Повече вода. Когато изчезва апетитът – глад. Трябва да се мисли не за болестта, а за това, че болестта е преминала или преминава и че настъпва процес на оздравяване. Това трябва да се говори и прави всеки път, когато мислите за нея (за болестта). Пасивното отношение трябва да се замени с активно. Ако мисълта е така силна, че предизвиква сърцебиене, безсъние, лишаване от апетит и други явления, значи мисълта е действително силна. А ако това е така, значи може тя да се насочи към процеса на възстановяване на здравето - но съзнателно, но упорито, но постоянно. Правете това и заспивайки, и събуждайки се. Всички разговори за болестта да се изоставят, а също и оплакванията. Всички тези energii да се насочат към оздравяването. Възможно е да се помогне, ако човек помага сам на себе си, тъй като от нямащия се отнема. Нищо няма да помогне, ако е пречупена психиката и крепостта е предадена без съпротива. Но (в дадения случай) има сила на духа и тя трябва да се насочи в необходимото русло. Няма нищо, което би могло да замести загубата на равновесие. Има сила разрушаваща и сила съзидаваща – два полюса на една и съща енергия, лостът от която е в ръцете на човека.

108. (17 март). Пред всеки Голям Дух в края на краищата се поставя изпитанието за отричане от всичко земно, през което трябва да се премине. На кладата или на кръста, в тъмница ли е или осъден на смърт, но неговата същност (на изпитанието) си остава все същата, тъй като трябва да се готвиш за това да загубиш всичко, даже тялото и все пак да си останеш самия ти и да не изгубиш себе си, съсредоточавайки всичко свое в духа. Не само Те, Големите, но и всички хора по волята на съдбата трябва да преминат един път през живота си през тези огромни изпитания. Тъй като пред вратите на смъртта от хората се отнема всичко земно. По-добре е отрано да се премине през това изпитание в духа и в духа мислено да си представиш неизбежността на раздялата със земното обкръжение. Можеш да приучваш себе си в мислите си към това, че рано или късно, но да се разделиш все пак ще се наложи. Трудността е в това, че никой не иска да мисли за това. И когато настъпи неизбежния момент, започва трагедия на духа. Затова се Препоръчват възните на Безпределността, върху които се претегля всяко явление, всяка вещ, която притежаваме. Всичко се разделя на две части: на това, което оставяме на Земята и на това, което се взема със себе си по далечния път. Така също се разделят и хората: на приятели и минавачи. С приятелите е възможна понататъшна среща и продължаване на живота в Надземното. Минавачите преминават мимоходом, за да не се срещнат повече. Може да се помисли и за

враговете. Но врагът е ограничено явление, тъй като във Висшите Сфери враждата изчезва и врагове вече няма. Остават долу или се разделят по лъчите (става дума за тези, които са ни измъчвали с несъответствията си, не бидейки служители на тъмнината). Сред приятелите ще отбележим близките души, с които пътят продължава и по-нататък, тъй като любовта свързва и зад пределите на плътния свят. Добре е да се укрепи тази връзка на Земята, за да продължи там. Тъй като да започнеш там е много трудно. С това е особено ценна красотата в човешките взаимоотношения. Душите свързани с красотата там преуспяват в своите чувства. Много безобразия има в отношенията на хората един с друг, даже свързани близко, затова е добре да се свържат близките души една с друга с красотата. Възможно е тук, на Земята, съзнателно да се залага красотата в отношенията към близките, за да се утвърди своят надземен път. Възможно е те да бъдат очистени от елементите на безобразието, дисхармонията и всичко това, което затъмнява взаимоотношенията. Възможно е да се наситят с красотата и мислите, и чувствата, и делата и да се утвърдиш в нея. Малко красотата има във взаимоотношенията на хората, даже близките, даже обичащите се един друг. А без нея няма да се премине, а без нея няма да се достигне до прекрасната градина. В мръсни дрехи, опетнени от живота, дотук няма да се издигнеш. Добре е затова да се преразгледат отношенията към хората под ъгъла на напредъка в Безпределността и да се приеме неизбежността на надземния път също така реално, както и нашия земен път. Няма красотата в отношенията на хората един към друг. А вие я утвърдете. Съумейте да проявите разбиране на Висшите Пътища със своя живот. Какво от това, ако вярвате в безсмъртието на човека и в живота след смъртта, но не искате да подготвите за себе си пътищата в него и даже не мислите за това. Сега, в този земен живот става утвърждаването на Надземните пътища. Тъй като това, което свържете на Земята, тоест това, което утвърдите със своите дела на Земята, то и ще бъде свързано, тоест утвърдено от вас в Отвъдното. Помнете, че своя бъдещ живот в пространството определяте сега, със своите действия и мисли и в съзвучие и пълно съответствие с тях. И ако в отношенията помежду си се допуска безобразие или нещо лошо, от което вашият дух се срамува, то на какво можете да разчитате там, където е оголено всичко и тайното става явно. Затова ако искате да запазите близките или приятелите, или съзвучната душа постъпвайте така, че вашите отношения да бъдат наситени с красотата. Тя (красотата) може да бъде внесена при всички условия и обстоятелства, тя не зависи нито от облеклото, нито от богатството, тъй като тя е от духа. Съумейте внимателно, като драгоценен съд, да пренесете красотата през живота, свързвайки себе си чрез нея с тези, с които не искате да се разделяте нито тук, на Земята, нито в Надземния Свят. Колко струва любовта или предаността, или верността за днес. Вие строите за дълго и мислите за постоянната преданост, изпитана и укрепена в огнището на живота. А така също и за чувствата на другите. Земните чувства са кратки и бързопреходни, за какво са ни всички те? Струва ли си да се изразходват силите на духа за това, което утре няма да го има? Вие стройте задълго, завинаги. И в хората ценете взаимоотношенията над времето и краткостта на външните условия. Каква е ползата да преживееш живота си, но да си отидеш от живота в самота, неустремил в духа съзвучните души със себе си? Над всичко ценим любовта, предаността и верността, непреходни векове, тъй като Ние Строим така, свързвайки вас, съзвучните на Нас, с Нас завинаги. Така постъпвайте и вие,

ценете преданите духове и отхвърляйки минавачите утвърждавайте вашите взаимоотношения завинаги. А тези, предпочитащите невежеството, отхвърляйте без колебание, те не са нужни нито на вас, нито на Нас.

109. (18 март). Пиши, - днес очаквай нови вести; те все пак ще дойдат, с тях и ще се започне. Оля и Тоник са в опасност. Трябва да се предупреди. Катастрофата е неизбежна. Приемай с доверие Загрижеността и Знаците на Водещата Ръка. Също и Нас не смятай за стоящи някъде далеч, а наблизо, а редом, а точно тук, над вас. Ще достигнете чрез близостта с Нас. Ти си нещастен в живота, но твоето щастие е бездълно, тъй като си Мой. А чии са те, минаващите наблизо, помисли. Вървят всички, всеки нанякъде. Но малко са вървящите към Владиката. Вървящите към Мен са твои братя по дух. На тях трябва да се помогне, но не да ги влачиш след себе си. Трябва да крачат сами, а да не бъдат влачени като дънери. От Изтока идва Светлина. Вървящият след Светлината вече е на Пътя. Чувствителността или възприемчивостта нараства и към Светлината, и към тъмнината. Затова е толкова важно: накъде, към какво и към кого е насочено окото. Ако към тези, които могат да служат като канали за тъмните, съприкосновението с тъмнината е неизбежно и тогава не се учудвайте, че нахлува тъмнина. Не приемайте тъмнината за Светлина и тъмните за светли. Постъпвайки така, платихте тежко. “Отдалечи се от злото и ще сътвориш благо” – това е формулата за самозащита от тъмнината. Вървете духом, помитайки хитрите уловки на тъмнината. Трябва да се разбере колко малко са вървящите след Мен и колко ценен е всеки вървящ. Оттук и Грижата за вас, вървящите след Мен, Моите деца. Прощава се всичко, ако вървите даже обременени от своите несъвършенства. Да бъдеш в Лъча и да се приобщиш към Лъча означава постоянно получаване. Мнозина ли получават? Затова Говоря за избрани и за избраничество. И ако вие не знаете как да получавате, слушайте тези, които получават, за да се приобщите към Лъча на Светлината. Това и ще бъде приобщаване към Тайните. Механиката за приобщаване към Светите Тайни, приета в съвременните религии, не отговаря на действителността, тъй като съзнанието се приобщава далеч от Мен и не встъпва в магнитно съчетание със силата на Моите Лъчи. Но дори и това е по-добре, отколкото отричане на всичко. Ще застанем на стража на действителността и ще я утвърждаваме. Това ще бъде и утвърждаването на несъмненото, тоест утвърждаване на Истината (на Живота).

110. Да съсредоточиш себе си в духа значи всички енергии на духа, устремени към различни неща и явления от плътния свят, да се върнат обратно и да се съберат във фокуса на съзнанието. Преди смъртта правят завещание, раздавайки цялото си имущество на хората и с това освобождавайки себе си от вещите, и събирайки по този начин освободените от притежаването на вещи енергии обратно към първоизточника. Този процес е много важен, тъй като ако енергиите не са призовани обратно, те ще продължат да действат по предишното направление, привързвайки духа към земното. Това е полезно да се върши и приживе по всяко време и без да бъдеш заплашен от смърт, тъй като е добре понякога да се отречеш в духа от всички земни дела и, освободил се, да се издигнеш по-нагоре. Полетите на духа са полезни за нашата същност. Тъй като съзнанието е приковано твърде здраво към Земята и земното. Без земното не може, но целта на земното е в Надземното, а не на Земята. Когато енергията на духа се отнеме от вещите и

явленията, в които тя е вложена те губят своята лъжлива ценност и се изправят пред съзнанието в своята истинска светлина. Когато човек гледа на миналите събития, отделил от тях своята душа, те вече не го вълнуват и нямат власт над него и той гледа на тях в друга светлина. Така безстрастно се възприемат и далечните исторически събития и всичко, което не се отнася до нас. Тази именно гледна точка трябва да се придобие и към всичко, което ни засяга силно: все едно че си настрани, все едно че си отгоре, все едно че нищо не се отнася до нас. Дори и на своето тяло може да гледаш отстрани, за да можеш по-лесно да го управляваш. Тъй като трябва да се управлява всичко, което е вътре и всичко, което е вън. А не би могъл да го управляваш и да го овладееш, ако не се отдалечиш, заставайки настрани, ако не престанеш да отъждествяваш себе си с преходните явления на живота. Да бъдеш в света, но не от този свят - разберете тази Тайна.

111. (19 март). Ще Дадем разбиране на ставащото в знаци. Ще Укажем преломния момент, ще Освободим мисълта от обвързаността към момента. Ще Дадем възможност на духа да се проявява без да е ограничен от тялото. Духът извън пределите на тялото може да вижда и чува. Всичко зависи от това в каква обвивка се проявява той. Предпочитаме ментала пред астрала: свободен е от пречещите емоции. Сега трябва да се учите да действате така, че емоциите и чувствата да не пречат, изключвайки ги от съзнанието. Това се нарича безстрастие. Как ще се придобие спокойствие, ако астралът не бъде обуздан? (Това) не е равнодушие и безразличие, а власт над себе си. Все едно, трябва да се премине през всичко, което е предназначено от Учителя и кармата. Въпросът е в това как? По-добре като пълен победител. Изпитанията трябва да се преминат неизбежно. Цялата работа е в това как? Преминатото и то с успех изпитание, не се повтаря отново. Всичко се определя от вътрешното състояние на съзнанието. Трябва да бъдеш силен и да владееш себе си. Самообладанието е много високо и ценно качество на духа. Своето вътрешно не трябва да се изнася на повърхността, отдавайки по този начин сам себе си за разкъсване от хората. Тъй като не само разкъсването на тялото, но и на духа, както и преди представлява любимо занимание на тъмните и техните сътрудници и на всички онези, които те контролират психически. Затова властта над себе си е най-добрата защита от тъмнината. Който владее себе си, той владее и другите. По-добре е да владееш, отколкото да бъдеш владян. Обсебването е овладяване на чуждата воля, на волята на безволната жертва. Научете се да владеете себе си на всяка цена. Трудът си струва наградата, която ще бъде свобода на духа от властта на хората над духа.

112. Властта над себе си няма да се постигне за един час. Ако някой владее себе си, това значи, че някога е бил положен много труд за това. Ако не, трябва да се вложи и да не се жали трудът, ако е разбрано значението на това качество. Средно положение няма, или човек владее себе си, или него го владее който е по-силен от него. Стълкновението на волите и борбата за превъзходство - невидима, неосъзнавана и неясна се провежда всеки път, когато съзнанията на хората влизат в съприкосновение при контакт. Достатъчно е даже непознати хора да се погледнат един друг в очите, за да се извърши веднага взаимно мълчаливо определяне на това чия воля е по-силна. И веднага единият се оказва долу, в ролята на по-слаб, а другият – горе като по-силен. Но волята може да се събере върху острието на съзнанието, концентрирайки нейната енергия във фокуса на приложение, както

силата на удара се съсредоточава на края на тарана. Осъзнаването на безграничната сила на духа, която може да се призове на помощ във всеки момент, твърде много облекчава задачата. Значи можеш да бъдеш силен винаги. Но затова трябва да бъдеш винаги бдителен пост, за да не може чуждата воля да нахлуе и да не те завари неподготвен. Трябва да се помни, че да утвърждават своята воля над другите и по някакъв начин да ги потиснат се стремят всички, съзнателно или несъзнателно. Защо трябва да бъдеш жертва? При нови срещи излъчванията на аурите се протягат едно към друго като пипала, очите се срещат и по-силната воля веднага натежава и налага себе си. Очите са оръжие за защита, ако зад тях е източената и силна мисъл. Понякога може и да не се гледа, мисълта действа независимо от очите и не по-малко ефективно. Не трябва да се подчинявате пасивно на неизвестните въздействия. Даже и мълчащи трябва да бъдете активни при самозащитата или на поста. Да бъдеш слаб означава да бъдеш винаги губещ и плащач и то често – на чужди сметки. Слабоволието е недопустимо. По-добре е да изгубиш всичко, отколкото свободата на волята. Учителят Действа в ученика с неговата свободна воля, без да я потиска, а напротив, предизвиквайки нейната сила за действие. Мощта на действието е невъзможна без волята. Волята в действие е огън, прилаган жизнено и на практика. Учете се да владееете огньовете. Осъзнайте себе си силни. Аз ще ви Изпратя тази сила, за да движите делата и да умееете да събуждате спящите, ако в тях сърцето не е умряло.

113. (20 март). Сънят за загубата на близък човек (видях сън, че е умрял близък приятел) трябва да се разбира като предупреждение за възможността на тази загуба, за да се опази незаменимия приятел. Пазете здравето: времето е трудно. Тъмните се опитват да нарушат (физическото) равновесие, за да подкопаят здравето. Считайте влошаването на здравето като поредния опит на тъмните да навредят по ново направление. И тук също трябва да се защитавате. По-Лесно е да се подхвърли вреда на болния човек, тъй като хората не могат да боледуват, без да паднат духом. Сине Мой, нима не усещаш как плуващ в страшна бурна нощ по морето в несигурна лодчица? Не трябва да се отслабва напрежението нито за минута, нито нощем, нито денем, тъй като стихииите бушуват и тъмнината е заобиколила в кръг, и небето е тъмно, и дори не се виждат звездите. Направлението може да се запази само в духа, тъй като вече вън няма върху какво да се опреш. Опората е една – Владиката. Защитата е една – само Той. Дръжте се за Мен с цялата сила на духа, отхвърляйки всичко, което пречи и ни разделя. Дръжте се, деца Мои. Времето е трудно.

114. При въздействие върху физическото тяло трябва да се създаде ясна, устойчива и отчетлива форма, образ, картина или представа за това, което желае волята. Към този образ трябва да се връщате ритмично, сутрин или вечер. Ако в течение на деня възникнат мисли за това, нека тези мисли да текат хармонично, а не в разрез с желаната цел или създадената ментална представа. Мислейки за болния зъб, подложен на психическо лечение трябва да се мисли за него като за здрав, дори и той да боледува, изпращайки нататък заряди от психическа енергия. Това е правилно, материята няма воля, затова и може да се въздейства върху нея. Но материята на физическото тяло трудно се поддава на такова въздействие, тъй като на първо място тя е инертна, а на второ волята, която е разделена в себе си от съмнения, неувереност и слабост въздейства в пълно съзвучие с тези качества и е

трудно да се постигне пълен ефект. Всеки човек владее своето тяло в една или друга степен. Някои, немного, са овладели тялото си напълно. Хатха йога е йога на овладяване на физическото тяло. Вредна е, защото е едностранчива. Но когато това овладяване върви паралелно с растежа на духа и представлява следствие на този растеж, пътят преминава законно. Разбира се, на първите стъпала е нужно нечувано упорство. Материята трудно се поддава на мисълта. Може да се овладее чрез ритъма. Премахването на болезнения израстък на стъпалото (на крака) изискваше повече от три седмици упорити ритмични усилия и дори два пъти дневно. Но успехът е несъмнен, туморът изчезна и болки вече не се усещат. Същият този метод се прилага във всичко. Може да се достигне твърде много и в смисъл на здраве, и в смисъл на придобиване на власт над тялото. Психическият масаж е по-полезен от физическия, макар и по-труден. Бодростта и младостта на тялото може да се запази по-дълго от обичайното, ако в съзнанието се създаде устойчива ментална форма на неговото външно изражение и се държите упорито за нея, непозволявайки на силите на дезинтеграцията да вършат своята разрушителна работа. Клетките на тялото и тъканите нямат своя воля. И са длъжни да се подчиняват на огнената воля на човека, приемайки указаната от нея форма. Опитите над себе си могат да се продължат. Зная, че някога властта над физическото тяло ще бъде утвърдена достатъчно широко. Предишното невежество утвърждава, че е невъзможно, но Аз Казвам: “Сега е възможно всичко”.

115. (21 март). Дишането е процес на приемане вътре в организма на пространствен огън за поддържане на живота в него. Пространственият огън не е отвлеченост, а факт. С дишане можеш да се стоплиш, усилвайки огъня. Всяко усилено действие се нуждае от допълнително количество огън, тоест от усилено дишане. Огънят, получаван по такъв начин от пространството може да се съсредоточава във вид на огнени кристали във всяка част от тялото за усиляване на извършващите се там жизнени процеси. Този огън, концентриран в кристалите, ще действа там, пулсирайки и повишавайки жизнената дейност на клетките. Всяка клетка на тялото е огнена батерия, пулсираща чрез огън. Мъртвите клетки нямат огън. Процесът на събиране на огън в която и да е точка от тялото във фокус изисква съсредоточаване на цялото съзнание върху това място или орган и тогава психическата енергия кристализира. Възможно е да ѝ се заповяда да действа в определено направление, давайки задача за определен срок. Както в зъба се поставя лекарство за определено въздействие върху нерва, така също се залагат кристали огнена енергия в болния орган за неговото излекуване. Поръчаната на психическата енергия задача се изразява във форма на отчетлива картина, която трябва в крайна сметка да се прояви реално като следствие на психическата и огледално утвърдена действителност. Психическият образ възприема видима материална форма. Огънят е магнетичен. Напрегнатата гореща молитва привлича към моления се искри от пространствен огън. В древните храмове по знак на Йерофанта огънят се е спускал от небето и е запалвал светилниците.

116. Днес е ден на щастливи промени. Все едно, кармата рано или късно ще застигне и горко на плащания сметките. Следствията ще бъдат съзвучни на причините. Затова е добре новите действия да бъдат светли. Тъй като кармата е действие на пораждащите или вече действащи причини и всяко действие е звено: в едно и също време представлява и следствие, и причина в безкрайната верига от

явленията, протегнати в бъдещето. Веригата е непрекъсната. Пазете своите земни действия, тъй като всяко звено от веригата може да се подобри. Подобрявайте своята карма съзнателно.

117. (22 март). Сине Мой, Владиката няма да забрави да приеме всеки знак на преданост и внимание. Къде са те, преданите? Къде са те, проявяващите загриженост за Висшите? Къде са те, стремящите се да облекчат бремето на Учителя? Всички мислеха за себе си, всички, с много малко изключения. Архатът не мисли за себе си никога, тъй като личното “аз” се е разтворило в общото. Всичко за всички и винаги, и нищо за себе си. Аз-то(егото) влиза като част от цялото, сливайки се с него. Личното е погълнато от общото. Това е и разбираемо: той не може да отдели внимание на това, което по силата на нещата е обречено на унищожение. Но своята индивидуалност и нейните натрупвания, придобивани чрез личността, той не оставя без грижа. Така личността се отдава от него изцяло на служене на индивидуалността, за натрупване в сферата на последната на елементи на безсмъртието. Правилно е да се смята, че много от това, което не се харесва на личното “аз” и от което то страда, е било полезно и ценно за растежа на индивидуалността. И висшето “Аз” на човека трябва да гледа на своята личност именно като на слуга. Колко полезни са страданията, болките, изпитанията и всичко, което толкова силно обременява съзнанието, тъй като духът израства от тях. А това, на което се радва и наслаждава малкото “аз”, може да представлява гибел за духа. Затова интересите на тези двама са често противоположни. Трябва да се учите по-често и съзнателно да постъпвате срещу интересите на личността, за да може висшето “Аз” да преуспява в своя растеж. Трябва да се помни винаги, че всичко неприятно и тежко, което става в живота, е необичайно полезно. Отношението към нещата, ставащи наоколо трябва да се измени коренно. Формулата “Колкото по-зле, толкова по-добре” може да бъде правилно разбрана само под този ъгъл. Оттук са и многото страдания в живота на всички велики хора. Величието на духа се нуждае от пречистване от дрипите на личността и животът не се скъпи на това да ускори процеса. Може да се достигне такова състояние, когато духът ще се научи да се радва не само на препятствията, но и на всичко, което го обременява, тъй като в това се крие възможността за освобождаване от земните притегляния, увеличащи духа чрез личността към Земята. Оттук са разбираеми и постът, и молитвите, и самобичуването, и измъчването на тялото, веригите и власениците. Всичко това е имало за цел да укроти яростта на личното начало. Няма да осъждаме, но ще разберем, че всичко това е имало за цел да обуздае яростта на астрала - средоточието на личността в човека. Може и без самоизтезавания, но трябва все пак да се разбере, че докато личността не заеме подчинено на духа място и не му бъде подчинена напълно и изцяло, за свобода на духа може само да се мечтае, продължавайки да се пребивава в робство, тъй като то е неосъзнавано и затова неизбежно. Учителят Призовава към свобода от властта на земното над Висшето.

118. (23 март). Каквото и да се говори, но ако нищо не се върши, то в крайна сметка думите няма да заменят делата. Трябва да бъдеш силен не на думи, а на дела и неизменен в своите решения. Слабостта няма да бъде магнит, със слабостта няма да се задържиш. Губим това, което твърде много искаме и за което твърде се вкопчваме, както става винаги в обикновения живот. Астралът желае

много, но плоскостта на неговите прояви е ограничена и той не е висшето начало в човека. Трябва да се желае със сърцето и в духа. Също и състоянието на съзнанието, когато то не знае какво иска, е опасно, тъй като тъмните знаят това и действат. Какво да се прави? Да се измени своята полярност и да се освободи собственото съзнание от изпълването му с другото люлеещо се “аз”. Защо да се изпълвате с тъмнина? Трябва да се затворите с всички ключалки и да не пускате вътре никого. Учете се да помагате, без да се подчинявате на гримасите на духа, нуждаещ се от помощ. Трябва да се прояви суровост и твърдост, иначе... Изпращайки вълната на защитата с Името на Владиката се старайте да останете настрана. И не трябва да се мисли прекалено за това, за да не се въвлечете в чуждия водовъртеж на страданията. Правилно е отбелязано, но отсъства не съжаление, а състрадание. Приятелю Мой, с настоящето няма да се преживее. Трябва да се отскубнеш от него. Действай не сам лично, а твоята психическа енергия нека да работи, бидейки изпратена. А ти прибери себе си. След като Самият (Владика) е трябвало да Стане невидимо-видим, за да Опази последователите, то какво да се каже за теб? Отдалечи се вътрешно, външно почти нищо не изменяйки, освен да застанеш по-далеч. Не трябва да храниш до пресищане. Ще се получи отблъскване. Промени отношението си коренно. Допуснал си твърде близко, отваряйки целия себе си и превръщайки се в отворено ковчеже. Да се спуснеш, но да не се снижаваш.

119. (24 март). Сега той може да прилага само полумерки. Всичко за народа. Ти трябва да изпълниш Нашето желание докрай. Всичко ще бъде според думите на Владиката. Още не сте готови. Задържахме всички до времето. Няма да Задържим нито минута повече, отколкото е нужно. Сънят е верен. Вие не сте забравени. Но трябва да се завърши и вашата закалка, тъй като големите дела са напред. Преди самия край ще бъде още по-тъмно и тъмнината ще се разбеснее. Вас ще Опазя до Моя Ден. Да! Да! На всекиго е отредено място и ти си предвиден в бъдещето и си очертан с чертата на Лъча. Преди десет години Планът беше друг. Целесъобразността го измени. Казвам ви: “Чакайте в пълно доверие”. Бъдете и със сърцето, и в мислите си с Мен. Наистина ви Казвам, вашата скръб ще се превърне в радост. А страданията и болките ще пламнат и ще засияят с елмазите на възможностите. И ако сега всичко се изправя за противодействие срещу вас, то когато дойде Моето време всичко ще ви служи. Вие намерете сили да противопоставите на противодействията още по-голяма сила, тъй като сте с Мен и ще можете да намерите сила да отговорите на тъмната ярост с удвоената сила на Светлината. Вас, устоялите в Мен, ще Опазя до края. В тези тежки дни не се предавайте и не започвайте да служите на тъмнината. Последното разделение ще отнесе слабите духове в лагера на тъмнината. А вие стойте, събрали всички сили, тъй като ще бъдат приложени много опити, много нападения, много, много усилия от тъмнината, за да ви отвърнат от Мен. Дръжте се за Мен здраво, дръжте се всяка минута, дръжте се във всичко и без Мен не вършете нищо. С Мен делете и мъката, и радостта си. Не мислете, че на някого някъде е леко. Леко е само на нямащите сърца, но няма да им завиждаме, тъй като не те ще бъдат призовани да приложат своята ръка към Делото на Владиката. Знайте своя път, своя единствен път през тръните на живота. Нека тези години, които ви остават да изживеете на Земята, преминат под Знамето на Служенето на Учителя на Светлината, под Знамето на

Владиката. Започнете новата година с твърдото решение, с необратимото решение, с непоколебимото решение да не напуснете оределите редици на воините на Светлината и да издържите всичко докрай. Сърцето на Учителя се изпълва със скръб когато Вижда как захвърлят оръжие слабите воители на духа и отстъпват в тъмнината. А трябва да се държите и трябва да удържите, и трябва да устоите и да защитавате не само себе си или близките, но и да помогнете на Делото. Но носещите помощ са толкова малко: всички са за себе си и за своето. Нека Новата година да бъде като праг на решението да се върви с Мен докрай. По-добре помислете за това как да запазите единението, което страда повече от всичко: единение нагоре, единение надолу и единение помежду си. Но най-важно от всичко е единението в духа с Учителя на Светлината. Когато него го има, по-добре ще разберете ставащото. А стават немалки събития. Същността им е в това, че Искаме под необичайното нагнетяване да предизвикаме в човешките сърца огньовете на сърцето, тъй като хората ще отговарят със сърцето си на Великото Пришествие, със сърце, събудило се за Светлината. Но сега човешките мисли и чувства са заети от тъмнината. Значи ще се наложи да се усили напрежението, за да се събуди сърцето и да осъзнае ставащия ужас в света. Външното е само отражение на вътрешното и се обуславя от последното. И ако вътре всичко е добре и Учителят е наблизо и в сърцето има Светлина, то не е ли все едно дали човек е придобил целия свят или е загубил всичко. Тъй като каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а загуби душата си? Затова мислете по-добре как да опазите своето сърце от потъпкването му от тъмнината. И тогава всичко останало ще ви се приложи, тъй като Владиката ще Пребъде с вас, а вие – с Него. Така Каза Учителят в навечерието на настъпващата година.

120. (М.А.И.). Правилно постъпвате, обръщайки се в паметния ден към нас. В духа ние сме здраво свързани, а в обвивките сме разделени. Когато отхвърлите тялото нишките на сърцето ще ни съединят вече видимо в духа. Мислим за вас и изпращаме своите мисли. Виждаме и знаем всичко по-добре от вас, тъй като вие не виждате това, което става около вас в невидимия свят. Но ние виждаме. Ако невинаги сме готови да ви защитаваме, значи моментът изисква от вас да проявите своите сили, тъй като не сте в оранжерия, а в живота и не сте малки деца, а воители на духа. Но защитата е готова винаги, когато заплашва опасност. Бъдете спокойни, тъй като сте в Лъчите на Великото Сърце и под Висока Защита.

121. (Гуру). Нима смятате да бъдете силни, проявявайки слабост на духа. Аз ви повиках не за мирно житие, а за подвиг. Да се живее в тези условия, в които живеете вие и да се устои е вече подвиг. И не само да се устои, но и давайки своята светлина на пространството да се утвърждава този подвиг в действие. Радвам се като виждам, че стоите здраво. Изпращам ви поздрав и поддръжка. Със сърцето и духа аз съм с вас.

122. (Майката на Света). Празникът Нова Година не е земен, а космически, тъй като звездите вземат участие в него. И вие в този радостен ден се приобщете към течението на звездите, почувствайте пространството наоколо и пронизаните от Светлината далечини. Там за победния дух има светъл простор. Това е и родината на вашия дух, очакваща ви и стремяща се да ви даде всичко, което пожелае вашият дух и към което той е устремен. Гледайте на пространството, на великото вместилище на Майката на Света, като на Сфера, където вашият дух може да

прояви цялата пълнота на своите придобивки, да прояви цялото свое богатство изцяло, без ограничения и с радост на сърцето. Великата Майка ви очаква устремени към Нейните Сфери, за да насити, изпълни и удовлетвори това, което иска вашият дух, но не може да го осъществи в условията на земния живот. И в празника на космическата радост, отбелязван от вас на Земята, в празника на Земята помнете, че пространството е отворено за вас и ви очаква, и е готово да ви посрещне като далечни и очаквани пътници, за които Грижливата Майка на Света е приготвила място в Своите далечни Чертози.

123. (25 март). Сине Мой, тъмните нападки не могат да се избегнат. Да бъдеш постоянно нащрек, за да ги пресичаш незабавно в самото начало, както това беше вчера, ще бъде най-добрият метод за борба с тях. Да не се поддаваш на отчаяние, да не отпускат ръце, да не се помрачаваш, но с усмивка за силата и увереността в себе си и в своя Владика да ги отразяваш и да им нанасяш удари. Какво от това, че те причиняват болка, след като и болката може да се посрещне с усмивка. Да отблъсква тъмнината така може само изкусният войн. Да среща опасността с усмивка може само този, който е уверен в победата и вярва на Владиката и знае, че с Него той е непобедим. Та нали помрачаването в борбата с тъмните също влиза в техните планове, тъй като това е лишаване от Светлина. Ще Кажa повече: Искam да Видя върху челото и в очите радостта от борбата още преди победата. С усмивка ще изпратиш стрела, с усмивка ще вдигнеш меч и с нея ще нанесеш удара. Усмивката за тях е по-лоша от удара, тъй като искат да изплашат, тъй като искат да изпълнят сърцето с безпросветна тъмнина. А ти се усмихни в борбата, тъй като знаеш, че ти си победителят, тъй като си с Мен. Усмивката не е озъбване на черепа, а състояние на сърцето, намерило още едно освобождение от тъмните мрежи. Нека тази радостна усмивка да усещат и тези, които защитава. Помни: “Аз Съм твоята усмивка” и ако намериш сили да се усмихнеш на тъмнината, значи си с Мен, значи си в Мен, значи ние сме единни в духа. Но ако суровата борба изключва усмивката за момента, радостта от борбата все пак запази при себе си. С усмивка Лекуваме от тъмните въздействия и тъмните заплахи. Усмивката е оръжие на сърцето. По-добре е с усмивка да се посрещат и най-страшните нападения, отколкото да се трепери в страх и помрачение пред тъмнината. Смятайте за победа безстрашната усмивка на тъмнината. Сърцето сгърчило се от страх не може да се усмихне. И ако успеете да замените раздражението, злобата, оплакванията, сълзите и другите чувства на астрала с усмивка - благо на вас. И когато много боли или е много страшно, или е много тежко, или е много тъмно, вие се усмихнете - това ще бъде победа в духа. Усмивката и радостта носят изцеление от много превратности в живота. В лъчите на утрото изпратете на близките усмивка и радост. С усмивка може да лекувате и да се защитавате от тъмнината. Нека духът, овладял себе си, да проявява така своята сила. Усмивката е антипод на униятието. И когато ви заобиколи тъмнината, усмихнете се, ако затрепери сърцето. Усмивката е оръжието на победата над тъмнината.

124. (27 март). Безпределността се измерва с всеобхващащото лоно на Майката на Света. Но даже в необятността трябва да има точка на опора, за да бъде съзерцавана. И тази опора за духа ще бъде Звездата на Майката на Света. Великата Индивидуалност има в Космоса свое конкретно изражение, което не е отвлеченост,

а най-ярка, сияйна действителност. Всичко, към което се стреми Земята като към свой идеал, е изразено в реални форми, вече достигнати на тази Далечна Звезда. Това е прообразът на това, което трябва някога да стане вашата планета. Недостижимото сега тук там е осъществено и достигнато. Встъпвайки в духовно Общуване с Моята Далечна Звезда приближавате възможността на Земята. Задълбочавайки това Общуване донасяте на Земята в съзнанието на най-добрите хора тези идеални форми за бъдещото устройство на вашата планета. Мислете за недостижимото, за да го превърнете в реален фактор на живота. Достижимо е всичко. Ако се вложат сърцето и мислите даже в недостижимото, то рано или късно, някак и някъде то ще бъде изпълнено в реални форми. Тъй като единствено плътните условия поставят граници. Безпределността е изпълнена с безпределни възможности, осъществими от духа според подема и ръста на неговото могъщество. Ненапрасно хората са наречени синове на Бога, синове на Светлината, синове на Разума. И ако някой е достигнал, значи всеки може да достигне. Зова вас, децата на Земята, в Сферата на безпределните възможности на духа, в пространството на Огъня, където няма край и няма предел за развитието на духа и растежа на могъществото на духа.

125. Каквото и да вършиш, не трябва да се разкриваш. Необходимо е да се прояви съдържаност. Отвореното, тоест лишено от сила съзнание губи магнетизма си. Вярвай в крайната победа. Не смятай, че ще се постигне лесно. Трябва да държиш своя магнит в пълен порядък, без да го размагнетизиращ. Отвореното ковчеже е именно състоянието на размагнетизираност на съзнанието, което става по силата на неговата отвореност, когато притеглянето и задържането (на желаното явление) вече не е възможно. Следете за това да владеете своите чувства. Трябва да владееш себе си. В очакване на промените времето е толкова напрегнато. Новото е навсякъде, път за старото няма.

126. В какво да се намери утешение? В радостта за Висшето и в мисълта за това, че него никой не може да отнеме. Могат да отнемат всичко, но не Висшето, отсъдено за човека. Това, което по повеля на Космическата Воля е отсъдено за човека от Началото на времето, е неотнимаемо. Да Го отнеме от себе си човек може единствено сам, отхвърляйки или отричайки Го. Висшето се нуждае от Неговото утвърждаване в съзнанието на човека. Иначе как може да стане То Висша реалност за него? Утвърждавайте в себе си това, което желаете за да стане живот за вас. Космосът е огромен, многообразен и необятен в своите прояви. С признаването вие утвърждавате в себе си това, което вашето съзнание иска да има или да задържи от безкрайния поток явления. С това съдържание се утвърждава Индивидуалността. Вземайте съзвучното на вас от безбрежния океан на пространството и градете за духа от най-добрия материал. Изграждайте в радост и радостно. Радостта е огромна съзидателна сила. Ще говорим за нея, тъй като радостта си е отишла от света. Радостта за делата на преходния ден е нездрава и ненадеждна, но радостта за Висшето е пространствена. Радостта за бъдещето е окрилена. Наричаме я крилата радост. Радостта за бъдещето е също радост за Висшето, към което се устремява духът над тъмнината на настоящето. Пространството ви зове да се присъедините към Космическата Радост, в която звучи музиката на сферите. Радостта от Битието е съдба на човека, загубена от него на Земята. Но във Висшите Светове и на Далечните Звезди духът на човека е познал звученето на радостта на живота.

127. (М.А.Й.). Сине Мой, радвам се, усещайки че твоят дух е устремен към мен. Вече съм казвала, че ще отговарям винаги. Нека това да даде увереност в това, че моята близост е неотменима. Тъй като тя е утвърдена над всички земни дела и събития. Ти можеш спокойно и уверено да влизаш в общуване с мен. Нашето общуване е за Висшето. Земните дела често не могат да се докосват кармически. Особено там, където не трябва да бъде нарушена свободата на волята и избора. Случайният, временен и личен елемент е най-добре да се премахне напълно от общуването. Той е като гири върху крилето. Аз съм в тези сфери, където той отсъства напълно. Затова да се приближиш към мен е най-лесно с мисъл за свръхличното. Аз съм готова да споделя знанието от океана на Учението, сега достъпен за мен в цялата му безпределност. Ти питай, а аз ще отговарям. Нека мисълта ясно да формулира въпроса. Яснотата на отговора зависи от яснотата на въпроса, тъй като зовът и откликът са част от едно цяло. Преди да питаш помисли какво искаш да знаеш. За днес достатъчно.

128. (Гуру). „Дошлия при Мен няма да изгоня вълн” е Закон на Висшия Свят, изискващ да се даде отговор на всеки обръщане се към нас и към Този, Който стои по-високо на Стълбата на Йерархията на Светлината. Ако обръщането е устремено, отговор винаги следва неизменно. Не винаги той достига до обръналото се съзнание, но винаги се дава. Исканият получава - такъв е Законът.

129. (28 март). Проявете разпознаване на същността на човешките постъпки, тоест чувствознание. Миналото не може да бъде отделено от бъдещето, тъй като то съществува и в настоящето, и в бъдещето, но неговата власт над духа може, трансмутирайки самата същност на своето отношение към него. Тъй като човекът е рожба на своето минало, както и кармата. Променяйки отношението към миналото и неговите следствия пораждаме нови причини, под нов ъгъл и с това неутрализираме следствията на предишните. Работата съвсем не е в това да се избегнат новите следствия, а в това да се установи правилно отношение към тях, тоест правилна гледна точка към тях или този ъгъл, под който се разглежда явлението. И разбойникът, и Спасителят – и двамата са висели на кръста, и двамата са страдали, но различието в отношението към това явление на всеки от тях е променило историята на света. Оттук извода: важно е не това, което се върши, а как. И трансмутацията на миналото и кармата се заключава именно в това, че се изменя самата същност на отношението към вещите и явленията от живота. Двама са на едно и също стъпало от стълбата на еволюцията на живота, но единият се издига нагоре, а другият се спуска надолу. Две постъпки се извършват от двама, две недобри постъпки - едната - за да не се повтори повече никога, а другата - за да послужи като начало на цял ред от подобни последващи постъпки. Две недобри постъпки се извършват от един и същи човек, едната - за да се повтори и усили, а другата – за да не се повтаря никога. Същността на тези еднакви действия е различна и зависи от отношението на съзнанието към тях. Ако извършвате или вече сте извършили грешка и я осъзнаете, за да не я повтаряте повече, освобождавате себе си от веригите на миналото, ако е обратно - надявате върху себе си още по-тежки вериги. В задачата на вървящия по пътя влиза освобождаване от кармата. Да се освободиш от кармата не може, но да се трансмутира тя може и този процес се извършва в съзнанието на човека. Хората обикновено вървят по прокарания от кармата път, сляпо подчинявайки ѝ се. Учението на Живота учи обикновеното да се

превръща в необикновеност и бодро да се посреща това, от което плачат обикновените хора, а именно: трудности, изпитния, препятствия, страдания, обременяване с обстоятелства и всичко останало от подобен род. Ликуващият дух посреща даже смъртта безстрашно. Това именно бодро, радостно, непобедимо от живота, твърдо състояние на духа ще бъде и победа над кармата, тъй като човек не може да увеличи своя ръст нито с един лакът, нито да измени цвета на очите, нито цвета на кожата. Лостовите на кармата лежат в областта на духа и във властта на човека е да ги приведе в движение под нужния ъгъл. Ако искате да се освободите от миналото и да престанете да бъдете негова жертва или творение, променете самата същност на своето отношение към него и тогава, само тогава единствено ще узнаете какво означава свобода от неговата власт над вашето съзнание. Да се унищожи клишето на миналото не може, но да се освободиш от него напълно и завинаги може и трябва, ако то не е от Светлината. Такова отхвърлено минало се нарича кармична черупка и то няма повече власт над съзнанието, тъй като неговата същност е изгорена (върху огньовете на сърцето). Учителят иска да види свободни вървящите към Него.

130. „Идва Князът на този свят и няма нищо в Мен”. Какво има тъмнината във вас, за да има власт над вас и да ви владее? Ако владее, значи че има във вас родствени на нея елементи. Ето защо е необходимо очистване на съзнанието от всичко, пречещо му да бъде напълно в Светлината на Учителя на Светлината. Метете дома си, миете тялото и ръцете, перете бельото, почиствате обувките и дрехите от праха. Ако бихте отделяли също толкова внимание и на вашето съзнание и на мозъчните извивки! Много смет има вътре - стара, залежала, вековна, наред с новата. Продушайте ушите, прочистете мозъците, изхвърлете залежалата старина от съзнанието. Много боклук и мръсотия трябва да се изхвърли. Измийте душата, ако искате да дойдете при Мен в определеното време. Учителят Проявява Загриженост да очисти вашето съзнание от боклука сега, тъй като тогава вече няма да може да се доближиш в кални дрехи. Обвивките няма да издържат Светлината на Отсъдения Ден, както зимната покривка – пролетното Слънце. Няма оправдание за забравилите за сроковете.

131. (29 март). Давам всички възможности и лекота на победата, но... ако сте с Мен. А без Мен няма да победите. Ще Разкрия тайната на произхода на бъдещето. Бъдещето се ражда от настоящето, а настоящето – от миналото, както денят – от нощта, явявайки се само продължение на това, което е или е било. Значи бъдещето винаги се обуславя от миналото, което го предшества. Мислейки за бъдещето и създавайки в това бъдеще това, което иска волята, създавайки тези прообрази на бъдещите явления в пространството, ги правим веднага явления от миналото, тъй като в хода на този процес ги пренасяме от бъдещето в миналото и ги правим тези причини, раждащи живот (тоест различните му събития) вече пространствено отминал, устремени към vyplъщаването им в реални, видими форми. Цялото наше бъдеще, за което Твърдим, вече съществува в миналото, творейки настоящия живот и това, което подлежи да бъде. Мислете за бъдещето в ясни, конкретни, завършени форми, правейки ги с това отминали, донасящи следствия на причините, утвърдени в миналото в качеството на двигатели на живота, тоест творящи причини. Не ефемерни мечти за неосъществимото, но ясно, точно, неизменно действие на великия закон на причинността, съзнателно прилаган

за строителството на еволюцията на живота. Такъв е процесът на Нашето творчество. Затова Казвам и Утвърждавам: всеки искащ и знаещ ще има това, към реализацията на което се е устремил неговият дух, ако тайната на бъдещето е разбрана от него правилно. Живеем в свят на причини и следствия, на които са подчинени явленията и от силата на които се движи светът. Всичко, което ние мислим за бъдещето и всички тези форми, които създаваме в нашето съзнание и по този начин в пространството, стават причини, творящи вече в реално изражение това, през което в действителност се налага да преминем рано или късно, тук или там, но преминаваме неизменно, тъй като няма причини, недонасящи следствия. Знаещият това може спокойно, уверено и твърдо да мисли за бъдещето с разбирането, че неговото бъдеще, сътворявано от самия него, никой няма да му отнеме, тъй като наистина човекът е творец на всичко, което става с него. Чрез невъзможността на настоящето ще усетите реалността на бъдещето, залагано и сътворявано от вас във вид на причини, привидно съществуващи в бъдещето, но в действителност вече преминали в миналото за пораждаване на съзвучните им следствия. Цялото бъдеще, сътворено от мисълта на човека, не е бъдеще, а минало, вече творящо живота или длъжно да твори неговите форми. Не безпочвено мечтаене, а огнен творчески процес. Човекът не е играчка на съдбата, а творец на своето бъдеще.

132. (30 март). Да! Да! Да! Именно чрез тези, които могат да възприемат Моите Лъчи, Те се предават на вашата планета. Пространствените енергии се нуждаят от приемници, които биха могли да ги уловят. Нетрансмутирани чрез Висшите принципи на планетата, чрез човешкото съзнание, те пресъхват за Земята. Разбира се, трансмутатор е сърцето. Отначало Възприемаме Ние, после Лъчите преминават през тези, които са подготвени за тяхното приемане. Но Лъчите са за всички. Следователно всички са длъжни да дораснат до тяхното възприемане и асимилация. С това се ознаменува и Епохата на Майката на Света. Неможещите да приемат ще бъдат принудени да оставят планетата. Сега все още е възможно, после няма да е възможно за неочистените духове да остават в новата атмосфера на Земята, пронизана от Новите Лъчи. Съзнанието трябва да се прероди. Предназначението на тези Лъчи е тяхната трансмутираща сила. Все едно че Висшата Планета изпраща своята същност на Земята, издигайки я след себе си. Настъпват велики дни. Но преддверието им е тежко и то благодарение неизбежността на огнената трансмутация. Всичко негодно трябва да бъде разрушено, а също и негодните да си заминат. И вие, носещите върху себе си цялата тежест на противоречията на живота, разберете неизбежността на висшите пътища. Те настъпват под знака на необратимостта. Те могат или да бъдат приети, или да бъдете пометени от пътищата на еволюция на живота и да станете космически боклук. Тези, които знаят предназначението на човека, стъпвайки твърдо вървят към бъдещето. И с тях са всички Сили на Светлината.

133. Трябва да се научите да посрещате и преодолявате всяко препятствие, сложност или трудност преди всичко в духа, а всичко останало ще бъде само следствие, съзвучно на решението в духа. Именно в духа не трябва да се прегъвате пред нищо и да отпускате ръце. Тъй като мислено, в духа може да се преодолее всичко, което пожелаете и да получите желания изход. Нека само тези образи и форми да бъдат по-ярки и по-цветисти. Преодоляването на противоположните

явления в духа представлява най-необходимо и най-главно условие. Всичко по-нататъшно ще бъде само логично продължение на това, което е било утвърдено в духа. Идеите управляват света и мисълта е властителка на кармата. Влакът върви по релсите. Събитията се търкалят по релсите, прокарани за тях от мисълта в пространството. Защо да им се позволява, ако те са вредни, да се търкалят по своя ред, ако е възможно да им се укаже направление по всеки канал или русло, създавайки в пространството редица причини, донасящи следствия. От една страна е разрушаването на нежелателните комбинации, от друга – създаването на желания изход. Крайната цел трябва да бъде точно определена.

134. Да се гледа безстрашно в очите на опасността и на най-лошото ще бъде победа над тях. Главното е да не се изпитва страх и да не се страхуваш от нищо. Безстрашието ще разсее сенките. Да се срещнеш с обвинителите по своите дела все пак някога ще се наложи и трябва да съумееш да ги посрещнеш твърдо, без да губиш равновесие. Разбира се, трябва да се защитава, тъй като на смъртните не е дадено право да съдят. Но враговете не могат да се избегнат.

135. (1 април). Да проявим разбиране на момента. Той е отреден. Знаменателен е с това, че служи като стъпало към отсъденото. Така и гледайте на текущите дела. И вярвайте с цялото сърце. Къде да се търси решение на всичко? В Нас. Как? Просто пребивавайки с мисъл и със сърце с Нас. И тогава решението ще дойде само, без специални умувания. Мислейки за Нас влизате в Сферите, напрегнати и наситени с Нашите Мисли и се изпълвате с вибрациите на Нашите Лъчи. И всичко става близко, ясно и разбираемо. Близостта до Нас се измерва с разбирането на всичко. Близостта се определя от сърцето. На този орган трябва да се гледа по-практично и реално, прилагайки го в живота. Той притежава мощни енергии. Най-силната от тях е любовта. Любовта към Учителя на Светлината е мощен двигател, без нея напредъкът е невъзможен.

136. (2 април). Ти трябва да свържеш своя път с Пътя на Великия Дух. Сам няма да достигнеш, а и няма къде. Всичко е от тези, които вървят напред.

137. (3 април). Ако не Ме последваш, напредъкът е невъзможен. Дръжте се за Мен мислено.

138. (4 април). (Заболях. Висока температура.)

139. (11 април). Ще запишем нов опит като свидетелство за промяната на пространствените лъчи. Станало е нещо, променящо състоянието на съзнанието. Съзнанието е в тревога, тъй като става нещо необичайно. Очаквате външни промени, докато измененията ще станат в съзнанието на човечеството. Външното се явява като следствие на вътрешното. Какво е станало? Някъде са пламнали нови лъчи и колесницата на събитията се е затъркаляла по полетата на мира и умиротворението. Това е всичко. Тежестта не е от лъчите, а от несъгласуваността на съзнанията с тях. Още дълго ще бъде тежко. И за да издържи докрай сърцето, вие трябва да го отделите от земните дела и да не се потапяте прекалено в тях. Животът в Надземния Свят тече над земния живот. Какво знаете за него? Можете да знаете, ако насочите сърцето и съзнанието в неговата среда. Подножието на Нашите Кули се мие от реката на Света, в нея всички Светове са слети в огромно общо цяло. И затова тя може да бъде съзерцавана, отричайки се изцяло от себе си. Утрешното стои както и днешното и преминава в миналото. Но Ние се Стремим напред покрай отровите на текущия момент. Той няма власт над Нас. Ние Сме

извън. Така и вие срещайте вълните умело, пропускайки ги покрай себе си. Кулите стоят неподвижно, но потокът на живота се носи покрай тях. А Ние Сме в Кулата и Гледаме. Гледайте и вие как мътните вълни отнасят в забрава всичко това, което е изглеждало толкова скъпо за сърцето и така неизменно здраво. Но даже и това ще премине. Тъй като всичко неизменно отминава и остава само човекът, нямащ нищо и нищо не смятащ за свое. Сам... Това и ще бъде началото на истинското разбиране на живота и значението на всичко, което преминава наблизо, за да не се върне отново никога. Ще се върне всичко, но в други условия. С друго облекло, друг облик на Земята и всичко старо, но покрито с нови покривки. Все същото, но в друг аспект... И вие сте същите, но ликовете са други. Мътната пяна на живота се блъска в подножието на Кулата на Духа, вълните го обливат. Прибой след прибой се сменят в течение на дните и нощите, но Кулата стои и тези мътни вълни няма да смятат неподвижната основа на Кулата.

140. (13 април). Сънят е символичен. Вратите на Безпределността са отворени за духа винаги и там той може да намери убежище от всички земни бури и вълнения. Там той е неуязвим от настоящето, тъй като кой ще поиска, откъснал се от Земята и оставил Земята, да се устреми в неизвестното след духа. В Безпределността всичко е достижимо и всичко е осъществимо. Тя даже не може да се нарече нематериална, тъй като има материална основа и всичко, което съществува, е осъществено в нея. Духът се потопява в нея, обогатен с всички натрупвания от плътните въплъщения и обилно се ползва от това, което е дала Земята или друга Планета. Животът в Безпределността става плодороден само тогава, когато е придобито осъзнаване. Без придобивки там няма живот за духа. Затова Наричаме истинските дейци в живота събирачи. И когато ви завладеят земните тягости и наоколо стане безпросветно помнете, че тежкият и горчив земен опит се дава заради живота в Безпределността. И когато няма изход и се е затворил кръгът на плътните препятствия и трудности, помнете за отворените врати към Безпределността. Ето през нощта насън духът намери в себе си сили да се устреми нагоре от железните земни примеси към пространството, в неговата безкрайност. И земното остана долу и никой не можа да последва духа - и обременяващите, и преследващите, и дърпащите надолу останаха долу, а духът свободно се рееше в пространството. Така постъпвайте и в живота: когато се затвори кръгът на плътните условия и железните вериги застанат на входовете, размахайте крила, оставяйки Земята долу. Освобождението е нагоре. То е в Надземните Сфери, тъй като свободата е в духа, а духът е над Земята. Духът не е от Земята, духът не е земя и в земята ще отиде не духът, а тялото. Земята и земното притискат. Натиска пространството и неговите токове, когато духът се е потопил в земното. Но потопил се, той може да се издигне със същата тази сила, с която се е стремил към Земята. Погледнете какви стени, огради и прегради са построили на Земята хората, дори и затвори и места за арести. Но стига да размахаш крила и да се издигнеш в полет, за да изчезнат и се окажат долу грамадите на човешките ръце и духът да полети свободно над тях. Искам да ви Науча в необходимото време да намерите в себе си сили духом да се изправите над плоскостта на плътната безизходица. Тя е от земното и от Земята. И не с нея, а с мярката на Безпределността измерва духът своята орбита. И трябва ли да се удивлявате, че потапяйки се в земното виждате себе си ограничен отвсякъде. Така и трябва, по земному да бъде, тъй като земните

вещи са ограничени в малкия и затворен кръг на своята проява, но Безпределността не е ограничена от нищо. Призовавам в Нашия Свят на неограничени възможности на духа. Указвам пътища дори и насън да се докоснете до просторите на пространството. Вие сте вечни пътници. Вашият път води към Безпределността и в Безпределността. Нека земните миражи на преходното да не закриват очите. Живеем днес и сме длъжни да съзерцаваме видимостта. Но това е само момент по безкрайния път към Безпределността. Домът е там. Там е домът на духа, Родината, и Отецът – Владика ви очаква.

141. (15 април). Логиката на Безпределността е по-друга от земната логика. Достатъчно е да се докоснеш с мисъл до сферите на Далечните Светове, за да почувстваш несъстоятелността на земната очевидност. Да се отрича тя не може, тъй като тя е. Земната очевидност съществува, но само в пределите на Земята и е свойствена за всяко съзнание. Истината на Далечните Светове не прилича на земната истина. Ще кажат: истината е една, но нали даже проявата на времето е различна на всяка планета, без да говорим вече за всички останали условия. Несъмнено е едно: трябва да се мисли, изхождайки от други предпоставки - земната опора свършва, обкръжението е рязко различно от това, към което е привикнало съзнанието на Земята. Трябва да се опреш на нещо най-общо за всички Светове - това и ще бъде мисълта. Мисълта остава и там оръдие или инструмент на съзнанието. Мисълта е проява на активността на менталното тяло. Значи менталът представлява елемент, общ за всички светове, ако е оформен. В менталното тяло там може да се действа. Всичко останало ще се наложи да се остави долу. Има космически език, разбираем навсякъде – това е езикът на мисълта. На този общосветовен език и може да се води Общуване със Съществата от Висшите Светове. Вас ще ви разберат, ще ги разберете и вие, но там ще бъде неразбираем светът на личните преживелици, а ще бъде достъпна и разбираема общата схема на земния живот. Общото, а не личното ще бъде достъпно. По-скоро ще бъде разбран философът, отколкото еснафът, а подвижникът ще е още по-близо.

142. (16 април). Без съзвучие няма възприятие. Да бъдеш в съзвучие значи да настроиш себе си на съответната вълна. За висшите възприятия и съзнанието се издига до нужното ниво. При разлика във вибрациите се получава само дисонанс. Затова Казвам: „Устремете се”. Без устрем няма възприятие. Отсъствието на устрем показва, че са угаснали огньовете. Огънят съзвучи на огън. Трудното време трябва търпеливо да се изчака. Също и болестта може да понижи възприятието. Бактериите са врагове на Огнената Йога. Имат се предвид болестотворните. Всичко ще се върне.

143. (18 април). Решението е правилно. Всичко, което ни разделя, се отхвърля без всякакви колебания. Всички въпроси, всички съмнения, всичко неразбираемо, всичко, което застава като стена между Учителя и ученика се отстранява настрана. Пътят към Владиката трябва да бъде чист от всичко, което може да застане като преграда за Общуването. На тези, стоящите далеч от Мен - какво е преградило техния път, какво ги е отделило от Мен, какво ги е оставило стоящи във външната тъмнина? Човек може да преживее много животи в изолация. Но след това все пак идва, ако му е съдено. И тогава всичко разделящо изчезва и се разсейва като дим. Колко нищожно е всичко това, пречещо на Близостта на Владиката, макар и да изглежда значително, мощно и убедително. Но това е

логиката на тъмнината. Тъй като нищо, което ни разделя, колкото и убедително да ни изглежда, не може да бъде оправдано с нищо: с никакви мисли, с никакви съображения. Зад всичко това се поклащат смътните сенки на тъмнината и злобните очи гледат и се радват злобно, ако преуспеят в това да отделят мисленето на ученика от Учителя. Затова Казвам: нищо застанало между нас като стена не може да бъде оправдано с никакви съображения. Без всякакви разсъждения всичко това се изхвърля от съзнанието като ненужен и заразен боклук. „Отвърни се от себе си и Ме следвай” - значи да оставиш всичко, което ни разделя. Разбери – всичко препятстващо Близостта на Владиката служи на тъмнината и е нейно творение. Безполезно е да се бориш с тъмнината с логиката на очевидността, тъй като самата очевидност е вече лъжа. Аз Съм с вас във всичките дни, до свършека на века. Вървете с тази формула, отхвърляйки всичко, което не ѝ съответства. И където и да бъдете, в каквито и условия, Аз Съм с вас винаги. Но много ли вярват? Натрупали са между Мен и себе си хиляди прегради и, отделили се, са се обкръжили с тъмнина. Без Мен няма път. Всичко пречещо е във вас. Отстранете купищата непотребни неща, които ви отделят от Светлината, ако искате да бъдете в Светлината. Говоря за възкръсване на духа. „Да възкръсне Бог и да се разпръснат Неговите врагове” – казва духът, търсещ Светлина и намерил сили в себе си да изгони тъмнината от съзнанието. Елате при Мен всички трудещи се и обременени и Аз ще ви Успокоя. Елате разсеяли тъмнината със силата на духа. Дошлия при Мен няма да изгоня въвн. Всичко наоколо е временно, но Владиката е вечен и вие сте вечни.

144. (19 април). Без Грижа не е оставен никой от тези, които са останали верни. Верният е като скала и опора. Верните са много малко, по този признак и съдете. Приемете знака на чудото - доверието на Учителя. На много ли може да се довери? Дайте възможност да ви помогна с отвореността на вашето сърце към Мен. Неговата магнитна сила никога не остава без отговор. Действайте със сърцето. Страданията изострят слуха.

145. Не Мога да Проявявам достъпност и отвореност на сърцето за неблизките хора. Тази достъпност е относителна - не е еднаква за всички.

146. Който възлюби баща или майка, или жена, или деца повече, отколкото Мен, не е достоен за Мен и не само баща или майка, но когото и да било. Ако в съзнанието на човека нещо стои преди Мен, това „нещо” господства и владее съзнанието, а не Аз. Значи за Учителя трябва да е първото място във вашето съзнание. Вие, вървящите след Мен през вековете, колко обвивки сменихте, колко тела, бащи, жени и майки, дрехи и условия, страни и народности, но Учителят е винаги с вас, неизменно, и благо на вас, ако осъзнавате Неговата неотделимост от вашата същност. Всичко извън и вътре във вас се сменя, но Владиката е неизменен. С това съзнание и преминавайте през живота. Тук ли, на Земята или в Надземния Свят, но Владиката е близко и е до вас. Учете се да различавате неизменните неща от мяркащите се фантасмагории на течащите покрай вас явления. Тази неизменност, тази устойчивост, това вечно във времето и ще бъде Владиката - единен, неизменен през всички животи. Хората могат да се заблуждават и да грешат, може да се измени Великият План, много неща могат да се случат, но Владиката е неизменен. Какво от това, че нещо не се е изпълнило, даже от обещаното на Моите Доверени, какво от това, че Планът е изменен – ето, Аз Съм с

вас през всичките дни до свършека на века, каквито и да са събитията във външния живот и където и да сте. Аз Съм с вас, ако и вие сте с Мен. Говоря за съзнателна близост на духа. Не забравям даже за бегълците, но те не Ме помнят, тоест за техните съзнания Аз Съм престанал да съществувам. Много явления Ме закриват от постоянното осъзнаване. Ценим особено верността. Верни са тези, в чието сърце живее Владиката и Свети с невидима Светлина, която тъмнината не обзе.

147. Много неща могат да се разберат правилно, ако се откажете от личната гледна точка. Личните чувства никога не изразяват истинското положение на нещата. Две мнения за една и съща вещь могат да бъдат диаметрално противоположни у две гледащи съзнания. Истината е по-високо. Тя е над полярността на явленията. Тя вижда явленията като изцяло, а не само единия от полюсите. Наричаме това синтетично разбиране. Но само космическото съзнание схваща общата схема на явленията в тяхната неразривна връзка едно с друго, когато миналото, настоящето и бъдещето се сливат в едно. Във висшето разбиране на живота всичко е единно и само отказът от личното може да приближи духа до разбиране на безличната действителност.

148. Бъдещите събития ще тръгнат по новата вълна на радостта. Ще Дам импулс и направление на мисленето по новия канал на радостта. Много неща ще се проявят скоро. Смятайте Моето Дело не за завършено, а само за едва започващо. Посевът е огромен, кълновете не могат да бъдат задушени от нищо. Мислете за победата на бъдещето над настоящето и миналото. Отсъденото ще стане в определеното време. Но никой от хората не знае сроковете. Искам да изпълня сърцето с радост, тъй като приближава отсъденото време. Не към тъмнината на настоящето, а към Светлината на бъдещето насочете духовното око. Светлината на бъдещето е огромна. В настоящето не можете да имате нищо от това, което иска духът. Само бъдещето ще разкрие новите възможности. Ще завършим с радост за бъдещето. Радвайте се, тъй като нито една йота от закона няма да премине, докато не се изпълни всичко.

149. (21 април). Дните посветени на възкръсването на духа могат да се нарекат Паметни дни на Великата Жертва. Тежки изпитания, победа и възкресение на духа за живот в Надземния Свят - това е той, указаният път за всеки, който иска да тръгне след Него, Победилия Света, тъй като Той е Пътят, Истината и Животът. Да се върви към Светлината може само по този път. Чашата на страданията и чашата с Амрита, чашата на Безсмъртните е съдба на победителя на света. Чашата с Амрита всеки би искал да приеме, но не и чашата на страданията. Отхвърляйки кръста лишават себе си от безсмъртие. Но е Казано: „Вземи своя кръст”. И мислейки за кръстните страдания не предполагат, че символът се отнася за всички хора без изключение. Всеки може да отхвърли или да приеме. Но нека да знаят: след приемането следва чашата Амрита. Но човешкият ум е устроен така, че искат да вземат без да платят. Висшият Свят се превзема със сила и за да го постигнеш трябва да отдадеш всичко. И даже не да отдадеш, а просто да разбереш, че отдал всичко, оставил всичко долу, можеш свободно да се издигаш. Отдаването е в духа. Възможно е да се остави всичко, но само в духа, не оставяйки нищо в действителност, а единствено само претегляйки земното върху везните на Безпределността и извършвайки преценка на всички ценности. И правилното разбиране и отношение ще даде правилното решение на живота. Той, Победилият

Света, не е имал място къде да преклони глава и Владеещият всичко не е Имал нищо. Той е бил свободен от властта на вещите. Аполоний Тиански е бил много богат, но също е бил свободен. Въпросът не е в това какво притежаваме, а в това каква оценка получава в духа всичко, което притежаваме. И тъй, пътят на освобождението, тоест пътя на отричането от всичко е в духа. Може да се притежава всичко, ако нищо не притежава вас. Допустимо е всичко, ако е претеглено върху възните на Безпределността. Дори и царският трон не е тъмница за свободния дух. Имаме примери. Духът решава всичко. Решението е в духа, а не в обкръжаващите условия. И ако условията не позволяват възхода, значи духът е слаб, каквито и оправдания да намери умът. Земните условия за свободното и силно сърце са акомпанимент на песента на духа, звучаща победно сред всички обстоятелства, даже и най-трудните. Оттук са и героите, и мъчениците, и подвижниците, и всички победители на плътта и плътните земни условия. Имате символа на възхода, символа на великата победа на духа над сложността на плътните условия. Указан е и пътят. Вървете, не поставяйки нищо по-високо от това, което е във вас и което се обхваща от понятието дух, тъй като това е и единственото неотнимаемо съкровище и ваше достойние. Вие сте вечни пътници по тази Земя и в Безпределността, съществуващи вечно. (Първият ден на Пасха. Всичко написано е за Христа.

150. (22 април). Сине Мой, сметта от вчерашния ден нека да не закрива бъдещето. Даже малката пращинка пречи да се вижда. Толкова по-чувствително е духовното око. Известно количество смет може да лиши от способността да се усеща бъдещето. Ние живеем с бъдещето. Бъдещето за Нас е реалност и двигател. Така също живеят с бъдещето и Нашите близки. То звучи за тях като камбана на щастието. Колкото по-чисто е окото, толкова по-далеч вижда то в бъдещето. Най-пречещият боклук е егото и пияната на личните стремежи и личния свят. Слънцето е над всички. Бъдете като Слънцето, даващо своята светлина на всички. Затова нека слънцето на вашия дух да свети над света. Това е възможно тогава, когато е счупена черупката на егото и личното е заменено с общото. В мислите за благо, достъпно за всички, ще намерите радост да вършите Делото на Владиката. Тежко е било за тялото да виси на кръста, но Духът се е молел за тях, незнаещите какво вършат. Така победата над личното е дала Победа над Света. Сейте нашир и надлъж своите мисли за света. И колкото по-далеч е устремена мисълта в бъдещето, толкова по-достъпно е то за осъществяване, тъй като именно далечното бъдеще сияе с огньовете на нечувани възможности. В него трябва да се протегне мостът, за да се върви по него. Мостът на мисълта, водещ в огненото Бъдеще – това е красиво. Ако личността пречи, разширете нейните предели. Нека да се разширява, обхващайки със себе си целия свят. Мисълта води човека, мисълта води еволюцията на света. Сейте водещите мисли в пространството, насищайки с тях аурата на вашата планета. Близките мисли ще се осъществят сега. Далечните мисли, недостъпни за приложение сега, ще чакат своя ред, съществувайки реално в пространството и давайки импулси за напредък в еволюцията. Светът се изгражда от мисълта. Ето защо поставяме ударението върху мисълта. Творчеството на мисълта е достъпно на всекиго. Но особено Ценим Ние творчеството на тези, които знаят начертанията на Великия План. Като знаеш крайната цел може да съгласуваш своето творческо мислене с Плана на Владиците и да внесеш своя дял в делото на

Общото Благо. Трябва да се учите на това мислите да бъдат практични, тоест уловени от някого от пространството да могат да бъдат приложени в живота. Нека мисленето да бъде и далечно, и близко. Далечните и близките посеви са нужни равностойно: близките – за да дадат кънове на земната нива в най-близко време, далечните – в бъдещите, далечни дни. И нека тези посеви да бъдат благи. Може да се мисли и за себе си, но в рамките на превъплъщаващата се индивидуалност, замятайки далечни котви. Ще Кажем така: неголемият опит от прилагане на психическата енергия, извършен днес за да възстанови болния орган или да облекчи болката, в далечно-далечно бъдеще в някой от последващите животи ще даде пълна власт над физическото тяло. Тъй като е важно да се започне, от време на време повтаряйки опита. По този именно път се достига всичко – даже и недостижимото, тъй като бъдещето е сфера на проява и осъществяване на невъзможното. Премествайки факта в бъдещето определяте неговата настояща ценност. Възможно е да се изпълни целият живот с дела, полезни безусловно - или за хората, или за своята безсмъртна монада. Човекът лишил себе си от бъдеще не е човек, а сянка, обречена на смърт. Безсмъртието е именно признаване на бъдещето и утвърждаването му в духа. Разберете тази връзка на бъдещето с безсмъртието. Мислите, сътворявани от вас, са ваши спътници, съпътстващи ви в бъдещето. Живейте ярко с бъдещето. То е огромен двигател на живота.

151. (М.А.Й.). Сине мой, да се съхрани верността към Владиката пред лицето на очевидността не е лесна задача. И мнозина започват да блуждаят и отпадат. Има много смущение и много колебание, и много отпаднали клонки. Радвам се, че е разбрано главното: Владиката е над всичко и над случайността на плътните условия. Както слоновете разместват гъсталака, така и вървете към Владиката, оставяйки настрани и назад всичко смущаващо, нерешените и неразбрани въпроси и явления. Всичко това са продукти на текущата мисъл, но Владиката е неизменен и е свързан със сребърната нишка, протегната през вековете. Не позволявайте на никого и нищо да се докосва до нея и отхвърляйте в канавките на пътя всичко заставащо като преграда към Светлината. Радвам се на удържаната победа, тъй като не беше постигната лесно.

152. (23 април). Психическата енергия ще бъде тази универсална панацея от всички нови неразбираеми заболявания и епидемии, за която хората мечтаят. Но огненото съкровище трябва да се поддържа в чистота и порядък, и в пълна готовност за всички случаи в живота, а не само против болестите. Тя трябва да се упражнява постоянно. Йогите прекарват години в самота и мълчание, тъй като вече не се нуждаят от думи - действат с огнената сила, непознаваща нито прегради, нито разстояния. Мечът трябва да бъде наточен и заострен. Така също и огненото оръжие – мечът на духа. То се поддържа в пълна готовност за действие и в пълен порядък.

153. Давам знак за началото. Сърцето не е сеизмограф, но отбелязва далечните земетресения, ако е изтънчено, а също и много други неща. Усещате неблагоприятието на планетата и преди края всичко се е обострило. Неравновесието се установява, заплашвайки с взрив. Признаците са много.

154. (24 април). Трябва да се укрепи волята в постоянен устрем към Светлината. Това не е толкова трудно, тъй като ще Помогна. И твоята воля, обединена с Моята Воля, ще стане непобедима. Може да се отбележи как при

наличието на устременост волите се обединяват лесно: волята на ученика с Волята на Водещия. И тогава би трябвало това, което задържа, да няма повече сила да задържи възхода. Казах: „Няма да Изоставя” и животът постоянно потвърждава казаното. Затова може да се върви, затова нищо не е достатъчно силно, за да спре, но трябва да се усили устоят на моста и от страна на този, който възприема Светлината. Времето е такова - време, изискващо особено напрежение на всички енергии на духа. Помагам, помогнете Ми и вие със своя ярък и пламтящ устрем, помогнете Ми да ви окажа възможно по-голяма помощ. Духом може да се преодолее всичко. Вълната тъмнина, връхлетяла вчера и слабостта на духа тази сутрин парализираха огъня на устрема. Но би било по-добре да не проявява слабост на духа. Подавам Ръка, дръжте се за Нея, тъй като сам не можете да преминете. Чутата приказка през нощта нека да послужи като символ на опасността да се съзвучи на нашепването на тъмнината. Много са нашепниците и много усилия прилагат те да отделят от Мен. Но когато сме заедно, нищо и никой не могат да ни разделят. Трябва да се приучва съзнанието към усещането на Близостта на Владиката. Както усещате изцяло себе си постоянно със себе си, без да осъзнавате това, но знаейки за това, точно така трябва да се вживеете и в усещането за постоянството на Великото Невидимо Присъствие на Учителя в духа. „Аз Съм с вас винаги” - с тази формула и вървете, с нея и достигайте, тъй като наистина ви Казвам: с нея ще достигнете недостижимото. Със силата на огъня се неутрализира, очистиwa и реализира всичко. Духът е над всичко. Духът е огън. Духът осъзнал в себе си силата на огъня и неговото господство над всички останали стихии и всички явления в живота, властва мощно над всичко. Всичко ще Обърна и Обръщам в полза, даже грешките, даже заблужденията, но при условие на неразделеност на нашите съзнания. Давам сила да се движиш по-нататък, сред привидни невъзможните за придвижване условия. Няма невъзможни условия, ако духът е осъзнал своята сила, обединена със Силата на Владиката.

155. Въпросът не е в това физическото тяло да не проявява слабост, а в това духът да проявява своята сила над него и в него, независимо от цялата немощ на тялото. Разбира се, може да се постигне такова състояние, че тялото да не старее, но най-напред трябва да се придобие пълна власт над своето тяло, даже ако то е болно или старее. Никога не показвайте слабост на тялото. Знайте: винаги силният дух в слабото тяло е по-силен, даже физически, от слабия дух в по-силното тяло. Никога не проявявайте умора, тя се побеждава от волята. Никога, даже и боледувайки, не смятайте себе си за болен. Духът е господар в това тяло, а не тялото само по себе си. То няма воля, то е създадено така, че да се подчинява безпрекословно на своя властелин – духа, който го обитава. С това съзнание и живеете в своето тяло, усилвайки упорито постоянно и съзнателно своята власт над него.

156. Искам да Разкажа приказка: „Живял някога човек. Бил добър във всичко, само че нямал воля. Веднъж дошъл при него приятел и казал: „Помогни ми, трябва да заколя прасенце”. Човекът без воля помогнал, макар и да не обичал кръв, помогнал против своето желание, тъй като бил слаб. Дошъл отново неговият приятел и казал: „Помогни да заколя кравата”. Човекът без воля помогнал, макар и да обичал животните, но не могъл да откаже. Дошъл приятелят за трети път. Казал: „Помогни ми, трябва да заколя съседа. Твърде много вече ми пречи”. Човекът без

воля помогнал, тъй като не могъл да откаже поради слабост на волята и така станал съучастник на убиеца и убиец. После бил готов вече да помага във всичко. Но хората били зли и техните желания били тъмни, и те били тъмни и човекът, лишен от воля, станал ярък помощник на тъмнината”. Често нашето низше „аз”, нашият астрал желае нещо в нас и го желае въпреки нашата воля. Изпълнявайки неговото желание, вървящо срещу нашето решение, хората стават лишени от воля и играчка в ръцете на друга воля, по-силна, но вече не наша, а чужда. Безволието е най-голямото нещастие, което може да постигне човека.

157. (25 април). Духът може да твори в пространството. Как? Разбира се, с мисълта. Какво? Всичко, което позволява въображението. Всяка мисъл има форма. Енергията се облича във форма, коагулирайки около себе си частици тънка материя. Материята на съсредоточената мисъл е коагулатор на светещата материя. Тези форми съществуват чрез проява, тоест стремят се да се уплътнят все повече и повече, докато не намерят изражение на себе си в плана на физическата видимост. Този закон е универсален. Така започва създаването на Световете. Творец е човекът. Основен атрибут на духа е способността да твори. И докато човек мисли, творческият процес върви непрестанно. Въпросът е само в това какво се твори и как? Законът за съзвучието или съответствието хармонизира мисълта с изразяващата я форма и отпечатъкът на същността на мисълта остава върху създадената по такъв начин форма. Не е възможно злите и тъмни мисли да поразят добри форми или обратно. Проявата на съзвучието е неизменна. Посевът и жътвата са еднородни. Мислете ясносййно и светът на светлите форми, които са ваши приятели, радостно ще ви обкръжи, стремейки се да се прояви и в плътния свят. На културата на мисълта трябва да се отдели полагащото се място. В Тънкия Свят очевиден за човека става светът на тънките мисли, заменяйки със себе си плътното обкръжение. Този свят съзвучи със съответстващите му слоеве на пространството и човекът – творец на своя мислен свят, се оказва жътвар на това, което ще му донесат неговите мисли, съзвучащи със своята вълна на сферите на Светлината или на тъмнината.

158. Въпросът е - къде е проблемът? Проблемът е в това, че астралното вещество на нейната същност, заразено от съприкосновението с тъмнината, неизвестно за нея продължава да съзвучи на въздействията на тъмнината. Много беше постигнато и от много можа да се освободи, но те измениха метода и заедно с преките внушения към извършване на нежелани постъпки просто гасят огньовете, изпращайки вълни тъмнина, от което е и затъмняването. Възползвайки се от затъмняването на съзнанието внедряват в него семена, които ще дадат кълнове в бъдещето, кълнове свеждащи до нула извършената работа. Старанията на жертвата да се бори произлизат от мозъка, а не от сърцето и затова са неефективни. Мрачната сянка на миналото ще стои като пречка докато то не изчерпи своите енергии. Твърде силни и здрави бяха обятията на тъмнината.

159. (26 април). Вътрешното неблагополучие или неуравновесеност рефлектира върху външното обкръжение и на човек му се струва, че навън не е добре, докато в същото време недоброто е вътре, тъй като каква е ползата за човека, ако придобие целия свят, а изгуби властта над себе си и повече не е стопанин на своя собствен вътрешен свят. Самозалъгването, неопитността и неразбирането заставят да се мисли, че външните условия са ужасни, че те са

невъзможни, но в действителност не външните обстоятелства, а вътрешното състояние на духа оцветява всички външни явления в своя цвят. И ако вътре Владиката е близко, ако в сърцето има огънове, ако човек е осъзнал своята неизтребима, неунищожима същност, то всичко външно е нищо и няма значение. Възможно е да се гледа с усмивка даже в лицето на смъртта. Това трябва да се разбере. Трябва да се разруши илюзията на Майя, стремяща се да ни убеди в това, че външните явления сами по себе си служат като решаващ фактор за нашето отношение към тях, за нашата оценка на тяхната способност да ни въздействат. Страхливия го плаши всичко, защото е страхлив. Но тези същите обстоятелства раждат в безстрашното сърце мъжество на духа. Свойството на нещата да влияят на психиката на човека в едно или друго направление зависи не от нещата, а от човека. Но хората мислят по друг начин. Това заблуждение трябва да се разруши. Победителят утвърждава в самия себе си своето отношение към външните явления на живота. Сам го утвърждава и сам налага върху тях печата на своето решение. Това и ще бъде власт над обстоятелствата, във всеки случай първата крачка към нейната реализация. В много от случаите кармата не може да се разруши, но своето отношение към кармичните условия може да се измени винаги, каквито и да са тези условия. Когато радостното и бодро състояние на духа се поддържа въпреки всичко, което става вън, колкото и обременяващо да е ставащото, тогава победителят утвърждава победата на духа над случайността и временността на преходните явления. Навън всичко може да бъде много добро или много лошо, светло или тъмно, спокойно или тревожно, пространството и хората могат да се тресат от кръстосващите се токове, но победителят е твърд, спокоен и непоколебим в своя вътрешен свят, намерил решението на всичко в духа. Правилно беше вчерашното усещане, че именно вътре е неблагоприятно, че именно вътре трябва да се приведат в хармония и подчинение на духа мятаните се енергии. Три пъти е правилно, тъй като този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи. Да се бориш с външните кармични обстоятелства с обичайните методи ще бъде равностойно на борба с вятърни мелници. Много Дон Кихотовци на духа се сражават с тях. Но този, който е намерил лостове на духа вътре и е променил точката на тяхното приложение на 180 градуса разбира, че всичко зависи именно от вътрешното състояние на огнените енергии на духа и тяхното правилно приложение за решаването на въпросите в живота. И даже на смъртния одър, оставяйки всичко земно и своето тяло, цялата сложност на плътните условия, победителят ще си отиде спокойно като знае, че решението на всичко е в духа. Затова решавайте в духа и с меча на духа разсичайте сложността на земните съчетания от всякакви обстоятелства. И каквито и да са те знайте, че победата над тях се дава само от правилното отношение към тях. И тази победа се заключава съвсем не в това да се обърнат те по своему, въпреки кармата и определянето ѝ от Владичите, а в това вътрешно да се установи правилно отношение към тях и да не им се даде възможност да поробят духа и да нарушат неговата свобода, отдавайки го във властта на външните явления. Аз Победих света и Аз, победилият света, но приел позорна смърт, нима Измених предначертаното от кармата течение на външните събития? Не, победата се състоя вътре. И даже Заповядах на Петра да постави меча в ножницата. Разберете, приятели Мои, тази тайна на победата над света, която вече никой и нищо не може да ви отнеме и да ви лиши от така тежко

завоюваната пълна свобода. Каквото и да става навън, ако вътре всичко е добре, външното няма значение и губи своята власт над духа. Но, ако е обратно, всичко е загубено, тъй като този, който е загубил себе си, отдавайки се на милостта на външните случайности и обстоятелства, той ще бъде играчка и роб на преходното. А Аз Казвам: “Бъдете силни, бъдете мъжествени, вървете по Моя път, тъй като Аз Победих Света”. Дори кармата се огъва под чука на волята и, побеждавайки себе си, течението на външните събития може да се направлява чрез волята, но не преди да бъде постигната тази победа.

160. (27 април). В този, който е тръгнал по пътя, тече постоянна, непрекъснато се борба между очевидността и действителността, между преходното и вечното, между Майя и реалността. И нещо от тях във всеки даден момент заема господстващо положение. И когато осъзнаването на вечното господства над преходното, тогава и само тогава става достъпно висшето разбиране. Еволюцията на съзнанието може да бъде наречена процес на борба за разбиране на Истината. На истински съществуващото в нас се отрежда необходимото място и време. И тогава съновиденията на земния живот, тоест животът във физическото тяло вече няма да завладяват изцяло съзнанието. Хората се предават постоянно на тези съновидения, за да се събудят в крайна сметка от тях за живот в Надземния Свят. Но даже и там е трудно да се освободят от тях или техните преживелици, ако човек не е намерил сили да започне това освобождение по-рано. Може да се започне с това, че нищо и никой не ни принадлежи. Вещите идват и вещите си отиват, за да си заминат завинаги. Така също идват и си отиват и хората, някои – завинаги, някои - за да се върнат отново. При правилно разбиране на явленията нишката на живота се протяга далеч зад пределите на един или даже много животи в Безпределността. И тогава потапянето във временните и преходни форми вече не може да прекъсне тази нишка и да лиши човека от разбирането на своята непреходна природа. Казано е: “Бие сте богове”, тоест безсмъртни, вечни духове, имащи вечно битие във Вселената. Ние не сме временни, а безпределни.

161. (М.А.Й.). Няма да допуснем арфата на духа да замлъкне, тъй като с нейната песен се измерва значението на живота. Има много замлъкнали, но сред тях няма избрани от Ръката на Владиката. Затова вие, призованите от Него, можете да идвате като завинаги знаещи, че вашият дом не е на Земята. Орелът отлита далече от гнездото, така също и вие, отивайки си от Бащиния Дом, не забравяйте пътя към него. Не приемайте случайното огнище, приютило ви временно, за роден покрив и Бащино огнище, където гори неугасимият пламък. А ние ще почакаме докато не завършите вашето земно странстване. Само помислете колко радост може да даде на съзнанието това, че ви чакат и са готови да ви посрещнат, когато настъпи вашето време да оставите земното. Някого очакват приятелите, някого майките, бащите или жените, а вас чакаме ние, чрез които вие приехте Учението на Светлината. Призовали и очакващи ви - нека това да звучи за вас като гаранция на чакащите.

162. (28 април). Нашето Присъствие в духа е невидимо. Но то съществува и от него се определя течението на живота за тези, които са с Нас. Трудно е да се разбере, че независимо от всичко това, което притежава човек, неговото съзнание, отразяващо света, е подобно на повърхност на водоем: достатъчно е тя да се наруши и отражението на света изчезва или се изкривява, ако повърхността е

развълнувана. Съзнанието е непостоянна величина. То може да бъде загубено. То е съчетаване на скандите, тоест на елементите, които го съставляват. Тези елементи при Владиката и еснафа са различни. Подобно на здание съзнанието се изгражда от различни материали. Има човешки съоръжения, стоящи векове или даже хилядолетия. А има и пазарни театри за ден или два, или за сезон. Човекът е строител на своето съзнание. Ние Строим здраво и задълго. Обикновеният човек в най-добрия случай – за един живот. Религиите, говорейки за бъдещия задгробен живот, са се опитвали да продължат съществуването на елементите, съставляващи съзнанието, но не са успели. Видимостта е победила и е приковала човека към Земята и това, в което е вярвал човек, не му е донесло безсмъртие. Необходимо е елементите, съставляващи съзнанието, да представляват материали с такава продължителност, които биха издържали напора на вековете и хилядолетията, тоест те да не подлежат на унищожение от времето. Достижимо ли е това на Земята? Достижимо е. Може ли да се изгради собственото съзнание така, че то да съществува извън времето? Може, тъй като ангелът се е заклел, че време вече няма да има и Спасителят е Говорил за вечен живот. Учението на Живота Говори за Безпределността - Учението на Живота, а не на смъртта, на която са обрели хората човешките учения. На този, който идва при Владиката, се дава да изпие безсмъртната Чаша. Съзнанието може да се изпълни до предела на наситеност с временни и преходни неща, обречени на смърт и с това да обречеш себе си на смърт. Но съзнанието може да се изпълни и с понятия и мисли с неумираща продължителност, с елементи, съставляващи Безпределността. Възможно е да се устремиш към Нея и да насищаш себе си с Нея. Учението на Живота призовава към осъзнаване на Далечните Светове. Далечните Светове, Далечните Звезди, съществуващи в Безпределността, колко векове, хилядолетия и милиони години съществуват те! Излизайки с мисъл в океана на пространството човек се приобщава към Сферите на Космическия Живот. Виждайки себе си само като пътник, преминаващ някакъв отрязък от огромния, безкраен път на малката планета, човек може да осъзнае величието на света и величието на духа, притежаващ вечно Битие в Безпределността. И бидейки тук, на Земята, в земно тяло, но витаейки с мисъл в пространствата и знаейки безкрайността на формите на своето изразяване и смяната на съществуванията, той може да натрупва елементи на безсмъртието, съставляващи неговото съзнание. Всеки знае за неизбежността на утрешния ден и всеки някак го планира и мисли какво ще прави и какво трябва да извърши. Той мисли не само за дните, но и за месеците, и за годините. Трябва да се удължи проекцията на съзнанието в бъдещето, но без то да се ограничава в годините на един живот, нито даже на няколко живота. Трябва да се разбере, че духът е извън времето, че цялото време, което е или ще бъде е поле на огромна жътва на тези мисли, чувства и желания, които сега той сее в себе си и по този начин ги сее в пространството, за да пожъне някога и някъде неизменно плодовете на своя посев. В аспекта на Безпределността всичко е осъществимо. Това, което сега се заражда в съзнанието във вид на слаби зачатъчни мисли, във вид на несбъднати надежди и стремежи, някога и някъде ще бъде осъществено, тъй като в същността на човека се отлагат кристали от безсмъртна мисъл, които ще пламнат с огньовете на осъществяването когато настъпи времето. Няма нищо невъзможно, а също и нищо недостижимо. Във времето всичко е достижимо, но не за един живот и не в течение

на 60 или 80 години. Мостът на Безпределността води към реализацията на всичко, за което мисли творчески човекът. Разберете, че не сега, но някога и някъде става достижимо всичко, тъй като всичко е достижимо. Разберете, че именно настоящето, именно настоящето на дадения момент е поле за посев на бъдещи достижения. И захвърляйте смело и надалеч зърната на бъдещите находки. Именно сега невъзможността на настоящето се побеждава от възможностите на бъдещето. Нищо не може да лиши човека от неговото велико наследство, предназначено за него от началото на времето. Но храмът на духа, домът на духа той трябва да построи със своите ръце, съзнателно, устремявайки в бъдещето своето съзнание и там умножавайки го, разширявайки го и насищайки го с елементи на непреходното, с елементи на безсмъртието, обхващащи безкрайността на бъдещето. И тогава вечното, съществуващо в духа, ще започне да тържествува над временното в човека, изпълвайки Чашата с Амрита. Там, където е вашето сърце, там е и вашето съкровище. Сърцето, което е устремено към съкровищата на Безпределността, става безсмъртно сърце, носител на съзнанието, непознаващо смъртта. Така непрекъснатостта на съзнанието, тоест истинското (фактическо) безсмъртие се достига с натрупването в него на елементи на непреходното. Безсмъртието е в ръцете на човека, ако е осъзнат пътят към него. И то се утвърждава сега, сред света, където всичко е обречено на смърт, за да се победи смъртта чрез смъртта и да се придобие безпределния живот на духа в Безпределността.

163. (29 април). Знанието се стича от Единния Извор. Аз Съм Изворът на Знанието, непознаващ изчерпване, тъй като Моето царство е Безпределността. Елате при Мен всички да пиете от Него. Ще Напоя всички, има за всички. И вече не пет, а седем хляба ще бъдат достатъчни (за всички). Всеки от тях, пречупен, не губи нито от своя обем, нито от силата си (да насити духовния глад, глада на века). Фараоновите крави, погълнали всичко, което са могли, не са станали по-охранени. По същия начин и жреците на съвременните религии са присвоили Ученията на Първоучителите, но не са могли да ги усвоят. Но същността на това, което е било дадено, е неизчерпаема, тъй като е било дадено от този същия неизчерпаем Извор на Живота, Дадено от Мен. Черпили са милиони, но не са могли да го изчерпят. Но са замърсили Извора. Трябва да се очисти. Давам право, тъй като жадуващите са много, но и оградите са много, поставени от невежите ревнители за чистотата на умъртвените култове. Защо трябва да се общува чрез тях, а не пряко с Мен? Могат всички, които поискат, тъй като Аз Съм с вас, с всички, във всичките дни до свършека на века, с всички, които искат да Ме познават. В изминалите векове и хилядолетия вие Ми давахте различни имена. Но Аз Съм неизменно Един, Който Съм с вас винаги, във всичките дни, до свършека на века, с каквито и одеяния да са Ме прикривали. Изпратените от Мен свидетелстват за Мен. Учителите на Светлината Ме наричат Старши Махатма. Но Аз Съм все този същия, който ви обеща никога да не ви изостави във всичките ваши дни на Земята, а също и в Надземния Свят, все Този същия, Дошъл на вашата планета от сияйните Сфери на Далечната Звезда. Сега е дошло отново Моето време да бъда утвърден за света, но в ново, разширено разбиране на новото съзнание. Старите одежди са отхвърлени, те трябва да се заменят с нови, достъпни за съзерцание от всички. Но одеждите са нужни, тъй като Светлината, необлечена с покривала, може да ослепи очите на духовете (които не са още готови за нея). Само окото на малцина може да издържи

Светлината на Истината без покривала. На изпратените Давам право да свидетелстват за Мен. На сина Давам право да говори от Мое Име и да действа с Моето Име, с Моето Име и с Моя Лъч, тъй като пребивава в Моите Лъчи. И тези, които са отсъдени на Мен, признават това без всякакво противодействие. Затова Казвам: можеш да действаш смело, уверено и спокойно, тъй като Аз Съм зад гърба. Не се смущавайте от това, че плетеницата на живота не е според желанието, предположението и вашето разбиране, тъй като вас ви води Ръката на Висшето Разбиране. Бъдете спокойни във вратата: вашият път е Набелязан от Моята Ръка. Мога да го Набележа само тогава, когато волята на вървящия след Мен се предава на Мен. Вървете с формулата на живота, казвайки: “Владико, да бъде Твоята Воля, тъй като в Твоите Ръце предавам моя дух”. Да усетиш себе си воден от Владиката на Светлината е висше достижение, достъпно за духа на вашата Земя. Не се смущавайте от това, че Лъчът е осветил всичко, всички най-тъмни тъгълчета на душата. За такива като вас, незаслепени от своята праведност и доброта, и достойнства, Аз Идвам отново в света. Така също и вие, независимо от всичко, ще бъдете с Мен винаги, във всичките дни, до свършека на века. Който устои в Мен независимо от всички прегради, измислици и съмнения, които може да създаде вашият земен ум, той ще пребъде и винаги с Мен, тъй като нашата Близост е над дейността на мозъка и нервните рефлексии и движенията на астралното тяло, над всичко, което подлежи на смяна, тоест обречено на смърт, тоест на замяна на старите обвивки с нови. И тъй, нека нищо да не застава като преграда между нас. Нашият път е далечен и всичко пречещо забавя. Животът е път, път на духа към Светлината в пространството, в каквато и обвивка или тяло той да се намира. И Аз Представявам този Път за духа. С Мен вървете.

164. (30 април). Сине Мой, никой освен самия теб не може да попречи на съзвучието на твоето съзнание с Мен. Значи то е в твоите ръце. Най-добрият ключ от съзвучието ще бъде любовта, тъй като това, което обичаме повече от всичко, то е и в съзнанието, и в сърцето. Добри са и предаността, и готовността, и устрема, но без любов те са като зидане без цимент. От Моята отдалеченост Усещам магнитните нишки на любов, устремена в съзвучие към Мен. Любовта е могъща огнено-магнитна сила, за която не съществуват ограниченията на пространството; на истинската любов отдалечеността или близостта, или времето не влияят. Смятат любовта като задължение или дълг по отношение на Началото на Началата или към Висшия Йерарх, забравяйки, че това е пулсираща съединителна връзка между човека и неговите Застъпници, естествено раждаща се в неговото сърце. Вие искате да преуспеете във вашето придвижване - обичайте Владиката и останалото ще ви се приложи. Любовта е синтетично чувство, включващо в себе си и предаността, и готовността, и устрема, и постоянството, и ритъма, и самоотвержеността, и много други качества на духа. Освен всички това, концентрацията върху Висшия Облик е невъзможна без любов. Затова Поставяме това чувство най-високо от всичко. Това означава, че любовта към Владиката е преди всичко: преди съмненията, колебанията, подозренията, неустойчивостта и каквито и да били заблуди или съображения на интелекта. Ако пропъзлялото съмнение се заменя без всякакви разсъждения с любов - решението е правилно. Върху огньовете на пламтящото с любов сърце гори и изгаря всичко, което пречи на съзвучието с Учителя на Светлината. Така и вие с любовта изгаряйте всичко това, което пречи на вървящите

след вас да вървят към целта. Ние често лекуваме болелите духовно с любов. Лекувайте с любов и вие. Малко загриженост, малко внимание, малко сърдечна топлина и недъгът си отива. Учете се да излекувате хората с любов. Не с пасове, не с дишане, не с ментални прийоми, а просто с любов, включваща несъзнателно в себе си всички прийоми, тъй като действа магнитно със силата на огъня. Любовта е огнена сила, нямаща предели на своята мощ. С нея и действайте в духа.

165. (1 май). Нашата Планина е чудо, тъй като служи като условие за извеждане на съзнанието от триизмерния свят. С това е необикновена и Твърдината. Привиквайки към необикновеното, подготвяме себе си за условията на Тънкия Свят. Именно неговата необикновеност поражда неговото съзнание и парализира възможностите за неговите прояви в новите условия. Затова Казвам: “Не се удивлявайте от нищо и не се пораждайте от нищо”. Постъпвайки така утвърждавате в действие приспособимостта на съзнанието към всякакви условия на живот както тук, така и в Световите, тоест на всички планове за проява на съзнанието. В основата на това качество или способност да не се удивляваш на нищо и да не се пораждаш стои спокойствието. При преминаването на Великите Граници Ние с по-голяма радост Посрещаме ученика, проявяващ пълно спокойствие, отколкото изпадналия в сълзи на умиление или объркания се от пълнотата на чувствата и преживяванията. Даже при приближаване на Владиката е по-добре да се прояви пълно спокойствие, колкото и това да е трудно, отколкото да се тресеш в пароксизма на сълзливите емоции. Такова Общуване ще бъде особено плодотворно. Говоря за момента на заставане лице в лице с Учителя на Светлината. Да подготвиш себе си за това може само в живота и чрез живота. Така отново и отново се налага да се връщаме към това, че основата на напредъка е равновесието на духа. Решението е правилно: когато мятаните се енергии на духа се привеждат в движение и сякаш разрушават съзнанието, е добре да се седне в спокойно място и с властна ръка да се съберат те заедно като в ядро и, привеждайки ги по такъв начин към подчинение или в равновесие и установявайки пълен контрол над тях, да се разпореждаш вече с тях по своя воля. Този процес е необичайно реален и нагледен. Сякаш всички води от каналите на волята се събират в един водоем за пълно и планомерно използване на тяхната работна вълна. По същия начин и пълководецът, събирайки войската, я ръководи, изпращайки сили за нужните задачи. Възможно ли е да се управляват паникьосаните войски, разбягващи се на различни страни? Затова преди всичко се установява порядък и спокойствие на енергиите. Войската, която е овладяна от безпокойство или паника, вече не е войска, а сбирщина. По същия начин и човекът, раздиран от мятаните се в него енергии, вече не е човек, а играчка и жертва на всевъзможни случайности и влияния. Затова Казвам: при всички условия и обстоятелства спокойствието и равновесието на духа е основа за победа над тях. И първата грижа при посрещане на вълните на живота е за това да се посрещнат те в пълно равновесие. Равновесие и осъзнаване на своята сила! Тъй като равновесието на духа е и тази сила, можеща да посрещне всичко и да преодолее всичко. Следователно достигането и утвърждаването на равновесието ще означава овладяване на огнената сила, концентрацията на която дава и утвърденото равновесие. Много определения се дават на качеството спокойствие и равновесие, но обикновено се изпуска най-главното, а именно: равновесието е овладяване от волята и подчиняване на огнените енергии на духа и възможност за

тяхното ефективно приложение във всички условия на живота и тук, и там. Ако хората знаеха какво дава това качество, те биха се устремили с всички сили към това да го утвърдят. Даже физическото здраве е резултат от равновесието на духа. Възможно е даже да се усети как то укрепва и става стабилно, когато системата не се разтърсва от безпокойство. Стрежете се към равновесие с цялата сила на духа. Даже любовта, лишена от равновесие, не струва много. За любовта беше казано много, за любовта към Учителя на Светлината. Но нека и тя да се проявява при пълно равновесие. Нейните спазматични гърчове няма да дадат достижение. Разберете: терзани сте от живота и хората само с тази единствена цел, за да можете да проявите утвърждаване на спокойствието и равновесието. Ако опитате да отговорите с пълно спокойствие и на най-неспокойната проява на човешка немощ, ще помогнете много на тази немощ, а себе си ще освободите от неизбежната необходимост да звучите в унисон с нея, тоест да претърпите огромен ущърб на духа. Състраданието се заключава съвсем не в това, бидейки завлечени във фунията на астралния вихър на чуждото съзнание, да съзвучите с него на вълната на затъмнението, а в това да се посрещне в пълно равновесие този вихър, да се неутрализира той със силата на равновесието и да се потуши, а поразеното от него съзнание да се успокои и да му се върне загубената сила, издигайки го до себе си. Равновесието е огромна сила, научете се да я използвате съзнателно. Когато вълните на противните явления се устремят към вас, те ще се разлетят на пръски, удрийки се в скалата на непоколебимото равновесие. Понякога даже не се изискват никакви действия или постъпки, просто трябва да се усили напрежението на равновесието. Така и запомнете: напрегнато равновесие. Това е меч, вдигнат за удар. Това е мълния на духа, готова да блесне, това е поразяващ лъч, можеш да пламне, но още неизпратен, това е войн, облечен в доспехи за борба и въоръжен с всичко нужно, това е лък, опънат да изпрати стрела Светлина, това е качество, което Притежават Владиците. Това е качеството, което трябва да овладеете вие. Равновесието на духа е гаранция за победа. Учителят Каза достатъчно.

166. (Гуру). Силата на духа е сила на огньовете, натрупана от него и кристализирана от него в своята същност. От тези огньове се определя височината на духа, ако те са от Светлината и дълбочината на неговото падение, ако са от тъмнината. Огньовете могат да бъдат различни. Човекът лишен от огньове не е човек, а празна черупка, обвивка, форма без съдържание. Като знаете за съкровището, стремете се да го задържите и не само да го задържите, но и да го преумножите! В това се състои и целта на вашия земен живот. Не забравяйте за нея. Няма нищо по-висше от нея, тъй като човекът без огньове е нищо.

167. (Майката на Света). Сине Мой, запомни твърдо, че да се издигнеш до Мен е възможно възвисявайки се духом над всичко, което те заобикаля, над всичко, за което ти мислиш и чувстваш нещо и даже над самата Земя. Освободил се така от всичко и заставайки духом над всичко, можеш да общуваш с Мен. Аз Стоя над Света все така неизменно, както и вчера, и преди сто, и хиляда, и преди милиони години. Аз Съм над времето за живот на вашата планета. Затова устремявайки се към Мен не вземай нищо временно със себе си. То само пречи. Моите богатства не са от този свят. Но ти можеш щедро да почерпиш от тях, ако забравиш земното. Аз Съм Майката на Света, а значи и твоя. Твоят дух принадлежи на Мен, на Моя Лъч. По Него и се устремявай към Мен. Достъпът е отворен, всичко е достъпно. Само

намери в себе си сили да се отречеш от самия себе си и, оставяйки себе си себе си на Земята, освободил се от себе си, ти ще можеш в духа свободно да общуваш с Мен.

168. (2 май). Има възможност да се пише. Има възможност по Стълбата на Йерархията да се влиза в Общуване с Гуру, М.А.Й., Владиката и Майката на Света, а може би и по-нагоре, възможността е постоянна, отворена винаги, когато съзвучността на съзнанието позволява. Достатъчно е тя да се утвърди и започват да звучат мисли, идващи от един от тези фокуси на съзнание. Много рядко достижение. И то не е просто. Трудността и сложността е в това, че изпращаните съобщения не трябва да засягат личната карма повече от това, което се допуска от закона. Оттук са и многото недоумения и въпроси, и даже съмнения. Изглежда просто да се предупреди за всичко, да се разясни всичко, да се отстранят всички трудности и опасности и да се отговори на всички въпроси и съмнения, но тогава би спряла самодейността на духа, би угаснала бдителността и би отслабнало напрежението, и възходът би бил пресечен. Сам, сам, сам, със своите сили, със своята воля, със своята ръка и крак – такова е основното условие за напредък по Пътя. Затова не трябва да съжаляваме, че нещо не се облекчава, тъй като растем само от препятствията, преодолявайки живота. Трябва да се обикне това състояние на постоянна борба и преодоляване. Трябва действително да се обикнат трудностите и препятствията. Трябва, изправяйки се духом, да се чувства радост посрещайки вълните на идващите препятствия и планините от препятствия, заставащи на трудния Път. Огнената същност на духа е непобедима, ако е опознала своята сила и своето превъзходство над временността на всичко това, което преминава покрай него в потока на живота. Вчерашния ден и неговите грижи и хиляди дни от миналото са преминали, но духът пребивава вовеки и ще пребивава винаги, каквото и да става наоколо. Победата на вечното над временното в човека се заключава в пълното осъзнаване на това с цялото същество; не в това да се победи света, а себе си, утвърждавайки в себе си победното превъзходство на духа над всичко, което е вътре и вън. Би било огромна грешка въздействайки върху хората да се стремиш да подавиш или да поробиш тяхната воля. Но побеждавайки себе си, тоест поляризирайки собственото съзнание на необходимата вълна, магнитно може да се постигне и поляризация на другото съзнание в желаното направление. Ако събеседникът е развълнуван, собственото съзнание се поляризира на вълната на спокойствието, ако е угнетен и нерадостен – на вълната на радостта, ако ви обезсилва – на вълната на силата, и така без край, предизвиквайки в себе си непоколебимо състояние на духа, правопротивоположно на това, което трябва да се преодолее в другия човек. Не него, не другия, не ближния, а именно себе си самия с твърда и властна ръка поляризира и настройва на необходимата вълна познаващият тайната на победата. Не с думи, не с убеждения се погасяват съмненията в тези, които вървят зад вас и с вас, а с горяща в собственото сърце могъща вяра в Близостта на Учителя на Светлината. И така е във всичко. Ако нещо извън нас е неблагоприятно, търсете причината вътре и, преодолели я вътре, ще победите това неблагоприятие вън. И забележете как отстъпват и се разтварят в пространството смътните сенки, които ви терзаят, когато вътрешното благополучие не се нарушава. Когато магнитът на духа пламти мощно с всички огньове и е установено равновесие, тогава победителят усеща, че няма

нищо, което би могло да смути неговото съзнание, усеща, че Владиката е наблизко, усеща, че духът тържествува над всичко. Тъй като всичко е не вън, а вътре, даже Царството Божие на Светлината. С това съзнание на Велик Мир в Себе Си са идвали Владиците на Земята. В това съзнание за неограничените възможности на могъществото на духа - неговата сила. И Той, Спасителят, Говореше като Имам Власт, тъй като наистина победил Себе Си е Имал Власт над света и е Бил Победител над Света. Затова не е нужно нито да се крещи, нито да се размахват ръцете външно, нито да се убеждава, нито да се вълнуваш, но събрал сили и привеждайки ги в подчинение трябва да утвърдиш своя собствен микрокосмос в състоянието на нужната готовност за действие при пълно спокойствие и с осъзнаване силите на духа. Животът предоставя маса възможности за това да се преодолеят неговите тръни, обуздавайки и подчинявайки на волята своя собствен астрал. Астралът е главното препятствие и антагонист при поляризация на собственото съзнание. Трябва да се научите бързо и решително да настройвате цялото си същество на нужния ключ. Свирейки която и да е симфония на арфата на своя дух, заставяме и душите на другите да звучат в унисон. Този, който без да може да управлява себе си се опитва да управлява другите, се обрича на провал. Тъй като управлението на другите се състои не в тяхното управление, а на себе си. Точката на прилагане силата на лоста за въздействие върху хората се пренася в своята собствена същност. Точката на опора на лоста ще бъде равновесието на духа. Действайте чрез равновесието, което е сила!!!

169. Сравнението на съзнанието с водна повърхност е необичайно характерно. Разликата е в това, че повърхността на водата се вълнува от външни въздействия, а повърхността на съзнанието – от вътрешни, ако се нарушава равновесието. Ако равновесието не е нарушено, огледалото на съзнанието ще отразява всички промени и вълнения, ставащи във външния свят, без да променя гладкостта и чистотата на своята повърхност. То ще отрази и Слънцето, и облаците, и всичко, което става навън, отразявайки го точно, без да изкривява взаимоотношенията между частите. Но стига само вътрешното вълнение да наруши огледалността на повърхността на съзнанието и точното и правилно отражение на външния свят незабавно, като на развълнувана от вихър повърхност на вода, ще се разбие на хиляди късчета и ще потъне във вълните. Затова вълненията и безпокойствата са особено вредни. Те са изопачители на действителността. Всичко това, което в нашето съзнание ни лишава от спокойствие, всичко това не е нужно, всичко това пречи, всичко това прави човека изопачител на действителността. Утвърждавайте спокойствието, доколкото е възможно, тъй като това е основата на неизкривеното възприемане на света или неговото отражение в нашето съзнание. Живейте както сте живели, вършете каквото сте вършили, мислете каквото сте мислили, чувствайте каквото сте чувствали, но при пълно спокойствие и тогава не външните обстоятелства ще ви управляват и ще ви диктуват своята воля, а вие, обуздали ги по този път в себе си, ще ги приведете в хармония, тоест ще имате правилното им разбиране, неповлияно от безконтролните движения в низшите обвивки. Учете се да владеете себе си, тъй като в това е всичко. Не се опирайте в своето мислене на нещо външно, но изхождайки от вътре, тоест утвърдили опората вътре. Аз Съм в Отца и вие сте в Мен, Аз Съм във вас и ние сме едно – в това е

опората и основата, върху която се изгражда твърдината на духа, именно върху нея, а не върху света вълн.

170. (3 май). (Майката на Света). Сине Мой, за хората, живеещи в определена епоха, страна и народност, съществува някакъв стандарт на поведение и начин на живот, общ за всички. Такъв стандарт съществува и за всяко човечество, населяващо една или друга планета, съществува и за духовете, обитаващи пространството на Светлината. Колкото по-висша е планетата или сферата, толкова по-висш е този стандарт. Със стандарта на земния живот не можеш да се устремим в Сферите на Далечните Светове. Дисонансът ще погаси възможността за възход. За духовете, излезли в океана на пространството, този стандарт е еднакъв, тъй като той е универсален. Мисълта също е универсална, тъй като се явява агент на действието на всички планове на съществуването. Универсален е също и езикът на пламенното сърце. Над различията и диференциацията на низшите светове, планове или сфери съществува сфера на космическото разбиране на живота, достъпна за тези, които са се докоснали до нея, издигайки съответно стандарта на своя дух. Това съвсем не означава духовен шаблон или еднообразие, а обратно, яркостта на индивидуалните натрупвания и тяхната висота позволява да се запази съзнание при такива условия на пространствен живот, които в обикновеното земно съзнание на обикновения земен човек няма да предизвикат никакво съзвучие, никаква реакция, а просто ще преминат покрай него като несъществуващи съвсем. Имате примери даже тук, на вашата Земя, когато низшето съзнание стои пред прекрасна картина, без да я разбира и без да съзвучи на нейното съдържание. Това става често и с мнозина: явлението просто не съществува за съзнанието вследствие недостъпност на неговото разбиране. Така също малко достъпен е и стандартът на универсалното разбиране на условията на пространствения живот на Огнените Сфери, макар и той да се явява теоретично достъпен за човешкия дух на всички обитаеми Светове. Той е толкова далеч от условията на земния живот и толкова не прилича на тях, че се изисква много продължителен срок даже за подготвеното съзнание, за да асимилира същността на пространствените енергии и създаваните от тях форми от Сферите на Висшите напрежения. Когато се говори за вечен живот и безсмъртие на духа се имат предвид именно тези Сфери, където е свършено неприложим стандартът на земния живот. В Учението на Живота, единно за всички времена и народи, се Указват пътищата за разбиране и достигане на този универсален стандарт. Планинската Проповед и Нейните Завети набелязват за човешкия дух тези пътища. Отхвърлил ги духът няма да влезе в Царството на Вечната Светлина. Далечните Светове, в зависимост от височината на всеки, със своя стандарт са по-съзвучни със Сферите на Вечната Светлина, отколкото вашата Земя. Затова устремяването към тях се приветства, тъй като представлява път към достигане на недостижимото. Моят Мир, който ви Давам, е условие за това състояние на съзнанието, което е толкова необходимо за проникване във Висшите Сфери, тъй като този Мир, не можеш да бъде разтревожен от суматохата на земния живот, цари в пространството на Светлината и обединява съзвучните духове в Космическото Братство (на човечеството) на хората. В него може да се влезе, но утвърдил в себе си стандарта на морала. Обърнете внимание на това, че Истината е една за всички векове и народи така, както е една и Светлината. Над разпокъсаното и лично разбиране на явленията съществуват непоколебими Основи. На вашата

планета Светлината и тъмнината са антагонистични по своята същност за всички времена, така също и хармонията на проявеното и хаосът на непроявеното са универсални за целия Космос. С мярката на новото разбиране и с утвърждаване в себе си на духовния стандарт на Космическата етика можеш да се докоснеш до пространствените Сфери на Светлината, обитавани от Висшите Духове и да влезеш в тях Като родил се отново. Наистина ви Казвам, ако отново не се родите в духа, няма да влезете в Царството на Вечната Светлина. В крайна сметка тези качества са нужни не за земния живот, а за по-нагоре.

171. (М.А.Й.). Даваме не осъждане, а разбиране. И привличаме чрез разбиране, тъй като осъждането отблъсква. То е разрушително вече само по себе си. Ние сме против забраните и осъжданията. Предпочитаме да действаме чрез любов и съзвучие на разбирането. Оставете за себе си цялата борба на противоречията, всички неприятности, съмнения и скръб. Носете на хората радост, светлина и любов. Дори е достатъчно да излъчвате за тях вашите еманации, без всякакви думи и видими външни прояви. Писмата също пишете, оставяйки своите грижи за себе си. Трябва да отстраните изцяло себе си. Носете светлина и радост на хората и ще бъдете подобни на Слънцето. Сенчестата и тежка страна на живота оставете за себе си, а слънчевата – за тези, които се нуждаят от светлина. Победителят не се оплаква никога. Значи трябва да се изоставят и жалбите, и всички недоволства. Сред Нас няма недоволни. По-добре се старайте да виждате във всичко светлите страни. Такива има навсякъде, тъй като явленията в живота се създават от сянката и светлината, от минуса и плюса, от двете противоположни начала. Вие виждате двете, но на хората носете само светлина. В тях има достатъчно тъмнина и без вас. Бъдете носещи светлина, тоест носители на светлина. Бъдете като Слънцето.

172. (4 май). Там, където е проявено постоянство на устрема, могат да се простят много неща. Тъй като устремът е двигател. А напредването е именно това, което се изисква от човека, какъвто и да е той. Кое е добро и кое лошо ще се разбере само в процеса на еволюцията на духа. Доброто - за утвърждаване, лошото – за изживяване. Пелени на възрастния не са нужни, те биха обвързали ръцете и краката му. Така също ненужно за човека става всичко това, което по-рано го е обвързало просто затова, че той е израснал. Всичко обвързващо духа е лошо. И когато той надрасне своите ограничения и ги отхвърли поради непотребност, както змията - миналогодишната обвивка или пеперудата – пашкула, без всякакво насилие над себе си и подтискане на нещо в себе си, процесът е правилен. Няма нищо по-лошо от това да се натика нещо неизживяно вътре, потискайки неговата проява. То като змия ще чака случай да надигне глава в благоприятния за това момент и да ужили ненадейно. Неизживените и потиснати тенденции в същността на човека са като зверове, затворени в клетка, но гризящи решетките, за да се отскубнат на свобода. Такива са неизживените тенденции на астрала, неизживени, но потиснати, за да могат някога и някъде отново пак да се проявят. И тогава в момента на тяхната нова проява става още по-горчиво, отколкото е било някога по-рано. Как тогава да се изживее всичко това, което ненужно и вредно? По пътя на яркия устрем към възход на духа. При стремителното движение напред отпадат тежките, плътни, задържащи частици, прахът и боклукът, и пречещите наслоения на миналото. Затова е Казано: „Само се устремете”, тоест тръгнете след Мен, тъй

като следването на Учителя, Който Самият е устремен безпределно, ще бъде именно устремяване. Не е умно да се влиза в пряка борба срещу всичко това, което още не е изживяно, тъй като от прякото противодействие то ще оживее и ще прояви яростна съпротива, а е по-добре енергиите на духа да се устремят по правилното направление и по този начин, оставяйки миналото назад, да се освободиш от неговата власт. Възможно е да започнеш пряка борба с раздразнението, унинието или безпокойството, или недоволството, но може и, предоставяйки ги сами на себе си, упорито, с цялото си сърце да се държиш за Учителя на Светлината, устремявайки се към Него и изпълвайки съзнанието си с Неговата Светлина. Лишени от подхранване с мисли и чувства, слабостите на духа ще помръкнат и няма да надигат главата си докато гори устрема. Затова цялата работа е не в недостатъците, а в устрема. Затова когато устремът помръкне и огньовете гаснат, поражението е неминуемо и съзнанието се предава на разкъсване от това, което не е изживяно в него. Може да се забележи, че когато огънят на устрема гори силно, ограничавайки ярко своята свобода от всички недостатъци, тогава човек усеща и разбира, че може да преодолее всичко и че всичко е достижимо. Вземете своя кръст, своите недостатъци, своите пороци, своите несъвършенства със себе си и вървете след Мен. Тъй като „Благото е Мое и бремето Ми е леко” – така е Казал Учителят на Светлината. Следването на Владиката се обуславя от устрема. Устремът отхвърля израстъците от духа. Достигайте с устрем, тъй като това е огнен двигател на духа.

173. Вие, преследващите блатните огънчета на призрачния живот, не бягайте твърде далеч от Учителя на Светлината, тъй като, убедили се в безполезността на огънчетата и върнали се обратно, можете изведнъж да забележите, че там, където е Бил Учителят, очаквайки ви е станало пусто. Страшната формула: “и сега вашият дом ще остане празен” може да се отнася не само за целия народ, но и за отделни хора. Потапайки се прекалено в обятията на Майя помнете здраво, че потопили се твърде много в нея може и да не се издигнете и може да загубите Владиката. И тогава всичките ваши дела, и всичките ваши начинания, и всичко това, което правите и с което живеете, губи всякакво значение, става безсмислено и съвършено ненужно. Тъй като, даже и да имате всичко, към което се устремявате във вашето заслепление, все пак вие ще бъдете нищи в духа, сами себе си окрали и лишили от Светлина. Бяхте щастливи и горящото сърце беше изпълнено с радост не тогава, когато сте изпълвали своето съзнание с глупостите и дребнавостите на текущия живот, а когато наблизо е бил Владиката, близко Учението на Светлината и пламенният устрем е водел духа.

174. (6 май). „Владико на мощното действие, научи ме да бъда силен в моите деяния”. Възможно ли е да бъдеш силен в своите действия, разчитайки единствено на себе си? Може. Но може да бъдеш много по-силен в действията си, извършвани съвместно с Владиката, предавайки в момента на извършване на действието на Нас или на избрания Водач цялото си съзнание. Възможно е в Неговия Фокус да се събере непреодолима сила. Всяко действие има фокус, тоест момент на кулминация на своето напрежение и в този момент, съзнателно призовавайки Владиката, трябва да се действа заедно с Него, сякаш си с Него неразривно и неразделно. И тогава в този момент не човекът действа сам по себе си, а Владиката в него, творящ делото. Формулата си остава неизменна: “Не аз сам

по себе си, а Отец, Пребиваващ в Мен, Той Твори”. Така Заповяда Самият Владика. „Аз-то” („Его-то”) в човека, което е временно изразяване на неговата същност, отстъпва на заден план и Владиката, намиращ се в него, заема полето на съзнание, Действайки мощно. Това и ще бъде висшата самоотверженост на действието. Формулата: “отвърни се от себе си” има далеч по-широко приложение, отколкото това може да изглежда отначало. И тъй, самоотричането представлява основен елемент на мощта на действието. Нужна е и съсредоточеност. Много действия се извършват от човека някак автоматично, полусъзнателно и рефлекторно. Енергиите на микрокосмоса често са устремени в различни и често противоположни страни, неутрализирайки се една друга. Тяхната равнодействаща е нищожна. Затова се изисква още и монолитност на действието, когато цялото същество на човека, като летяща стрела, е устремено в едно направление. Сякаш всички клетки на организма и всички проводници се напрягат в единно, съгласувано и неразделно усилие на духа. Еднород на действието – така Наричаме това състояние на неговото активно насочване. Кръгът на възможното въздействие се очертава точно, отново за да се задържи енергията в един канал, а не само с цел да обезопасиш себе си кармично от непредвидени следствия. Разбира се, в този процес се влага огънят на сърцето, тъй като без огъня на сърцето всички действия са безжизнени. Великото Сърце насища с творящия огън всичко, което твори, както Слънцето насища пространството със своите енергии. Съизмеримостта е нужна, произволното разхищаване на сили е недопустимо. Нужна е и съзвучност на съзнанието със сферата или условията, представляващи обект на активност. Както звуковата вълна предизвиква трептене или звучене в способните да реагират на нея предмети, така също и вълната от енергии на действието поражда движение в явленията, подлежащи на въздействие. Обектът на действие се насища с творящия огън на микрокосмоса. Енергията се устремява и поражда неизменно, неотменимо желаната реакция. Не вярвам, а зная, че огненото действие ще породви необходимото следствие. Неразделеността на Единението с Йерархията на Светлината умножава творческата мощ на духа, съответно на силата на това единение. Със слято сърце може да се твори безпределно. Владиката на мощното действие Дава гаранцията на Светлината за това.

175. Пълнотата на съгласуваното съзвучие с Владиката представлява основа на вашето преуспяване. Ако искате да преуспявате, бъдете съзвучни с Владиката - не с нея, не с него, не с тях, не с други и не с тези или онези, а с Владиката на Светлината. Тъй като всички качества на духа, толкова много необходими за сътрудничеството, се изразяват с една дума - съзвучие. Човекът, който е пълнозвучен на Великото Сърце, в момента на съзвучие вмести всички качества на пламъка. Грижата е само за това вместиането да бъде според силите постоянно. Постоянство на съзвучието – така Наричаме способността за непрекъснато предстоене. От отсъствието на качеството постоянно страдат мнозина, даже доближилите се до Учението на Светлината. Без това качество няма да се достигне до Владиката. Много нечовешко упорство трябва да се прояви, когато целта е сливане с Владиката. Наслоенията и израстъците, които са се натрупали в течение на векове, не се поддават изведнъж на отстраняване. Рецидивите почти неизбежно съпровождат и най-искрените усилия на духа. Но трябва да се върви, но напред, не

твърде много обременявайки се или не придавайки им твърде голямо значение. Ако Владиката е близко, няма да ви задържи нищо.

176. (Гуру). Вие искате да преуспеете? Добре! Заменете думата с действие, а действието - с мисъл, тоест учете се да действате с огнената енергия на мисълта. За мисълта е достъпно всичко, но за силната мисъл, осъзнаваща своята безпределност. Ето и сега, общувайки с мен, утвърждавате, че за пламенната мисъл няма прегради. Всяко препятствие се преодолява преди всичко в съзнанието, тоест в мислите, тоест с мисъл. За мисълта няма нищо невъзможно. С мисъл може да си представиш всякакво съчетание на условията. Постигайки желаните резултати именно с мисъл помитате всички прегради, тъй като образът на желаното следствие се твори от мисълта. Очевидността крещи за невъзможност, докато в същото време действителността утвърждава невъзможното в живота. Невъзможно няма. Всичко е достижимо. Осъзнайте своята сила на духа да правите невъзможното възможно. И преди всичко се научете да реализирате това в своето собствено съзнание. Съзнанието на човека е лаборатория за създаване на всичко, което се сътворява от ръката на човека. Човешкото съзнание, Съзнанието на Владиката, Съзнанието на Венеца на Космическия Разум - колко много се съдържа в съзнанието! Безпределността на неговото развитие е негово свойство, както и безпределната мощ на духа. Аз искам да утвърдя неговата сила и да я предизвикам към проява от дълбините на вашето съзнание. Тя се твори в самия себе си и за нея няма предел.

177. (6 май). Всичко на Земята се намира в процес на усъвършенстване и няма нищо съвършено. Във всичко има хармонични и дисхармонични частици, хубаво и грозно, светлина и тъмнина, добро и зло, положително и отрицателно. Следователно всяко явление може да се насочи към благо, използвайки положителните му страни. Човекът имащ своите несъвършенства, преборил ги и излязъл победител от тази борба, е по-ценен от човека, непритежаващ този опит. Стоманата закалена в огнената пещ е по-здрава и надеждна от незакалената. Затова и Казвам: всичко ще Обърна в полза. Затова Казвам: не се смущавайте от нищо, не се смущавайте от вашите несъвършенства, затова Повтарям: ще Умножа вашите сили в борбата с тях. Вашата задача е само в това да се държите неделимо, без оглед на нищо и въпреки всичко, което би трябвало да ви отдели от Мен. Говоря не за възможността от безкрайни грешки и пропуски, а за това, че бидейки заедно с Мен и устремявайки се огнено, ще преодолеете всичко и от всяка проява на слабост или отстъпка пред нещо, още неизживяно в себе си, ще придобиете сила да продължите, преодолявайки всичко. Ако падайки се проснеш и продължиш да лежиш в калта, няма да се придвижиш напред, но ставайки незабавно и не губейки време за безполезни разкаяния и самобичуване, спокойно и уверено продължавайки своя път, не задържайки се в падините на мрака, в които се е оказало съзнанието, ще бъде крачка на победителя. Да вървиш напред независимо от всичко ще бъде правилното и единствено вярното решение на проблемите на човешките несъвършенства и възможността за следване по пътя. Ако само бихте могли да си представите колко пътници бродят безцелно в тъмнината или са заседнали по пътя благодарение на съкрушаването заради своите недостатъци и заради убеждението, че с тях те не са достойни да следват Учителя на Светлината. И Аз Дойдох на света, и митари и грешници Ме обкръжаваха, и сред тях имаше блудница и разбойник, но нямаше праведници и съвършени. Това трябва да се

разбере и да се изоставят завинаги ненужните, вредни и пречеци мисли за това има ли право на устременост и доближаване към Светлината несъвършеният още човек. Именно той и именно благодарение на своите несъвършенства има право на това и това право никой няма право да отнеме от него. И ако това право за приближаване към Светлината той отнеме сам от себе си, то извършва срещу самия себе си, срещу своя дух най-голямото престъпление, каквото само може да извърши човек. Ние Наричаме такива слепци самоубийци на духа. Няма нищо по-печално от човекът, отказал се от възможностите на Светлината само затова, че е сметнал себе си недостоеен за нея. Казах: “Елате при Мен всички”, но не Съм Казал да идват само праведници. Би било трудно да се говори за съвършени съзнания, когато всички са несъвършени и потокът на еволюцията мощно, неотклонно и неотвратимо устремява всичко съществуващо към все по-съвършени форми на проява на живота. Животът на всяка форма не е нищо друго освен нейното изтънчване, развитие и усъвършенстване. Към съвършенство се стреми всичко, усъвършенствайки се непрестанно. И всеки, намирайки се в потока на еволюцията, има неотменимото право на напредък. Не Говоря за съзнателните служители на тъмнината, избрали тъмния път и съзнателното слизване по стълбата на еволюцията в бездната. Говоря за неотхвърлилите Светлината, но колебаещи се поради своята слабост на опасната граница между Светлината и тъмнината и обременените от осъзнаването на своите несъвършенства. Всичко способно да възхожда, всичко приемащо еволюцията е призовано под Знамената на Майтрейя. Един вид всеобща мобилизация на духовете за създаване на бъдещата раса. Първите откликнали ще тръгнат напред. И колко такива закоравели духом, но неугасили огъня вече се присъединиха към Мен. И Аз ги Приех, такива тъмни и несъвършени, но отдали всички свои сили за строителството на Новия Свят. Приех разбойника, Приех блудницата, Приех тях, закоравелите, ще Приема и вас, натоварени с вашите несъвършенства, ако дойдете при Мен, за да вървим по пътя заедно. И вие, вече вървящите с Мен, и вие сте несъвършени, но и вие не се смущавайте и не допускайте вашето смущение да ви спре, да пресече пътя и да хвърли в тъмнината, не се смущавайте, ако чувствате, че неизживяното все още в духа натиска тежко върху вашето съзнание. На вас Говоря: не се смущавайте, тъй като Аз Съм с вас и няма да ви изоставя, докато вие не изоставите Мен. Но нашият път е решен заедно и заедно ще преминем до края, когато светлината, която е във вас, се превърне в безкрайна Светлина.

178. (7 май). Приятелю Мой, само долу в низините трябва да се обкръжаваш със светлина, за да не те обвие тъмнината, но издигнал се в духа във Висшите Сфери вече може да не се мисли за обвиване на себе си със светлина, тъй като тогава човек е в Светлината, която е наоколо. Оттук и полезността на устремяването и пребиваването във Висшите Сфери, в Света, който не е от този свят. И Високите Духове преди своето идване на Земята са пребивавали постоянно в своето царство, което не е от Земята. Стремете се към това и вие, мислено заминавайки от земното обкръжение. Ударението е върху мисълта, тъй като тялото, което е от Земята, по силата на нещата е принудено да живее на своя физически план. Така със своите проводници човек се докосва до тези планове на съществуване, към които те принадлежат: плътното тяло - на Земята, астралното – на астрала, менталното – на света на мисълта и огненото – на света на духа.

Възможно е дори да си даваш ясен отчет в кой свят във всеки даден момент пребивава съзнанието и на кой да се отдаде предпочитание. Не можеш да задължиш себе си да не живееш на Земята, ако си в тяло, но да живееш в тялото, осъзнавайки себе си като дух, може. Сякаш безпределността на Огнения Свят се спуска в земните предели, озарявайки всичко със своята Светлина, насищайки всичко с огън и придавайки на земното съществуване друго, задълбочено и свръхземно значение. Платон, говорейки за пещерата и привеждайки пример с движещите се сенки, е бил близко до огненото разбиране, тъй като е усещал тази разлика между плътния и Огнения Свят. Трябва да се внесе Надземно разбиране в плътните условия и с това да се одухотвори животът. И вършейки това, което вършат другите и живеейки, изпълнявайки своя земен дълг, може наистина да бъдеш не от този свят. Ние Сме против безпочвените мечтания и лигавия или съзлив идеализъм. Ние Сме реалисти-действителници и съчетаваме Висшето в Нас със земното в определена хармония. Ние Сме много по-практични от еснафите и по-идеалистични от който и да било идеалист. Разсеяността, свойствена на тези последните, непрактичността, отсъствието на приспособимост, безпомощността и другите свойства на хората, които не са годни за обикновения живот, свършено не са свойствени за Нас . Разбирате ли, трябва да можете добре да шиете ботуши, да съумеете да подобрете добра кожа и конци и всеки гвоздей да забиете с точен отсечен и умерен удар на Чука, и в същото време да бъдете в състояние да напишете философски трактат, далеч не на всекиго достъпен по дълбочина на съдържанието. Съобразителността и практичността особено отличават нашите хора. По Земята трябва да се ходи стабилно и само тогава ще бъде здрава и твърда крачката във Висшите Светове.

Обикновено Учителят Има три области на практическо знание и достижения, може и повече - земни области, приложими на Земята и полезни за хората. Имам предвид не обучаващия занаят, а да кажем живопис, математика, архитектура, медицина и така нататък. Тези области на знанието в едно или друго съчетание Учителят на Светлината Владее до съвършенство, достъпно на вашата планета, а възможно и по-високо. Задача на ученика представлява съзнателното подражаване на Учителя. Често поставяме нарочно в тежки земни условия, за да може да се развие практичността и за да няма откъсване от Земята. Даже витаещите в облаците трябва да бъдат практични, тоест да донасят някакви полезни следствия за плътното обкръжение. Не забравяйте: Ние Сме реалисти-действителници и Искане да ви научим да стоите здраво върху Земята, по-здраво от обикновените хора, съчетавайки тези свойства с Висшето, Надземно разбиране на живота.

179. (Гуру). Какво от това, че редиците на войните на духа на Земята редят. От това следва да се стои по-здраво, тъй като натоварването съответно нараства. Но какво пък, непосилният товар не е бreme, а най-правилен и най-кратък път за достигане на заветната цел. И вие не сте сами, а с нас. И ние следим за вас и помагаме да вървите, когато е твърде трудно. Ако човекът лишен от воля е нищо, значи трябва да се насочат всички сили към това тя да укрепне. Чрез волята се творят Световите и всичко, което е в световите - твори и злата, и добрата воля. Недобрата воля се стреми да потисне и обезсили. Тези усилия, идващи от страна на тъмните, са постоянни. Значи трябва да се усилва своята воля и за самозащита. Огънят на волята обгаря търсачите на тъмнина. Учете се на всичко, което е против,

да противопоставяте неизменно своята воля, готови всяка минута да вдигнете огнения меч на духа. Вие, които сте безсилни, помръкнали духом в безволие, вие не ни трябва! Бъдете силни винаги: при победа и в отстъпление, в мъка и радост, нощем и денем, когато сте болни или здрави, когато сте насаме или с хора, когато Владиката е наблизко или когато временно сте предоставени сякаш сами на себе си, бъдете силни винаги.

180. (8 май). Хилядолетната връзка с Владиката означава, че в продължение на стотици векове в земния живот и в живота на всички планове на битието, достъпни на духа, тази връзка е била жива, съзнателна нишка между духа на ученика и Духа на Учителя на Светлината и че тя е съществувала извън всички случайности на временните условия. Космическият Отец, съединен чрез Лъча със сина, е събудил в него осъзнаването на този Лъч, действително свързващ Оцеца със сина от началото на времето. Много са получили искрата на съзнание по Лъча на Владиката, но малко са осъзнали тази Велика Мистерия на Живота. Останалите засега още блуждаят. Блудният син, незавърнал се в Лоното на Отца, е символ на човечеството, още неосъзнало по Лъча своя Космически Отец. Оттук изразът “да бъдеш в Лъча на Владиката” означава съзнателна реализация на тази велика връзка с Оцеца. Степента на Близост на Владиката указва давността на това осъзнаване във времето. Тя се изковава векове. Паметта за нея преминава през всички животи и оцветява всеки от тях с надземното сияние на Далечните Светове, тъй като Лъчът на Владиката не е от този свят, а от по-горе. Тази връзка е духовна, тъй като не във всички животи Владиката е Бил близък физически. Физическата близост далеч невинаги означава духовна близост. Много от виделите Ме във физическо тяло са били далеч от Мен духом. Но близките на Мен Мои духовни деца, свързани с Мен със съзнателна връзка, са били Мои деца. Когато Аз Дойдох на вашата планета за да изпълня Волята на Изпратилия Ме, Ние Бяхме осем. По-късно единият отпадна и стана противник на Светлината. Думата “Владика” означава пълно владичество над всички обвивки на духа и над елементите, които ги съставляват, не всемогъщество, но най-високата степен на овладяване, достъпна на Земята. На Земята животни съществуват отдавна и все пак не са придобили степента на човешко съзнание. Така също и хората биха могли да продължат да се намират в стадия на животинското съзнание, ако не Бяхме Ние - Седемте. Хората, деца на Земята, са Наши деца и на Нас толкова Ни се Иска всеки по Лъча на своя Космически Отец да достигне до степента на съзнателна връзка с Него, тоест да осъзнае Лъча. Елате всички при Нас, Владиците на Светлината, тъй като има седем Владици, седем Лъча и седем градации или групи на човечеството, съответстващи на същността на Лъча на всеки Владика. Всеки Владика Идва на Земята и Събира Своите по цвета на Лъча. Но трябва да се осъществи обединяване на цялото човечество, под Лъчите на всички Владици, под Знамето на Старшия Владика. Сега е издигнато Знамето на Майтрейя – Водачът на Планетните Духове, поел върху Себе Си от далечни времена в зората на човечеството, отговорността за Земята. Сега Аз Идвам отново за последния Велик Отбор на можещите да се издигат от тези, които са Ме отхвърлили. Епохата на Майката на Света, Епохата на Огъня, Епохата на Светлината ще бъде вече време на незатъмнено от тъмнината придвижване на вашата Земя в еволюцията, тъй като наличието на Новите Космически Лъчи ще направи невъзможно пребиваването на тъмните в нейната

аура. На тъмните ще се наложи да си отидат или да се просветят. Провъзгласявам времето на последното Велико Разделение на човечеството на овци и козли, на тези, които ще тръгнат с Нас, признавайки Ни и на отхвърлящи Ни. Благо на този, който подготвя себе си съзнателно за това. На останалите ще бъде дадена последна възможност да застанат в редиците на неотхвърлилите Светлината. Никой няма да бъде забравен. На всекиго ще бъде дадена възможност да направи избор, но в различни форми. Виждате сами как пред вашите очи се извършва това последно разделение и как някои, отсъдени за тъмнината, Ме отхвърлят и отхвърлят Моето Учение. И на пръв поглед такова малко забележимо и незначително явление от гледна точка на обикновения човек, като отказ от Учителя или от Учението на Светлината, или от Моите Посланици, или от поставените от Мен отдели тях, непризналите Ме, в стана на привържениците на тъмнината. На пръв поглед даже в техния външен живот малко неща са се изменили, но техният път е решен вече завинаги, тъй като времето на последното разделение вече е настъпило. И те, отделилите се вече от планетата, са обrekli себе си. Отпадането на духа от Светлината е страшно явление. Затова и то е Наречено в Писанията от миналото Страшен Съд, тъй като наистина всеки сътворява този Страшен Съд сам над себе си, притежавайки в себе си съдията. Аз Идвам да Съдя живите и мъртвите, тоест умрелите духом, но можещи да възкръснат все още, но за Мен всеки ще съди сам, ще съди самия себе си и вече не за Моите дрехи, а хвърляйки жребий за Мен, тоест признавайки или отхвърляйки Мен. Деца Мои, бодърствайте духом, тъй като идва Моето време.

181. (9 май). Нерушимият ритъм, непрекъсваният ритъм, всекидневният ритъм в крайна сметка довежда духа до Владиката. Този ритъм ще бъде продължен даже в Тънкия Свят и даже по-нагоре. Междинното, земното ще си отиде, но ритъмът на Общуването ще остане като устои на мост, водещ към Безпределността. Промеждутъците между ударите на ритъма се запълват с явленията на съответния план, но освобождавайки се от плътните частици ще се разреждат и все повече и повече ще се сливат със същността и с характера на утвърдения ритъм. Така ако кулминация на ритъма на Земята е било Общуването с Владиката, някъде в Надземните Планове това Общуване, запълвайки промеждутъците във времето между моментите на Близост, ще стане вече постоянно. Разбира се, постоянство на Близостта е добре да се достигне и на Земята, но това е по силите на малцина. И невинаги земните условия му благоприятстват. Целта на ученика е живеейки на Земята да бъде в постоянно Общуване с Учителя на Светлината. И това се достига с нерушимост на ритъма. Гледайте на неговата всекидневност като на сребърен мост за духа, водещ към Най-Най-Висшето. Приложете загриженост към това да го заздравите и да го украсите. Утвърждавайте красотата във всичко. Много поборници на духа са изпускали от поглед красотата и така са преуспявали едностранчиво. Не е имало красота нито в самоизтезанията, нито в изнуряването на плътта, нито в черните дрехи, нито в бедните килии, нито в целия начин на живот на аскетите. Сега духовният подвиг се съчетава с красотата, тъй като Висшият Свят е наситен с красота. Красота означава хармония и съвършенство на отделните части на цялото. Стройността и съзвучието е основно свойство на явленията във Висшите Светове. Ако низшите слоеве поразяват съзнанието с хаоса и дисхармонията, то Високите Сфери са пълна противоположност на тях. Ето защо

Говорим за пълна съгласуваност и пълен порядък на вътрешните енергии на човешкия микрокосмос, за да могат те да се изразяват в пълно съзвучие с плановите на Светлината. Учителят на Светлината живее постоянно в това съзвучие и в земно тяло. Подражавайки на Него и утвърждавайки ритъма в себе си може да подготвиш себе си за пребиваване в Надземния Свят. Надземният Свят е Свят на Великото Съзвучие, на законите на което се подчинява всичко. И духовете, раздирани от дисхармония, съзвучат неизменно с низшите, дисхармонични и несъгласувани сфери. Това е съзвучие на несъгласуваността с хаоса на низшите слоеве. Но е заповядана съгласуваност. Микрокосмосът на човека се привежда към нея. Устремявайте се към нея и с нея изпълнете живота. Тя се проявява във всичко. Съгласуваност или ритмичност на физическите движения, чувствата и емоциите, мислите и стремежите - достигайте я във всичко. Сравнете разрушителността на така наречените нервни движения с жестовите и движенията на човека, овладял ги и ще видите разликата между тези два вида физически движения на човека. Увереното спокойствие, ритмичност или плавност на движенията се противопоставя на нервните, спазматични, неуравновесени движения на хората, невладеещи себе си. Проследете движенията, походката и жестовите на нервно болните, лудите и ще видите тази тяхна особеност, доведена до предела на хаотичност, когато безконтролните движения изцяло овладяват човека. Опасявайте се от тези явления даже в самия им зачатък, тъй като крайт не е добър. Никакви причини, никакви позовавания на болест или на болестно състояние на нервите не може да служи като оправдание на загубата на власт над себе си. Духът, който е господар на тези обвивки, които го обличат, не може да бъде под тяхно подчинение при никакви условия. Това трябва твърдо да се запомни. Духът е над всичко. Ежечасно и постоянно, с всички достъпни за вас средства и способности, с цялото си разбиране утвърждавайте вашата власт над своето тяло, над всички свои тела, над всички проводници на духа, в които той и чрез които той действа и се проявява. Дълъг е пътят за утвърждаване властта над тях, но тя е достижима и е добре да се потрудите над това. И за това достижение ритъмът и неговото приложение ще бъде надеждна и сигурна поддръжка и сила, даваща възможност да се достигне.

182. (Майката на Света). Космосът, видим за окото е измерим. Даже разстоянието до най-далечната звезда може да се измери със светлинни години. Но светът на духа е неизмерим. Духът е извън измеренията и разстоянията и величините на видимия свят не могат да бъдат съизмеряеми и сравняеми с него. Духом можете да представите себе си по-голям от Земята или Слънцето, можете да си се представите по-малък от малкото или по-голям от голямото, тъй като духът е извън измеренията на видимите тела. “Аз съм всичко във всички” – това е формулата на духа, достигнал до разбиране и усещане на своята извънмерна космичност. На човечеството се дава устременост към Далечните Светове. Устремеността се Указва в духа. Човек седи, неговото тяло е неподвижно, но духом той е устремен към далечна звезда. Изглежда, че нищо не се случва: човекът е на Земята, той диша и кръвта пулсира в него и всичко е както обикновено, но с мисъл той витае в пространството, откъснал се от тялото. Даже този първичен стадий на отделяне на мисълта от тялото е дълбоко полезен. Именно това начало довежда в съответното време до способността да се посещават в ментално тяло и при това запазвайки пълно съзнание, далечните звезди. Несъмнено е едно: че даже и да не е

овладял тази способност, човек навлиза вече в общуване с мисъл и в духа с този свят или звезда, към който той се устремява. Това не е безпочвено мечтаене, а ментален контакт и като негово явно следствие човек може да донесе на Земята други мисли, почерпени от там и не приличащи на земните мисли. Звездата на Майката на Света ви се дава като цел или обект за вашата пряка и непосредствена устременост и контакт. Какво ще донесете, ще зависи от вас. Но да се приеме може много. Тъй като това е следващата степен от еволюцията на вашата планета. Тази звезда ви е близка и ще стане още по-разбираема и близка. Намерете време да се устремявате към Нея.

183. (10 май). Сине мой, много изпитания преминават под знак, за да не се подлагаш на действителна опасност. Защо да се прави това, ако могат да се постигнат същите резултати, преминавайки изпитанието под знак? За съзнанието то е също толкова реално, както и действителното. Целта е да се получат нужните следствия, да се придобие опит и да се укрепи нещо вътре. Също и на някои сънища гледайте като на изпитания на духа. Често изпитанията и въздействията на съня се разпространяват далеч и върху бодърстващото състояние. Особено силно влияят срещите и стълкновенията в Тънкия Свят. Това вече не е под знак, а изпитание от тънката действителност. Явленията от Невидимия Свят по резултати и дълбочина на въздействието често превъзхождат плътните явления. Значи трябва да бъдеш готов не само за нападенията в обикновения живот, за опасни срещи и изненади, за борба и защита, но и в астралния и тънкия свят, с които влизаме в съприкосновение насън и които силно ни влияят вече не само насън, но и наяве. Намираме се постоянно под въздействието на Тънкия Свят, но не осъзнаваме това и сънищата често оставят тънки спомени, които изискват особено внимание и анализ. По-добре е бронята на духа да не се сваля никога и особено потапяйки се в сън и отдавайки се на отпих. Нека да отдъхва тялото, а не духът, не войнът, който трябва да бодърства винаги. Ясната, точна и твърда заповед на волята, утвърдена и отпечатана в тънкото съзнание чрез ритъма на повторението, ще обвие духа със защитна броня и ще създаде неуязвимост на тънката същност от вражеските стрели и удари. Затова ще Добавя: “Бодърствайте и нощем, и денем”. Дневното бодърстване е недостатъчно. То поставя човека в положение на крепост, която се охранява денем, но остава съвършено беззащитна нощем. Разбира се, добрите мисли са защита, но ако единствено мислите бяха достатъчни, то светлите духове никога не биха се подлагали на нападенията на тъмните. Но в живота виждаме точно обратното. Значи трябва да се осигури всестранна защита. Именно цялото съзнание трябва да се настрои на силно противодействие и съпротива срещу тъмнината. Тъмните под различни облици са все тези същите, които ви обременяват и тласкат към бездната по време на вашия устрем към Светлината. Не може да има компромиси, снизходителност, мекушавост и половинчатост по отношение на враговете на Светлината - вашите врагове и врагове на вашия Владика. Усмивката към Моя враг ще се превърне в гримаса и ще се наложи да се плаща жестоко. Оставете усмивките, оставете нерешителността, оставете отстъпчивостта по отношение на служителите на тъмнината, както съзнателните, така и оръдията, чрез които те действат. Много вреда на делото на Светлината е била причинена от отсъствието на достатъчно твърдост, решителност, суровост при стълкновенията с тъмнината. Слепотата и неразбирането на ставащите явления в

техния тънък аспект са пречели да се вдигне мечът на духа за удар с решителна ръка. Ако можете да видите как изглеждащото обикновено и не чак толкова лошо на вид явление прикрива ужаса на тъмното обкръжение и е предизвикано от тъмните, всяка нерешителност би изчезнала моментално, тъй като страшните явления от астрален порядък често обкръжават нещо почти безобидно на външен вид. Затова не се заблуждавайте от външността и видимостта и бъдете винаги в защита. Ударът иззад гърба, неочакваният удар е особено опасен, опасен с това, че нарушавайки равновесието на духа именно със своята неочакваност прави за някакъв миг човека беззащитен и открит за поразяване на неговото астрално тяло. Воинът на пост е винаги на стража. Наричам ви воители на духа. Бъдете винаги на пост: и нощем, и денем. Злобните духове не дремят, особено когато тялото спи. Не дремят никога, тъй като самите те, нямайки тяло, не спят. Но и техните въплътени събратя са не по-малко опасни, тъй като се ползват от сътрудничеството на своите развъплътени съратници на тъмнината. Казвам ви: бодърствайте непрестанно. Ваше съществено оръжие е психическата енергия. Действайте с нея и за защита от злото, и за защита от пагубното влияние на хаотичните и антагонистични токове на пространството. Сега времето е такова, че се изисква особено напрежение на огнената мощ. Огнената енергия ще бъде спасение от всички злини на текущото време.

184. (11 май). Вървах по много тясна пътека над пропаст. Вместо перила имаше тънки дървени преградки, изцяло от шперплат, не позволяващи да се види бездната. Имаше усещане, че щитовете са нездрави, че на тях не трябва да се опирам, че някога в миналото те са паднали при опит да се опра на тях и това едва не повлече след себе си собственото ми падане.

Сънят е верен и символичен. Опората е само вътре, на нищо външно не можеш да се опреш - може и опората, и опиращият се да рухнат в бездната. Здравината на външната опора, също както и на щитовете в съня е привидна. Ако се опреш малко по-силно, отколкото това е било изпробвано в съня, падането би било неминуемо. Но бездната е дълбока. Щитовете помагат да не се види тя и така да се избегне замайването. Така също и наяве не виждате всички опасности, обкръжаващи постоянно и дебнещи на всяка крачка. Това е и добре, иначе съзнанието не би издържало. Но предупреждаващият символ трябва да се запомни. Даже на Учителя може да се опреш единствено само вътре, тоест осъзнавайки Го вътре в себе си. Външната опора на Учителя ще бъде възлагане. Но да се търси каквато и да било опора в хората или обстоятелствата е недопустимо. На никого и на нищо външно не можеш да се опреш, крахът е неизбежен. Само намирайки вътре в себе си точката на опора, здрава, устойчива и непоколебима от нищо външно, може да се върви по опасната пътека на живота над зиналата бездна. Именно признавайки и утвърждавайки в себе си своята неунищожима, неизтребима същност може да се продължи опасния път. Днес всичко се колебае: залавяйки се за храст можеш да се сринеш заедно с него, тъй като е неустойчиво (и се колебае) всичко - опората е вътре, тъй като Аз Съм във вас. Аз - Камъкът на вечната основа на живота, утвърден във вас, ще Бъда за вас цитадела на вашия дух. Хора, явления, вещи - всички преминават покрай вас в постоянна смяна на всичко, но Аз във вас и вие в Мен, обединени заедно в духа, стоим подобно на скала сред бурния поток на течащите явления. Опора ще намерите вътре, с нея и ще устоите. Нима може да се

довериш на неустойчивото съзнание на обкръжаващите, даже близките, и с това да поставиш себе си в зависимост от колебанията и настроенията на другото съзнание? Опората е единствено и само вътре.

185. (12 май). Сине Мой, Владиката е близко и тази Близост представлява основа за възход на духа. Съзнанието се задълбочава и висшата мисъл се влива в него като широк поток. Възприятието тече във връзка с Владиката. И се усеща явно безкрайността на възможностите за растеж на мисълта и разширяване на съзнанието. На пръв поглед толкова е Казано вече, на пръв поглед е Казано всичко, но всяко утро донася отново вълни от пространствени мисли. Тяхната еволюционна постройка е спирална: не повторение, а растеж, а разгъване и безкрайно разширяване на по-рано дадените положения. В това трябва да се види Даденото от Мен някога обещание: “Няма да Замлъкна”. Наистина няма да Замлъкне беззвучния Глас на Владиката на Светлината, докато свещения пламък гори в сърцето. Процесът на познанието се осъществява с вътрешните огньове. Това е особено характерно за настъпващата Епоха на Огъня. Огънят – това е всичко в човека. С огъня се движим, с огъня мислим, с огъня живее тялото, с огъня се устремяваме духом. Всички процеси на тялото и всички тела на човека са огнени. Затова съзнателното напрежение и нагнетяване на огнена енергия в микрокосмоса на човека ще бъде съзвучно с условията на текущото време. Трябва да се съгласува собствения вътрешен огнен потенциал с огньовете на пространството и огнените токове, които го прорязват, с Лъчите на Далечните Светове, достигнали сега Земята. Тъй като при отсъствие на съгласуваност и съответствие разрушаването на физическото тяло, тоест прегарянето на организма, е неизбежно. С други думи, огнената сила на духа се противопоставя на пространствената мощ и тогава съединяването на двете в мястото на равновесие поражда съзвучие и предизвиква растеж на духа. С огнената сила вътре се обуздава неравновесието на стихииите както в голямото, така и в малкото. Стихиите излизат от равновесие съвършено по същия начин, но в широките простори на планетата, в Макрокосмоса на Земята, както и в микрокосмоса на човека. Тяхното обуздаване в този последния е показател за растящата способност на духа да ги обуздава и вън. Властта над стихииите е атрибут от мощта на Владиката. Ето защо Говоря за утвърждаване на властта на човека над всички явления, ставащи в неговия микрокосмос. Упорития, постепенен, настойчив напредък в тази област и утвърждаването на тази власт във всичко започва от най-малкото, постепенно израствайки в нещо такова, което в незначителното начало не би могло да се предвиди. Владейте всички чувства, всички усещания, всички мисли. Учете се да владеее всичко, което става във вас, тъй като тази власт ще ви доведе до властта над света, властта над стихииите, властта над огнената сила както вътре, така и извън вас. Но започнете, но с малкото, но съзнавайки, че от малкото ще се роди огромното и че предел за растежа на могъществото на духа няма. Нека това малко по вече приетото и устремено в бъдещето направление да стане прообраз на огромното, както малкото семе - на огромното дърво. Вие, сеячи, избирайте умело семената на устременостите, за да можете да пожънете обилно в бъдещите животи и тук, и в световите, плодовете на недостижимите сега достижения. Упорито, настойчиво и без да отстъпвате се борете за своето бъдеще, борете се докрай, колкото и невъзможна да изглежда победата, тъй като огнените кристали на вашите усилия

ще дадат резултати в съвършено други измерения. Даже тогава, когато всичките ви усилия ви изглеждат съвършено напълно безплодни, не се отчайвайте, не отстъпвайте, не прекратявайте усилията - всяко от тях носи в себе си кристала на бъдещи достижения. Нека само състоянието на духа да бъде победно въпреки всичко това, за което крещи очевидността. Човекът е същество от всички светове, а не само от земния. Недостижимото тук е достижимо там. И когато човекът, виждайки привидната безплодност на всички свои усилия, е готов в безсилно отчаяние да отпусне ръце, той не знае и не вижда, че кристалът от огнена енергия е вече създаден и огненото цвете на духа е готово да се разтвори. Затова Казваме: изтърпелият докрай ще достигне до предназначения. Някои мечтаят за някакви окултни упражнения, докато в същото време самият живот дава безкрайни възможности да се развива и умножава запасът от огнена мощ в човека. Всичко: и хубаво, и лошо, добро и зло, приятно и неприятно, радост и мъка, ден и нощ, здраве и болест, напрежение и безмълвие, тишина и буря - всичко може да способства за растежа на огнената сила, ако е видима целта и устремът към нея е неотклонен. Живейте, използвайте всеки опит, за да преумножите своите сили. Утвърдете своята воля необратимо във взетото решение и всички явления, както противни, така и благоприятни, ще ви служат да увеличите силата на огньовете.

186. (13 май). “Мен гонеха, ще гонят и вас. Мен преследваха, ще преследват и вас. Мен разпъваха, ще разпъват и вас”. И кой знае кое е по-добре – разпъването на тялото или разпъването в духа. Но такава е участта на всички вървящи под знамето на Светлината. Наричали са ги мъченици на науката - тях, искащите да дадат нови знания на човечеството. Нима ще забравим Галилей, Ян Хус, Коперник, Спиноза и други, имената на които са хиляди. “Няма ли бяс в тебе”, – са говорили на Спасителя хората. И са предпочели разбойника пред Него, Донеслия спасение на света. Така си е устроен човекът, че ругае всичко най-добро, всичко висше, всичко излизащо извън рамките на общоприетата обичайност. И с каква увереност и с какъв авторитет порицават и хулят дипломираните невежи и общоприети авторитети всичко, което не се съгласува с тяхната вкаменена и застинала представа за нещата. Ковалевска, Жана Д`Арк, Робърт Фултън - какво е трябвало да изпитат от “благодарното” човечество и главно от своите съотечественици за това, което са им дали. Отначало хулят, а после ще разпънат, ще стъпчат с крака, а след това ще възнесат, и ще възвисят, и ще въздадат почит. Малко струва човешкото признание, тъй като за него се плаща жестока цена. Първите християни са били изгаряни, убивани и разкъсвани на арените от зверовете. За какво? Пушкин и Лермонтов са загинали от ръката на хора в разцвета на своите сили и талант. За какво? За какво са изнурявали Ориген в тъмницата? За какво са пострадали хилядите най-добри, стремили се да дадат на човечеството това, което то не е имало? На Граф С. Жермен, Посланика на Братството са залепили етикета на шарлатанин само за това, че знаейки какво ще се случи се е опитвал да спаси страната от надвисналото бедствие. Виждаме следствията: загинали са всички, които не са приели неговото предупреждение. И сега се повтаря същото: порицават, осъждат, обливат с потоци от клевети и кал Нашите Посланици. Маковски - художник, талант, съратник и еднокурсник изля ведра от кал, подправени с тънка и силна отрова, върху своя колега. За какво? Какво му е направил? Римляните са казвали: «De mortuis aut bene aut nihil» (за умрелите или

добро, или нищо). Но това са били римляните. Падналото съзнание на служителите на тъмнината не разбира това. За тях важи формулата: “Аз ще го ритна, нека да запомни магарешкото копито”. Починалият Гигант на Духа, предалият Новия Завет на човечеството и донеслият Светлина на света Го ругае и се опитва да развенчае близкия му някога човек. Как се нарича това? За тази постъпка има едно название - предателство. Но знаем участва на Юда, предател Учителя на Светлината. Нима смята да избегне тази тъмна участ той - ругателят на Николай Константинович Ръорих, Провъзвестителя на Учението на Живота, Апостола на Красотата, Предтеча на Идващия в Света Владика Майтрейя. За какво този нов Юда Искарот извърши своето кално дело? Защо поиска да очерни паметта на покойния художник? Какво лошо му е сторил той? Попитайте предателя. Едва ли ще отговори. Но Ние ще Кажем: заобиколен от тъмни съветници, попаднал под въздействието на тъмнината той е станал тяхна жертва, на служителите на злото, на противниците на Светлината, ругаещи всичко, оскверняващи всичко, което носи на човечеството Светлина. Ритналият с копито “Пустинния лъв” няма да стане лъв, но само ще разкрие своята тъмна същност и ще се причисли открито към лагера на противниците на Светлината. Много такива, ритаци, сега са се размножили по света. Последното разделение на човечеството ще ги отмете в групата на “козлите”, за които Спасителят е Казал Своята Дума. И кой знае дали не за платените редове на вестникарската статия, за тези прословути тридесет сребърника не е бил подложен на хулене този, който целия свой живот е отдал в служба на хората. Напразно клеветникът говори за забрава. За да могат хората да възнесат някого се изисква известно време. Много велики хора са умрели в нищета и неизвестност, за да бъдат след известно време възнесени на върха на почитта. Какво е знаел светът за Христа в този момент, когато в някоя си Галилея е бил разпънат някой си дали бунтовник, дали непризнат пророк, дали религиозен фанатик? Едва през вековете Звездата на Спасителя е засияла с непомръкваща Светлина. Така също ще засияе през вековете в необходимото време и името на този, когото така нечестно оклеветява Маковски. Вярно, в не такава силна степен като Звездата на Галилееца, но с тази същата по същество непомръкваща Светлина на единната Истина, на единната Светлина за всички векове и народи. И тогава, когато за Маковски ще изчезне и паметта, човечеството ще почита Светлия Гуру като Носител на Светлина, като Посланик на Бялото Братство, като Предтеча на Новата Епоха на Огъня, към това време вече напълно настъпила.

187. (Гуру). Правилно направи, че на нападката на тъмните отговори веднага и без да се бавиш. Силата на ответния удар е важна пространствено. Изпратената в пространството стрела ще достигне своята цел. Устремената огнена енергия ще извърши своето дело даже и ако този запис остане върху листовите на тетрадката. Делото на Светлината се твори с човешка ръка. Изказвам ти похвала за бързината и готовността. Клеветата е полезна, за да не забравят бързо хората този, който е оклеветен. Забележете, че най-силните, болезнени и чувствителни удари нанасят и могат да ни нанесат тези, които са били близки. В това е същността и остротата на предателството. Далечният човек не може да предаде. Да предаде може само ближният. Пазете се от предателството на ближните. За пример далеч няма да ходим. Близките умеят тънко да нанасят рани в най-чувствителното място. Е, какво пък, ще се порадваме, че сме били отбелязани с предателството на

близките. Колкото то е по-дълбоко и по-силно, толкова по-ярка е светлината, откроявана от тъмнината. Разбира се, че заминали ние ярко усещаме болката от тези предателски удари. Нали даже тръненият венец на Спасителя и досега кърви. Какво да се каже тогава за нас, заминалите си от света, но още не забравени от злобната шайка служители на тъмнината. И на вас, вдигналите ръка в защита на призовалия ви, изпращаме нашата признателност. И се радваме като знаем, че нищо няма да разколебае верния приятел в неговото решение да запази верността докрай.

188. (14 май). Година след година записите звучат с постоянство. То е постигнато с любов. Без любов няма постоянство, без любов няма нищо. Любовта укрепва сребърната нишка, устремена към Великото Сърце и свързваща навеки. Това е този лост, който е търсил Архимед, за да повдигне Земята. И наистина, с нея Владиците издигат Земята след Себе Си. С нея се Твори великото дело по спасение на света, на човечеството. И вие творете с любов и с нея утвърждавайте себе си. С любов постоянна, здрава, непоколебима от нищо. Непоколебимостта на духа е нужна във всичко, нужна е сега, нужна е и за бъдещето, нужна е и за Тънкия Свят, и особено за този - последния. Несломимият и несломен от условията на земния живот дух пренася тази устойчивост в колебаещите се, обострени, бързо променящи се условия на Надземния Свят и вече не наподобява тръстика, люляна от вятъра или на сламка, увличана от мощните водовъртежи, течения и астрални вихри на Тънкия Свят. Каквото свържете на Земята, тоест това, което утвърдите здраво в своето съзнание на Земята, същото то в Наземния Свят, утвърдено във вас, ще ви служи като източник на слабост или сила. Тези, които са приели в Името на Спасителя без да се колебаят смъртта, са с Него неотлъчно навсякъде. Този, който в името на Светлината не е отстъпил пред нищо, ще пребъде в Светлината и след като отхвърли ненужното тяло. Постъпвайте насаме винаги твърдо, решително и непреклонно, така също се дръжте и с хората, не отказвайки се от нищо висше, тъй като с това утвърждавате своя Надземен път. Нека нищо да не ви разколебава. С това е ценно постоянството. С това е нужна устойчивостта. Ако се боите от някого или нещо тук, ще се боите и там. Ако ненавиждате - ще ненавиждате, ако се тревожите – ще се тревожите, ако обичате – ще обичате и точно така е във всичко. Тук утвърждавате себе си в своите чувства, тъй като утвърдили ги и свързали себе си с тях ще преминете Великите Граници. Постъпвайте насаме като знаете, че така ще постъпвате и в условията на Тънкия Свят, където тайното става явно. Даже тук, показвайки своята слабост пред някого, я пренасяте неизменно и в Тънкия Свят. И с нея и ще останете. На вас ви изглежда, че вие сте я победили, но в условията на Тънкия Свят тя, неизживяна докрай и запазила корените си, веднага ще прояви себе си като такава. Испитанията, преминавани от нас насън в Тънкия Свят позволяват безпогрешно да се открие какво още от миналото, увличащо ни надолу, не е изживяно в нас, живо е в нас, лишава ни от Светлина и ни прави жертва на чужди влияния. Тънкия Свят и земният свят са тясно свързани. Нещо, което на Земята предизвиква страх, в тънките условия ще бъде също причина, предизвикваща страх. Не се страхувайте от нищо нито тук, нито там. Ако се страхувате там или насън, значи страхът не е изживян. Ако нещо ви привлича там и има власт над вас, значи привлича и тук, макар да ви изглежда, че сте се освободили от това влечение. Нещо, утвърдено тук на Земята ярко и здраво и там ще даде съответна реакция.

Затова трябва да се учите да бъдете устойчиви и несломими и именно в духа. И ръцете, и краката, и костите могат да се счупят, но не духа. Тези, които са устояли на мъченията в духа, в Надземния Свят проявяват своята сила. Но хората често и без всякакви мъчения, просто по обичайному помръкват духом и, унижавайки в безсилие себе си потвърждават собственото си нищожество, обричайки по този начин себе си и в Тънкия Свят на безволно подчинение на всевъзможни изненади и тъмни влияния. Слабостта на духа и неустойчивостта са недопустими в ученика. Как Можем да вярваме на този, който сам не е уверен в себе си и представлява жалка марионетка във враждебните ръце? Трябва да бъдете винаги силни, а не само в тези моменти, когато твърдата ръка на водещия ви подкрепя. Борете се упорито с неустойчивостта на водените. Отстъпката пред слабостта е недопустима, както и да се проявява тя.

189. (М.А.Й.). Трябва да добавим: той, Гуру, беше забележителен човек, което признаваха даже враговете. Той беше необичаен във всичко, особено в творчеството на четката и това не му прощаваха. Ако беше като всички, по коловоза, как биха го възнасяли!! Но той пое върху себе си смелостта да бъде необичаен и да върви по собствен път. Той беше неразбираем за много. Нима може да се прости на този, който е неразбираем, който може би е по-горе, много по-горе от другите, именно от тях, злобеещите. Така тъмната завист пропълзва в сърцата на тъмните завистници. Много нападки, в това число и на Маковски, са били предизвикани от завистта. За хората с дребно съзнание Висшата Светлина е непоносима. Истинското изкуство е Служене на Светлината. Николай Константинович пренесе тази Светлина неугасена през целия живот. Светлината на Спасителя, носещ кръста към Голгота, е предизвикала яростен бяс в сърцата на подиграващата се и овикваща тълпа. Заплюване и удари – такава е човешката природа. Яростта на тъмните ненавистници, опълчили се срещу Гуру, също се предизвиква от беса на злото, не търпящо Светлината. И какво пък? Да се порадваме, че Светлината е откроена и отбелязана от тъмнината. И ако приятелите са Го забравили, то враговете не са Го забравили и ще помогнат да се издигне още по-високо земния подвиг на донеслия Светлина Гуру.

190. (Майката на Света). Със светлата сила на Лъчите на Света събуждам в твоето сърце ответна вибрация. И по Лъча получаващ. И сега Искам да утвърдя отговорността от разбирането на полученото Благо. Получилият е длъжен да раздаде. Не за себе си получаващ, а за Земята. Раздаващ получената Светлина, пречупена през призмата на твоето съзнание, с помощта на вече самопроизводните лъчи. С това изпълняваш мисията, възложена от Мен на теб – да носиш Светлината на Моите Лъчи на света. Всичко, което окото вижда на Земята, е отражение на лъчите на Слънцето. По същия начин и Моята Светлина дава на хората възможност да виждат с духовно око в Моите Лъчи, както виждат със земните си очи всичко, което е наоколо в лъчите на Слънцето. Моят Лъч пробужда духовното зрение. Затова Казвам: “Устремете се духом към Мен, за да можете в Моята Светлина да видите (опознаете) Светлината на Света”.

191. (15 май). Неизчерпаемостта на действието е основа за успеха във всичко. По-добре е съвсем да се въздържиш от действие, отколкото да опустошиш съкровищницата. Опустошаващите действия са недопустими и престъпни по отношение на самия себе си. Магнитът, загубил своята притегателна сила, вече не е

магнит, а просто късче стомана. И човекът, опустошил съкровищницата си от енергия, вече не е човек, а празна обвивка, лишена от всякаква сила. Нима искаме с необуздано изразходване на своята енергия да превърнем себе си в нищожество? Може да отбележим, че именно след особено интензивно и пълно опустошаване на себе си са били извършвани явленията на тъмните нападки върху ближните, тъй като магнитът на духа е преставал да действа и те, охранявани по-рано от неговата сила, са оставали беззащитни, подлагайки се на магнитното притегляне на враждебните енергии. Затова съдържаност, събраност и затвореност трябва да се прояви не само заради себе си, но и заради тези, които са наоколо и които първи понасят загуби при нарушаване на съдържаността. Говорете половината от това, което ви се иска да кажете, давайте половината от това, което искате да дадете и не проявявайте външно своите преживявания и емоции. Съдържаността и обуздаването на вътрешните чувства незабавно усилват магнита и увеличават неговата притегателна сила. Без нея с нищо и по никакъв начин не може да се удържи желаното. Именно съдържаността привлича. Под влияние на чувствата и емоциите човек се разгръща целия и направил това се превръща в отворено ковчеже, прочетена книга, разграбена форма без съдържание или празна черупка. Заради това се принася в жертва и достойнството на духа, тъй като опустошилите себе си съзнания не го притежават. Колко пъти е Говорено за съдържаността и колко пъти тя се е нарушавала, повличайки след себе си заплахата от загуба на всичко. И защо трябва да се сърдим на огледалото, след като духът е толкова крив, загубил магнитната си сила. Не с думи, не с уговорки, не с убеждения, а със силата на неизчерпания магнит на духа се задържат нужните души наоколо. Затворете се духом, оттеглете се в себе си, запазете всички сили в себе си, без да ги раздавате безразсъдно в недостойни ръце, тъй като отдали безразсъдно неизбежно подлагате себе си на разкъсване и потъпкване на духа от страна даже на най-близките. Този закон не трябва да се нарушава. Опустошаването на съкровищницата неизбежно влачи след себе си определена реакция в съзнанието на тези, които са забелязали или усетили това, предизвиквайки в тях жалост, загуба на всякакъв интерес към човека, изчерпал себе си и даже чувството на някакво пренебрежение и презрение. Заплащаната цена е толкова голяма, че трябва да се намерят сили в себе си да се утвърждава упорито съдържаността и умението да владееш себе си. Затворете се заради вашите близки. Даже Владиката е Станал невидимо видим, за да увеличи Своята магнетичност и да не разруши съзнанието на хората със Своята достъпност и откритост. Толкова повече е нужно на вас, водещите малките, да държите ковчежето на духа затворено, раздавайки оскъдно и мъдро, но далеч не всичко, което имате. Лесната достъпност ражда пренебрежение, както и фамилиарността – загуба на уважение. По-лесно е да се удържат хората със студена съдържаност, отколкото с пълно разкриване на сърцето. Това е наистина така, колкото и странно да изглежда това положение. Мнозина са губели благодарение откритостта на сърцето. Опитвайки се да застанем по-близо, се отдалечаваме, отдалечавайки се, заставаме по-близо. Това се отнася и за водещия и тези, които той води. Именно водените не издържат пълната близост, както и неудържимото отдаване даровете на духа от страна на водещия. Но и тук е нужна съизмеримост, както впрочем и навсякъде. Ако искате да запазите желаното положение, без правилна поляризация

на собственото съзнание не може да направите това, тъй като да задържите може само със съзнателно съдържаната сила на собствения магнит на духа.

192. Сине Мой, Искам да те Видя винаги силен и побеждаващ. Искам да почерпиш от Моите Лъчи сили и неувяхващ стремеж към натрупване на огнена мощ. Искам да закаля твоята воля върху противните условия на живота. Всичко Превръщам в полза за теб и Умножавам твоите сили. Това желание да се събере магнитна сила в духа у нас е двустранно, тъй като Искам да те видя силен във всичко: в голямото и в малкото, винаги: и нощем, и денем, в напрежение и покой. И където и да бъдеш, и каквото и да правиш, пази съзнанието за силата, Утвърдена в теб от Мен. Минутите на слабост, несдържаност, невладееене на себе си, желание да разкриеш цялото си сърце на някого са минути на загуба на всичко, което е събрано с такава тежка цена. Даже понякога с усмивката и погледа разкриваш себе си невидимо за себе си изнасяш съкровеното навън на милостта и обсъждането на нямащите за това право хора. Нашите хора умеят да се прикриват от потъпкване на духа от петата на невежите. Учи се и ти. Събирайки съкровищата на Лъчите се научи да ги опазваш. Можеш да раздаваш, но като запален светилник, даващ своята светлина, но не самия пламък. Тъй като ако отдадеш пламъка, светилникът ще угасне и ще стане тъмно, и тъмнината ще замени светлината, която е в теб. Опазването на пламъка на духа е твой дълг пред себе си и пред Мен, тъй като този пламък е Запален от Мен. Старай се да разбереш и главно да усетиш този процес на раздаване на светлина при внимателна охрана на пламъка. Нека твоят огън да дава и светлина, и топлина - те са нужни на хората, но пламъка не им давай: тях ще обгори, а теб ще остави лишен от огън. Учи се да чувстваш тънко тази степен на отдаване на Светлина, не засягайки самия пламък. Слънцето излъчва своята светлина и изпраща топлина и магнитни вълни, но ако то отдаваше самата същност на своя огън, неизмеримото пространство бързо би го погълнало. Човешката способност да поглъща пламъка на духа на Носителите на Светлина е неизмерима. Ние учим изпратените в света Наши близки да се потапят в тълпите от хора наложили бронята на духа и затворили забралото. Ето защо е така важно, така настоятелно важно да се укрепи бронята на духа и зад нея да не се пуска никой, освен Водещите, които стоят по-горе по стъпалата на Светлината. Ти усещаш точно сега Моята Близост и достъпност, и лекота на Общуването, и възможността да пишеш безкрайно. Владиката е Доволен, че ти си вдигнал с твърда ръка меч в защита на Гуру и точният удар е нанесен. Затова стой зорко на стража, готов всяка минута да се изправиш в защита на Светлината. Изпращам ти благословия и любов. Ти си Мой от векове и ще бъдеш Мой векове. Ще достигнеш до отреденото, Самият Владика го Каза. Ще достигнеш, ако ще и цялата тъмнина на света да се опълчи срещу теб. Ще достигнеш, тъй като така Каза Самият Владика.

193. Странностите на човешкия дух не могат да се обяснят. Трябва да се поддържа твърда линия. Кажу Ми кое е по-добре, да искаш и да не направиш или направил да разбереш и да поправиш своята грешка? По-добре е да направиш грешка и да я разбереш, за да не я повтаряш отново. Искането (тоест желанието) неизпълнено се превръща в семе на бъдещи следствия. Жертвата на тъмните въздействия попада отново под тях, ако не се отбранява. (За тъмните) сега (да изпълнят) това е много просто благодарение на пространствения хаос.

194. (16 май). Добре закритият магнит е кръгъл, идеално закритият – кълбо. Кълбото е символ на равновесието и устойчивостта. Световите са кълбообразни. Овалната форма на човешкия микрокосмос може да представлява почти кълбообразен магнит, по-точно яйцевиден и при закритостта на полюсите може да бъде символ на идеалното равновесие. Когато човек външно проявява някакви емоции, полюсите се разединяват и неговата сила без задръжка изтича навън. А когато той съдържа тяхната проява, не става изтичане на сила. Даже изказаната дума вече е отдаване на енергия и разединяване на полюсите, тоест изразходване на сила. Затова мълчанието ще бъде най-добрият събирач на огнена мощ. Но даже и да се мълчи трябва с умение. Пънят е мълчалив, но не натрупва сила. Неудържимото, безконтролно отдаване на огнена сила е недопустимо. Истинското спокойствие се проявява в напрежение. Така също и отдаването или разходът на психическа енергия се извършва при условието на съдържаност. Съдържаната здраво със сребърната юзда сила се раздава предпазливо и оскъдно при пълен контрол на съзнанието. Не трябва да има нито една излишна дума, нито един жест, нито едно движение. Всичко се върши под контрола и с позволението на волята. Направих така, защото исках, а не затова, че нещо по-силно от мен вътре или вън ме е заставило да го направя. Никой и нищо не може да застави човека да направи нещо без санкция на неговата воля. Даже действията, извършени противно на своето желание, се извършват и трябва да се извършват с разрешение на волята. Но е нужно собствената воля, а не чуждата воля да ръководи постъпките и действията на човека. Затова трябва да бъдеш силен. Силен може да бъде само човекът, който е натрупал в себе си съкровище от енергия. Ето защо Насочвам съзнанието към възможностите за натрупване на съкровища от огнена мощ. Събраното си струва това да се потрудиш над него. Човекът, който знае и натрупва в непрестанен и всекидневен труд своята невидима сила, може да се нарече събирач. Животът дава хиляди възможности за това. Възможно е да се премине целия живот под знака на усиления стремеж за фактическо събиране на тази сила и съзнателно нарастване на Съкровището на Камъка вътре. Няма по-увлекателно и завладяващо занимание. Да се говори се налага неизбежно, както и да се върши духовно раздаване. От изразходването на енергия не можем да се отклоним. Цялата работа е в това как се изразходва тя и колко. Парата извършва работа в машината, бидейки съдържана, тоест намирайки се под налягане. Вентилите се отварят според необходимостта и точно толкова, колкото е нужно. Но ако се отворят всички клапани силата на парата бързо секва. Така е и с човешките действия, думи, чувства и емоции. Тяхната неудържима проява или пламване оприличава човека на парен котел, всички вентили и клапани на който са отворени. При тези условия пламването на енергията ще бъде много кратко и бързо ще се прекрати. Само пълната съдържаност, контрол и регулиране на потока от енергия вътре дава мощ и продължителност на нужното действие. Учете се да действате в мълчание, учете се да действате в съдържаност, учете се да действате под неизменния контрол на волята, недопускайки никога и при никакви условия изчерпаност на действието, тоест изразходвайки целия запас от психическа енергия, който е налице вътре върху него и с това опустошавайки себе си. Запасът от съдържана сила, оставащ от всяко действие ще преумножава сияйното Съкровище на Камъка. Кристалите психическа енергия, отлагани вътре ще нарастват и човек ще увеличава своите натрупвания.

Потрудете се. Целта си струва това, струва си да се поработи над това да се увеличи единственото, неотменимо наше Съкровище – Камъкът, пламтящ с огнена мощ, Камъкът, носен в гърдите.

195. Трябва да се отбележи, че несползните действия на обкръжаващите Учителят Превръща в полза. Ето, близкият човек под влиянието на странични въздействия е нанесъл рана. И е тежко, и е болезнено! Но ако това не беше се случило, то за най-ценните Записки, съпровождащи тези удари, нямаше да има място. Наистина, възнаграждението си струва това да се заплати съзнателно и с охота. Враговете искаха да нанесат ущърб. Да нарушат вашите отношения и да угасят духа, но отношенията само укрепнаха, а духът запламтя с нови огньове на опитните достижения, задълбочил и разширил своите знания. По същия начин Обръщам в полза и всичко. Заставям да служат на Мен и на теб, който вървиш неотклонно след Мен, стъпвайки твърдо.

196. За успешната проява на действието трябва умело да се съчетае комбинацията от външни условия. Тъмните са особено изкусни в това. Дълго и възискателно подготвят и създават благоприятни условия за провеждане на своите планове, изпращат нужните им хора, служещи като канал на тъмните въздействия, изпращат вещи, животни, насекоми, случайни минувачи. За тях е безразлично кого или какво ще използват като канал за предаване на техните тъмни енергии. Замисленото от тях в близко време е също замислено тънко. На тях им трябва да въвлечат жертвата в условия, при които тя неизбежно ще се окаже обкръжена от вибрации, несъответстващи на нейното обичайно обкръжение. Тя ще реагира на тях неволно, както реагира човек на всичко, излизащо извън рамките на ежедневието. И тук именно, в атмосфера много пъти по-рано използвана за подобни цели, ще заставят да се съзвучи на нея с това, което някога е било така приятно и приемливо. Въздействието на тълпите, сбиранията, събранията въобще е необичайно силно. В това въздействие, в своята атмосфера, чрез нужните им хора те ще се постараят да въведат в съзнанието възможно по-голямо количество отрова, за да отровят неговите следващи дни. Подробностите и способите на самата механика на това въздействие вече нямат значение. Трябва да се разбере тяхната основна задача и цел и да се въоръжиш съответно духом. Предупреждението се дава отрано, каквото по-рано не е давано, за да можете да посрещнете опасността с отворени очи, а не както преди, неочаквано за себе си и без да сте готови.

197. Същото е и във Висшата област. Съзнанието може да съзвучи на различни ноти - това зависи от устремеността. Също и Записките може да се водят по тези линии на мисълта, които са съзвучни, близки и желани на сърцето. Беше Казано, че каналът на мисълта се избира от Учителя или пък от самият ученик. Но избрал и утвърдил се в него, вече получава по избраното направление. Сутринта беше Казано: “Днес ще бъде дадена възможност да се докоснеш до Далечните Светове. Ще използваме тази възможност”. Далечните Светове са достижими. Те са достижими за съзнанието и мисълта. Устремът към тях приближава към тях. Трябва да се живее в мислите с тях и в тях, просто устремявайки мисълта в пространството. Съзнанието черпи впечатления от тази сфера, от този предмет, вещ, явление, към който е насочена мисълта. Далечните Светове, наситени с атмосферата на чисти, огнени мисли ще оплодотворят съзнанието със своите вибрации и ще дадат възможност на духа, макар и временно, да се освободи от

земните притегляния. Ние, на Далечните Светове, Виждаме човека не такъв, какъвто е той на Земята, но освободен от низшите си обвивки, от земната смрад и израстъци. Ние го Виждаме свободен и знаещ много. Това знание може да се получи и на Земята, ако се насочи окото към Далечните Звезди. Устремявайте се към Световите духом, за духа няма плътни прегради.

198. (17 май). В пространството на Светлината звучи радост, но тази радост е безлична. Искам да ви науча на свръхлична радост. Защо Ние Говорим за радост, за каква радост Говорим? Казваме: Нашата радост не е вашата, не е личната радост на обикновеното съзнание. Наоколо е тежко, всичко е потънало в мрак, стържат бодливи токове - като сол на открита рана. Къде може да се мисли тук за радост. Не може да има лична радост, когато в света е така тежко и в сърцата е мрачно, но Ние Повтаряме за радостта. Чрез формулата: “Отвърни се от себе си” можеш да я усетиш и да съзвучиш с нея, но над Земята и земното. Самоотвержеността не е самобичуване на духа, скръб и плач, не. Аз Казах: “Вашата печал ще ви бъде в радост”. Моето бреме е леко. Скърбящото сърце ще бъде пълно с радост, с пространствената радост на духа, когато духът се отрече от своето малко “аз”. В далечните Надземни Сфери, където за личното вече няма място, пространството звъни с чистата, огнена радост на Светлината. Бих Искал да спусна огъня и светлината на радостта на Земята. И вас Искам да науча на нея. Призовавам към Слънцето. Но то е над Земята. Земята тъне в мрак. Учете се да се откъсвате от Земята, за да донесете на нея светлината на радостта на пространствените далечини. Указвам на Далечните Светове като на най-близка опора за духа и цел на устрема, и обител на сърцето. Устремете се нататък със сърцето, оставяйки земното долу. Когато на сърцето е тежко, в Далечните Сфери ще можете да придобиете радост за сърцето. Да се докоснеш до пространствения живот е възможно само отделяйки се от себе си. Възможно е, затваряйки очи и потъвайки в мълчание, да чуеш звученето на космическата радост. Това и ще бъде истинската радост за духа: не за себе си, не за земното, не за делата, а по-нагоре, а за Огъня и Светлината. Давам ви Моя Свят и радост ви Давам, но Моята радост не е от този свят. Вие сте Мои и ще можете да усетите Моята радост от Моите Дни във вашите дни. Мир вам и радост. Приемете радостта на Владиката.

199. (Гуру). В моя Ден е добре да се пребивава в духа с мен. Помните ли колко често, бидейки с мен, сте усещали някаква особена радост и подем, и крила! Ето това е и радостта на Владиката, която вие сте споделили с мен. Ако сте я получили от мен, значи тя е била в мен. Но аз съм бил с Учителя на Светлината и вие сте получавали чрез мен радостта от Общуването с Него. Така че вече въз основа на опита можете твърдо и уверено да кажете, че тази свръхлична радост е била качество на духа на вашия Гуру. Мнозина са идвали при мен и мнозина са почерпили от моята радост. Следователно може да се каже: радостта е достижима, тъй като самият Гуру ни показва, че тя не е отвличена мечта, а съдба на свръхличния живот. Не с личното живях аз, а със свръхличното. Учете се и вие да изпълвате цялата си същност не с личното. Личното ще си отиде и ще се замени със световното и космическото, а с него ще дойде и радостта. Вие вече сте усещали вълните на борбата, бидейки с Гуру, с мен, устремилия ви към Владиката.

200. Пространственият проводник ще бъде проводник не само безличен, но и свръхличен. Да се звучи на него е по-трудно, но затова той е достъпен винаги.

Той е по-опасен и изисква устойчивост на духа и пълно безстрашие. Единичният проводник е много по-лек и безопасен, тъй като съединява с Учителя по Лъча. Устремявайки се в пространството не се откъсвайте от Учителя - това ще облекчи задачата.

201. (18 май). Да проявим стремеж към разбиране същността на живота. Живеем! За какво? За какво са тези дълги години на борба, достижения, победи, разочарования, огорчения, страдания, и щастие, и сълзи? За какво е всичко това? Всичко това има цел, винаги една и съща, неизменна и постоянна. Каквото и да правим, където и да живеем, каквото и да е състоянието на нашето съзнание - целта на живота е една. Целта на нашия живот, целта на нашите преживявания и усещания е да се направи бисерът на съзнанието безсмъртен, да се направи сияйно вечно съкровището на духа. Затова и живеем, затова и преминаваме през всичко ставащо с нас. Трудно е да се разбере, че страданията и радостта, измяната на приятелите или работата, или хората, или книгите, или болестта, или здравето - всичко е също затова, всичко е затова да се разширява съзнанието и да се направи неговия кристал безсмъртен. Много страдания и огорчения донасят хората. Понякога е трудно да се примириш, тъй като обременяват. Но знаейки великата цел, възможно ли е да се отхвърлят тези стъпала, които водят към нея? Цялото настояще, което е и цялото бъдеще, което ще бъде и всичко, което се случва или ще се случи, всичко води човека на Земята към тази единна цел. Осъзнаването на това може да даде сили бодро, безстрашно и смело да се посрещат вълните на явленията, които ни устремяват към целта. Това разбиране може да се вложи във формулата: „Владико, да бъде Твоята Воля”, водеща също към това. При неосъзнаване същността на живота и неговата единна цел на незрелия в истината човешки ум му се струва, че едни неща водят, а други пречат за достигането на тази цел, но това е според човечеството. Следващата по-висока степен на разбиране прави ясно и неизменно това, че всичко - добро и зло, хубаво и лошо, радост и мъка, всичко, всички явления на живота служат и могат да служат да се достигне тази велика цел. Когато Учителят Казва: „Всичко Превръщам в полза”, Той Върви именно с това разбиране на живота. Това е онова стъпало на духа, когато всички сили: и добри и зли, и светли и тъмни започват да служат на човека. В легендите се разказва за това, че стихийните духове могат да служат на човека. Могат, но не преди да бъде достигнато посоченото тук стъпало. Радостта от препятствията, радостта от трудностите, радостта от огорченията и тегобите на духа, радост от всичко: и добро, и лошо, което дава животът, ще бъде степенята на тази особена мъдрост. Усвояването на спокойствието и равновесието на духа се изгражда върху това дълбоко разбиране на всичко това, което става с човека. Усвояването на радостта и приемливостта на тежестите на живота е в него, в човека, а не извън него, не във вещите, не в явленията на текущия живот. Всичко се приема със смирен дух, смирил се, тоест вече не стремящ се повече да обърне кармата и по този начин да я насочи в своя полза с малкото разбиране на смисъла и целта на ставащите с него явления. Смирението на духа не е робско, унижено подчиняване на обстоятелствата или хората, не, това е велика сила на духа, намерил в себе си основата за равновесието и без да го губи, еднакво посрещаш както благоприятстващите, така и обратните условия на живота. Трябва да се притежава огромна сила, за да се посрещат мъжествено, твърдо и спокойно

вълните на живота без неумерени възторзи, оплаквания, веселия и недоволство – тоест запазвайки равновесието на духа. И тогава същността на разбирането на живота започва да се разкрива пред човека и неговата тайна става достъпна. Духът се издига над двойствената полярност на единния живот и го вижда целия, изцяло, напълно, без да бъде притеглен само към единия от полюсите и без да отхвърля другия, в сяло неразбиране на Великия Закон за двойствената същност на единната вещь. Мъдрият знае, че всеки полюс на явлението, лош или добър, не може да съществува без другия, противоположния. На страдащите и обременените, но приемащи Владиката е Казал: „Голяма е вашата награда на небесата”. Как още по-ясно и по-просто да се обясни механиката и психотехниката на Великия Закон? Освен да се добави още, че за тях равновесието ще бъде възстановено и полюсите уравновесени не само на небесата, но и на Земята - някога и някъде, но ще бъдат, така също неизменно и нерушимо, както е нерушим и Законът. А Законът е неизменен, тъй като нито една йота от него няма да се промени, както е Казал Сам Спасителят.

202. Силата на духа се закалява върху противоположните явления на живота, както стоманата – с огън и вода. Разберете това и не се оплаквайте прекалено при процеса на закаляване.

203. (19 май). Сине Мой, биполярно зрение означава способността да се вижда не само лошото или само доброто във всяко дадено явление, но и едното, и другото едновременно. Оптимистът вижда във всичко причина да се радва, песимистът в това същото - обратно. За практиката може да се опитвате да откриете в противните, тежки и неприятни явления техните положителни страни, тоест полезността. По-добре да се радвате, отколкото да тъгувате. Но най-добре от всичко е да не се колебаете по полюсите, тоест да не се мятате от единия полюс към другия. По-добре е да запазите равновесие. Биполярното зрение помага за това. Ако човек вижда в определено явление лошото и доброто в еднаква степен, то той вече няма основание да изпада в телешки възторг или да лее сълзи по повод някакво явление. Често виждате неудържимо смеещи се хора, у които смехът бързо се сменя със сълзи. Висшето равновесие на духа не допуска такива колебания в нищо. На йога не са свойствени нито телешките подскоци на съзнанието, нито отчаянието. Съзнателното, утвърдено спокойствие се основава на способността за биполярно зрение. Диалектиката на живота е добра когато духът вижда явлението като цяло, но състоящо се от две противоположности. И задачата не е в това да се види единият от полюсите, обърнат в дадения момент към съзнанието, но и другият, скрит зад завесата на времето или очевидността. От колко грешки можете да избавите себе си, ако видите следствията на извършваните действия, тоест, в дадения случай също и другия полюс на явлението. Тъй като причината и следствието са части на единната вещь. Явленията от живота са разположени във времето. Да видят бъдещето на хората не е дадено, но да се познае то може, продължавайки в съзнанието началото до края, тоест от началото на действието до неговия логичен завършек на принципа на съответствието или съзвучието на семето – с плода, донасян от него. На това се основава и формулата на древните писания: “Не се лъжете – Бог поругаван не бива, каквото посееш, това и ще пожънеш”. Неудачния посев може да се избегне използвайки принципа на диалектиката в процеса на мислене. Добре е също и хората да се разделят на

преминаващи и близки, за да се прокара по-дълга линия в бъдещето и междуполусните колебания на приятеля да не се приемат за отдалечаване и да не се допускат в сърцето случайни минувачи. За това също е нужно биполярно зрение. Често доброто в приятеля е прикрито с лошо. Трябва да се види и едното, и другото. Променяйки полюсите е възможно лошото да се замени с добро, а доброто - с още по-добро и по-съвършено, тъй като достигнатото и реализирано добро при спиралния възход ще стане лошият или противоположния полюс на нещо още по-добро. Само топличката безполюсност на съзнанието изключва възможността за възход. Но при наличието на свободна воля да се издигне от сенчестия полюс на манифестация на съзнанието към светлия се дава на всеки човек. Затова да предпазваме приятелите от затъване в бездната на отчаянието и безизходицата, тъй като това е Майя, противоположния полюс на действителността на единния живот. Ще пребиваваме във Вселена, съставена от светлосенки дотогава, докато не навлезем в Сферата на Абсолютната Светлина. И да виждаме предмета или явлението от всички страни, както сенчестата, така и осветената, като в кръг, е наша задача. Биполярното зрение завършва с кръговото или кълбовидно световно космическо око, тоест виждащо всестранно, на всички страни, а не само на двете противоположни. Призматичното зрение позволява да се видят не само полюсите, но и всички промеждутъчни деления, да кажем поне на светлата скала, разлагайки светлинния лъч на цветните лъчи, които го съставляват както по видимата, така и по невидимата скала на светлината.

204. (20 май). Ние Живеем на височини за да може хората, издигайки се към Нас даже с мисъл да могат да оставят всичко, което ги заобикаля в низините. Говоря не толкова за вещите, колкото за психическото обкръжение. То действа, то действа явно и силно. Птицата на съзнанието сякаш излита от привичното гнездо, оставяйки го назад и устремявайки се накъдето поиска. Именно устременият полет освобождава от привичното обкръжение. Когато съзнанието се пренася при Нас и мислено сте с Нас, възприятието става възможно и достъпно. При Нас себелюбци няма. Всички живеят с грижите на другите, далечни и близки, личният живот се заключава в свръхличния. Така и Живеем, Отдавайки всички Свои сили в служене на хората. Така също и вие можете да определите височината на своето издигане към Нас по степента на освобождаване от личните интереси. Ако личното заема съзнанието изцяло, значи вие сте далеч от Нас. Ако наполовина, значи сте се доближили или издигнали наполовина, ако всичко лично се е заменило със свръхлично и съзнанието е пълно с мисли за хората и за това, как да ги увлече след себе си - сближаването е пълно и Нашите височини са достигнати. Пълното Общуване също изисква пълно отричане от себе си. Именно от това обстоятелство се обуславя неговата пълнота. Главното е да се оставят мислите вибриращи в унисон с ежедневието на обкръжаващата обстановка. Вода може да се налее само в празен съд. Когато съдът на съзнанието е изпълнен със своето докрай, как може Моето да се налее в него? И няма ли Моето да прелее през ръба и да стане безполезно? Освободили се от вибрациите на момента вие идвате при Нас, за да почерпите пълнозвучно. Изпращаме радост от съзнаването, че Твърдината може да бъде близка.

205. Сине Мой, когато Утвърждавам Моята Близост независимо от всички твои несъвършенства и лична заетост, именно тогава Издигам твоето съзнание до

Нашите височини и го изтръгвам от слоевете на магнитните притегляния на тази сфера, в която ти живееш обикновено. Разбира се, това е възможно само при двустранен устрем от двете страни, тъй като сребърният мост трябва да има устои и на двата бряга. Иначе твоят устрем би увиснал безсилно в пространството без отговор от Моя страна. Но Отговарям винаги, но според силата, степента, дълбочината и напрежението на твоя устрем. Какъвто зовът, такъв и откликът - това е кармично условие. Откликът превишаващ степента на зова може да прегори проводника. Затова ще бъде правилно да напегнеш своя устрем безпределно. Молитвата е зов към Висшето. Може ли да се ограничи напрежението на молитвата? Колкото тя е по-гореща и огнена, толкова по-звучен е отговорът. Огнена молитва – мислили ли сте за това? Казано е за молитвата до кървава пот - какво ли е нейното напрежение? Доктрината на напрежението се проявява във всичко. Огнеността не е възбудимост на астрала и интензивност на неговите емоции. Молитвата, наситена с астрално начало, обикновено остава без отговор. Оттук и толкова молеци се напразно. Но когато сърцето е напегнато в огнен устрем към Висшето, отговор не може да няма. Трябва да се осъзнае безусловната несъмненост на Отговора на огнената молитва. Законът действа точно, определено, безотказно и в съответствие с напрежението на огъня. Това вече не е вяра, а знание за действието на нерушимия закон, законът за съзвучието на духа и сърцето - сърцето на обръщания се дух и Великото Сърце. “Не се молете всякак, а в духа и сърцето”.

206. Съзнанието може да се насища само тогава, когато е свободно от многото пречещи условия. Опасността или очакването на неприятности не трябва да имат власт над съзнанието. Да знаеш и да бъдеш свободен – това е вече достижение. Ще Защитя при всички условия, тъй като си Мой. (От сутринта имаше мисли, че предстои някаква неприятност.)

207. (Май 21). В Моето царство царства мисълта. Тази мисъл не е от вашия свят. По каналите на мисълта Осъществяваме общуване с Тънкия Свят, с Менталния Свят и с Огнения Свят, който е над всички. А също и с Далечните Светове. Вие се свързвате по реките, шосетата, железните пътища и въздушните трасета, по водните канали, а Ние – по лъчите на мисълта. Нашите пътища са по-добри от вашите: от съобщителни средства, създадени от човешки ръце, не се нуждаем. Нашите пътища са от духа. И всички пътища са отворени за Нас, тъй като преминават навсякъде, където може да прелети мисълта. Мисъл и съзнание – това са двата фактора на Нашите сношения с желания обект на устременост. Казвам - устременост, тъй като тя ще бъде двигател за мисълта. Огънят на устрема е двигател на мисълта в пространството. Мисълта има крила, ако е от сърцето. Наричаме мисълта от сърцето крилата. Огнената енергия на сърцето, наричана устрем, движи мисълта и изпраща мисълта и мислите се носят натам, накъдето са изпратени от волята. Всичко се слива в проявата на мисълта, летяща към набелязаната цел. Летят и мислите на обикновените хора, но на своя план, но в човешките сфери. Но те често са инертни, нямат огън и са лишени от яснота на целта. Те висят в пространството като облаци, правейки го размътено. Малко светлина и малко огън има в мислите на обикновените хора. И тези мисли са от мозъка. Често страстите им придават особена сила. Но чистата, безстрастна мисъл, лишена от астрално начало е по-силна. Жизнената мисъл и мисълта наситена с

Космическото Начало са различни по същество. Те са толкова различни, колкото са различни помежду си магнитно-жизнената сила на здравия, силен човек и духовната сила на човека, възможно даже и болен – първата е по-слаба от втората. Това може да се забележи лесно ако се наблюдават двамата по време на сериозни заболявания - първият веднага ще отслабне. И особено в старостта, при дълго боледуване, той ще стане слабо, безпомощно същество, а вторият с всеки момент ще става по-силен, тъй като духът, освободил се от веригите и властта на физическото тяло, ще усеща през цялото време своята нарастваща сила, вече несвързана с плътната обвивка. В това е разликата между духовните и недуховни хора. Едните в немощ и болести губят своята сила, тъй като тя е била изцяло животинско-магнетична, а другите, обратно, с нея, отслабнала във физическото тяло, влизат все по-пълно и пълно владее на своето неподлежащо на смърт духовно достойние. Колко пъти сме наблюдавали в живота, че физически слабите, но силни духом хора са били по-силни от другите, много по-здрави и физически силни, и са водели след себе си, самите бидейки болни, тези здрави хора. Трябва да се отличава в човека духовната сила, огнената сила, силата на съкровището от психическа енергия, събрана в безсмъртния ѝ, кристал, Камъка на Съкровището на духа и силата на животинския магнетизъм, жизнената сила, даваща илюзия за сила в човека просто затова, че е много. Добре е да има здраве, но още по-добре е ако е в съчетание с духовна сила. Духовната сила, силата на огъня не може да се събере за един час. Това е натрупване от хилядолетия. Възползвайте се от всяка болест, от всяко неразположение като средство за мощно утвърждаване на огнената сила в себе си, тъй като при отслабването на физическото тяло може да се проявява мощно силата на духа, вече несдържана, както в здравето тяло, от плътните прегради на грубата материя. Затова Наричаме болестта Посещение на Господа. Тъй като се дава сила да духа да утвърди своята сила и да се проявява по-свободно в тялото. Болестта поробва слабите хора. Силните тя усилва. Сякаш се отварят вратите на чудесен свят и духът утвърждава своята същност. Много Подвижници и Носители на Светлината са страдали от тежки физически недъзи. И здравите са ходели при тях за подкрепа, за утешение, за това да почерпят сила от тях, от болните, за себе си, за здравите и са си заминавали окрилени и понякога са получавали изцеление на тялото от тях, от болните, но духом могъщи. Затова ще преразгледаме нашето отношение към болестите. Нека за начало всяка болест да бъде процес на борба на духа с плътта. С всяка болест трябва да се борите докрай, за да я победите. Но старостта все още не е победена, не е победена от вас и някои болести са неизбежни. Тогава те се използват като средство за утвърждаване мощта на духа според степента на отслабване на физическото тяло. А за старостта ще Кажа: с нея може и трябва да се борите, недопускайки старост на духа. Ако духовният човек си позволи да остарее духом, това е действително край. Тъй като атомите и молекулите не стареят, а старее тялото. В какво се заключава старостта, какво се износва, ако самата същност на материята остава неизменна? Разбира се, в научен, широк смисъл стареят и атомите, но животът на някои от тях се простира далеч зад пределите на човешкия живот. Не, в човека старее нещо друго и тогава започва дезинтеграцията. Всичко живо подлежи на това. Стареят планетите и даже цели системи от светове. Но в човека, на когото е дадена власт над плътта, този процес може да се прекрати или да се забави в една или друга степен чрез

съзнателно, постоянно, упорито и ритмично усилие на волята. Произволните движения в човека са подчинени на неговата воля. Непроизволните също ѝ се подчиняват, ако умееш – почти всичките. Волята се насочва съзнателно към поддържане на бодростта, силата, правилното функциониране на всички органи. Съзнанието поддържа правилна и устойчива представа за тялото, което то обитава като за нежелаящо да старее оръдие на духа. Трябва да се дадат на тялото мисли, правопротивоположни на проявите на старостта и по този начин да се прекрати в една или друга степен процеса на остаряване и тук трябва да действа мисълта, за която не са забранени никакви пътища за осъществяване на поставената пред нея задача. Всеки път, когато ви дойде мисъл за застаряване на тялото, я заменяйте с противоположна мисъл и правете това съзнателно. Ние Сме Овладели тайната на младостта на физическото тяло и можем да я поддържаме в тялото не едно столетие, ако това е необходимо. Подготвям и вашето съзнание за новите възможности. Не Обещавам вечна младост сега, но Утвърждавам, че да съхваните свежестта и бодростта на физическото тяло много по-дълго, отколкото обикновените хора, ще можете и достатъчно успешно, ако приложите към това разбиране и устременост. Утвърждавайте примата на духа. Това е много нужно и много важно не за днес, не само за един живот, но и за бъдещето, когато ще достигнете пълна власт над тялото и процесите, ставащи в него, което Сме Достигнали Ние и на което ще Научим и вас, когато настане вашето време. И сега Подготвяме за него вашето съзнание, тъй като за един, два или три живота това още не може да бъде постигнато. Но сега залагаме семената на бъдещите достижения. Разберете тайната на прокарването на по-дълга линия. Разберете значението на продължителността на действията, далеч прекрачващи границите на един или няколко живота. Нашият път е дълъг – в Безпределността. Учете се да разбирате смисъла и значението на хилядолетните действия, замаяйте колкото се може по-далеч в бъдещето далечни котви. Вървете с мисълта, която царства над всичко, а също и над времето. Както обикновеният човек живее единен живот, така и вие живеете единен живот, но протегнат от вечността към вечността през вековете на безкрайните времена. И помнете, че всичко е достижимо и ще бъде осъществено някога и някъде, ако в подходящото врем са били заложени от вас семената на достиженията, даже и най-недостижимите. Във времето, в бъдещето всичко е достижимо. Но сега сега във вашето съзнание семената на достиженията, които ще бъдат ваши, ако приложите към това огньовете на вашата мисъл. Но трябва вие самите да пожелаете. Вие сте сеячите и бъдещето е във вашите ръце. Творете с безсмъртната мисъл своето бъдеще по своя воля, не ограничавайки се от нищо.

208. (22 май). Ние Живеем с бъдещето и в бъдещето. Нашите хора живеят в бъдещето и с бъдещето. Да живееш с бъдещето и за бъдещето означава, че всички действия на човека, извършвани от него в настояще време, се сътворяват от него заради бъдещето, че настоящето за него е само поле за сеитба на семена на действия, длъжни да дадат кълновете си в бъдещето. Цялото бъдеще му принадлежи и затова продължителността на неговите действия, тоест времето за растеж и жътва, също му принадлежи. Той знае, че нещо недостижимо сега или даже в следващия живот ще бъде достижимо някога, може би в далечно, далечно бъдеще и затова той прокарва дълга линия на действието, тоест устремява

енергията му като следствие на породената от него съзнателно в настояще време причина. Причините, залагани от него в своя микрокосмос във вид на кристални отложения на коагулирани енергии, ще проявят своите следствия в съответното време в условия, съзвучни на тях, тоест възможни за манифестация. Тези кристали могат да растат и да достигнат достатъчна сила за преодоляване на условията на средата и своята проява в живота в конкретни плътни форми. Така Ние Творим Бъдещето. Все едно светлите нишки на залаганите действия са Протегнати от Нас в пространството на бъдещето за осъществяване в него на желаните следствия. В настоящето Ние Издълбаваме или Сме Издълбали в миналото от веществото на стихиите сияйния план на бъдещето на вашата Земя. И Нашите действия в ясно съзвучие с този Велик План са изцяло целесъобразни. Нашите действия често са много продължителни. Извършвайки ги, Чакаме резултатите не днес, не утре, а след векове. Много Наши опити заемат векове. Ние Знаем, че Великият План ще бъде осъществен. Елементът време има значение само дотолкова, доколкото като течението на могъща река той носи със себе си все нови и нови възможности за осъществяване на заложените от Нас зърна. Ние ги Залагаме здраво и задълго. Бъдещето принадлежи на Нас. Учението на Христа, дадено на хората, е нагледен пример за такова продължително действие. Той е Заложил причините. Той е Виждал следствията. Той е Знаел, че по-скоро ще премине луната или Слънцето, отколкото да се измени това, в името на което е Дошъл Той на Земята. Той е Знаел, че отново ще Дойде на Земята и че хората, тези същите хора, които са Го разпънали и разпъвали през всичките тези векове и сега Го разпъват, ще Го приемат по друг начин и ще Го възнесат и признаят именно за същото, за което са Го разпънали някога. Ще Дойде в слава да Съди живите и мъртвите, тоест да Даде на всеки възможност да осъществи този съд, тъй като всеки сам, имайки в себе си съдията, ще осъди или оправдае себе си, приемайки или отхвърляйки Него. Неговото Учение е било прокарване на много дълга линия, край на която едва сега започва да се вижда. Така постъпват Владиците. Така постъпва Архатът и всички Негови действия, бидейки устремени в бъдещето, представляват зърна на съзнателен посев. Искам да ви Науча на дълги действия, преминаващи в бъдещите ваши животи. Затова Казвам: за всяка своя мисъл ще трябва да отговаряте в деня на съда, тоест в момента на нейното задължително осъществяване някога и някъде, когато ще се наложи да вкусите напълно от нейните горчиви или сладки плодове, отровни или животворни. Това показва, че действието се поражда от мисълта и че следствията ѝ са неизбежни. Затова можете да разбирате сътворяваните действия като причини, носещи следствия. Причината и следствието са полюсите на единната вещ - единното действие, протегнато във времето. Духът сътворява своето бъдеще сам и той го сътворява и може да го сътворява в настоящето. Говорят за вечен живот, който някога ще бъде съдба на човека. Но забравят това, че и сега ние живеем във Вечността, че извън Вечността, извън Безпределността няма нищо, че именно този същия живот, който пулсира в нас е и атрибут на вечния живот. В този живот или в оня, в това тяло или в друго, тук или там и където и да било, но духът е вечен винаги и живее вечно, и ще живее вечно винаги. Умира тялото, а не духът и обвивките се отхвърлят, но духът ги отхвърля от себе си, за да се облече в нови. Царството на духа е царство на Вечността, царство на вечния живот. Живеейки с бъдещето Архатът знае, че и то съществува в Безпределността и

че цялото време и цялото бъдеще е само канава, върху която той може да тъче шарките на своя дух. Извършвайки някакво действие го придвижвайте в бъдещето, за да видите плодовете. И тогава няма да има нито малки, нито нерадостни неща или постъпки, тъй като от малкото се ражда голямото и даже огромното. Научете се да бъдете създатели на полезни действия независимо от това, големи ли са или малки. Малката мисъл за възможността на овладяването на себе си някога ще доведе до властта над своя микрокосмос. Цветовите на духа се разпускат във времето, но трябва да се извърши посев. Казвам: възможно и достижимо е всичко и Указвам пътищата, а вие бъдете сега мъдри сеячи на това, което след време ще стане достояние на вашия дух, може би в други условия, в друго тяло и даже на нова планета. Наричаме тяло на причинността несменяемата, безсмъртна, неунищожима обвивка на духа. В него той носи плодовете на всички свои достижения, цялото свое минало и бъдеще. В него са семената и полето за реализация на възможностите, съдържащи се в тях е пространството, съществуващо в Безпределността.

209. Нашата цел е да въоръжим човека с всички настоящи и бъдещи достижения на техниката и науката, но без нито един апарат, тъй като всички възможности и апарати се съдържат в човека. В настоящето това е неосъществимо. Затова Указвам бъдещето като сферата, в която тази цел ще бъде достигната. Но трябва да се започне сега. Трябва да се осъзнаят всички възможности на човешкия апарат, колкото и недостижими да ни се струват. И трябва да се опитвате в някаква, макар и съвсем малка степен, макар и само в зачатък да започнете да ги утвърждавате в себе си. Това ще бъде началото на посева. Не е беда, че зрънцето е малко. Стига само да го има. Ако в нас вече се е проявявало някое от тези чудесни свойства на човешкия апарат - това е вече добре. Ако за това свидетелстват други или са имали опит, значи можем да имаме и ние. Ако някой е извършил нещо или е достигнал, значи и за нас то е достижимо, тъй като човекът е създаден по Божий Образ и Подобие. С тази мисъл за вседостижимост и ще пристъпим към работа. И зърната на осъзнатите и признати възможности ще дадат своите кълнове във времето. Не трябва да бързаме, в наше разпореждане е цялото време, цялото бъдеще, цялата вечност. И всичко е достижимо. Живеем вечния живот на духа и затова е достижимо всичко.

210. (23 май). Живейте с осъзнаване вседостижимостта на бъдещите находки, все едно че те са станали вече ваше достояние. Това ще доближи техните срокове. Осъзнаването винаги предшества овладяването и го обуславя. Да водиш след себе си хората означава да им указваш новите възможности, а също и пътищата за тяхното осъществяване. Всичко е ново, всичко е по новому, всичко не е такова, като по-рано. Ние не Ходим и не Водим по равни пътища, Нашият път е нов и Учителят е нов винаги. Спиралата на духа изключва шаблоните и Безпределността разкрива безкрайни възможности за нови подходи все към тази същата единна Истина на живота. Масилото и хартиените листове няма да стигнат, за да се помести в тях Безпределността. Правилно е усещането за възможността да се разгръща безкрайно мисълта във всяко направление. Изчерпаемостта е основно свойство на Безпределността. Правилно беше усещането, че Записките могат да се водят през целия ден и все пак да не се изчерпи всичко, което се влива в съзнанието от пространството. От това няма да се

смушаване. Даровете на духа са щедри и богати, ако входът към тях е достъпен. Съкровището на Космоса дотолкова превъзхожда всяка човешка представа и разбиране, че може и да не се поразявате от неизчерпаемите богатства на потока на световната мисъл. Стига само да не се загуби съзвучието със сферите на сияйната мисъл. Но Учителят Даде гаранция за това, че докато сте с Него неразделно потоците от възможности са неизчислими. И сега се дава явно свидетелство за това. Съзвучните приемници на духа са толкова малко и толкова много се дава на тези, които имат сили да приемат. На Нас Ни е нужно да Прокараме в света разбирането на Новата Епоха. Ние трябва да Изпълним вашия свят с нови мисли за нови неща, трябва да Прокараме мисли за новото, което вече настъпва. И избраните приемници служат като трансформатори и предаватели на изливащите се от Безпределността Космически Енергии. Техния напор Поемаме върху Себе Си Ние, а вие сте Ни помощници в тяхното разпределяне по лика на Земята. На Нас са Ни нужни съзнания, съзвучни с настъпващата Епоха. Как по друг начин да се внедри в съзнанието на масите необичайността на наставящите времена? Твърдината е централният приемник, а вие сте промеждутъчните предавателни станции, кули на духа, антени с различна сила и напрежение, възприемащи нагнетяването на Космическите Енергии за трансформацията и равномерното им разпределение по просторите на планетата. Тези енергии, неуловени от можещите да ги възприемат съзнания, пресъхват за Земята и отново отиват в пространството. Затова Ние Сме на вечен дозор и Призоваваме към постоянство на дозора и Нашите близки. Трябва да се приеме и трябва да се предаде. Всеки Учител, Идващ в света, е Бил загрижен за това да Предаде на света и да Извести на света тази част от Космическата Истина, която Той е Възприел пространствено и в тази форма, която е достъпна за съзнанието на хората от съвременната Му епоха. И сега Изпращаме в света потоци огнени мисли, желаяйки да наситим с тях аурата на Земята. Приемайки ги превръщайки ги в конкретна форма на завършена, кристализирала мисъл творите Нашето дело и предавате Нашия дар на Земята. Светът ще приеме вашия дар, когато настъпят сроковете. Даваме спешно, не нарушавайки вместимостта на приемащото съзнание и способността му да възприема. Предаваме по принципа на съзвучието и съответствието. Продължителната асимилация на съзнанието в миналото позволява да се ускори процесът и да се води той напрегнато, без да прегарят проводниците и без да се нарушава равновесието на приемащия апарат, тоест на човешкия организъм. Обикновеният организъм не би могъл да издържи и би прегорял бързо. Ето защо е била нужна толкова продължителна и постепенна подготовка на целия микрокосмос, и видима, и невидима. Ще Умножа силите и ще Дам мощ на духа да се доведе докрай нелекото Дело на Владиците. Поръчението е Дадено, изпълнява се усилено и ще бъде изпълнено изцяло. Чакащите са толкова много и има още, които трябва да се приближат. И не мислете за това в какви форми ще се отлее по-нататък вашето Поръчение. Предвидено е всичко и полето за посева ще бъде Подготвено, за да може да се раздаде нашироко. А вашата грижа е да не изпуснете потоците от сияйна мисъл и да съберете, колкото може по-обилно да съберете съкровищата на Надземната мисъл.

211. За да работи човешкият апарат в необходимото напрежение е нужна енергия. По друг начин човекът не може да се въоръжи. Затова е мъдро да се отделя време и труд за събиране на психическа енергия. Трябва да се научите да я

нагнетявате, когато е нужно. Тя (психическата енергия) трябва да се събира и трябва от всяко действие да се събере някакво количество от нея, сякаш отделяйки в момента на самото действие неприкосновен запас от изразходваното количество. Това е трудно да се постигне, ако не се съблюдава заветът за недопустимостта на изчерпаност на действието. Следете да не предадете повече, отколкото трябва и тогава натрупването ще расте неотклонно. Най-малко от всичко хората умеят да съхраняват съкровището от енергия. Най-упоритият лентяй, пазещ своите сили по най-упорит начин, я разхищава със своята леност. Енергията се натрупва в действие, но в неизчерпано действие, но само не от леност, която означава застой и дезинтеграция на огнената сила, тоест разложение. Учете се да натрупвате сила в действие, нагнетявайки я и всеки път оставяйки за себе си неприкосновен запас, неподлежащ на изразходване. Колко често след гореща реч или дело, изискващо голям подем, на човека му се иска в порив на напрежение да говори, да размахва ръце и да проявява всички признаци на несдържана и неконтролирана сила и неумение да владее себе си, докато в същото време именно в този момент е нужно неговото сдържано пълно мълчание за кристализация на излишната енергия в своя собствен организъм. Завършвайки и най-напрегнатото действие се старайте да задържите в себе си приведената в движение огнена сила, неразпилявайки я с необмислени и ненужни постъпки. В такива моменти се учете на мълчание и сдържаност. Умейте да управлявате себе си.

212. (24 май). Причинното тяло съсредоточава в себе си кристалите на натрупаните от духа енергии. Тези енергии сякаш се намират в състояние на постоянно очакване на такива комбинации от външни условия, при които те могат да се проявят във външната среда. Когато духът е въплътен в тяло, определен вид от тези енергии се проявява на физическия план, когато той е в астрално тяло - проявата, но вече на друг вид енергия, става на астралния план или на тънкия, или на огнения, на всеки в своите проводници и се проявяват именно тези видове енергии, които съответстват на плана и неговите възможности. Но даже на физическия план, в плътния свят, могат да се проявят далеч не всички натрупани енергии, а единствено само част от тях. Външната среда и нейните условия невинаги позволяват това проявяване. Невинаги благоприятства на това и съчетанието от сканди. Кармата понякога чака векове, за да утвърди необходимото следствие. Само неголяма част от натрупаните енергии се проявява от човека на Земята. Колкото по-висш е планът на съзнание и проводникът, толкова по-широки са възможностите да се осъзнаят своите натрупвания, но и толкова са по-ограничени те от особеностите на дадения план. Например човекът, обичащ физическия труд, може да удовлетвори стремежа към него само във физическото тяло. На висшите планове трудът носи други форми. Любовта към труда си остава, но се проявява вече по друг начин. В земните животи не се повтаря нищо и всичко е неповторимо. И тялото, и външността и скандите са други. Други са обвивките и близките хора. Както листата на дърветата приличат едно на друго, но няма две еднакви, точно така няма и еднакви животи. Неповторимостта на определени условия може да служи и като утешение, и като причина за печал, ако сърцето е привързало себе си към нещо. Даже в едно въплъщение миналото в една съща форма е неповторимо. Вечна смяна на всичко и във всичко, но само Гледаният е несменяем. Колкото по-висок е духът, толкова по-ярко и определено се проявява

неговата Индивидуалност чрез своите поредни обвивки. Но скандите силно променят формите на тази проява. Разбира се, Великото Служене се извършва винаги от Високия Дух, но формите на неговите прояви са необичайно разнообразни. Това може да се види като се сравнят животите на Акбар, Соломон и Сергей Радонежски. Така времето, епохата и народността налагат своите цветове на проявата на кармичните енергии, натрупани от духа даже у много високите Същности. Това може да се нарече съзвучие с обкръжаващата реалност на външните условия. Истината остава една, формите на нейното изразяване подлежат на сроковете и изискванията на епохата. Оттук изводът: възможностите, давани през всяко възплъщение, са неповторими и не трябва да се изпускат. Кой знае когато и къде те ще се повторят отново, може би вече никога. Във всеки случай аналогичните съчетания на условията са възможни, но точно повторение - никога. Разбирането на това ще научи да се цени онова, което е неповторимо и да не се изпускат възможностите на текущия живот. Често упрекваме себе си в това, че нещо не сме ценили в своето време, затова толкова повече трябва да ценим неповторимото и да държим очите си отворени за това, което животът ни дава.

213. (25 май). Говорете според съзнанието на слушателя. Казаното не според съзнанието ще даде резултати противоположни на очакваните. От този корен може да се роди предателство. Магнетизмът на притегляне изчезва и обремененото от непосилния товар съзнание върви към дъното. Свръхмерно раздаденото знание донася по-голяма вреда, отколкото ползата на изказаното с мярка. Трябва да се даде време да се асимилира полученото знание. Даже обстоятелството на препълнения свръх предела стомах е болезнено. Предизвиква повръщане и нарушаване на равновесието. Ако се забележи, че наличната вместимост страда, трябва да се преустанови даването на знания. Обикновено човек мисли, че може да вмести всичко. Опасна заблуда. Може да се изгуби даже близък приятел. И тъй, от една страна - съдържаност и затвореност, от друга - съизмеримост и отдаване според съзнанието. Следете внимателно за това да не се появи опасния признак на неусвояване на даваната духовна храна. Ще отговаря даващият и следствията ще се обърнат срещу него. Също и подтискането на чуждата воля рано или късно ще завърши с взрив. Давайте свободно, без да нарушавате свободната воля. Нека свободният избор винаги да бъде отворен. Нашето Учение може да се нарече Учение на свободата. Всичко се върши свободно и доброволно, без ни най-малко насилие над волята на другия. В това е силата на вървящите след Нас. Вървят свободно по решение на духа и също така свободно си отиват. Не задържайте отиващите си, ако не вървят към зло. След време всичко получено ще даде кълнове. Но ако се отива към зло, изчерпвайте всички мерки за убеждение, отново без да прилагате насилие. Нека да отстъпват свободно даже към тъмнината, ако Светлината вече не е им скъпа. Раната от скъсаната сребърна нишка или връзката, свързваща водещия с ученика, е ужасна. Пазете се от несъизмеримостта, можеща да послужи като причина за това.

214. Постоянството на чувствата и стремежите е качество на Архата. Но човешките чувства се колебаят. Нито на любовта, нито на дружбата, нито на верността не може да се разчита. Да се намери верен и постоянен приятел е също така трудно, както и самоотвержена любов. Затова Казвам: “В своите разчети за бъдещето не се опирайте върху чувствата на хората”. Те са непостоянни. Всичко

основано на лични чувства е нездравно. Опората е една – Учителят. В Него няма нито една лична мисъл. Учителят Живее със свръхличното. И Неговата любов към вървящите след Него е устремена към Индивидуалността на човека, далеч извън пределите на личността, която я носи и която я облича. Живейте със свръхличното и оставете личните чувства, във всеки случай не се опирайте на тях като на нещо постоянно, неизменно и здраво. Иначе урокът ще бъде горчив, когато се разсее поредния мираж и го замени пустотата.

215. (26 май). Какво да се прави в моментите, когато огънят на духа помръква? Да се държите неотделимо. Даже ако изглежда, че Учителят ви е Изоставил, толкова повече трябва да напрегнете устрема към Него. И да кажете на Майя: “Отстъпи, тъй като Учителят е близко винаги”. Казано е: ”Не се надявайте на синовете човешки”. Знайте, можете да се надявате само на Владиката. Той ще бъде най-здравата опора. Без Него е празно, но не без хората. Без хората, но с Владиката сърцето няма да е празно. И ако изглежда, че със заминаването на някои хора изведнъж ще стане празно на сърцето, значи сърцето не е било пълно с Учителя и значи не Той, а някой друг или други са били на първо място в сърцето. Изпълнете сърцето си с Владиката. Него поставете в главата на тъгъла в дома на вашия дух, тъй като Той е основата на живота. Тези, които не са Го утвърдили като основа на своя живот, те нямат и живот. Те не живеят, а влачат съществуване в мрачините на умъртвения дух. Мъртви по сърце – така ги Наричаме Ние или живи мъртъвци. Умрели са в духа, но биха живели, ако бяха Ме признали. Ако Аз Съм Алфата и Омегата, то как така без Мен? Но когато си с Мен и сърцето пламти с огньовете, животът става чудесен, ярък и пълен. Дръжте сърцето си отворено и чисто винаги, за да Мога Аз да Утвърдя Своята Обител в това сърце.

216. (27 май). Действителността включва в себе си познанието на трите свята. За тази действителност, достъпна за човека, говори и Учението на Живота. Майя проявява със себе си очевидността, основана на впечатленията на физическите чувства. Това е едностранчива, тясна представа за света. Искаме да разрушим света на Майя. Новата Епоха на Огъня носи обединяването на трите свята в съзнанието на човека. Към това разбиране на живота и ще се устремим. Нека Невидимият Свят да навлезе в земната очевидност като нейна основа. Той влиза широко, но това не се осъзнава. Нима мисълта и чувствата са явления от плътен порядък? Реакциите на мислите и чувствата на външния човек не са нито мисъл, нито чувство. Те си остават невидими, макар и следствията им да се виждат явно. А също и цялото минало, и паметта, и вчерашният ден - те съществуват също извън плътните условия. Невидим е и звукът. Изследванията на науката в областта на тънките енергии са разширили сферата на невидимото. Ако се вземе цялата видимост такава, каквато е, изрязвайки невидимите и заминаващите в невидимото форми, то би се получило нещо невъзможно, немислимо и лишено от последователност и логика. Тъй Като, без да си даваме сметка за това, живеем в трите свята, сферите на които тясно и плътно се докосват помежду си и са преплетени неразривно. Човекът вдига меч и нанася удар, поразил врага. Действие на пръв поглед чисто физическо. Но огненият импулс е преминал по нервите, предавайки заповедта на волята. Сърцето е било изпълнено с безстрашие и мисълта, точна и спокойна, е разчела всяко движение на мускулите. Всичките три проводника са взели явно участие в това. Но врагът се оказа отдавнашен враг.

Враждата отведе далеч в миналите въплъщения. От несъществуващото във физическото настояще минало към плътната видимост се протягат невидими нишки. Но миналото съществува винаги, макар и то да е отминало за физическото око, но съществува в своята невидимост, само че не на земния план. По такъв начин във всяко физическо явление напълно и изцяло участва невидимото минало и го обуславя. Тънкият Свят влиза във всичко, което става под Слънцето. По-добре е да се каже, че животът е съчетание на трите свята, виждано от обикновения човек единствено само частично. Разбира се, във всяко действие и движение на човека участват всичките три свята, тъй като човекът е трипланова същност. Но трябва да се отворят очите за това и трябва да се изостави невежото и тъпо отричане. Да вземем за пример земния Подвиг на Спасителя. На пръв поглед изглежда, че всичко това е отминало отдавна-отдавна и какво ни засяга нас, живеещите сега, това, което някога някъде се е случило, когато не се е съхранила и прахът на живите свидетели и участници във всичко, което е станало тогава в Юдея. Но това е така само за еснафа. Това, което се е извършило, и сега живее и съществува в записите на Акаша и може да бъде видимо явно, тъй като миналото съществува и не умира никога. Това е първото условие. Второто: следствията на този подвиг сега са напрегнати по цялата планета, за да оплодотворят съзнанието на човека с нови находки и ново разбиране на живота. Трето: Той, Разпънатият, е Бил с нас, Е с нас и ще Пребъде с нас вовеки като наш Владика, Отец, Попечител и Застъпник и като Предстоящ да Дойде отново в Света, за да даде новото на човечеството. И сега Неговите Лъчи се изливат щедро над Земята и възкресяват съзнанията на готовите за Светлина хора и ще възкресят всички, които още не са умрели за живот, тъй като Носи живот на света, а не смърт, защото е Победил смъртта. Така триплановото и единствено възможно разбиране на Подвига на Спасителя сякаш съединява световите в съзнанието на човека, давайки му правилно разбиране на ставащите явления. Без тройния подход към нещата те няма да бъдат разбрани. Тясно е на мисълта, съзнанието и чувствата върху малкото и ограничено островче на плътната видимост. Съзнанието иска да се разшири, съзнанието иска да вижда ставащото пред очите по цялата планета в дълбочина, външно недостъпно единствено само за физическите чувства. Трябва да се приеме с отворени очи и ясно разбиране смисълът на обединението на трите свята в съзнанието на човека, тъй като те се съединяват в пълния кръг на съзнанието именно в човека, както това е изобразено символично върху Знамето на Владичите - три сфери, затворени в една, в кръг. Трябва просто да се осъзнае това, което вече имаме, което вече знаем, което отдавна е известно, но не е синтезирано в светлината на новото съзнание на все този същия единен свят, единен в невидимата и видима своя същност и вечно нов за познаващия и възхождащ дух, свят огромен, безпределен, неограничен в своето безкрайно многообразие от никое човешко разбиране от днешния ден.

217. Във всяко човешко действие е скрито не само (цялото) минало на човека, но също и неговото бъдеще. Веригата на явленията е протегната от безкрайното минало в безкрайността на бъдещето. Тази верига може да бъде видима, тъй като съществува в пространството на висшите измерения. Мислейки за следствията от извършваните постъпки човек изостря своята способност да прониква в невидимото с мисления си взор. Висотата на йога - степен от съзнанието на човека - се определя от способността му да прониква зад завесата

както на миналото, така и на бъдещето. За Нас бъдещето е като отворена книга. И Ние Можем да четем в записите на Акаша в миналото всичко това, което е ставало на Земята. Това минало е безусловно, тоест то не може да се измени, но бъдещето е условно. Бъдещето съществува в потенциал във всички свои възможности и факторът, обуславящ течението на това бъдеще, представлява волята на човека. Затова и Искаме да я насочим, както мелничаря водата към мелницата, в руслото на еволюцията, за да влезе тя хармонично и свободно в общото течение на Космическия Еволюционен поток. Човечеството на вашата планета и човечеството на другите планети от нашата слънчева система е единна, велика сила на вселенското човечество. Всички негови части трябва да се развиват последователно и хармонично в своето велико шествие или придвижване по звездите. Не може да се задържиш, не можеш да нарушиш последователността на стъпалата и преминаването им от дадената планета. Затова Ние Сме Загрижени да изведем навреме човешкото съзнание на новото стъпало. Земята не трябва да изостава. Всичко е едно. Движението е закономерно. Придвижваме еволюцията на Земята в пълно съответствие с общото ѝ течение в цялата наша слънчева система. Всички светила вземат дейно участие в тази гигантска борба за утвърждаване на новата Огнена Епоха (на Земята), неотделима част от единното велико цяло. Човекът може спокойно, уверено и радостно да се устреми в своето сияйно бъдеще, предназначено за него от повелите на Космическата Воля.

218. (28 май). Ето, Аз Съм с вас във всичките дни, до свършека на века. Защо тогава мнозина признаващи Ме и вярващи в Мен не усещат Моята Близост? Тяхното признание е отвлечено и нежизнено. Почитат Ме заминал и намиращ се някъде далеч на небесата. Молят Ми се като на Бог. А Аз Съм човек, такъв като всички, но Знаещ много и от друг Кръг. Почитат Ме заминал, но Аз Съм с вас в земния свят, на Земята, но невидим. Но даже и тези, които знаят за Моята Близост, не Ме поставят в съзнанието си на първо място. Те нарушават формулата “Който възлюби баща, или майка, или... преди Мен не е достоен за Мен”. Аз трябва да Бъда на първо място в съзнанието над всичко, преди всичко, по-близо от всичко, по-обичан от всичко. И тогава Общуването с Мен ще стане достъпно. С това разбиране може да се достигне много. Ето, случило се е нещо, извеждащо духа от равновесие, но ако поставите Мен най-напред, това поредно изпитание на устойчивостта на съзнанието ще бъде разрешено правилно. Тъй като целта на вашия живот е да придобиете Мен и да усещате себе си постоянно в Моята Светлина, тъй като Аз Съм Алфата и Омегата на всичко. А останалото ще ви се приложи. Нали дори иконите и свещените изображения поставят в предния ъгъл като символ на това, че са по-важни от всичко. Нека животът да тече по своя ред, но трябва да се отдаде полагащото се на най-нужното. Тъй като всичко ще премине, но не и Светлината от Владиката, който за вас е живот. И е добре ако, приобщили се към Неговата Светлина, можете да пребивавате в Него. Тъй като когато се наложи да оставите всичко земно и да се разделите с всичко, с какво ще останете, лишени от всичко, което ви е заобикаляло? Но Аз Съм с вас, с тези от вас, за които Аз Съм станал основа на Камъка. Започвайте деня с мисъл за Светлината, за Мен и така също го и завършвайте. Играйте на сцената на живота своята роля добре, не забравяйки нито за миг, че животът е сцена, а вие сте само артисти дотогава, докато не се спусне завесата. Нека реалността на играта да не ви накара

да забравите, че действителността на живота е друга. Не може илюзията на момента да се постави на мястото на действителността. Ролята, изиграна добре, не се повтаря два пъти. При всяко ново излизане на сцената на живота се дават нови роли и само неуспехът задължава те да се повтарят и да се преминава през живота отново в аналогични условия. Но тези, които пребивават с Мен, вървят по спирала и всеки път завършвайки кръга достигат до по-висока точка. Бъдете с Мен и тогава явленията на текущия живот ще изгубят своята власт над вас.

219. Със суетата и събитията на текущия живот може изцяло да се закрие Светлината и така да преживееш целия свой земен век без Светлина. Не позволявайте на нищо и на никого да застава между вас и Светлината на Владиката. В Неговата Светлина гледайте на всичко, което се случва с вас. Иначе няма да достигнете до Владиката.

220. (29 май). Изучавайте Учението на Светлината, тъй като именно с тази тетива стрелата на Светлината ще достигне до своята цел.

221. Ще Дадем разбиране, но трябва сами да достигнете – в това е целия смисъл и значение на ученичеството. Дава се практически приложимо знание, но го прилага познаващият. С една дума, със своята ръка и крак и чрез прилагането му в живота. Отвлеченото знание е като птица с едно крило - не може да лети. И познанието, и утвърждаване на познатото ще бъде правилното решение на живота, когато домът на духа се строи не върху пясъка, а върху здрава основа от камък. Тогава не са страшни нито ветровете, нито бурите. Много постройки, както виждате сами, се разрушават пред очите ви. Защо? Техният фундамент не е бил укрепен по пътя на прилагане на знанията в живота. Затова вижте кое от осъзнатото можете да укрепите от днес. Учението е многостранно, винаги може да се намери нещо съзвучно на настроението на момента, което ще се заздравя лесно. Именно трябва да се взема качеството, най-съзвучно на състоянието на съзнанието в дадения момент. Чрез утвърждаване на съзвучащите на съзнанието качества много неща се облекчават и се спестяват сили. Това и ще бъде естественият път, без насилие над себе си. Насилието над себе си винаги предизвиква противодействие в своя собствен микрокосмос, както впрочем и в хората. От това се обуславят многото падения на на пръв поглед достигнали хора и отстъпления в тъмнината. Когато нещо вътре изглежда непреодолимо, не изразходвайте напразно сили, а избирайте линията на най-малкото съпротивление и утвърждавайте, усилено утвърждавайте в себе си това, което е по силите ви, което е възможно в дадения момент, което е съзвучно на духа. Да допуснем, че не можете да преодолеете огорченията от обременяващите обстоятелства, но ви се иска, устремявайки се мислено в пространството, да се приобщите към неговите богатства - докосвайте се до пространствената мисъл; или ви се иска да застанете по-близо до Учителя - устремявайте се към Него, и на сърцето ще му дойде да усети със сърцето възможностите на бъдещата Светлина, затворени скрито в нас. Много пътища за възнасяне на духа и подем на духа са отворени за човека, дори и някой от тях да е затворен временно поради някакви причини. С други думи, не трябва да се спирате при никакви условия, тъй като възможностите за напредък са винаги налице. Трябва само да се избере съзвучното направление. И тогава е възможно всекидневно и при това с успех да се прилага формулата: “Какво мога още да Ти донеса, Владико?”, тъй като наистина може да се донася безкрайно.

Възможностите на духа са толкова широки, че никакви условия и преходни настроения не са в състояние да ги ограничат. Вървете с твърдението: придвижвам се винаги, при всякакви условия на живота, тъй като няма пътища, забранени за духа и когато соколът се рее над Земята, не можеш да завържеш крилата му на Земята. И именно това утвърждаване на нещо в себе си ще бъде полет за духа, когато неговите крила няма да могат да бъдат завързани. Бъдете винаги в полет или готови за него, даже временно спускайки на Земята. Помнете, че крилата ви могат да бъдат завързани само на Земята. Пазете се от Земята и бъдете на постоянна стража, когато сте на Земята.

222. (30 май). За човека, потопен изцяло в своя личен свят, всепланетният живот не съществува. Реката на света тече, но той пребивава в своя кокошарник, зад пределите на който и не поглежда. С тази кокоша очевидност можете да отделите себе си от действителността дотолкова здраво, че да се наложи даже в Тънкия Свят да останете извън реалния живот. Как да наречем такива хора, ако не слепци, тъй като са слепи за действителността. Йогите-отшелници, отдалечили се от света, взимат ярко участие в Световния и общопланетния живот, тъй като те са се отдалечили от личния живот и са затворили своето съзнание за личния свят. Живеят в уединение с живота на цялото човечество, тъй като, бидейки сред хората и с хората са лишени от тази възможност. Така също и Ние, за да застанем до самите извори на живота и да ръководим неговото течение във всепланетен мащаб Сме принудени да Пребиваваме в Твърдината. Получава се парадокс: за да се утвърди животът трябва да се отделиш от него, за да живееш с интересите на цялото човечество трябва да се отдалечиш от хората и за да убиеш жаждата за личен живот е най-добре да бъдеш сам. Но още по-трудно е да бъдеш в света, но да бъдеш не от света. Да бъдеш сред хората, но да не живееш с личното. Ключът към решаването на този проблем е любовта към хората, любовта към човечеството. С тази любов са Вървели всички велики Духове, с нея са убивали в себе си личното начало и с нея са побеждавали. Животът, явявайки се най-добрият Учител, поставя пред човечеството дилемата: нещо е добро за цялото човечество, за бъдещето, но в дадения момент за мен лично е тежко, неприятно и усложнява много личния живот. Ако Общото Благо се поставя в съзнанието по-високо от личното, въпросът се разрешава правилно даже при личен ущърб, ако е обратно – тогава побеждава егото и тогава тържествува кокошата правда. Самоотвержеността се заключава в това, да се приемат радостно и съзнателно всички явления, отнасящи се до Общата Полза и водещи към нея, даже ако те вървят в разрез с личните интереси и желания. Така се приема и изпива Чашата на Общото Благо. Тя е по силите само на силните и победилите своето его. Иначе ще остане еснафското злословене, недоволството, осъждането и отричането на поредното стъпало на еволюцията, Утвърждавана от Нас в света. Ние Сме завъртели кормилото на световния кораб. Жертвите са огромни и мерките са небивали. В името на прекрасното, сияйно бъдеще се извършват промените, ставащи в света. Те трябва да се приветстват силно, да се разбират и да се вижда Ръката на Владиците в тях. И ако те вървят в разрез с личните интереси и личния живот на някого, значи трябва да се постави общото над личното, тоест да се признае Новата Ера не на думи, а на дело. Конфликтът между личното и Чашата на Общото Благо трябва да бъде разрешен правилно. Тъй като въпросът по същество се поставя така: да бъдеш с Нас или със себе си. Тъй

като Ние не един път Сме Отдавали даже Своите животи за благо на хората. Нас са Ни убивали, Нас са Ни разпъвали, но все пак Ние Сме Идвали в света и Сме Носили Чашата на Общото Благо без да се колебаем, забравяйки за своето лично. Великият План се осъществява и ще се осъществи, но избралият своя път на страната на тези, които са против него, няма да бъде Наш помощник. Новата Страна извършва своя победен път сред невероятни трудности и упоритата съпротива на малките съзнания. Който е с нея, той е с Нас, който е с нея независимо от всички лични неудобства, трудности и лишения, с нея с цялото си сърце и дух, той е Наш помощник. Трябва да се постави предел на недомислието и трябва да се решите и не само за днес, но за цялото бъдеще. Позовани са много, но много ли са тези, които са решили да вървят с Нас докрай, изоставяйки оплакванията, уговорките и личните неудобства. Подвигът не е лесен, когато трябва да стане живот и думите да се въплътят в дела. Но Сеячите на Светлина със своите ръка и крак утвърждават Учението на Живота. Така Те запечатват със своя живот Скрижалите на Завета, донасян от Тях на Земята. Така запечатват със своите дела Учението на Светлината и тези, които вървят след Нас. И благо на този, чиито думи и дела са съзвучни.

223. Великият План е неизменен. Той съвършено не се съчетава с личните интереси на неговите изпълнители, които всеки миг трябва да бъдат готови за всякакви изменения в него, предизвиквани от целесъобразността. Трябва да се разберат неизменността и подвижността на Плана. Подвижността по-трудно се разбира. На малкото съзнание може да изглежда, че подвижността нарушава неизменността, докато в същото време именно неизменността и целесъобразността предизвикват тази подвижност. И ако Ние във всяка минута Сме готови да отложим което и да е започнато дело, то какво да кажем за тези, които са далеч от Нас, но са Наши. И те трябва да бъдат също готови за смяна на условията и обстоятелствата при въплъщаване в живота на Великия План. Ако при всяко изменение смятат, че изменението е предизвикано от слабост и несъстоятелност на Йерархията на Светлината и Водещия Йерарх - това решение не е поради мъдрост. При решаването на световните задачи пред Нас винаги стои едно велико неизвестно – човешкото съзнание, свободната воля на което е неприкосновена. Да бъде събудено то, без да се нарушава свободата, не е лесна задача. Флукуацията на световното съзнание на човечеството е фактор, който, благодарение на постоянните колебания, предизвиква необходимите поправки от Наша страна върху общия ход на явленията. Ние бихме Искали да залеем света със Светлина, но хората упорстват в приемането на Светлината. Човекът е непостоянна величина и подвижността на Плана предвижда това. Оттук и неизбежните изменения. Но самият План е неизменен, дори и да се разклати всичко всичко колебливо по света.

224. И тъй, мислейки за човека се докосваме до неговата аура и влизаме в контакт с нея. Най-главният фактор при този процес ще бъде мисълта. Затова ударението се поставя именно върху мисълта. Много се говори и пише за силата на мисълта и все пак тази сила съвършено не се осъзнава. Не я осъзнават даже и тези, които пишат. А в същото време нейната сила е очевидна и се проявява във всичко. Не е чудно, че тя движи ръцете на човека, но е удивително това, че човек изминавайки четиридесет километра изобщо не си дава сметка за това, че двигател на неговата енергия е била мисълта. И така е във всичко: дом ли се строи,

хидростанция или новия живот в Новата Страна. Всичко се строи с мисълта, тъй като мисълта е в основата на всичко. Мисълта е основата. На тази основа строи и Архатът целия свят на своите действия. Нашите Лъчи, изливани на Земята, се превръщат в мисли, заредени с енергията на Лъчите и тези мисли водят строителите на новия живот. Изпълнението на Великия План се осъществява от мисълта. Изпълнители са всички, които строят в съзвучие с Нашите мисли. Всеки определя своята ценност за еволюцията със степента на съзвучие и съгласуваността с Нашите предназначения. Друга мярка няма. С тях определяме пригодността на хората. Оттук и необходимостта за всеки ясно да улови повелите на Епохата, за да не бъде изхвърлен от потока на еволюцията, както се изхвърля рибата от потока на брега, за да се разложи върху него. Мисълта трябва да се насочи към еволюцията на света и да се види всичко водещо към целта, колкото и необичайно да изглежда. Новото, новото, новото - за старото няма място във великото преустройство, извършвано на Земята. И вие, които имате свободен достъп до съкровищницата на Нашата мисъл, проявете зоркост и бъдете на стража, за да не затъмняват мислите от вчерашния ден вашите съзнания и да не намаляват значението на това, което сега се Дава на света от Владиците на Светлината.

225. (1 юни). Има хора, които сами говорят, а на другите не позволяват да се изказват и не умеят да слушат. При съсредоточването върху явление нека то да говори само за себе си и нека собствените мисли да не пречат на предмета, явлението или човека да изкаже това за себе си, което има да каже. Но често собствените мисли, подобно на речта на бърборивия човек, пречат да се изслушват безмълвните речи на вещите и явленията. За да се знае какво говорят те, трябва да се отдалечиш от себе си, тоест да проявиш известна степен на самоотверженост. И при беседа с хората, за да четеш техните мисли трябва да потушиш своите. Често собствената активност на ума представлява непреодолимо препятствие за това. Егото не може да проникне в душата на вещите; колкото то е по-силно, толкова по-малко разбираема е за него безмълвната реч на обкръжението. Заветът "Отдалечи се от себе си" ще бъде завет на мъдростта. Борбата с его-то има много дълбоко значение, тъй като его-то е препъникамък по Пътя. Космическото знание при наличие на егоцентризъм е невъзможно. Егоизмът не може да се отдели от себе си, тъй като изпълва всичко със себе си, цялото съзнание и всички мисли. Кой е най-яръстият враг на човека? Неговото его. Всяко негово смаляване, подтискане и поражение ще бъде успех. Не е важно какво го намалява и го обуздава - добро е всичко, което го убива. Негово средоточие е астралът, вместилище на всички възжеления. Ако Висшето "Аз" е цитадела на духа, то астралният проводник ще бъде цитадела на низшето "аз". Съзнанието може да съсредоточава преимуществено своята активност или в едното, или в другото. Всяко движение в астралния проводник го усилва и укрепва. Затова безстрастието, тоест пълното замлъкване на астрала ще бъде победа над него. Така утвърденото спокойствие ще бъде проява на преодоляване на егоизма. Някои качества по своето значение са необичайно дълбоки. Дълбочината на спокойствието е неизмерима. Властта над астрала означава и овладяване на огнените енергии на духа. Утвърждавайте спокойствието на всяка цена, тъй като всяка цена, заплащана за него, е несравнима с преимуществата, които то дава. И нима е толкова трудно да се вложи напълно и всецяло собственото сърце към достигането на това изумително качество. Така

също и при проникване в душата на вещите е необходимо пълно съсредоточаване, за да не скачат мислите като бълхи, а да бъдат спокойни. Спокойствието на мисълта е и нейното обуздаване. Без спокойствие съсредоточаването е невъзможно. Спокойствието е многостранно. Само когато е утвърдено може да се познае неговата сила. Всяка неуравновесеност и пламване на астрала е загуба на нещо много ценно - и допусналият го в себе си човек се чувства като обрал самия себе си. И това действително е така, тъй като тези пламвания гасят и унищожават събраните в организма огньове. Затова толкова остро се усеща някаква болезнена и неприятна опустошеност на съзнанието след всяко явление от подобен порядък. То прилича много на усещането за рана, нанесена на тънкото тяло от черна стрела на друго съзнание. Така е и наистина - тези пламвания предизвикват самонаранявания или самопоразяване на тънкото тяло. Неистовият астрал нанася рани на своя притежател. Да разберем, че спокойствието и сдържаността, тоест обуздаността на астрала са основи на преуспяването на духа. Неистовият проводник трябва да се държи чрез волята с капаци на очите и със здравата сребърна юзда на духа. По-добре е да се загуби всичко, отколкото равновесието на духа, тъй като загубата на равновесие означава загуба на всичко. И ако цялото достойние, цялото съкровище е вътре в човека, то колко ли е трагична неговата загуба. Огненото съкровище се нуждае от охрана. Неговите разточители не разбират това и така си нанасят непоправима вреда. Тъй като пари могат да се спечелят и вещи да се придобият, но какво ще напълни опустошената съкровищница на духа? Живите мъртъвци, бродещи по лицето на планетата служат като ярко свидетелство на това докъде довежда угасването на огньовете на духа. Без огньове няма живот. Ето защо кристалите на натрупаните в Чашата огньове се наричат Огнено Съкровище, чудесен Камък, носен от Носителите на Светлина в гърдите.

226. (Майката на Света). Устремеността към Моята Звезда прокарва в пространството канали, които впоследствие ще послужат като пътища за приближаване към Моята Сфера и като възможности за пребиваване в нея. Нито едно усилие в това направление не преминава напразно. Мисълта действа точно и определено, всяка в своята област, по своето предназначение. Мисълта устремена в Моите Сфери служи като средство за Общуване с Мен. Отговарям винаги, но по съзвучие. Оплодотворявам това, което се устремява към Мен. Зовът и откликът ще бъдат основа на пространственото съзвучие. В това се проявява действието на тази същата неизменна формула на живота: “Искайте и ще ви се даде, хлопайте и ще ви отворят, търсете и ще намерите”. Отговарям винаги, но според вестимостта на съзнанието и неговата способност да съзвучи. Затова е добре да се подготвят съдовете, тъй като дошлият с нищо, тоест без тях, ще си и отиде с нищо. Но не Ограничавам с нищо. Призовавам всички под чадъра на Дуккар. Под неговата сянка има място за всички.

227. (2 юни). Пътят е ясен и знаем какво трябва да правим и как да постъпваме и все пак не правим и не постъпваме в съгласие със своето разбиране. Кой и какво в нас предизвиква яркото противодействие на възхода на духа? Врагът вътре, врагът в нас самите, древният враг не един път вече в миналото, далечно и близко, се е опивал да ни отклони от пътищата на Светлината. Този човек е миналото в човека, вехтият човек в нас, атавизмът на вековете, въплътен в астрала, нашето низше, малко “аз”. Правилно е казано, че човекът е това, което трябва да

преодолее в себе си, за да достигне до състоянието на космическо съзнание. Оттук и всички отстъпки, облаги и снизхождение към астрала са препъникамъни по пътеката на Светлината. Ако човек можеше да разбере каква страшна цена плаща за отстъпките пред астрала, много негови постъпки биха станали невъзможни. Тъй като заплащането по сметката не е тук, а главно там, в астралния свят. Тъй като тук той все още някак ходи и се движи, и смята себе си за жив, но там, лишен и лишил себе си от силата на огъня, губи способност за движение и може да стои като истукан. Някой ще лети в безкрайните пространства, а той, лишилият себе си от Светлина, ще стои неподвижно като каменна скала. Ето до какво в крайна сметка довежда разточителството на Агни. Агни може да се изразходва по малко и да изтича незабележимо. Всички малки и дребни чувства го гасят. Раздразнение, недоволство, оплакване, униние, осъждане и всичко, което не е от Светлината гаси нашите Огънове. Така в мрачините на живота незабележимо, но сигурно и неотклонно протича процесът на разпиляване на огненото съкровище. Всеки миг или го натрупваме, или го изразходваме с всяка мисъл, с всяко действие, с всяко свое движение. Големите постъпки са явно забележими, но тъмнината на дребните действия лесно се изплъзва от контрол. Затова е толкова важен общия основен устрем на съзнанието. Когато реката тече към океана, обратните малки течения нямат значение и не могат да я върнат обратно. Така и при достатъчна сила на устрема човешкият микрокосмос включва себе си в общото течение на еволюцията на цялото битие и тогава вече за него не са страшни нито грамадите на миналото, нито гримасите на собствената немощ, тъй като духът е устремен и в огъня на устрема прегарят тежките неизгорели частици от миналото. Става постепенно очистване на организма от отпадъците на миналото. Значи трябва да се напегне устремът. Ако корабът познава пътя и върви към целта, той достига до пристанището, а там може да отстрани от дъното си прилепналите здраво раковини и да се освободи от ненужния товар. Но ако направлението е загубено и не е ясна целта, то няма да се достигне до назначеното. Затова Указвам да се усили дозорът и да се съберат силите в ярък, напегнат устрем към Учителя на Светлината. Указвам да се държите неотделимо. Указвам по-остро да разберете, че пренебрежението към изпълнението на указанията няма да доведе до добро. Допустими са само известно количество грешки. Не си струва да се упорства в противодействието на Светлината, подчинявайки се на желанията на низшето “аз”. Царството на Светлината се превзема със сила. Приложете усилие.

228. (3 юни). Всички дела на човешките ръце на Земята са обречени на разрушаване. Имат се предвид постройките от материален порядък. Такава е участта на вещите. Не трябва да се смущавате от това, тъй като цел на земния труд са натрупванията от него в Чашата. Земните плодове на този труд подлежат на унищожаване от времето и замяна с други. Това може да се види ясно в примера на растенията. Семето изгражда материалната форма на своята проява, за да я отхвърли впоследствие, да изкристализира плодовете на тези усилия в зърното, да даде нова форма и отново да я замени с друга. Ценно е това, което се събира в зърното. Така и плодовете на целия човешки труд, като форма на изразяване енергиите на духа, подлежат на унищожение, а същността им, резултатите се събират в Чашата. Заради това е и трудът. Много дела се извършват даже в краткия период на един живот и изчезват пред очите и нищо от тях не остава на Земята,

даже следа, но хората, които са ги творили са почерпили нещо от тях, нещо са събрали и могат да се движат по-нататък, без да се грижат за това, което го няма. Имало е да кажем дом и са живели в него хора: страдали са, радвали са се, боледували са, умирали са, за нещо са се грижили, сърдили са се и са били заети с нещо. Времето е отминало, всички са се разлетели: някой е умрял, някой е отпътувал и домът е опустял, и вече никой не живее в него, той се разрушава, превръща се в руини и накрая не остава нищо от някога кипялото с живот, веселие и смях гнездо. Такава е участта на всичко: и на къщите, и на градовете, и на цели страни и материци - формите на съществуващия на тях живот се разрушават, умират и се заменят с нови. Трябва да се освободите в съзнанието от привързаността към преходните форми на плодовете на човешките ръце. Нещо е било, отминало и отново няма да се върне, само Той, Гледащият ще продължи да Гледа смяната на външните явления както и преди, но виждайки вече свършено други форми. Затова е добре, наблюдавайки всяко явление или трудейки се над нещо и създавайки нещо да се помни, че е ценно не самото творение на ръцете и не то е целта, а целта на целият този труд е само опитът и знанието, отлагани в Чашата. Всичко ще премине, но опитът ще остане завинаги. Времето изяжда своите деца, тоест формите, породени от него, но духът пребивава вовеки и е вечен. Свидетелят на всичко, съществуващ в него, е Свидетел на това, което преминава пред него. Трудно е да се освободиш от чувството на печал и някаква тъга, осъзнавайки нездравината на всичко. Всички са живели, всичко е било и всичко е било толкова мило на сърцето и не е останало на Земята нищо от това, което е видяло окото. Не е останало и няма да остане след време. И жестът на Учителя на Светлината, изтрил знаците върху пясъка, е поради мъдрост и познаване на живота. Преминава всичко, но миналото е изгорено за огнената йога и духът се устремява единствено в бъдещето за нови находки в труда и нови усилия за ново строителство на живота. Космосът строи, за да разруши и разрушава, за да строи, но така, че всяка нова форма да бъде по-висока и по-свършена от старата, която я предшества.

229. (4 юни). Трудно е да се приеме това, но когато утвърждаването се извършва пред лицето на отричането и го побеждава, то силата на утвърждаването, преодоляло своята противоположност, ще бъде правопрпорционална на силата на отричането. В света на противоположностите, в света на действителността единият полюс на явлението се обуславя и утвърждава от другия. Трябва да бъдеш или горещ, или студен, тоест трябва единият или другият полюс да бъде изразен явно и силно. И само тогава явлението достига нужната сила или напрежение. В противен случай енергията на явлението, бидейки недостатъчно активна, няма да даде желаните следствия. И енергията се изхвърля от потока на еволюцията и се обрича на разложение и унищожение. Ето защо в явленията, подлежащи на утвърждаване с единия от своите полюси, трябва да има достатъчна сила на напрегнатост. Избягвайте инертността, пасивността и половинчатостта във всичко. Пасивността тук трябва да се разбира в смисъл на медиумистичност и безволие, когато съзнанието се отдава на волята на прищевките на вълните на живота, без да се опитва да им противостои и да се бори с тях. Навсякъде и във всичко се изисква активна, твърда, напрегната воля за утвърждаване непоколебимостта на огнения път. Безволевия психизъм и огнената, чувствителна и зорка възприемчивост на

Агни Йога са антиподи на различните състояния на човешкото съзнание, а не полюси на родствени противоположности. Така противоположно начало на Светлината ще бъде Хаосът, а не тъмнината във вашия планетен мащаб. Светлината и Хаосът са космични. Йерархията на тъмните е съдба единствено само на Земята. В явленията на живота трябва да може да се види линията на родствените противоположности, за да може, стоейки в централната точка и бидейки в състояние да управляваш полюсите на явленията, да не допуснеш грешка, приемайки орела за сврака.

230. (5 юни). Същността на човека се напоява с вибрациите или еманациите на средата, която го обкръжава, но силните духове напояват сами тази среда и не се поддават на нейното влияние, а обратно, сами влияят на нея. Участието на болшинството е да се подчиняват. Разбира се, влияят всички и всички внасят нещо свое, но обикновено в унисон с това обкръжение, сякаш съзвучейки с него на задаваната от него нота. “Мъжът” не вървящ по “съвета на нечестивите” се отклонява от въздействията на вибрациите от определен порядък, които иначе биха проникнали в неговия микрокосмос и биха произвели върху него отрицателно въздействие. Това, в което съзнанието се потапя външно, звучи дълго в него. Трябва или да бъдеш силен дотолкова, че да неутрализираш това влияние, или пък да се отклониш от него, ако още не достигат силите. Затова при решаване на въпроса за това да се влиза ли в контакт с едно или друго обкръжение е необходимо да се отчете факторът на собствената воля, тоест дали тя е толкова слаба, че да е принудена да се подчини на тези външни въздействия на поредното обкръжение или е по-силна от тях. Цялата работа е в способността за преодоляване. Добре е ако влиянията са добри. Тогава с тях може и да не се бориш. Но в случай на тъмни въздействия и невъзможност да се неутрализират, то трябва да се избягва опасността да поставяш себе си под определения точен удар на тъмните. Човек диша, попивайки в себе си аромата или зловонието на обкръжаващото, диша с всяка пора на тялото. Ушите, очите, всички обвивки поемат) в себе си от това обкръжение това, с което то е изпълнено. От кален водоем може да се почерпи само кална вода. Добри са Слънцето, въздухът, зеленината, цветята, ароматите на горите и полята – с това е добра природата. Закритите, задушни помещения, където стават човешките сбирща са наситени със зловонието на човешките аури, пот, мисли и чувства. Малко някой мисли за красота, малко някой живее със силата на духа, малко са мислещите ясносйайно. Затова еманациите на сбирщата са зловредни и отровни, както на големите, така и на малките, тъй като действат особено силно върху съзнанието благодарение на обединената вибрация на колектива. Трябва да се повиши идейността на човешките обединения, трябва да се даде храна на душата, която я възвишава и облагородява. Мислете и вие къде ходите и с кого влизате в допир, тъй като всички влияят. Всичко влиза в съзнанието и всичко му въздейства. Да бъде силен не на всеки е по плещите. Но даже силните духове изпитват дълбока печал, виждайки с какво е изпълнено това, което се намира около човека. Този въпрос е необичайно важен. Защото човек се храни от обкръжаващата среда. И ако нейните излъчвания са отровни, отравянето е неизбежно. Всяка отрова има противоотрова, с всяко отравяне може да се бориш и да неутрализираш неговите следствия, ако волята стои на пост. Не трябва да бъдеш безволев роб на всички влияния, които могат да се случат по пътя. Човекът не е

марионетка за всевъзможни въздействия, не е навиваща се кукла, не е пазарен палячо, а дух, имащ безспорно и явно правото на първородство, на утвърждаване свободата на своята воля. Трябва само тя да се утвърждава навсякъде и винаги като неотменим прерогатив на духа. Цялата трудност е в това, че цялото обкръжение, искаме ли това или не, нахлува в съзнанието, изпълва го и звучи в него с цялата сила, с която ние допускаме това звучене. Именно способността да отговаря и заинтересоваността на астрала обуславят дълбочината на въздействие. Именно с нещо съзвучащо, тоест намиращо се в нас, човек отговаря на тези въздействия. За чистия всичко е чисто. За оптимиста всичко е радостно, за тъмния всичко е тъмно, за човека в дълбока скръб всичко е печално. Така вътрешното състояние обуславя и външното въздействие. Човек може в известна степен да опази своя микрокосмос от потъпкването му от тъмнината, която е наоколо, ако светлината в него вече се е разгоряла. Но е нужен дозор на волята, нужно е осъзнаване на това колко силно влияе обкръжаващата среда, нахлувайки в съзнанието и изпълвайки го, и оцветявайки неговия вътрешен свят със своя цвят. И само този, който познава своя път и Учителя на Светлината, може съзнателно да се бори за своята свобода, за своето право на независимо мислене, за това да не става роб на случайни комбинации на външни условия. Учете се да опазвате свободата на духа. Владиците на Светлината, идващи в света, са Насищали със Своята Светлина не само средата, която Ги е обкръжавала, но и съзнанията на цели народи за цяла Епоха. По същия начин, но в по-малка степен, са постъпвали и близките на Тях и други високи духове. Старайте се да приличате на Тях в живота, озарявайки го със своята светлина, а не насищайки го с тъмнина. И тогава вашият път ще бъде победен. И ще познавате Служенето, Служенето на Светлината в Името на Владичите.

231. Така и смятайте, че животът се заключава в преодоляване на себе си и в преодоляване на обкръжаващото в себе си, по този начин преодолявайки го вън. Всички хора се стремят да влияят на другите съзнателно или несъзнателно и всички някак влияят. Степента и характера на това влияние може да се определи безпогрешно. И ако то е неправилно и тегли надолу, то как да се намерят сили в себе си да му се противопостави? Знаете за Учителя и знаете пътищата, затова вашето съждение ще бъде безпогрешно, ако приложите към него мярката на Светлината. В тази Светлина всичко тъмно незабавно ще прояви своята същност и скритото ще стане изведнъж явно. Тъмнината не обича немигащия поглед на Светлината, тъй като не може да се скрие. Уча ви на познаване на човешката природа, Уча ви да виждате хората оголени в тяхната неприкрита същност. Не за осъждане, а за това да знаете и да не се съблазните от тъмнината. Хората за Нас са като отворени книги. Учете се да четете книгите на човешките души. Иначе ще пребивавате в илюзиите на Майя. Учителят затова и Учи, за да внесе във вашето разбиране на хората и живота постоянно своята поправка. Вървете със Светлината на Владиката, осветявайки с нея своя път.

232. (6 юни). (Гуру). Приеми вест. Събитията се наливат в отредената Чаша. Всичко ще се сбъдне. И вие, назначени според сроковете, дръжте своето съзнание в разбиране. Първата вест получихте чрез мен, получавате и втората. Срокът между тях е голям, но Планът е подвижен. Обещаното лято дойде. Очаквайте настъпващия срок. Ще застанете при изворите на тези струи, които носят

промените. Чудесното скрито ще стане чудесна действителност. Нима мислиш, че ти е дадено толкова, за да нахрани единствено теб? Твоята съдба, начертана във звездите, те издига и възвисява от пълната неизвестност на светлината на деня и ще те постави там, където се вършат делата. Получихте свидетелство за Близостта и опора във всичко. Някога в нужда, но даже без опита на всичките тези години, получи нужното от Владиката и можа да възприемеш срочните Указания, толкова повече ще можеш сега, когато зад гърба ти е дългият опит. Запази пълна увереност и равновесие, тъй като времето ще бъде такова, когато ще трябва да се стои непоколебимо. Онези ще се колебаят и вълнуват, тъй като не знаят, но ти ще знаеш и Учителят ще бъде явно с теб и ще проявяваш със себе си скалата на духа. Може да се строи само върху Камъка, върху Камъка на здравата основа. И кой знае какво Може да ти изпрати Владиката в дар за утвърждаване мощта на духа и успешно изпълнение на Поръчението. Само не трябва да се удивляваш на нищо и трябва да бъдеш готов. Готовността на духа е задължително условие. Възможно е да се разрушат големи дела, ако неочакваността нанесе поражение на същността на духа. Затова Учителят Указва, че спокойствието трябва да се запази на всяка цена. Нека онези, които не знаят, да се поразяват и да изпаднат в невменяемо състояние. Но за теб задържането на равновесието ще бъде залог за успех при изпълнение на Поръчението. Никой няма да знае, но ти ще знаеш, тъй като Владиката ще те постави на кръстопътя, по който ще преминат множества: едни надясно към Владиката, други наляво – в тъмнината. И тези, които ще дойдат на кръстопътя, ще направят последния избор. А сили ще ти Даде Той, Водещият те към Светлината, да изпълниш мисията на живота. Не се смущавай от своята незначителност: ти си малък, но Владиката е Огромна. Сливайки се с Него можеш да станеш огромен. Тъй като даже Владиката сам по себе си е нищо, ако не Проявява и не е Слят в едно със Своя Владика, Който Е в Него. “Отецът, Пребиваващ в Мен, Той Твори” - така е Казал Сам Спасителят. Ще вървиш в Името на Владиката и с Неговото Име ще твориш.

233. Приятелю Мой, в Нашите дела обичайните мерки трябва да се оставят. Нима електричеството, радиото, телевизията, атомният двигател са чудо? Чудеса няма. Има знание. Чудесата са за невежите. И Ние просто Знаем това, което не знае тълпата и даже вашите учени. И Знаем, и Виждаме, и Можем много. Така също и ти се опитай да разбереш, че с Нас невъзможното става възможно. На Нас Ни е нужно съзнанието на Нашите хора, отсъдени от сроковете, да бъде готово да вмести най-поразяващото, необичайното, ненарушавайки (без да се нарушава) равновесието на техния дух. Тъй като Нашите хора са вършители. Да се твори делото може само в пълно въоръжение, пълно овладяване на всички способности на организма. Затова Ние Отменихме чудесата за Нашите хора. Най-чудното, най-необичайното, най-поразяващото Вкарваме в рамките на закона и ограничаваме в пределите на познанието, тоест Правим достъпно за знание и изучаване. Отсъдената Светлина е огромна, но достъпната за човешкия ум нейна сфера все пак е в пределите на познаването. Вървим към отсъдения срок, вървим бързо. И той трябва да се посрещне очаквано-неочаквано. И да се чака трябва с умение, без да се изразходват силите напразно. Това очакване е наситено със знание и увереност в абсолютната неизбежност на това, което подлежи да бъде. Подготвям съзнанието за неизбежността на идващото бъдеще. Аз Казах.

234. (7 юни). Сине Мой, всичко учи човека, ако той си даде труд да помисли над всичко, което се случва с него. Да се учиш можеш винаги и навсякъде, постоянно извличайки от течащите покрай съзнанието явления опита, който е толкова нужен за духа, нужен защото заради този опит именно му е даден животът в тялото, в плътните условия. Същността на ученичеството се заключава именно в разбирането на това и разбирането на живота под този ъгъл. Добре и полезно е от уроците на живота да се правят съзнателни изводи, все едно влагаш пари в банката. Така и може да се гледа на всяко явление: какво крие то в себе си, на какво учи и какво е възможно да се извлече от него. Няма безразлични явления. Този процес на натрупване на знания и опит от живота тече постоянно. Дори понякога може и да се чудиш колко богато е обкръжаващото с безпределни възможности да обогатява духа с нови находки. Тази градивна устременост към натрупване в Чашата на опит от текущия живот и ще бъде правилното решение на проблема на живота. Всяко възплъщение има пред себе си тази основна задача - променят се само детайлите и характера на придобиваните знания, а същността на процеса си остава неизменна: да се извлече от земния живот всичко, което той е в състояние да даде. Разбира се, този опит трябва да бъде разнообразен, тъй като животът е разностранен и повтаряне на аналогични условия има само тогава, когато урокът не е усвоен и неговото съдържание е отминало напразно. В школата на живота е възможно двойко отношение към това, което се дава: пасивно и активно. Първото възприема пасивно давания опит – така живее болшинството. Второто търси в живота само на какво още да се поучи и какво още може да извлече и как да създаде най-благоприятстващи процеса условия. Човекът взема сам, без да чака милости и подаяния. Той взема своята карма в ръцете си, тъй като земната карма на човека се заключава именно в това да се придобие земен опит и да се разшири съзнанието. Не е нужно нито да се пришпорва, нито да се удря с камшик коня, който бяга сам. Сам, сам, сам, със своите усилия, със своята воля, със своята готовност и желание. Със своето желание да познае, да научи и да преумножи съкровището на своите придобивки - така се устремява ученикът и Ръката на Учителя е над неговия живот, и целта е известна, и жътвата е плодonoсна.

235. (8 юни). Когато условията, обстоятелствата или хората изчерпят себе си, те си отиват от живота на човека, а също и изпитанията, изпълнили своето предназначение, и всички явления, изиграли своята роля. Така завършва също и земния живот, ако е изчерпано всичко, което може да даде поредното възплъщение. Изчерпаността на условията означава, че енергиите, съществуващи дотогава и даващи импулс за движение прекратяват своята активност, отдръпват се и трябва да се заменят с нови. Да се опитваш насила да продължаваш тези условия значи да се стремиш да вдъхнеш живот в това, което вече е умряло и изживяло своите електрони. Този момент, когато настъпва край на нещо, трябва да може да се отчита безпогрешно, за да не се изразходват напразно сили за това, което подлежи на смяна. Но хората обикновено се вкопчват за черупката на заминаващите си явления неразбирайки, че те са изживели себе си и че мъртвото не може да се съживи. Така си отиват хората от живота на човека, така си отива всичко, изиграло своята роля. И колко такива са си отишли, изчерпали себе си при контакта – хора, обстоятелства, явления. Новата среща с изчерпалия себе си човек вече нищо няма да донесе, нищо няма да даде, освен пустота и отсъствие на всякакъв интерес,

както и чувство на печал. Няма да тъжим за това, особено за хората, тъй като са възможни напълно нови срещи, но вече с нови придобивки на техните участници, когато те ще могат, срещайки се един друг, да се обогатят взаимно. Когато пясъците покриват някога цветущата и мощна страна, това е предизвикано от същото: условията на живот са се изчерпали изцяло. Участниците в този живот често извършват грешка, устремявайки своя взор към миналото, пълно с величие и сила. Но по-добре е да се мисли за бъдещето, тъй като заминалият си народ някога и някъде ще се появи отново, ще утвърди своята сила и ще достигне още по-голям разцвет. Животът на растението е запазен в семето. Така и животът на цели народи се съсредоточава и кристализира при заминаването им от земната арена в невидими зърна в пространството. Как иначе да се обясни блестящия разцвет и подем на някои народи, например Древна Елада? Всичко расте, всичко се развива и всичко си има своето време. Род дохожда и род отхожда, идват и си отиват хората, но Владиката на Светлината остава навеки в нерушима връзка с тези, които вървят след Него. Учителят и ученикът са неразривни, тъй като ученикът не може да изчерпи Учителя на Светлината. Някои си заминават неосъзнали връзката, заминават, за да се върнат отново, ако заминаването не е в тъмнината за служене на тъмните. Трябва отчетливо да се улови изчерпаността на обичайните условия, ако тя е настъпила и да не се опитвате да ги задържите насила. Нищо няма да се получи, освен разрушение. Но има случаи, когато в момент на напрежение на неизчерпаните енергии нишката на живота или течението на условията се прекъсва изведнъж. Решението трябва да се търси в кармата. Това явление е необичайно болезнено, тъй като енергиите ще продължат да действат по избраното направление дотогава, докато не изчерпят напълно себе си. Ако те са от висок порядък - няма опасност. Ако са от нисък - цялата тежест ляга върху техния породител. Едно може да се каже: не се привързвайте към нищо и няма да имате нищо да губите, не смятайте нищо за свое. И помнете, че това, което ви принадлежи в духа е неотменимо ваше. И опората в живота за вас е една – Учителят.

236. (9 юни). Осъзнаването на себе си в Лъча е невъзможно без напрегнато преодоляване на средата, обкръжаваща човека. Борбата на Лъча с вибрациите на тази среда е неизбежна и нейната арена е вътрешният свят на стремящия се да осъзнае Лъча. Той е толкова далеч от всичко това, което обикновено изпълва човешките мисли! Той е необикновен. Да бъдеш в Него е победа над суетата, победа над Майя, победа над накипа на живота. Пребиваването в Лъча не е лесно. То задължава за много. Човекът, който се е докоснал до Лъча и пребивава в него, не може да живее обикновен живот. Борбата между обичайното и необичайното, което влиза в живота се усилва. За да се приобщиш към Светлината на Лъча трябва да предадеш своето сърце на Владиката. И накъде без сърцето? Тъй като където е вашето сърце, там е и вашето съзнание и мисъл. Основен и най-мощен двигател на сърцето е любовта. Казано е: „Възлюби твоя Господ с цялото си сърце, с всичките си помисли“. Господ - Господар – Владика - неразбирането е вложило в думата Господ, която означава Владика, понятието Бог и с това е отдалечило конкретното и близкото, заменяйки го с далечното и непознаваемото, тъй като кой и къде някога е видял Бога, но хората са видели Владиката, който им е Казал, че ще Пребъде с тях винаги, във всичките дни, до свършека на века. Затова е Идвал в света, за да знаят и

да не могат да отрекат видяното. Идвал е не един път. И хората са усещали проявата на Лъча и са въздавали почит във вековете, тъй като несъмненото е неотречимо. А сега Казвам: „Устремете се да разберете насъщността на проявата на Лъча”. Лъчът изисква осъзнаване. Осъзнаването е вече почти овладяване. Да овладееш съкровената сила на Лъча, ставайки сякаш негова част и негов изразител, ще бъде достижение на йога. Постигналите Лъча Ние Наричаме носители на Лъчите на Владиката. Неговата асимилация не е лесна и изисква продължително време. Даже при хилядолетна връзка организъмът трябва да се приспособи към него, тъй като плътта трудно се съчетава с огъня. Втората трудност е друга: напрежението на Лъча се усилва през цялото време, тъй като в процеса на асимилация обвивките се научават да вибрират с все по-голямо и по-голямо напрежение, тоест способността за вместиране огнената същност на Лъча постоянно се задълбочава, разширява и усилва. За да се постигне Лъчът в цялата негова мощ съзнанието на възприемащия трябва да достигне равнището на съзнанието на Владиката, което за човека от дадения, четвърти Кръг е невъзможно. Затова трябва да се разбере, че човек може да черпи безпределно от Лъча и въпреки това да не успее да достигне неговата дълбочина, колкото и да е била огромна събраната жътва. Но нищо не стои на място, в потока на еволюцията Владиката върви след Своя Владика. Това още повече усилва неизчерпаемостта на Лъча. И когато Беззвучният Глас Казва: „Няма да Замлъкна”, - тогава човек може да усети, че вратата към безпределното Знание и безпределните възможности за получаване и находки са отворени за него. Тайната на Лъча е голяма. Тя може да се приотвори и да се докосне, но да се изчерпи... никога. Тогава ще започнете да разбирате Тайнството на битието в Светлината на Лъча. Всичко получавате по Лъча. Път на безкрайно получаване даровете на Светлината – така Наричаме пътя на Лъча. Затова Казвам: „Вървете по чертата на Лъча, тоест нека Лъчът да очертае кръга от възможности, отварящи се пред вас. Осъзнавайте себе си постоянно в Лъча”. Лъчът е с вас винаги, но изисква съзнателно отношение към себе си. Когато дивакът се доближи до пулта за управление на огромен автоматичен завод, той спира объркан, тъй като не знае за какво съществува цялата тази най-сложна апаратура, обслужвана от един човек. Структурата на Лъча е по-сложна, но знаещият уверено използва това, което е усвоил практически и практически прилага тези енергии на Лъча, до разбирането на които е достигнал. Владиката на Светлината, Водещ вашата планета, управлява чрез Лъчите. Силата на Лъча е огромна. На всеки избран и утвърден ученик е присвоен индивидуален лъч. Ако цялата мощ на Лъчите на Огнения Апарат на Владиката би се съсредоточила върху ученика, организъмът би се изпепелил и би изгорял. Оттук необходимостта от постепенна асимилация даже на тази част от Лъча, която ученикът може да приеме без вреда за своя апарат или опасност от огнена смърт. Силата на Лъча е огромна. Изисква се нов подход и ново разбиране на сферата на духовните явления. Въвежда се нов предмет, нова наука - психотехника и психомеханика, поставяща явленията от духовен порядък на чисто научно-техническа основа. Възторзите, умиленията и сълзите на благост вече са недостатъчни. Знанието застава на тяхното място и науката, неизменно и неотречимо утвърждаваща сложността и тънкостта на духовните явления и невидимия живот, и наличието на трите свята. Светът на тънките прояви на енергията е безпределен. И днес човекът започва да се доближава до него,

въоръжен с всички достижения на науката. Запомнете: съществуващото е неотречимо. То може да се познава или да не се познава, но отричането ще бъде нелепо и представлява съдба на невежите. Така Казва Владиката на Шамбала в преддверието на Новото Стъпало на развитие на човешкото знание.

237. Не е голяма заслуга да бъдеш мъдър с Мъдростта на Учителя на Светлината, тъй като тази Мъдрост е Негова, а не ваша, но е голяма заслуга при нейната проява да се покаже постоянство. Мъдростта на вековете става ваше достояние. Проявете постоянство в стремежа към получаване даровете на Светлината. Сега, когато всичко се колебае, е особено трудно да се изпълни това. Умът се мята и чувствата се променят, стихии се устремяват да извадят от равновесие и проводниците. Трудно време. Всичко слабо се отдалечава от Светлината и се устремява към външната тъмнина. И тези, които са устояли, са толкова малко. Толкова по-ценен е всеки останал в Светлината. Толкова повече ще Усилим явно всеки останал с Нас. Онези, заминаващите, мислят да намерят нещо извън Нас. Но всичките им надежди ще бъдат напразни. Без Нас няма нищо. И докосналите се до Светлината съзнания вече никога няма да намерят нищо съответно, ако продължават да търсят извън Нас. Така и ги Наричаме – обречени на вечните търсения на неудовлетвореността. Как по-добре да се каже, че всичко е съсредоточено в човека, вътре в него? И ако там нещо е неблагоприятно, то цялото благополучие на света няма да го поправи. За какво е притежаването на вещи, животът в излишък и в изобилие със земни плодове, ако вътре не е добре? Човекът няма да бъде щастлив. По-добре е да бъдеш щастлив, нямайки нищо, отколкото нещастен, притежавайки всичко. Цялата работа е в това какво е вътре и как. Всичко е вътре във вас. Там и се стремете да утвърдите своя мир, за да стане той опора и цитадела на духа, за да можете да посрещнете вълните на външния свят твърдо. Иначе няма да устоите, тъй като всичко се колебае.

238. (10 юни). Сине Мой, движенията в обвивките са нужни не сами по себе си, а само като опит, донасящ плодове и е добре при това ако астралът е възможно по-малко активен. Когато се отварят центровете може да се счита, че той вече е изиграл своята роля и повече не е нужен. Всяка обвивка последователно играе доминираща роля, за да я предаде по-нагоре. Това е и разбираемо, тъй като целта на еволюцията е да даде битие, вечно битие на човека в огненото тяло. Целта може да се постигне с постепенно освобождаване от по-грубите проводници. Целта е далечна и все пак някои духове вече на Земята са постигнали степената на освобождаване от астрала. Може да се наблюдава в живота как в отделни хора той се проявява в различна степен на интензивност. У някои той е ярко активен и изпълва със своите движения цялото съзнание на човека. У някои е подчинен на волята. У други се показва на повърхността само понякога. Същото може да се каже и за астралните обвивки. Подвижникът достигнал стъпалото на озарението не живее със своя астрал. Смятаме неистовите прояви на астрала за разрушителни в ученика. Движенията в астралната обвивка нарушават течението на токовете както вътре в самия микрокосмос, така и извън него, нарушавайки хармоничното възприемане на енергиите на пространствените вълни. Гърчовете на астрала изкривяват огледалото на съзнанието и веднага заменят действителността с очевидност, привиждаща се през пелената на астралните чувства. Всеки път, когато астралните вихри го завладяват, човек се потопява в света на нереалността и след

това свободния дух става роб на своята неистово беснееща обвивка. Зрелище наистина печално. Може да мислиш, да имаш чувства, да усещаш остро мъка и радост, но не трябва да им даваш власт над себе си. На всяко нежелателно движение в астрала трябва да се противопостави толкова голяма степен на напрегнато спокойствие. Иначе как ще победиш себе си? Сдържаното чувство е сила, която може веднага да се използва именно против това, което е предизвикало пламването на астрала и да се подчини на волята не само самият астрал, но и условията, стремящи се да го извадят от равновесие. Равновесието е велика сила. Удържайте го на всяка цена и, утвърдили спокойствието, сами диктувайте със своята воля текущите условия на живота. Сами изберете какво ви харесва повече - участта на роба или съдбата на победителя, победил себе си в духа.

239. (11 юни). Лъчът, присвоен на ученика и изпратен на него е съзвучен с неговата същност. Който е усетил какво значи да се пребивава в Лъчите на Нашата Грижа, знае за какво Говорим. Разбира се, от Лъчите на Владиката могат да черпят всички, но присвоеният Лъч носи особено задание и насища същността на ученика с елементи, утвърждавани в него от Учителя на даденото, преминавано от него стъпало. Понятието за лъча трябва да се осъзнае по-дълбоко и по-широко. Знаем за лъча на окото. Лъчът на окото физически е ограничен в пределите на видимостта, лъчът на третото око не е ограничен от нищо. Може да се говори за лъч на мисълта, устремен от центъра на съзнанието към избрания лъч или обект. Силата на тези лъчи е неотречима. Всеки е имал възможност да наблюдава как са реагирали хората на въздействието на физическия поглед или на лъча на далечната мисъл. Степените на това влияние са различни: всичко зависи от изпращащото лъча съзнание. Когато съсредоточеността е достатъчна и волята е силна, въздействието е много осезателно. Но лъч в пълния смисъл на тази дума е възможен само при отворени центрове, когато неговата същност е оцветена с техните огньове. За начало е добре устремявайки мисълта да се направи така, че цялото същество на човека да вземе пълно неразделено участие в това. Пълнотата на съсредоточаването именно и означава тази всецялост на неразделения, неполовинчат устрем на човешкия микрокосмос. Волята ръководи събраността на съзнанието и волята също изпраща и лъча. Изпращането на мисли е именно и изпращане на лъчи. Но в точното значение на тази дума лъчът на мисълта се оцветява с цвета на аурата, което е възможно само при отварящи се центрове. Но и през центровете, още несъбудили се, силата на лъча не е малка, ако е проявено пълно съсредоточаване. Мислен лъч може да се изпраща по целия свят, без да се ограничава само до Земята, а във всички светове, невидимите също. Нека лъчът на мисълта да бъде лъч светлина. Тъй като и черните мисли също летят по света и донасят много вреда. Трябва да се осъзнае своята сила и безпределността на разпространение на мисълта. Лети накъдето е изпратена, като стрелата от лъка. Трябва ярко и картинно да си представяте този процес. Това не е фантазия, не е въображение, а мощно действие на закона. Енергиите на мисълта се носят по всички направления, прорязвайки пространството. В тях дял има всеки. Мислените пратки са важни, тъй като приобщават човека към пространствената работа и живота в пространството. Но мислете ясносйно. Не е добре да се замърсява аурата на Земята с мисли не от Светлината и мислите, отнасящи се до хората, нека да бъдат възвишаващи съзнанието. Мислете за другите като за по-добри, отколкото те са в действителност

– това ще ги възвиши или мислете за тях като за такива, каквито бихте искали да ги видите. Концентрацията върху недостатъците на хората ги усилва и им придава енергия за проява. Става обратното на това, което би искал самият мислител, тоест изпращащият мисълта в пространството. Както механикът управлява прожектора, насочвайки неговия лъч накъдето трябва, точно така и човек може свободно да насочи лъча на своята мисъл накъдето той поиска. Учителят Насища с Лъча Си всички стремежи на ученика. Следователно от Лъча може да се черпи според устрема. И каквото и да отпрати той към Учителя на Светлината, неговият стремеж ще бъде наситен. Черпете от силата на Лъча, използвайки закона за притеглянето: за лост ще служи педалът на устремността.

240. (12 юни). Разбитата ваза не може да се направи цяла. Чувствата не могат и не искат да се примирят с това, и се стремят да създадат илюзията за нерушимост на съществуващите някога взаимоотношения. Но пукнатините, поправени щателно и с труд, прозират през наложените слоеве от най-добри опити да се поправи делото и дават да се знае за себе си. Въпросът е в това да се чака ли до края, когато той ще дойде сам или пък сам да поставиш край на всичко, не дочаквайки неговото идване. По-добре е да си отидеш с развети знамена и лице обърнато смело към неизбежността, със сърце несломено от мъка и с воля несломена от живота. Посятите дълбоко причини ще дадат своите кълнове - неизбежното не може да се избегне. Участи на даващото сърце е да бъде напълно изоставено от всички, които са получили даровете на сърцето. Такава е вечната съдба на даването. Нито благодарност, нито признателност, нито внимание не чакайте от страна на получилите – получили, те ще си отидат. А верен приятел е толкова трудно да се намери, както в приказката - щастлив човек. Намерили само един и той нямал нищо, даже дреха да облече върху себе си за излекуване от болестта. И наистина: за да бъдеш щастлив не трябва да имаш нищо или, в крайна сметка, да не смяташ нищо и никого за свой. Много нещастия произтичат от призрачното понятие за собственост даже на чувствата на хората, даже на дружбата и любовта или другите високи движения на сърцето. Няма нищо наше и нищо не ни принадлежи. Нищо не е мое. Ще намерим сили смело да погледнем живота в очите. Боли от прекъснатите нишки на сърцето. Но няма нищо здраво. Единствено само Учителят е винаги Неизменен и Близък в Надземното, над всички земни явления.

241. (13 юни). Има периоди в живота на човека, когато за него е по-добре да замлъкне вътрешно - да сведе активността до нула. Разбира се, не тогава, когато сърцето пламти с огньовете, Христос се е уединявал в пустинята. Но сега няма къде да се уединиш в пустинята на живота и не можеш да избягаш от живота. Значи трябва да замлъкнеш така, че външната активност да се ограничи само до жизнено най-необходимото и неизбежното. Много непоправими дела могат да се извършат, когато гаснат огньовете. По-добре е да замлъкнеш и да засилиш контрола над себе си до предела. Арфата на духа може да звучи, но е възможно звученето на струните да се прекрати. И точно тогава е по-добре да потушиш себе си: движението в обвивките без огньовете на духа няма да бъде светлоносно. В момента на мълчание на духа докосването до човешките аури може да бъде много болезнено. Ако не можеш да посрещнеш излъчванията на насрещните аури със своята светлина е трудно да се защитиш, когато тези излъчвания са зли или дисхармонични. Добре е

да бъдеш сред природата, но при условие, че се стремиш да почерпиш от нея, без да заглушаваш нейното звучене със своята нота. Вълнообразно-спиралното придвижване на съзнанията не може да се избегне. Тези колебания са неотвратими както полусите на единната вещ - гребен на вълната и падина. И не трябва да се огорчавате прекалено. Но трябва да се пазите от хората, тъй като могат да терзаят, възползвайки се от незащитеността на аурата. Привеждането на обвивките в мълчание означава утвърждаване на равновесието и властта над тях. Равновесието е сила, значи в минути на най-голяма слабост можете да станете най-силни. Опитайте да замлъкнете вътрешно, когато от вас отвън изискват големи прояви на чувствата. Говорете, отговаряйте, правете това, което трябва, но вътрешно зъмлъкнете духом. Това ще бъде концентрация на всички сили, на всички енергии вътре. В моментите на опустошеност на съзнанието всяко излишно изразходване на енергията е недопустимо. Трябва да запазите себе си.

242. (14 юни). Сине Мой, на течението на твоите дни противопостави течението на Моите Дни и се стреми да се задържиш в разбирането на Моите Дни, за да достигнеш до Моя Ден. Много дни в обикновения човешки живот преминават пред съзнанието на хората - като песъчинки, които са безброй. Но в Моите Дни ще усетиш Диханието на Космическия Живот, възнесъл се духом над суетата на деня. За тази цел на духа се дават крила. Крилатата мисъл ще възнесе и с крилатата мисъл ще се докоснеш до това, което е недостъпно за обичайното мислене. Утвърждавай въпреки упорството на плътта и нейните илюзии, действителността на Невидимия Свят. Живей в двата свята, но тясно обединени и свързани помежду си, за да не изгубиш разбирането на действителността. Да виждаш само материалната страна на явленията, достъпни за обикновеното око, значи да виждаш само половината от явлението, корените на което се губят в Тънкия Свят. Такова разбиране ще бъде винаги едностранчиво и несъвършено, тоест невярно. Биполарното зрение включва и плътната, и тънката видимост. За да видите това различие сравнете физическия облик на човека с целия негов вътрешен свят, продължаващ в невидимостта, сравнете плътната обвивка с другите тела, недостъпни за земното зрение и явно ще разберете за какво двустранно и пълно разбиране на явленията от живота Говорим Ние. Замисляйте се за текущите явления на живота, прониквайки в тяхната невидима дълбочина. Виждаме само външните форми на това, което със своята основа е потопено в невидимостта, както ледената планина в дълбината на океана. Опитът дава представа за това каква е тази част от ледената грамада, невидима за окото. По същия начин и при много други неща опитът ще помогне невидимото за мозъка да се види със сърцето и духа. Може да държите в съзнанието си това, което е видимо за окото, за да може същността на явлението толкова по-лесно да застане пред вътрешното око. Тъй като, удържайки външното, удържахме по този начин и явлението в цялост и трябва само да се насочи към него лъча на мисълта. Така държейки пред очите Моето Изображение духом се докосвате до Моята Същност и невидимото започва да проявява себе си във видимото. Държейки в съзнанието това, което е достъпно за възприятието, се старайте да проникнете зад покривалото на външната форма, било то като слушате човешката реч или наблюдавате изражението на очите, или виждате явно усмивката върху черепа. С една дума, зад всичко, което донасят външните чувства, се стремете да видите невидимото, скрито зад тях. Особено

интересно е да се наблюдава и усеща вътрешния човек под външната достъпна форма. Сложно и продължително е познанието на човешката същност. Понякога се изискват много години, за да разкрие човек себе си, затова не вярвайте на думите и даже на делата, но се доверете на чувството на сърцето, ако то се е събудило. Затова и Говорим за сърцето и познаването със сърцето. И там, където мозъкът няма да види, чувствителното сърце ще усети. Гледайте с очите на сърцето. Учете се да виждате с тях, иначе ще заприличате на слепци, макар и с очи. Не затова ли Учителят Нарича често хората слепци? Не затова ли, че те виждат само очевидността - света на половинчатата действителност? По-често се вслушвайте в това, което казва сърцето и което казват на сърцето хората и вещите сами за себе си, без да му натрапвате своите собствени неверни и повърхностни мозъчни впечатления. Използвайте реакцията на сърцето. В химията се използва реакцията на лакмуса или други индикатори, а вие използвайте реакцията на сърцето. Използвайте често този изумителен прибор на човешкия апарат и той ще се изтънчава и усъвършенства непрестанно. Отворете очите на сърцето.

243. Има и още едно явление, подлежащо на осъзнаване - това явление е непреходната реалност на собствената вътрешна същност – вечна, неунищожима и нерушима. Най-устойчивото, най-здравото, най-нерушимото е вътре в човека, ако ще да се разтресат планините и да се разлюлее твърдта. Трябва някак да се спрете за миг в своя бяг през живота и да разберете, че това движение е живот. Но Той, пребиваващият в нас, Той, Мълчаливо Гледащият, Той, Безмълвният Регистратор - Той е неподвижен и извън потока на живота. Той единствено и само Гледа и Регистрира. Той е от Вечността в човека над света на преходните сенки. Той е само Гледащ, Свидетел на това, което е проявено в света за духа.

244. (15 юни). Не е нужна много замърсеност, за да спре сложната машина. Вие, замърсители, пресичащи пътя на себе си, помислете за най-тънкия апарат на човешкия организъм - как ще функционира той, ако е допуснат боклук? Тънките енергии могат да се проявят само тогава, когато хармонично свързаната работа на целия организъм не се нарушава. Няма грижливост в човека по отношение на самия себе си. Дали е пияница или пушач, или чревоугодник, или сексуален маниак, всички те са разрушители на своя земен дом и на своята духовна структура. Ако можеха да видят невидимото, което е около тях и става в самите тях, наистина биха се ужасили от сътворяваното разрушение. Едно може да се каже: следствията са неизбежни и ще си кажат думата в съответното време, когато извършеното вече не може да се поправи. Трябва да се съкратят пътеките на разпуснатост. Нека целеустремеността да води към целта, а не да отдалечава от нея. Проявете разбиране.

245. (16 юни). Изпратих те в света, за да можеш в него да почерпиш опит от опознаването на живота и срещнатите хора. Учи се. Егоизмът пречи да се учиш, изпълвайки съзнанието с лични преживявания. Отдалечи се от себе си, което и ще бъде безлично съзерцаване на живота. Личното винаги оцветява явленията в своя цвят, изкривявайки неговата същност. На делата на свършено чуждите и далечни хора гледаме отстрани, без да внасяме личен елемент. Така също трябва да гледаме и на самия себе си - сякаш това е съвсем странично лице. Може даже да си представяш как би била оценена тази същата постъпка, ако тя беше извършена от друг човек, а не от теб самия. Именно от самия себе си трябва да се откъснеш в

съжденията за явленията от живота и своите постъпки. Всеки е съдия сам на себе си. Не е страшен никакъв съд: нито нито земен, нито Надземен за този, който може сам да съди безпристрастно себе си и своите постъпки. Всеки има в себе си съдията.

246. (17 юни). Когато човечеството се е разделило на две части и едната се е присъединила към полюса на Светлината, а другата – на тъмнината, то проблема за служене на Светлината става особено остър. Всички въпроси на живота се разрешават напълно ако се разбере, че по средата не трябва да се остава. Всеки служи или на Светлината, или на тъмнината. Няма средно положение. И каквото и да става с вас или с някой друг, каквото и да бъде вашата лична съдба или съдбата на който и да било човек, несъмнено е едно: цялото негово бъдеще се решава от присъединяването му към единия от полюсите. И решението се заключава в служене на Светлината. Могат да попитат как да се служи на Светлината, ако условията не позволяват, ако е невъзможно да се осъществи това в желаните форми, ако всичко е против: и хората, и обстоятелствата, и общото течение на събитията. Какво да се прави тогава? Какво да се прави когато най-добрите начинания са се разрушавали, най-добрите са умрели или пострадали и най-светлите начинания са унищожени и сведени до нула? Какво да се прави тогава? Приятелю, разберете, че Служенето на Светлината в най-главната своя основа, без която то е невъзможно, се заключава в това, че човек носи в своята аура светлина и я излъчва около себе си като насища с нея пространството и оздравява и одухотворява сферата около себе си на разстояние, съответстващо на силата на тези излъчвания. В своята аура Служителят на Светлината носи Благо на планетата, на която живее. И тогава и делата, и думите, и постъпките, и всичко, което върши човек, се превръща само в акомпанимент на светлоносимостта на духа. Ако вътре няма светлина и аурата не я излъчва, това, което върши човек, не може да бъде наситено със светлина. Но ако тази светлина изхожда от неговата същност, наистина се извършва Служене на Светлината, каквото и да става наоколо и в каквито и условия да се намира духът, носещ светлина за света в себе си. И даже ако външно нищо не се твори, но аурата свети като Слънце, носителят на съкровището на Светлината изпълнява своето предназначение в живота. Затова трябва да се изоставят всички съжаления, всички недоумения, всички оплаквания от това, че някъде нещо не се е състояло или че при някакви условия Служенето на Светлината и работата в Името на Владиците са невъзможни. Работниците на Светлината, ако те са действително нейни Носители, където и да се намират продължават да носят своята Светлина на света и да Служат на Светлината било в този земен свят или в Надземния Свят. И техните дела, наситени със Светлина, не умират в пространството, но в съответното време ще донесат плодове. Тъй като само за ограниченото разбиране нещо свършва или изглежда неосъществено. Запомнете: няма такива условия, каквито и да са те, в които Служенето на Светлината да бъде невъзможно, ако самият човек вече свети с невидима светлина. Висшето и единствено ценно Служене на Светлината се заключава именно в това да се носят в своята аура еманациите на Светлината, излъчвайки ги наоколо. Йогите-отшелници познават това Велико Служене. Всички Велики Духове го знаят. Знайте и вие. И насочете всички свои сили не към нещо външно, а към трансмутацията на вътрешните огънове. В света има толкова малко Светлина и

толкова малко хора, внасящи светлина. Носете своята светлина, внасяйки я във всичко обкръжаващо ви, не тъгувайте за това, че не можете да правите това, което бихте искали и да работите така, както ви се струва, че трябва да бъде. Главното не е във външната работа, а в това какво носи вашата аура на света – Светлина или тъмнина. Носителите на тъмнина внасят тъмнина, тъй като техните излъчвания са тъмни. А вие носете светлина и ще се наричате Носители на Светлина или Синове на Светлината. Затова Казвам: когато външното яростно се изправя срещу всички ваши начинания, отделете всички ваши сили не за това външно, а за вашето вътрешно, тъй като без вътрешната светлина всички външни дела са нищо. Не са нужни даже и думи. Мълчаливата жертва на Служенето на Светлината се твори без думи. Мълчаливият подвиг в живота е по-труден от обичайния. Разбира се, нужни са и дела, но когато ги допускат сроковете. Деянията на мисълта са по-силни от земните деяния, тъй като земните деяния са невъзможни без мисъл. Разбирайте делата широко: същността на човешките действия не се заключава в махане на ръцете и в пъргавина на краката. И често мощта на невидимото мълчаливо действие от светлината е безкрайно по-силно от видимите действия. Помислете за светлоносните действия, за действията, извършвани в мълчание. Всичко велико се твори невидимо, със силата на еманациите на аурата на Носителите на Светлина и с мощта на светлоносната мисъл.

247. Отговарям на втория въпрос: „Претърпелият докрай ще бъде спасен”. Тоест духът, неугасил своите огньове независимо от всичко, ще бъде действително истински носител на светлина. И кой знае чии огньове е запалил той по пътя на своите тежки изпитания и колко такива са били запалени, и колко светлина е внесъл той там, където е пребивавал, и как е преумножил своята сила? Кой може да каже това и да съди за това, ако духът е претърпял докрай, без да се сломи? Оставете съжденията на невежеството, те са неверни. У Нас мерките са други. Учете се не само да гледате, но и да виждате.

248. (Гуру). Спомни си нашето седене на Тибетското плато. Беше непоносимо тежко. Но Владиката Допусна това. Да си спомним хилядите изтерзани и умъртвени. Такива са пътищата на Светлината. Нито привилегии, нито преимущества не трябва да се очакват по пътя на подвига. Но чашата на страданията е неизбежна винаги, ако особени условия не дадат други предначертания. Защо това е така? В благополучие огньовете на духа не се разпалват. Колкото по-висок е духът, толкова по-труден е подвигът. Търсачите на Съкровища плащат тежка дан за Камъка Алатир, ако го намерят.

249. (18 юни). Трябва да се преразгледа старото църковно разбиране за Божието милосърдие. Не милосърдие, а всеместване. Великото Космическо Пространство вмести в себе си всичко и за всекиго има място под Слънцето. И за добрия, и за злия. Вмества всекиго и всеки получава по съзвучие. И ако избралият пътя на злото внезапно завие по пътя на Светлината, пространството веднага реагира на това, отговаряйки на съзнанието по съзвучие. На зова следва отклик – този закон на пространството е отворен за всички и всичко. Добрият зов ще отзвучи съответно и пространството ще отговори с добро. А злата пратка ще донесе отрова според своята сила. Но колкото и да е лош човек, ако сърцето му изведнъж се обърне към Светлината, отговорът ще е наситен със Светлина, тъй като какъвто е зовът, такъв е и откликът. Наричат това Божие милосърдие, сякаш

някой някого наказва или прощава, докато между другото действа безличния Космичен Закон. И колкото и ниско да падне човек, всяко пълносърдечно устремяване към Светлината никога не остава без отговор, а ще бъде съзвучно плодно. За дребното съзнание понятието милосърдие е по-близо или канонът на Господа. Но наказва или прощава човек сам себе си, тъй като има в себе си съдия, и даже не наказва и не прощава, а просто пожънва това, което е посял, подчинявайки се на неумолимия закон за причините и следствията, тоест на Кармата. Трябва да се помни, че вратата на Висшия Свят са отворени за обръщащото се съзнание и ако между него и човека застава глуха стена, значи енергиите на съзнанието, обръщащо се към този Свят, са лишени от елементи, съзвучни на него. Тази достъпност на Висшето е нерушима и всичко зависи от обръщащото се съзнание. Затова е и било Казано някога: дошлия при Мен няма да изгоня. Този закон следват и всички Йерарси, стоящи върху Стълбата на Светлината. И дошлият в последния час получава също толкова, колкото и този, който е дошъл първи. Само се обърнете и ще ви залее сиянието на Безпределността, тъй като даровете на Космоса са щедри.

250. Аз Съм с вас винаги, но защо ли толкова често вие не сте с Мен? С какви илюзии на Майя сте изпълнени, когато сте далеч от Мен? И какво мислите вие, преследвайки блатните огънчета на призрачните чувства? Те ще се изплъзнат и ще изчезнат и ще бъде така пусто наоколо, и ще бъде така пусто на сърцето. Аз Съм Камъкът на вечната основа на живота, защо във вашите постройки искате да минете без Мен? Когато Учителят Влезе във всички ваши дела като неотменима основа на всички дела, строите вашия дом на духа върху Камъка и строите здраво. Така строи знаещият пътя. Така строите и вие. Така постъпвайте винаги и във всичко и Аз ще Бъда винаги с вас и наблизо.

251. (19 юни). Законът на живота е такъв, че всяка монада сама строи проводници за себе си, за да изрази чрез тях своите придобивки на различните планове на битието. Без физическото тяло тя не може да се прояви на физическия план, без тънкото тяло - на астралния план и без тялото на Светлината – в Моите Сфери. На стъпалото на ученичеството изграждането на тялото на Светлината става съзнателно. Учителят Води процеса планомерно. Но ученикът взема дейно участие в тази най-сложна работа. Разбира се, Висшите Сфери могат да бъдат докоснати, но трябва да имаш в себе си това, с което става това съприкосновение. С други думи, човек трябва да натрупа и събере в себе си елементи на безсмъртието, светеща материя, огън, отварящ вратата в тези Висши Сфери. Този процес преминава под знака на постоянното изтъняване. Когато бъде отхвърлена плътната обвивка и астралът се разтвори, наслоенията, обличащи монадата, ще позволят на тялото на Светлината да се прояви вече по-свободно, ако тънкото тяло е достатъчно развито. Но и то трябва да бъде отхвърлено също така, както е било отхвърлено и физическото тяло; някога настъпва момент, в който нищо по-низше не облича вече тялото на Светлината и тогава човек вижда себе си в своя висш аспект. Всичко най-добро, изтънено и най-духовно, което е събрал той през всички свои животи, тогава има възможност да изрази себе си във вид на висшата, превъплъщаваща се Индивидуалност на човека. Но ако не са били събрани достатъчно светлоносни елементи, проявата на духа на духовния план е невъзможна. Оттук може да се разбере, че един заминава във Висшия Свят с богати

натрупвания и възможности, друг – нищ. Отлаганията на най-тънките енергии се събират в Чашата. Но те трябва да се съберат. Ученикът ги събира съзнателно. Те не могат да бъдат събрани нито със злоба, нито с раздразнение, нито с пороци, нито със страсти, нито със служене на плътта, нито с разпуснатост. При тези условия събраното ще бъде друго и проводниците, наситени с елементи на тъмни енергии, няма да бъдат допуснати във Висшите Сфери, тъй като се привличат към Земята и подземните сфери. Така може да се разбере, че с всяко свое движение човек създава тази област за духа, в която и ще пребивава - дом за духа, ако е духовен. Можете да си представите проводниците, които са изградили за себе си пианицата, наркоманът или служителят на порока. Елементите, които ги съставляват, ще съзвучат само на вибрации от определен порядък, насищащи ниските слоеве и няма да е възможно да се измъкнеш от този ужас, тъй като даже при желание човек няма с какво да съзвучи на вибрациите на Висшите Слоеви. Съзвучието управлява света. Всеки съзвучи с това, което е в него, с това, което е вън. И ако вътре е тъмнина, то как може тя да съзвучи на Светлината? Но даже искра от нея, ако се е разгоряла в съзнанието, може да се разгори в пламък. Затова са ценни даже малките искри на духа. Затова даже и малкото знание за възможностите на Светлината е вече благотворно, тъй като крие в себе си възможността за възход. Стремете се ясно да разберете, че всеки пожънва само това, което е посял и че животът в Надземния Свят е пряко и логично следствие на земния живот. Някои се надяват на нещо; за какво са надеждите, когато приведените в действие енергии на Земята продължават да се устремяват по това същото, дадено им от волята направление. Как може човекът, заминаващ си от Земята в черните огньове на неистовата злоба, да разчита, че злобните енергии ще го отведат в Обителта на Светлината или ще му дадат щастливо съществуване. Причината и следствието са полюси на едно и също явление и ако то е наситено с тъмнина, то тъмнината ще породи само тъмнина. Но устремилният своя дух към Светлината, със Светлината и в Светлината ще пребъде. Затова Казвам: „Сейте разумно сега семената на бъдещите възможности, кълновете на които неизбежно ще ви се наложи да пожънете”.

252. (20 юни). Съдба на човека е творчеството. Всичко, което вижда окото наоколо и в безпределното пространство, всичко е продукт на творчеството на духа. Целта на еволюцията е да изведе човека на най-високите стъпала на творчеството. Планетните Духове също са били някога хора. Сега Те са Творци и Създатели на светове. Това е върхът на могъществото на духа, макар и все още не най-високият. Мечтаят за окултно могъщество, за магически пръстени и вълшебни жезли, за шапки-невидимки и летящи килимчета. Но творческата съдба е по-високо от всички тези детски мечти, защото наистина поставя човека на стъпалото на боговете, на стъпалото на богочовека, тъй като всичко е в него, в дълбините на неговото същество. Потенциалът на човешкия дух е огромен, дълбок и неизчерпаем. Хората се стремят към богатство и преходна земна слава, хората искат толкова малко в сравнение с огромните възможности, представляващи тяхна космическа съдба, наследство и неотменимо право. Всичко е засе съдържа в човека: всички апарати, всички лаборатории, всички прибори, всички изобретения на науката. Търсят нови енергии, но те са в човека, експериментират с енергията на атома, но и тя е във властта на човешкия дух, мислят за междупланетни преходи, но духът може да лети и и да се лети може в духа, тъй като в човека се съдържа

всичко. И всички опити на науката не са нищо друго, освен стремеж да се намери и да утвърди във това, което се съдържа в собствения потенциал, в неизчерпаемата и безпределна сложност на човешката същност. Наистина, Казвам ви, вие сте богове. Думите на Спасителя съдържат в себе си нещо, за което на хората не достига смелост да мислят и да бъдат последователни докрай. Невежите ще крещат: невъзможно, недостижимо, човекът е смъртен и немошен. Да! Смъртен, да! Немошен, но немощно и смъртно е тялото, а духът е безсмъртен и човек живее в безпределността, живее вечно, натрупвайки съкровища на волята, енергията и сърцето, задълбочавайки и умножавайки знанието и своята власт над всяка плът, тоест над материята на всички планове, видима и невидима. По този безкраен път е възможен безпределен ръст на могъществото на човека. Някой чете мисли, някой ходи по нагорещени въглини, някой вижда бъдещето и чете миналото като отворена книга, някой лекува на разстояние, някой се издига във въздуха, с една дума човешкият апарат произвежда хиляди чудесни феномени. Това, което е достижимо за един, е достижимо за всички. Това трябва да се осъзнае и недостижимото днес е достижимо утре или след хиляда, сто хиляди, милиони години. Но в разпореждане на човека е вечността. Следователно е достижимо всичко. От живот в живот, от възплъщение във възплъщение, на този план и на другия, на тази планета и на бъдещите обиталища на духа, по този най-чуден път нагоре към безграничното могъщество на духа може да се достигне всичко. И това, което днес е било по-малко от най-малкото зърно на достижение, в идващите векове ще даде своите кълнове и ще стане мощна сила. Трябва само да се разбере със сърцето и да се почувства с духа тази единна неизменна цел на живота - да станете сътворци на Пламенните Логоси и да съумеете да пренесете тази идея ярка и непомътнена през всички животи, умножавайки и натрупвайки дадената на човека от началото на времето космическа власт над материята във всички форми на нейните прояви. Някой ще се уплаши от величието и трудността на задачата. Но страхът не е от мъдрост. Някой няма да повярва. Някой ще предпочете лещената чорба пред величието на духа. Но някой ще разбере, че от малкото зърно израства огромно дърво и че самата Безпределност дава гаранция на духа за вседостъпността на неговите стремежи. Всемогъщество, всевиждане, всезнание – това е крайната цел на еволюцията на духа и тези, които стоят върху Стълбата на Йерархията на Светлината, ги притежават в различни степени, но никой не може да каже, че някой е достигнал самия връх на всички тези височайши качества на духа, тъй като Безпределност означава безпределна възможност за еволюция и усъвършенстване на всичко, което се намира в нея, до Великите и Най-Висшите Духове. Всичко се движи, развива се и расте в своята мощ и този космически процес няма предел. Съдба на човека на вашата Земя е да разбере своето космическо предназначение и, разбрал, да внесе в живота на всеки ден осъзнаването, че трябва да се започне, макар и с най-малкото, да се утвърждават в себе си на дело и практически, сега, в този живот, зачатъците и зародишите на тези огромни възможности. Нека те да бъдат малки, но плодът узрява във времето. И съвсем не е важна тяхната незначителност, но е необичайно важно, че нещо, макар и най-малко, е било утвърдено и е получило начало, импулс за движение, за да може във вековете по пътя на безпределното развитие на духа това малко да стане голямо, а после и огромно. По този начин всяко преодоляване на каквото и да било

ражда сила. И всяко практическо утвърждаване примата на духа над плътта донася власт над материята и енергиите. Разберете значението на най-малкото в живота. То води към достигане на недостижимото, към вседостижимост и всемогъщество на духа. Запомнете: за духа е достижимо всичко, тъй като духът е огън, съществуващ във вечността. Днес, сега мъдро разхвърляйте по своя път в Безпределността зърната на бъдещите достижения и знайте, че ще достигнете всичко, на което вашият дух поставя начало.

253. (21 юни). Ще разберат ли, ако Кажа, че най-краткият път към космическото могъщество на духа преминава през изкуството. Пътят към овладяване на творческата мощ води през изкуството. Да! Да! Да! Чрез изкуство е най-лесно от всичко да се доближиш до овладяването на материята и огнените енергии. Ще Поясня: скулпторът, художникът, писателят и композиторият - всички те са длъжни да овладеят до съвършенство: скулпторът – плътната материя, художникът – боите и умението да ги съчетава хармонично, писателят – тънката астрална материя, композиторият – енергията на звука. Вземете книгата на велик писател. Виждате подвързията, листовите хартия и печатните букви–символи, зад които са скрити невидимите за физическото око на хората картини и образи, създадени от творческата мисъл на художника на словото. Всички те са невидими, тях ги няма върху листовите на книгата. Само с помощта на външни символи и обозначения могат да се видят с духовното око. Писателят твори на невидимия план. Това творчество е дълбоко окултно, то е скрито и рязко различно от физическия свят – света на материалните форми и може да бъде запечатано само с помощта на символи, тоест букви и думи - техните съчетания. Писателят твори на астралния и тънък план, създавайки живи и реални форми, невидими за обикновеното око, но явно видими за ясновиждащото око. Това творчество е окултно, тоест скрито. Скулпторът твори явно, но възплъщавайки астралната идея във форма, тоест мисълта – в астрална форма, а последната – във физическа. Художникът, без да знае това, се стреми да овладее скáлата на светлината и умението да комбинира спектъра на цвета във видими форми, запечатани върху платното. За да се възпроизведат и изобразят трябва да се видят и да се задържат вибрациите на светлината в третото око - да се видят и задържат, за да се възпроизведат после. Задържайки в съзнанието видения по-рано пейзаж или лице на човек, или някакво особено съчетание на боите и виждайки с вътрешното зрение запечатания образ, художникът проявява своята власт над материалните вибрации на енергията от светлинната скала и, използвайки я, твори. Композиторият твори в сферата на звуците, използвайки същия този процес, но по звуковата скала. Всички тези видове изкуства се обуславят от владенето на енергиите и материята от определен вид и всички те водят към умението да се владеят те. Особено характерно е не репродуктивното творчество, а синтетичното, когато творецът създава съвършено нови форми, по-рано не съществували и не виждани от него. Композиторият, художникът и писателят творят от енергията на звука, цвета или астралната енергия. Не може да се прояви творчество, ако не се овладее известен вид енергии и техните материални изразни средства. Изкуството довежда до тази власт над определени сфери и дава в ръцете на човека могъщ творчески лост. Но това е само приближаване към далечната цел, към властта над всички видове материи и енергии. Но трябва да се осъзнае какво дава на художника дори и само

овладяването на своята сфера. Ако мисленият образ, ясен и отчетлив, вече сам по себе си се стреми да се въплъти в плътни форми, каква ли сила притежават отчетливите, ясни и устремени форми на мисълта на майстора на четката. Но обикновено за това никой не мисли. И творческата мощ е устремена само в едно направление. Творчество без огън е невъзможно. Мисълта става огнено напрегната и всички продукти на творчеството на духа се насищат с огън. Огнените образи и форми живеят векове, опазвани от огньовете. Всички тези видове творчество са единствено само стъпала към по-нататъшното развитие на творческата мощ, към висша такава, когато на твореца вече не са нужни нито бои, нито земни четки, нищо материално за изразяване и утвърждаване продуктите на творчеството на духа във видими материални форми. В началото беше Словото и Словото беше от Бога, и Бог беше Слово. Космическото творчество е основано върху Словото, върху звука - мощен посредник на творчеството на Космическия живот. Музиката въвежда човека в света на звуците. Окултното значение на звука е дълбоко, съкровено и пълно с неизречена мощ. Овладейвайки енергията на звука човек се доближава до изворите на космическа мощ. Със звук може да се разруши стъклен съд, със звук може да се разруши скала. Звукът е мощна сила. Изкуството води към овладяване на звука. Музикалната област е единствено само начално стъпало. Но трябва да се знае, трябва да се знае най-дълбокото, съкровено значение на цвета, звука и формата и тяхната взаимовръзка. Трябва да се разбере как хармоничното тяхно съчетаване дава в резултат прекрасно цвете или чудесен аромат, или красива форма, представляваща продукт на тяхната съгласуваност или на тяхното съзвучие. Като велик художник Създателят на Планетата твори от тънката светеща материя нужните форми. Степените на творчество са безпределни и земното изкуство води човека по тези стъпала към безпределните възможности на космическото творчество.

254. (22 юни). Думите и делата човешки! Колко се различават те помежду си и колко често не съответстват едно на друго! Това несъответствие между дума и дело поражда разрушителен дисонанс и в пространството, и в микрокосмоса на човека. Формата не съзвучи на съдържанието, вътрешното изразение - на външното. Загрижен съм за това във вашите ученици да има пълно съответствие между вътрешното съдържание и външното изразяване на тяхната същност. Това и ще бъде вече известна степен на съгласуваност. Когато тя е достигната и единството на проявите е възстановено, вече е възможно да продължим по-нататък с обединената сила на хармоничните енергии. Лъжата е признак на слабост. Лъжата изопачава действителността и нарушава стойността на действията и тяхната монолитност. Нищо здраво никога не се е създавало върху лъжа, но са били разрушени много добри начинания. Трябва да се намери в себе си мъжество да се изгони лъжата от живота и, преди всичко, от себе си. Охраната на съкровено не е лъжа, охраната на близките от тежките удари на съдбата не е лъжа. Лъжа е жалкото, угодливо, страхливо отстъпление в угода на хората пред суровата действителност. Лъжата е прикриване на тъмнината с привидна истина. Лъжата е съзнателен опит да се изопачи истината или действителното положение на нещата. Лъжата е изопачение на действителността. Лъжата и тъмнината са неразделни. Нейната същност се крие в боязливостта на човешката природа, в страха. Боейки се да каже неизбежната истина човек повече губи, казвайки лъжа. Тези, които лъжат,

не са уважавани, тъй като лъжецът не уважава себе си и потъпква достойнството на своя дух. Лъжата е унижителна. Трябва или да се мълчи, или да се говори истината. Истината в предателски ръце може да нанесе вреда. Трябва да можеш умело да мълчиш. Именно съзнателното, преднамерено изопачаване на действителността е особено вредно. Ако всяко действие е пряко следствие на някакви причини, то какво ще бъде следствието на лъжата? Веригата на лъжата е тъмна полоса в пространството, протегната от миналото в бъдещето. Заменяйте лъжата с истина. Посевите на лъжата са остри, бодливи и горчиви. Човек мами себе си и сам жъне и плодовете. Измамата поражда разрушителен дисонанс в същността на самия човек, а този дисонанс гаси огньовете. Твърде огромна е цената, заплащана за собствената слабост. Мамещият не е духовно силен. Лъжата и силата на духа са несъвместими. Прибъгвайки към лъжа човек губи от силата си. Трябва да се замени лъжата с истина или пък просто да се мълчи.

255. (23 юни). Животът е вечен! С него е наситен целият Космос. Живее всичко. Не формите на живот са вечни, а животът, проявяващ се в тях и чрез тях. Вечен е духът на човека, но не обвивките, чрез които се изразява той. Вечното се проявява чрез временното. Всички проявени форми са временни. Но е вечно това, което се проявява чрез тях. Но живеем във Вечността, във вечния поток на безсмъртната същност на живота, проявяваща се чрез смъртта на преходната форма; Писанията говорят за вечен живот. Той е наоколо и в нас: във всяка жива клетка, растение, животно и човек. Но за да се осъзнае това съзнанието трябва да се пренесе от смъртните низши обвивки в Безсмъртната превъплъщаваща се Триада, в огненото тяло, в тялото на духа, в тялото на Светлината. Съзнанието може да бъде пренесено през живота в плътното тяло в тялото на Светлината, ако то е вече сформирано. То се изгражда от човека от елементите на безсмъртие, неподлежащи на смърт. Всичко свързано с тялото или смъртните обвивки подлежи на смърт, тоест на замяна на износените обвивки с нови. Стареят и се отхвърлят всички те, до менталното тяло включително, оставяйки в зърното на духа плодовете на опита, събрани чрез посредничеството на всички тях заедно и на всяка поотделно на съответните планове. Даже намирайки се във физическото тяло духът има възможност да събира плодовете на опита в невидимите планове, например по време на сън, особено ако проводниците са вече разчленени поне в някаква степен. Събирачите на Светлина или на елементи на безсмъртието, намирайки се в плътно тяло могат съзнателно да ги натрупват. Всичко това, което е свързано или ограничено само от плътните условия и простиращо се във времето само за годините на плътното съществуване, има свой смъртен предел, но е заповядана безпределност. Значи духът трябва да се изтръгне от този предел на малкото ограничено съществуване. Това е възможно, ако съзнанието се е разширило достатъчно, за да разбере, че човек живее във вечността, където и да се намира и в каквато и обвивка да се проявява неговият дух. Тогава печатът на вечния живот се налага върху всичко, което прави човек и което го обкръжава и тогава всички негови действия и постъпки се простират в Безпределността чрез безкрайната верига от причини и следствия. Целият жизнен опит се отлага в Чашата, която е една за всички въплъщения. Ние не сме временни, а безпределни. Именно осъзнаването на себе си в Безпределността на битието, в каквато и форма да се проявява духът, ще бъде и придобиването на вечен живот. Фактически в него и

живеем, но отсъства осъзнаване. Нищо не свършва и нищо не започва. А всичко само продължава от живот в живот. Човекът вижда в един живот начало и край. Това не е вярно, тъй като всяка способност в човека има многовековна давност. С тези способности в различни комбинации от сканди идва и с тях си отива, като запазва опита на вековете в Чашата. Целта на живота е натрупване на опит, изразяващ се в кристални огнени отлагания, събирани в Чашата. Съкровището от енергия, натрупано в Чашата, остава в нея завинаги. Нас Ни наричат безсмъртни, тъй като Ние Сме Достигнали степента на непрекъснатост на съзнанието, издигайки го от низшите проводници в Сферата на Светлоносната Триада на Духа. Указваме и на вас пътя към това. Живейте не в настоящето, а в бъдещето, във вечното. За бъдещето е Казано много. В бъдещето е всичко. Но това бъдеще без осъзнаване на Вечното и Безпределността е също така безплодно, както и настоящето или миналото. Само Безпределността осмисля всичко и дава разбиране за вечността на живота. Линията на земния живот трябва да се продължи в Безпределността. Нищо няма край, тъй като има битие в Безпределността. Разрушаването на видимата форма не е край, тъй като остава невидимата същност на явлението, имаща проява поне на видимия план и по-дълбоко. Седмичната структура или природа на проявените форми показва четирите низши смъртни степени и трите безсмъртни. Атомът също е безсмъртен. Безсмъртно е всичко съществуващо, всичко съществуващо е вечно в своите Висши принципи. Планът за проява на безсмъртното е Огненият Свят и огнените тела на проявените форми имат в него своето вечно битие. Но еволюцията се движи напред и изисква безпределно строителство на всичко, което е проявено в света. Огненото се проявява в плътното и плътните условия са най-плодоносни като среда, като нива, богата на чернозем, можеща да даде най-обилен урожай. За Огнения Свят и безпределния живот в него пределните условия на земния живот са безусловно нужни. За съществуването на каквото и да било е нужна определена среда. Тази среда за развитие и еволюция на духа ще бъде именно плътният свят като стъпало към Висшите Светове. В плътния свят се утвърждават и кристализират тези енергии, които са нужни за проявяване в Огнения Свят. Тъй като каквото свържете или утвърдите на Земята, ще бъде утвърдено и там. Следователно земния живот и земното е поле за утвърждаване на безсмъртните елементи на вечния живот в човешкия микрокосмос. Това разбиране ще бъде и пътя на живота. Какво сте направили вие, за да утвърдите в себе си победа над смъртта? Какви елементи от Безпределността сте събрали в своето съзнание? Какво сте натрупали в Чашата в това ваше въплъщение? С какво ще преминете Великия Праг? И как смятате вие да прекарате останалите години от земния живот? Какво ще преумножите и какво ще натрупате, за да обогатите Чашата? Всяко действие на човека, разбрал своя път, ще стане осмислено. Аз Указах Пътя, тъй като Аз Съм Пътя, Истината и Живота.

256. Всяко достижение изисква осъзнаване. Великият художник, неосъзнал съкровено то значение на цвета, светлината и боите, ще бъде все пак само човек. Но осъзналият съкровена същност на творческото въображение, можещо да създава от невидимата материя ярки мисли, живи образи на невидимия план, е вече йог, стоящ до изворите на могъщество на духа. Всичко изисква осъзнаване в цялата своя дълбочина. Затова и най-съкровените и най-чудни способности на човека, но с обичайното разбиране, правят човека обикновен и остават без последствия, тоест

не му дават власт над плътта и не му позволяват да овладее материята. Учете се да мислите.

257. Обвързаността на съзнанието с външните условия е привидна, тъй като е съсредоточена във въображението. Стига да се разрушат тези постройки и свързаността се разрушава. Продуктите на въображението се проектират от вън и се натрапват от външните условия, докато в същото време печатът, утвърждаващ характера на тази свързаност на душата, се налага от самото съзнание, на което въображението е покорен слуга. Така решението за свобода или свързаност лежи в съзнанието, а не извън него и зависи от волята.

258. (24 юни). (Майката на Света). Полетът в духа е ограничен от устрема на духа. Да си представиш себе си на Далечна Звезда, откъсвайки се от Земята, не е просто и не е лесно. Именно центърът на съзнание се пренася върху обекта на устременост, сякаш оставяйки всичко земно, до тялото включително. Опитът е необичайно полезен, тъй като да усетиш себе си свободен в духа от обкръжаващите вещи и тялото ще бъде вече степен на достижение. Този опит показва, че отхвърляйки цялото плътно обкръжение и даже тялото, човек не престава да бъде самия себе си. И че всичко, което той наистина притежава, е съсредоточено в духа, а не вън от него. За да се пропътува от един град в друг трябва да вземеш със себе си някакви вещи и дрехи, а за да се пренесеш в духа на Далечна Планета не е нужно нищо да взимаш със себе си, нужно е даже обратното, всичко да се остави на Земята, даже тялото, даже астрала. За междупланетни полети е пригодно само менталното тяло. Но е по-добре да се лети в огненото тяло, тялото на Светлината. Устремявайки се с мисъл към Мен и докосвайки аурата на Моята Планета можеш магнитно да се опитваш да извлечеш от нейните енергии, енергии съзвучни на духа. Това и ще бъде съприкосновение с Резервоара на Космическата Мисъл. Възможно е и на Земята, но устремът към Далечните Светове се дава като следващо стъпало на достижение на духа. Творчеството на човека на Висшите Планове е много по-съвършено, отколкото на Земята. Липсва тази инертност, съпротивляемост и противодействие на материята, която в своята същност е много по-изтънчена, отколкото на Земята. Колкото по-висока е планетата, толкова по-пластична и по-подвижна е материята и толкова по-лесно се подчинява на духа. Хаотичното състояние на човешкото мислене на вашата Земя предизвиква катастрофи, бури и различни неуравновесености. Хармоничното състояние на съзнанията на хората, населяващи Висшите Светове, създава и съответстващото обкръжение много по-бързо и по-лесно, отколкото на Земята. На Висшите Планети хората са много красиви. Но е достатъчно да се нарушат законите на хармонията и физическото тяло незабавно реагира като отразява в материята язвите на духа. Затова там няма място за нищо низко и несъвършено. У вас на Земята земното тяло прикрива много ужаси, но там това е просто невъзможно. Нечестивецът унищожава сам себе си именно благодарение на пластичността на материята и лесната ѝ реакция на въздействието на волята. За злата воля няма място на Висшите Светове. Тя е обречена на бързо самоунищожение. Затова творчеството на хората там е насочено към красотата, хармонията и Светлината. Както хората при вас се грижат за дрехи, храна и заплата, така и там проявяват насъщна грижа да служат на красотата и да творят с красотата. Животът е изпълнен с красота и изкуството е достойние на всички и е форма на изразяване на живота. Планетата е украсена със

съзнателния труд и усилията на населяващото я човечество и е превърната в прекрасна цветуща градина. Няма климатични, геоложки и магнитни неравновесия. Заградителната мрежа на планетната аура е необичайно здрава и устойчива и здраво охранява от пространствени опасности и изненади. Магнетизмът на Слънцето в своите колебания се уравновесява от тази защитна мрежа. Подземният огън се регулира от психическата енергия на човечеството, която може да се управлява, тъй като тя е обединена хармонично от Индивидуалността, Водеща планетата. Съгласуваността между човечеството и Йерархията на Светлината е пълна. Управлението е йерархично. Всичко се върши в съответствие с Космическата Воля. Трудът е поставен като основа на живота - радостният труд, творческият труд, безпределният труд. Овлабяването на някои видове Космически Енергии освобождава от тежкия физически труд и дава в ръцете на охрата неизчерпаеми възможности за усъвършенстване. Борбата за овладяване на нови стъпала на Знанието и нови, неподчинени още Космически Енергии е огнена и напрегната. Твори духът и сложността, и тромавостта на земните машини се заменя от човешкия апарат, създаващ в своите лаборатории нужните за творчество елементи и привеждащ в движение огнените енергии на микрокосмоса. За пример може да кажем, че нощем хората осветяват със своята аура своето обкръжение. Освен това на тях им служи кондензирана пространствена Светлина, поради което не са нужни нито електростанции, нито сложно оборудване. Просто с волята посредством особени проводници от пространството се коагулира кълбо светлина. Светилниците на духа светят, както лампите във вашите храмове. Имате опит в това на Земята, когато в древните светилища върховният йерофант е предизвиквал от небето пространствения Огън, запалващ светилниците на храма. В сравнение с вашата Земя животът там изглежда като рай, осъществен в плътни форми. Но този рай, ако се съпостави с още по-висока планета, изглежда блед и сив, тъй като колкото по-висока е Звездата, толкова по-съвършени са формите на живот, осъществявани на нея. Предел в Безпределността няма. Много от това, което е необходимо и неизбежно у вас на Земята, там е съвършено ненужно. Ненужни са банките, парите, отчетността, разписките, писмата, пощата във вашето разбиране. Не са нужни ключалки, брави, сейфове, прегради, оръжия. Не са нужни писани закони, адвокати, съдилища. Всеки сам на себе си е съдия и най-малкото отклонение от законите на нравствеността незабавно налага неизтриваем печат върху лика на човека и го обрича на пребиваване в семейството на самообречените, докато духът не оздравее. Не са нужни нито кино, нито театри: на всяко място, сред природата хората могат да се наслаждават на творчеството на духа на великите "писатели", гледайки с очи, пред очите си в астрални форми неговата "книга", запечатана в свитъците на Акаша. Не са нужни нито хартия, нито други материали. Много прибори и апарати имат полуфизически, полупсихически характер, притежавайки тенденция все повече и повече да губят своята материална, плътна част. Създават се изкуствено органични генератори на енергия, подобно на живите организми, можещи да произвеждат искания вид работа. Но най-добрият генератор все пак представлява апарата на духа и тялото на човека. Много чудесно от ваша гледна точка има там, но то е станало също толкова обичайно, както вашето кино или телевизия. Там писмата се пишат мислено и се изпращат чрез волята през пространството. Аурата на планетата не е опетнена и не е замърсена от

престъпления, жестокости и пороци. Диша се леко и свободно. Няма мъка, няма болести, няма бедност, няма нужда, няма старост във вашето разбиране, няма грубост, невежество, насилие, няма злоба, измама, завист. Несъвършенства има, но от свой порядък, неприличащи на грубите, болезнени израстъци на духа, толкова често срещани се на Земята. Ето защо на децата на Земята се дава устременост към Далечните Светове. Трябва да се издигне Земята над Земята и Далечните Светове ще бъдат този лост на духа, който не е могъл да намери Архимед.

259. (25 юни). Трудно е да се разберат по земному формите на проява на изкуството на Висшите Светове. Да вземем музиката и творчеството на композитора. Представете си огромен открит амфитеатър. В единия му ъгъл има възвишение, на което се изкачва композиторът, изпълняващ своето изобретение. Той е в бели дрехи, в ръцете му има два механични жезъла, много приличащи на обикновените диригентски пръчки. Оркестър няма, изпълнители няма, музикални инструменти няма. Амфитеатърът е изпълнен със слушатели, които чакат напрегнато. Изведнъж композиторът вдига ръце, в които са жезлите. Той целия е обгърнат от вълни светлина, от жезлите изригват езици непарещ пламък с различни оттенъци, но необичайно красиви и пространството наоколо започва да звучи. Звучите нарастват, вълшебната симфония изпълва сферата, звучите се леят мощно, свободно, красиво, сякаш хиляди най-съвършени инструменти и изпълнители вземат участие в невидим или скрит някъде оркестър. Но, странна работа, вълните светлина нарастват, те са наситени с пламък, те приемат форми все по-отчетливи и определени, в пълно съзвучие с основната мелодия. Зад композитора в пространството се е образувал сякаш екран, вълните светлина се оформят в явни, видими образи. Картини от природата, планини, водопади, като на екрана в киното, започват да се сформират в пространството. Цветущи ливади, езера, гори изплуват пред очарованите зрители. Изведнъж се появяват хора – прозрачни леки сенки - те изпълняват величествен танц на огъня, те се движат леко и свободно в пространството, образувайки красиви хармонични съчетания, като живи движещи се гирлянди от цветя. Звучите на невидимия оркестър непрекъснато се усилват и нарастват, зад пределите на амфитеатъра в пространството се виждат хиляди лица, хиляди очи - това са жителите на планетата, намиращи се далеч, които слушат изпълнението на новото произведение на великия композитор. На тях не им трябва слушалки, на тях не им трябва радиоприемници, възприемащият на разстояние слухов апарат се намира в техния организъм в изтънчено работно състояние. Вътрешният слух е развит достатъчно. Яснотуването и ясновиждането са способности, от които те се ползват свободно. Невидимата аудитория е препълнена. Присъстват и много развъплътени духове, любители на музиката, привлечени от вълните звуци. А композиторът продължава да управлява невидимия космичен оркестър, извличайки с мощта на огъня на духа звуци, цветове и съчетанията им във все нови и нови комбинации. Както при диригента, неговите ръце се вдигат и спускат и нови вълни огън се откъсват от бързо мяркащите се жезли. Още един жест, ръцете са вдигнати и замират в последно движение. Симфонията е завършена. Пламъкът е угаснал, пространствените образувания са изчезнали, на възвишението е застанал човекът в бели дрехи, но неговата аура вече не се прелива с хиляди мощни огънове. Концертът е завършен. Не трябва да се учудвате, че музикалното творчество в Далечните Светове може да

се проявява по малко по-друг начин, отколкото при вас на Земята. Тъй като и вашите композитори, съчинявайки своите неща, чуват и улавят пространствените мелодии, те чуват цели симфонии, те сякаш управляват невидим оркестър. <...> може да чуе това, което чува композитора с вътрешното си ухо. И у вас на Земята основите на невидимото творчество на звука вече са проявени също в някаква форма. Учението има за задача да въоръжи човека без нито един апарат или инструмент. На Далечните Светове това утвърждаване на Учението вече е осъществено. Това е състоянието, към което земното човечество рано или късно, но все пак ще достигне. Тъй като всичко се съдържа в човека.

260. Сине Мой, парата без налягане няма да произведе работа, също и хидростанцията без напора на водата, също и пламъкът на поялната лампа, също и огньовете на духа без напрежение, предизвикано от обременени обстоятелства. Това напрежение трябва да се разбере като благо, тъй като огньовете на духа не се раждат в благополучие. Ще гледаме на това налягане като на лост, издигащ духа нагоре. На човечеството може да му изглежда, че процесът е обратен, но това не е вярно. Животът съкрушава само слабите, безволни души, но силния прави още по-силен и го закалява. Да светиш може винаги, така също може и винаги да се учиш. Затова и Зовем вървящите след Нас ученици. Животът за тях е школа и занятията в нея не се прекъсват нито нощем, нито денем - школата на живота. И ако има възможност да свети и да се учи, то какво още може да изисква ученикът от живота. Изпратени са в света, за да светят на хората, да светят на хората и да се учат.

261. (26 юни). Всички фази на своето развитие, през които е преминавала, преминава и ще преминава Земята в продължение на своето съществуване, в един или друг вид могат да се срещнат на различни звезди. Принципът е един – раждане, разцвет и смърт, както и за всички живи организми. Обикновено планетите са населени. Има и безплодни, подобно на Евангелската смокиня. Но такива светове се разпадат бързо. Живот обикновено има навсякъде. Неговите форми са различни, но принципът на живот е един за целия Космос - от невидимото в плътното, видимо, и от плътното към тънкото, невидимото, духовното. Всичко проявено и всички населени светове се намират на различна степен на еволюция и в различна степен на плътност или изтънченост и разреденост на материята. Плътност, тънко, огнено са степените на трансформация на материята. Висшата е Светлината. Диференциацията на степените на плътност завършва с обединение в тези сфери, където еволюцията кулминира, завършвайки с Огнения Свят и По-Нагоре. Но край няма. За тялото на Светлината са достъпни всички светове, но според степента на неговата изтънченост. Достъпността се обуславя от съзвучието на елементите, натрупани от духа в зърното, с елементите на познания от него свят. Целта на еволюцията е да даде на духа качеството въздесъщност. Това качество е основано на принципа на съответствие на елементите, вложени в Чашата, с елементите, съставляващи изучавания свят. За познаване трябва да се натрупа. Даже нашето Слънце е недостъпно за обикновените духове. Ще изгорят моментално. Но в оформеното огнено тяло може да се пребивава на него (на Слънцето). Обикновеното земно в безпределното пространство не е нужно, неприложимо е и не намира за себе си място. Необходимо е да се придобие космическо мислене. Знанията, придобити на Земята, могат да укажат пътя към тази форма на мислене.

Изкуството, философията и религията (в чистата ѝ, първична форма) дават нужните елементи за мисълта. Какво ще прави еснафът в пространството, ако неговото съзнание е изпълнено с това, за което обикновено мислят хората? Несъответствието на космическото с еснафското ще породи пространствена слепота, тоест пълна невъзприемчивост. Трябва да подготвиш себе си за пространствения живот. Може да се помисли какво е нужно за мисълта извън тялото? Ако попитате някого какво ще прави, ако се освободи от тялото, то той обикновено ще си представи себе си на Земята и в условията на своята планета. Редки духове имат стремеж да се откъснат от Земята. Нямайки в себе си елементи, съзвучни на Далечните Светове, мнозинството пребивават в аурата на Земята. Затова Указваме да се утвърди и укрепи мисленето за Далечните Светове. Отначало може просто да се мисли за тях. Мислите ще започнат да нарастват и да обогатяват съзнанието с нови находки. Човечеството на тези светове също мисли и изпраща своите мисли в пространството. Те могат да се улавят и възприемат. Пространствената мисъл ще обогати съзнанието и ще отвори вратата към постигане живота на Далечните Звезди. По канала на мисълта ще тръгне контактът със Съкровищницата на Пространственото Знание. Океанът на пространството е достъпен. За мисълта няма нищо недостъпно и няма разстояния. Докосвайки се с мисъл до която и да е точка от световното пространство е възможно да се извлекат магнитно от нея елементи, които са ѝ присъщи, тоест да се получи някакво впечатление върху екрана на съзнанието. То може да бъде много тънко и трудно уловимо. Но опитът и практиката ще дадат сила да се проникне в тънкото неуловимо. Както рибарят хвърля мрежата в морето, така и познаващият ум като мрежа хвърля в океана на пространството устремената мисъл и тя се връща към изпратилия я, магнитно обогатена със съзвучни елементи, почерпени от дълбините на Космоса. Свойството магнитност на мисълта е необичайно важно и значимо. И йогите-изследователи се ползват от него за придобиване на Космически Знания. Знаете ли и осъзнали ли сте, че магнетизмът на мисълта е огромен. Вземете обикновения пияница и разгледайте неговото психическо обкръжение - ще видите това, което са привлекли към него неговите мисли. Или вземете астронома, математика, композитора. Обкръжението на всеки е създадено от магнетизма на мислите. Но магнетизмът на мисълта се простира много по-далеч и по-надълбоко, привличайки и оформяйки условията на плътното обкръжение. Мисълта е страшна сила, тъй като с мисъл е създадено всичко. Действайте и вие с мисълта, но действайте с нея съзнателно. Открито и достъпно е всичко, тъй като Висшата мисъл се носи над света от Безпределността на Космическия Океан.

262. За какво са нужни отвлечените знания, тоест знанията, които не могат да се приложат? Йога е практика на живот, осъществявана по пътя на прилагане на Висшите Закони във всички явления на обкръжаващия ни свят. За йога е достъпно всичко: и голямото, и малкото. Йога е път за достигане на невъзможното. Някой ще поиска да достигне всичко изведнъж тук, на Земята през един живот. Такова искане няма да е от мъдрост, тъй като не може да се премине моста, ако не се достигне до него. Нужна е постепенност, последователност и бъдещето като сфера за осъществяване на замислените достижения. Не разбирайки бъдещето или съкращавайки го, хората ограничават себе си, тъй като в течение на един живот не може да се придобие нито едно качество или способност. За тях се изисква време.

Детето се научава да говори много бързо, но са били нужни милиони години, за да заговори нямата раса. Пътят на достиженията е неизменен при устойчивост и постоянство на волята. За един час нищо не се дава. Затова вървете спокойно към бъдещето знаейки, че всичко е достижимо и че всичкото време, което съществува, се намира във ваше разпореждане.

263. Сине Мой, не можеш да не се бориш с властта на настоящето над съзнанието. Под думата “настояще” се разбира очевидността на текущия момент. Ако то побеждава, тогава човек става сляп за истински съществуващата действителност и става играчка на дребната видимост, жертва на призрачната Майя. Хората живеят на Земята измамани и измамвани от живота. Призрачни са делата им, призрачни са чувствата, призрачни са мислите - тъй като всичко се опира на очевидността. Майя, отстъпи!

264. (27 юни). Трябва да се издигнат всички. Нека всички творят както искат, каквото искат, но нека да творят. Творчеството е съдба на цялото човечество и някога трябва да се пристъпи към него планетно. И трябва да се поощрява всеки опит за него. Децата също рисуват по детски, но кой ще ги обвини за това? Не угасявайте първите тромави опити за творчество само затова, че вашата представа за него е много по-висока. Не угасявайте духа в другите, нека се упражняват в границите на своето разбиране. Задачата е да се издигне и разшири то и да се приобщи съзнанието към истинското изкуство. Трябва да се дадат примери за него, за да чувстват и знаят. Но първите самостоятелни крачки изискват поощрение и поддръжка. Участи на позналите и тънко чувстващи красотата е да осъзнават остро несъвършенствата на малките съзнания в техните опити да творят. Но способността за снизхождение към тези, малките, нека бъде заслуга за прозрелия в красотата дух. На тях, малките, трябва да се укажат и дадат образци на истинско изкуство, за да имат пример как да творят. Сред начинаещите ще намерите малцина като вас. Разстоянието между Учителя и ученика е неизмеримо, но Учителят Слиза до него и го Издига след себе си. Така също и вие се стремете да помогнете и да издигнете разбирането на малките в сферата на истинското творчество. Утехата е в това, че в дълбините на духа е заложено правилното разбиране на това, което е действително ценно. Възможно е да не го приемат, но ще почувстват, че нещо особено е скрито в произведенията на истинското изкуство. В тях има концентрирана Светлина, нейните излъчвания са явни и те въздействат на човека и то независимо от мозъка, въздействат тънко, но мощно.

265. (Майката на Света). Потърпете! Всичко ще се сбъдне, всичко ще дойде, но не преди да стане възможно. Неправилно е да се смята, че желаното трябва да се vyplъти в очакваните срокове. Сроковете никой не знае, но очакване е необходимо. Без него няма бъдеще, няма получаване, няма правилно отношение към настоящето. Очаквайте и вие vyplъщаването на заповяданата приказка, очаквайте въпреки очевидността; кокошата очевидност нека да не заменя действителността за вас. Когато Христос пред очите на тъмнината и въпреки очевидността е Утвърждавал Светлината, Той е Говорил вярно: тази Светлина ще победи и вие ще намерите в нея своето място. Но още е тъмно. И колко трудно е да се очакват сроковете, без да се знае. А те са близки. Съберете още малко търпение. Ако бяхте живели в желаното благополучие, покой и доволство, огньовете на духа биха угаснали, бихте престанали да очаквате и не бихте забелязали Часа на

Пришествието. Всички пострадали получават пълна мярка, също и устремите, и очакващите търпеливо нечакано. Чакайте Нас, Ние ще Дойдем явно в дните на проява на Светлината. Претърпелият докрай ще види Владиката. Търпете, скъпи Мои. Остана не много да се претърпи.

266. (28 юни). Магнетизмът на устремната в пространството мисъл е проявена сила. Мислите нарастват в пространството, обраствайки със съзвучни им елементи. Процесът протича подчинявайки се на принципа на съзвучието. Законът за съзвучието е един от най-великите на света. Той е универсален, той е космичен. Животът се изгражда по съзвучие между съдържанието и формата, между вътрешното и външното, между зърното на духа и обличащите го обвивки, между човека и сферата, която го обкръжава, между микрокосмоса и Макрокосмоса. В случая с човека съзвучието се установява от волята. На това се основава законът за причините и следствията и законът за Кармата. Мисълта живее и действа в пространството в съзвучие. Утвърдете в себе си ясносияйното мислене и съзвучните сфери ще му отговорят. Защо да се отдаваш на волята на случайността, когато могъщите лостове на енергията са във властта на човека? Каквото повика, това и ще се обади, зов и отклик, каквото посееш, това и ще пожънеш – всичко това са опити да се изрази на човешки език действието на великия закон. Даже дървото донася плодове по съзвучие. Затова най-главното, нужно и основно е да се утвърди съзвучието в своя микрокосмос. Когато той е настроен хармонично и аурата на духа звучи в консонанс, от обкръжаващите сфери към него магнитно се привличат енергии, съзвучни на духа. Проявете загриженост да приведете своя земен дом в пълен порядък. Научете се да владеете властно и твърдо мисълта. Самотечащите мисли, своеволните мисли, безконтролните и необуздани мисли са поробители на свободата на духа, безжалостни тирани, господстващи в съзнанието на човека, непознаващи юзда и задръжка. А между другото привидно всичко е просто: да не допускаш в своя вътрешен свят, в своето царство тези бродещи тирани, разбойници, хищници, вампири, поробители и помрачители на духа. Контролът над мисълта е неизбежен за тези, които са излезли в океана на пространството. Тъй като в пространството се съдържа всичко, което някога е помислил човек и на всяка мисъл, каквато и да е тя, ще се намерят съзвучни на нея елементи. Сякаш вкопчаващи се ръце са протегнати от човека навън, за да уловят от пространството и да изпълнят сферата на съзнанието му със съзвучни на мисленето му нови, нараснали мисли. Магнетизмът на мисълта е огромен. Сиянието на Безпределността може да залее човека, ако той приложи сили за това. Мъдро е да се приложи към себе си магнитната сила на мисълта. Черпете проявените лъчи със силата на магнитната мисъл. Защо да се оплаквате и да роптаете от това, че тъмнината натиска съзнанието, че наоколо е станало безпросветно? Настройте с магнитната мощ на царствената мисъл своята арфа на духа в светлината и със светлината в себе си привлечете към себе си Светлина от далечните пространства, Светлина от тези сфери, които са над вас, по-горе, а не под петата. Пултът за управление енергиите на духа е във вашите ръце. Приведете в действие педала на светлоносната мисъл и ще получите съзвучен отговор. И мрачините на духа ще се заменят със Светлина и духът ще се изпълни със Светлина. Гонете малките тъмни мисли. На Нас е тясно и задушно от тях. По-широко от широкото лейте светлоносната мисъл в сферите наоколо и те ще бъдат съзвучни и съзнанието ще

звучи със съзвучна мисъл. Властта над нея е дадена в ръцете на човека. Той е свободен да я приеме или отхвърли. Той е властен над нея. Ако ви овладеят тежки мисли знайте, че те са магнитни и с магнитната сила на невидимата мисъл вие можете да измените, да преместите лоста на управление към обратния, светлия полюс на яносияйните мисли. Мислете светло, мислете радостно, с радостта мислено може да се извлече от пространството Космическа Радост, в която звучат Висшите Сфери. Радостта може да се призове пространствено, когато е особено тъмно над Земята.

267. (29 юни). С мисъл може да се проникне навсякъде и всякога. С мисъл може да се проникне зад пределите на пазарната очевидност. С мисъл може да се проникне в Невидимото. За нея няма нито граници, нито предели. Чуждото съзнание е отворено за мисълта. - това е нещо повече от четенето на мисли. Мисълта е оръдие на духа. С крилатата мисъл може да се докоснеш до всяко явление, до всеки обект. Свойствата на огнената мисъл не се разбират от обикновените хора. Огньят е магнетичен и притежава свойството всепроницаемост. Хората смятат, че мислейки за далечен приятел ограничават този процес в своето съзнание и своето въображение, без да излизат зад пределите на своята личност, докато в действителност енергията на мисълта вече е пронизала пространството и е докоснала далечния приятел, като е произвела в неговия микрокосмос реакция според своята сила. Обикновените мисли на хората не са силни. В тях отсъства мощта на осъзнаване силата на енергията на мисълта. Но даже слабата мисъл произвежда някакъв ефект. Няма причини, не донасящи следствия според своя род и сила. Сферите на сияещата мисъл може да се нарекат венец на битието. Мислите растат както в пространството, така и в съзнанието на хората. По записките може да се види как се разраства, разширява и задълбочава мисълта. Процесът е безпределен. Развитието на мисълта тече спирално, издигайки я все по-нагоре и по-нагоре. Но може да се устремяваш и надолу и тогава ще растат мислите от тъмнината. Светлината и тъмнината са основи на проявения свят. Мисълта е оръжие на Светлината. В лабораторията на човешкия микрокосмос с мисъл могат да се творят чудеса, с нея могат да се творят чудеса и в Макрокосмоса на Вселената. Самата мисъл вече е чудо. С мисъл се твори целия вътрешен свят на човека и всичко, което е създадено на Земята с неговия труд. Прогресът в която и да е област на знанието е обусловен от нарастването на мисълта, също и задълбочаването и повишаването на всяка трудова специалност. Свойството магнетичност на мисълта е малко познато. Ако се вземе мисъл и се задържи направлението ѝ, нейният растеж е неизбежен. Формулата “Търсете и ще намерите” се основава на неизменното свойство на този магнетизъм. Търсещият магнитно намира. На искащия магнитно се дава. Хлопачият магнитно прониква през затворените дотогава врати на недостъпните сфери. Невидимата, неосезаема, могъща сила на магнетизма на мисълта твори чудеса. В известна степен всеки може да я приложи. Но е важно да се задържи направлението и да се поддържа то, даже подсъзнателно, когато други мисли изпълват съзнанието, но основната мисъл работи по зададената линия. Спя или бодърствам, в покой или в труд, здрав или болен, щастлив или в мъка, тук или там, в този свят или в другия, но Близостта на Учителя с мен е неизменна - така мисли признатият и утвърден ученик, прилагайки на практика в живота могъщата сила на магнитната мисъл. Магнетизмът на

мисълта се проявява със закона за съзвучие и неизменността на явлението на зова и отклика. В ръцете на човека се дават велики закони, за да може той да твори космично-прекрасен живот. И трябва да се дерзае. Дерзанието на сияйната мисъл! Какво може да донесе магнитно тя, когато целият Космос е отворен за нея и Далечните Светове служат като гаранция за най-високи достижения на човешкия дух? Устремете се с мисъл към тях, извличайки магнитно от тях нужните ви елементи за изграждане на живота на вашата планета. Дерзайте смело - всичко е открито и достъпно.

268. Устремът към най-нужното и най-висшето нека винаги да превъзмогва прегракналия глас на несъвършенството на настоящето както във вас самите, така и в обкръжаващите ви условия и хора. Нека висшата нота упорито да звучи на висша вълна. Потапяйки се в света с неговата суетата и неговите грижи, които днес ги има, а утре си отиват и се сменят с нови, обречени също на забвение, помнете за височайшето и непреходното, което сте утвърдили в духа си от Светлината. Така и мислете сред суматохата на живота, че истинският живот е по-високо, че всичко останало е само школа за вас: за да се разбере и осъзнае неговата невидима непреходна същност. Не позволявайте под натиска на обкръжаващата среда да заглъхват чудесните кълнове на духа. Сред всичко преходно и с това обречено на смърт утвърждавайте живота, тъй като той е от духа и в духа. И нека никой и нищо вече да не може да затъмни това знание у вас и да ви лиши от това, което е придобито с труд и усилия в продължение на хилядолетия. Носете светилниците на духа запалени, тъй като всичко ще премине, но духът пребивава вовеки.

269. Задълбочете осъзнаването на Близостта на Учителя и помнете, че всяка мисъл за Учителя на Светлината приближава към Него и пространствено ви съединява с Него. Сребърната нишка може да се нарече магнитна нишка, привличаща съзнанието на ученика към Сърцето на Владиката и обуславяща Грижата и Вниманието от страна на Учителя. Търсещите сърца се привличат магнитно към Великото Сърце и се държат неразделно чрез магнитната връзка. Магнитното притегляне може да се усили съзнателно. Магнетизмът на любовта, предаността, устремеността е огромен. Качествата на духа са магнитни. Тези енергии със своя магнетизъм привличат и удържат желаното положение. Ученикът съзнателно и магнитно насища себе си с излъчванията на Аурата на Владиката, устремявайки се магнитно към Него. Нишката на щастието е в ръцете на човека.

270. (30 юни). Опустошаването на съкровищницата стана благодарение на разликата във вибрациите на съзнанията. Възприемащите съзнания бяха твърде далеч от този ключ, в който звучеше четеното. И много отмина покрай тях. Втората причина е в това, че новата скъпоценна формула беше дадена преждевременно, тоест преди нейната пълна асимилация. Беше отдадена част от пламъка на светилника, а не само единствено светлината, излъчвана от него. Трябва да се дава с умение, опазвайки самия пламък и давайки само светлина, а не маслото на светилника. Без масло той ще угасне, а без пламък светлина няма да има. Давайте мъдро, опазвайки огъня, както в древните светилища - свещения пламък.

271. Трябва да се разчлени и отдели в себе си това, което е от преходното, от това, което е от вечността, което е безсмъртно и представлява достояние на превъплъщащата се Индивидуалност или Висшата Триада. Разбира се, човек умира, тоест всички негови низши временни обвивки, които са по-ниско от трите.

Но способностите или по-точно качествата на духа остават, тъй като се отлагат в Чашата. Скандите променят възможностите за техните прояви, но самата тяхна същност е неотнимаема завинаги. Учителят на Светлината, въплъщавайки се на Земята, Донася със Себе Си Своите натрупвания. Смелото сърце донася безстрашие, насъбраната зоркост – орловото око, мъдростта – горящата Чаша, сърцето – съкровището от Светлина. Сърцето е безсмъртно, независимо дали донася Светлина или тъмнина, въплъщавайки се в тялото на причинността. Всичко се събира във вид на кристали енергии, очакващи проява на съответстващите планове и в съответстващите обвивки, тъй като на високите планове не може да се прояви това, което е от тъмнината. Да се отдели преходното в човека от вечното не е лесно и не е просто. Твърде дълбока и сложна е неговата същност. Злото не е вечно, но хаосът е постоянен антипод на проявеното Битие. Качествата на духа са безсмъртни. Те се събират не за един живот, а се задълбочават и растат от живот в живот - и добрите, и лошите. В семето на дървото също се съдържат елементи на безсмъртие, също както и в атома. Но дървото не осъзнава безсмъртието на ствола. Съзнава го само човекът и то достига до степента на непрекъснато съзнание. Но качествата на духа са безсмъртни. Монадата на животното също е безсмъртна. Но човекът, даже и израснал сред зверове, може да се научи да говори, но животното - никога. В това се отразява разликата в натрупванията, безсмъртни както в животните, така и в човека. Човек е изработил в себе си способността да говори през времето на съществуване на немите раси. Но за да заговори е била нужна искрата на самосъзнанието. Много способности или, по-добре казано, всички способности на човека са се натрупвали векове и милиони години. Образованието, възпитанието, обичаите, традициите, езикът – всичко това е външно. Но умението да се ползва с езика у обикновения смъртен и великия писател са свършено различни. Всеки го донася от миналото. Вътре в човека кристализира и се съхранява нещо, което му позволява като на добрия майстор – инструментите, да се ползва от своите натрупвания и да ги прилага. Кое е по-добре - да бъдеш богат и да имаш много пари или да имаш в себе си способности, прилагайки които може винаги и лесно да създадеш за себе си желаните материални условия? Някой ще предпочете богатството, което след като умре ще остави на Земята, но някой ще постави безсмъртните качества на духа по-високо от земното и ще ги умножава. Съкровището на Камъка, съкровището на Светлината е безсмъртно. Злото е смъртно, тъй като е ограничено както от низшите сфери на своята проява, така и от цикъла на времето. Но Светлината е вечна. Сферите на вечната Светлина ще бъдат обител за очистения от тъмнината дух; цикълът може да обхване цяла Манвантара. Съумейте да различавате елементите на безсмъртното в себе си и помислете за светлите и тъмните натрупвания. Князът на тъмнината векове е събирал в себе си кристали от черни огньове. Но Ние Наричаме своите събирачи на Светлина. Нейните кристали са натрупани в Чашата на безсмъртието.

272. Какво е човекът? Човекът е продукт на своите натрупвания, изразени във всяко дадено въплъщение само частично, вследствие невъзможността в обикновената физическа форма да се вмести или изрази всичко. Човекът е много повече от това, което е изразено от него външно. Обикновено всяко въплъщение има за цел да обогати и развие недостигащите качества, за да може човекът в края на краищата да прояви пълната симфония от качества. Не може да се отглежда

единствено само крак, ръка или палец. Необходима е симфония от качества. Често условията на живот, които нерядко са много трудни, се дават за да се развие някое определено качество. Такова възплъщение може да изглежда безцветно. Но то е нужно, тъй като без синтез на качествата не може да има пълнозвучност на пламъка на духа. Затова се учете от всичко и на всичко, което дава животът и заостряйте способностите на духа. Животът поставя в нужните условия, може би невинаги приятни именно затова, за да развият укрепят и обострят недостигащите свойства. С това съзнание е по-лесно от всичко да се разрешават трудните задачи на живота. Не да се въздъхва, не да се роптае, не да се оплаквате, не да се ожесточавате, но трябва да се учите от всичко и навсякъде, където животът позволява.

273. (1 юли). Едно е несъмнено: преминава всичко, но Гледаният остава векови. Безмълвният Регистратор отпечатва от самото Начало всички вибрации, които достигат монадата и въздействат върху нея, обличайки я постепенно с външни по отношение на нея обвивки. Именно реакцията на въздействието на външния свят се регистрира от Мълчаливия Свидетел в зависимост от това какви вибрации тя може да възприеме. Растежът на обвивките на монадата разширява скалата на вибрациите, имайки за крайна цел да включи в сферата на своето възприемане целия свят, цялата Безпределност. Дълъг и безкраен път. По този път човешката степен дава възможност на Безмълвния Регистратор да запечатва обкръжаващото в широки размери. Паметта е свойство не само на хората, животните и растенията, но и на неорганичната материя. Крайпътният камък също помни всичко, което става около него. Но той е лишен от елемента на човешкото съзнание. Човешката памет има свои граници, но на известно стъпало тя се заменя с възможността за достъп до паметта на природата. У Високите Духове паметта се заменя със способност да четат свитъците на Акаша. Всичко не може да се запомни: съзнанието би могло да се обреме, а мозъкът няма да вмести, тъй като е смъртен, но в дълбините на превъплъщаващата се Индивидуалност е регистрирано всичко, което е свързано с безкрайния процес на нейния растеж и развитие. Безмълвно Гледаният записва върху безкрайната лента на невидимия филм всичко течащо покрай него във всички негови животи и на всички планове на Битието. Физическите форми на преминалите явления отдавна са се разтворили и изчезнали, но в плана на непреходното техните отпечатьци са зафиксирани завинаги. По такъв начин даже преходното има свой вечен аспект, но на духовен план. Всичко видимо се пренася в невидимостта. Безмълвният Свидетел регистрира този процес във връзка с битието на човешката Индивидуалност. Безсмъртното в човека е по-широко и по-дълбоко, отколкото изглежда даже на този, който вярва в безсмъртието. Физическата нематериалност на записите не им пречи да въздействат явно на човека със своите вибрации, тъй като човекът е продукт на миналото, изразено в настоящето. Окоото или ухото, особено музикалното, е резултат от натрупванията на миналото. Помислете колко милиони години са били необходими в процеса на еволюцията да се сформира слуховият апарат на човека. Човекът е синтез на всичко, през което някога е преминала монадата съставляваща стожер за зърното на неговия дух. А Безмълвният Свидетел е събирач на опита от живота в продължение на вечността. Безсмъртната превъплъщаваща се Индивидуалност е продукт на индивидуалните натрупвания на духа, свързани вече

със стъпалото на човешката еволюция, но разполагащи се върху фундамента на целия опит и придобивки, които са го предшестващи. Правилно Владиката Буда е Казал, че човекът е процес. Ще Добавим: безкраен процес, съществуващ в Безпределността. Безсмъртието на човека е проявено даже в неговата физическа форма, в неговото физическо тяло, което е резултат, изразяващ в настоящия момент плодовете на животите на милиони форми, през които е преминала неговата монада. Ако този опит на миналото е въплътен в настоящето физическо тяло, то как може да се говори за смърт на този, който е построил това тяло и който представлява неговата същност. Невидима е същността даже на зърното. Но знаем за нея, че ако зърното се нагрее до известна температура, то невидимата същност, животът, ще го напусне и зърното вече няма да покълне. Явно трябва да се усети кое е смъртно и кое е безсмъртно в човека. Това усещане, по-точно осъзнаване на безсмъртните елементи в себе си ще расте и задълбочава докато истината за вечния живот не застане пред разбирането на човека в цялата своя сияйна неотречима красота и неизменност. Учителят на Светлината Говори за вечния живот, който е във вас. Него познайте.

274. Бронята на духа е доспех, нужен особено много при стълкновение с тъмнината. Оттук необходимостта от огнено брониране - без тази закалка не може. Закалката се придобива в пещта на живота. Ако всичко е добре и спокойно, острието на духа няма да се закали. Оттук и необходимостта от удари на живота или удари на съдбата. Постоянната опасност, заплашваща отвсякъде и главно от страна на тъмните, и главно от астралния свят ще застави да се държи острието на духа или меч на духа в необходимото състояние и винаги в готовност. Разбира се, Учителят ще Укаже опасността, но трябва да можеш да се защитиш сам. Няма никаква заслуга, ако Опазва Учителят. Орлето се научава да лети само, срещайки и преодолявайки всички опасности на новата стихия. Навлизаме в Епохата на Огъня и затова огненото брониране е неизбежно. Огненият меч на духа трябва да се вдигне срещу всичко вървящо против духа, посрещайки опасността. Тъмнината е изострена, толкова по-зорко трябва да стане орлето.

275. Правилно: можеш да пишеш когато поискаш, но по-лесно е след сън, особено рано сутрин. Периодите на контакт с пространствената мисъл в течение на деня ще се учестяват и задълбочават, докато не запълнят със себе си изцяло целия ден без остатък. Това и ще бъде състоянието на непрекъснато пребиваване в съзвучие с Космоса, тоест степента на космическото съзнание. Трудността е в това, че човек живее на Земята и да се остави Земята не може, както и в това, че да се съчетае земното и космичното, Небето и Земята, не е лесно и не е просто. И миналото тегли към Земята, при което миналите натрупвания, теглещи към Земята, се стремят да овладеят духа. Но Водещата Ръка пребивава над духа и над челото на победителя пламти знакът на победата.

276. Сферите на пространствената мисъл са безпределни, затова и неизчерпаеми. Това са сферите на обединяване на мислите на същностите, способни да мислят, до най-високите, до обитателите на отдалечените звезди и далечните галактики. Веднъж навлязъл в тези сфери, духът на търсача усеща безкрайността на пространствената мисъл. С изтънчване на мисълта се изтънчват и обвивките, звучащи в отговор на нея. Изтънчването довежда до разчленяване на трите за самостоятелна, отделна и съзнателна проява на съзнанието в тях на всички

планове. Учителят Води ученика към това да направи неговия живот тристранен, не ограничен единствено само до плътното и видимото само за земното око. Учителят Иска да види победител над трите този, който безпрекословно, необратимо и окончателно Му е поверил своя дух.

277. (2 юли). Приятелю Мой, понякога е добре преди възприятията да се изпратят определени отчетливо кристализирани мисли. Те са като стожер на магнита, увеличащ от пространството съзвучни елементи за нарастване; затова трябва да притежаваш поне малко, за да има към какво да се приложи. Да вземем за пример качеството да не се удивяваш и поразяваш от нищо. В миналото не един път вече мисълта се е връщала към това качество на духа, значи може да се допълни и разшири наличното вече разбиране. Да се развие и задълбочи може всичко, тъй като пред нас е Безпределността. Отсъствието на свойство да се удивляваш е изражение на качеството спокойствие. Това преди всичко. Представете си човек ахкащ и охкащ, и удивляващ се на всичко. В какво състояние се намира неговото астрално тяло? Вместо спокойното и отчетливо възприемане на явленията се получава процес на ярко неравновесие на астрала, който като механична кукла под въздействието на вибрациите отвън бурно и несдържано проявява себе си, реагирайки явно на всичко. За какво са тези ненужни движения в астралната обвивка? Тъй като е възможно, свършено без нищо да се губи, да се мине и без тях. Те са излишни и вредни. И главното, правят човека неволна марионетка на чуждите мисли и думи, и въздействия. Едното съзнание въздейства, другото реагира. По-добре е тази реакция на всичко ставащо да се прехвърли в областта на интелекта, в областта на ментала. Много хора обичат да поразяват и да удивляват другите и обичат да чакат когато те ще се поразят. Мнозина обичат да се поразяват, мнозина дотолкова са изпаднали под тази привичка, че даже считат за свой дълг да покажат нарочно своето удивление. Това е особено вредно. Това прави от човека палячо. Много от палячото съществува още в някои хора. Сравнете спокойния и сдържан човек, астралът на който е обуздан, подчинен и мълчи, с човека, в който той проявява неудържимо себе си. У този, който разбира в какво робство на астрала се намира такова съзнание, се губи инстинктивно, но явно уважението към този последния. Условните усмивки, бърливостта, подмазването са явления все от този същия порядък, както и, за съжаление, много друго. Човекът е загубил достойнството на духа и го е заменил с гримасите на астрала. Особено се унижава това достойнство на духа, когато всички астрални движения, ставащи вътре, не бидейки сдържани от волята, напират навън за наблюдаване от всекиго. Астралът трябва да бъде обуздан. Рано или късно, но той трябва да бъде подчинен, тъй като на известна степен той се изживява напълно и става вече повече ненужен. Трябва да се направи опит поне в течение на един ден да се прекара той така, че с нищо външно да не проявят вътрешните движения на астрала и още един ден така, че да се сдържа той не само външно, но и вътрешно. По-късно тези срокове могат да се удължат. Животът и дреболиите на деня дават прекрасни възможности за това, тъй като обикновено около човека се намират именно тези хора, които предизвикват в него ярка реакция към себе си. Ако такъв човек бъде изживян и вече не предизвиква реакция, той като правило си заминава от пътя. Много такива изживени съзнания на хора преминават пред развития дух. Най-добрият способ да се освободиш от тях, ярко въздействащите на астрала, се заключава в това да

престанеш да реагираш и външно, и вътрешно на техните въздействия. В това отношение всеки срещнат, засягащ астралната обвивка, е сякаш учител, който няма да освободи дотогава, докато урокът не бъде успешно научен. Успехът се състои в това да се прекратят в себе си болезнените или ненужни реакции на въздействията, идващи от такъв субект. В пълно спокойствие, привеждайки астрала към мълчание, трябва да се посрещат вълните на въздействията, идващи от хората и при никакви обстоятелства да не се допускат условните и приети от всички реакции на това, което излиза от човешките уста. Спокойствието в човека е нещо необичайно. Чуждият астрал незабавно му се подчинява, ако почувства, че всички опити да наруши това равновесие са безплодни. Властта над своя астрал довежда до власт и над астрала на другия. Казват, че от двама приятели единият винаги е роб на другия, но по-добре е да се каже, че от двама човека единият винаги е по-силен от другия и това взаимоотношение на две човешки същности се определя почти веднага при среща даже на непознати хора. Но знаещият няма да даде даже на по-силния човек тази власт над себе си, тъй като може да се обгради, затваряйки се с щита на сдържаността, спокойствието и равновесието, тъй като против равновесието няма да устои никой. Следователно не трябва да бъдеш нито палячо, нито механична кукла, нито марионетка в чуждите ръце, нито ветропоказател за вятъра. Достойнството на духа не трябва да се унищожава.

278. (3 юли). Трябва да намериш сили да си представиш себе си лишен от всичко, което е близко и скъпо на сърцето: и хора, и вещи, и природа - и все пак да смяташ себе си за нелишен от нищо. Притежаването на всичко външно е призрачно, то е в съзнанието, в тези образи, които създава мисълта. Струва си да се измени мисълта и призрачната собственост може да изчезне. Мое, мое - така шепне егото в тъмнината в полунощ. Но няма нищо мое. Мои са само отпечатъците върху невидимия филм, които са положени в Чашата, в гърдите. Скъпи са близките? Но нали някога сте били без тях. Тях не ги е имало в живота, те още не са били навлезли в него. И сте живели без тях, и сте се радвали, и сте тъгували, и не сте чувствали тази пустота, която се разгръща пред съзнанието при мисълта за тяхната загуба или възможността да се разделите с тях, когато те отново ще си отидат от живота, както някога са навлезли. Човекът е сам. Самотата на духа също трябва да се усети и осъзнае, преди да се издигнеш духом над живота. Да! Да! Всичко е вътре, в дълбините, но не в срещаните хора, вещите и условията на живот. През всички тях трябва да се премине, само да се премине, но никого и нищо не считайки за свое, тъй като нищо не ни принадлежи. В голямото познание има много печал, самотата на духа също е толкова трудно да се издържи от сърцето. Трудно е да се откъснеш от това, с което толкова здраво е сраснало съзнанието. Но трябва да се откъснеш в духа, оставяйки всичко в живота както е. Завършека на пътя е откъсване от земното. Ето защо толкова често хората губят тези, които са скъпи на сърцето, за да се приучат и да знаят, че те са само временни спътници тук, на Земята. Но ако е осъзнато Съкровището вътре и знаем, че всичко е преходно, могат да се намерят сили смело да се погледне в лицето на неизбежната загуба на всичко, което е толкова скъпо на сърцето в трудните земни условия. Разберете, че рано или късно, но все пак ще се наложи да се разделим с всички, които са ни скъпи и всичко, което обичаме. И само Владиката единствен, Съществуващ в невидимостта, е винаги неизменен и е с нас. Единствен като скала, като канара,

като кула - прибежище на духа. Не вън, а единствено в Него ще се устремим да намерим тази нерушимост, здравина и постоянство, които така напразно сме се опитвали да намерим във външния свят и в хората, които сме срещали. Тъй като само Той единствен е неизменен, тъй като само Той единствен е с нас сега и ще Пребъде с нас вовеки сред бурния поток на живота и покрай течащите явления.

279. Няма да Допусна разделение, ако устоите един в друг. Но волята е свободна и с волята могат да се разкъсат и най-здравите връзки. Печално е, ако това разделение стане под въздействието на чужда тъмна воля, на която предава своята свободна воля разколебаният духом. Може да стане и непоправимото. Пазете се от непоправимото! Нито разкаянието, нито отчаянието, нито осъзнаването на ужаса на извършената грешка няма да съединят краищата на скъсаната нишка на сърцето. При разрыв с ръководителя къде и кога разкъсалият нишката дух ще намери друг по себе си? Да се насилва волята не може, тя е свободна. Но да се предупреди е нужно и да се обясни, и да се каже за непоправимостта. Тя може да бъде неясна за разколебалото се съзнание. Тя може да се замъгли и да не бъде почувствана даже в последващите години, особено сред земното благополучие, но все пак ще настъпи момент, когато ще се наложи да се остави всичко земно и да се влезе в другия Свят - с какво? И кой ще посрещне там? И как, когато е било стъпкано всичко, което е представлявало живот и храна за духа? Примамките ще си отидат, ще избледнее всичко, което е било в душата, минавачите също ще отминат. А скъсаната някога нишка на сърцето ще се люлее в пространството, без да се докосва до нищо със скъсания си край. И наоколо ще бъде пусто. Слепците, които са били наоколо, нищо няма да дадат. И няма да има към кого да се обърнеш, освен към тъмнината, толкова мила за сърцето. Предупредих!

280. (4 юли). Сине Мой, Искам да те видя победил всички призрци на Майя. Всичко, което ти виждаш в образи и форми, преминаващи покрай твоето съзнание, всичко това е само плътна илюзия на момента, който веднага си отива в миналото, както е отишъл в него и вчерашният ден. Правилно усещаш, че нещо трябва някак по друг начин да се разбере и да се постигне тази призрачност на живота. Всичко това е реално, но самата тази реалност съвсем не е такава по самата си същност, както мисли за нея еснафския ум. Филмите на текущия ден за един и същи ден за двама различни хора, даже намиращи се в едни и същи условия, са съвършено различни. Вземете детето, стареца, жената, юношата, девойката - колко различни ще бъдат техните филми: филмите на физическите усещания, мисли, чувства. Разбира се, светът извън тях, познаван от тях, е еднакъв. Но този външен свят, като вещ в себе си е толкова далеч от света, реализиран в съзнанието на всекиго. Колкото глави, толкова и умове, и светове на личното възприемане на света. Призовавам да се победи в своето съзнание илюзията на Майя и Призовавам към това да се отдели в съзнанието истински съществуващото от това, което съществува само за своето лично съзнание и е оцветено с чувствата на момента, променящи се постоянно. Призовавам към реалността на живота. Защо да се живее с призрци, когато целият Космос е отворен пред нас. Ако духът, жител на Земята, може да погледне към своята Земя от Далечна Звезда, той ще е по-близо до истината за живота отколкото този, който няма сили да се откъсне от нея даже в

мислите си. В Моите Лъчи ти ще разбереш вечната истина за живота, ще разбереш с духа, а не с мозъка и тялото.

281. (5 юли). Търпение. Давам разбиране за условията на Близостта при всякакви обстоятелства, ако съзнанието позволява. Бъди зрящ. Бъде незаменим.

282. (6 юли). Сине Мой, Владиката е близко и ти пази тази Близост. Сроковете наблизават. Ние трябва да бъдем заедно особено здраво. Но сребърният мост на духа се строи от две страни и на двете трябва да има устои. Нека твоето съзнание да бъде здрав устой за сребърния мост, съединяващ твоето съзнание и твоя дух с Владиката на Светлината. Първото място в твоето сърце е за Учителя на Светлината, а не за някого или нещо друго. Животът вече показва колко ненадеждни са човешките чувства, колко несигурна е привързаността, колко нездрава е верността и че не можеш да се опреш на нито едно от тях и да изграждаш върху тях своето бъдеще. Искам сред напрегнатостта на външните и най-отвлечащи условия най-първото и най-важното място в твоето съзнание да се заема от Мен и Моите Дела.

283. Лятото дойде. Лятото ще бъде свидетелство за утвърждаването на Моите думи. Записите се Дават в такова изобилие в съзвучие с набелязания план и Поръчението, което е предвидено да се даде. Сега грижата трябва да бъде за това в твоето съзнание първото място в предния ъгъл да бъде предназначено за Учителя на Светлината и никой и нищо, даже за най-кратко време, да не може да заеме това място. Всичко, което става в живота на съзнанието, каквото и да е то, се извършва не на авансцената, а отзад - на авансцената е Владиката. Винаги и навсякъде, и сега, и вовеки веков Той Заема в съзнанието и в сърцето първото място. Ако духът иска да удържи при себе си нещо близко на сърцето може да го удържи с магнитната сила на духа, която се намира в пряка и непосредствена зависимост от Близостта на Владиката и мястото, заемано от Него в сърцето на ученика. Отдавайки се на нещо изцяло, забравяйки за Висшето губим именно това, заради което сме забравили за Владиката. И в резултат е разбитото корито на личните илюзии и загуба на Учителя.

284. (7 юли). Сине Мой, бъди свидетел на въплъщаващите се в живота Наши утвърждения и с неотричащо око се стреми да виждаш общото направление на всички струи и течения на потока. Близък е моментът на съединяване на личното с общото, на личната карма с общонародната карма. Така и трябва да бъде, тъй като тези, които са определени от сроковете, зависят от тях, а не от своите лични стремежи. Обвързани сме със сроковете и само сроковете ще развържат ръцете. Ще Кажем още, че можеш да проявиш своята сила пред всеилната съдба, но само в съзвучие с Висшата Воля. Вече много светли явления преминават през света, но трябва всички те да се слеят в едно в победен бяг към крайния момент на тържество на Светлината, както и съзнанията, търсещи Правдата (Светлината). Епохата на колективизма, тоест на всеобщото обединяване на сърцата, ще се ознаменува с голямото единение на всички, които са привлечени към полюса на Светлината. И вие, бидейки разсеяни, скоро ще усетите вълните на обединяващите ви през пространството енергии. Обединете се в Светлината. Последният отбор ще отмете всичко непригодно за живот. Негодните ще отидат в тъмнината, обречени от Кармата да изоставят планетата. Голямото преустройство и промените стават в човешките сърца. Улавяйте внимателно отклиците във вълните на пространството.

Те трябва да се издигат. И времето за това идва. Жестокостта ще си отиде от сърцето и сърцето ще се смекчи. И всичко ще стане просто и ясно, и пътищата ще станат ясни. Тежкият плот, натискащ съзнанието, ще изчезне, ще бъде леко да се диша върху чистата свободна почва на нечуваните нови възможности на духа. Всичко, което се е вършело, е ставало заради това хората да се събудят в сърцето и духом да прозрат в своята висша природа. И когато това се случи, вече няма да са нужни никакви изпитания, тъй като те дълго и тежко са натискали съзнанието. Ние Дадохме най-добра съдба на Най-добрата Страна.

285. Камбанките пееха. Знаете ли, че цветята пеят? Всяко има своя нота, на която звучи, променяйки тоновете в течение на деня и нощта. Хорът на полските цветя – това е симфония на тревите и цветята. Звученето на растенията, недокоснати от ръката на човека, е съгласуван хор. Сферата на съзвучие в природата е музиката на сферите. Поетът е прав: стройните хорове на светилата не са продукт на въображението, а звучене на музиката на сферите. Звуковият аспект на Космоса се опознава най-трудно от всичко. Изкуствено подбраните цветя могат да звучат съгласувано, ако са подбрани от чувствителна ръка и се съчетават хармонично със своите цветове. Хармонията на външните форми може да се съпровожда с хармония на звуците при непременна чувствителност на съчетаващия ги човек.

286. (8 юли). Няма следствия без причини. По следствието се определя причината, както по плода – дървото. Да се очакват плодове, тоест следствия без да се знаят причините, не е Наш обичай. Ние Знаем причините. Ние ги Виждаме в момента на зараждане и затова за Нас няма изненади и неразбираеми явления. Виждайки корена, Определяме и растението, и плодовете, донасяни от него. Учителят Гледа в корена на нещата. Нека нито думите, нито усмивките, нито уверенията, нито лъжата на устата, нито ласкателството, нито подмазването, с една дума нека нищо да не замени и да не закрие това, което е скрито под външната форма. Всяка форма има съдържание и то трябва да се види. Всяка дума е външна форма, изразяваща скритата в нея мисъл. Пропускайки външната видимост да премине покрай нас, трябва със сърцето да се усети това, което е зад нея. Много прелестни думи се говорят и много лошотии се вършат. Не трябва да се вярва на думите, без да се претеглят върху везните на сърцето. Трябва да можете да разбирате безмълвната реч, лежаща в основата на казаната дума. Така се четат и писмата - не написаните думи, а наслоената мислена енергия върху хартията. Зад думата стои мисъл, както зад светлината – нейният източник. Ще се учим да виждаме източниците на явленията. Нужна е чувствителност на сърцето. Така отново достигаем до света на мислите, стоящ зад своето външно изражение. Външната форма на явленията малко Ни интересува. Ние Сме Загрижени да знаем какво е скрито под нея. Анализирайки и претегляйки скритите причини Определяме правилно следствията. Стремим се Сами да Творим причините, за да получим желаните следствия. Стремим се да гасим пожара на нежеланите следствия чрез създаване на противоположни причини. Не Гасим пламъка с пламък или гнева - с гняв, или раздразнението - с раздразнение, или сълзите - със сълзи, или злобата - със злоба, или злото - със зло, или ненавистта - с ненавист; но Гасим аления пламък със син лъч, неравновесието и безпокойството - с пълно спокойствие и тъмнината - със Светлина. Така Прилагаме закона за полярността

към явленията от живота. И определили следствието по причината, характера и същността на причината, Нагнетяваме полюса на противоположните на причината енергии, за да неутрализират нежелателния корен на явлението и да го унищожим. Ако причината е скрита дълбоко, Прилагаме тактиката *Adversa*, раздухвайки пламъка на причините и изкарвайки навън тяхната отрова, за да потушим беззаконието с Лъч Светлина. Явлението израснало до своето пълно безобразие логично самоунищожава себе си за съзнанието, не предало се на тъмнината. Затова не препятствайте, ако видите, че понякога Прилагаме тактиката *Adversa*. В миналогодишния случай с обсебване имахме пример как движението по нежеланото направление доведе всички участници до логически абсурд и то излекува някои от личните илюзии. Понякога трябва да се даде възможност на плевелите да израстат явно, за да може след това по-лесно и безпогрешно да бъдат унищожени. Търсете корена на злото в съзнанието на човека и, давайки му да се прояви, го унищожавайте. Мрачините в чуждата душа. Отронвайки в нея искри светлина ги раздухвайте в пламък, за да осветите тъмнината и за да се прояви всичко, подлежащо на унищожение. Не се учудвайте, че там ще откриете много скрита вековна смет. Човешкото бельо е мръсно. И често всички усилия свършват с нищо, тъй като болната същност, оживяла под въздействието на светлината, отново се вдървява и губи огъня. Но няма да тъжим твърде много. На кръстопътя ни очакват нови. Когато видите упорството на неразбирането, противодействие и стремеж за обръщане към тъмнината, оставете старите и действайте с нови. Бъди зрящ.

287. Учете се да определяте вътрешното състояние на човека не по думите, произнесени от него, а по реакцията на сърцето на тях. Тази реакция може да се отбележи и без думи. Защото обменът на огънове между хората става без думи и покрай думите. Значение имат излъчваните от микрокосмоса енергии, същността на които често свършено не съответства на външното изражение на определено стъпало. Трябва повече да разчитате на вътрешната реакция, отколкото на това, което казват хората. Най-добрите учители са близките – от тях е и любовта, и предателството, и цялата гама от скалата на човешките чувства; по тях и се учете да познавате хората, тъй като познанието на човека е дълго. Радвайте се на опита, даже и на най-горчивия. Животът не е прост.

288. (9 юли). Казвам: насочвайте вниманието си към ставащото. Промените са големи. Водещата Страна дава тон на световния оркестър. Казвам: бъдете готови за големи изненади. Слушайте внимателно вестите от пространството. Слушайте със сърцето, ушите, очите, с цялото същество, напрягайки целия микрокосмос към Мен. Първият удар е в дванадесетия час. Ще си отидат всички по ред. Пространствения Указ се Изпраща от Нас за неизменно изпълнение. Приемете далечната вест като гаранция за започналите промени. Ще Кажа: не подценявайте значението на срока.

289. (10 юли). Пиши. Няма пророк без чест, освен у своите близки. Питат защо не Допускаме близко. Заради вас самите, за да не разрушим със Своята Близост вашия устрем. Само пълнопреданият, верен и изпитан докрай дух може да издържи Близостта. Останалите ще се мятат в съмнения, недоверие, разочарование, принизявайки Учителя на Светлината. Така става винаги с човечеството, така е ставало винаги. Ако искаш да застанеш по-близко или някого да приближиш, се

отдалечи, застани по-далеч, тъй като близостта отблъсква малките съзнания, защото не могат да вместят. Доближавайки се по-близо и получавайки в излишък, с кална пета ще стъпчат всичко това, което са получили с доверие. Даването трябва да се прекрати, трябва да се среже проводникът, трябва да се затвориш в изолация, ако приближавайки го към себе си видите, че човекът не е достоен за близостта. Опитвайки се да я задържите, губите и това, което е останало. С вяност може да се обкръжите само в самота. Горчив е пътят за разбиране на човешките чувства. Който иска да достигне върха, трябва да премине през тях и да разбере тяхната неустойчивост. Това, което е нездраво, се руши. Животът е проявител на човешката душа. По-добре е да вървиш сам, недопускайки другите в сърцето. Трябва да дадеш на всекиго според вместимостта на съзнанието и да го изпълниш със светлина, но единствено само със светлина, неотдавайки пламъка на светилника на духа. Признателността е рядко качество. Колко останаха от тези, които толкова ярко горяха при началното доближаване? Дойдоха и си отидоха. Но Адептът продължава по своя път самотен. Горчив е пътят за познаване на човека. Самсон и Далила – тази легенда служи като символ на това как жената може да отнеме силата от духа. Всички те, приближаващите се, вземат от силата. Трябва да се затвориш, закривайки като с щит огъня от потъпкването му от тъмнината. Тъмните отново протягат ръце.

290. Мисълта, бидейки висш фактор в живота на човека, обуславя състоянието на неговото съзнание и неговия вътрешен свят. Той се твори от мисълта. Отношението към външните условия се диктува от мисълта. Мисълта определя всичко. Иначе как биха могли двама души да се радват и скърбят от една и съща мисъл. Разбира се, външното обкръжение влияе на човека, но само чрез вибрациите на неговите мисли. И ако те са достатъчно силни, то с оттенъците на мисълта се оцветява решително всичко, което е наоколо. Когато вътре е радостно, всичко е радостно. Когато тежките мисли натискат съзнанието, всичко става тежко. Но мисълта може да се управлява. И външният свят ще звучи според контролираната мисъл. Всичко зависи от волята, ако тя управлява мисълта. Учете се да управлявате мисълта, иначе мислите ще ви завладеят. Робството на мисълта е най-лошото, тъй като от него не може да се избяга. На Учителя не са нужни роби. Безнадеждни думи ще бъдат думите, утвърждаващи безнадеждността и обратно. Словото е утвърждаване на това, което то изразява. Бъдете внимателни с думите: всяка носи в себе си печата на осъждане или благословия. Думите са канали за магнитно притегляне от пространството на такива същности, каквито всяка от тях изразява. Разберете отговорността за думите. По-добре да мълчиш, отколкото да си навличаш ударите на пространствените енергии. Всичко се дели по полюсите на Светлината и тъмнината. Също и произнасяните думи. Думите са педал за мислите, освобождаващи енергиите на пространството върху главата на произнасящия ги или други хора. Много разрушения се причиняват от думите, а също и благи съзидания. Пазете се от ужаса на немислените думи. Нека вашата реч да бъде спокойна, тържествена и пълна с осъзнатото значение на всяка дума.

291. (12 юли). Думата е външен символ на стоящата зад нея форма. Повтаряйки някаква дума предизвикваме към проява енергията, скрита в тази форма, която въздейства на човека. Повтаряйте думите: мъжество, безстрашие, смелост и вие ще почувствате реакция на тази енергия на съзнанието. Различните

думи имат различни въздействия, тъй като притежават различна същност. Същността на думата се изразява в степента на тази мисъл, която се предизвиква от нея в съзнанието. С думи може да настроиш себе си и друг човек на всяка тоналност. Чрез думите арфата на духа се привежда в хармонично или дисхармонично състояние. Ще разделим думите на три вида: разрушители, съзидатели и неутрални думи. Много от хората често се възползват от разрушителите, разрушавайки с тях своя организъм и влияейки негативно с тях върху обкръжаващите. Думата е могъща сила, ако се прилага съзнателно. Даже мисленото повтаряне на градивни думи е полезно. Необходим е контрол над речта. Мисълта, освободена чрез думата, я зарежда с енергия. Думата може да бъде като удар на чук в пространството. С дума може да се възроди човек. Словесния призив към далечен приятел ще достигне, тъй като мисълта стои зад думите. Силата на словесната молитва, силата на внушението са известни широко. Смятайте, че думата е символ на това, което е скрито зад нея. Учете се да се отнасяте с уважение към произнасяните думи. Думата е космически дар за еволюцията на човека. Свещеният език на древните народи или езикът на посветените е явление от божествен порядък, в основата на което стои разбирането, че в началото е било “Словото”, и “Словото” е създало всичко, което съществува в света. Творческата мощ на думата е разбираема за Адепта, той твори с нея. Разберете значението на Думата. Думите, произнасяни мислено, притежават сила. С това са значителни и много полезни утвърждаванията. Ритъмът ги усилва неизразимо. Ритъм на произнасяните думи – запомнете това.

292. (13 юли). Ако искаш да преуспееш и да възхождаш безпрепятствено, упорито и постоянно, нека първото място в твоето съзнание да бъде отредено за Владиката и нека това да бъде така винаги. Обичаят да се поставя свещено изображение в предния ъгъл е показателен. Само тогава, когато най-първото и най-важното място в съзнанието на човека е отредено за Владиката, пътят на живота е отворен. Може да се порадвате когато земното, даже най-увлекателното, губи своята прелест и духът се освобождава от властта на земните притегляния. Тогава в книгата на живота може да се запише още едно освобождение. Може да живееш и може да вземаш от живота това, което той дава, но при условие никога и нищо да не поставяш в сърцето си по-високо и по-близо от Учителя на Светлината. Всичко е преходно и всичко е временно, само Той е неизменен във вековете и Той е близък на сърцето, познало верността, предаността и любовта. Поставилият нещо или някого в сърцето си преди Мен, не е достоен за Мен. Това е Казано отдавна като напътствие за духа по пътя на Светлината за всички времена. И когато Владиката е близко и сърцето пламти с любов към Него, колко лек, колко радостен е пътят, колко просто се решава всичко, как най-тежкото става по-леко от перо, тъй като Моето иго е благо и Моето бreme е леко. Но това е само тогава, когато ти си неразделно с Мен и когато Моят Образ е на първо място в съзнанието ти. Обърни окото си към Мен така, че през Моя Лик вибрациите на живота да достигат до твоето съзнание, така че нищо да не стои между теб и Мен и нищо да не бъде по-близо за сърцето. Тогава всичко е позволено, тогава всичко е достъпно, тогава няма забрани, тъй като тогава нищо няма власт над теб. Соломон е имал всичко, Акбар е имал всичко, но духът им не е поставял нищо по-високо от своя Владика, на когото те са били предани независимо от всичката земна слава и богатства, и

всичко, което е било около тях. Така и ти можеш да имаш всичко, което поиска душата, но при условие, че най-високо от всичко и най-скъп и най-близък е Владиката. Не това, което има човек пресича понякога неговия път към Светлината, а отношението към това обкръжение. Да се откажеш не значи да се лишиш и да не притежаваш, но отказът означава, че Владиката е преди всичко и че останалото е претеглено точно върху везните на разбирането и заема полагащото му се място. Ако земните изпитания приближават към Мен, те са решени правилно. Ако отдалечават и разделят - тяхната отрова е отровила цялата система. Намерете решението на живота в това да отдадете своето сърце безвъзвратно на Владиката. Тъй като където е вашето съкровище, там е и вашето сърце, а където е сърцето, там е животът и съзнанието. Предайте сърцето на Владиката и Владиката ще Влезе в него и ще Сътвори в него Своята Обител, и ще преминете през потока на живота без обремененостите на тялото, тъй като ще Взема върху Себе Си неговата обремененост. Обърнете се със сърцето си към Мен и ще Пребъда с вас.

293. Не е достатъчно да наречеш себе си ученик на Владиката, не е достатъчно да поискаш да станеш такъв. Има много такива самопризнати последователи. Нужно е Владиката да закрепим устрема. Нужно е утвърждаването на Учителя. Нужен е отклик, за да бъде укрепена връзката и от другия край – от брега на Светлината. Сребърният мост стои върху две опори: едната в сърцето на ученика, построена с неговия труд и другата – във Великото Сърце, когато вратата са отворени на зова. Това и ще бъде избраничество, а ученикът – избран и утвърден.

294. Зовът се раздава, когато духът е готов, както това е станало със Савла. Ответна искра и единичният проводник е свързан, за да служи постоянно като пряка връзка с Учителя на Светлината. Разбира се, в дадения случай са били налице минали натрупвания. Обикновено само на зов Отваряме вратата, тъй като са много званите, но избраните са малко. Ценим самодошлите. Това указва на особена чувствителност на техните сърца. Но най-доброто Общувание става невидимо, без всякакви външни обръщения, когато нишката на сърцето е изтъкана в миналите векове. Често съединява най-близкото до Учителя звено. Зовът и откликът са основа на Общуването.

295. (14 юли). Би било добре, ако би разложил вътрешното съществуване на елементи за собствено наблюдение. Отдели доброто от лошото за унищожаване на последното. Лошото пречи на нашата близост, затова няма място сред Нас. Вече знаеш кое е лошото в себе си. Отдели го от себе си и го предай на огненото волеунищожение в пламенен устрем към Мен. Злото в човека се унищожава в Близостта с Мен, в мисълта за Мен. Бъди чист в мисълта. Когато сме заедно и малкото може да стане огромно. Малките сред вас са извършвали големи дела с Моята Воля. Вие сте обидени от съдбата, но тази същата съдба ще ви възнесе върху гребена на събитията, тъй като сте с Мен. В Мен и ще пребъдете независимо от всичко, което сега не радва сърцето - в Мен и с Мен.

296. Сине Мой, нека хората да се мятат в гонитбата за това, което смятат за добро за себе си, а ти бъди с Мен, тъй като знаеш, че всичко твое най-нужно за теб е в Мен. Бъди спокоен пребивавайки в Мен, тъй като имаш това, което нямат тези, които не Ме познават. Но ти Ме познаваш. Аз Съм постоянно с теб, когато с цялото същество, с всичките си чувства и мисли ти си неотделимо с Мен. Сине

Мой, Наричам те син, тъй като си от Моя Лъч. Пребиваването в Лъча е естествено състояние на твоя дух. Оттук и радостта и усещането на победата над всичко. Наричам те победител, тъй като в Моите Лъчи, осъзнавани ярко, наистина ти си победител над плътността на суетния земен живот. Поражението е в духа, в духа е и победата. Ти се възвиси духом над блатото на живота, ти си с Мен духом и ти си победител. Не са нужни нито дела, нито думи, нито уверения, не са нужни усилия, когато ти си с Мен, достигнал. Тогава върху челото сияе победно огънят на приелият Светлината дух. В Моята Светлина ще видиш Светлината на света. Ще те Наситя със Светлина до пределите на вместимост на духа. Но това, което е Мое, ти постави по-високо от всичко, увенчавайки с Моето като с купол храма, цялата постройка на живота. Възлюбени Мой, на Възлюбения те въздай полагащото се според дълбочината на постигане на Тайната. Ти трябва да разбереш мистерията на земния живот: тя засяга същността на духа и те съединява с вечността във временните условия на твоя живот на Земята. Утвърждавайки Ме в себе си с всеки атом, с всяка клетка, с всяка частица, строиш дом за духа, съществуващ в Безпределността и го строиш завинаги. Ако изпитанията - най-земните, най-привличащите, най-отвличащите само са ни оближили, значи си ги разрешил правилно. Поражението и победата са в духа и зависят от правилното решение, и тогава нищо няма значение, през каквото и да преминеш, и нищо не може да обхване съзнанието и да го завладее. Тогава ти си свободен от греха и тогава ти си оправдан. Оправдан, оправдан – така звучи в духа победата над немоцта на плътта. Сине Мой, виж как те бързат към своята погибел в своето заслепение. И какво смятат да намерят те тук или там или където и да било без Мен? Но вървят без Мен и без Мен търсят, и търсят напразно. Без Мен няма да намерят. Аз Съм във вас, но те не търсят в себе си, а търсят вън и затова не намират. И търсят не това, което им е нужно, което може да засити техния глад и жажда при други условия. А ти търси в Мен, и в Мен и само в Мен ще намериш това, което не ти достига в живота. Пълнота на усещането на пулсирането на живота се достига само с пълнота на Общуването с Мен. И когато тя е усетена, става ненужно всичко, към което по-рано си се стремил. Всичко е в Мен. Дошлият при Мен и слял се в обединяване на сърцето с Мен няма да ожаднее, няма да огладнее повече, но знае своя път - и е наситен, и е напоен за цялото време, докато със сърцето си е с Мен. И на сърцето е радостно и сърцето пее сияйната песен на духа.

297. Трябва да се постави Моят Лик като щит между себе си и вълните на живота и да се възприемат неговите явления пречупени през призмата на Лъча. Обичайното разбиране на явленията ще се наложи да се остави. Всичко е необичайно, а също и отношението към живота. Задръжете разбирането на необичайното в обичайното. С това ще преминете чертата на Лъча и по Лъча ще достигнете до определеното. Застиналата повърхност на морето преди буря е спокойна. Но напрежението на сферите е огромно. Огромно е напрежението на съзнанията, чакащи решение. И те вече са Подготвени от Нас и на всяко – срок. Няма да Казваме кога и кой, тъй като Знаем, че ще заминат. Не е работата в тях, а в духовната напрегнатост на общонародната воля. Енергията на колективното съзнание, обединено с общността на целта, определя скоростта на течение на ставащото. Последващите фази на явленията, длъжни да доведат до Отсъдения Ден, ще се развиват според растежа на духовното съзнание на всички и

акумулирането на сили на духа. Денят на Пришествието е Отсъден. Улавяйте чувствително вълните на пространството. Пространството решава за всички, но съгласно сроковете.

298. (Майката на Света). На обръщането към Мен Отговарям винаги в съответствие с устрема, неговата пламенност, сърдечност и сила. Висшият Свят е отворен за обръщащото се съзнание. Но е важно какво иска да почерпи то. Законите на Магнита действат, трябва само да се знае какво иска духът. На неопределеното се желание или устрем отговорът ще бъде също така неопределен. Отговорът е съзвучен на молбата или на въпроса. Ако човек е отишъл някъде без да знае защо, какво може да получи или да вземе, или да намери? Трябва да знаеш какво искаш, какво искаш да осъзнаеш? - Искам да зная за съответствието на елементите със същността на телата на човека, за тайната на металите и тяхното значение, за тайната на скъпоценните камъни. - Да започнем с последното. Във всеки камък има скрит огън. В скъпоценния камък той може да бъде проявен Като се шлифова неговата повърхност с геометрични правилни страни. И лъчът светлина, пречупвайки се в тях, се оцветява от същността на пламъка, скрит в камъка, пораждайки свой отразен лъч. Този лъч въздейства на този, който го вижда. Оттук тайната сила на скъпоценните камъни. Всички те притежават в различна степен магическа сила, характерът на която зависи от цвета на лъча и неговата чистота. Камъните, носени върху себе си, имат силата да влияят върху психиката на човека. В това е тайната на скъпоценните камъни. Има и други камъни, притежаващи огромна мощ и сила да влияят, но това е вече друга област. Вторият въпрос: звездната карта на човека или неговият хороскоп представлява ъгловото взаимно разположение на лъчите на светилата и планетите. Всеки от тях съответства на определен метал. Металите влизат в строежа на тялото на човека като негови съставни части в различни пропорции и комбинации. Наличието на метали обуславя и притеглянето на лъчите на планетите. От тези лъчи се регулира животът на тялото. Възможно е да се въведе в организма един или друг метал и с това да се усили притеглянето на определени лъчи. Правилната метализация на човешкото тяло означава неговата хармонична поляризация, а следователно и здраве. Цветовете на спектъра съответстват на металите, металите – на лъчите. Металите, носени върху себе си, представляват канали за пространствените лъчи на планетите и светилата, притегляйки ги към себе си и усилвайки техните носители. С металите може да се лекуват, въвеждайки ги вътре или носейки ги върху себе си в чист вид или във вид на сплави. Магнитната сила на тяхното въздействие е огромна. Среброто е добро във всички случаи. Медта и цинкът са вредни. Много неща още не подлежат на обнародване, тъй като ще бъдат употребени за разрушение. На първия въпрос отговор няма да има, тъй като огънят на възприятието е секнал и вече няма с какво да се приема.

299. (15 юли). Сине Мой, повтаряйки Името на идващия Владика свързваш себе си с бъдещето. Има имена, свързващи с миналото. Има Имена, съставляващи веригата на Единната Велика Индивидуалност, която завършва с Името на бъдещия Владика. Във всички тях е Единното Велико Сърце, аспектите на което са проявени във времето под различни Имена. Но Същността е Една. Сега съзнанието на човечеството се устремява в бъдещето, затова Името Майтрейя на идващият в света Владика звучи призивно в света. Негова е силата на настъпващата Епоха, в

него е съсредоточено всичко, което подлежи да получат хората за целия последващ цикъл. Понякога на Земята се изпраща Предтеча да оповести за идващия Владика. Сега предтечите ще бъдат тези, осъзнали Ме в сърцето си и приели Учението на Светлината. Вие, утвърждаващите Моето Слово, ще се назовете предтечи на Владиката Майтрейя. Сине Мой, това е и мисията на твоя живот и твоето Поръчение – да свидетелстваш пред света за бъдещия Владика. Ти имаш право да говориш от Мое Име. Ти имаш право да общуваш с Мен и имаш достъп до Мен. Ти си близко и си утвърден като най-близък. И ще дадеш пример на тях, незнаещите Ме, как бидейки човек и сред хората, и в обикновения живот можеш да бъдеш ученик на Самия Владика. Ти ще им обясниш, на незнаещите Ме, че не за безгрешни праведници и не за свършени хора Идвах и отново ще Дойда в света, а за всички, в които още не е умряло сърцето и гори поне една искра на духа - че Аз Съм Достъпен за всички и Отворен за мисълта и че с приемането или отхвърлянето на Мен, Владиката Майтрейя, всеки решава своя бъдещ път завинаги. Признавайки Христа признават Мен, тъй като кой може да каже какво ще бъде облеклото на Идващата в Света Светлина. И какво знаят те за това кой е бил Христос! Средоточието на Битието е Едно и Възглавява Един. Нека имената да не бъдат спънка за разбиране на Единната Светлина. Единният, Приел отговорността за Земята, ще бъде Единната Светлина за Земята докато Земята не премине. Твоето Поръчение е тази Светлина, недостижимо далечна, да направиш близка и достижима за устременото към Нея сърце. И да дадеш пример как сред обикновения живот човек може да стане носител на необикновеното и живеейки на Земята да живее Надземен живот. Отварям за теб океана на пространствената мисъл и го Правя достъпен, за теб е отворена Съкровищницата на Космическите Знания, на теб Владиката Дава Гаранция да бъдеш ученик в бъдещия живот, когато се осъществи Великото Пришествие. Но как ще достигнат онези, които не Ме знаят? Ще достигнат чрез теб. Ти им кажи: нека да дойдат всички и нека всеки да донесе кой каквото има: своите желания, стремежи и надежди. И на всекиго ще Дам и ще Наситя, и няма да има гладни, тъй като ще Напоя с мощта на Лъчите целия свят. Ти вече получаваш от тях, от Лъчите и не виждаш край и предел на получаването. Ще получат и те, тъй като заради тях, непознаващите Ме, Идвам отново в света. С Моята Сила, със силата на възприетите и асимилирани Лъчи, непременно ще изпълниш Поръчението. Аз ще Дам мощ на твоята ръка. И ще те Наситя със сила. Ще стигнеш като победител до края, носейки в ръцете Знамето на Майтрейя. Ти, поставилият Образу на Учителя в сърцето си над всичко, благо на теб и благо на тези, които са с теб. Опази ги, тъй като са нужни за бъдещето. С нишките на сърцето ще ги задържиш и по лъча. И за когото помолиш Мен, ще бъде както поискаш. Тъй като ти си в Мен, Аз Съм в теб, те са в нас и ние сме единни - едно стадо и Един Пастир – бъдещият Владика Майтрейя.

300. (М.А.Й.). Спокойна съм за вас - ще достигнете до определеното. Котелът ври и кипи. Чорбата още не е готова и не можем да поканим на трапезата. Още не е готова, но скоро ще стане. Бъдете в готовност да бъдете поканени на трапезата на духа не за получаване, а за раздаване. Вие получихте много, трябва да раздадете. Да получат ще дойдат всички, но даващите са толкова малко, можещите да раздадат са толкова малко. За да дадеш, трябва да имаш. Къде са те, имащите Съкровището на Светлината? Скъпи мой, вие сте в нашата грижа, тъй като на вас

ще се наложи да давате на тях, идващите за Светлина. Когато Йерархията на Светлината утвърди своята мощ, ще бъдат пометени преградите на препятствията, раздаването ще тръгне свободно, стига да има какво да се раздава. И вие, имащите Съкровището на Светлината, се гответе за раздаване. Далечен поздрав за любимите от Майката, отишла за Светлина за вас.

301. (16 юли). Вие искате да преуспеете и да достигнете! Двадесет и четири часа в денонощието са на ваше пълно разпореждане за достигане на тази висока цел. Ако е осъзната целта и значимостта, ако е разбрано, че няма нищо по-висше, че си струва да се потрудиш, какво може тогава да попречи цялото време, което имате да се използва изцяло, за да се достигне. Ако тази цел е постоянно пред очите и цялото същество е като напрегнат лък, бързо и успешно може да се напредне по пътя на новите находки, постоянно преумножавайки Съкровището на Камъка. Трябва да се разбере, че животът на Земята е даден за преуспяване на духа и натрупване на огнените кристали на Съкровището на Камъка. Друга цел няма. Всички мисли, всички дела, всичко ставащо имат цел и значение не сами по себе си, но само като средство за достигане на тази цел. Следователно абсолютно всичко може да се постави в служба на духа, за да утвърди своето могъщество. И живеем, и дишаме, и мислим само затова и всяко движение във всички свои проводници извършваме само затова. Всичко, което се случва с човека, има като крайна цел тази задача. Трябва само да се осъзнае това и съзнателно да извършвате всичко, което правите, знаейки защо го правите и за какво. Целта, Повтарям, е една. Заради нея сте се въплътили, заради нея сте приели кръста на живота, заради нея вървите сега през живота. Искам да дам сила за осъзнаване значимостта на всяко действие като възможност да се преуспее неотменимо и плодотворно, и осмислено и решително да се използва всеки миг от живота. Защо забравяме за това, което представлява най-нужното? Защо предполагате, че смисълът и значението на ставащото всекидневно с вас е в подробностите на ставащото, а не в това, заради което е всичко, което става и заради което е даден животът? Всичко само по себе си е безсмислено и няма никаква цена, но ще бъдат осмислени всеки миг и всяко действие и постъпка, ако се вземат като стъпала, като възможности за възхода на духа. Защо потапяйки се в обятията на Майя ученикът забравя за това? Отворете очи и бодърствайте духом и се напрегнете с цялото си същество в осъзнаване значимостта на ежедневието и всички дела на деня. Всяко може да се направи стъпало за издигане. Нещо помрачава, нещо тревожи и безпокои, нещо плаши, нещо причинява болка, но нали всичко това са възможности за преодоляване, за победа над себе си и неизменно преуспяване. Трябва само да се измени ъгълът на отношението към всичко ставащо съответно и под този ъгъл да се посрещат и големите, и малките вълни на жизнените явления. И всичко, всичко без изключение ще послужи тогава от полза и за израстване на духа. „Какво още мога да извлека аз от тази проява на живота?“ – пита себе си ученикът, посрещайки поредната вълна. Всички води, стичащи се в бента и събиращи се отвсякъде, служат на мелничаря, за да ги насочи в работната струя. Нека така да служи на вас и всичко ставащо с вас, без изключение, да насочвате енергията му за нарастване огнената мощ на духа. Съзнанието се разпръсква по дреболиите и губи своята сила затова, защото е изгубило разбирането на тази единствена цел, заради която му е даден животът. Учете се от всичко, учете се винаги, всяка минута умножавайки

своите сили. Нека огнената цел да гори постоянно като ярък пламък пред вас. Не трябва да се забравя за нея нито за миг, тъй като незабавно се губи целеустремеността и ученикът се превръща в еснаф. Когато протичащото явление, каквото и да е то, е озарено с това разбиране, тогава човек е на пътя, а когато то отмине, духът се потапя във външната тъмнина и се отклонява от пътеката, водеща в живота. Живейте като всички и правете това, което задължава животът, но не изпускайте от поглед голямата цел нито за миг и тогава вашият път ще бъде озарен с голямото разбиране на живота. Тогава може да се издържи всичко, без да се оплаквате от живота, без да се жалите, без да се дразните, без да проявявате слабост и страх, тъй като на този, който е разбрал смисъла на земния живот, започва да служи всичко – всички сили и на Светлината, и на тъмнината. Някои безсмислено сноват по кората на планетата и се мятат усилено. Но позналият целта върви през живота спокойно, с голямо разбиране.

302. И тъй, ще подходим с ново разбиране към явленията на живота. Няма малко и голямо, важно и значително е всичко. И дава възможност да се преумножи силата на огньовете. Мислим си за какво е това, за какво е онова, защо на него, а не на мен, защо? Понякога е трудно, а всичко е все за да се разбере, че всичко това служи на единната цел за израстване на духа. Явлението, взето отделно, само по себе си, ще бъде напълно безсмислено и затова остро уязвяващо, ако е тежко. Но озарено с чертата на Лъча ще послужи от полза, голяма или малка, да обогатиш себе си с нови находки. Дайте си задача всеки течащ ден да прекарате в ясно разбиране на истинския смисъл на явленията, изпращани ви от живота, за да можете да преуспеете. Тогава ще заприличате на търсачи на бисери на истината и ще начертаете в пространството на вашите дни бисерната шарка на живота. Благословени са препятствията – с тях растем. Благословен е и животът, тъй като ще стане тучна нива за обилна жътва.

303. Всичко, което се възприема, е правилно: в някакво бъдеще, близко или далечно, записаното ще се осъществи. Но кармично не е дадено да се знаят сроковете му. Съзнанието се стреми да го отнесе към най-близко време и се получава разминаване между това, което иска сърцето и действителността. Но същността на възприетото е правилна.

304. Човешките разбирания са неверни. Ти слушай Мен. Събитията са началото на края. Ще бъдеш свидетел на приближаващото. Аз Казвам.

305. Ново знание и утвърждаване на осъзнатото в приложение – такъв е пътят на живота. Знанието изисква неговото утвърждаване на практика. Отвлечено знание няма. Трябва упорито да се стремите незабавно да приложите всичко ново, което се дава от Учителя. Тези опити са като зародиши на бъдещите достижения. Изведнъж да се достигне не може, но е необходимо да се положи началото. И тогава бъдещето ще бъде богато на кънове. Постави началото на утвърждаването на всяко Указание на Учителя, за да можеш да преуспееш. Стреми се упорито да го правиш.

306. (17 юли). Вълната, на която протича възприятието, играе решаваща роля. Вълната се установява от волята и цялото същество се настройва на нея. Светските гласове замлъкват и чуваме само Гласа на Учителя, който Говори без звук. Предавайки се със сърцето на вибрациите на момента, може да се получи отговор. Но кога? Скоро. Точността на срока зависи от обострената вибрация на

колектива, магнитно привличаща към себе си новостта на новите условия. Съгласуваните сърца трябва да звучат мощно, в единен порив към Новото Небе. И Ние също така Очакваме този момент, както и вие. Той ще реши всичко. И изведнъж ще стане безсилно всичко това, което дотогава е било като препятствие за духа. Децата на идващата Епоха трябва да израснат духом от това, което ѝ пречи да навлезе властно в живота. В това е целият смисъл на промените и настъпването на Ерата на Майтрейя. И това, което е било възможно през нощта, ще стане невъзможно при светлината на деня. Светлината ще прогони нощните сенки и вече няма да има тъмнина. Настъпва денят, обещан от Нас и ръката на човека вече няма да спре мощния поток на живота. Има сфери на движение на тънките енергии, които не могат да се контролират с външни мерки. Това е областта на духа. Когато в нея всичко се събужда за действие, тогава Казваме: сроковете приближават. И както някога Гуру е казал: “Ще заспите едни, ще се събудите други”. И всичко наоколо ще стане друго. Духът трябва да надрасне предишните рамки на живота както детето – пелените. Външните форми на живота съответстват на стъпалото на духа, на колективното стъпало. Ако духът е израснал, значи новото стъпало е неизбежно. Дадени са условия за по-бързо изкачване по стъпалата на живота. Нарастването на духа се нуждаеше от общо обременяване с обстоятелствата. Когато огньовете на духа се усилят достатъчно, какво ще може да ги заглуши или да обърне живота обратно? Няма такава сила. Нашата ръка е над духа. Пробуждането приближава стремително. И Новото Небе става видимо. Гответе се да го видите.

307. (Гуру). Ние сме в напрежение за ставащото. Ние сме в очакване. Ние също вземаме участие във всичко. Ние ще се погрижим и за вас - да ви вкараме във вълната. Връзките на Йерархията са широки и неуловими. Вие сте обвързани със сроковете. Чакайте знаци. Срокът приближава.

308. Предупреждавам за близостта на срока. Казвам: “Гответе се да се отворите срещу Лъча”. Кой ще поиска да обрече себе си на тъмнината на неизвестността? Новото Небе ще застави да се види всичко в нова светлина. Ще бъдеш свидетел на новото.

309. Какво ще бъде там? Превключване на нови релси, предизвикано от изискването на живота. Не може да се спре животът, нито смяната на явленията, нито замяната на старото с ново.

310. Възможно е да се научите да предизвиквате превъзходство на духа с напъгане на волята. Често токовете пречат и тогава те трябва да се преодолеят. Съзнанието е поле на пресичащите го енергии, плацдарм, за овладяването на който се води постоянна борба на често противоположни сили. Съзнанието може да бъде разкъсвано от тях и то може да се мятта между противните течения на потока на живота, течащ през него. Съзнанието често се намира в състояние на вихър, особено по време на различни преживявания, бързани и безпокойство. Обременяващите условия на живота го захващат като челюсти на стоманен капан и натискат, и натискат, и натискат. Често поставят в тежко положение, изглеждащо напълно безизходно. С една дума, създават илюзията за ярка реалност, натрапваща се властно на обърканата воля. Често довеждат хората до отчаяние и даже самоубийство, тъй като те приемат поредния мираж на Майя за действителност. А между другото всичко това, толкова вълнуващо и извеждащо ги от равновесие,

съществува единствено само в тяхното собствено съзнание. Даже в съзнанието на съседа може да няма нищо такова. Всичко това е личен мираж, самоизмама, илюзия на мига. Слънцето сияе и звездите са в пространството, и Земята се движи по своята орбита. И на този фон в една малка нейна точка нещастният двукрак затъва в своите призрочни чувства, които днес звучат, за да замлъкнат утре и да зазвучат по друг начин. У милиарди хора тези звучения протичат по различен начин, променяйки се всеки ден. Къде е то, истинското, сред това множество от разнородни преживявания? Вземете средните векове: войни, насилие, потоци кръв, клади на инквизицията - колко силно са страдали хората, но всичко е свършило и се е сменило с ново, а хората са си отишли. Трябва да се намери в себе си нещо стоящо извън потока на вечно сменящите се явления, по-високо от преходните състояния на съзнанието, нещо постоянно и неизменно във времето. Съзнанието не може да бъде символ на постоянство, тъй като тече, а също и движенията в проводниците. Даже във въртящия се пумпал има неподвижна точка, около която става движението. Има точка на неподвижност и в човека. Тя трябва да се открие, трябва да се опрете на нея, тъй като само благодарение на нейното наличие става движението около нея. Дали ще я наречем точка на неподвижност или ос на духа, или зърно на духа, или цитадела на Безмълвно Гледащия Регистратор - не е ли все едно, ако в човека има нещо от вечността, нещо стоящо по-горе, над света на текущите явления. В тишината на мълчанието, когато замлъкват земните гласове, може да се чуе Беззвучния Глас на Този, който пребивава вътре от векове, от началото на времето. Но е нужно обвивките да замлъкнат, за да се прекрати в тях постоянното движение и суетата да престане да звучи. И тогава може да се чуе Гласът на Безмълвието и да се усети Великото Присъствие на Безмълвния, пребиваващ вечно вътре от началото на времето.

311. (Майката на Света). Устремяваш се към Мен с елементите съзвучни на Моите Сфери. Ако няма такива няма с какво да се устремим и няма с какво да съзвучим с Мен. Но ако нещо вече е натрупано, съзвучието може да се състои и тогава съзвучните елементи могат още да се умножават. В този процес се отстранява всичко земно, за да се очисти място за Висшето. Под земно трябва да се разбира всичко, което е по-ниско от ментала и което няма достъп до Моите Сфери. Но това, което съставлява областта на духа, макар и натрупано на Земята, което се отнася към Висшата Триада, то може да се нарече космическо достойние на човека, пригодно за него във всички светове, а също и на Моята Планета. На събирането на космически елементи в себе си и трябва да посвети човек своя живот, тъй като това са и елементите на безсмъртието или на Надземния живот. Книги не могат да се вземат със себе си в Надземното, но знания може. Не може да се вземе нищо от видимото обкръжение, но опитът и филмът на земните отпечатъци може. Трябва зорко да се различават тези два реда явления: тези, които остават на Земята и тези, които могат да се вземат със себе си по-нагоре. Те именно трябва и да се събират. Те позволяват съзвучие с Висшите Сфери. Земният безплътен филм трябва да бъде достатъчно духовен за възможността за Висши Съзвучия. Затова бъдете събирачи на натрупвания в Чашата Амрита, даващи право на вход във Висшите Сфери.

312. (19 юли). Едно е несъмнено: следствията не съответстват нито на думите, нито на обясненията. Значи причината и следствието са едно, а думите, които ги разкриват – друго. Ако сърцето мълчи, причината се определя по

следствията, но и сърцето подава вест и тази вест също е нерадостна. Вярвай на сърцето и на следствията, но не на думите. Измамата продължава.

313. (20 юли). Наличието на тъмен канал не може да се отрече. Въздействието по него протича на вълни - ту усилвайки се, ту отслабвайки. Всяко съприкосновение оживява нишките на връзката. Краят не се предвижда, докато не бъде затворен каналът.

314. И все пак Слънцето ще продължи да изгрява и залязва както винаги и да се раждат светове. С една дума животът на планетата и животът на Космоса ще продължават да текат, без да се прекъсват и личните миражи на човека ще продължат да се раждат и умират, въвличайки го в новите съблазни на момента. Сънища и действителност; това, което го няма и което съществува; очевидност и космическа правда – кое от двете ще предпочетем - илюзията на мига или реалността? Това, което го няма или това, което съществува? Това, което го няма го виждаме явно и ярко, а това, което съществува, е скрито зад миража на видимостта. Всичко което виждаме и притежаваме не е наше, наше е само това, което не може да се види. Живеем в свят на страшни противоречия. И те нямат край. И трябва да се намери път между тях.

315. (21 юли). Този, който мълчи, той успява навреме след бяга на събитията. Говоренето размагнитва и лишава от огън. Без огън няма възприемане на пространствените енергии. Пространствената мисъл не се съчетава с интензитета на личните дела. Въпросът е в това на кого да служиш - на себе си или на Владиката? Може да има различни подходи към нещата, но яркият егоизъм е безплоден. Личността мисли за себе си. Тя няма време да мисли за Висшето. Тъй като който не се е отвърнал от себе си, той не е готов да върви след Мен. Да противопоставим живота в Космоса на изразения индивидуализъм, невидимото - на видимото, действителността - на очевидността и Светлината - на тъмнината. Мисленето за себе си няма да доведе до вратите на Светлината.

316. (22 юли). Смъртното и преходното е в човека, безсмъртното и непреходното също е в човека и той постоянно живее или в едното, или в другото, или с това, или с онова, с вечното или с временното, събирайки или умножавайки в себе си елементите или на едното, или на другото и по този начин отдавайки себе си на смърт или на живот. И едните, и другите елементи, тоест елементите на смъртта и на безсмъртието, се събират от мисълта, която стои зад всяко действие или постъпка. Следователно всичко е в мисълта. Така с мисълта си човек определя себе си за Земята или за Звездите. Земното ще си отиде в Земята, но духът – към Звездите. С какво? Когато елементите на безсмъртието са събрани и натрупани щедро, изпълването на духа е сияйно и той има с какво да съзвучи в пространството, където пребивава след като е отхвърлено всичко смъртно. На какво служи човек, какво събира, с какво насища своя микрокосмос, е необичайно важно за бъдещия му живот извън тялото. В човека има два фокуса на притегляне: единият - на земни елементи, преминаващи със земния живот, другият – на духовни елементи, съпътстващи го в Надземния живот. Там човек няма с какво да живее, ако ги няма. За неграмотния човек книгите са недостъпна област, така също и за незнаещия за живота на духа сферите, където живеят с духа. Разделете в себе си тези две области на живота, живота в едната, който е временен, от живота в другата, който е даден навеки. Стремете се дълбоко да осъзнавате във всяка мисъл,

във всяко действие, във всяко явление неговата същност, прилагайки реактива на безсмъртието. Разбира се, качествата на духа са безсмъртни, но и тези качества са различни: едни - можещи да се проявят само на Земята и в земните условия, други – и на Земята, и в Надземните Сфери, и във Висшите. Точно тези качества са и нужни за духа, както въздухът за земното тяло, за да може то да живее. С всяко свое движение във всеки от проводниците предаваме себе си в обятията на живота или на смъртта - такова е значението на земния път. Спасителят е Говорил за вечния живот, утвърждаван от вас за себе си на Земята по време на пребиваването в земно тяло. Мисълта е безтелесна, но безтелесната мисъл може да засегне тялото и въвлича тялото в земните дела, неговите телесни страсти, емоции и чувства. Безсмъртната мисъл в служене на плътта, приковаваща духа с верига към Земята като каторжник към количката, е печално, но съвсем нерядко зрелище. Така небесният огън, проявен в мисълта, може да бъде отдаден изцяло в служба на тялото. Но и тялото, и чувствата, и мисълта могат да се отдадат в служба на духа в името на неговото безсмъртие. Това и ще бъде правилното решение на живота. Във всеки даден момент жителят на Земята може да се попита на какво служи неговата мисъл и тяло, и чувства. Архатът е човек, всички обвивки на когото са отдадени в служба на духа. Но даже и вие, стремящите се да натрупате в Чашата Амрита според вашите сили и разбиране, даже и вие сте на пътя. Само онези, отричащите тъпо безсмъртието, предали себе си на смъртта, само те са слепи и обречени на външната тъмнина. В най-добрия случай животът за тях е само на Земята в плътното тяло, в най-лошия – кошмарно съществуване в полусъзнателно състояние в низшите слоеве на астрала, но това е само тогава, когато са преминати границите на човекоподобие. Личността (егото) е гнездо и разсадник на всичко, което е смъртно. Личността е враг на безсмъртието. Вътре в човека тече ожесточена борба на безсмъртното със смъртното, на вечното и временното. Владиката е Безсмъртен - служейки на Него този, който върви след Него, става безсмъртен. „Тръгнете след Мен, устремете се към Мен”, – така Призовава Владиката. И мъдрият оставя купчината призрачни явления и вещи и отхвърляйки всичко се устремява с всички сили към Учителя. Не трябва даже и да се отхвърля, трябва само да се претегли всичко без изключение върху везните на вечността, за да се узнае истинската цена на всичко, което ни обкръжава и вън, и вътре. Посрещайки явленията на живота ученикът си казва: „Ето, това ще премине и това, и онова, и всичко, което излиза от Земята и от малката личност, но в това земно и в плътните явления има много от това, което може с огромна полза да ми послужи да събера елементи на непреходното”. В това е целият смисъл на земното съществуване. Така лотосът, свещеното цвете, извлича от Земята своята красота и огъня на живота, който е скрит в семето на лотоса. Подобно на цветята събирайте елементи на красота на Земята, тъй като красотата е също безсмъртна и нейните форми не са от Земята, а от Небето. Цветята на духа са безсмъртни.

317. (23 юли). Старата дружба не ръждясва. Сине Мой, ти си приближен в духа и за теб е отворен достъпът до Кулата. Ти имаш всичко, което трябва, за да напълниш Чашата Амрита. Знаеш, че си обичан, затова си в безопасност. Ще смятаме, че нищо разделящо Ни не се е случило. След известна степен вече нищо не може да разедини. Затова за ученици Взимаме само тези, за които няма път назад. Помни: отстъплението е невъзможно. Напред има Светлина, назад - бездна -

жадна, чакаща възможност да те погълне. Живей в Моята Светлина, върши всички дела в Моята Светлина. Добрите ще останат с теб, лошите ще се предадат на огъня в Моята Светлина, за да ги очисти. Тъмният върши всичко в тъмнина и твори с тъмнината, Моят - в Моята Светлина. Нека Светлината на разбирането да озарява всичко това, което вършиш и тогава няма да получиш осъждане и ще бъдеш оправдан. „С Мен винаги и във всичко”, - нека това да стане неизменно правило на живота. Заедно ще преминем през живота - ти и Аз, твоят Владика, Застъпник и Приятел, и Отец. Когато си без Мен всичко бледнее и става празно, сякаш цветовете се отнемат от живота, правейки го сив, едноцветен и безсмислен.

318. Хората не искат да мислят, че при тяхното отношение към живота той губи всякакъв смисъл. Попитайте когото и да било за какво живее, за какво му е всичко, което притежава, заради какво толкова упорито се старае да преумножи своето притежание и какво мисли да прави после, когато настъпи часът на крайната равностетка? Попитайте! Ще бъдете поразени от нежеланието да бъдат логични и последователни докрай в своите мисли. Страхуват се да мислят, тъй като знаят, че мисълта ще ги заведе в тупик, тъй като стои върху лъжливи основи. Когато се отрича безсмъртието на духа, тогава всичко става нелеко. За кого и за какво да се живее? За другите? Но и те също ще умрат и няма да остане нищо от тях. Да се трудиш цял живот за това в крайна сметка да не излезе нищо, това не е ли безсмислица? Но живеят, тъй като са слепи. И птиците, и животните също живеят без да мислят. Но на човека е дадено правото да мисли и само потъпквайки го човек може да проспи безсмислено времето си на планетата. На духа е дадено безсмъртие. Това е неговото достояние. Всичко останало е временно. И нищо не можеш да вземеш със себе си от Земята. Вещи не могат да се вземат, но можеш да вземеш своето отношение към вещите или явленията от живота. Това отношение ще бъде като печат на разбиране, налаган от мислещото съзнание върху всеки жизнен опит, върху всичко, което вижда умът. И с това последно съждение на съзнанието за всяко явление от живота, с този опит и си отива човек от Земята. Затова е важно именно отношението към вещите и делата, а не самите дела, вещи и явления. Всички те ще си отидат и не ще можеш да ги вземеш със себе си. Помнете: нищо не ни принадлежи.

319. Ще дадем превес на вътрешното над външното - на силата, която е вътре, над силите, които са вън. Целта не е трудна, само ако се удържите от пълно потапяне във външния живот. Той се дава не за да бъде погълнато съзнанието от него, а за придобиване на опит. Пълното потапяне може да се избегне, ако не се влага сърцето в него. Дадени са вехи за пробуждане на новото съзнание, което дава храна за духа. Преди (ново) насищане настъпва изчерпване на съзнанието. Нощта протича благополучно. Нощем Вършим работата.

320. Ще Дадем разбиране на ставащото - новото време идва, идва неотвратимо. Тежестта е от смесените токове. Противните токове също ще си отидат заедно с противниците ни.

321. Елементи на безсмъртието. Те не са във вещите и в предметите извън нас, те не са във физическото тяло, те са невидими и извънплътни. Те са вътре. Царството Божие, царството на вечността е вътре във вас. Там ги търсете, там ги натрупвайте. Чашата Амрита е резултат от натрупването на тези елементи в гърдите. Напитката на безсмъртието или напитката на безсмъртните е сок на от

опита на живота, отложен под формата на Висши енергии. Този течен непарещ огън се събира във вид на кристали. Неговите отлагания дават това, което Ние наричаме Камък. Той се запазва от живот в живот. Личността се унищожава със смъртта на тялото. Следователно Чашата на безсмъртието е извън личността, но се напълва от нея, от нейния труд, от нейните грижи. Както семето на растението побира в себе си всички особености на свойствата и характеристиката на вида, който, както и всяка форма, трябва да умре, така също и зърното на духа попива в себе си всички тези свойства на личността, които издигат над плътната земна сфера. Мъжеството на героя, вървящ безстрашно на сигурна смърт, презирайки я и без да се страхува от нея, ще бъде качество на духа, отлагано и вече отложено по-рано в Чашата. Кристалът на мъжеството е безсмъртен. Похотта се проявява в тялото чрез астрала - и двете са смъртни, затова всичко отнасящо се към похотта е сфера за проява на това, което е смъртно. На похотта е нужно тяло, затова даже обсебителите се стремят да се прилепят към живо тяло. Всички плътски чувства, вместилище на които е астралът и физическото тяло, не могат да се проявяват на високите планове, тъй като на тях няма физическо тяло, обличащо духа. Търсете елементите на безсмъртието по-нагоре, в областта на духа.

322. Правилно, сине Мой - вярност докрай, въпреки всичко, даже въпреки ярката очевидност. Преданост и вярност докрай – това е пътят на победителя.

323. (24 юли). Не Ме изоставяйте, когато Моите Дела са в нужда! Изоставили са Ме и Ме изоставят много. Къде са тези, малцината, на които Мога да разчитам като на Себе Си? Къде са те, верните и предани докрай сърца? Колко малко са такива!! Можем ли на еднодневките да доверим тайните на Вселената? Можем ли да отдадем в неверни ръце Знанието, пазено векове и добито с огромен труд и често с цената на живота? Можем ли да доверим Знанието, което ще стане оръжие, на сърцето, недостойно за него? Мислете сами. Ето защо има толкова изпитания. Ние трябва да Знаем как ще се държи призиваният при всички обстоятелства на живота, даже тогава, когато му се струва, че всичко се руши, че Учителят го е изоставил и няма нищо напред. Верността, издържала и това последно изпитание, е достойна за доверие. За отпадащите, отклоняващите се и отишлите си няма да тъгуваме прекалено. Всичко това е познато във вековете. Но затова е познато и друго: преданите сърца, изпитани през хилядолетията и останали верни до края. Наистина, те са малко, но с тях Твърдината стои и с тях се държи планетата. Държателят на Земята с помощта на тези немного поддържа планетата в необходимото равновесие. Огромно е тяхното значение, но е огромно и натоварването. И често физическото тяло не издържа. Отиват си преждевременно. Питате защо не Препятстваме? Тъй като често самоотверженият дух в яркия си устрем да Ни помогне не щади себе си. Но на някои се дава особено Поръчение и тях Охраняваме, за да могат да изпълнят Поръчаното докрай. Питате защо е непосилен товарът? Но нима е бил лек кръстът на Спасителя, който Той сам е Носил към Голгота? И нима Неговото тяло не е страдало и Духът не е скърбял? Цената на щастието е достойна за неговия размер. Голямо е вашето щастие, на тези, които сте Ме признали и вървите с Мен. А от цената не се смущавайте, тя е голяма, но затова е голяма и наградата. Вие не мислите за наградата. Това е добре, но все пак ще Кажа: вашето щастие е бездънно. Тъмнината и Светлината, мъката и радостта вървят редом, докато радостта и Светлината не победят скръбта и

тъмнината. Страдащи и обременени, помнете: голямо е вашето щастие, което не се изчерпва със земни съображения и не умира с тялото. За радостта Съм Казал много. Но тази радост е от духа и от Светлината - тя е безсмъртна. В пространството на Светлината, в Моето царство песента на радостта ще стане храна за духа. Деца Мои, порадвайте се пълно с Мен. В бъдещето е всичко и това бъдеще принадлежи на вас, тъй като сте се устремили заедно с Мен към него. И ярките призрания на Майя, и сенките на Земята, и мяркането на дните и нощите вече няма да смутят преданото докрай на Мен сърце. Бъдете спокойни и имайте вяра: с нея вървим - и вие, и Ние. Вярата у Нас се съчетава със знание и се нарича вярознание. Вярознанието на сърцето ще помогне да стигнете до края, останали верни на Владиката. Хубаво беше да се вярва, когато имаше всичко и когато Гуру беше редом. Но вие намерете сили да я запазите и когато няма нищо и бъдещето е зад тъмна завеса. Но вярвайте, но знайте, ще Дойда и верните и запазили предаността ще застанат близо наоколо и тяхната радост ще бъде свършена. Вие сте в Моите Длани, но това не е видимо за вас сега, а тогава ще стане видимо и лице в лице. Затова бъдете спокойни във вярата, тъй като сте с Мен и Аз няма да Изоставя, но ще Бъда винаги с вас, оставащите Ми верни до края.

324. Деца Мои, където е вашето съкровище, там е и вашето сърце. На кого или на какво сте отдали своето сърце? Ако на Владиката, благо на вас, ако на някого или на нещо друго, което сте поставили преди Владиката в своето сърце, вашето съкровище е негодно, тъй като неговото име е тлен. Избралият тленното, го очаква тление. Даже малките деца наричат вещите, които им харесват играчки. Те ги обичат, те играят с тях, но знаят, че това са играчки за игра. Нима със своето неразбиране ще надминете малките деца и ще приемете земните играчки за ваше съкровище и ще му отдадете сърцето си? Децата надрастват играчките си и те стават ненужни за тях след няколко години. И вие погледнете на вашите земни играчки в аспекта на няколко земни години, когато вашият жизнен път ще бъде завършен и ще настъпи моментът на прехода. Погледнете мислено на тях в аспекта на тази минута, придвижвайки настоящето в бъдещето и те ще изгубят своята ценност и значение както за възрастния играчките от детството. Прилагайте тези везни когато ви надмогват илюзиите на Майя и натежават земните явления. Моето Царство не е от този вят и затова не го търсете в този свят и в неговите илюзии.

325. (25 юли). Сине Мой, пиши без да се смущаваш от съдържанието на Записите. За някого те ще бъдат много нужни и полезни. В края на краищата всичко се свежда до мисълта, тъй като мисълта лежи в основата на всичко. Това е особено ярко приложимо към човека. В основите на всички негови действия и постъпки е заложена мисълта. С нея и трябва да започне трансмутацията. Трябва да се промени мисленето, ако искате да станете нови. Апокалипсисът говори за Новото Небе и Новата Земя. Те няма да бъдат видени със старото мислене и мислите на вчерашния ден. Трябва да се измени всичко. Просто във всичко остава както и преди и всички външни обвивки, но се променя мисълта. И тази могъща енергия в крайна сметка ще измени всичко: и това, което е вън, и това, което е вътре и материята на обвивките или проводниците. Поставете ударение върху мисълта. Мисълта е по-лесно да се промени даже и от дрехите. Мисълта е пластична, мисълта се поддава лесно на въздействието на волята. Научете се да действате с мисъл и да творите преди всичко с мисъл, влагайки в нея сърцето и

волята. Творите и така и действате с нея, но несъзнателно и без да я обновявате. Старите мисли и пътищата на тяхната проява трябва да се изоставят и да се заменят с нови. Мислете за новото и по новому, за Новото Небе и обновената Земя. С всичко, което е от стария свят, не може да се влезе в Новия Свят. Как да се направи това? Просто изхвърляйки от съзнанието старите мисли и изпълвайки го с вибрациите на Лъча. Затова е нужна приемственост и отвореност на съзнанието, пълна отвореност към Мен и Моите Лъчи и затвореност към земното. Отвличащите земни гласове трябва да замлъкнат. Те нахлуват като дисонанс в Лъча, разбивайки неговата цялостност и даже при усилие да се съсредоточиш създават откъслечно мислене. А то трябва да бъде монолитно, непрекъсвано от нахлуването на суетата. Както могъщата река плавно и непрекъснато носи своите води към океана, така и безпределната мисъл, вливайки се в съзнанието, го отнася към бреговете на Вечността. Лесно е, отдавайки се на Лъча, с мисъл да се носиш върху крилата на Светлината. Безпределната мисъл отваря безпределни хоризонти, нараствайки и разширявайки се непрестанно. Егото и личността стоят като преграда на този път към ненакърненото възприемане на пространствената мисъл. Обичайните мисли, земните мисли няма да привлекат Висшата. Нужно е съответствие, тоест съзвучие, за да има към какво да се приложи. Затова трябва да се започне от мисълта и посвещавайки в утринната светлина първата мисъл на Мен и устремявайки се към Мен може да се създаде съзвучие и с магнита на мисълта уверено, отчетливо и просто да се привлича от пространството сияещата мисъл.

326. (27 юли). Приятелю Мой, никъде, в никого и в нищо няма да намериш нищо подходящо за тебе. Ще намериш само в Мен, тъй като в Мен е всичко - Аз Съм Алфата и Омегата. Аз Съм твоето щастие. А ти все се стремиш да намериш в хората или външните условия нещо, което би дало радост на духа и удовлетворение. Всичко това е напразно. Във всичко има горчилка, а често и горест, шипове и бодли. И те раздират болезнено съзнанието, недонасяйки очакваната радост. Защо търсиш не там, където трябва? Търси в Мен. Аз ще Дам, Аз Давам. Аз Съм вечният Извор на живот, радост, бодрост, Светлина. Сенчестата страна на живота се дава, за да се различи Моята Светлина и да се устремим към нея. Аурата разтърсена от дисхармония не дава ясен отпечатък на пратките. Пратката преминава през нея като светлината през стъкло. Пазете аурата от дисхармония. През нея идва Светлината. Първото условие е спокойствие, второто – отсъствие на лични мисли, третото – контакт с Учителя. Моята Светлина е без сянка. Хармоничното състояние на аурата я допуска в съответствие с пълнотата, степента и силата на това състояние. Хармонията на духа е голяма сила, тъй като черпи Моята Сила с пълна мярка и безпрепятствено. Лъчите се леят и се приемат през аурата. Аурата като мрежа ги улавя неизменно. Колкото по-изтънчена е тя и по-плътна, толкова по-пълнен е улова и толкова повече тънки енергии се улавят от нея. Най-важната задача е да се запазва равновесие, тъй като хармонията на духа се изразява в него. Равновесието е значително не само по себе си, а като най-необходимо условие за подхранване със Светлина; хаотичните вибрации на аурата могат напълно да лишат от достъпа на Светлина. И тогава човек обрича себе си на духовен глад, тоест на хранене с тъмнина. Пустота няма. Там където не постъпва Светлина, незабавно постъпва тъмнина. Затова загубата на равновесие означава съприкосновение с тъмнината. Ако то е продължително, тъмнината насища

съзнанието. Трябва зорко да се следи за всичко, което извежда или се стреми да изведе съзнанието от равновесие. Всичко това е от тъмнината и всичко това постъпва по преки или косвени пътища, но характерът и оттенъкът на въздействието трябва да се види безпогрешно, тъй като по него се определя и каналът на тъмнината. И може да не се мисли много, тъй като изводът става прост: ако нещо е нарушило равновесието на духа, значи причината е от тъмнината. От тъмнината е всичко, което пречатства Светлината и отделя от нея. И хората, и обстоятелствата, и условията, и мислите, и чувствата, и всичко, което е вътре и вън. Нека този реактив да послужи като критерий за определяне същността на всяко явление - на какво то принадлежи – на тъмнината или на Светлината. И ако чувствате дисхармонични вибрации, излизащи от човека - те не са от Светлината. Повече разчитайте на сърцето и на вътрешните усещания. Ако сърцето подава вест, че нещо е неблагоприятно, бъдете на стража, не се успокоявайте от привидната външна доброта на човека или от неговата безобидност, младост, старост, красота, здраве или болест, но духом се изправете веднага срещу аурата, носеща тъмнина. Много гасители на Светлината и тайни вредители се срещат сред хората под най-безобидни външни облици. Учете се да ги разпознавате, тъй като вредата, причинявана от тях, е огромна. Нейната сила се задълбочава от това, че за нея изобщо не подозират. Сякаш по незащитеното сърце се нанася невидим, но силен удар, следствията на който се изразяват не веднага, а ако е веднага, то причината се отнася към нещо друго, а не към виновника за ущърба. Бъдете зорки и наблюдателни с хората. Не се поддавайте на мозъчни съображения, а слушайте сърцето, опитвайки се да определите характера на реакцията на собствената аура към дадения човек, отхвърляйки личните чувства. Призмата на личните чувства може и тъмнината да направи беличка, особено пък с помощта на мозъка. И тъй, Указвам: равновесие и зоркост. Без зоркост равновесието лесно може да се изгуби, тъй като злите не дремят.

327. В съкровено Учение земният живот се нарича разпъване на духа в материята. Мушиците-еднодневки живеят земния живот и пърхайки не знаят за това. Но духът, издигнал се до известно стъпало, когато започват да се пробуждат огньовете, не може да избегне осъзнаване значението на земния живот. Разпънати в материята дух осъзнава себе си и страда тежко, стремейки се да отхвърли оковите на Земята. Рядко някой от Високите Духове е имал лека карма. Леката карма невинаги указва за заслуги на духа, но често за неговото младенчество. На мнозина се дава безгрижно детство, за да им се възложи после тежък товар върху плещите. Мнозина още пребивават в младенчество на духа. Но ако се запознаете с живота на Носителите на Светлина явно ще видите, че кармата не ги е щадила. И често колкото по-голям път трябва да премине човек и по-високо да се издигне, толкова кръстът е по-тежък. За висотата и величието на духа можете да съдите по тежестта на голготския кръст. Кръст трябва да носи всеки, който иска да се издигне към висините. И целият въпрос е в това как да го пренесе. Оплаквайки се, негодувайки, ожесточавайки се и проклинайки не може да се носи кръстът на живота: ще бъдат безцелни и напразни всички понесени трудности, скърби и страдания. Състоянието на съзнанието се определя от правилното отношение към негодите на живота. И ако човек е пренесъл кръста на живота, запазвайки равновесие на духа, наистина Ние ще го Наречем победител на света.

Тъй като е победил себе си, а не света, и побеждавайки себе си победителят е победил света. Така всичко ставащо вън се свежда вътре към фокуса на средоточие на духа и се преодолява в духа, предоставяйки на мъртвия живот да тече по своя ред, а мъртвите да погребват своите мъртъвци. Владиката се Обръща към живото сърце, когато Казва: „Върви след Мен”. На мъртвото сърце Владиката няма да Кажете тези думи. Така и вие, обръщайки се към живите хора, избягвайте умъртвелите сърца. Тяхна съдба е тлението на живота и те няма да тръгнат след вас и няма да поемат делото на Владиката. Призивите и откликнали ще бъдат строители на живота. Те ще построят Новата Земя и Новото Небе. Те ще бъдат построени с ръцете човешки. Различавайте строителите от смърдящите сърца. Те също носят своя кръст срещу яростта на противоборстващите течения на заминаващите си от Земята енергии. Открийте ги сред множествата. Те са отбелязани с огньовете на духа под всякакви одеяния и оттенъци на кожата. Те са с Нас.

328. Нека сега всичко - и това, и онова, и каквото и да било послужи на нашата близост: близкото ще сближи, а далечното, стремящо се да ни раздели, при преодоляване на неговата тенденция също ще ни сближи. Така ще Заставим всичко да служи на нашата близост. И тогава няма да има нищо, което да ни разделя. Ето, ти искаше да намериш радост в нещо, отделяйки се от Мен. Радост ти не намери, но я придоби веднага, когато сърцето ти се обърна към Мен. Ако бъдеш неотлъчно с Мен, всичко ще дава радост и успех, значи трябва да се постави Учителят на Светлината преди всички останали дела. Делата могат да останат, но само при това условие. И тогава едно след друго ще отпаднат всички дела, които са несъвместими с присъствието на Светлината. Ще отпаднат постепенно от само себе си, като сухите листа от дърветата.

329. (М.А.И.). Искам да кажа, че ценим огньовете на вашата преданост и вяроност. Не са много техните носители. Незакалените през вековете сърца не могат дълго да издържат отсъствието на ръководителя и със смъртта му отпадат. Отиде си Гуру и мнозина се разколебаха. Отидох си аз и мнозина отпаднаха. Ще останат само тези, които са предани докрай. Те са малко, но всеки от тях струва много и силата на Лъчите на Учителя на Светлината, изпращана към всички, се съсредоточава върху тези малцина. Говоря за особените Лъчи, изпращани на близките. Лъчите на Великото Сърце се изпращат на всички, но има лично присвоени Лъчи. За тях и става дума. Някой вече получава част от това, което се изпращаше на мен и не си ли това ти, сине мой, за верността ти към Великото Дело на Владиката? Огромни са вашите възможности. Те растат едновременно с трудностите. Те ви приближават към Великото Сърце. Приемете далечен поздрав от Майката.

330. (28 юли). Христос е миналото, Мория – настоящето, Майтрейя – бъдещето. Така се съчетават в единното понятие на Великото Сърце Неговите прояви във времето. Можещият да вмести протяга нишката на Светлината от миналото в бъдещето през настоящето, без да я разкъса. Под много Облици се е Явявала в света Великата Индивидуалност и е Отпечатала Своята Светлина в съзнанията на народите в различни аспекти и форми. Но Неговата същност си е оставала една и целта е оставалата все същата: да се издигне човечеството на следващото стъпало на духа. Много доказателства за това са се съхранили във

вековете във вид на различни Учения, всяко от които се е наричало Велико. Като стените на елмаза са сияели те с отблясъка на единната Космическа Истина, достъпна за разбиране на хората от своето време. Ако всички тези Велики Учения се съберат, би се получила бисерната нишка на Единното Учение на Светлината, всеки бисер на която би поразявал със своята особена неповторима красота и необичайност. Не е повторено нищо, а нишката проявява целостта на Единното Космическо Знание. Бисерите са отделени един от друг, но нишката, на която са нанизани, е една. Така бъдещето е продължение на миналото в непрекъснатото течение на живота. Идващият Владика Майтрейя е Заложил във вековете, облечен в други дрехи, основата на бъдещото Царство на Светлината, което ще настъпи на Земята когато дойде Неговото време. То е близко, тъй като звездите в пространството горят с лъчи, свидетелствайки за настъпващата Епоха. Тя ще бъде Огнена. Огънят ще бъде свален от Небето на Земята и Прометей ще се освободи от оковите. Огънят в човека е бил скован, но той ще стане, побеждавайки плътта, вече свободен да се проявява. Изтънчената материя, разреждана с Огъня, ще му позволи да се проявява свободно. На чувствителните организми сега е тежко, тъй като грапавите условия на живот и пространствения хаос не позволяват на огньовете да се проявят хармонично. Тогава пространството ще утихне, противните токове ще си отидат, изместваните енергии ще се заменят с нови и родилните мъки на Новата Земя ще завършат с появата на Новия Свят. Това и ще бъде настъпване времето на Майтрейя, на Владиката, Идващ в света. И ще настане времето, когато ще има едно стадо и Един Пастир под знака на всеобщото Единство и когато в съзвучие и сътрудничество ще се утвърди Епохата на Огъня. Тъмният плащ, покриващ планетата, ще изчезне и ще се диша леко. Велико време настъпва. И вие ще станете негови свидетели. То е неотвратимо като движението на Слънцето по небето. Новата Ера на Майтрейя ще настъпи стремително. Напред е Светлина.

331. Тези, които са с Мен, ще влязат желани и звани в Моето Царство, което ще се въплъти и на Земята, и на Небето, в Невидимия и видимия свят, тъй като те ще се слеят в съзнанието на човека. Деца Мои, гледайте на текущото време като на подготовка на сърцето и съзнанието за величието на бъдещето. Отведнъж то не може да се вмести. Трябва да се разшири съзнанието и трябва сърцето да се събуди, тъй като с неговите очи ще видите Новото Небе. Вашият микрокосмос трябва да асимилира енергиите на Моите Лъчи, изпращани в света, силата на които постепенно нараства в своето напрежение и огненост. Тази асимилация е много трудна, тъй като плътта е немощна. Устремявайки се към Мен във всекидневен ритъм изтънчвате своя организъм и с това го подготвяте за възприемане на новите енергии. Огънят трябва да се съчетае с плътта, без да прегаря елементите, съставляващи плътното тяло и преди всичко нервите. Огнената закалка изисква време, настойчивост и постоянство. Верните ще Приближа към Мен. Психотехниката позволява да се облекчи този процес на приближаване и асимилация. Отначало трябва да се сживеете в съзнанието и да влезете неотлъчно в Моето Сърце като негова неотделима част. Трябва да се държите неотделимо и да станете изразители на Моята Воля. Това е възможно когато сме заедно. Няма предел на степените на сближаване, тъй като Великото Сърце е необхватно за човешкия ум. А за да се вмести то в сърцето, сърцето трябва да стане също толкова голямо. Но е Заповядана Безпределност и Близостта е възможна, и Сърцето на

Владиката е отворено за всички приближаващи се към Него в духа. А ако вече имате Близост, дерзайте за по-голяма, деца Мои. Аз Казвам: „Дерзайте!”

332. Ето, че вие говорехте между себе си за нещо обичайно - всичко се оказва невярно. Често вашите съждения за много неща са неверни. Мозъкът просто не знае и благодарение на това греша в своите изводи, затова е по-добре да се мълчи, отколкото да се натоварва и своето, и чуждото съзнание с неструващи нищо и погрешни съждения. Много ненужно се говори. По-добре е да се мълчи. Мълчанието може да бъде пълно и наситено. Мълчанието може да бъде по-гръмко и много по-полезно. Учете се на мълчание. Не е лесно да бъдеш мълчалив, когато егото иска да се поразвлече с думите. А вие все пак мълчете. Егото е бърливо. Същият този палячо се проявява усилено когато възрастните хора бърбят. Няма по-вредно занятие от празнословието. По-добре е да се мълчи. По-добре мълчете, ако ще и всички бърбивци на света да говорят за това, че не е прието и е неудобно да се мълчи, че трябва да се говори нещо, макар и без всякаква мисъл. Празното говорене не подхожда на ученика. Ако не се научите да управлявате своя език, Учителят няма да ви допусне до себе си. На Нас не са Ни нужни бърбивци. За вредата от празнословието и ценността на мълчанието беше Казано достатъчно, сега трябва да се приложи. Управлявайте речта, утвърждавайки контрола.

333. Асимилацията на Лъчите на Владиката става най-добре при постоянно помнене, тоест при постоянно предстоене. То не е лесно достижимо. Само желание не е достатъчно. Нужно е упорство на волята, упорство твърдо и несломимо. Добрите намерения не са ефективни. Ритъмът може да помогне. Разширявайки неговите граници може да се достигне и до Облика в третото око. Трябва да се работи над това. Даром нищо не се дава. Целта е пълнота на асимилацията на Лъчите на Владиката.

334. (29 юли). (Майката на Света). Когато тръгвате на пътешествие надалеч взимате със себе си само най-нужните вещи. Така също и при устремяване в Моето Царство се взема само това, което е нужно. Много неща, нужни у вас на Земята, в плътно състояние, не са нужни у Нас. Затова, пренасяйки се с мисъл на Моята планета, помислете с какво се устремявате. В тяло тя не може да бъде достигната, астралът е привързан към Земята, остава само мисълта - чиста, свободна от наслояванията на земното обкръжение и грижите на текущия ден. Най-добре е въобще мислите да се оставят и съзнанието да се освободи от тях, запазвайки само елемента на устрем и желанието да се влезе в контакт с Моята Аура. Трябва да се разбира, че условията на живот в Световите са по-различни от тези на Земята. Но живот има навсякъде. И хората, обитаващи ги, всички притежават съзнание и чувства, които го подхранват. Принципите или проводниците са същите като на Земята. На много високите астрал отсъства. Проводниците служат така също, както и у вас, като инструмент за съприкосновение с различните планове на битието. Невидимият Свят е отворен и достъпен. Безсмъртието на духа е също толкова несъмнено, както и периодичната смяна на обвивките. Умрелите и живите общуват помежду си. Непрекъснатостта на съзнанието е достъпна само на Адептите на вашата планета, а у Нас е достояние на всички. И волята свободно твори от материята всички видове желани и нужни форми. У нас няма фабрики, машини и заводи. Апаратът на духа ги е заменил. Имаме всичко, от което се нуждаят хората. Земята ражда обилно и дава всичко

нужно за потребностите на тялото. Да се трудим се налага много и напрегнато. Но физическият труд е само толкова, колкото това е нужно за поддържане на физическото здраве. Главното поле за труд е областта на мисълта и приложението на тънките енергии. Силите на природата и силите на стихии са обуздани у Нас от човека и се намират в негово пълно подчинение и под негов контрол. Тези сили са могъщи и неизчерпаеми. Пространството дава всичко, от което се нуждае Нашето човечество в смисъла на енергетиката. Колко усилия изразходвате вие, за да получите един или друг вид работна енергия. Огнените енергии служат у Нас на човека и се използват с помощта на апарата на човешкия микрокосмос. Ние сме близко до осъществяването на великата задача - да се въоръжи човекът без никакъв апарат. Огненото Учение на Живота е едно за всички населени светове и плодовете на Висшето Знание се прилагат широко и с полза тук. Съобщавам за това на вас, земните жители, за да знаете главното направление на еволюцията на вашето човечество и формите на живот, осъществени у Нас да могат да станат желани и достижими на вашата Земя. На Нас не са Ни нужни вестници и подобни на тях издания - те се заменят от мисълта: с мисли общуват, с мисли четат, с мисъл оповестяват всички за нужните явления. Поща също не е нужна - изпращат се също мислени писма. Вещи има в количество, нужно за всички. Ние украсяваме своята планета. Красотата е безпределна по направление изтънчването на своите форми. Служим на красотата и животът е украсен с нея. Това, за което се говори във вашите Съкровени Учения във всички векове и народи, у Нас е осъществено в много висока степен. Животът, изпълнен с красота, звучи в радост. Устремявайки се към Моята Планета се стремете в съзнанието си да държите това равнище на живот високо, за да установите необходимата степен на съзвучие с условията на живот у Нас. Това разбиране ще отстрани от съзнанието несъзвучните му елементи и ще позволи по-дълбоко и по-широко да се разбере същността на живота на далечните звезди. Нашите науки рязко се отличават от вашите, тъй като в тяхната основа стои Съкровеното Знание на Космическите Закони, общи за всички Светове. Съкровеното Знание, което е и на вашата Земя, се отличава от вашата официална наука с това, че последната, бидейки още много млада, само на сляпо се доближава до познанието на скритите сили на природата и тайните на същността на човешкия микрокосмос. Много неща се отричат в невежеството на самотнението от нея. Затова тя е едностранчива. У Нас реалното, практическо знание и Съкровеното Учение на Живота са слети в едно и Тайните на Космоса и тънките енергии в значителна степен Ни служат в текущия живот. Индивидуалността, Водеща планетата и водените от Нея са едно. Едно стадо и Един Пастир. И със своята мисъл Ние се стремим да издигнем и вашата Земя. И Нашата Планета се издига по-нагоре от Планетите, които са по-горе от нея. Ние и Нашето човечество сме неразривна съставна част от човечеството на Нашата слънчева система, на Нашата галактика и на цялото Космическо семейство на човечеството. Ние сме само частица от Великото Цяло. И Нашият път към крайното съвършенство, след което следва още по-високо, е дълъг. Устремявайте се с мисъл към Мен, тъй като ще я Оплодотворя плодоносно с ново, висше разбиране на живота. Устремявайте се към Далечните Светове, тъй като те са отсъдени за вас.

335. (Майката на Света). И тъй, съзвучието се установява с разбиране. Да съзвучи на Мен е най-близката задача на устремения към съкровеното знание

сърце. Казвам: всичко е достъпно, но за мисълта, но в духа. За духа е достъпно всичко. Направете устрема към Далечните Светове свой живот. Живейте в тях както астрономът живее в звездите. Той вижда техните външни форми, вие пък ще познаете тяхната същност, недостъпна за телескопа и физическото око. За духовното око е достъпно това, към което се устреми неговият дух. Духом и в духа се учете да летите и да познавате в духа. Не мечти, не фантазия, не безпочвено въображение, а неизменното знание на духа ще ви поведе в дълбините на Космоса към Далечните Звезди. Вие трябва да осмислите космическия човешки път. Но той няма да бъде разбран, ако не се постигне животът на Далечните Светове, който ви е даден като прообраз на вашите бъдещи достижения, като водеща сила, като цел.

336. Мнозина казваха: светът - това съм аз, всичко съм аз, аз съм част от света, вътре в човека е целият свят- говореха и останаха там, където стояха. Ние също Казваме, че в човека се съдържа всичко, но утвърждаваме това практически. Микрокосмосът на човека е мощен генератор на различни енергии: от чисто физически до най-тънките. Те се привеждат в действие от волята и се пробуждат мощно когато започват да се разпалват огньовете. Несъзнателно тези енергии вече действат в човека, особено когато тяхното действие е колективно обединено. Енергията на тълпата е страшна сила. Колективната енергия на цял народ, събрана във фокуса на приложение, е непреодолима. Човешките енергии въздействат върху силите на природата, на стихииите, извеждайки ги от равновесие или утвърждавайки го. Много разстройства на климата се предизвикват от хаотичните вибрации на човешкия апарат. Малко са хармоничните духове, запазващи своите енергии в равновесие. Затова наоколо има толкова неуравновесености. Никога още природата не се е намирала в такова хаотично състояние на вашата планета. Неосъзнаването на своите сили и енергии, които вече притежава човек, служи като причина за земния хаос. Но тези енергии могат да се осъзнаят, те могат да се овладеят и да се подчинят на своята воля отначало в самия себе си и своето тяло, а после и вън от него. Първо разбиране, после осъзнаване, после овладяване. Трябва първо да се осъзнае това, което вече е налице, за да има към какво да се приложи и какво да се преумножи, и да се преумножава безпределно. Учителят Призовава да се отворят широко очите за своето наследство - получено, но неосъзнавано. И най-добрият, най-сложен и изтънчен апарат е безполезен в ръцете на дивака, неразбиращ неговото предназначение и неумеещ да борава с него. Точно в същото положение се намира и съвременният цивилизован човек по отношение на апарата на своя дух и тяло. Разликата е в това, че той вече е приведен в действие, но се управлява от невежа ръка. Дошло е време да се осъзнаят своите сили, иначе тяхното могъщо действие, бидейки хаотично, ще доведе планетата до разрушения от необузданите от волята сили на енергиите на човешкия апарат.

337. (30 юли). (Майката на Света). Космическото съзнание и космическото мислене стават съдба на Адепта. То, разбира се, е свръхлично. В бездънните дълбини на Безпределността не може да се мисли по земному. Потапайки се в пространството на Безпределността духът отхвърля от себе си наслоенията на земното мислене. Историята на Земята и земните събития изглеждат значителни на Земята. Но в сферите на пространството, съзерцавайки Земята и другите планети и живота на другите човечества, духът вече не поставя Земята и всичко ставащо на нея в центъра на Вселената. Всичко заема своето

истинско място, тъй като е претеглено върху везните на Безпределността. И в обема на космическия живот личния малък свят на човека, потопен в Майя, не може да служи като израз на действителността. Затова разширявайте съзнанието, приемайки духом Безпределността. Духът е дете на Безпределността. Това е неговото царство. Той е излязъл от нея и в нея се връща отново, когато крилата му израснат. Земята е само етап, извънредно важен като стъпало за събиране на нея на опита, даващ на духа възможност да приеме Безпределността и да се устреми в нея. С това е ценна плътната еволюция, а не сама по себе си. Трудно е да се утвърждават елементите на Безпределността в земния живот. Но ето че израстват крилата и Земята става тясна, и духът се устремява извън нейните предели. И водещата Звезда на Майката на Света гори призивно в пространството като маяк за духа. Да се разширява и задълбочава понятието за Безпределност означава и да се събират елементи на безсмъртието в Чашата Амрита. Тя ще расте и заедно с нея ще расте духът. Давам свидетелство на духа за магнитната мощ на мисълта, устремена в Безпределността. Докосналият се до Безпределността дух може да почувства себе си като гражданин на Вселената. Деца на Земята, устремявайте се към Мен, тъй като ще Наситя вашите стремежи, ако те са от огъня, ако те са дръзновени, ако те са от Светлината. И тогава безпределният живот ще намери за себе си време и място във вашите дни. И тогава ще можете да кажете на хората, че Майката на Света не е сияен символ, а неотречима ярка действителност, достъпна за устремения дух. Трябва да се разберат и осъзнаят, и приложат Основните Закони, позволяващи Моята Близост да се направи реална. Първият Закон е законът за съзвучието, вторият – за магнетизма, третият – за крилатата мисъл. В Безпределността царства мисълта. Тя е подчинена на закона за съзвучието или съответствието и притежава мощна сила да притегля от пространството нужните елементи по съответствие. Ползвайки се от това оръдие на духа е възможно да се потапяте в дълбините на пространството. Йерархията на Светлината е като устои на мост, като вежи, като знаци по пътя, даващи на духа възможност да не се изгуби в бездънните дълбини и да не бъде увлечен от неизвестни течения натам, откъдето вече не може да се върне. Дръжте се здраво за Стълбата на Йерархията. Без нея полетите са невъзможни. Светлината на Звездата на Майката на Света е като указател за направлението на пътя. Устремявайте се по нейните Лъчи. Сега е дадена възможност. Пространствените далечини са отворени. Настъпва ново време. Космически Земята навлиза в нова сфера на своето съществуване, обкръжавайки се с нови лъчи и нови енергии, които позволяват пространствените полети на духа. Разберете, че в междузвездното пространство във физическо тяло не може да се полети. Също и астралът поради грубостта на обвивката не може да бъде използван за междупланетни полети и остава менталът, тялото на мисълта и мисълта. С нея действайте смело, тъй като ще достигнете с мисъл.

338. Сине Мой, ще тръгнеш по стъпките на Майката на Агни Йога. Отворих Безпределността за теб. Това и ще бъде твоята задача - да разкриваш Безпределността за света. Това най-дълбоко понятие на бъдещата Епоха трябва да се направи достояние за мисленето на земните жители. Те трябва да се приобщят към пространствения живот, трябва да им се разкрие Небето, правейки пространството достъпно. Трудно е още сам, крилата още не са укрепнали и липсва увереност. Но това ще премине и силите ще укрепнат, и лъчите ще се асимилират и

много ще се облекчи. Но трябва да се започне. Времето не чака. Много, много са гладните и жадните. Трудно е, но ще стане по-леко. Учителят Каза.

339. (1 август). Фокусът за съсредоточаване на мисълта е Владиката - съсредоточаване пълно, упорито, настойчиво. Във Фокуса Светлината започва да се усилюва. Мислите се привличат към Светлината както мушиците – към огъня. Какво да пишем и как да пишем – за това няма да мислим. Мисълта ще започне да говори сама за себе си. Важно е тя да се запише върху хартия, без да се мъдрува лукаво добра ли е тя или лоша. При пълнота на съсредоточаването грешки няма да има. Растежът на мисълта при съсредоточаване върху нея е законно явление. Мисълта се разширява чрез прилагане на Закона. Ако искате да задълбочите нещо, мислете за това. Контактът с Учителя задълбочава процеса и предпазва мисълта от колебания. Много въпроси от различен порядък могат да се разрешат по този път. Разбира се, въпросът трябва да се поставя ясно и определено. Но трябва да има към какво да се приложи. Въпросът, нямащ корен в съзнанието, когато няма към какво да се приложи, няма да донесе отговор. Необходимо е съзвучие, за да се получи акорд на мисълта, тоест съответствие на зова с отговора или на въпроса с отговора. Затова недонесеният нищо може да стои с часове без да възприема нищо. Донесете поне малко и тогава ще се даде. Принасянето без условия дава и безпределно получаване. Ако острият въпрос или проблем са изстрадани или измъчени в сърцето преди да се е състояло обръщането към Учителя, отговорът ще бъде пълноценен и донасящ чувство на удовлетворение. Затова донесете поне малко – това условие е необичайно важно, тъй като от нямащия се отнема и това, което има. Законът изглежда суров, но нали дори в обикновения живот не отговаряте на празни въпроси. Поставяте въпрос: защо когато се говори за това, че нещо е станало добре или някога или за нещо са похвалили, резултатите понякога биват като че ли разрушителни. Ако се разкаже една и съща новина два пъти на едни и същи лица, впечатлението от първото и второто съобщение ще бъдат съвършено различни по сила. Тъй като силата е била разредена при първото съобщение. Ако едно и също се повтори сто пъти, то на сто и първия път силата за повторение може да не достига. Около всяко явление е съсредоточена някаква сфера от енергия, даваща на явлениято сила да съществува. Когато се говори за нещо, да кажем за това какво вие смятате да правите, за своите планове, отгледани и износени в сърцето, като се говори без абсолютна необходимост за това, енергията, събрана около предполагаемите действия, се освобождава в пространството, лишавайки говорещия от сила за изпълнение. Същото става и при много други явления. Говорейки за тях без нужда или крайна необходимост, лишаваме явлениято от сила. Покрай всичко всяка дума, изречена от човека, е освобождаване на енергия в пространството. Много хора говорят непрекъснато, до пълно нервно разстройство и пълно изтичане на силата. Това са все явления от един и същи порядък. Мълчанието е злато, тъй като съхранява огнената мощ на човека. Ненапразно са се давали обети за мълчание. Ненапразно йогите преминават изпитание с мълчание. В това се изразява разбиране значението на силата на словото. Често събеседникът със своето отношение неутрализира енергията на говорещия, лишавайки неговия план от сила, толкова нужна за изпълнението му. Ако сте решили да проявите спокойствие и разкажете за това на някой случайно срещнат, вече няма да намерите сили да го запазите. Ако нещо сте достигнали и се провикнете за това на пазара,

достигнението ще се сведе до нула. Ако бидейки в действителност добър кажете на хората: колко аз съм добър, в действителност ще станете лош. И ако изобщо трябва да се говори само това, което е необходимо и когато това е нужно, то в случаите, указани по-горе, думите ще бъдат гасители на огньовете, лишавачи човека от възможността да задържи достигнатото или да изпълни замисленото, или да опази нещо от изтичане на сила. На преки въпроси отговаряйте така, че да не разрушите нещо в себе си, което подлежи на опазване. С празно говорене ученикът може да лиши себе си от всички достижения. Учете се да опазвате своите огньове от потъпкване, разточителство и угасяването им със своите собствени думи.

340. (2 август). Искат ти се да се да се издигнеш по-нагоре и да преуспяваш. Но нещо пречи и задържа. Какво? Едната половина на душата иска напредък, другата пречи и дърпа назад. Нещо иска и нещо препятства желанието - не е ли тъмнината, която пречи? И кой тогава е господар вътре? И кой е роб? И на кого служи съзнанието? И какво е това нещо вътре, което като тъмна сянка стои на пътя на духа към Светлината?

341. (3 август). Вашето бъдеще е ограничено с чертата на Моето Решение. В него няма изменения. Ставащото не го променя. Всичко ще бъде според Думата на Владиката. Но Думата още не е казана. Ще бъде казана навреме. Времето не позволява. Гледайте на времето като на поток, който ще донесе до вашите брегове всичко, което ви е отредено. Това очакване се съчетава с увереност и вяра в отреденото бъдеще. Бъдещето се твори от Нас с вяра в неизменното осъществяване на това, което подлежи да бъде. Тази вяра или знание за бъдещето е основано на съответствието му с Космическите Закони и Космическата Воля. Творим Висшата Воля, бидейки изпратени в света. И вие творете Нашата Воля, за да проявите Йерархична съгласуваност. Вие се учудвате защо не се намесваме явно в кармата, отстранявайки всичко пречещо? Законът на свободната воля не допуска това. Учителят Може да вземе върху себе си кармата на ученика само при пълна слатост на съзнанията и при пълно предаване на неговата воля на Волята на Учителя на Светлината. Малцина се решават на това не на думи или в мислите си, а на дело. За тази цел трябва да забравиш за себе си и да се отречеш от себе си, а това е толкова трудно, защото личните дела заемат по-голямата част от деня и по-голямата сфера на съзнанието. За постоянното предстоене и за непрекъснато Общуване е нужно пълно отдаване сърцето си на Владиката. Кой е способен на това, даже от знаещите много? Ето защо често се Въздържаме от близки и преки Указания. Има и още една причина: трябва да се научите да стоите върху собствените крака. Бавачката е за малките деца. Не можеш да станеш Адепт, ако не си станал възрастен духом. Парниковите растения не стават за живот извън парника, така също не може да стане Архат този, който не може да стои на собствените си крака. Учителят ще опази, предупреди и насочи, но да се върви по пътя се налага със своите крака. Много противоречие и неразбиране има в това. Но на най-трудните задачи и на подвиг изпращаме в самота на духа. Своите изпитания всеки преминава самотен, отделно от другите, даже много близко стоящи. Спомнете си Думите на Христа: "Защо си ме изоставил, Владико". Но първо са Го изоставили хората – близките, учениците - Сам. Бъдете готови за това, ако смятате да достигнете до края.

342. Днес Гарантирах за вас пред Бъдещия, за да можете вие, опазени, да достигнете до Моя Ден. И ще достигнете. Отпадналите няма да броим. Не те са отсъдени за Мен.

343. Никога, никога не Съм Говорил за отказ, а само за вметване.

344. (4 август). Външните впечатления, ако те силно завладеят съзнанието, могат да изместят Образа на Учителя и да останат единствената храна за духа. Най-добре е възприемайки ги да се пропускат те през призмата на Светлината на Владиката, имайки пред очите Неговия Лик. Пречупени през Лика те губят своята основа и магнетичност и заедно с това и властта над съзнанието. Животът се дава именно за това, да се възприемат вибрациите, идващи от обкръжението, само не трябва да им се позволява да овладяват съзнанието и да го подчиняват на своето въздействие. Силният и слабият могат да гледат на едно и също явление и докато в дадения момент то поробва слабия, силният остава свободен. За тази свобода от властта на явленията, протичащи наоколо, Говори и Учителят. Работата не е в тях самите, а в свободата от тях. Ако те започнат натрапчиво да се появяват пред съзнанието, те могат просто да бъдат отстранени, отмествайки ги от полето на живота, както се местят пешките. И те ще си отидат, тъй като не притежават своя власт и се подчиняват на волята, стига само тя да прояви себе си; или може да се каже, както се казва на досадния човек: “Оставете ме, не искам да ви виждам и да общувам с вас”. Те не е необходимо да бъдат непременно лоши, но тяхната натрапчивост вече пречи на съсредоточаването върху Лика на Учителя на Светлината. В това е тяхната вреда. И тъй като степента на вредата зависи от слабостта на волята, то следователно нейните причини са скрити вътре в човека, а не в самите явления. Не трябва да се гневите на явленията от живота, даже противните, тежките и неблагоприятните, тъй като те служат на силния да развива своите сили и да натрупва усилено, но слабия дух те ще съкрушат. Правилно, външните условия могат да бъдат много тежки, но какво от това? Лишенията са възможност да усилиш себе си. Оплакванията и недоволството не са добри затова, че служат като признак за слабост на духа и като показатели за невъзможност и нежелание да бъдат преодолені. За силния дух е възможно всичко. Но също и несилният дух, ако поиска силно, може да преодолее своята слабост и да победи, тъй като всеки дух може да стане силен, ако поиска с цялата сила на духа това. Цялата работа е в желанието, тоест в сърцето, в това сърцето да заговори с достатъчна сила. Често имаме примери как слаби жени са извършвали героични дела, движени от могъщата енергия на сърцето. За борбата с остротата и натрапчивостта на външните впечатления не се изисква героизъм. Нужно е само твърдо и определено желание да не им се даде да господстват безконтролно над съзнанието. Трябва да се обърне внимание на това, че фантомите на текущия ден не притежават своя воля. Но затова пък воля има човекът и затова да се справи с тях не е трудно. Все пак обкръжаващото така или иначе звучи в съзнанието и ще продължава да звучи неудържимо, ако не се постави предел от волята. Волята е огнена сила на духа, проявяваща своята мощ над енергиите на външния по отношение на него свят. За волята даже чувствата, даже мислите са външни явления, да не говорим вече за чисто физическите усещания или за това, което е извън тялото. Волята е неотделима от движението в зърното на духа, тъй като представлява натрупана, кристализирана енергия на зърното, представляваща

неотменима принадлежност на превъплъщаващата се Индивидуалност на човека. В това е нейната сила над преходните явления на живота. Те ще отминат - волята ще остане. Силата на волята е в нейната непреходност и постоянство над текучеството на външните условия. Волята представлява един от основните елементи на безсмъртието. Затова и Говоря за нейното развитие и укрепване. Работейки върху нея и съзнателно укрепвайки я натрупваме в себе си елементи на безсмъртието и изпълваме Чашата Амрита. Затова всяка слабост, проявена от духа, ще бъде ущърб, нанасян на своята Висша Триада, на своята Индивидуалност. Възможно е елементите на безсмъртието да се събират и умножават, възможно е и да се разхищават и да ограбваш по този начин себе си, лишавайки се от най-нужното и най-ценното, което може да притежава човек. Отделяйки необходимото внимание на нарастването на волята събираме в себе си кристали на огъня и Светлината, ако тази воля е от Светлината, тъй като човек трябва да бъде или студен, или горещ, за да не бъде низвергнат "от устата на Светлината". Само слабостта и безволието са обречени безвъзвратно. Затова не проявявайте слабост на духа при никакви условия на живота. Проявата на слабост на духа е самоизяждане на собствената същност. Утвърждавайте осъзнаване на силата, вършете всичко по своя воля и с нейно позволение, даже лошото, но не въпреки нея. Правя, защото искам, а не обратно. Волята насочена към нещо лошо може да се обърне към добро, но безволието може да се устреми само в тъмнината, тъй като то е управлявано от тъмнината. Затова бъдете силни винаги. Слабостта е осъдена. И в мъка, и в радост, при победа и поражение, здрави или болни, на тъмно или при светлината на деня, посрещайки и изпращайки вълните, бъдете силни.

345. (5 август). Колективната енергия. Казано е за силата на две обединени съгласувани аури. Казано е за значението на дванадесетостена. Казано е за значението на кръга и при друг брой участници. За защитното значение на обединените съзнания също е известно. Защо тогава не се прилага в живота даденото знание? Как смятате да устоите? Или смятате, че ударите на външните енергии още са недостатъчно силни и тежки, за да заставят да се обедините в сърцата един с друг и с Владиката на Светлината? Нима малко е говорено за единението? Но него го няма нито с Учителя, нито помежду ви. Опитвате се да противостоите на насрещните вълни със своите слаби сили и се учудвате, че те не достигат, докато в същото време обединявайки се колективно би могло лесно да преодолеете вълната от противни явления. Какво пречи? Не е ли тъмнината? Трябва отново да се насочат всички сили към единение на кръга. Неговото защитно значение е огромно. Неговата сила на въздействие върху обкръжаващите е огромна. С тази сила могат да се вършат делата. Но Призованите от Мен предпочитат да вървят в самота и да приемат върху себе си цялата тежест на насрещните удари. Може би сега, когато тяхната сила става вече извънредна, за да можете да устоите ще намерите в себе си сили да се обедините в сърцата. Говоря за ваше благо. Иначе как ще устоите. Защо не искате да облекчите своя път? Обмислете как да утвърдите единението помежду си от една страна, и Йерархията на Светлината от друга, усилвайки се един друг и как по-здравое да се свържете с Учителя. Единението не е в телесното сбутване, не е в обикновените дела, не е в явленията от текущия живот, не е в призраците на Майя. Единението е в духа. Съзвучните съзнания се обединяват върху Висшето. Над личните дела и личните

грижи, над сивия накуп на живота, издигайки се духом над него може да се укрепва и утвърждава единението. Ако смятате да го създавате около тази рутинност, в която живеят всички, това няма да бъде обединение в Светлината. Ако смятате да го укрепите върху личните чувства, то ще бъде нездраво. Бъдещето, Учението на Светлината, Учителят, съкровищата на пространствената мисъл, Безпределността и общият път към Учителя на Светлината под Неговите Лъчи - ето това, върху което може мощно и без ущърб да се утвърди Единението. Всичко останало ще отmine и ще се забрави в смяната на дните и нощите, но това Висше, което ще свърже съзвучните души, ще остане с вас навеки. Обединете се върху Висшето, силите трябва да се приложат за това. Иначе няма да устоите. Много са отпадналите, много колебаещите се, много са обзетите от съмнения, тъй като се опитват да устоят отхвърляйки единението. Но вие стойте с единението, бъдете силни с единението и с единението преодолявайте поредната вълна от токове на противни енергии. В единението е всичко, както и вашето здраве и сила, и спокойствие, и изпълнението на вашите желания. Нека това единение да бъде тристранно. Единение с Учителя на Светлината, единение помежду ви и единение или монолитност на своя собствен микрокосмос, когато е унищожена половинчатостта и колебанията и духът става единен вътре в себе си, единен като стрела, устремена към целта, единна със всяка своя частица. Това тройно единение ще даде необичаен прилив на сили и съзнанието, че с такова Единение може да се победи всичко. А сега е особено време, когато с обичайните мерки вече не може да се премине. Сами виждате как се люлее всичко. Помнете: ще устоите, ще се опазите и ще достигнете в единение. Положете тържествено в основата на вашето единение не суетата на деня, а Светлината. Обединете се в Светлината и със Светлината. Иначе как ще устоите? В минута на обединение отложете всички лични дела, даже най-неотложните, даже най-ярко звучащите, и заедно помислете за това как по-здраво да се сплотите около Владиката. Не с обикновените дела, каквито има у всички сте близки с Владиката, не с гримасите и кривенето на астрала, не със суетата на деня, а със светлината в себе си, а с огньовете на сърцето, а с устрема нагоре, а с това, което е от духа във вашата същност. Яростта на текущия час и на дните ще премине и отmine, тогава с какво ще останете вие, ако не се утвърдите с единение във Висшето? Дадено ви е много и вашите възможности са чудесни, и те нямат край, и пътят е безкраен, трябва само да се върви заедно, не с телата, а в духа. Телата могат да бъдат на различни места, но какво ще разедини духа, умножаващ своята мощ с могъщата сила на кръга? Да се включиш в кръг - това не означава да се възложиш на някого и вампирски да поглъщаш чуждите сили. Пазете се от такова единение - то ще завърши с крах. Но нагнетявайки огньовете на сърцето и напрягайки устрема разпалвайте постоянно своята огнена сила за обединение с тези, които горят също така, както и вие. И тогава вашето единение ще бъде от Светлината, и тогава то ще бъде светло и ще даде радост и подем на духа. В противен случай каменната тежест ще легне върху нечий силни плещи, усилвайки може би този непосилен товар, който вече е върху тях. Проявете грижливост, устремявайки се, да не обременявате близките. Казвам това, защото сте обременявали непосилно не един път, лишавайки по този начин сами себе си и от поддръжка, и от възможност да се движите по-нататък, тъй като димните огньове на егоизма усилено са поглъщали чуждата енергия. Но когато сърцето

пламти устремено, единението ще бъде добро и плодно. Чрез единението ще можете многократно да усилите своите възможности. Помнете - с Единение ще победите. То е в духа и е осъществимо при всички условия и при всякакви обстоятелства. В процеса на осъществяване на единението се стремете да давате, а не да вземате и тогава то ще бъде съвършено, тъй като всеки ще принесе нещо и с това ще усили мощта на кръга. Съсредоточаването на колективната сила е подчинено на свои закони, спазвайте ги.

346. (Майката на Света). Пълното единение се достига с пълнота на устрема. Когато сърцето е изпълнено с Мен, то се изпълва усилено с Моите вибрации. Това и ще бъде ненакърненото обръщане, когато всичко ненужно се оставя долу, на Земята и само духът, необременен с багаж, се възнеса в Моята Сфера. Получаването става според степента на независимост на сърцето от земните явления. Син на Земята и син на Светлината – двама са в теб. Земното е за Земята, но светлината – към Светлината. Затова можеш да черпиш от Моите Лъчи неограничено. Правилно си обмислил: волята и другите качества на духа, бидейки елементи от Чашата Амрита, представляват тези струни, върху които духът може да съзвучи с Моята Аура. Следователно съзвучните елементи трябва да се усилят и да се усилят постоянно, ако целта е да се задълбочи Единението и да се обогати възприемането. Значи качествата на духа са нужни не за Земята, а за пространствения живот във Висшите Надземни Сфери и в аурата на Моята Планета. Хората смятат, че се трудят за Земята, но Земята е само стъпало, резултатите от труда са нужни за пространствения живот. Нека Общуването с Мен да даде нов импулс да утвърждаваш всички качества на духа с нова сила. Да вземем качеството себеотрицание или самоотверженост. Нима можеш да Ме достигнеш, ако не се отвърнеш от себе си? Задълбочавайте това качеството. За егоизма няма място в Световите. Той, като продукт на земните условия, трябва да се остави на Земята и да се откажеш от него. Освобождаването от егоизма и проявите на астрала ще бъде първото условие за сближаване със Сферите на Звездата на Майката на Света. Тя може да се достигне само в тялото на Светлината. Затова за оформянето на тялото на мисълта трябва да бъде отделено особено внимание. Ако астралът буйства ярко и мозъкът е изпълнен със земни впечатления, менталното тяло е завързано за ръцете и краката и не може да се проявява. Преди да се осмелиш за пространствени полети низшите обвивки трябва да се приведат в мълчание. Мислите трябва да бъдат освободени от тежките земни елементи. Стрелата няма да полети с товар. Също и мисълта на Светлината няма да се устреми в пространството, ако по нея са нависнали отложени парчета от тежки земни мисли. Има земни мисли и висша мисъл. Земните мисли теглят към Земята, висшата прелита навсякъде. Освободете мисълта от плътните окови и вериги и от оковите на плътта, и пътищата за нея ще бъдат отворени. В Моето Царство господства висшата мисъл, мисълта от Светлината, огнената мисъл. Тя не познава прегради и е свободна. Устремете се към Мен със свободна мисъл и тя ще се върне при вас отново, обогатена с пространствени съкровища. Те са неизчерпаеми. Има Сфери на Светлината и те могат да се нарекат Сфери на Владиците или Сфери на Планетните Духове. Те са наситени с мислите на Високите Духове, с енергиите, породени от Дхианите. Тези Сфери са неизчерпаеми, тъй като между човешкото стъпало от вашия кръг и стъпалото на Дхианите има цял кръг, а може би и два. Но

нали има и по-високи кръгове, тъй като наоколо е Безпределност. И това, което у вас на Земята представлява най-високо и най-рядко достижение във вековете, някъде е достояние на всички обитатели на Висшия Свят или Планета. А това, което са постигнали най-Високите от Тях, дори е недостъпно за вашето разбиране. Пред нас е Безпределността и няма край за достиженията.

347. (6 август). Сънят ти е символичен. Действително сте обкръжени от тъмните, които като хищници са се събрали наоколо и са влезли в дома. Цял зверилник: и тигър, и пантера, и пума, и ягуар. Да те докоснат не посмяха, нямаше и страх, макар че във всеки момент можеха да нанесат смъртоносен удар, тъй като бяха наоколо, особено един, като тигър над уловената жертва. Но да те докоснат не посмяха и даже мяха опашка, сякаш показваха мирни чувства. Не вярвайте на смирилата се тъмнина. Ненапразно старият монгол стреля с лъка в един от тях. Всички стрели се забиха в тялото на хищника и той се отдалечи. Сънят е символичен. Не се мамете от привидната смиреност на тъмнината. Ще се предостави случай - ще се втурнат в глутница и благодарение на близостта ущърбът няма да може да бъде избегнат. Колко бяха? Пет. Разгледайте всичките. Те са в мирен облик, затова са и трудни за разпознаване. Но сърцето усети и видя правилно. Запазете зоркостта.

348. Сине Мой, във външната тъмнина има плач и скърцане със зъби. Тъмнината се сгъстява. И огньовете погасват, погасват. Останалите верни на Светлината вървят в сенките, вървят по Лъча, указващ пътя. Лъчът на прожектора прорязва мрака и от това той изглежда още по-тъмен. Духом се изправете срещу тъмнината, която е наоколо и духом ще я победите. Тя ви лишава от Светлина, тя е враг, дори ако бездейства. Но тъмнината не бездейства. Затова и на вас е тежко и задушно.

349. (Майката на Света). Скрилата Своя Лик го показва само на този, който остави земното. Висшето Знание не достига по гамата на Земята. Суровото провеждане на големите опити за космически контакт са по силите само на Тези, които са завършили своя земен път. Но известни негови степени са достъпни и за останалите, които намерят смелост и сили да вървят дръзновено. У Нас няма тъмни, но има хаос. Хората отдават своите енергии за неговото преодоляване. Преодоляването на хаоса изисква от човека висша съгласуваност, тъй като дисхармонията на хаоса се обуздава с хармония на духа. Трудно е да си представиш характера на тази борба, тъй като хаосът е много далеч от човешкото съзнание. Но всяко ново завоевание е победа над хаоса. Хаосът е антипод на проявеното битие – тъмнина, от която е произлязла Светлината, бездна, от която са излезли всички видими форми на Вселената. Хаосът не е нищото, напротив, това е нещото, откъдето се извлича всичко, което изпълва проявения свят. Непроявеният хаос! Кой ще бъде неговият победител по стъпалата на еволюцията на духа? Висшето творчество на Високите Духове влиза в непосредствено съприкосновение с беснеенето на необузданите енергии на хаоса. Казано е: “Духът Божий се носеше над бездната”. Духът, творещ живот, е над хаоса на тъмнината. Великата Светлина и великата тъмнина се изправиха една срещу друга. И творческата мощ победи, създавайки формите на живот. Но борбата е безкрайна, тя продължава, тъй като дълбините на хаоса нямат дъно. Материята за творчество на духа е неизмерима, ако всички видими светове, системи от светове и галактики, и обширността на

невидимия свят са създадени от хаоса, наистина неговата бездна е неизмерима. В Космоса проявеното се противопоставя на не проявеното и то служи като подножие на Светлината. Хаотичната материя се взема в рамките на закона, който представлява символ на съгласуваността и законът твори живота. Космическите Закони са основа на проявения живот. Този творчески процес се е осъществил чрез мярката и числото. Мярката и числото са първата основа на живота. Този закон е универсален. От не проявеното към проявеното и от проявеното - към Безпределността - такъв е пътът на Космическия Живот. Хармонията и съгласуваността на Висшите Светове и Планети се противопоставя на дисхармонията на низшите и вашата Земя сред тях. И хората на Далечните Светове са загрижени за това да помогнат на своите далечни малки братя на Земята в духа и мисълта, изпращайки енергии на Светлината за тези, които могат да ги възприемат и предадат на земните жители за приложение. В това се и състои мисията на тези духове, които на вашата Земя са разрешили и изтънчили достатъчно своите организми, за да приемат енергиите на Светлината. Тази мисия е необичайно трудна поради несъгласуваността на земните условия със същността на вибрациите на изпращаните лъчи. Наистина, носителите на светлината извършват подвиг, донасяйки на Земята своята светлина. Вие, които носите своята светлина на Земята, благо на вас!

350. (7 август). Фокусът на съзнанието е подвижен като лъч на прожектор. Лъчът на съзнанието може да бъде съсредоточен върху всеки обект, независимо от неговото положение в пространството или разстоянието. Той може да бъде насочен както към обекти на видимия, така и към обекти на невидимия свят. Фокусът на съзнанието е подвижен и се управлява от волята. Той може да бъде съсредоточен в мозъка или сърцето. Ако той е в сърцето, то мозъкът не пречи, бидейки изключен от процеса. Мозъкът е ограничен от видимостта и сферата на проява на своите чувства: зрение, осезание, обоняние, слух и вкус. Сърцето не е ограничено от външните чувства, тъй като владее свои, тънки, проникващи зад пределите на видимостта. Затова Казвам: “Действайте със сърцето!” И често мозъкът още не знае, а сърцето вече изпраща вест. Да се живее психоживота на сърцето значи да се потопиш в сферата на неговите възприятия, когато мозъкът се явява само регистратор на получаваните тънки енергии. Сърцето се събужда за живот чрез съзнателно обръщане към него. Път на сърцето – така Наричаме пътя на живота. Мозъчниците не могат да разберат това. Действайте съзнателно със сърцето. Сърцето може да бъде изпратено с далечно поръчение и сърцето ще отнесе вестта. Сърцето се прилага също и за невидими въздействия. За него няма прегради, тъй като то представлява апарат на духа. Неговите енергии са от друг порядък спрямо енергиите на мозъка – те са по-мощни и по-тънки. Мисълта може да бъде от мозъка или от сърцето. Мисълта заредена със сърдечна енергия или с огъня на сърцето е несравнимо по-силна от мисълта на мозъка. И често виждаме интелектуално силни хора, блестящи и надарени, но лишени от мощта на сърдечните огънове. В минута на опасност или пред лицето на смъртта често такъв мозъчник се обърква, докато в същото време въоръженият със сърцето безстрашно я гледа в очите, съхранявайки величието на духа. Вървете със сърцето – през него е пътът. Волята може да се съсредоточи в мозъка, а може и в сърцето. Тя е по-силна, ако е от сърцето. И мислената заповед е по-добре да се предава чрез сърцето. Разбира се, сърцето

трябва да бъде очистено и изтънчено, иначе то ще бъде овладяно от астрала. При безкултурно сърце неговите прояви (на астрала) са тъмни и дисхармонични. За културата на сърцето се грижат малко и сърцето е забравено. Вибрациите на сребърната нишка изтънчват енергиите на сърцето и то се научава да съзвучи на Светлината. Съзвучни на Светлината сърца - тях Ние Утвърждаваме в живота.

351. (Майката на Света). Правилно е усещането за натиск на мислите върху сърцето. То е показател за това, че сърдечната мисъл е готова за далечните полети. Сърцето е готово да лети, обличайки мисълта със своите енергии. Чрез сърцето се достигат Сферите на Майката на Света. Светлината е в тях. Важно е да се докоснеш със сърцето до Светлината и да отнесеш частици от нея в сърцето на Земята. Сърцето е престол, носител и средоточие на Светлината. Ето защо обръщането към Висшето трябва да произлиза само от сърцето. Общуването се води със сърцето, когато устремното сърце се слива с Великите Сърца. Знаете ли, че пространството е отворено за сърцето? Нека да утвърдим властта на чистото сърце над всички явления на живота. Докосвайки се със своето сърце до Сърцето на Великата Майка можете да се обедините с Нея в Светлината. Обединяване със сърцата в Светлината – така трябва да се разбира и така трябва да се запомни. И към хората се обръщайте чрез сърцето и към сърцето. И тогава ще съедините Моите Сфери със земната сфера чрез сърцето. Голямо достижение е ако със своето сърце успеете да влезете в ритъма на Сърцето на Майката на Света и да се слеете с неговото биене. Това и ще бъде огнен ритъм на сърцето. За ритъма Махаван и Чотаван вече е говорено, но не е било казано, че тези ритми представляват ритми на сърцето. Думите тук са излишни, трябва да се влезе в ритъма на сърцето. Това и ще бъде пространствен ритъм на огъня. Той ще бъде Маха-ритъм, ако чрез Моето сърце се слее с Великия Космически ритъм на огъня. Психоживотът в ритъма на биенето на пулса на Космоса ще бъде голямо достижение на сърцето. В земни условия това е трудно. Живеете в огъня на Вселената и трябва да се стремите да познаете ритъма на огъня - така заповядва Майката на Света на съзвучното сърце, устремено към Нея през пространството от Земята.

352. Както престъпникът неудържимо го тегли към мястото на извършеното престъпление, така и човекът, пребивавал във властта на тъмните - към обятията на тъмните. Нишките на притегляне могат да бъдат различни, но тяхната същност е една, а именно: притегляне към тъмнината под всякакъв предлог и всякаква външна видимост, под която се крият яките ноктести ръце. Даже ако външно няма нищо, все пак зоркото сърце ярко усеща притеглянето. То не може да бъде измамено. И вече няма значение какво дърпа към тъмнината, ако притеглянето действа явно. И поразеното съзнание се колебае между двата полюса – на Светлината и тъмнината: тегли го към единия и му се иска към другия, при което ярката проява на половинчатостта задълбочава борбата. Не се мамете от тези предлози или покривала, под които така щателно и изкусно тъмните манипулатори се опитват да се крият. Важно е да се разкрие и отстрани тенденцията към отделяне от фокуса на Светлината под каквато и да било форма или покривало. Тъмнината отделя от Светлината, от Учението на Светлината, от Учението на Живота и от тези, които представляват звено за съединяване с Учителя. Безпогрешно смятайте всичко разединяващо за явен признак на притегляне от фокуса на тъмнината. Колебаещите се са опасни и колебанията са опасни с това, че правят колебаещия се

оръдие на тъмните въздействия, независимо от неговата воля, независимо от неговото разбиране, независимо от неговото осъзнаване. Тъй като тъмните пряко не му вредят, но нанасят удари чрез него. Посредникът на тези удари, след като не ги приема върху себе си и не чувства тяхната острота, може даже да смята, че нищо не се е случило. Ще чуете даже думите: “Нали нищо не е станало”. Разберете целия ужас на тези думи, угрозата от неосъзнаване на тъмните въздействия и вредата, нанасяна от тях. Забележете, че мозъкът, попаднал под въздействието на тъмните, ще намери за себе си хиляди оправдания и извинения, а главното, с увереност ще смята, че нищо съществено не е станало. И ако връзката с ръководителя е нездрава, яркото съприкосновение с тъмнината е неизбежно. По-добре е изцяло да се положиш на водещия и да му се довериш, ако собственият ум, а главното, волята се е обърнала към тъмнината. Тъмнината подражава на Носителите на Светлината във всичко. И ако Учителят на Светлината залага светли огнени магнити там, където изискват условията, то служителите на тъмнината също разхвърлят навсякъде своите магнити, магнити на тъмнината, примамки, прикрити с привлекателни покривки за да увлекат тези, които вървят след Учителя на Светлината. Много такива тъмни магнити има и те са разнообразни. При улавянето на своята жертва магнитите-примамки се създават и установяват съобразно с характера, вкусовете и стремежите на жертвата, но у всички тях има един признак, с каквото и както и да се прикриват те - да отделят, каквото и да става, на всяка цена, от водещото звено. И колко са тези, прелъстили се от тези примамки и попаднали в тъмните мрежи. Ако нямате свой ум и зоркост да разпознаете уловките на тъмнината, разчитайте на тези, които могат и които усещат присъствието на тъмните, макар и то да не е видно за вас. Нима още не е разбрано, че ако поставите каквото и да било между себе си и този, който води, то тъмните ръце незабавно се възползват от това, тъй като всяко колебание разделя. Магнитите на тъмнината са приготвени грижливо за вас и притеглят неудържимо. Съумейте да ги различите, тъй като поражението е неминуемо, ако бъдете привлечени и не разпознаете тъмнината. Учителят Предупреди отново.

353. (8 август). Сине Мой, изключвайки мозъка и включвайки сърцето ще пристъпим към възприемане на мисли. Мозъкът разсъждава, а сърцето знае пряко, просто и непосредствено. Просто записвай мислите, течащи през сърцето. Ако това зависеше от мозъка, биха записвали всички. Но сърцето се е събудило само у много малко. Слушай с ушите на сърцето, с очите на сърцето гледай и със сърцето улавяй крилатите мисли. Чрез сърцето и животът ще се превърне в чудесна и приказна действителност. А нима не е вече приказка да общуваш с Далечна Звезда или с пространството, или с Учителя на Светлината. Така думите за приказната действителност са се превърнали в твой живот. Казано е отдавна, но с какви чудесни Записки са се запълнили заветните тетрадки. Хората смятат, че мислят с мозъка, че мислят самите те, но егото е бесплодно и не дава общуване с пространствената мисъл. А Ние Вървим със сърцето. Пътят е правилен, тъй като сърцето е безсмъртно. Не трябва само да се смесва външната обвивка на сърцето с тази огнена сила, която дава движение на сърцето и пулсира в сърцето. Тъй като тази пулсация на живота не спира и при отделяне на духа от физическото тяло както по време на проекция, така и при смъртта на физическото тяло. Животът пулсира в зърното на духа, в невидимото и вечно живеещо сърце. Затова Говорим

за съкровище на сърцето. Всеки го притежава, но в различна степен. Съкровище на Камъка се нарича то, безсмъртното Съкровище на духа. Качествата на духа, утвърждавани в живота, го умножават. Затова е по-правилно те да се нарекат качества на сърцето. Умножаваме ги магнитно, прилагайки към това, което вече го има. Това и ще бъде процес на утвърждаване на качествата. Но трябва сърцето да поиска това. Искането на мозъка е кратко и безсилно. Мозъкът отдъхва и спи, но сърцето е на вечна стража и бие винаги, и е вечно активно. Ето защо Казваме: Ние Сме в сърцето. Сърцето е посланик на вечността в света на преходните сенки, в света, който Наричаме плътен. Да се живее със сърцето и според сърцето не значи да се живее бурно с астрала и неговите емоции. Психоживотът на събудилото се сърце се заключава в приобщаването му към тънките вибрации на мисълта, недостъпни за астрала. Разбира се, движението на астрала и ниските чувства се отразяват на сърцето и го обременяват, но да се живее психоживот на сърцето може само очиствайки го и възвишавайки го. На това служат и утвърждаваните в сърцето качества на духа. Затова и ще ги разглеждаме като форми на проява на Висшите Енергии на сърцето, магнитно-активни и утвърждаващи живота във вид на съзвучни огньове. Всяко качество има своя цвят и пламти със свой огън – огньовете на живота. Умъртвелите сърца също излъчват цвят, но това е цветът на смъртта и разложението, тъй като у мъртвото сърце пламванията на черните огньове не служат като свидетелство за живот. Опазете грижливо сърцето от изпълване с тях. Сърцето се нуждае от грижи повече, отколкото мозъкът, тъй като твърде дълго се е намирало в пренебрежение. Настъпва векът на сърцето. И трябва да се помисли за него.

354. (9 август). На Мен не Ми е нужен ученик, гордеещ се със своите достижения. Но осъзналият своите несъвършенства и недостатъци и все пак вървящ към Мен, независимо от тях, е близък и любезен на Нашето Сърце. Несъвършенството не е препятствие, стига само да се върви. Препятствие е това, което държи на място и лишава духа от устременост. Вървящият ще дойде рано или късно, но спрелият се или стоящият – и двамата бързат назад. Не трябва изобщо да се спираш. Тези задръжки са пагубни, даже най-кратките. Отдохът не е спиране, а събиране на сили. Предаността е винаги необходима. Но застоят на блатото е нетърпим, тъй като означава начално разложение на съзнанието. Нерядко могат да се срещнат хора, поразени от този процес. Докосването до болшинството от тях е безполезно, не трябва да се прахосват сили за тях. Но там, където видите искрите на духа в очите, там помогнете, към тях подходете грижливо, опитайте се да раздухате искрите в пламък. По този начин Разделяме хората на живи и мъртви - умрели в духа и сърцето. Умъртвяване на сърцето и умъртвено съзнание! Какво може да бъде по-трагично и по-лошо за техния притежател? “Човекът е процес” – така е Казал Буда Гаутама - съзнанието е подвижно: то върви или напред, или назад. Средно положение няма. Загрижени сме да движим всички, които са способни, без да искаме паспорт и независимо от цвета на кожата или общественото положение. У Нас мерките са други, не приличат на вашите и оценяваме хората по друг начин. Ненапразно разбойникът и блудницата се оказаха по-близки за Нас, отколкото книжникът и фарисеите. Кажете на тези, у които видите искрите на духа в очите да вървят смело към Нас, без да се смущават от нищо, тъй като нищо нито вътре, нито вън не може да спре устремилия се дух, ако

той е разбрал, че никой от тези, които идват, не е отхвърлен. Отхвърля човек сам себе си, сам се осъжда, сам препятства и сам върви към Светлината и тъмнината. Ние Срещаме с грижа всички дошли и устремили се към Нас. Затова и Казах: “Елате при Мен всички трудещи се и обременени. Моето иго е благо и Моето бремe е леко, тъй като ще Поема върху Себе Си товара на дошлия, предоставяйки му път към Светлината”. И тежестта ще се замени с крила на духа и няма да пречи повече, ако устременият сърце пламти с огън. Нима не сте забелязали колко леко се върви напред, как неудържимо отстъпва всичко пречещо и изчезват всички препятствия, когато огънят на духа се разгаря мощно. Тогава той става подобен на орел. И могъщите крила свободно го носят над стръмнините на живота. Затова Казвам: “Устремете се, Устремете се, независимо от всичко”. Огънят на устрема помита тежките инертни частици, пречещи да се излети. Колко често пречи ту това, ту онова, ту нещо друго, отнемашо силите. А вие се устремете с цялото сърце и “това”, и “онова”, всичко ще се слее в спиралата на огньовете. Колко по-ясно да се Кажe: “Пътят е отворен, всичко е отворено. Устремете се!”

355. Ние ще Дадем непреодолима сила да се върви мощно по пътя като победител. Смятайте, че всичко, което стои като преграда пред вас, са само призраците на Майя. Те черпят своята сила да противодействат от вас. Те са безсилни, ако самите вие във вашето незнание не ги снабдите със своя сила. Погледнете как победно помита по своя път всички препятствия отсъденият победител. Той не дава своята сила на призраците на Майя. Той я пази за себе си. Разберете най-после, че силата на препятствията е право пропорционална на вашата слабост, че препятствията сами по себе си не притежават сила и съзнание и че трябва да се усвои процесът на нагнетяване чрез волята на духовна сила вътре, сила огнена, сила непреодолима. Разберете също и това, че не нещо вън, а само самия себе си трябва да се преодолее и да се победи слабостта, и да се нагнетят енергиите на огъня в нужната степен. Всички препятствия, обкръжаващи съзнанието, изчезват като дим веднага щом силата на огньовете на изправилия се дух е достигнала нужния предел. Именно трябва да се израства духом от всичко, което стои като преграда - и призраците на Майя ще изчезнат. Човекът, който смята, че трябва да победи не себе си, а нещо вън, се оприличава на сражаващият се с вятърни мелници. Но Аз Победих света, вътре Себе Си Победих, побеждавайки Себе Си. Мнозина ли ще разберат? И нима са били разбрани тези думи, Казани преди две хиляди години. Исака да Ме видят като цар на земното царство, а не цар на духа, Победил своя свят вътре в Себе Си, Победил Себе Си. Сега е дошло време да се преоценят ценностите на духа и за ново разбиране в светлината на новото съзнание на това, което е било Казано по-рано. Със старото, вкаменено, невежо, тъмно и дребно разбиране в Новия Свят не може да се влезе. Всичко трябва да се преразгледа и всичко да се види някак по новому в духа. Тъй като Новото Небе трябва да замени калните, сиви, мътни облаци на старото небе. Деца на Земята, дерзайте.

356. На човека е съдено да стане наследник на пространствени богатства. Те са приготвени за него от началото на времето. Сега идва време да се влезе в тяхно владение. За наследството може да не се знае и то ще остане неизползвано. И притежаващият съкровища може да остане нищ. Вземете това, което ви принадлежи. Протегнете ръце към него. Не плахите ръце на нищите молители, а

властните ръце на законните наследници на пространствените съкровища, приготвени за човека от началото на времето. И забравени, и отхвърлени, и осъдени, и непризнати, и загубили надежда, и вървящи, и жадуващи – всички, всички елате, тъй като съкровищата са несметни и стигат за всички. Само тези, които смятат за ценност само парите, тях не призовавайте. Не те са отсъдените. Служители на златото не са нужни. Златото е символ на служене на Земята, антипод на служенето на духа, символ на служенето на тъмнината, антипод на служенето на Светлината. Тях не призовавайте, техният път не е с Нас. Нашите ценности за злато не могат да се купят, ако ще и всичкото злато на света да предложат за съкровището на духа. Нека отначало да разберат кой ще се обърне към Нас за Светлина. Земните богатства не могат да се вземат със себе си на далечния път по звездите, но съкровището на духа може.

357. (10 август). Магнетизмът на Земята и магнетизмът на лъчите на Звездата на Майката на Света – и двете действат върху съзнанието. И двете го привличат и волята решава на кое от тях да отдаде предпочитание. По време на Общуване с Майката на Света сърцето по волята се отваря срещу притеглянето на Нейните Лъчи и съзнанието възприема тяхната сила. Те действат и така, без особено отвъръщане, но съзнателният устрем към тях позволява съзнателното им възприемане. Изолацията на съзнанието по канала на Лъчите е необходима, за да се избегне контактът с други лъчи. Много различни лъчи прорязват пространството и съзнанието лесно може да се изгуби в тях. Затова е необходим определен фокус на притегляне, тоест устремът върви по Стълбата на Йерархията на Светлината. Безпределността е отворена, но трябва да се знае накъде да се устремиш, за да зазвучиш по Лъча. На Земята когато човек отива някъде той знае къде. Всички бързат занаякъде и за нещо. Малко са бродещите без цел. По същия начин и в междузвездното пространство е необходимо да се знае накъде се устремява духът. Затова е дадена Йерархията. Душата на човека е арена на борба между различните въздействия на лъчите на Далечните Светове. И волята играе решаваща роля при избора на лъчевите притегляния. Привлечените към Сатурн могат да отидат на него, към луната – на луната, към Слънцето – на Слънцето (такива са много малко), към Звездата на Майката на Света – да се притеглят към Нея. Ритъмът и продължителността на контакта ще бъде гаранция за успеха. Ритъмът може да бъде ежедневен или през ден, или в определени дни от седмицата, но без ритъм не може, тъй като е извънредно трудно. Тъй като се установява нова и необичайна за съзнанието връзка и обичайните мерки няма да дадат желаните резултати. И тъй, първата крачка ще бъде утвърждаване на ритъма. Спазматичните опити няма да доведат до целта. Устремът може да помръкне, но поддържан от ритъма той се разгаря в незатихващ пламък. Добре е бидейки на Земята да чувстваш себе си като същество от други свят, не от Земята, не от този свят. За това връзката с водещото съзнание на планетата трябва да бъде здрава и ритмична. Основата на връзката е съзвучието. Трябва грижливо да се събират елементи съзвучни на Висшите Лъчи. Те ще нарастват във времето и стремително бързо при условие на ритъма. Ритъмът е мощен двигател. Който иска знание, може да го получи, но при условие че постави стремежа към него над земните желания. За опознаване с Невидимия Свят и неговите закони трябва да се овладее мисълта. С мисълта съзнанието прониква зад пределите на недостижимото. Мисълта ще расте магнитно, притегляйки към

себе си съзвучни елементи. Събирането става с мисъл. Мисълта е фактор на двата свята, а също и съзнанието, ако то е достигнало стъпалото на непрекъснатост. Това са основите за проява на духа в Надземните Сфери. Зърното на духа е безсмъртно, но за проявяване на съзнанието и мисълта са необходими натрупвания в съзнанието. Трябва отчетливо да се отдели всичко, което не е нужно за тях - всичко това, което се налага да се остави долу преди да се достигнат тези сфери. С ненужния багаж може да се разделиш също така леко, както се разделяш с вещите, отправяйки се на пътешествие пешком или със самолет. Взема се само това, което е нужно. Даже земното тяло не може да се вземе, значи и то трябва да се остави мислено. И трябва да си представиш себе си свободен от своята личност. Представете си, че човек, облечен в блестящ мундир и окичен с всички знаци на отличия и ордени и горд със своите заслуги пред хората, с почит и слава и гръмко име, и с това раздуто “аз”, с тази личност иска да проникне във Висшия Свят. Трудно е да си представиш нещо по-нелепо от появата на такава личност в Сферите на Звездата на Майката на Света. С такъв багаж тук няма да влезеш. Той не е нужен. Не е нужно нищо от това, което с такъв труд и упорство е добивал човек на Земята. Всичко това така ще натовари духа, че за Висшето съзнание вече няма да остане място. Личността умира в Световите, тъй като тя няма дял в тях. Съзнанието, ако то е непрекъснато, се пренася в превъплъщаващата се Индивидуалност и в нея, освободено от веригите и ограниченията на личността, проявява себе си свободно. Личността е намордник на духа, ненужен в световите. Затова са се отричали от нея, отричали са се от себе си Великите Духове. Смисълът на самоотричането, на самоотвержеността е в това. Човек се отрича от себе си в името на Висшето в себе си. Самоотричането е ключ към достигането на Висшите Светове. С него може да се достигне.

358. (11 август). Разграничете се от мъртвия живот. Мъртъв Наричаме обикновения живот на обикновения човек. С обикновения живот живеят почти всички, с много малко изключения. Христос ги е нарекъл “мъртъвци”. Тяхната мъртвост се заключава в това, че отричайки безсмъртието лишават себе си от съзнание в Тънкия Свят, когато преминат там от Земята. Озареният дух осъзнава себе си като частица от голямото цяло, частица от Космоса и своя живот – като част от Космическия живот, разглеждайки земния живот, краен и временен, като изражение на вечния и безкраен живот. Вечността се проявява в човека, а вечният човек – под временните форми на своята проява. Разбира се, тялото умира и, разбира се, завършват условията, в които то живее, но зърното на духа и пулсиращият в него живот няма да умре. А наричайки хората Синове Божии и даже богове, Спасителят е видял в тях под външните телесни обвивки тяхната безсмъртна същност. Човечеството трябва да се събуди за осъзнаване на величието на понятието “човек”. Това величие е вътре в човека. Неговата божествена същност е безсмъртна и вечна. Човек трябва да осъзнае бога в себе си. Този живот, който живее човекът, е част от вечния и безкраен живот, но ограничен и орязан от неговото собствено разбиране в кратък земен цикъл. Трябва просто да се разширят пределите на обикновения живот до безпределността, тъй като къде е неговото начало и край, когато в Космоса не свършва и не започва нищо, а всичко само продължава. Голяма е нуждата за света от тези от вас, които могат да разяснят това и с това да протегнат нишките на живота извън пределите на едно земно

съществуване. Всичко е затворено в човека, но съзнанието му обхваща само нищожна част от същността на човека. Трябва да се разшири съзнанието, трябва да се включи в него безкрайното минало и безпределното бъдеще на човека, не откъснато от живота на Вселената във всички Светове и да се разглежда всеки миг от живота като точка по този път. Така може да се разбере непрекъснатостта на явленията, съставляващи единна верига от причини и следствия. Вие говорите за случайна среща някъде и с някого. Това е невярно. Случайности няма. Новата среща е продължение на старата, някога била във вековете. По-голямата половина от срещите са на стари познати. Срещайки се продължаваме познанството от точката в момента на прекъсването. А вътрешната същност, нейното сърце веднага реагира, отговаряйки със симпатия или антипатия на вибрациите на вече познатата аура. Срещат се и непознати, тогава аурата трябва да се приспособи към излъчванията на непознатата аура. Трябва да се обръща голямо внимание на реакцията на сърцето при среща с хората. Учим се постоянно и навсякъде. Но е по-добре да се учим съзнателно, използвайки за учението цялото време. Ученик на Учителя на Светлината – замислете се над тези думи.

359. Изчакай съзвучието на токовете - отново ще бъде лесно да се пише. В пространството е неспокойно, но Лъчът предпазва. Трудно време за чувствителните. Чудно време. Чудните срокове приближават.

360. (12 август). Там, където е вашето сърце, там са и вашите находки. Сърцето събира със своя магнит. Магнитът на сърцето – кой разбира цялата негова сила! Чрез сърцето привличаме към себе си и мисли, и чрез сърцето творим. То може да не проявява своята сила и да се намира в бездействие, но може и да пламти магнитно с огньовете. Ще се учим да предизвикваме огньовете на сърцето към действие. Как и с какво? Преди всичко не с равнодушие, а с любов към Владиката. Тъй като Владиката отговаря според размерите на обръщането с любов на устремения към Него сърце. Защо от време на време тази любов помръква и се сменя със забравяне и равнодушие? Може ли да се учудваме, че и постъпленията от възприятия стават по-малко. Постоянството на любовта е състояние на постоянно отворено към Учителя на Светлината сърце, магнитно отворено към Светлината. В тази област половинчатост на чувствата е недопустима. Ученикът трябва да прояви пълна преданост и ненакърнена любов, ако желае да приведе в действие магнита на сърцето. Иначе ще бъде мрачно в празното сърце. Трябва да се изпълни сърцето с Владиката, за да може то да живее.

361. (13 август). Познаващият и познаваемото винаги ще пребъдат като фактори на действителността: духът, познаващ Космоса, света извън него и познавания от духа свят - центъра на познаване и това, което духът познава. Духомонадата е центърът на познаване на външните по отношение на нея енергии и това е на всички стъпала на живота. Във всяка точка на Космоса това взаимоотношение между духо-монадата и външния свят остава неизменно. Познаването се съпътства от мисъл. С мисъл е пронизано цялото мироздание. Мисълта е основа на съществуващото. Мисълта не трябва да се разбира само във формата, достъпна за съзнанието на човека, но по-широко. Затова с мисъл може да се проникне навсякъде. И на всяко изследване в дълбините на Космоса да се изпрати предварително мисъл. На Земята във физическото тяло мисълта на човека обикновено е тясно свързана с тялото и като че пребивава в него. Но отхвърляйки

тялото човек остава с мисълта и мисълта го води. Тя води и в тялото, но е ограничена и свързана от него. Учете се с мисъл да облитате Световите, устремявайки се след мисълта в Световите. Където е мисълта, там сме и ние. Където сме ние, там е и домът. Вселената ще стане дом за духа, живеещ с мисълта. Лъчът на мисълта може да се насочи по-далеч от най-отдалечените звезди. Лъчът на мисълта е по-бърз от лъча на светлината и по-тънък по качество на енергията. Мисълта е проява на Светлината, по скалата на вибрации по-висока от обичайния лъч светлина. Лъчът светлина е достъпен за физическото зрение. Мислените полети (в пространството) са много полезни, тъй като освобождават духа от обичайните условия и прокарват за него канали в пространството за неговите бъдещи прояви. На всяка активност на духа се предпраща мисъл. На действието се предпраща мисъл, тъй като мисълта съставлява основата и същността на действието. Действайте с мисъл. Утвърдили се върху Йерархията, може да се осмелите да отлетите много далеч, като кораб имащ здрава база. Монолитът на Йерархията не е свързан и не е ограничен от пространствената отдалеченост, тъй като средоточието на битието е Едно: на Земята, на Венера, на Юпитер се прави обръщение все към тази същата единна Йерархия на Светлината. Братството на Планетните Духове е едно за всички Светове. Няма никакво значение това, че хората наричат с различни Имена Духовите, стоящи на Стълбата на Светлината. Но за Тях има и Космически Имена, под които Те са известни на Знаещите. Далечните Светове са близки за мисълта, тъй като за нея няма разстояния, а също и Йерархията на Светлината. Тайната на пространството се заключава в това, че пространството на Висшите измерения не познава разстоянията, също както и времето. Относителността на времето може да се разбере сравнявайки неговия бяг на различните планети. Много време е нужно, за да се обходи във физическо тяло земното кълбо, за полета в астрала то е много по-кратко и в ментала то е вече неизмеримо малко.. Тежко се търкалят земните мисли, бавно се въртят колелата на мисленето, решавайки трудна математическа задача, но огнената мисъл е мълниеносна. Така оформяйки своите проводници човек се приучва все повече и повече да живее и да действа във висшите от тях. Трябва практически да се разбере разликата в бързината на действие във всеки. Ето защо някои наричат физическата обвивка спирачка. Твърде свързан в нея е духът. От нея може да се освободиш, но свобода в нея не може да се получи. Ученикът се научава да действа в своите обвивки, във всяка отделно на различните планове. Летецът действа умело със самолета, шофьорът с автомобила, морякът с платнохода, а Адептът със своите три проводника на различните планове. В това е неговата разлика от обикновения човек. Физическото, астралното и менталното тела са смъртни, тъй като се отхвърлят и умират, тоест дезинтегрират се, но огненото тяло е безсмъртно, обличащо превъплъщаващата се непреходна Индивидуалност на човека. Животът на физическото тяло е кратък, много по-продължителен е животът в тънкото и менталното тела, но в огненото няма край. Ето защо е толкова важно да се събират елементи на безсмъртието в огненото тяло, оформяйки го и насищайки го с нови натрупвания. Материята е безсмъртна, но умира материално-физическото тяло. Мисълта е също безсмъртна, но се отхвърля и дезинтегрира нейния проводник, тялото на мисълта. Този, който иска да придобие безсмъртие, съсредоточава своя устрем за утвърждаване на огъня в себе си. Агни Йога или Йогата на Огъня е именно пътят, водещ в живота, когато се пробуждат

огнените центрове и процесът на оформяне на огненото тяло стане действителност. Служенето на огъня ще бъде служене на живота. Но са служители на смъртта тези, за които е Казано: „Нека мъртвите да погребват своите мъртъвци”. Така цялото човечество се разделя на такива, които служат на Светлината, на живота, на огъня, и такива, които служат на смъртта и умират. Как може да се запази непрекъснатост на съзнанието, ако то е привикнало да функционира само в низшите смъртни обвивки или тела. С тях умира и то, тоест престава да функционира със смъртта на своите проводници, ако не е успяло приживе да се координира с Висшата Триада и да се утвърди в нея. Осъзнавайки в себе си елементите на непреходното трябва да се живеете с тях и да ги утвърждавате, разширявайки тяхната сфера и пренасяйки съзнанието в тази сфера. В Мен имате живот. Ако мисълта е съсредоточена върху Мен и е устремена към Мен, ставате безсмъртни и вие, тъй като Аз Съм, Бил Съм и ще Бъда. Ние не Познаваме смъртта, тъй като смъртта е победена. Дадох свидетелство за това. Следвайки Моя път и вие ще утвърдите безсмъртието. Колко пъти са повтаряли хората неразбраните от тях думи: „смъртта победи със смърт” („смертию смерть поправ”), без да ги прилагат към себе си. Но умирайки в низшите три обвивки и отхвърляйки ги, човек възкръсва в духа, в своята безсмъртна Триада, за Надземен живот. Пътят към безсмъртието е отворен за всички. Утвърждавайте го сега, макар и да е тясна пътеката, водеща в живота.

362. Огненото тяло е облекло на духа, в което може да се посещава всяка Сфера в Космоса. Огненото тяло е несменно облекло за духа, неподлежащо на унищожаване от времето. Вашите Писания говорят за вечен живот. Този вечен живот е възможен само в огненото тяло, достъпен е само в огненото тяло. Как можеш да се надяваш на вечен живот без да се погрижиш за придобиване на съответното тяло, обвивка, проводник, в който той е достижим? Отправяйки се на Север се грижете за топли дрехи, а как няма да се погрижите за облеклото на духа, ако искате на вкусите от вечния живот? В пламъка на вечността земните дрехи изгарят. В пламъка на вечността се раждат и умират светове, изгарят светила, унищожават се цели системи от светове с тяхното астрално обкръжение. Само огнените зърна остават за следващото стъпало на еволюцията. Огненото зърно на духа, обкръжено с огън и всички нетленни натрупвания ще бъде и огненото тяло на човека, надживяващо даже световите. Агни Йога указва пътя, огнения път към вечния живот, но в духа-огън.

363. (14 август). Не ограничавайте своите възможности в личността на един човек. Нека всички, даже най-близките хора, да заемат своето точно място върху везните на Безпределността, не преграждайки със своята близост хоризонта, иначе няма да се види звездата. Така също и в своите мисли и чувства нека нищо да не закрива Слънцето. На всичко трябва да се отдаде дължимото, но не повече от това. Сякаш издигнал се в небето да се вижда правилното взаимоотношение и величина на обкръжаващите съзнанието вещи и явления. При твърде близко обкръжение с хора и вещи чувството на перспектива се губи. Само в перспективата на вечността може да се види всичко на своите места. Във вихъра на непосредствените явления или събития съзнанието се завлича в тях и реагира усилено на тях. Но в перспективата на няколко часа, дни, седмици, месеци и години те съвършено губят своята интензивност и човек гледа вече спокойно и безстрастно на това, което някога го е вълнувало. Планширът на Безпределността, прилаган към явленията от

текущия ден, отнема от тях тяхната интензивност и ученикът се научава на безстрашие, спокойствие и равновесие. Ако мярката на Безпределността е трудна, можете просто да попитате себе си: а как ще гледам аз на същото това след десет години? Как иначе да се намери истинското място на всички неща?

364. Правилно! Нищо не свършва, а всичко продължава в безкрайността, даже ако не виждаме това продължение на явлението, да кажем, в случай на смърт на човека. Много не виждаме и много не знаем, но това съвсем не значи, че това, което не влиза в дадения момент в орбитата на нашето съзнание, не живее и не съществува. Не може да ограничаваме сферата на видимия или невидим свят или живота в Космоса в своето собствено съзнание. Тогава вече няма да има на какво да се учим, тъй като ще е известно всичко. Живеем в непознат свят, от който е изучена и известна само микроскопична част. И ако тази частица изпълва съзнанието докрай, значи съзнанието е твърде малко и трябва да се разширява. Най-добре е винаги да се оставя в него повече място за всичко ново, неизвестно и неизследвано от хората и да се допуска мисълта, че е възможно всичко. Правилно е да се мисли, че действителността на Тънкия Свят, където възможностите са безгранични, е чудесна, като истинска приказка. Много чудесно има на Земята, само че не го виждат. И земните възможности е нелепо да се ограничават до възможностите на обикновения човек – той не знае нищо. Много невъзможно става възможно с Учителя на Светлината. Бяхте свидетели на много. На още повече ще бъдете. Трябва сърцето да се държи отворено за нови възможности на духа - на духа, тъй като възможностите на тялото са ограничени. С ръка може да се вдигне пуд или два, или повече. Но пределът е близък. Духом може да се вдигне планетата и заедно с нея и цялото човечество. Областта на духа е неизмерима. Трябва да се преминава от земните мерки към духовни, от ограниченото към неограниченото и безпределното. Представете си Христа беседващ с човек. У двамата има тела, и двамата разговарят, но каква е разликата между света на Духа на Христа и света на обикновения човек. Въвличайки се с устрем в Орбитата на Духа на Спасителя може да се намери спасение. Той е Въртял около Себе Си съзнанията на милиони. Но само малцина са решили да вървят докрай. Към вас, решилиите своя път докрай с Владиката на Светлината, към вас е Моята реч за безпределните възможности на духа. Помислете за това какви са тези възможности, ако на разбойника, обърнал се на кръста към Владиката, е било обещано, че той ще бъде днес с Владиката в рая. Действията на духа са неизповедими, неизповедими са пътищата на духа. Учителят Призовава към тях. Например, учете се да действате в духа и с мисъл, оставяйки думите. Поръчвайте на психическата енергия течението на събитията, зависещи от вашата воля, а на независещите – на Владиката. И в този, и в другия случай бъдете спокойни, бъдете спокойни във вярата, тъй като нищо няма да ви засегне и дори косъм няма да падне от главата ви. На проявите на кармата не гледайте като на случайност. Кармичните дългове трябва да се платят, а плащането да се приеме. Но бъдете спокойни и пазете равновесието на духа, тъй като безпокойството никога не е донесло на никого нищо друго, освен вреда. Трудно е да се запази спокойствие, когато вълните са така безпокойни, но качеството спокойствие е необходимо да се придобие. Трябва да се утвърдят качествата на духа преди той да може да се проявява спокойно, тъй като качествата са форми на проява на огньовете на духа.

Духът без огън е като светилник без масло. Но трябва огньовете да са разпалени. И утвърждаването на качествата на духа ще бъде най-краткият път.

365. Защо е толкова нужен контролът над себе си, над мислите, над чувствата, действията и даже над физическите движения и жестове? Отговорът е прост: човекът е огнено същество. Всички явления в него се съпровождат с разгаряне на пламък, даже простото вдигане на ръката, да не говорим вече за мисълта. Контролирайки всички движения, ставащи вътре в него, човек контролира пламъка и овладява огньовете. Огненият апарат на човека се нуждае от управление от волята. Оттук настоящата необходимост от контрол. На силовата станция на енергията се разпорежда човекът, тя е под негов пълен контрол. Така също и в човешкия микрокосмос контролът на волята трябва да бъде утвърден над всички явления, ставащи в него. По други пътища огънят няма да бъде овладян. Без овладяване на огньовете напредъкът е невъзможен. Така необходимостта от напредък предполага непременноости на достиженията.

366. Сине Мой, ще поставим началото на ново стъпало. Ще го наречем стъпало за приобщаване към Космическата работа. Неговата същност е в това, че мисълта се откъсва от Земята и, потапяйки се в дълбините на Космоса, магнитно расте и донася оттам на Земята елементи на пространствената мисъл. Процесът трябва да се направи възможно повече съзнателен. Изключва се всяка случайност. Действа закон, законът на магнетизма. И мисълта, устремена нагоре, събира към себе си съзвучни мисли за да се върне, бидейки обогатена с тях, отново към изпратилия я. Разбира се, огромно значение има стрелата на изпратената мисъл, тъй като тя ще привлече към себе си по съзвучие. Отправилият мисълта следи строго за първичната мисъл, изпратена най-напред. Тук е нужен особен контрол, тъй като пространството ще отговори или с рой лъчисти пратки, или с каменен дъжд. Наоколо е живо, пулсиращо с мисъл пространство, неговите струни звучат и заставят съзвучното сърце да звучи на далечната вълна. Арфата на духа отговаря на мисълта.

367. Сине Мой, не се смущавай от това, че астралните чувства отслабват, в частност слуха. Затова пък се усилюва яснотата на прякото възприемане на мисълта. Това достижение е безкрайно по-високо и по-ценно от астралния слух. Той се утвърждаваше отначало, когато духовното възприемане беше още недостъпно. Непосредственото възприемане на мисълта е по-трудно от възприемането ѝ чрез астралния слух. По-добре да се радваш на достижението, отколкото да предполагаш, че нещо е загубено. Не е загубено, но общодостъпната способност е заменена от много по-рядка. С астралния слух при известно упражняване могат да възприемат мнозина. Но само пробудените центрове правят достъпна пространствената мисъл. Към това Подготвяше Учителят през всичките тези години, Започвайки с това, което беше по-леко, за да се стигне до най-трудното.

368. (15 август). Гранитната скала стои непоколебимо сред бушуващите вълни. Така също здраво и устойчиво трябва да стои съзнанието под ударите на кръстосващите се токове. Хаосът нахлува навсякъде. Всичко се колебае. Да се устои може само в кулата на духа. Какво от това, че свирепства буря, стига кулата да е здрава. Пазете основанието. Може да стане много тъмно. Как ще устоите сред мрака, под вятъра и яростта на вълните, ако основите бъдат разколебани? Вземайте най-здравото, най-несъмненото и се утвърждавайте върху него. Нека то да легне в

основата на кулата. Вечната смяна на явленията наоколо ще покаже явно: ще свърши всичко и ще се смени с ново, ще свърши бурята и мрака - и слънцето на другия живот ще засияе над света. Настоящото съществува, то е неотречимо, но на негова смяна идва бъдещето, както денят – на смяна на нощта. Живейте с бъдещето и в бъдещето. Само в него е възможно всичко това, което го няма в настоящето. Но за Учителя на Светлината светът на настоящето винаги е несъвършен, колкото и добър да изглежда на малкото съзнание. Затова Учителят винаги е силно устремен от несъвършенствата на настоящето в бъдещето, така също трябва да се устремява и ученикът. Плачът и скърцането със зъби на текущия живот не е метафора, а остра действителност. Спасението е извън него, спасението е по-горе, спасението е в духа. В скърцането на външните условия няма да намерите нищо за себе си. Този, който се е докоснал до Съкровено Знание, вече никога няма да може да се удовлетвори с явленията на текущия момент и да живее само с тях. Чувството на тъга неизбежно ще съпътства редуването на вълните, тъй като в многото знание има много печал. Земната радост е временна, тя трябва да се замени с радостта на духа, със свръхличната радост, с космическата радост. Трудно е тя да се утвърждава, когато по света се носят вълни. Тежък момент за планетата: тъмно е.

369. Ако в бъдещето светът не може да бъде преобразен така, както иска вашата воля, тъй като преобразението на света зависи от колективната воля на човечеството, то човек може в бъдещето да направи самия себе си такъв, какъвто иска. И каква полза за човека, ако той преобрази целия свят, а самият остане предишния. По-добре е да се помисли за това как да се утвърди неизменно процесът на своето собствено преобразяване. То няма да бъде постигнато за един час. Но да се утвърди самият процес може, тъй като няма и не може да има такива условия, в които да бъде невъзможно усъвършенстването на духа. Винаги може нещо да се подобри, нещо да се укрепи, нещо да се задълбочи и продължи. Качествата на духа са толкова разнообразни и многостранни, че във всеки момент може да се вземе някое от тях, най-звучащото, и да се заздравя. Да вземем за пример устойчивостта, спокойствието, постоянството, сдържаността, владееенето на себе си или любовта и предаността към Учителя, или зоркостта, или внимателността, или умението да се отречеш от себе си, потапяйки се в процеса на наблюдение на човека и обкръжаващите хора. Във всеки момент, какъвто и да е той, може нещо да се намери, за да се утвърди в себе си то с нова сила, а когато силите си отиват и се поглъщат от тъмнината, опитайте с могъщо усилие на волята да ги съберете отново, съсредоточавайки се във фокуса на магнита на духа. Когато силите отслабват да се утвърждава силата на духа ще бъде вече достижение пред лицето на противодействащите условия. А вие утвърждавайте в себе си силата, независимо от всичко. Зная, че духът е несломим, вечен и неунищожим и утвърждавам неговата сила в себе си въпреки ярката очевидност. Така отхвърляйте врага, и малкия и големия, тъй като за духа е враждебна самата същност на плътното обкръжение. Всичко е потънало в мрак и тъмнината ръмжи срещу Носителя на Светлина. Не е чудно, че е така тежко. Но Ние ще Победим, както и тези, които са с Нас. В този безпросветен час за планетата Учителят Говори за победа и я Утвърждава.

370. (16 август). Колко често хората желаейки едно правят съвършено друго. Няма координация или съгласуваност между енергиите на своя собствен

микрокосмос. Такова раздвояване трябва да се избягва с всички сили, тъй като то поглъща енергиите на човека. Обяснението е просто: двете противоположни сили се неутрализират една друга. Трябва да се избягва такова раздвоение, тъй като домът разделен в себе си няма да устои. Корените на това явление са дълбоки. Борбата между низшата четворка и Висшата Триада служи като причина за това. След смъртта тя се обостря необичайно и се явява вече фатална, тъй като трябва непременно да завърши с победа на някое от двете: центърът на средоточието на низшето „аз“ или четворката, представляващ астралът – яростната, неуправляема, неистова обвивка, в която е съсредоточена самата същност на атавизма, на лунното наследство, центърът на човешките страсти; центърът на Тριάдата – Висшата, Безсмъртна превъплъщаваща се Индивидуалност на човека. В случай на победа на низшето „аз“ и на земните притегляния четворката е обречена на крайна смърт и разложение, тъй като всички нейни проводници са смъртни; в случай на победа на Тριάдата съзнанието се пренася в нея и съзнателният живот продължава по-нататък. Това е задгробният живот. Тук, докато сте на Земята, в плътното тяло, борбата не е толкова драматична, но все пак върви непрестанно. Истинската драма на духа на човека се разиграва по-късно. Но това обстоятелство все пак не лишава тази борба от дълбокото и решаващо нейно значение. Всички импулси, желания, стремежи и тенденции в човека изхождат от двата центъра: висшите от Тριάдата, низшите – от четворката или астрала. Физическото, ефирното, астралното тяло и нисшият Манас са елементи на четворката. Нейните енергии теглят човека надолу. И затова изискват обуздаване, контрол и непрестанна грижа. Трябва да се обърне особено внимание на тъпата инертност, упорство и тежест на астралния проводник. Всеки висш стремеж или опит да се издигнеш незабавно предизвиква противодействаща реакция в него и тъпа съпротива. Стига само да започне утвърждаването на някое качество и тази инертна сила незабавно въстава и започва да противодейства. Силата на привичките е внедрена в астрала, той е силен с това и затова е упорит. И всяко желание за подобрение или усъвършенстване се сблъсква с енергиите, съсредоточени в него. Някога в тях е била вложена волята на техния носител. И новата, по-силна воля на изправилния се дух е длъжна отново да ги победи. Колко пъти огненото желание на духа да се издигне го е възвишавало и колко пъти упоритото противодействие на астрала е лишавало човека от постижения. Тази борба тече в човека постоянно и много често низшето в него побеждава. Ако то победи сега, то ще победи и тогава, когато бъде отхвърлено плътното тяло. Да побеждаваш и да победиш крачка след крачка във всичко, във всички дребносии трябва да се научите сега, когато сте още в тялото, тъй като после ще е късно. Астралът ще отстъпи на яркото упорство на волята. Отстъплението е невъзможно, да се поддадеш на астрала и да се подчиниш не може. Поражението е немислимо, макар и остро възможно. Нека тази немислимост, съзнателно насочваща в обятията на смъртта за духа, да даде сили да се бориш и да победиш. Паднали души! - не са ли тези, които не са съумели да победят? Учителят силно Желает да помогне да се управлява тази буйна обвивка и да се обуздае. Студеност, сдържаност, умение да владеете себе си, своите чувства и емоции имат по-дълбоко значение, отколкото това може да изглежда. Астралът трябва да бъде подчинен и в крайна сметка убит. За еволюцията на духа този неуправляем проводник повече не е нужен. Той вече пречи на духа, а не способства за еволюцията, както това е било

някога. На Земята има хора, наистина малко, които живеят и мислят, нямайки астрал в себе си. Той е приведен в мълчание. Учете се да заставяте тази обвивка в себе си да замлъкне. Спирайте и потискайте всички опити за движение в нея, когато тя въстава особено буйно. И радостта, и мъката може да се посрещат в пълно спокойствие, без да се дава храна на астрала, от която той се раздува и става по-упорит, и не му позволявайте да нараства по сила с утвърждаване на спокойствието и равновесието на духа. Говори се за качествата на духа, а не за качествата на астрала, тъй като астралът е миналото на човека, неуправляем, с всички негови неизживени страсти, недостатъци и пороци. Астралът е древният враг. Той изисква обуздаване и подчиняване на всички движения в него от волята. Нека отначало всички тези движения да стават със санкцията на волята, даже нежеланите, за да може после по-лесно да се прекрати всяко от тях. Волята трябва да му се противопостави, надявайки железен намордник върху него. Звярът трябва да бъде в клетката и хранен в съответствие с изискванията на целесъобразността. Да се изпуска не трябва – ще погълне всичко, което попадне в неговата паст.

371. (17 август). Сине Мой, мълчанието е добро още и с това, че всичко е относително и нищо от произнесеното от човека не представлява истина. Погрешно е съждението, погрешни са мислите, погрешни са думите. По-добре е ако се говори за дела и за работа. Празнословие е особено вредно. Но великите дела се творят в мълчание. Кой е казал, че мълчанието означава бездействие или отсъствие на мисъл? Речта на Космоса е беззвучна. За реализацията на обикновения звук е нужна барабанна мембрана или слухов апарат. Вибрацията носеща звука е беззвучна. Даже в Тънкия Свят хората обикновено говорят без звук и думите – мисли заменят земната обичайност. Не звука, а причината за звука възприема там човек. Същността на звука е в енергията, която го предизвиква, а не във формата за възприемане на тази енергия от земното ухо. Същото може да се каже и относно причините за всички останали усещания. Светът на причините се намира извън формите на обичайното възприятие, което за огненото съзнание не се ограничава в пределите на външните чувства. Нищо в природата не изчезва, а също и явленията, тоест вибрациите, предизвикали у човека едно или друго усещане. Оттук и възможността за пространственото клише или паметта на природата.

372. (18 август). Изборът на пътя зависи от човека и даже Учителят няма право да застави да се стъпи на правия път, ако свободната воля се е наклонила към сенчестия път. В това е основната трудност – да водиш, без да нарушаваш кармата. Някой очаква благодарност и признателност, а вие не чакайте нищо – давайте, без да очаквате нищо в замяна. Да даде знание, не приемайки отплата, може само Владиката или този, който иска да прилича на Него духом. Трудно е с хората. Очакването на отплата свързва кармично и вземащият заплащането в какъвто и да било вид вече получава своята награда. Но Учението се раздава безвъзмездно. Ако някой изрази признателност и благодарност, благо на него, но да се искат те не трябва. Качествата са продукт на продължителни натрупвания. И ако отсъства признателност, насила тя не може да се предизвика. Тогава тя ще бъде от мозъка и нейната цена е един грош. Въобще еманациите на човешките чувства са подобни на дим и изчезват като дим. По-добре е да се искат действия. В действията се изразява същността на стремежите на човека. По-добре е да се попита какво направихте вие за утвърждаване на Учението в самия себе си.

373. Деца, дръжте се мъжествено!

374. (19 август). Ако на вас е тежко да гледате зданието все още без покрив, то какво е на Нас? Нашето и вашето желание да видим завършека на строежа възможно по-скоро са съзвучни. Но човешката воля е свободна и да се приведе тя към единство не е лесно. Едно стадо и Един Пастир е задача, над която Работим векове. И Чакаме, имайте търпение и вие. Мнозина отпадат. Защо? Не е достигнало търпение - искат за години да достигнат това, за което на Нас са били нужни хилядолетия. Човешкото търпение е кратко. Люлеещите се, колебаещите се, съмняващите се, предаващите Учението не са нужни. Нека един, решил се необратимо и предан докрай, да се утвърди като гранитна скала и ще му Дадем в пълна мяра и сила. Ще го Подкрепим и ще го Съхраним до Моя Ден. Къде сте вие, искащите с горещо сърце да подготвите пътя на Владиката, Идващ в света? Къде сте вие, съхранилите огньовете на духа пред глухата стена на плътната очевидност? Аз ще Дойда при вас в часа преди разсъмване да ви обгърна със Светлината на Моя Лъч. Ценим верността и предаността независимо от недостатъците и слабостите на духа и Ценим любовта. В тези трудни дни ще достигнете с любовта и ще устоите с предаността. Учителят Каза.

375. (20 август). Когато думите на Учението губят своята власт над съзнанието, те трябва да се укрепят с действия. Неприложено, Учението губи своята сила, тъй като домът на духа се строи върху пясък; тогава не става натрупване на кристали огън в същността на човека, тъй като неприложената мисъл не дава отлагания от огън. Тя остава на езика или в мозъка, но не в сърцето, не в Чашата. Затова се стремете упорито да приложите поне съвсем малко в живота. Малкото ще расте, ще расте незабележимо. И то ще стане огромно, когато се разгорят огньовете. Колко думи, преживявания и вълнения, и всичко това се превръща в нищо, ако не е утвърдено чрез приложение в живота. Затова всекидневно Давам импулс на желанията и стремежите нещо от узнатото да се приложи. Околната среда натиска съзнанието, заставяйки да звучат земните струни. Вибрациите на тази среда нахлуват властно в мислите и чувствата на момента. Суетата утвърждава своята власт в шума и бъркотията на живота. Трябва да се издигнете над това. Моето Царство не е от този свят. Правото за Неговото осъзнаване се придобива от степента на усвояване на Учението, достигната в прилагането му на практика в живота. Помислете какво можете да приложите от узнатото Учение за днес. Никакви копнежи, никакви надежди, никакви очаквания, никакво бъдеще няма да даде плодове ако липсва прилагане на Учението. И даже Близостта на Учителя няма да помогне на неприлагащия Неговите завети в живота. Пусто ще бъде в сърцето, неизпълнено с отлагания от енергии на осъществените мисли. За какво е всичко, ако най-главното отсъства. Само върху скалата на приложеното знание като основа може да се издигне храма на духа. И тогава той ще устои срещу ветровете и прибоя на бурното море. Стройте здраво твърдината за духа, за да можете да устоите. Много разрушения на пясъчни постройки Наблюдаваме наоколо. И ако някой със своите действия внася смущения във вашето съзнание, значи то е нездраво. Едни вървят или отиват нататък, други насам, а вие вървете към Владиката. Защо е несигурна вашата крачка? Ако някой някъде живее добре, то вие без Владиката няма да живеете така. Значи най-главното е да се утвърди Той в сърцето, а останалото ще ви се приложи.

Отхвърлилият света на личните мечти, отвърналият се от себе си ще се радва на Висшия, Сврхличен, Космически Свят не от този свят, Света на Светлината и Царството на Владиката. Къде си ти, отвърналият се от себе си и превъзмогнал себе си? Аз ще Дойда при теб в зори, за да сътворя Своята Обител в твоето очистено сърце.

376. (21 август). (Майката на Света). Суровата действителност изисква огнени действия. Огненото действие е действие на сърцето. Значи и Моите Сфери могат да се достигнат само чрез сърцето. Магнитът на сърцето преодолява пространството. Много е говорено за мисълта, но магнитната мощ на сърцето още малко се разбира. Тъмните духове се привличат на Сатурн чрез магнетизма на черните огньове на сърцето. От същата тази сила са привличани към разлагащите се луни смърдящите сърца. Магнетизмът на сърцето е огромен. Пламтейки с космическа любов Сърцето на Майката на Света Привлича към себе си устремното със съзвучна сила сърце към Своите Сфери. Любовта към Висшето и любовта към Далечните Светове устремява магнитно сърцето към тях. Където е вашето сърце, там е и вашето съзнание, натам и се привлича то. Желайте да обикнете с цялото си сърце фокуса на вашите огнени стремежи. Той ще сияе все по-ярко и по-ярко, насищайки съзнанието със своята Светлина. Светлината на Звездата на Майката на Света ще направи космично съзнанието, устремено към нея. Днес ще заложим първото стъпало към утвърждаване ритъма на устрема, който и ще остане нерушим по време на земния живот, до края, за да може отхвърляйки плътното тяло леко и свободно да влезеш Моите Сфери като имащ право на това. Космическото право се постига с цената на дълги, упорити и съзнателни усилия. И ако в тяхната основа е заложен ритъма, то при прехода на великите граници ритъмът като на крила ще пренесе духа отвъд. Така в суетната сивота на земния живот чрез магнитната сила на сърцето се пробива огнения път към Далечните Звезди. Много трудно е да се пробие черупката на собствената аура, много трудно е да се пробие плътността на земната аура, но не може да се излезе в пространството, ако не се преодолее тяхната съпротива. Ритъмът е нужен за натрупване на елементи, съзвучни на Моите Сфери. Всяко поредно Общувание и Контакт с аурата на Моята Планета някак и с нещо ще усили съзнанието и ще го обогати, увеличавайки в микрокосмоса на устремения към Мен дух съзвучната светеща материя на Моите Лъчи и обличайки с нея висшите обвивки на духа, неговата Безсмъртна Триада. Това нарастване протича чрез огнено магнитната сила на устрема на сърцето. Процесът е космичен. Устремното сърце получава могъща помощ, тъй като са много малко на вашата планета сърцата, устремени към Мен. Такива сърца са напълно нужни на Земята за ускоряване еволюцията на нейното човечество. Чрез тях Моите Лъчи се разпространяват в аурата на Земята и я изпълват. Нужно е те да достигнат пълно напрежение, за да могат да преобразят огнено съзнанията на земните жители. Владичите се Трудят до кървава пот над тази огромна задача. И е огромна заслугата на тези малцина, вървящи по пътеката на Владичите, които се стремят да споделят този труд и да Им помогнат в това. Не считайте тази работа за маловажна, тя има най-дълбоко значение. Небесният огън се сваля в пределите на Земята, очистивайки я и с това издигайки я и приближавайки към отсъденото стъпало на Епохата на Майката на Света. Епохата на Сърцето ще се обозначи с насищане на аурата на Земята с Лъчите на Звездата на Майката на

Света и сливане на Нейните вибрации със станалите съзвучни на Нея земни еманации. В това и ще се заключава преобразяването на вашата планета, когато Новото Небе и Новата Земя действително ще бъдат утвърдени на Земята. “И аз видях Новото Небе и Новата Земя”. Ще ги видите и вие и благо на вас, потрудилиите се в духа над това.

377. (22 август). Великото Сърце е прибежище на духа от всичко ставащо навън, където няма нищо постоянно, нищо определено, нищо устойчиво. От всичко заплашващо отвън можете да се отдръпнете навътре към сърцето - Обителта на Владиката, ако то е вместило Великия Облик. Добре е да се има Лика на Владиката постоянно присъстващ в сърцето, за да може да се обърнете към Него от бурите, свирепстващи във външния свят. Правилно беше желанието да останете навътре от мятаните се външни енергии с Владиката и да намерите в него мир. Този мир е повисш от неустойчивото и мятане се човешко разбиране, тъй като той не е от този свят. Потокът на живота тече, бушувайки и вълнувайки се, но скалата, покрай която се носят буйните води, е неподвижна. Бъдете скала на духа: нека вълните да се носят, сменяйки се, а вие гледайте на тях, преминаващи покрай вас, без да се въвличате в техния бяг. Това е много трудно – да извлечеш своето съзнание от потока на явленията, към които то е било магнитно привлечено и с които се е съчетавало чрез мисълта. Значи трябва да се отрежат нишките на мисълта, свързващи съзнанието с обременяващите го явления. Дали това обременява или другото – отхвърлете го. Нека духът да бъде свободен. Обременяването с обстоятелства се дава за израстване на духа, а не за потъване в земното. Крилата на свободата растат при тежки условия за плътта. Именно трябва да се намери освобождение от всяко поредно обременяване. Търсете свободата в Мен. В Мен е всичко. И щастието от Надземната свобода е също в Мен. Имащите пари и правещите това, което искат и свободно преместващи се от място на място, и използващи услугите на другите не са свободни. Лишете ги от всичко и ще видите ръждивите, тежки вериги на най-безизходното робство. Но лишеният от всичко и запазил огньовете на духа е свободен. По огньовете Съдим за степента на свобода на духа. В доволство, богатство и благополучие огньовете на духа не се разпалват. Оттук и делението на роби и свободни. Не онези, имащите, ще станат синове на свободата, а пострадалите, притеснените, преследваните и лишениите от това, което имат другите. Те имат всичко това, но нямат близостта на Владиката. Възможно ли е да се купи един час Общуване за цялото злато на света? Не сравнявайте богатството на духа с техните богатства, тъй като те ги притежават за кратките земни години. А вие ще вземете Нашето богатство със себе си и ще черпите от него. Онези, лишениите, ще влязат в Тънкия Свят и ще се прехранват с трохи от светлината, тъй като на Земята не са я вместили. Затова намерете своето благо в суровата съдба и ще ви бъде светло в живота.

378. (М.А.Й.). Трябва да бъдеш готов за труден, тежък и пълен с изпитания живот. Може ли този, който си е поставил за цел да стане близък на Владиката, да постигне това в щастлив и благополучен живот? В благополучие нищо не се достига. Моят път беше труден, и твоят няма да бъде лек. Постави си като единствена цел на целия живот да устоиш във Владиката, независимо от всичко и въпреки всичко. И ако очевидността крещи яростно “не”, ти утвърждавай “Да! Да! Да!”. Владиката е близко и с нас винаги, когато сърцето допуска това. Той може да

се допусне в сърцето, но трябва и да се удържи в сърцето. Да се удържи е трудно, отколкото да се допусне, тъй като плътното обкръжение яростно въстава срещу носещия в сърцето Образа на Владиката. Ти ми представи своите съмнения и въпроси. Аз ги приех и в замяна ти изпращам в моите лъчи мислите на Учителя на Светлината и благословия за трудния път. С тях и върви, без да се колебаеш и утвърждавайки безстрашието.

379. (23 август). Вие сте опора за Нашите Дела, фокус за съсредоточване на изпращаните ви Лъчи. Тяхното налягане отначало не е леко. Трябва да се асимилират в съзнанието. Те постепенно нарастват по сила и напрежение. На организма е трудно да се приспособи към растящото нагнетяване. Оттук и тъгата. Не да разрушим Искаме, а да усилим, но тялото протестира и натиска върху съзнанието, което е като под преса. Налягането предизвиква нагнетяване на огньовете, а осъзнаването на процеса облекчава пътя. Всичко се наслаждава така, че няма нищо и никой, на когото да се опреш вън. Опората вътре трябва да укрепне и да стане още по-устойчива. Ето защо условията на възход се влошават. Учителят Говори за по-голямо натоварване. Трудно е да се примириш с това според земното разбиране, но ревностният дух мъжествено посреща сложностите на ускорения път. Защо да се разтяга за дълги животи това, което може да бъде преминато бързо. Оплакванията и жалбите няма да помогнат. Пътят е решен, трябва да се събере мъжество. Учителят ще Помогне огньовете на духа да не потънат в мрачините на безпросветността. Целта е да се запалят всички огньове, преодоляващи победно тежестите на плътните условия. Дават се също и почивки, за да се въздъхне свободно и да се съберат нови сили. Учителят следи внимателно нагнетяването да не премине в угнетяване. Угнетеното съзнание губи устрема и с това пресича преминаването на пътя. Пътят на ученичеството е необичайно труден. Затова на него встъпват единици от стотици милиони и от тези единици достигат само много малко. Масата от човечеството върви по обичайните пътища, без да приведе в действие могъщите окултни закони, охраняващи тясната пътека на живота. Ученикът решил своя път трябва да събере всички сили, за да не се отклони, да не падне духом, да не отстъпи, бидейки обкръжен от яростното противодействие на насрещните енергии. Ненапразно някои ученици смятат този път за каторга. И все пак, като се знае това трябва да се устои в решимостта да се върви докрай. Отстъпление назад няма, тъй като благодарение на достигнатата височина падението в бездната ще бъде страшно. Докосването до Светлината не е шег. Плаща се огромна цена. Най-добрите са били измъчвани, изгаряни на клади и убивани. Пътят на най-добрите е трънлив. Избрали сте го със свободна воля. И така също свободно вървете, подтиквани от съдбата и непрегърбени под тежестта на товара, но в победен дух, решил да сломи всичко, което застава като преграда между него и Владиката. Отсъденият победител не се спира пред нищо, тъй като всичко му служи за постигане на победата.

380. (24 август). “Уран е Наш” - така Казваме Ние в Учението. Венера, Юпитер са Планети, към които съзнанието може да се устрем. В пространството се набелязват обекти за устремяване и съзнанието се насочва от волята към тях. Контактът с аурата на планетите оплодотворява съзнанието с нови находки и Далечните Светове стават поле за събиране на жътва. Съзнанието може да събира плодовете от находките в тази сфера, в която е устремено. Не трябва само да се

смушавате от неизвестността. Областта на неизвестното и неизследваното е най-интересна в смисъл на познаването на нови елементи. А каналите на мисълта, прокарани в пространството, отварят възможност за по-нататъшни полети (на мисълта). Този устрем в областта на недостъпното и неизвестното се смята за безполезен по земному, но окултно това не е така, тъй като магнетизмът на мисълта действа без оглед на разстоянието и съзнанието се обогатява с нови находки. Затова Казвам: “Устремявайте се в неизвестното, пространството е отворено. Дерзайте. Колко възможности пресича за себе си човек с думите “не мога”. Достижимо е всичко, но за този, който смее да дръзне. Дерзайте!” Дерзаенето създава такова състояние на съзнанието, когато нещо може да се добави към нещо. Затова е важно да има към какво да се приложи. На нямащия нищо не се дава, защото няма към какво да се приложи. Създайте такова състояние на съзнанието, че прибавянето да бъде възможно. Даровете на пространството проникват в съзнанието именно по този път. На този същия принцип е основано и притеглянето на родствени или съзвучни елементи. И ако те са започнали да действат, натрупването на знания може да върви уверено и спокойно. Не трябва в самото начало да се очакват обилни постъпления, тъй като още е твърде малко това, към което е възможно да се приложи. Но мисълта расте, а с нея и натрупванията. Магнетизмът на натрупаното привлича все нови и нови елементи и областта на осъзнатото се разширява и расте. Така също и отложените в Чашата съкровища не остават да лежат напразно - те също растат, от време на време оплодотворявайки съзнанието със своите енергии. Постъпателното движение на духа става устойчиво и утвърдено. Пътят към Далечните Светове е намерен. Мислете по-често за Далечните Звезди. Това не са мечти, а познаване на мощните закони за притегляне от мисълта. Действайте отворено с мисълта.

381. (25 август). Всяка планета се отличава по основния Лъч на своя Владика. Най-добре от всичко е тя да се достигне по Лъча. Светлината и магнетизмът, лъчът на светлосянката и магнитният лъч са огромни космически сили. В основата и на двете е огънят. По тази причина човек трябва да пробуди огньовете в себе си, за да общува чрез огньовете. Светлината на аурата и магнитът на сърцето са средства за общуване. Светлината съединява, но се притегля от магнита. Онези искат да изобретят снаряди за междупланетни съобщения, но целият апарат за това е съсредоточен в самия човек. Апаратът на духа трябва да се приведе в готовност. Привежда се с мисълта. Мислете за Далечните Светове, легнали да спите, мислете за тях събудили се. И мисълта ще съедини разделеното от разстоянието. Мисълта се предпраща на всяко достижение.

382. (26 август). Проблясъци на ясновиждане и ясновичуване се случват у мнозина. Но най-трудно от всичко е да се достигне яснознание. В някаква степен то е налице у всекиго. Но е огромна пропастта между яснознанието на Архата и обикновения човек. Понякога чувствознанието подсказва на човека това, което обикновените чувства той не може да узнае. Но от тези проблясъци до ясновичуването е далеч. Да се видят пределите на своите способности понякога е много полезно, за да не бъде прекалено голям разрывът между това, което представлява в действителност човек и това, което на него му се струва, че е. Въображаемите качества или желаните качества не са действителност. Добре е когато те се съгласуват изцяло. Трябва да се познават своите граници.

Възможността още не е достижение. Ако Казвам: всичко е възможно сега, това съвсем не означава, че тези възможности са осъществени. Да се приближите до тяхното осъществяване е възможно ако, оставяйки голямото започнете с малкото и даже съвсем малкото. Планината се състои от песъчинки. От песъчинки може да се изгради планина. Същото е и с мощта на достиженията. Натрупват се постепенно, започвайки от малкото. И за тази цел на човека е даден безкраен живот. В продължение на вечността той може да достигне каквото поиска. И когато се казва, че всичко е възможно, тези думи са насочени към вечния пътник в живота. Ние не сме временни, а безпределни и по пътищата на Безпределността, нямащи край, разбира се е достижимо всичко. С това съзнание за вседостижимост може да се върви към Бъдещето и да се знае, че именно бъдещето се явява полето за жътва на плодовете на тези възможности, семената на които човек грижливо сее в своето съзнание в настоящето. Тези семена ще дадат своите кълнове. Значи трябва да се мисли за посева. И ако нещо е недостижимо сега, но осъзнато като достижимо в бъдещето, то ще бъде достигнато, ако сеячът се потруди достатъчно на нивата на своя дух. Без труд нищо не се дава. Ако искате да достигнете и да имате, приложете усилие. Но по принцип трябва да се приеме положението, че всичко е достижимо. Идеята за вседостижимост трябва да се осъзнае сега, за да започне още отсега нейното осъществяване.

383. (27 август). Сине Мой, сънят с играещите с теб тигри се оправда. Приятелите под прикритието на дела на светлината предателстват. Разбира се, тук не е минало без яркото участие на тъмните. Каналът на въздействието продължава да функционира. Приятелят попаднал под тъмно влияние е по-опасен от врага. Разбира се, ще Опазя, но знайте как могат да предателстват приятелите. Вероятно предателството е било прикрито с някакви прекрасни думи и подбуди. Авторите не знаят за извършеното деяние на тъмнината, тъй като не подозират, че тъмна ръка е ръководила техните действия. Това е толкова повече поучително - неосъзнатото предателство не е по-малко опасно от съзнателното. И всичко затова, че обещанието беше нарушено и забравено. Възможно ли е да се доверяваш даже на приятелите? Понякога приятелите са по-опасни от враговете, тъй като знаят това, което враговете не знаят. Пази се от приятелите. Единствено само Учителят никога няма да Предаде, никога няма да Изостави. Пътят на познаване на човека е суров. Колко умело използват тъмните всяка възможност да нанесат вреда и да я прикрият с най-благопристойни подбуди. Колко примери вече имаш за това колко небрежни са приятелите в желанието да опазят близките. Решението е правилно: да се прекрати общуването, тъй като въздействието на тъмните ще продължава. Колко дела са погубили приятелите и колко са предали. Пази се от неверните приятели и се страхувай от тях повече, отколкото от враговете. Врага го знаете и затова можете да се защитите, но как да се защитиш от предателството на приятеля, на когото си открил себе си. Пази се от приятелите, приятелите ще предадат неочаквано и неусетно. И особено се страхувайте от неосъзнаващите своето предателство. Услужливият глупак е по-опасен от врага. Глупостта не е оправдание. Трябва да се защитиш и от тях. В „Книгата на Животите” на Учителя има много записи за всички видове предателства на близките. Не се огорчавай. Опитът е много полезен и ценен. Всичко ще Обърна в полза, даже вредата, подхвърлена от тъмните.

384. (28 август). Ще Дадем разбиране на ставащото. Лошо е в света. Разновесието е проникнало навсякъде и всеки човек се е разделил в самия себе си. Като два врага стоят в човека един срещу друг явленията на Светлината и тъмнината. Трябва да победи Светлината. Но трудността на победата се утежнява от пространствения хаос. Основите са разклатени и всичко се люлее. Хората се опитват да се хванат за нещо и се мятат в търсене на опора. Но опората е една - Йерархията. И докато не дойдат при Нея няма да преживеят разновесието. Човешкото неравновесие се отразява на планетното и го предизвиква. Получава се безизходен кръг. Нужно е да се разкъса кръга и да се намери изход, но не на това поле за приложение на енергиите на човечеството, които то е използвало до настоящото време. Заминаващите си енергии са имали свои сфери за проява. Сферите трябва да се сменят, старите да се заменят с нови и при това така, че и Небето и Земята наистина да станат Нови – Нова Земя, Земя обновена и преобразена и Ново Небе. Следовниците на заминаващата си раса оказват твърда съпротива, вкопчвайки се за изживените форми на живот, чувства, емоции и мисли. Всичко подлежи на пълна замяна. Новото вино наливат в нови мехове. Не може да се утвърждават новите форми на живот със старо мислене, злоба, недоброжелателство, насилие, предателство и всички останали наслоявания на заминаващата Епоха. Трябва да се промени всичко. Старите упорито се стремят да се загнездят в новото и, оцветявайки го със своята отрова, да отсрочат неговото осъществяване. Новото е за новите. Обновяването на мисленето е необходимо за преобразяване на живота. Неразобличените привърженици на старата Земя и предишното Небе се опитват да внесат тяхната тъмнина в новите форми на живот. Пространственият хаос и антагонистичните токове усилват натрупванията на миналото и помагат на тъмните да се укриват под различни ликове. Но ще Кажем направо: който е срещу Светлината на Бъдещето, той е срещу Нас. Формите на неговото изразяване са хармония, съгласуваност и преди всичко съгласуваност на човека в самия себе си. Вие, стремящите се да видите света на съгласуваността, въплътен на Земята, утвърдете пълна съгласуваност в своите микрокосмоси. Светлината ще влезе в света през човешките сърца. Говоря за съгласуваност на сърцата и равновесие на духа. Ако черните огньове на дисхармонията бушуват в сърцето, с такова сърце в Новия Свят не може да се влезе. Приведете своето сърце в порядък. Нужна е голяма грижа за сърцето и голяма поддръжка на сърцето. Много сърдечна отрова е разлята в пространството и има много смърдящи сърца. Искаме да видим света на съгласуваността и общочовешката кооперация, на всемирната кооперация на сърцата. Пътят е такъв! Чрез индивидуална съгласуваност, към общосветовна съгласуваност. Съгласуваността на вашия микрокосмос е нужна не за вас, а за света. Едно утвърдило се в светлината на съгласуваността сърце е по-силно от сто хиляди беснеещи сърца. Със светлината на съгласуваното сърце беснеещите могат да се приведат към хармония. Работата над себе си, самообуздаването и овладяването на огньовете на сърцето е труд в полза на цялото човечество, на Общото Благо, но съвсем не лично дело, засягащо единствено самия труженик. Трябва почетно и славно да се потрудите над своето сърце за Светлината и Йерархията. От неговата светлина се разпалва светлината в другите сърца. Тази работа над себе си ще бъде и сътрудничество в Светлината с Йерархията на Светлината, сътрудничество световно и Космическо. Трябва само да

се разбере цялата дълбочина и значение на този незабележим труд, без който е невъзможно настъпването на Сатия Юга. Лъчите на Идващия в света Владика Майтрейя са устремени мощно да събудят сърцето в човека. Векът на сърцето ще влезе през сърцето и ще бъде утвърден чрез сърцата на множеството в земния живот на Земята.

385. (За Майката на Света). Велика, в Лъчите на Твоята Светлина Ти ще Обединиш в Светлината заблудилото се стадо и Ти, Дала Пастира му от Началото на времето на неговия съзнателен живот. Ти ще Утвърдиш Твоята Епоха на Земята. И тогава ще има единно стадо и Един Пастир. И Светлината на сърцето ще стане тогава Светлина на Света. И Светлината на човешките сърца ще се излее в единната Светлина във Фокуса на Великото Сърце. Човешко сърце, в Лъчите на Майката на Света ти ще победиш света. И тогава ще настане Царство на Сърцата. Епохата на Майката на Света е Епоха на Сърцето.

386. (29 август). Утвърждавам най-неотложна необходимост от умение да се владеят своите чувства и емоции. Човекът неовладял астралното начало в себе си е роб, роб на обстоятелствата и играчка на случайностите. На всяка цена се стремете към власт над самия себе си. Тъй като това е единствения път към могъществото на духа. Нима може за нещо да се замени правото на първородство на духа и да отдадеш себе си във властта и на милостта, и на разкъсване от неистовата астрална обвивка? Никаква суровост, никаква жестокост, никакви вериги и юзда, проявявани по отношение на нея, няма да бъдат прекалени или излишни. Тъй като астралът е враг на духа, негов угнетител и унизител. И когато човешкият микрокосмос се разделя в себе си, този враг надига своята глава, отхвърля веригите за обуздаване, наложени му от волята и упорито започва да се стреми да свали съзнанието на човека до възможно най-ниското стъпало. Човекът отдал се във властта на астрала представлява слабо, безволно, уплашено, мятано се, помрачено, унило същество. Картоиграчите, пияниците, наркоманите, блудниците са негови жертви. Трябва да бъдеш силен духом, каквото и да струва това. Вече Съм Казвал, че отстъпката и подчиняването на властта на емоциите означава загуба на това, заради което са били допуснати тези преживявания. Слабостта на духа във всяка форма е осъдена безапелационно. Нейните следствия са губителни. Не проявявайте слабост в нищо, никъде, пред нищо и пред никого и никога. Разберете, че слабостта на духа е невъзвратима и неизбежна загуба на нещо и често най-ценното за човека. Нека те, непобедилите себе си, да бъдат жалки роби на астрала, но отсъденият победител, вървящ към Владиката, не може да стане жалък роб. Нека волята на победителя да бъде проявена във всичко, във всяко действие, даже неоправдаваното за това стъпало, на което се е издигнал неговият дух. Бъдете силни даже в своите слабости и никога не вършете нищо против своята воля. Нека санкцията на волята да бъде наложена върху всички ваши действия, каквито и да са те. Входът към Царството на Огъня и Огненият Свят е отворен и достъпен само за силните. Най-добрият, най-прекрасният, но слаб и безволев човек е съвършено непригоден за това да стане ученик на Владиката. Бъдете на незаспиващ и суров дозор винаги, за да обуздате веднага и най-малката проява на слабост на духа в себе си, в каквото и както и тя да се проявява. По-добре е да загубиш всичко и всички, но да останеш силен, отколкото да запазиш всичко, изгубвайки своята сила. Тъй като силата на духа е огън, горящ в духа, а без огън

настъпва тлен и незабавно разлагане на астралното вещество. Вие, разлагащите се ходещи мъртъвци, колко още ще позорите повърхността на планетата и ще заразявате пространството наоколо със своето творящо тлен дишане. Костеливият смърдящ призрак на смъртта, на смъртта на духа, се крие под всяка проява на неговата слабост. Бъдете силни, воители на Светлината и знайте, че само победилият достига до Мен. Победилият себе си достига.

387. Задачата на тъмните е преди всичко да обезсилят, а след това вече да подхвърлят вредата. Следете това видимо усещане на опиянение при безсилие, изпращано от тъмните. То е много характерно като преддверие на нанасяната на духа вреда: като отмаляване, като неясно чувство, че силите са си отишли. Това е първият и много опасен признак за приближаване на тъмнината, обвиваща волята със своите тъмни мрежи, за да я задуши.

388. (30 август). (М.А.Й.). Нищо не е изгубено, само е утвърдено неизбежното. Но колко са характерни всички тези уловки за тъмните служители на злото. Дръжте се за Владиката, за да не ви отмие вълната. Победителят трябва да стане смел и безстрашен. Когато настъпва тъмнината, напрегнете светлината вътре. Във Фокуса на Лика на Владиката се съсредоточава (и съгъстява) пространствената Светлина. С Него се защитете от натиска на тъмнината. Намерилият Образа на Владиката в сърцето е непобедим и бронята на неговия дух е непробиваема.

389. Пространствената мисъл постоянно вибрира в Сферите. Ако тя не е достъпна, значи приемникът на съзнанието не е настроен в съзвучие с нея. Арфата на духа изисква настройка за възприемане. Невидимите докосвания засягат аурата в разстроен тон, тъй като наоколо има много неравновесие. Затова е нужен твърд устрем към хармоничния Фокус на Светлината, тоест към Владиката. Иначе не може да се преодолее пространствения хаос, пречещ на възприемането.

390. (31 август). И най-пламенните думи са безсилни, ако духът не е готов да ги приложи жизнено. Колко е дадено, но уви, колко малка част от даденото е приложена в живота!.. Малко е да се слуша, малко е да се знае, малко е да се вярва - трябва да се приложи. Ценим само знанието, приложено на практика. Стремете се упорито да прилагате Нашите Указания в текущия живот. Теоретичните знания са добри като преддверие към прилагането на практика. Стремете се винаги, навсякъде и всякога да приложите знанието в действие. Може даже да се помисли, какво мога да приложам в дадения момент? Няма такава минута, когато не би могло нещо да се направи в това направление. Тази съзнателна работа над себе си може да бъде много увлекателна. Добре е да виждаш себе си като постигнал желаното качество, за да може по-лесно да навлезе то в плътта и кръвта, и да стане достояние на духа. Желайте силно приложеното знание. Колко често хората се задоволяват с думи за възможностите на духа, неразбирайки, че без приложение възможностите са като дим. Всичко е възможно сега, но ако не се прилагат знанията, водещи към тези възможности, в живота те ще се превърнат в нищо. Изпуснатата възможност е неповторима. Много се дава, но ако съзнанието е като пробито решето, то мъдростта ще се пролее напразно. Страстно желайте приложение на даваното. Знаете за могъществото на ритъма. Знаете значението на утвържденията на желаното, даже на най-малкото. Ръката на Водещия е над вас. Значи може да се върви. Накъде да се върви? Да Кажем: в областта на прилагане в живота на получаваните знания. Именно над сметта и накипа на живота. Затова се дават и

крила, за да се издигнете над обикновения живот. Виждате примера със старческия маразм. Той може да има място само затова, че четеното Учение не е било приложено в нищо. Натрупвания не е имало и обвивките са станали черупка още приживе. Натрупванията на духа или отлаганията в Чашата се състоят от кристали на приложените енергии, които се утвърждават в действие. Човекът неприлагащ това, което знае, сам ограбва себе си. Именно в нищо се превръща след смъртта съзнанието, ненатрупало тези кристални отлагания от утвърдени на практика енергии. Духът остава, тъй като е безсмъртен, но няма с какво да живее, тъй като неговата Чаша е празна. Когато е събрана Чашата Амрита, може да се пие от нея безкрайно - огнената напитка на безсмъртието е непресъхваща. Ето защо така са препълвали Чашата на Учителите на Светлината Обръщанията към хората и действително слушащият и неприлагащ, и построилият дома на духа си върху пясък ще се нарече най-малък в Царството на Светлината, в Надземния Свят, тъй като след като няма натрупвания няма да има с какво да живее. Овенът ще стои тъпо пред най-великите произведения на изкуството – те не съществуват за него. Така ще е също и човекът без натрупвания във Висшия Невидим Свят. Ние Наричаме събирачите на съкровища в Чашата събирачи на съкровища, събиращи кристални отлагания на тънките енергии. Всеки може да попита сам себе си: „Каква е моята жътва от земната нива?” Добре е да се събира на Земята изобилие от плодовете на опита на живота. Как по-добре да поясним, че няма нищо по-ценно нито на Земята, нито на Небето от натрупаното съкровище - на тлен то не подлежи, ръжда го не яде, молци го не поглъщат и сияе с огньовете като брилянт. На Светлината отвън то отговаря със своята светлина, пречупена в него, но видима от всички. „Но ако светлината, която е във вас, е тъмнина, то каква ли ще е тъмнината?” Нека да помислим за това да служим не на тъмнината, а на Светлината. На светлината в себе си, запалена от Висшата Светлина.

391. (1 септември). Преоценка на ценностите. Всичко, което е ценно и има значение в очите на обикновения човек, не е нужно за Висшия Свят, но е ценно това, което е най-ценно в Надземния Свят. И малко забележими тук, на Земята, там те разцъфтяват и обуславят обкръжението на човека. Тук човек може да живее в доволство, топлина и разкош, лишен от най-добрите качества на духа, но там ще бъде нищ. Земното благополучие няма да даде качества на духа и всичкото злато на света няма да ги прибави, няма да ги дадат и почитта и човешките отличия. Погледнете на тях, горелите духом и носили светилника високо. С какво са били отличени тези хора от тълпата - с клевета, хулене, насмешки, преследвания, клади и мъчения. Но те са носили високо качества на духа в земния свят през камъните и тръните на живота. И лишени от всичко тук, но устояли в духа, грижливо и запазено са пренесли неунищожимото, невидимо достойние през своя живот. Струва си да се потрудите над това не само да го задържите, но и да го преумножите. Качествата на духа служат за основа на безсмъртното „Аз” на човека. Незабележимия, невидим труд за утвърждаване на качества в себе си се увенчава видимо и явно, когато е отхвърлено тялото. Разбира се, тези качества се проявяват и на Земята, тъй като без тях няма нито герои, нито подвижници, нито Носители на Светлината. Но кесията със злато или чековата книжка, или препълнения с пари джоб се цени повече, отколкото, да кажем, равновесието на духа, или самоконтрола, или светлината, излъчвана от сърцето. Чековата книжка

дава всички удобства, комфорт и пълен стомах, но не ги дава напрегнатата зоркост или умението да се възприемат мислите на пространството или на Учителя. Но лишените от качества на духа ще бъдат нищи в другия Свят, над Земята. Затова Казвам: „Търсете и утвърждавайте това, което е най-ценно от всичко“. Тази работа над себе си може да се води постоянно. Тя може да се обикне като най-насыщен и нужен труд. Така ще може да се разбере, че човек носи своето нетленно и неунищожимо достойнство със себе си постоянно и тук, и в Световите. Качествата на духа съставляват натрупванията на Чашата Амрита. Трябва да се размишлява за тях, трябва да се стремите със сърцето към тях, трябва да ги желаете с всички сили. Във всеки даден момент някое от тях съзвучи по-силно на духа от всички останали. Него и утвърждавайте. Хванете огърлицата за мънистото и го повдигнете – ще се вдигне цялата огърлица. Така е и с качествата на духа. Ако утвърждавате усилено някое от тях, целият микрокосмос на човека се издига нагоре след него. Така може да се възнесе духът с утвърждаване на съзвучните качества. Да се утвърждава звучащото в дадения момент качество е много по-лесно, по-радостно и по-приятно, отколкото несъзвучното. Да се утвърждава последното ще бъде насилие над себе си и няма да донесе плодове. Особено е вредно да се предизвикват и утвърждават насилно несъзвучните им качества у близките. Трябва първо да се усети какво е съзвучно на близкия дух. Няма да загубим сили, няма да се уморим в правенето, тъй като възвисявайки себе си издигаме след себе си Земята. Лостът на духа е същият този лост, с който Архимед е искал да повдигне Земята и опора за който той не е намерил. Опората на духа за повдигане на земното кълбо е Владиката.

392. (2 септември). Текущият час няма да се подобри даже и ако се съберат всички сили, тъй като пространствената нота е действителност. Но реакцията на съзнанието на нея може да се регулира с волята. Затова е и заповядана твърдост, за да се преживее трудния час без люлеене. Съзнанието не може да избяга от пространствения хаос - тежестта на света лежи върху плещите на Носителя на Светлина. Трябва мъжествено, светло и красиво да се срещат вълните на противодействащите и дисхармонични явления. Даже смъртта може да се срещне красиво. Хората не умеят да умират красиво, тъй като вярват в смъртта и се боят от прехода на Великите Граници. Но знанието за свободата и силата на духа дава възможност безстрашно да се срещнеш със смъртта, за да я победиш. Победа над смъртта – ето целта, която ученикът трябва да си постави. Примери за победа над смъртта има много. „Смертию смерть поправ“ – пеете вие във вашите храмове, но не прилагате към живота, към самите себе си, към обкръжаващите тази велика формула на живота. Но смъртта е победена и всеки вървящ след Мен ще бъде мощен победител. Аз я Победих. Победа над смъртта – това не е ли достижение! Трябва да се готвите за победа, тя няма да се постигне без труд. Нищо не се дава без плащане. За знанията трябва да се плати - с труд, размишление, мисъл. Съзнанието е нематериално, съзнанието не може да умре. Как може да надживее то това, от което се състои, ако съставлящите го житейски елементи са бързопреходни и смъртни. Но когато съзнанието е изпълнено с елементи на безсмъртието, когато непреходното се поставя в главата на ъгъла, когато сърцето принадлежи на това, което е безсмъртно в самата своя същност, тогава победата над смъртта е обезпечена и съзнанието постига състоянието на непрекъснатост, преминавайки Великите Граници без да губи себе си. Да се живее не във временното, а във

вечното, утвърждавайки го, ще бъде и безсмъртният път или пътят на безсмъртието. Трябва да се разшири съзнанието, трябва да се излезе извън предела на кръга на малката личност, обречена на смърт със своя малък кръг. Мислите на хората толкова рядко се устремяват извън предела на този малък кръг, който може да се нарече кръг на смъртта, тъй като всички енергии в него са твърде кратки и не излизат обикновено зад пределите на този малък живот, който човек живее на Земята. Нека енергиите на духа свободно и смело да се устремяват далеч зад пределите на този малък кръг на смъртта. Нека издигайки се над него и над многото животи в тялото те да образуват нишка на безсмъртието, на която са нанизани като мъниста отделните животи на земните въплъщения. Тази нишка на безсмъртния живот, продължавайки в миналото и в бъдещето, се опира с двата края във вечността и затваря Великия Кръг на Великия Цикъл, Съществуващ в Безпределността и представляващ Лика на Вечността в аспекта на битието на човешкия дух. По-далеч, по-далеч, колкото може по-надалеч устремявайте в бъдещето енергиите на духа. Защо да се взема един, два или три живота, когато цялата Безпределност и Вечност лежи пред духа и чака той да оплодотвори нейното лоно със своите огньовете. И там, където се носят тези енергии, пламват огнените фокуси на зърната на творческата мощ на духа, служещи му като бъдещи вежи по пътя в Безпределността. Хвърляйки по-далеч котвата утвърждаваме за себе си пътя в Безпределността. И духом излитаме над дребнавостта на личния кръг на отделния живот (в даденото въплъщение). Затова се дават понятието за верига на въплъщенията, понятието за безсмъртие, понятието за Праляя и за Манвантара, и за Кръговете, и за Великия Цикъл, за планетните вериги и за пътя на човека по звездите. Тъй като човешкият дух, вашият дух, затворен в това тленно и смъртно тяло, наистина е безсмъртен и извършва своя път във Великото Вместилище на Майката на Света, в безкрайното космическо пространство, от Звезда на Звездна, от една Слънчева система на друга, от Манвантарата на настоящето в новата Манвантара на бъдещето, и така без край, и така без предел, тъй като самата Безпределност е предел, тъй като предел е Безпределността.

393. (3 септември). Хората са склонни да се прекланят пред чужда воля или авторитет. Трябва да се върви, без да се прекланяш. Волята е свободна. Волята е божествен прерогатив на духа. Даже Владиката Иска не подчинение, а съзвучие на свободната воля с Неговата Воля. Също и с Висшата Воля, Космическата Воля човек трябва да търси свободно сливане, а не насилието ѝ над себе си. Робските тенденции са силни в човешката природа, тъй като са породени от дългите векове робство, насилие и сляпо подчинение на самоутвърдени авторитети. Сега е векът на свободата. Човешкият дух се освобождава от насилственото подчиняване на това, което не му е съзвучно. Вървете свободно към Мен, съзвучете свободно с Мен. Вие сте богове и на вашата свобода никой и нищо не може да постави прегради. Вие сте свободни в духа и духом - свободата не е в тялото. Тя не е и в обвивките. Само в огненото тяло, тялото на Светлината духът познава истинската свобода. Засега се стремете да познаете в Общуването с Владиката на Светлината тази степен на свобода, която на духа е съдено да познае на Земята. И по своя воля не се прекланяйте пред никого и пред нищо. Те могат да сломят вашето тяло и да сломят костите, или да хвърлят в тъмница, но духът е несломим. Вие сте длъжни в духа да не се пречупвате. Традициите, хората, привичките, обичаите са вериги за

духа, сковаващи неговата свободна воля за ръцете и краката. Бъдете свободни в духа от всичко това, което е прието в света от хората като форма на изразяване на живота. Много нелепи натрупвания свързват свободата на духа. Много опити има от тъмни хора да натрапят своята воля на ближния. Отдайте земното на земното, но в духа на свободата, духом свободни от робството на измислените връзки. Домашни вериги, вериги на обичаите, вериги на общоприетото, на установилото се от векове мислене на невежите умове! Кристализиралата тъмнина на невежеството е сковала свободната воля и е затворила мисълта в тъмница. Разберете, че свободата на мисълта никой и нищо не може да пресече, ако самият човек доброволно не отдаде своята свободна воля на подчинение на някого. Свалете печатите на чуждия произвол от своята мисъл и бъдете свободни. И църквата, и науката ще бъдат слепи, обременени с догми, забрани и отричане. За веригите, наложени от умъртвените религии на свободата на мислене може и да не говорим, достатъчно е само да си спомним светата инквизиция или официалния клерикализъм. Но науката отричаща безпределността на познавания свят, неговите видими и невидими сфери, е нелепа, невежа и неуместна. Такива религии и такава наука са тъмничари за духа. Те потъпкват неговата свобода. Но вашият апостол е казал: „Ще познаете Истината, и Истината ще ви направи свободни”. Кой е наложил вериги на вашата свобода, превръщайки свободно родените в роби! Сега ключовете от Царството Божие, тоест от Висшия Свят се отнемат от тези, които са ги завладели, сами не влизащи и другите не пускащи, и се предават на всички, които искат да утвърдят сега своята свобода на духа. Защо поставяте между Мен и себе си страниците на изтлелите писания или научните трудове на многоумните невежи, отричащи духа в човека? Вървете свободно, вървете към Мен. Аз ще Наситя обилно със знание всички ваши стремежи. Искам да ви видя сега свободни, идващи при Мен за Светлина. Във вериги няма да се достигне. На Върха във вериги не можеш да се изкачиш. Отхвърлете оковите със своята свободна воля и станете свободни в духа.

394. Видовете робство са различни. Един е в робство на страха, друг - на страстите, трети - на чуждите мнения. Толкова разнообразно е то - робството на свободните хора, заробени от своите мисли. Тъй като свободата и робството на духа се обуславят от мисълта. И да освободи може само мисълта. Затова Разкрепостявам мисълта от веригите на вековните суеверия, предразсъдъци, невежество и отричане. Отричането е също вериги, тъй като не дават на човека възможност да се устреми извън пределите на общоприетите ограничения. Осъзнайте своето право на свободна мисъл и смело я устремявайте в областта на непознатото, недостъпното и недостижимото, тъй като всичко е отворено за мисълта и за нея няма утъпкани пътища, както ги няма за орела в небесата.

395. (4 септември). (Майката на Света). Всяко явление в Космоса е ограничено в сфера. Всяка сфера звучи със свое напрежение. Тяхното съзвучие се нарича музика на сферите. Звучаща нота има и човешкият микрокосмос. Тази нота е съзвучна на пространствените сфери. Управляващата Планета от звездната карта на човека ги управлява по съзвучие. Но волята на човека може да насочи своя микрокосмос да съзвучи със сферата на звездата, която избира за обект на своя устрем. Ответната вибрация ще бъде осъзнат и възприет от човека лъч, Лъч от Далечната Звезда. И тогава арфата на духа ще вибрира на далечния пространствен

Лъч. Целта на Общуването с Далечните Светове е да се установи съзвучен контакт. Звездата на Владичицата на Света влиза в управление над Земята и съзвучният контакт с Нейните Лъчи става космически възможен и неотложно насъщен. Духом може да се отдадеш свободно на въздействието на тези Лъчи. Въздействието се усилва с осъзнаване. За да допуснеш слънчевия лъч, трябва да отвориш прозореца и да вдигнеш завесите. Прозорецът на душата трябва да посрещне Лъчите на Звездата на Майката на Света. Да се приемат в съзнанието изпращаните на Земята енергии ще бъде не само възможно, но и осъществимо. И тогава човек ще се храни с лъчите на Светлината. И тогава човекът ще се утвърди в постоянно общуване с водещата Звезда. Мисълта ще построи мост през пространството със съзвучната сфера на своите стремежи. Земните пътища за съобщения лесно позволяват на хората да общуват по цялото кълбо. Хората ги изграждат, прилагайки труд и усилия за това. Лъчите светлина служат като канали на пространствена връзка и мисълта се движи по тях. От въздействието на лъчите до съзнателното общуване има огромно разстояние. Въздействат на всички, но са толкова малко влизащите съзнателно в общуване. Мисълта се устремява нагоре, но земните притегляния служат като тежест на крилата и е трудно да се издигнеш от Земята. Постоянството на устрема може да разреши притеглянето надолу. И тогава ще бъде свободно за лъчите да проявят своята сила във висшите притегляния.

396. (М.А.Й.). Хилядолетната Близост до Великото Сърце остава неизменна и тук, на Земята, и в Света над нея. Тук или там, но всички вие в нашето семейство сте сред близките на нас духове. И не сте оставени без грижа нито тук, нито там. Ще си отидете от тук и там ще ви посрещнат. Работа има и там, и труд без край. Любовта не умира с тялото, любовта не е свързана с тялото, но го надживява и нейните светли нишки пробождаат пространството и всички сфери, достигайки съзнанието на този, към когото са устремени. Чрез чувството на устремена любов протича общуването с тези, които са били скъпи на сърцето и са оставили Земята. Разлъката е временна, но фактическа откъснатост няма, ако сърцето пламти с любов към този, който си е отишъл. И ако той е отишъл във високите сфери, то нищо не пречи на мисълта да проникне там, ако тя е висока. На общуването с любов на горящите и свързани със здрава дружба сърца едно към друго нищо не пречи. Пречи само тялото и неговото земно обкръжение, но откъсвайки се в духа от него може да се изпратят на любимия своите най-добри мисли и чувства и със сърцето да се усети близостта на любимия.

397. (5 септември). Равновесието на духа е сила. Спокойствието е сила. Без съдържаност не може да има нито равновесие, нито спокойствие. Съдържаността е сила, тъй като с нея се удържат от разпиляване огнените енергии в човека. Не може да се събере сила, ако тя не се съдържа. Събирането е и процес на нейното съдържане в сферата на човешкия микрокосмос. Всяко неудържимо пламтене или пламване са безусловно недопустими. Натрупването на огнена сила чрез мълчание не е нищо друго, освен продължителен процес на удържане и събиране на енергията в себе си по пътя на утвърждаване на съдържаността. Човекът е устроен така, че реагира на въздействията на външния свят, с всяка реакция отдавайки навън своята сила. Ако такава реакция се пресече в самия корен, в самия момент на нейното зараждане и не се реагира по никакъв начин на ставащото въздействие, но се съдържи изтичащата сила, ще се осъществи явление на акумулиране на енергията. При

наличието на равновесие и спокойствие реакциите на външните вълни не се съпровождат с изтичане на сила. Това и ще бъде проява на качеството сдържаност. Може да се отговори на всеки въпрос, може да се изпълни това, което изисква животът, може да се отвръща на външните въздействия, но да не се позволява на астрала да излиза от състоянието на равновесие. И тогава, само тогава качеството сдържаност ще бъде проявено пълно. Астралът усилено се стреми да реагира необуздано на всичко, нарушавайки равновесието на микрокосмоса. Всички движения в астралния проводник трябва да се приведат към мълчание. Каквото и да се налага да се прави и както и да се постъпва, астралът може да бъде заставен да замлъкне. Дръжте се така, като че ставащото с вас се отнася не за вас, а за друг, съвършено страничен човек, а вие сте само гледащ отстрани. Стремете се да изземете емоционалното начало от камичен порядък от мислите, от думите, от постъпките. Астралът е разточител на огнената сила. Сдържаността е обуздаване на астрала и съхраняване на огнената енергия вътре в човека. Тогава електромагнитната батерия на човешкия апарат се зарежда положително, натрупвайки огнена мощ. Ако се каже нещо важно в пълно равновесие или пък овладян от несдържаните прояви на астрала, то в първия случай въздействието върху обкръжаващите ще бъде неизмеримо по-силно от второто. Който не владее себе си и не може да се сдържа, него го владее който поиска и каквото поиска, но само не той самия. Който не владее себе си, него го владеят другите. Всяко невладеене на себе си в присъствието на друг човек отдава невладеещия себе си във властта на този, пред когото се проявява тази слабост, тъй като в момента на разреждане на енергията, което съпровожда несдържаността, човек става опустошен и незащитен за всяко въздействие. Несдържаността го прави беззащитна и слаба жертва и го отдава във властта на всякакво влияние именно в тази минута на пълно разреждане на енергията на огнения апарат. И тогава отново е необходимо време, за да я събере. Да опазиш себе си и да се защитиш може само чрез сдържаност, тоест владееене на себе си. Акумулирайки сила и запазвайки я може да не се страхуваш от вредата на външните влияния. Сблъскали се с бронята на Тероса, враждебните стрели ще отскочат. Така сдържаността е най-добрата самозащита. Тъмните сили особено обичат незабавно да се възползват от момента на загуба на равновесие и от разреждането. И те нахлуват веднага през образувалия се от изтичане на енергията отвор. Затова бъдете двойно повече бдителни и не проявявайте несдържаност. Твърде голяма е цената за снизхождението към астрала. В тези моменти на разпуснатост и слабост се губи достойнството на духа и човек се превръща в празна обвивка и ветропоказател за чуждите ветрове. Моментът след всеки взрив на несдържаност е унизителен. И не е ли все едно дали е голям този взрив или малък, ако е причинена вреда. Учете се да проявявате вътрешна събраност, утвърждавана от сдържаността, все сякаш енергиите, отдадени навън, се призовават навътре и се събират в юмрук или ядро за спокойното им приложение. Силата на водната стихия може да разруши бента, помитайки по пътя всички прегради, но тя може да се обуздае и да се насочи към работа, заставяйки я да ти служи с голяма полза. Енергията на духа тече като поток. Ако тя се задържи и събере в организма, нейните вълни могат да се насочат тогава от волята към всяка работа, по всяка задача, но най-напред трябва да се събере. Сдържаността служи като бент за задържане и натрупване на огнения запас. Акумулирането на потока

енергия е невъзможно без проява на качеството съдържаност. Мислите, чувствата и емоциите не трябва да се проявяват навън. Ако човек е овладял себе си, над него е желязната воля. Юздата на духа е върху чувствата. „Изпрати ми овладяване на себе си, Владико!”

398. Когато срещате противодействие оставете стрелата да прелети. Не срещайки опора противната енергия веднага ще изчерпи себе си. И тогава действайте - опустошеното съзнание ще бъде безсилно. Умейте да се отклоните от удара. Нахлулият в отворени врата пада на земята. В резултат - разбит нос, тъй като не срещайки съпротива той става единствена жертва на своите собствени енергии, които изчерпват върху него докрай своята сила. И горко на насилника. Хората са чували за това, че е Казано: „Не се противете на злото”, но не са разбрали докрай. И бузата трябва да се подлага на врага умело. Кой ще поиска да ходи със синини? Нима Учителят е Говорил за юмруци по лицето? Казаното алегорично са разбрали буквално и са предпочели да бият сами, отколкото да бъдат бити. Но са се имали предвид законите на психическата енергия и пълното противене на злото по пътя на външно непротивене, за да могат да увенчаят с разбит нос насилието на силните даже тези, които иначе биха станали тяхна жертва. Ако човек се нахвърли върху вас със злоба, раздразнение и недоволство - мълчете. Вътрешно замлъкнете напълно и обкръжавайки се със спокойствие продължавайте да мълчите. Нека целият заряд от злоба да се стовари върху вас и не срещайки съзвучие да премине покрай вас. Мълчете каквото и да става. Нанесеният удара ще бъде жалък. И той ще изсипе разпалените въглени върху своята глава, наказвайки сам себе си. Победата ще бъде пълна, ако бъде спазена пълнота на мълчанието (или съдържаността).

399. (6 септември). Считайте днешния ден за ден на Нашата Близост. Осъзнай това нагнетяване. Всичко се създава от мисълта. А също и Близостта на Общуването. Закали себе си върху преодоляването на противоположностите. Идващите явления от живота могат да се срещат в равновесие. Това равновесие означава, че тези явления нямат вече власт над духа. Утвърждаването на равновесие, спокойствие, съдържаност и самообладание по отношение на външните явления означава власт над тях. Не можеш да овладееш явленията, ако не си овладял себе си. Отначало става освобождаване от властта на явленията над съзнанието, а след това вече утвърждаване на властта над тях. Не може да властва този, който сам се намира в нечия власт или под властта на нещо. Утвърдилият равновесието на духа е владика на своята мощ. Не за властване над хората, а за властване над себе си и явленията Говори Учителят. Тази власт означава господство над енергиите на звездните лъчи и подчинението им на волята. Звездите влияят, но не управляват човека. Учителят Води към победа над звездните влияния. Вече не един път сме побеждавали тяхната сила. Победата над себе си дава тази победа над тях. Затова е по-добре да се помисли за това какво още може сега да се подчини на своята воля в своя микрокосмос. Всичко подлежи на подчинение и контрол на волята, всички процеси, всичко ставащо вътре. Материята няма своя воля, но човек я има и потокът от материи от различни порядъци и планове, течащ през проводниците на човека, може да бъде подчинен на властта на волята. Говоря за утвърждаване на волята. Борбата с болестите, физическата слабост, старостта, грохналостта, умората, борбата докрай, до победа, води към утвърждаване на волята. Всяка болест е дисхармония. Хаосът се побеждава с воля. Дисхармонията

или несъгласуваността във физическата, астрална или ментална обвивки се преодолява чрез волята. И всяка победа над тях е утвърждаване на волята и властта над своите проводници. Обуздаването на произвола и хаотичността в обвивките, обличащи духа носи радост. Те се подчиняват на тази воля, която им е дал и която е вложил в тях самият човек. Своя собствена нямат. Човекът е дал, той може и да вземе. Главното е да се разбере, че материята на обвивките сама по себе си е лишена от проява на воля. Волята е огнен атрибут на духа. Материята е инертна, но притежава способност да се подбужда към движение от волята. И когато срещнете съпротива на материята, то става или затова, че тя е инертна сама по себе си, или затова, че енергията на волята вече е била вложена в нея от самия човек и неговите, може би, необмислени и погрешни действия. Ако човек е приучил себе си да спи до пладне, то за ставане в зори ще е потребно усилие на волята. Привичките са проява на кристализирана воля, изискващи за тяхното преодоляване напрежение на тази същата воля, но още по-голяма. Даже застарелите болезнени прояви в тялото могат да се лекуват чрез волята, подчинявайки материята на заболялата тъкан на заповедта на волята, тъй като самата материя не я притежава и болестният процес върви на самотек. Може да последва възражение, че част от болестите се предизвикват от заразни бактерии. Но защо тогава се заразяват и боледуват не всички, макар че тези бактерии се носят във въздуха, намират се в храната, в червата и върху лигавиците на човека? Имуניתетът е в духа, в него е мощта на кристализираната воля. Говоря за Архата, утвърдил властта си над своето тяло. Много Архати са боледували. Има свещени болки, но чували ли сте някога Спасителят да е боледувал? Има степен на власт над тялото, когато болестта напуска. Устремете се към това, утвърждавайки чрез волята властта над своето тяло в малките неща. Побеждавайте отначало поне в малкото усещането за болка, умора, отпадналост, студ, глад и другите чисто физически усещания. Побеждавайте движенията в астрала, неговите емоции и чувства, и владейте мисълта, мислейки за това кое е угодно на волята, но не вървете водени от случайните, празни ненужни мисли. Нима може да се губи време за тях, когато още толкова неща предстои да се направят и е скъп всеки момент. Как може да се седи с отпуснати ръце, когато тялото се нуждае от постоянна грижа, от повишаване на тонуса на живот в една или друга негова част, орган, място, или когато усещанията, емоциите и мислите трябва да се заменят с по-светли и животворни. Колко увлекателна и безкрайно радостна е работата над себе си, над своя микрокосмос! Нека всяко болезнено усещане незабавно да предизвиква импулс за борба с него и да утвърждава волята в действие. След първия, може би неуспешен опит нека да следва втори, трети, стотен и така без край чак до победата, тъй като безсмъртният и вечен дух не може да не победи временността на текущите комбинации на материалните съчетания, нямащи огнена воля. Може да се победи всичко, ако позволява осъзнаването на своята мощ. Често болестта надига глава и упорства в пряко съответствие с неумението и нежеланието да се бориш с нея. Болестта, дисхармонията, хаосът са врагове. Трябва да се борите с тях, мощно напрегайки волята. Внедрявайте кристали от психическа енергия в поразените тъкани. Нека в тях да пламтят и горят огньове и да насищат с огън живота на заболелите клетки, оздравявайки едни и изхвърляйки умъртвените от организма. С воля се борете, с огъня на волята. При привиден неуспех придайте ново, по-силно напрежение на волята. Знайте и

вярвайте, че това е възможно, тъй като сега всичко е възможно. Сега е времето на огъня, настъпва Епохата на Огъня. Според вярата е и знанието, според вярата ще ви бъде дадено, за да стане тя вярознание. Прилагайте постоянно даваните Указания и ще придобиете своята сила. И волята ще стане могъща. Волята като мускула се нуждае от постоянно упражнение и атрофира в бездействие. Ако в нещо още не сте преуспели, значи напрежението на волята не е било достатъчно. Със свещените болки е почти невъзможно да се борите, тъй като са предизвикани от раждането на огньовете в тялото. Говорим за обикновените болести, те могат да се лекуват чрез волята, а към волята може да се добави лекарство и обичайните средства. Волята усилва тяхното действие. В крайна сметка действа психическата енергия, приведена в движение чрез волята. Чрез волята лекувайте проявите на несъгласуваност и дисхармония във всички обвивки и преди всичко в астралната. Този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи. Няма такова препятствие, което не би могла да преодолее волята на човека, осъзнал своята мощ.

400. В съответното време Учителят ще Даде Указание как да се развива и укрепва волята. Волята е божествен атрибут на духа. Волята на Създателя на Планетата и волята на обикновения човек се различават по степен, но не по същество. Волята притежава способност да расте и да се развива безпределно. Предел за развитие на волята няма. Това развитие може да върви на самотек, при което процесът често може да бъде даже обратен. Много страдащи от безволие са най-печално зрелище. Но възпитанието и развитието на волята духът може съзнателно да вземе в свои ръце. Волята се нуждае от постоянно съзнателно упражняване. Не може да има безволни действия. Безволието е вражда срещу божествената природа на човека. Безволното същество е обречено на гибел. Без воля човек лесно става жертва на тъмните въздействия. Без воля не може. Разбрали значението на волята и осъзнали безпределността на могъществото на духа започнете упорито да упражнявате своята воля, закалявайки я постоянно на всичко и във всичко, което върви срещу висшата съгласуваност на духа. Да прояви висша съгласуваност на Земята може само огненият дух, утвърдил своята сила. Бори се неуморно за своето право да бъдеш наречен син на Владиката. Бори се яростно и мощно, бори се нощем и денем, без да оставяш оръжието на Светлината.

401. (7 септември). С мисъл осъзнаваме Безпределността и с мисъл я обхващаме. Тя е достъпна само за мисълта, за мисълта и съзнанието. Разбира се, то се разширява и расте, за да обхване необхватното. Безпределността на видимия и Безпределността на Невидимия свят – коя е по-голяма? Две безкрайно големи величини, но Невидимото е по-голямо, тъй като включва в себе си пространството на Висшите измерения. Това последното изключва особеностите на триизмерния свят - разстоянието и времето и поставя земния ум пред загадка, неразрешима за земното разбиране. Затова на човека се дава висша степен на познаване – огненото съзнание. Отворените центрове го пораждат и правят проявата на Безпределността достъпна за познаване. Близостта на Учителя при отваряне на центровете става възможна и тогава човек стъпва върху тясната пътека на живота, водеща в безпределния живот, в живота на Безпределността. Търсете утвърждаване на огъня в своя микрокосмос и пространствения огън, свален от Небето на Земята ще издигне в Небето със себе си цялото ваше съзнание, огнено преобразявайки него и целия организъм. Огненото преобразяване на човека се осъществява на всички

планове, преобразявайки духа, душата и тялото и тогава целият човешки микрокосмос става огнен.

402. (8 септември). “И Заповяда на ветровете да утихнат...” За властта на човека над стихииите говорят древните предания на всички народи. Стихиите на огъня, въздуха, водата и земята се побеждават от човека в техните видими и невидими, висши аспекти на различните планове. За да се върви напред трябва да имаш цел. Целта на човека е властта над природата, властта над света, властта над материята и енергиите на Макрокосмоса. Но човекът е микрокосмос и всичко, което се съдържа в Макро - Вселената се съдържа в него, всички елементи, всички енергии. И пътят към тази царствена власт се намира в човека, преминава през него самия. Побеждавайки себе си и подчинявайки на волята своята природа по този начин човешкият дух достига власт над света. Думите на Спасителя “Аз Победих света” имат най-дълбоко значение, тъй като наистина Той е Имал власт над плътта, тоест материята. Знаем и сме чували за издигане във въздуха, за ходене по вода, по огън, погребване наживо в земята за цели месеци, но всичко това са само първичните стъпала към могъществото на духа, предел за който няма. Създателят на Планетата, който също е бил някога човек, Притежава власт над тези елементи, от които тя се състои. Неизмерим и безпределен е потенциалът на могъществото на духа. Такъв потенциал притежава всеки човек. Но колко са безпомощни хората и колко са далече те от тази царствена власт. И все пак човекът може да си постави като цел на своя живот да достигне тази власт. Но как, как да се започне? Пътят е дълъг и изисква преди всичко осъзнаване на целта. След това е нужно разбиране, че пътят преминава през овладяване на собствения микрокосмос, през овладяване на тялото и всички негови обвивки или проводници и енергиите, които ги привеждат в движение. Човекът е овладял вече много неща в себе си, макар и да не си дава отчет за това. Значи трябва да се продължи да се разширява вече достигнатото, обхващайки все нови и нови области и задълбочавайки овладяването им. Ще се върнем отново към това, че трябва да се започне от малкото, достъпното и възможното. С невъзможността е лесно да се пресече желанието да се движиш по-нататък. Възможно е всичко, но не изведнъж, а постепенно, започвайки поне с най-малките неща. Коловозът на обичайното отношение към обичайните явления трябва да се изостави, той трябва да бъде отхвърлен. Човек е уморен – трябва да се отхвърли умората, тя трябва да се победи, макар и тази победа в началото да е малка. Студът и гладът, болестите отначало се намаляват, а после се побеждават изцяло. Духът постепенно се приучва да господства във всичко над обичайните усещания и да придобива власт над процесите на тялото и функциите на неговите органи. Може да се започне от най-малкото, от най-малкото, осъзнавайки неизбежните резултати на най-малките победи и преодолявания и осъзнавайки, може да се премине към по-голямото, после към голямото, и а после вече и към огромното. Това състояние на постоянна борба, преодолявания и победи над самия себе си става обичаен начин на живот за човека, вървящ към тази царствена цел за победа над света. Той има в своя микрокосмос неизтощими възможности да упражнява и развива силите на духа. Процесът е безкраен и върви нараствайки. Няма значение, ако нещо не се е удало или се е удало само отчасти, тъй като при упорство и растяща воля все пак ще дойде този момент, когато духът ще победи. Трябва само да се помни, че всичко е достижимо за духа, който е осъзнал, че в

бъдещето той е отреден за победител над света вътре и вън. Не трябва да пренебрегвате малкото. То е отдалечено от далечната цел на огромни разстояния. Но те трябва да се преминат и всяка крачка в това направление, даже най-малката, приближава към нея. Значи трябва неотклонно да се държиш за избраното направление, без да се отклоняваш от него и да правиш такива крачки, тоест да се движиш толкова бързо, колкото позволява действителността. Действителност ще бъде фактическият успех или победа, колкото и малка да е тя. Именно проявата на воля в прилагането на практика в живота на Даваните от Учителя Указания ще бъде и най-краткият път. Отначало трябва да се разбере, че не обкръжаващите, не външните условия, а преди всичко самият човек ще бъде арена на борбата, тъй като той самият е отсъден победител. Ако победителят е победил себе си, той има от това неизмеримо по-голяма полза, отколкото ако е победил целия свят. Външното няма значение, ако духът върви по пътя на победата. Където и да се намира той, каквото и да прави, стига да е победен, благо на него и той е върху пътя. Нека никакъв неуспех, нека никакво поражение, нека никой и нищо да не задържи от нова победа. Ако все още недостатъчно мощният огнен потенциал на духа не позволява, не може да се преодолее нищо. Но не трябва да се предаваш, но е невъзможно да отстъпиш, а трябва лице в лице да се изправиш пред неуспеха като пред по-силен враг, не изпускайки меча и не сваляйки очи от врага, за да бъдеш готов всеки момент да нанесеш нов удар, без да показваш гърба си и без да признаваш неговата непобедимост. Всичко, всичко може да победи в себе си човек, тъй като в своя микрокосмос той е единственият владика и от природата на нещата му е дадена власт над себе си. Денят в текущия живот е изпълнен у всекиго с мисли, чувства, емоции, усещания. Те текат безконтролно, безконтролно и властват над човека. Нека си текат, както са текли, но под егидата на волята, но под нейния контрол, но вече без да владеят съзнанието. Учителят Указва пътя към върховете на могъществото на духа, но от самата низина, от подножието на планината, за да не може никой да се оправдава с невъзможността да се достигне недостижимото. Тъй като сега всичко е достижимо. Настъпва Епохата на Огъня. Огън-победител, Възвестявам те на света.

403. Ще говорим за малките преодолявания на плътта, тъй като с тях и ще започнем, когато до големите е далече. Открийте в своя живот какво можете да преодолеете във всеки даден момент. Може би умората, може би отпадналостта, може би преходната болка, може би съня или безсънието. Всяка нова победа дава акумулация на огнена сила, колкото и малка да е тя, стига само това да е победа на духа. Сред обикновения живот са разхвърляни хиляди възможности, които го правят необикновен. Тялото се побеждава с огъня на духа, увеличавайки и натрупвайки с всяка победа кристали от психическа енергия, постепенно давайки власт на духа над огнената стихия в себе си. Овладейвайки я в себе си, може да започнеш да прилагаш тази власт над слабостта на чуждия микрокосмос, помагайки на хората според силите си също да станат силни.

404. (9 септември). Стига само огънят на духа да не угасне! Тъй като докато той гори и свети наоколо, човек изпълнява своето предназначение на Земята. Това предназначение е да носи светилника на духа през външната тъмнина на живота, където има плач и скърцане със зъби. Горящият в сърцето огън е знак за това, че духът не е победен от обстоятелствата на живота. Да премине смело през живота и

да не се прегъне пред него ще бъде път на победителя. Този победен път Указва Учителят като единствено решение на живота. Униинето, безнадеждността, страхът, безсилието, слабостта са предателство над духа, както и всичко, което угасява огньовете заедно с тях. Угасяването на огньовете е смърт за духа. И тогава човекът преминава в разряда на живите мъртъвци. Погледнете тях – горящите духом и съхранили този огън докрай. Ентусиазмът на духа е ценен откъдето и да изхожда, само ако тези огньове не са от тъмнината. Но черните огньове се разгарят само в черното сърце и не носят светлина със себе си. Духом угаснали, забравени от живота, загубили огньовете, вие сте умрели за победния слънчев живот и вашият път е тъмен. Да не се преклониш духом пред нищо - е Нашият път. Да запазиш гордо достойнството на духа пред лицето на най-неблагоприятните условия - е Нашият път. Да утвърждава своята победа пред привидното поражение - е Нашият път. Нашият път е пътят на силните духом. Зовем да вървите заедно с Нас. Не е чест ако някой помръкне духом пред временното струпване на планетни условия, стремящи се да съкрушат духа. Духът е несъкрушим, тъй като е вечен и условията, които изглеждат съкрушаващи, са само призраци на Майя, които като кошмарни фантоми обграждат духа с пръстена на безизходността. Но Лъчът на Владиката е над главата, стига само да протегнеш към него ръце над плътния и тъмен накуп. Изходът нагоре е отворен и достъпен винаги, каквото и да става наоколо. Даже разбойникът на кръста е намерил този изход и чрез него се е изплъзнал от тъмнината, заобиколила го сред безизходността на плътното обкръжение. Аз Съм с вас винаги и затова нищо не може да пресече вашия устрем нагоре, каквото и да става наоколо и долу. Тъмните много искат да затворят този изход, но са безсилни, ако съзнанието помни постоянно, че Владиката е наблизо и Неговият Лъч е отгоре, а не под петата. Долу - това е областта на низшите чувства и низшите емоции, а нагоре – областта на Светлината. Стрежете се към Светлината и низшите сфери няма да ви притеглят в своята орбита. Владиката е с вас. Помнете това, когато стане твърде тъмно.

405. (10 септември). Даже в тези тежки дни, когато съзнанието се задъхва под натиска на тежките токове, все пак може да се придвижиш някак по своя победен път, нещо да усилиш, нещо да утвърдиш и нещо да устремиш. Светът вътре, макар и поразяван от отзвука на пространствения хаос, все пак може да се приведе в победно състояние, тъй като владика над света вътре е самият човек. Тялото не е аз-ът, астралът не е аз-ът, менталът не е аз-ът, аз-ът е по-нагоре, над тях. И мислите, и чувствата, и усещанията на тялото отминават, но усещаният ги е над тяхната преходност. Гледащ на всичко, което тече вътре и вън като безкраен поток пред теб, осъзнай себе си само като Гледащ, като Свидетел на явленията от живота, безстрастен техен Регистратор. Трябва да отделиш в себе си този, който гледа, от това, което гледа Безмълвният Свидетел, пребиваващ вътре. Ако той се спуска надолу, отъждествявайки себе си със ставащото, тогава той губи себе си в този поток. Трябва да се остави потокът и да се излезе на брега. Нека той да се носи наблизо, отпечатвайки върху лентата на живота всичко, което носи. Съзнанието се колебае между пълното потапяне във водата на потока и стремежа да излезе от него. Колело на ражданията и на смъртта – как да се излезе от колелото? Само унищожавайки привързаността към това, което е в колелото и ставайки свободен.

406. (11 септември). (Майката на Света). Прозорецът към Безпределността се пробива от мисълта. И мисълта царства в нея. За духа в пространството животът е в мисълта. Не в тялото и телесните чувства, тъй като няма тяло, не в емоциите и движенията на астрала, тъй като там той не е нужен, а именно в мисълта. Смятат, че мисълта е продукт на мозъка и без него не може да се проявява, но това е само в тялото и на Земята. В Надземния свят, в пространството духът е облечен със светеща материя и няма мозък, но все пак мисли и усеща живота много по-ярко и по-пълно, отколкото на Земята. Битието се пренася в мисълта с всичките нейни неизчерпаеми възможности. Може да се гледа на мисълта, несвързана със земния бит, като на следващо, по-високо стъпало от съществуването на човека в Надземния Свят, тъй като той живее в него с мисълта. Живее и на Земята, но без да осъзнава върховното значение на мисълта. Установявайки съзвучие със Сферата на Звездата на Майката на Света трябва да се има предвид, че контактът се утвърждава чрез мисълта. Мисълта се потапя в аурата на Далечната Звезда и пребивава в нея, магнитно привличайки към себе си съзвучни на нея елементи. За каквото е мисълта, затова е и отзвукът или отговорът. Мисълта, която е устремена в ключа на красотата и съзвучна на нея, във Висшите измерения ще се върне към изпратилия я натоварена с Красота. Разбира се, Висшите Сфери звучат с Красота. Красотата на мисълта, насищайки духа, отбелязва всички негови прояви с красотата. За да се навлезе във Висшите Сфери трябва да се научите да живеете с красотата, тоест красиво още тук, на Земята. И тогава аурата на Звездата на Майката на Света ще стане по-дълбоко достъпна. Движенията, жестовите, думите, чувствата, мислите, облеклото, цялото обкръжение може да се направи красиво. Колко често изразяването на човека не съответства на принципа на красотата. Нима поне в думите не може да се изразява постоянно красота? Защо речта е лишена от нея, а също и чувствата, а също и мислите? Служенето на Майката на Света може да върви само под знака на Красотата. Красотата – това е ключът, отварящ входа в Нейните Сфери. Служенето на Красотата е служене на Новия Свят, на Новата Епоха на Огъня, Епохата на Майката на Света.

407. (12 септември). Извършва се необратимото. Железният закон на кармичната предопределеност води към отсъденото изпълнение волята на сроковете. И вече нямат значение волята или желанията на отделните хора. Когато настъпи срокът става това, което подлежи да стане. Да се знае тайната на сроковете не е дадено, но навреме се дават знаци и се изпращат указания. Знаците са обусловени от космическото право. Всеки ден приближава към отсъденото време. Отсъденото ще се случи – трябва да имате търпение.

408. (13 септември). Ще Напомним за бъдещето. То не е видимо, но то вече е, то съществува незримо. Неговата същност е оформена в света на причините. Както градът не се вижда зад гората, така и бъдещето – зад настоящето. Отсъствието на видимост или невъзможността да се види още не означава това, че нещо не съществува. Утрешният ден още не може да се види, но той идва и е неотвратим като съдбата. Действителността невинаги може да бъде видима. Но сърцето може да я почувства, а мъдростта да я предвиди. Прозрението на сърцето в бъдещето е достъпно за човека. Ние и Знаем, и Виждаме. По причините, които са налице, определяме бъдещето, което ще бъде. И Виждайки го, Казваме: ”Радвайте

се деца”. Мисълта за бъдещето, гаранция за което Даваме Ние, нека да бъде радостна. Свидетелствам Сам за близостта на сроковете. Съзнанието, обременено с настоящето, не вижда гората зад дърветата. Но знаците на бъдещето, като дърветата в гората, обграждат в кръг човека - трябва само да се види. Видялият ще се приобщи към него и ще живее като че в него. И то ще стане за него действителност, идваща необратимо, за да се облече в плътни форми. Подобно на това както първото Пришествие на Спасителя на Земята представлява необходимо стъпало за второто Пришествие. Точно така и всичко ставащо сега е неизбежно стъпало към Пришествието на Владиката Майтрейя. Спиралата на неизбежността обуславя това, което трябва да бъде във вашите дни. Очаквайте Го и крачките на Бъдещето могат да зазвучат явно.

409. (14 септември). Много излишно се говори, много ненужно се прави. Ако се вършеше и говореше само това, което е нужно, колко повече би бил облекчен пътят! Затова се Указва целесъобразност и съизмеримост на това, към което е устремен човек. Несъответствието е разрушително - то ляга в основата на неравновесието и тогава човек става дом, разделен в себе си. Таранът пробиващ стената с всяка своя частица е устремен в едно направление, за да се концентрира в точката на прилагане на неговата сила цялата енергия на удара. При съблюдаване на целесъобразността и съизмеримостта няма и не може да има разпокъсаност и разхвърляност. Човек някак съизмерва своя живот с тях и всяка крачка със същността на това, заради което е дошъл на Земята и заради което живее. Знанието не освобождава човека нито от задълженията, нито от дълга му и пред себе си, и пред хората, но освобождава от невежеството. И в многото знание има много печал. Да се съгласуват проявите на енергиите на микрокосмоса с далечната цел ще бъде тази степен, без преодоляването на която по-нататъшният напредък е невъзможен. В това се заключава и задачата: да се прояви висша съгласуваност. И тогава целият микрокосмос на човека, като всички части на тарана, биеш в целта със своята съсредоточена в една точка сила, се устремява към единната цел. Целта е висока. Да се открие всичко и да се придобие вътре, за да се приложи вън в живота, тоест да се утвърди домът на духа върху здрава и непоколебима основа, когато вече не са страшни никакви ветрове, никакви бури. Разбира се, всичко преминава и това преходно не е важно, но това неважно обуславя нещо много важно вътре. И затова по плодовете се познава и дървото. Няма нищо важно или неважно, хубаво или лошо, добро или зло само по себе си, доколкото всичко това служи на неотклонния възход на духа. Но всичко, което препятства, пречи и задържа растежа на духа и гаси огньовете, безусловно е недобро, ако волята не го преодолее. Много съзнания са се препънали на условно добри неща. Добро е всичко, което заставя да се разгори светлият Агни вътре в човека и лошо – което го гаси. Така се изменя мярката за доброта на всичко, което е наоколо. Животът е сложен, лесно е да се заблудиш, но да грешиш в най-главното не може.

410. (15 септември). Целта си остава неизменна във всички възплъщения, на всички Планети, във всички Светове и в Безпределността. И до каквато и височина да е достигнал духът, край няма. И новите върхове на безпределното могъщество на духа зоват победителя все по-високо и по-високо. Ето защо е така важно да се съхрани целта и знанието на това, за което е даден животът, за да пренесе човек през него ненакърнено великото си предназначение. Да знаят своя път и неговия

съкровен смисъл е дадено на малцина. Но затова пък тези, немногото, водят след себе си света. Еволюцията на Битието и еволюцията на човечеството е възможна само единствено затова, че я възглавяват Огнени Духове, знаещи пътя на живота. Да се присъединиш към групата на Водещите ще бъде победа над живота. И действително, тогава човек става не от този свят, а от света на Водещите. Синове на Огнената Йога – така Наричаме тези, които са навлезли в орбитата на притегляне на Космическия Магнит и са станали изразители на неговата мощ. Осъзнаването на великата цел, съкровено и внимателно пренесено през живота, дава в ръцете на човека ключ от последващите степени, а безпределността на познанието служи като гаранция за възможността да се достигне невъзможното, устремявайки се към недостижимото на Земята. Израстването на духа върху Красотата и великолепието на все новите и новите растящи пространствени мисли ще бъде сияйният път на победителя. Израстването на духа върху мисълта означава, че до новите пространствени мисли трябва да се дорасте духом и способността за тяхното вместиане да се разширява непрестанно - иначе донесените делви няма да вместят огнената напитка и приготвените кошници ще се окажат негодни за космическите съкровища, и мъдростта ще се пролее напразно. Колко пратки преминават наблизко, без да оставят в съзнанието никаква следа. Затова съизмеримостта се допълва със съзвучие, тоест способност на съзнанието да съзвучи на висшите призиви на пространството. И тогава дилемата за лещената чорба и първородството на духа ще се изправи в целия си ръст. Колко са такива, отдала правото на първородство на своя дух за лещената чорба на земните преимущества, удобства и доволство. Но възлюбеният нещо повече от Мен не е достоен за Мен. Следването на Владиката предполага любов, възвишаваща се над плътното обкръжение, като скала на светлината над тъмнината и възвисяваща духа в съответствие с нейната сила. И тогава магнитната сила на Единния Фокус на Светлината преодолява тежките магнитни притегляния на Земята. Да преодолееш в себе си притеглянето надолу и да се устремиш в орбитата на Космическия Магнит ще бъде победа. Да се победят земните притегляния не е просто и не е лесно, но ако равнодействащата на всички енергии на микрокосмоса увеличи нагоре - това вече е победа. Позивите на Земята невинаги е възможно да се пресекат, но е важно тяхната магнитна сила да не преодолява силата на Магнита на Фокуса на Светлината в съзнанието на човека. Пътят на огнената Йога е път на утвърждаване на Висшите притегляния. И съзнателното устремяване към това да им се даде превес ще бъде гаранция за успеха. Иначе няма да се отделите от мъртвия живот. Иначе ще ви притегли Земята. И наистина, духът притеглен от Земята ще отиде към нея, а не към звездите. Пътят към Светлината преминава също по Земята, както и пътят на тъмнината, но при условие на преобладаване в съзнанието на висшите притегляния. Затова понякога на Земята на една маса могат да се окажат носител на светлината и слуга на тъмнината. Само че техните пътища са различни: единият върви към тъмнината, другият – към Светлината. И децата на огъня, вървящи към Светлината, и синовете на бездната, вървящи към тъмнината, се привличат съответно на магнитната сила към полюса на Светлината и тъмнината, в орбитата на които и пребивават както на Земята, така и в Световите.

411. (16 септември). В проявите на Учителя има нещо, излизащо извън границите на един живот. Тази връзка във вашето разбиране трябва да се продължи

далеч-далеч зад пределите на един живот. И ако духът, потопен в съзнанието на Владиката, не вижда края, то къде е тогава началото? Вие, родените в духа от Лъча на своя Космически Отец, осъзнайте своята връзка. Тя не е от този свят, макар и да се утвърждава в този свят, на Земята. Но ако тя е от духа, то и в духа я утвърждавайте, над плътната очевидност и въпреки нея. За нея няма разстояния и няма прегради. По този начин Близостта на Владиката и нейната реалност се укрепва с мисълта за това. Пътят на Огнената Йога е утвърждаване на несъмненото. И вие утвърждавайте мощта на Светлината на Владиката пред лицето на плътната очевидност, когато тъмнината, въоръжена със злоба, яростно крещи „не“. Много мъжество, много настойчивост,, много решимост трябва да имате, за да удържите Моята Близост. „Истина ти Казвам, преди да пропее петела три пъти ще се отречеш от Мен” - това е формулата на живота, изпитваща духа, още неутвърдил се на Владиката. Именно пред лицето на противоборстващата тъмнина, пред непрестанния натиск на антагонистичните енергии се утвърждавате в сърцето на Владиката. И горко на този, който поиска да се опре на нещо или на някого освен на Него, освен ако това не е най-близкото звено, йерархично свързващо духа с веригата на Светлината. Но без посредници е по-добре, ако духът е съзрял за близостта със Светлината. Устремянето с мисъл към Светлината ще роди светлина и отваря нови простори, като полета на орела към Слънцето. Седейки в тъмния ъгъл зад печката няма да видиш светлината на зората. Бодърствайте духом на пост и злото няма да ви засегне. Държайте с всички сили срещу тъмнината, тъй като тя е напрегната да ви обкръжи. Така от Лъча на Владиката и тъмните противодействия се изтъкават условията, нужни за възхода и се закалява духът. И тръненият венец е наградата за тези, които духом са станали мощни. Да се устои въпреки очевидността ще бъде вече геройство на духа. Несломимата вяра във Владиката ще доведе до края. Мнозина са започвали красиво, но началото е било късо и затова изчерпили себе си са угаснали. Съумейте да пренесете неугасимата светлина на неукротимия устрем до отсъдения ден. Угаснали духом вие не сте нужни. Ще ви Преведа по чертата на Лъча. Вас, утвърдилите Учителя в сърцето. Не слушайте нашепванията на тъмнината, в тях има много съблазън, но несъмнено целта е една - да отделят от Владиката. Трудно време. Тъмнината е разюздана и пространственият хаос ѝ помага и облекчава нейните прояви. Трябва да се събере цялото мъжество, за да се противите твърдо. Усещането за самота е правилно. Няма откъде да се очаква подкрепа. Борбата се води с единното начало на духа. Пътят на победителя е самотен. И единствената награда на победителя ще бъде огненият знак, мечът на духа, запален над победното чело.

412. (17 септември). (Гуру). Заветът за Красотата е завет на живота. Смисълът на космическото творчество е да се извлече от хаоса Красота. Целта на всяко творчество е да служи на Красотата. Дал клетва на красотата човек е вече на пътя. Тя може да влезе във всички сфери на живота и да го изпълни. Съзнанието, предало се на служене на красотата, ще бъде явно преуспяващо. Храмът на красотата, издигнат в сърцето, ще бъде преобразител на живота. Но красотата си е отишла от живота на хората и техният живот се е изпълнил с тъмнина. Ако се запази постоянното помнене за това да се задържи тя с всяко наше движение, колко би се изменил животът. Древните гърци са живели красиво. Животът на Далечните Светове е наситен с красота. Борбата между красотата и безобразието е борба

между Светлината и тъмнината. Там, където няма красота, не търсете Светлина без сянка. И когато тя се възцари на Земята, сянката ще си отиде и сенчестата страна на живота, която я помрачава и я прави сега толкова трудна, ще изчезне от Земята. Безобразието е отсъствие на хармония, съгласуваност, съответствие и влече след себе си безобразие на външните форми на изразяване на живота. Безобразието се е внедрило в съзнанието на човека, пораждайки хаос и тъмнина. Утвърждавайки красотата във всичко и навсякъде ще стигнете до победа над тъмнината.

413. (18 септември). Сине Мой, разчетът за дължината на преждата е несъстоятелен. Не да се седи, не да се чака, а трябва да се действа във всеки даден момент и в пълно съзвучие с това, заради което е даден живота. Тъй като дадените условия са и най-благоприятни за достигане на целта. Закаляването на духа се осъществява върху трудностите и неприятностите – това е добре известно. Защо толкова ти се иска да се отклониш от пътя, набелязан от кармата и да измениш живота, без да използваш напълно всичко, което той дава? Не е ли малодушието причината? Защото така може и да се премине покрай живота без да се използват неговите възможности и без да се натрупа опит. И тогава ще се наложи да се връщаш отново и отново към същото, именно към това, от което така страстно искаш да се освободиш. И колкото по-силно е това желание да се отхвърли урокът без неговото преминаване и изучаване, толкова по-силно се внедрява той в кармата. Да се освободиш може само приемайки го безотказно със съзнанието и смирявайки се с повелите на съдбата. Това, което е кармично неизбежно, не може да бъде отхвърлено. Отхвърлената карма ще се обърне срещу въстаналия срещу нея. Ще разбираме смирението не като унижение на духа, а като правилно разбиране и разрешаване на поставените от живота въпроси и приемане на своя дял без съпротива. С кармата можеш да се бориш, но не отхвърляйки я, а преодолявайки я. Победата над кармата се заключава в нейното преодоляване чрез победата над себе си. Да приемеш безстрастно нейната тежест и да не се прегънеш духом при това ще бъде победа над нея. Мислят, че тази победа се заключава във външното преодоляване на нейните сложности, докато в същото време се изисква победа над себе си, тъй като победният път е проява на правилната реакция на духа на въздействията на външните енергии. Да преобразува външната тъмнина в светлина не е по силите даже на Великите Духове, но да я преодолееш, утвърждавайки светлината в себе си, ще бъде победният път. Затова е важно не това, което се стоварва върху човека отвън и което се стреми да му въздейства, а как реагира човек на всичко това. Правилната реакция ще бъде равновесието на духа, когато то не се нарушава от нищо външно и когато няма такава сила, която би могла да го сломи. Тогава проблемите на живота се решават правилно и пътят е явно победен. Но често това не се разбира и тогава човек се стреми да се бори не със себе си и не да преодолява себе си, а нещо вън, оприличавайки процеса на борба с вятърни мелници. Но побеждаващият себе си и намерил решението на всичко в самия себе си е постигнал тайната на живота. Затова не се смущавайте от нищо ставащо наоколо във външното обкръжение, а помнете, че този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи. Не можеш да победиш света, ако не победиш себе си. И когато Владиката Казва: „Аз Победих света”, знай, че Учителят на Светлината Говори за победа над себе си. Вън може да става каквото ще и изцяло извън вашия контрол, но това, което е вътре, е твоето царство и ти си владика в

него. Пазете равновесието на духа, стремете се към него - то е мощна сила, даваща власт даже над кармата, даже над съчетанията на звездните влияния.

414. (19 септември). Начело ще стои Самият позовал и затова поражението ще бъде немислимо. Сега има мъгла на неразбирането, а тогава ще бъдете лице в лице. Сега всичко е скрито, тогава всичко ще бъде очевидно явно, сега не може да се живее с настоящето – него го няма, може само с бъдещето. Тогава желаното бъдеще ще стане настояще. Сега е тъмнина, тогава – Светлина. Тежката полоса трябва да се преживее без да се губи връзка с Владиката, а обратно – усилвайки я до предела. Ще се промъкнете само с пълна мяра. Много пътници са изгубили пътя, но в тъмнината е тежко. Да! Да! Само Владиката, само за Владиката и само с Владиката - така може да се достигне. Ярката очевидност на явленията, предизвикващи съмнение, ще се наложи да се остави настрана, като не ѝ се отделя нито време, нито внимание, иначе ще надделеят с неопровержимата яркост на очевидността и лъжливата, но неопровергаема логика на убедителността. Методът за борба с нея е един - да се отхвърли, без съзнанието да се спира на очевидността на Майя. За каквото и да крещи очевидността, Йерархията на Светлината е неотречима, а също и Владиката и Бъдещето. Даже пред лицето на тъмнината или бездната. И духът, вървящ към Светлината въпреки тъмнината. Основите са непоколебими. Ако се усъмниш в тях, тогава действително настъпва край. Да се задържи съзнанието на Владиката сега е много трудно, тъй като тъмнината препятства, но това означава удържане на Светлината в съзнанието, тъй като Обликът на Владиката е грануляция на Светлината. Трябва да се въоръжите с Владиката. Въоръженият с Владиката е неуязвим за тъмнината. Тъмнина, тъмнина! Светлина, Светлина! Побеждаваме тъмнината със Светлина. Ликът на Владиката в третото око е съединяване на съзнанието със Светлината и приемане на Лъча в него. Когато е твърде тъмно, отхвърлете всичко и нека само Великият Облик да заема екрана на съзнанието и думите на молитвата. Яростта на тъмнината преди края достига до неистов бяс, бяс на злото – така запомнете здраво. Обликът на Владиката като защитна броня ще прикрие от тъмнината. В тези трудни дни ще устоите само с Мен и устояли с Мен ще тръгнете победно към Светлината. Подавам Ръка в тези дни, хванете се за нея. Всичко е потънало в мрак и пътят не се вижда. Под Ръката ще достигнете. Мир вам.

415. (20 септември). Сине Мой, може ли да бъде щастлив човекът, в съзнанието на когото се отразява неблагоприятното на външния свят? Личният свят на всекиго звучи в тази нота и щастието е изгубено в света. То ще се върне отново, когато потъпканият дух в човека се изправи за духовен живот.

416. (21 септември). Приятели, ако се съгласите за главното, второстепенното ще се изглади от само себе си. Също ако е разбрано най-главното в живота, детайлите ще бъдат принудени да му съзвучат вече по силата на нещата. Затова Поставяме ударението върху основите. От тях не трябва да се отклонявате, трябва здраво да се държите за тях, тъй като ако основата се разколебае, ще се разруши и целият дом. Домът на духа се издига върху непоколебимата основа на живота. Тази основа е Йерархията на Светлината. Йерархията на огнените творещи Съзнания, Космическият Магнит, Венецът на Космическия Разум, Братството на Планетните Духове. Върху Нея се изгражда Космосът и всичко, което е в него. Всеки творещ фокус на Космическото Съзнание е мощна сила. Космосът се

управлява йерархично. По Стълбата на живота възходът на духа върви по стъпалата на Йерархията и висшето управлява низшето. В случая с човешката еволюция основа на възхода представлява свободата на волята и пътят на живота се строи от нея. И ограниченията по този път, възникващи пред човека, са създадени от него с неговата свободна воля. Свободата на духа и веригите върху него са вътре в човека, тъй като неговата карма е нещо породено от свободната воля, дадена му от началото на неговия съзнателен живот. Тази свобода се заключава в свободата на избора във всеки даден момент във всяко дадено явление да се избере решение, водещо нагоре или надолу. Във всеки даден момент човек служи или на тъмнината, или на Светлината, и със своите излъчвания той показва същността на сътворяването от него, показва го явно, отчетливо и определено. Характерът на даденото излъчване е момент от съда, определящ със Светлината ли сътрудничи духът или с тъмнината. Нито думите, нито уверенията, нито самоизмамата, нито лъжата, нито измамата на своите близки ще го спаси от съда и кармичните следствия. Не се лъжете, законът не може да бъде превъзмогнат, тъй като каквото посееш, това и ще пожънеш. И сеяч, и жътвар е самият човек, и процесът на сеитбата и жътвата става в неговия собствен микрокосмос и съзнание. И няма къде да избягаш от себе си, тъй като в самия себе си, в своята аура, в излъчванията на отложените в Чашата кристали човек носи своята карма. Ковачът на своето щастие или нещастие понякога не знае, че той създава своята карма със своите ръце и е неотделим от нея.

417. (22 септември). Границата на възможното и невъзможното, на достижимото и недостижимото се поставя от земният ум, самият той ограничен в малка сфера. Зад нейните граници е Безпределността. Владиците Утвърждават безпределността на познанието. Огненият апарат на човека е инструмент на познанието. Процесът протича по пътя на осъзнаването на различните видове енергии. Това и ще бъде проява на разширяване на съзнанието. Трябва да се обхванат всички сфери на човешкото знание. Това е възможно само при синтетично разбиране на явленията, тъй като специализацията, затваряйки съзнанието в определен канал, го отделя от останалия свят. Специализацията не вреди много при наличието на синтез. Ние Говорим за безпределността на синтетичното познаване на света. Това означава вместиране на всичко постижимо от съзнанието, но при явно осъзнаване единството на Космоса като едно цяло. И тогава всяко явление във Вселената намира своето истинско място в общата схема на нещата в човешкия микрокосмос, който, разширявайки се в процеса на своя растеж, се стреми да обхване със себе си и да се слее с Макрокосмоса на битието. Светът на Владиката не е от вашия свят, макар и да го вмести. Вместването е огнено качество на Йерарха. Неговата цел е всевместване, тоест осъзнаване на Безпределността. Неговата сфера на активност е всевместващото космическо пространство. Неговите ученици са духове, огнено устремени към същата тази велика цел. Затова няма край на огнения път. Затова пътят на огнената йога е път на познание на висшето, път на безкрайния възход на духовете по стълбата на живота, по стъпалата на еволюцията, нямащи предел.

418. (23 септември). Какво може да бъде по-полезно от непреклонното утвърждаване в себе си на нужното качество? Човекът иска, но нещо вътре се противи, противодейства и не желае да се подчини на водещата воля. Вие искате да

проявите спокойствие, но ръцете махат, езикът бърбори и астралният палячо продължава да се кълчи. Във вас самите някой върви против вас и не се подчинява на вашето решение. Астралът столетия не е познавал нито управление, нито задръжки и жестоко се съпротивлява на всеки опит да го обуздаят. И домът, разделен в себе си, започва да се клати. Но духът е вечен, докато в същото време астралът е временен и се сменя при всяко ново възплъщение. Духът е вечен, но движенията в астралната обвивка са преходни. С упорство и повторни усилия, непрекъснати се от никакви неуспехи, все пак е възможно той да бъде обуздан. Днес не се е удало, утре той е излязъл от контрол, вдругиден внезапно се е откъснал от юздата и пр., но при постоянство на непреклонното решение в края на краищата астралът ще бъде принуден да се подчини на волята. Навикът да се вибрира на външните и вътрешни въздействия предизвиква незабавна ответна реакция в този проводник, ако волята не е успяла да се намеси. И това става всеки път, когато отсъства контрол. Контролът трябва да бъде постоянен и непрекъснат. Достатъчно е бдящата воля да отслабне и неудържимата астрална обвивка незабавно проявява себе си, ярко реагирайки в отговор на всяка дреболия. За нея е безразлично на какво ще прозвучи, но трябва да прозвучи непременно. Тогава трябва с нова сила да се насочи настоятелен устрем към обуздаването на палячото в себе си. И няма нищо по-добро от това да прилагаш това обуздаване върху дреболиите на живота. В големите дела е по-лесно да се съберат силите на духа за победа, но най-малките дела изискват постоянство на бдителността и непрестанно бодърстване. Именно всеки момент трябва да бъдеш готов да стегнеш юздата, като конник на опърничав кон. Астралът е също необуздан кон, изискващ твърда и опитна ръка. Печално е положението на конника, неуспяващ да управлява коня, който го носи накъдето иска. Може да падне и в пропастта. Именно можете да си представите себе си като конник на опърничав кон със зъл нрав, пълен с всякакви трикове и уловки. И е по-лесно да обуздаеш себе си ако отрано знаеш, че е възможно пламване на астрала. Но той проявява себе неочаквано, когато е отслабен дозорът на волята и съзнанието не е готово за защита. Крепост, неготова за защита, но крепостта - човек, неготов да защити себе си от пламванията на астрала, не е господар, а роб на своята низша обвивка. Нужна е постоянна готовност, бдителност, самоконтрол и непреклонно желание властно да се сдържа разюздаността на чувствата и емоциите. Човекът е или роб, или господар на своята собствена сила, проявявана в него във вид на различни енергии. В своя микрокосмос той е господар, ако неговата воля ги е подчинила на себе си. Не се уморявайте да утвърждавате примата на волята над всичко, което става вътре във вас, в собствените ви владения.

419. (24 септември). Какво да се прави, когато виждате рушенето на предназначенията дела? Да се върви в предишното направление, без да се забавя скоростта на крачката. Очевидността не дава картина на действителността. На второ място, нещо, външната форма на което е разрушена, от това става по-силно в пространството, за да приеме отново в съответното време плътни форми в спиралата на проявлението и на трето място кой знае как е заровено зърното и кога е неговият срок да даде кълнове. Едно може да се укаже: не съдете по очевидността. Това съждение ще бъде невярно. В момента след смъртта на Спасителя не е могло да бъде видяно с човешки очи това, че Учението Му ще

премине по целия свят. Но на Владиката трябва да се вярва – Той Вижда и Знае. Знайте и вие, че бъдещето е отсъдено. Стрежете се да го усетите през яростта на настоящето. Времената са тъмни. В какво да се намери увереност в идващото? В мисълта за това, че Светлината е непобедима. Но претърпелият докрай ще бъде спасен, тоест съхранилият вярата докрай в това, че Светлината ще възтържествува над тъмнината, а духът – над временността на преходните условия. Минало няма, то си е отишло във вечността, но духът пребивава над него, пропускайки събитията от миналото покрай себе си. Така също неизменно ще премине и ще завърши това, което става в настоящето, но духът ще остане. Върху духа и стройте, в духа и се утвърждавайте, побеждавайте духом крещящата плътност на външните условия. Всичко е в духа. Създайте дом на духа във вашата същност, тъй като земните домове ще бъдат разрушени. Домът на духа, невидим и неосезаем, е по-здрав от йерихонските стени. Къде са сега тези огромни стени и великият период? Но духът пребивава вовеки. Така отхвърляйки очевидността и утвърждавайки духа ще застанете твърдо на краката си върху скалата на здравата нерушимост. И когато пред очите отново започнат да се мяркат знаците на преходните земни явления, отнасяйки в забвение едно и издигайки друго, помнете за извънвременността на духа и преходността на всичко видимо за окото. Така също и хората си отиват, но всеки в своя срок. Кармата е над всичко и над всички. Нищо не се върши въпреки решението на Владиците на Кармата. Затова Казвам: „Не се смущавайте от нищо”. Отсъденият победител няма да забави своята крачка пред сложността на външните явления. Гордиевият възел и мечът на Александър нека да бъдат символ на решимостта на духа никога да не се спира пред нищо по пътя към Светлината, колкото и непреодолими да изглеждат условията, които го възпрепятстват. Отново Напътствам към ярко победния път, сложния път, пътя на победителя на света, тъй като Аз Победих света.

420. (Майката на Света). Животът на Космоса и всички процеси, протичащи в него, текат независимо от това, което става на Земята. Разбира се, всичко е свързано помежду си и нищо не е отделено, но ако се изключи Земята от веригата светове за известно време, животът в тази верига би продължил по своя ред. Затова съзнанието може да пребивава, бидейки отделено от аурата на Земята, в Сферите над Земята и на Далечните Светове. И духовете, завършили своя път на Земята, я напускат, за да не се върнат повече никога на нея. Така също и при проникване в Сферите на Звездата на Майката на Света може в мислите си напълно да се отделите от повърхността на Земята. Пълнотата на отделяне на съзнанието ще даде пълнота на мислите, сега давани от тази Сфера. Там, където е съзнанието, там е и центърът на неговото битие. Тялото може да остава на Земята, но съзнанието да усеща своето съществуване на Далечните Светове. Степените на отвъръщане от аурата на Земята могат да бъдат много различни - от пълна до начална, когато земните мисли ярко нахлуват в съзнанието и нарушават задълбочеността на съсредоточаването. За ключ служи условието да се пренесе битието в мисълта - не в тялото, не в чувствата, а именно в мисълта. Само при това условие е възможен успех. Затова е така важно да се задържите върху мисълта, устремена извън пределите на Земята и да пребивавате с нея през цялото това време, докато нейните магнитни свойства извличат от аурата на Далечния Свят съзвучни на нея елементи. Мисълта, благодарение на своя магнетизъм, непременно ще започне да притегля в

своята орбита родствени на нея елементи. Но тя трябва да се задържи за определено от волята време върху този процес. Звездата на Майката на Света, бидейки висша по отношение на вашата Земя, е пълна с чудесни и неизчерпаеми възможности, достъпни за разширяващото се съзнание, което може да ги вмести. Случайните опити няма да дадат плодове. Само неотклонното постоянство на ритъма може да стане плодно. Човекът във Висшите Сфери не трябва да чувства себе си като жител на Земята, притежаващ име, паспорт, националност и останалите признаци на обикновения човек, но духом, освободен от ограниченията на земната личност, гражданин на Вселената, където вече не го питат кой е той, как върва, а където със светлоносимостта на своята висша Безсмъртна Триада установява съзвучие на разбирането и постиженията със Сферите на Висшите Светове. В Надземните Сфери човек трябва да усеща себе си безсмъртен, безплътен, извънвременен, оставяйки всичко останало долу на Земята. Колкото по-дълбоко е отвръщането, толкова по-ярки и по-широки са възприеманите мисли. От възприемането на мисли до получаването на зрителни и други впечатления разстоянието е огромно. Но и това е възможно, тъй като способността да вижда, чува и осъзнава духът запазва за себе си и извън своите низши обвивки. Възможността е ценна с това, че указва пътя за достигане и реализация на това, което се съдържа в нея. Сега се дава възможност да се влезе в общуване с Далечните Светове и се Указва пътя към тях.

421. (М.А.Й.). Сине мой, спомни си думите <...> и неговото рушение беше голямо. Така въпреки всичко и пред лицето на яростта на плътните условия домът на духа, духът ще устои, ако е построен върху камък, но ще се разруши, ако е върху пясък. Затова сега най-главната, най-насъщната и неотложна грижа не е за нещо друго, а само за това да се опази основата. Пазете основата. Ако тя е здрава всичко това, което терзае съзнанието, няма значение, а също и всички факти, предсказващи разрушаване на делата. Всичко, всичко е неважно, ако основата е непоколебима. Какво от това, че нещо не се е състояло или е претърпяло неуспех, ако домът на духа е непоколебим като скала. И каква полза, ако всичко е преуспяло и се е изпълнило всичко, но домът на духа е разрушен. Затова, повтарям, грижата не е за това, което е вън, а за това, което е вътре. Бодърствайте духом вие, воители на дозора, поверен ви от Владиката. Оставете всички съображения за това бил ли е успешен посевът и какви са резултатите, а насочете всички сили на духа към това да опазите основата. Добро и лошо, успех и неуспех - всичко това отминава. Но опазеният дух ще устои непоколебимо върху основите, ако е достатъчно здрав. Когато всичко наоколо се колебаеше аз изпълнявах непоколебимо и твърдо мисията на своя живот. Ако бях се разколебала и не бях устояла нямаше да имате Учението на Живота, дадено ви в новия аспект на времето. Пазете верността към Владиката без оглед на ярката, антагонистична и противодействаща очевидност на външните условия. Всичко това е Майя, която ще премине без да остави следа, ако духът устои. Но ако тя премине, а духът не устои, тогава какво? Когато се люлее и руши всичко, даже въздушните замъци на личните надежди и настроения, ще устоите само с Йерархията, тъй като само Тя е непоколебима. Така говоря на вас, близките ми, в дните, когато тъмнината се съгъства и гаснат огньовете над Земята и даже в сърцата на близките ни и предани духове. Да преживеете тежките дни ще намерите сили само в основите, тъй като ще устоите само с тях, отхвърляйки

опиянението на настоящето и ярката очевидност. Майя, отстъпи. За посева не се тревожете: заровените семена ще дадат кълнове във времето.

422. (26 септември). Свойството на астралното тяло да лети е забележително. За това свойство да лети в своите обвивки човек трябва да знае преди да полети. Шофьорът и летецът могат да се движат със своите машини, тъй като могат да ги управляват и знаят как. Отхвърлилият тялото човек, не знаещ за способността на тънкото тяло за полети, ще продължи да се ползва от методите на плътното тяло и с това ще ограничи своите възможности. Но само знанието все още е недостатъчно, трябва да се притежава известен запас Агни. Без гориво, даващо огън и сила на движението, машината няма да работи, така също и тънката обвивка. Във физическото тяло всичко се привежда в движение от огъня, тоест от огнената (или психическа) енергия, така и в тънкото, менталното и огненото тела всичко се движи от него, с него се извършват и полетите като колкото по-висша е обвивката, толкова по-лек, по-бърз е полетът. Най-лесно от всичко е да се лети в ядрото на духа. Да лети може и плътното тяло, но на Висшите планети. На Земята левитацията е рядко явление. В менталното тяло да се лети е толкова леко и просто, както и в обикновеното въображение. Стига само да си представиш процеса на движение и обвивката незабавно го изпълнява. Шофьорът и летецът знаят накъде да насочат своите машини, тоест целта и предназначението на движението, знае го и пешеходецът. Обикновеният човек не блуждае безцелно, същият принцип се съблюдава и при полетите в тънко тяло. Мисълта дава направлението, а нейният обект – целта; магнетизмът на мисълта се явява двигателната сила, полетът се осъществява по линиите на магнитното притегляне. Ако човек, бидейки в астрално тяло, помисли за това, колко добре ще е да се напие с вино, той веднага ще се озове в съзвучна обстановка, притеглен от мисълта или, по-точно, сам ще се притегли в съответното обкръжение и ще пребъде в него, докато мисълта не измени направлението си. Трудно е за пианицата, например, да я измени, тъй като цял живот на Земята той е пил непробудно и не познава други стремежи. Господстващата мисъл дава направление на полета и тя ще хвърли в условия, които са ѝ родствени. Така от мисълта се обуславя както състоянието на покой, така и на движение. Мисълта може да бъде крила за полет или окови на затворник. Затова трябва да се разкрепости мисълта. Мисълта е свързана с това, към което е обърнато вниманието на съзнанието, върху което то се съсредоточава. Мисълта на пътешественика е устремена към обектите, местата и страните, накъдето става придвижването, на астронома – към звездите, на учения – в изучаваната област, на чревоугодника – към храната. Чрез устрема човек определя за себе си направлението и сферата на полета на мисълта, а също и своите придвижвания в Тънкия Свят. Устремът е крила, устремът е и вериги. Устремът е магнитната сила на мисълта, наситена с енергията на сърцето.

423. (27 септември). Ще Помогна, но и всеки от вас да върви с цялата си сила. В това е законът и на пророците. Никакви пророчества няма да донесат полза, ако напредъкът на духа не бъде законен, тоест свободен, тоест под влияние на импулса, самоизхождащ от собствената същност на човека. Да завлечеш на Небето насила не може. Царството Божие се взима със сила, но със своята собствена, излизаща от сърцето. Пламтете със сърцата не само сутрин, не само вечер, не само по празниците, а постоянно. И вашият път ще бъде непрекъснат. Не е лесна задача

да се пренесе огъня сред вихрите в мрака, когато тъмните ръце така яростно се стремят да го загасят. Докато живее любовта към Владиката в сърцето, може спокойно да се върви като се знае, че сребърната нишка съединява с Учителя на Светлината. Вървете спокойно, ако в сърцето пламти Любов към Владиката.

424. (28 септември). Утвърждавам ненужността на астралните емоции пред лицето на живота. Утвърждавам господството на волята над тях. Утвърждавам, че може да се преживее и да се преуспее явно без да се потапяш в преживелиците на астралния проводник. Действието, лишено от астрално начало, ще бъде безстрастно. Това е основата на спокойствието и равновесието. Изгубвайки кесията си можеш да се отнесеш към това напълно безстрастно, недопускайки движения в астрала. Така може да се отговори и на обидата. Действията се извършват както обикновено, но от тях са отстранени емоциите на низшия проводник. Наказвайки престъпниците Акбар не е имал при това никакви лични емоции. Външно двете действия могат да бъдат съвсем еднакви – в едното да взема участие астралът, от другото той е изключен напълно. Трябва да се учите поне частично да извършвате действията, изключвайки астрала. Разбира се, това е необичайно. И самата тази необичайност е толкова рядка сред хората, че предизвиква в тях някакъв неразбираем страх, когато те чувстват в другия човек отсъствието на астралното начало в проявите. Това е и разбираемо, тъй като равновесието е страшна сила. Тя не може да се използва, ако астралът не е обуздан. Трябва да се повтарят възможно по-често опитите с изключване на астрала от действията. Такова действие ще бъде безкрайно по- силно от действието, наситено с емоции, тъй като то се извършва на по-висок план, на чиито енергии се подчинява Висшият План. От двама души с еднаква сила на волята безкрайно по-силен е този, който управлява своя астрал. Спокойствието вече е сила даже в статично състояние. Спокойствието на действието е непреодолима сила за всеки и за всичко, което е по-ниско от нея по план на проява. Утвърждавайки спокойствието и безстрастието човек така утвърждава своята сила. Предполагат, че при крещене, суетене и несдържаност се проявяват енергиите на духа и неговите сили, но това не е вярно, в тях се проявява само слабостта. Силата обикновено е спокойна, а сдържаната сила е необичайно силна. Рано или късно, така или иначе, но да се прояви сдържаност, спокойствие и равновесие ще се наложи, тъй като това е форма на проява на растящите огънове на духа. Тези качества са събирачи на огнена енергия, докато в същото време астралът с всяко свое движение я прахосва. Енергията може да се проявява в сдържани или несдържани действия, във висши или низши - загубата на сила става и в едните, и в другите случаи, само че техният разход се различава съществено по количество на силите. Разпуснатият астрал прави огнения апарат на човека подобен на парен котел, всички клапани на който са отворени. Това не дава възможност да се събере сила за работа, тоест за действие. Затова се Указва да бъдеш като затворено ковчеже и да действаш пламенно. Само сдържаното действие може да бъде огнено, тъй като несдържаното бързо изчерпва себе си и превръща човека в празна черупка. Много решимост е нужна, за да се обуздае астралът, тъй като той проявява себе си неудържимо вече в продължение на твърде дълго време. Без яростна борба и съпротива няма да се подчини, тъй като е враг на духа. Формулата: „Ако някой те удари по дясната буза, подложи му и лявата” трябва да се разбира астрално, тоест по отношение на астралния проводник, на когото не се дава

възможност да отговаря или да реагира ярко на външното въздействие, можещо да предизвиква неговата особена ярост - в дадения случай на обида или оскърбление.

425. (29 септември). Блуждаещи души – така Наричаме тях, незнаещите своя път. Но вие знаете и знаете накъде да вървите и затова блуждаенето не е ваш път. Вървите към самия Владика. Много препятствия ще се изправят на вашия път и първото от тях е страхът. Трябва да се придобие качеството безстрашие. Без него няма да напреднете и няма да достигнете. Тъй като много ужасни ликове ще преградят пътя. Тъмните действат с уплаха когато виждат, че жертвата не е преодоляла страха в себе си. Те ще намерят най-заплашващите, най-безпокоящите мисли, но няма нищо по-страшно от страха. Ще разгледаме проявите на страха. Това, което е отредено, не може да се отмени. Дали човек се бои или не, но през отсъденото изпитание трябва да се премине. Но страхът поглъща енергията на духа, страхът гаси огньовете и прави човека безпомощна играчка в ръцете на тъмните сили. Човекът овладян от страх е празна обвивка и ветропоказател за тъмните въздействия. Той е беззащитен. Но страхът е безсмислен. Тъй като в него няма нито едно положително свойство. И той е ненужен в живота. Затова се борете с това недостойно явление. Духът е несъкрусим и безсмъртен, нищо не може да го унищожи. Страхували сте се от толкова явления, но всички те са отминали покрай вас, без да ви съкрушат. Няма нищо във Вселената, което би могло да унищожи духа на човека. Осъзнайте своята сила и не се бойте, не се бойте, не се бойте. Страхът е илюзия на слабия дух. Ако се наложи да се премине през нещо, даже опасно или неприятно, вървете смело, но нямайте страх. Страхът няма да ви помогне в нищо. Само ще ви лиши от нужните сили да издържите изпитанието, без да губите достойнство на духа. Всички страхове обикновено си остават несъстоятелни и това, от което се страхува човек, изобщо не се случва с него. Нищо не е страшно, когато си с Йерархията на Светлината и Учителят е наблизо. Съберете мъжеството на духа и намерете сили безстрашно да погледнете живота в лицето. Обикновеният войник, тръгвайки на бой и знаейки, че може да загуби всичко, дори и живота, все пак върви и в очакване на боя не смята себе си за нещастен, а върви, смее се и не губи човешкия си облик. Героят посреща опасността лице в лице. Вие, познаващите Учителя на Светлината, бъдете герои и безстрашно вървете, вървете през живота, тъй като през него трябва да се премине и трябва да се сражавате с тъмнината, да преодолеете всичко и да не паднете духом.

426. Приятелю Мой, помощта се дава тогава, когато е приложено собствено усилие, за да има към какво да се приложи, тъй като на имащия се дава, а от нямащия се отнема и това, което има. Такъв е законът. Затова ако искате да получите донесете сами поне съвсем малко, иначе ще останете с празни ръце. Ето защо е нужна самодейност и собствено усилие, ако искате да напреднете. Под лежащия камък не тече вода, а също и под дънера. Учителят не Може да задвижи дънерите, лежащи тъпо на земята, но ще Помогне силно на всеки устремен дух, донесъл поне искрица Светлина.

427. (30 септември). Деца Мои, любими деца, всичко погасва в мрака и тъмнината е наежена, и много от Изпратеното ви не достига. И контактът е труден. Какво да се очаква? Еволюцията на света, но не според личните мерки. Когато общото застане на мястото на личното, то и очакването губи своята острота и

нетърпението се заменя с търпение, но главната задача е да се запази огъня. Без него ще бъде мрак и студ. Тъй като когато той гори, обкръжаващият мрак не е опасен. Но стига само да започне да гасне и служителите на тъмнината оживяват и страшни образи и ликове на зверове с нокти започват да изплуват от мрака. Само с огъня на сърцето може да се устои срещу тъмнината. Даже Лъчът на Владиката е безсилен, ако сърцето е угаснало.

428. (1 октомври). Ако Съкровището на Камъка расте и ако единствената цел на живота се заключава в това той да се преумножи, то в крайна сметка не е ли все едно как, къде и при какви условия живее човек, ако изпълнява успешно тази мисия на своя живот. Всички обстоятелства могат да се обърнат така, че да служат на тази цел. Тогава от всичко се извличат елементи, отиващи за изграждането на кристалите на огненото Съкровище. И тогава няма да има противни обстоятелства, тъй като всичко ще служи на човека. Пчелата събира мед от различни цветове и на различни ливади. Желязната неотклонимост на движението към един път и завинаги поставената цел ще даде увереност на крачката и твърдост на краката. За земния ум и земните чувства нещо е добро или лошо, приятно или неприятно, желателно или напротив - за духа и неговата съдба оценката е друга. Критерият за оценка на ставащото ще бъде един: дава ли то възможност да се преумножи Съкровището на Камъка и да се отложат в Чашата Амрита елементи на нетленните придобивки. Всичко останало и, може би много приятно, утешително и желано от обикновена гледна точка няма значение, то е ненужно и няма да остави следа, и няма да бъде полезно за духа. А най-тежкото и обременяващо и причиняващо остра болка може да бъде твърде плодотворно и донасящо явни кристали от огнени отлагания. Трябва коренно да се измени отношението към всичко обкръжаващо и ставащо в живота. Трябва да се гледа зорко какво донася поредната вълна на живота, оставяйки настрана всички съображения за приятност, горчивина и обременителност на явленията. Ако нещо обременява, но дава крила на духа, то какво ще бъде без крила? На орлето е тясно в черупката, но без нея то не може да стане орел. Благословията на притесняващите условия се заключава именно в това, че колкото по-зле, толкова по-добре и толкова по-здравословно се закалява острието на мечата на духа на отсъдения победител на живота. Само разбирането на целта и смисъла на нанасяните от живота удари дава възможност да се приемат те без оплаквания, без съжаление и без да се ожесточаваш. И ако всеки удар на противника по време на тренировка задълбочава опита и готовността за предстоящата схватка, то не стои ли точно така въпросът и с ударите на живота? Парниковите кълнове не са годни за суровите условия, под стъкления капак духът няма да се закали. Затова Учителят Поставя вървящите след Него под ударите на яростните житейски вълни. На Него не са Му нужни парникови растения. Но дъбът, израснал върху голия връх, открит за лошото време и бурите, ще бъде символ на устойчивостта на духа; и е добре, че наоколо се люлее и колебае всичко, и е добре, че даже утрешният ден не е обезпечен, толкова повече твърдост може да прояви духът, пренасяйки точката на опора от вън вътре. Ако навън всичко се колебае, значи опората е вътре. Енергиите на духа, насочени към външните условия, явления, обстоятелства и вещи и някак опиращи се досега върху тях, трябва да се върнат обратно, изтегляйки ги навътре и събирайки ги в центъра. Те трябва да се върнат обратно също и от хората, на които са се възлагали надежди

или даже духът се е опирал несъзнателно. Опората е една – Учението. Когато е много тъмно, ще помислим за Светлината, когато всичко наоколо се люлее, ще съберем силите вътре, утвърдили опората вътре. Опората е Учителят. Но Аз Съм във вас и вие сте в Мен. И така с Мен, който Съм във вас, ще устоите, тъй като Аз Съм с вас винаги. А вие разпръсквате своите енергии по стоящи вън обекти и хора, и усещайки тяхната неустойчивост се учудвате, че и вие започвате да се люлеете заедно с тях, изгубвайки устойчивостта на духа. Върнете навътре енергиите, отдадени на някого или на нещо. Учителят е вътре и тогава, събирайки силите вътре, ще намерите сили да израснете духом и от всичко, което ви обкръжава и е въстанало срещу вас. Ако не съберете енергиите вътре, ако не ги съсредоточите в духа, външните въздействия не могат да се преодолеят и ударите на живота не могат да се издържат. Учете се да съдържате силите, които така безумно се разхищават навън. С това е ценно самообладанието и умението да се владеят своите чувства. Ако знаехте какво се губи при всяка външна проява на чувства! Затова Утвърждавам спокойствието, доколкото е възможно, и пълното владееие на себе си. Бъдете като Слънцето, побеждаващо нощния мрак, всекидневно и победно сияещо на небето. Бъдете в своята упорита настойчивост и постоянство да победите тъмнината в себе си подобни на утринното Слънце. Кръговратът на земните дела сменя мракът със Светлина, но Слънцето е винаги в пространството. Бъдете като Слънцето.

429. (2 октомври). Да запазиш спокойствието на духа в себе си и да го постигнеш независимо от всичко вече е показател за това, че значението се е вкоренило дълбоко в самата същност на духа, а също и проявеното качество. Символичен е и сънят...

430. Сине Мой, и овните в стадото постъпват като всички, но знаещият своя път върви самотен, върви встрани от обичайните пътища. Пътеката на живота е тясна. Овните не ходят по нея. Самотен и безлюден е пътят, водещ в живота и малцина го намират. Този път преминава вътре и представлява процес на устремяване и придвижване на човека към Сферите на Вечната Светлина. Той представлява път за трансмутация на това, което е, в това, което трябва да стане. Това е водещият Образ или идеалът на това какъв трябва да стане човек, възплътен за него във Владиката, който наистина представлява за него път, истина и живот. Да се доближиш до Владиката в неудържимия стремеж да станеш такъв като Него ще бъде и заветната цел на намерилия пътя. Всички желани качества са възплътени във Владиката и в Него, само в Него могат да се намерят сили за утвърждаването им в самия себе си. Нужно е огнено дръзновение за да се намерят решимост и смелост да се устремим да станем подобен на Владиката, подобен на Слънцето. Но устременият се към голямото успява даже и при частичен успех. Разбирането, да кажем, на спокойствието на Владиката или мощта на Неговото равновесие дава достатъчен импулс в някаква степен да утвърдиш своите собствени такива. Магнетизмът на качества на духа на Учителя на Светлината е огромен. И ако Той е Извършил нещо или Може да го извърши, значи можете и вие, понеже вървите по Неговия път. И ако пътят преминава вътре в човешкия микрокосмос, то не е ли все едно къде и в каква обвивка става придвижването по този път към Светлината. Когато това положение стане достъпно за разбиране, собствената ценност и цел на външните условия губи своето значение и придобива особен смисъл не това, което

влиза в човека, а това, което излиза от него, тоест неговите реакции на въздействията на външния свят. Тоест неговата крачка към Безпределността. Утвърждавам малката значимост на външните условия. Утвърждавам значимостта на реакцията на човека в отговор на тях. Изисквам разбиране на това, че каквото и да става вън, духът на човека може да задържи силата на своето равновесие и да не отговаря с яростта на астрала на яростта на външните въздействия. Изисквам осъзнаване на това, че на беснееето на външните енергии човек може да отговори с пълно спокойствие. И в това ще се заключава решението на живота, когато домът на живота вече не може да бъде разколебан нито от ветровете, нито от бурите на външния свят. Ако можехте да разберете силата на мощта на спокойствието! Ако можехте да разберете могъществото на тишината на Владиката. Ако се опитвахте да разберете силата на сдържаното мълчание! Празните обвивки изразходват своите сили върху празни емоции, чувства и реакции, предизвиквани от вибрациите отвън. Но Адептът на съкровено знание затваря безконтролния достъп на потока хищни явления в твърдината вътре. Те не въздействат изобщо на него, но затова пък самият той, запазил своите огнени сили, може да въздейства мощно на течението на външните явления със своята съсредоточена сила. Задачата не е в това да се прекрати достъпа на тези явления вътре, а в това да се пресече това въздействие на достъпа и способността му да предизвиква реакции на съзнанието извън волята на човека или въпреки нея. Достъпът на възможността за контрол на външното над вътрешните реакции трябва да бъде затворен. Човекът, усмихващ се на загубата на ценни по земному вещи, е вече победител. Както всички постъпват овните, но ученикът постъпва обратно. Или външното властва над човека и го управлява, или човекът управлява него, овладявайки първо себе си.

431. (3 октомври). Какво да се прави? Да се чакат промените, които ще изменят създалата се обстановка. Вярно, чакахме дълго и много умряха. Но Ние Чакаме векове. Велико очакване. Спомнете си картината “Очакващите”. Какво чакат? Планът е дотолкова широк, че обхваща всички условия на живота. Казано е: “Очаквайте еволюцията на света”. Не трябва да се ходи на гробищата, където са погребани личните очаквания и дребните надежди. На учениците Каза: Ще Дойда, но не Указа нито деня, нито часа, за да може магнитът на очакването да движи напред. Не трябва да се остава на място. Ако е отнет магнитът на очакването и надеждата, съзнанието няма да се придвижи нито крачка. Затова се запалва кладата на личните очаквания, за да могат накрая те да преминат в свръхлични и да станат еволюционно неотменими. На гробището на умрелите надежди има разложение и тлен – царство на смъртта. Но Аз Призовавам към живот и Утвърждавам живота. Достатъчно лични постройки - на нас ни е тясно от тях. Да! Да! Обещах да придвижа и да дам сили по пътя. Но Видях бъдещето и ако Бях ви Съобщил, бихте замръзнали тутакси на място, тъй като наоколо във външната тъмнина е мрак и скърцане със зъби. Дадох ви надежда, за да можете да се приближите по-добре и да влезете в Лъча. Сега ще кажа: “Хвърлете котвата зад пределите на личните очаквания, далеч напред по спиралата на напредъка на духа, но не по неговата ос”. И помнете: смъртта е неизбежна, както и разлъката с всичко и всички, както и смяната на всички обвивки. Но Владиката е неизменен и пътят към Него е прав. И Земята е само временно пристанище и няма нищо по-здравео от Владиката под Слънцето. Мъдростта не освобождава от световната скръб. И кръстът трябва да се

носи за целия свят. И награда за война на духа е трънения венец. И в многото познание има много печал. Бъдещето е скрито зад завеса, и е по-добре то да не се знае. Какво би било, ако го знаеха? Не биха признали Учението и биха отхвърлили Вестителя. Не измама, а грижа да се предпази от ужаса на живота. Трябва да бъдете много силни, за да можете да гледате действителността в очите. По-добре е да се сложат очилата на надеждата, вярата и очакването на по-добри времена. Тъй като далечното бъдеще е хубаво. Но близкото не е хубаво. Смъртта и бягството от живота не е решение на въпроса, тъй като без Мен истината умира в духа. Какво да се прави? Да се чака еволюцията на света, но заедно с Мен. Ние също Чакаме и заради нея Отдаваме Своя живот и Приемаме кръста. Знаейки, че на личното щастие не трябва да се разчита, Ние го Заменяме с грижата за щастieto на другите, за да внесем в тяхната безпросветност Лъч Светлина. Това е Нашата награда. И този, който върви след Нас, встъпва на този път на скръбта и самоотричането. Много мъжество трябва, за да се приеме пътят на скръбта. Аз Съм пътят. По Моя път вървете. Моят Път към Голгота ви е известен. Друг път не Зная.

432. (4 октомври). За тържеството на суетата е говорено - това е също проява на разюздалата се тъмнина. Разбери, че тогава действителността се заменя от суетата и в цитаделата на духа се дава приют на суетната мисъл. И суетната мисъл гаси пламъка, и тъмнината обкръжава предалия се на мислите на момента. Обърнете внимание на това, че мислите на Учителя вибрират с вечен огън и, макар и Казани две или повече хиляди години по-назад, са еднакво активни и живи както тогава, така и сега, тъй като са били запалени от вечния пламък на живота в съзнанието на Казалия ги. Огньовете на вечната мисъл пулсират и сега в думите, Изречени от Христос. С нейните огньове са наситени творенията на тези, които са вървели по пътеката на Владиката, но така също и в твоите записки огньовете на вечната мисъл понякога насищат ярко думите и да се отдава предпочитание на мислите на суетния ден ще бъде неверен признак. Притежаваш нещо от вечния пламък на живота. Пази зорко даденото достойние от потъпкването му от суетата. Ще бъде печално, ако допуснеш Съкровището на духа да потъне във вълните на житейското море на преходните земни явления. С това би лишил сам себе си от това, което е придобито с цената на многовековни усилия, страдания, изпитания, скърби и блестящи победи над себе си в себе си и над тъмнината вън. Но ще Преобърна всичко в полза и ще Застава всичко да служи на теб, призналия Ме напълно. Отдели фантомите на преходното в неговите три аспекта – плътния, астралния и менталния от неизменната вечна основа на живота и върху нея, върху вечното продължавай да строиш упорито и здраво твърдината на духа, неуязвима за настоящето, тъй като тя наистина ще бъде твърдина на вечно съществуващото. Трябва да се дострои. Основата легна здраво, но земните стени се колебаят и пропадат навътре, тъй като покривът още не е завършен. А как да се завърши той, ако стените не са достигнали до необходимата височина? Затова грижата е за храма на духа, а не за това как звучи и с какво изпълва мисълта суетата на настоящия час. Всичко това ще си отиде, както си е отишъл вчерашният ден. Но Владиката Пребивава вовеки с теб, винаги неизменен, Готов винаги да защити от грешки и да отвори очите за същинската правда.

433. Трябва ярко да се отбележи как, прилагайки тактиката *Adversa*, Учителят застава всяко отрицателно явление да служи от полза за духа. И това,

което изглежда, че би могло да задържи, обратно, способства за възхода и става подножие или стъпало от Стълбата към Светлината. Но е нужен Учителят и е нужно знание, тъй като неутрализацията на противоположностите е изкуство на Архата. Затова може уверено да се върви през живота като се знае, че Учителят ще съумее да извлече всяка енергия от всяко явление, за да я насочи към благо. Затова не се бойте от нищо и не се смущавайте от нищо. Задръжките и спирките са за слабите, за тези, които още не са придобили Владиката в сърцето. Намерилият може да върви спокойно, уверено и победно.

434. (5 октомври). (За Майката на Агни Йога). Ще отбележим паметния ден особено. Разбира се, за Майката на Огнената Йога ще се наложи да се каже много и много да се освети от свършено друга, необичайна гледна точка. Смятат, че Адептът на Съкровеното Знание е снабден със свръхестествено могъщество, че неговият път е постлан с рози и че той върши делата на Земята с помощта на магическа пръчка. Но магията е изоставена. А подвигът се твори по формулата: “С ръката и крака човешки”; и не с рози, а с тръни е постлан пътя на живота, и не песнопения и славословия, а тежкия кръстен път беше Нейната съдба на Земята. Хората в невежеството си смятат, че отворените центрове дават най-големи възможности и радост. Но мислещите така забравят, че запалените чакри, отворени за въздействието на най-тънките енергии, са също така отворени и за отровните еманации на земната твърд, че всички несъвършенства на обкръжаващия свят явно и тежко карат центровете да вибрират, тъй като се усещат ярко. Бремето на този свят е огромно и наистина трябва да бъдеш гигант на духа, за да не се пречупиш под тежестта на този непосилен товар. И не само да не се превиеш, но и да съхраниш радостта и устрема, и бодростта, и неувяхващата свежест на духа. Много идваха при Нея и всички идващи получаваха огнените дарове на духа, запалили в същия момент в техните сърца радост, надежда и устреманост. Трудно е да се предадат с думи тези огнени усещания на подема и полета на духа, които винаги съпровождаха моментите на общуване с Майката на Огнената Йога, независимо дали то се е изразявало в писмо или изпращане на далечна огнена мисъл. Но общуването с Нея винаги носеше радост. Тя беше духом непоколебима, напълно предана на Владиката и същите тези чувства явно предаваше на дошлите при Нея за Светлина. Отворените центрове, донасяйки способност за погасяване на обкръжаващото несъвършенство и поразявайки тъмнината, даваха малко земно щастие на тяхната Носителка. Тъй като за изтънченото сърце е тежко, непоносимо тежко да бъде под натиска на тъмнината. Животът на този Велик Дух беше постоянно разпъване на Нейния дух на кръста на материята. Да предостави себе си на изпитание на пространствения огън, бидейки в земно тяло, в обичайните условия на живот, е подвиг с неизразимо величие, цялата тежест на болките и страданията на който хората даже и не са в състояние да си представят. Като постоянна отворена рана в сърцето, подлагаща се на грубите докосвания на жестоките и груби условия на Земята, като постоянно съприкосновение на отворените тъкани с разяждащите и отравящи еманации на земните сфери. И Адептът, и обикновеният човек се подлагат на едни и същи атмосферни условия. Удари с еднаква сила се нанасят и на грубото животно, и на човека, и на изтънчения организъм на Тара. Но какви ще са тези страдания, ако отворените центрове остро и ясно възприемат върху себе си всички явления от живота? Смятат, че Щитът на Владиката охранява

от тленотворното дишане на живота и от отровата на пространството, забравяйки, че огненото сърце побира в себе си и изпива до дъно чашата със земна отрова. Бремето на този свят е огромно и Великите духове го носят реално. Земният живот на Майката на Агни Йога беше дълга верига от почти непрекъснати и тежки физически страдания и болки, тъй като асимилацията на изпратените от Владиката Лъчи изискваше приспособяване на целия организъм. Приспособяване продължително, остро и болезнено. В менгемето на недораслите остатъци на заминаващата си раса нейният дух страдаше тежко. Но Тя вървеше стабилно, победно и твърдо през живота, без да съжاليا, без да се оплаква, без да обременява никого, но носейки на всички радост и бодрост и поддържайки неуморно всяка искрица Светлина в сърцата на обръщащите се към Нея хора. Работеше много и неуморно, без да отпуска ръце, доколкото ѝ позволяваха силите. Всяка дума от Учението беше възприета от Нея от Далия го, всяка беше записана с Нейната ръка и благодарение на Нея, само на Нея човечеството получи Великото Учение на Живота. Може ли да се учудваме, че в Нея светът има висшата проява на духовност и на достижение, възможни на Земята в обичайните условия на живот. Не е имало преди Нея на Земята по-високо явление, тъй като тя беше дух, завършващ своята еволюция на тази планета. Тъй като над Нея, по-горе от Нея по стъпалата на Йерархичната стълба Стоеше единствено Самият Владика. Трябва да се разбере тази най-тясна Близост с Учителя на Светлината. Има много самозвани и незнайно от кого утвърдени духовни авторитети, но висините, достигнати от Майката на Агни Йога, досега никой от хората на Земята все още не е достигал. И ако в миналите векове е имало велики духове по-високи от Нея по стъпалата на възхода, то това са били Владиците, все тези същите, все тези Седем, Дошли от Далечна Планета, но в различни облици и в различни облекла. Тя винаги е била близка и около Тях, Носещите Светлина на света. Да почетем със своето задълбочено разбиране Паметта на Великата Душа, Паметта на Майката на Огнената Йога, донесла на нас, хората от Земята Светлината на Новото Учение на Живота, единно във вековете и старо като света. Не е възможно напълно да се освети Нейният живот и цялата дълбочина на съкровената космична работа в другите обвивки, разчленени в Нея и затова даващи ѝ свободен достъп в световите: астралния, тънкия и огнения. Но и затова са оставени от Нея огнени Записи, които внимателно ще бъдат съхранени до срока, когато ще им дойде времето да станат достояние на търсещите Светлина.

435. (6 октомври). Великият закон за равновесието управлява света. В неговата основа лежи принципа на полярността. Зараждайки се от центъра, явлението се насочва към единия от полюсите и се движи там по окръжността на спиралата на времето и достига кулминацията. Продължавайки движението намалява по силата на своята манифестация. Движението по спиралата върви към противоположния полюс през точката на неутрализация или уравновесяване, за да може, преминавайки през нея, отново да достигне своята кулминационна точка, но вече на противоположния полюс. Така се движат явленията на живота в спиралата на времето. По тържеството на тъмнината и мрака в момента на кръстните страдания на Спасителя и Неговата смърт може да се съди, по закона на неизменната кармична спирала, за Светлината и Неговата пълна победа, когато Той отново Дойде на Земята. Така и тежкят, пълен със самоотречение и огромен труд

живот на Майката на Огнената Йога се е уравновесявал с неизразимата радост от Общуването и постоянната Близост на Владиката и радостта от възможността за получаване на космически знания по пътя на личните полети. Много тайни има в живота на Архата и Тара. Пътищата на духа са неизповедими. Зад трънливия и труден живот стои другият му полюс, полюсът на радостта на духа и осъзнаването на огненото великолепие на Висшите Сфери. За да се разбере пътят на Великия Дух трябва да се види неговият живот като цяло, в неговите два полюса: единият - потопен в материята, другия – възхождащ в Надземните сфери. За всяко страдание, за всяка сълза, за всяка частица труд в Името на Владиката великият закон, уравновесяващ схемата на явленията, донася своята награда, въздавайки и усилвайки полюса на диаметрално противоположните явления. Законът действа неизменно. Грешки няма. Преследваните, пострадалите, лишените, потисканите, търсещите и ненамерилите - всички ще получат своята награда според рода на нанесения на духа ущърб, ще получат и вече получават, но в аспекта на други, висши измерения, неможещи да бъдат ограничени от плътната очевидност. Наистина ви Казвам, огромна е вашата награда, на вас, пламенно устремените. И великият Закон за Равновесието, управляващ света, служи като гаранция за това, че по-скоро ще преминат луната и Слънцето, отколкото думите на Владиката, носещи ви щастие в живота в световите.

436. Спирала на духа – така ще наречем неговото движение в Безпределността. Стълбът е непоколебим и неуязвим за наслоенията на външните обвивки. Зърното на духа е неизменяемо и вечно. Но се движи нагоре към съвършенство. Има различни наслоения. Колкото са по-близо до ядрото, толкова са по-здрави, устойчиви и продължителни. Но низшите три обвивки се сменят при всяко ново възплъщение. Само тяхната продължителност е различна. Най-дълго се съхранява менталното тяло. Огненото е вече постоянно, тоест представлява вечна несменяема обвивка на духа, наистина също растяща, също усъвършенстваща се и също натрупваща елементи на безсмъртието. Оформянето на огненото тяло за земните жители представлява висша цел и висша степен на достижение. Може да се разбере, че ако трите низши обвивки са временни и смъртни, то висшата Индивидуалност на човека, която е безсмъртна и превъзплъщаваща се, се съсредоточва в огненото тяло и елементите на безсмъртие се натрупват именно в него. Когато е говорено за вечния живот, за Божието Царство, за безсмъртния дух, се е имало предвид огненото тяло, към формирането на което някога трябва да пристъпи всеки. И сега този процес и неговата неотложност се Указват вече не в символи и притчи, а в термини на съвременната наука. При това се дава указание, че тънките енергии дават своите кристални отлагания в човешкия микрокосмос и натрупването на тези огнени кристали вътре ще бъде именно процесът, обезпечаващ непрекъснатост на съзнанието при така наречената смърт, тоест освобождаването от физическия калъф. Ако енергиите на атома на урана могат да бъдат активни и неумиращи в течение на стотици милиони години, то защо да не се допусне, че тънките енергии, също светещи, във вид на кристални отлагания могат да съществуват и по-дълго. Това и ще бъде проявата на безсмъртие, но в дадения случай свързано със съзнанието на човека, тъй като енергиите на тези кристали дават живот на съзнанието. Но тук се говори за друго. Тук става дума за това как в плътните условия, където всяка форма е смъртна, да се утвърди и зазdravi

безсмъртието на духа. Ще Кажем: чрез събиране и натрупване в духа на всичко това, което със своята орбита излиза извън пределите на краткия живот на хората на Земята. И колкото по-далече излиза това извън неговите предели, толкова по-високи, по-добри и по-богати са придобивките. Затова е била дадена вечността и вечния живот и сега се Указва Безпределността като цел за устремяване на духа, Безпределността и Далечните Светове - като стъпала или етапи от безкрайния път на духа по Звездите, и се Указва пътя към нея. По-далеч, по-далеч от малката Земя, по-високо и по-високо, към далечните звезди! – такъв е пътът на безсмъртието на духа. Сега той се утвърждава за човечеството чрез Учението, дадено от Владиката и сега се дава възможност на всички съзнателно да тръгнат по него.

437. (7 октомври). При разширяване на съзнанието се увеличава неговата протяжност в настоящето, миналото и бъдещето. Има племена от Централна Африка, представителите на които са почти лишени от способност да мислят за утрешния ден. При тях няма бъдеще. Те даже не си правят запаси от храна. Това е низшата степен на човешкото съзнание. За да разширим хоризонта на мисълта насочваме съзнанието към далечното бъдеще. Събирането на земни богатства изгубва своето значение извън пределите на едно въплъщение. Но събраното съкровище на духа е неограничено от никаква протяжност на времето. Ето защо без разширяване на съзнанието натрупвания не могат да се направят. Добре е ако всяко действие се извършва с мисъл за бъдещето, сякаш придвижвайки го в орбитата на бъдещите времена. Критерият на бъдещето ще бъде най-добрият пробен камък за делата на настоящето. Става по-разбираем Заветът “Не си създавайте врагове”, както и дружбата губи своя временен характер и се задълбочава значението на задълбочаваните качества. Трудно е да се придаде необходимата ценност на това, което се строи за днешния ден. Но ако постройката се върши за векове, за да съпътства вечно човека, то да се строи може добре, здраво и с пълно съзнание за отговорността. Мисълта, породила действието, ще бъде верен спътник и ще съпътства човека, нараствайки или намалявайки по силата на своята зависимост от характера на действието. Човек трябва да пази своите земни действия, тъй като те не се ограничават нито до Земята, нито до едно въплъщение. Разширеното съзнание позволява да се прехвърли моста от настоящето в бъдещето и да се видят с духовно око следствията на сега творимите причини. Много хора постъпват без да мислят. Но знаещият своя път в Безпределността премерва всяка своя крачка. По пътя към Безпределността растат всички качества на духа: и добрите, и лошите. И кой ще поиска съзнателно да обкръжи себе си със спътници, които могат да затъмнят Светлината на Слънцето на живота. Стремещът към Светлина, в светлината на разбирането на бъдещо, ще направи светло също и действието, тъй като човек кове своето бъдеще със своите ръце и с мислите на настоящия час.

438. (8 октомври). Сергей, Акбар, Соломон... не е дадено да бъде прочетена книгата на Живота на великия дух, тъй като съзнанието не би вместило Тайната. Но вече знаете, че Великата Индивидуалност във всеки отделен свой живот се Обръща към хората с една от своите страни. Да се види Съкровището, събрано от Нея в цялото му великолепие и пълнота, за жителите от Земята не е настъпило време, тъй като очите им биха ослепели от неописуемото сияние. Преображението на Спасителя в присъствието на учениците служи за свидетелство, че Висшата Светлина е непоносима за човешките очи и даже очите на виделите Го в земна

обвивка и привикнали към Него не са могли да издържат Светлината. Затова Книгата на Животите на Великия Дух е заключена зад седем печата. Един от тях е свален, за да получат хората проблясък в Тайната. И в лицето на Соломон, Акбар, Сергей и другите е разрешено на търсещите да видят единната нишка на единния живот на Единната Индивидуалност. И кой от смъртните ще може със своя смъртен ум да проникне зад завесата на Тайната, за да я постигне цялата, от край до край, от началото на времето до края? Но съсредоточавайки се мислено върху дадените образи става възможно да се приблизите до тях и със сърцето си да усетите дълбочината, неизразима с думи. Ако сърцето се е отворило срещу Лъча на Йерарха, приближаването към Тайната става възможно. При приближаване трябва да се помни, че съзнанието може да вмести само малък дял от огненото величие на тази Велика Индивидуалност, към която то се стреми да се доближи. Колкото по-широко е съзнанието, толкова повече то е в състояние да обхване. И доближилият се даже близко, но недонесъл своите съдини, няма да има място където да вмести Съкровищата на Светлината. И все пак Пътят не е забранен за никого. Пътят е отворен за всички. Думите на Владиката звучат във формулата “Елате всички при Мен”. Призоваването са много, получаващите са много, но са малко решилиите своя Път докрай. В паметните дни Лъчът на Владиката звучи особено напрегнато, когато от Неговата Светлина може да се почерпи ползотворно и явно. Разширеното съзнание ще вмести и повече. И устремената мисъл ще може според силите си да обхване веригата от Образи, Дадени от Единната Индивидуалност, Проявяваща Себе Си за хората през вековете. Миналото трябва да се знае. За миналото трябва да се поразмисли, за да станат по-ясни и по-близки стъпалата на идващото бъдеще, в което е обещано Пришествието на Владиката Майтрейя. Без миналото бъдещето не може да се разбере и величието на Новото Пришествие няма да бъде пълно за тях, непротегналите нишките на разбиране на животите на Единната Индивидуалност в хилядолетията, които са минали. Но обединявайки всички тези животи в единната нишка на Светлината, може да се усети със сърцето величието на Идващата Светлина. И нека светлоносността на този Велик Дух, проявена във вековете, да бъде гаранция за победната мощ на Владиката Майтрейя, Идващ в света.

439. (Паметният ден на Гуру – 9 октомври). Йоан Предтеча свидетелства на света за Пришествието на Спасителя в света. Кой на планетата сега е предтеча на Владиката Майтрейя, Идващ в света? Кой даде на света безсмъртните платна, където в явни символи е отбелязана спешността на Пришествието? Кой написа своите книги за Владиката? Кой посвети целия си живот на Учителя на Светлината, призовал го на подвиг? Може ли да се преоцени дълбочината на значението на мисията на Гуру? Да, да! Беше Изпратен в света, за да свидетелства за Мен пред света. В своите картини той запечата Облика на Учителя на Светлината, за да могат неговите творения със своята светлина да светят във всички ъгълчета на земното кълбо. Огньят на пространството, запечатан във форми, е изкристализирал в тези форми на светлината, бидейки коагулиран в неговите картини в огнени кристали. В това се съдържа безсмъртното значение на неговото творчество. Неговите картини сияят с невидима светлина и с това светят на света и хората. Като огнени магнити, пламтящи с огнена сила. Свидетелствайки за Владиката, Гуру е въртял около себе си съзнанията на най-добрите хора и, насищайки ги със светлина, широко е сял

нейните семена в земните пространства. Ако Христос не беше Дошъл, мисията на Предтечата би била напразна. И мисията на Гуру в цялата ѝ дълбочина няма да бъде разбрана от хората дотогава, докато не се извърши Великото Пришествие. И тогава хората ще разберат и оценят Гуру и ще го възнесат високо, и ще му окажат дължимата почит. Засега само малцина, даже от лично познаващите го, в дълбините на своето сърце въздават необходимото на този велик художник и необикновен човек. Неговата мисия беше велика и изпълнена успешно. Посетите семена са заровени здраво, за да дадат дружни кълнове в определения час. Да почетем земната мисия на Гуру с ново разбиране, с дълбоко разбиране, с разбирането за неотменимостта на идващия ден, отпечатан неотвратимо в звездите.

440. (Майката на Света). В пространството н Светлината Великата Майка Учи своите деца на разбиране на Лъчите. Магнетизмът на звездния Лъч е наситен със свойствата на това светило, от което произхожда. Същността на светилото се отразява в него. И връзката с Далечните Светове се осъществява по каналите на Лъчите. Именно трябва да се утвърди в съзнанието Лъчът, свързващ с даденото светило или звезда, за да се влезе в общуване с нея. Широтата на разбиране на тайната на Лъчите ще отвори заветните двери. Магнитното притегляне става по линията на родствените противоположности. Магнитът няма да привлече дървото, а звездният Лъч – пъна. Но когато магнитът на сърцето пламти с огънове, притеглянето на Лъчите на Далечните Светове става възможно. Става дума за съзнателно притегляне, тъй като и без осъзнаване звездните Лъчи въздействат ярко на човешкия микрокосмос. Но тук се има предвид не астрологическото въздействие, а съзнателното общуване с един от Далечните Светове, когато вибрациите на неговите Лъчи могат да се преведат във форма на мисли, достъпни за разбиране. Устремилото се към контакта съзнание тогава влиза в общуване с планетния Гений или с Духа-Водач на планетата. Малкото съзнание се слива с голямото и черпи от неговата съкровищница. На стъпалата на йерархичната стълба Майката на Света стои непосредствено над Владиците. И затова най-близкият контакт е чрез Владиката. Общуването винаги става по линия на Йерархията. И отхвърляйки посредстващото звено устремилото се към него съзнание лишава себе си от общуване. Именно признавайки Владиката можеш да се докоснеш до Сферата на Майката на Света, Майката на Владиците. Настъпиха сроковете за реализация на Далечните Лъчи. Тяхното осъзнаване стана пространствено възможно. Космическите условия благоприятстват полета на мисълта. Разширеното съзнание обхваща орбитата на Далечните Светове и ги включва в своята сфера. Мисълта, устремена към Мен, и поддържана от сърцето пробива световното пространство и достига Моята Сфера, пребивава в нея, нараствайки магнитно! Съсредоточената устойчивост на съзнанието върху сферата, избрана като обект на устременост, усилва и задълбочава този процес, правейки възможно събирането на елементи от Сферите на Далечните Светове в съзнанието. Трудността е в това, че няма към какво да се приложи, тоест в съзнанието на човека няма нищо, даже и най-малкото зрънце, около което би могло да започне наслявяване. Затова на устремяващия се към Мен Казвам: “Донесете поне най-малкото, за да има към какво да се приложи”. Намерете в Учението на Владиците, сега изливано на Земята, това съвсем мъничко, прилагайки което ще можете да се доближите до Мен, ако съзнанието позволява. Скалата на енергиите на Моята Сфера е по-висока, по-тънка и по-широка от

земната и затова, устремявайки се към нея, съзнанието неизменно се обогатява с нови находки. Да звучи в ключа на Далечната Звезда може само изтънченото съзнание. За съзвучието е нужна настройка и устремът е ключ за настройване арфата на духа. Не трябва да се учудвате на това, че се Дават толкова наставления за приближаване. Съзнанията на земните жители много хилядолетия са били приковани към Земята. Трябва да се разкрепости духът. Само усещайки своите възможности и пътищата за тяхното осъществяване може да се направи следващата крачка: тази крачка ще бъде осъзнаването на постоянството на лъчевата връзка на енергиите на Моята Звезда и вашата Земя с населяващото я човечество. Тази връзка не е ефимерна, а научно конкретна и се изразява в интензивния обмен на магнитни енергии между двата свята. Трябва само съзнателно да се влезе в този космически поток от светлоносни частици, съединяващи двата свята. Всичко в Космоса се намира в най-тясна взаимовръзка и слънчевите протуберанси незабавно се отразяват на вашата планета в цял ред магнитни и електромагнитни явления, регистрирани от лабораторните апарати. Също толкова реално въздействие, но по-трудно улавяно от апаратите, има излъчването на планетите на нашата слънчева система. Разбира се, най-добрият апарат все пак ще бъде човешкият апарат, огненият апарат на духа, който позволява да се отбелязват и фиксират върху екрана на съзнанието пратките от енергия, идващи от Далечните Светове. Най-лесно от всичко е да се приложи това към областта на мисълта. Мисълта е универсална и е достъпна за интерпретация от съзнанието, тоест оформянето ѝ в него във форма, достъпна за разбиране. Изтънчването на апарата на духа ще доведе и до междупланетно общуване, за което вече започва да мечтае човечеството на вашата планета.

441. (М.А.Й.). Сине Мой, сред всеобщия мрак, обхванал Земята, се радваме да видим островчета светлина. За нас те са видими явно, ние ги охраняваме и нашата грижа е за тях. Както мостът се държи върху стълбове, така и бъдещето - на тези устои или светлинни маяци, които съединяват безпросветното настояще със светлината на бъдещето. На нас са ни нужни наследници и особено виждащи Слънцето. Без приемственост няма бъдеще. Без даденото на света Учение на Живота бъдещето няма да се утвърди. Някой трябва да приеме и съхрани Учението или да преумножи неговите листове за тези много, които в бъдещето ще се доближат до него и в това е вашата главна задача. И това малко и незабележимо сега, което се твори от вас, някога ще види светлина и ще стане всеобщо, и ще стане толкова нужно и важно, че на вас, донеслите в бъдещето мъдростта на Владиката, ще бъде също въздадено полагащото се. Това, което сега е никому не нужно, ще стане много нужно. И жадно ще поемат всяка дума, съхранена от вас до срока. Скъпи мои, уверено и пламенно творете Поръчението на Владиката, Изпратил ни в света, за да утвърдим Неговото Дело. Нито за миг не допускайте мисълта за ненужността, напразността и безцелността на вашите усилия. Ценим всичко и то е необичайно ценно. Нима можете да си представите разнообразието на съзнанията, които ще дойдат за светлина. Затова трябва да се даде без да се смущавате от характера на даваното и нека да не ви смущава мисълта за това дали то е лесно или трудно, дълбоко или просто, научно или общодостъпно. Ще бъде нужно всичко. И това, което вие в своето неведение ще отхвърлите като малоценно, благодарение на своята простота и достъпност може би ще послужи на

някого и то с немалка полза. Аз също ще ви кажа по-широко. Обикновеното за вас е необикновено за тях, непознаващите близкия подход и никога не приближавали се до Владиката. Ако дори ярките думи на Христа със своята простотата са могли да смутят някого, то как ще приемат те величието на Безпределността и сложността на най-тънките енергии? А вие подгответе пътя за тези, които ще дойдат след вас. Изпращам ви, скъпи мои, моята любов и токовете на сърцето. Вие сте с нас и сте близки, и нека ярката Майя да не закрие от вас нашата близост.

442. (Гуру). Процесът на овладяване на психическата енергия се усложнява от това, че тя расте, а да се овладее растящата сила е много по-трудно, отколкото несъбудената сила. С разкриването на центровете растежът на психическата енергия се ускорява. Овладяването на огньовете е сложно и изисква продължителна подготовка. Може даже да ви се струва, че необузданата напълно енергия разкъсва организма. Малко е да се пусне огнения затворник на свобода, трябва да го приведете в пълно подчинение. Нарастването на енергията и нейното овладяване вървят паралелно. Необуздана и ненаправлявана в определено русло тя може да донесе тежки разрушения в организма на носителя си. Във всевъзможните човешки отклонения, извращения и крайности може да се видят проявите на тази необузданост. Все едно са събрани пари: един може да ги изразходва буйно и неразумно, друг - внимателно отчитайки всяка стотинка. Процесът на овладяване е неизбежен – не може да не се овладее. Наличието на спешна необходимост ще даде сила на решението. Човекът, раздиран вътрешно от необузданата от волята енергия, е зрелище достойно за дълбоко съжаление. Не можеш да станеш ученик, ако не си изпълнил тази задача. Учителят ще Изпрати овладяване на себе си, ако бъдат приложени сили към това. Постоянството на усилията ще доведе до победа, колкото и трудна да изглежда задачата в началото. Сред всекидневните задачи тази задача не трябва да се забравя. Ежедневността е добра с това, че представлява гаранция за бъдещи находки, ако е използвана разумно, последователно и с прилагане на ритъма. Да благословим ежедневността като стъпало към несвършващи възможности, тъй като с нея възхождаме и с нея се приближаваме към Светлината.

443. (11 октомври). Знанието е осъзнаване на мисълта, знанието е разлято в пространството. Знанието може да се черпи пространствено, но е нужно съзвучие и способност за вместиране. Който не е математик няма да извлече от пространството принципите на математиката и който не е философ – идеите. Само съгласуваност на устрема с получаваното ще даде резултати. Да се черпят проявените лъчи може само при условие на тяхното съответствие с настройката на съзнанието. Затова първата грижа за търсача на пространствени съкровища е за съзвучието на съзнанието със същността на познаваните явления. Мисълта като въздуха влиза и излиза от човека. В задушния град не може да се намери чист въздух, така също е трудно да се докоснеш в града и до чистата пространствена мисъл. Най-добре е в планините, на височина. Мислите на низините и долините са много различни от мислите над тях. По-добре е със свободна мисъл да се отскубнеш смело от низшите сфери. В Надземните Сфери може да се пребивава даже тогава, когато тялото се намира долу, в земните сфери. Сферата, в която духът пребивава или иска да пребивава, се определя от мислите. Аз Бях на Земята и с хората, но Пребивавах постоянно в Моето Царство, което не е от този свят и Утвърждавах Светлината на

това Царство със силата на Моята царствена мисъл. Трябва да се учите да бъдете в света, но не от този свят. И тогава Моят свят ще утвърди себе си в Моите Дни и във вашите дни.

444. (12 октомври). Приятелю Мой, може ли да се счита за достижение желанието доброволно да се влезе в ямата? Но спускайки се в нея на едно ниво по-горе, отколкото е било предишното влизане, може да се надяваш, че следващото ще бъде още по-високо и така дотогава, докато спускането стане все по-малко и по-малко и не се прекрати изцяло. И в това също си има своеобразна спирала. Вълните имат падини и цялата работа е в това всяка последваща падина да бъде по-висока от своя предишен “под”, а таванът за полет на духа или гребенът на вълната – всеки път по-висок. Не можеш да пречупиш своята природа, но да се изживеят лошите свойства може. И не изведнъж, а в последователна постепенност. Мнозина са започвали геройски, но поривът е преминавал и “героите” са се завръщали на това място, от което са започнали. Обезкуражени от неуспеха повече не са намирали в себе си сили да се придвижат отново. Да овладееш себе си не е просто. Именно изисква се ритмичност на повторните, постоянни, настойчиви усилия и стремежи, за да не може остротата на преживяванията да завладее съзнанието изцяло и да го пороби. И когато е достигната степенята “няма забрани и е позволено всичко”, тогава и само тогава пълното овладяване на себе си става явно възможно. Достигането на тази степен показва, че започва явно освобождаване от властта на външните явления над движенията в проводниците. Всеки свив вече не хвърля съзнанието в отчаяние, тъй като човек тогава разбира, че се свиват обвивките, а не Безмълвния Свидетел, с който някога ще се обедини съзнанието на човека, отделяйки себе си от потока на явленията, течащи през материята на трите низши обвивки. В тишината на мълчанието, когато трите замлъкват, ученикът намира себе си и изражение на своята неразрушима Индивидуалност. За обикновеното съзнание цялата трудност е в това, че спуснало се в ямата повече не намира в себе си сили да се издигне отново. Но отсъденият победител върви без оглед на нищо: нито на това, което става вътре, нито на това, което бушува отвън. Върви напред и само напред като знае, че е даден отново победен път и че всичко без изключение му служи да умножи опита и да се приближи към целта. Във всяко действие, каквото и да е то, се съдържа известно количество енергия. Тази именно енергия целеустременото съзнание умее да извлече от всички явления на живота – както лошите, така и добрите. Ако всичко му служи за възхода, то оценката лошо и добро, приятно и неприятно, сладко и горчиво, полезно и несползливо се променя изцяло. И тогава Ръката на Учителя леко и свободно обръща в полза всичко и при пълно съзвучие на съзнанието на ученика със съзнанието на Учителя. Затова грижата е за това само нищо да не задържа и само да не се умориш в работата. Истинският ученик в своя напредък по пътя и стремежа си към целта не се спира пред нищо и нищо не може да го задържи, тъй като е винаги устремен, даже когато тялото не се движи или умът е в покой. Инерцията на придвижването носи над и през. И в това е победата, тъй като силата на инерцията на движението е породил той сам и сам жъне от нея свойството на неспирното движение. Същността не е в това да не се спънеш, а в това спъвайки се без да забавяш крачка да продължиш пътя. Много са тези, спънали се по пътя, паднали в ямата и продължаващи да седят тъпо в ямата. Минавайте покрай тях, седящите в ямата, минавайте и по-бързо

напред. Можещите да се вдигнат трябва да бъдат вдигнати, но седящите тъпо, угасили огньовете и нежелаещи да вървят, отминавайте.

445. Съзнанията виждащи Слънцето са неизказано малко и Нашата грижа е за тях. Виждаме и Знаем колко е тежко да вървят по тясната пътека на живота. Но е тясна пътеката, водеща в живота и малцина я намират. И можем ли тях, намерилите я, да не Отбележим с Лъча и да не им Изпратим Лъч със зората! Нека да не съжаляват, че животът им не е лесен. На кого е било лесно сред всички тези, които са били светилници сред мрака? Нека да вървят с яркото съзнание, че не са оставени от Грижа и не са Забравени от Владиката. Виждам огньовете на сърцето на тези, които вървят към Мен. Нека тяхната крачка да бъде неотклонна и да не ги спре нищо, а горчивият опит ще им послужи да напълнят Чашата Амрита. Нека да чувстват себе си в Лъчите на Любовта и Грижата. Нека да застанат по-близо от близкото до Мен. Нека да се устремят с мисъл към Мен. Нека да бъдат постоянно с Мен. В лъчите на изгряващото Слънце ще им Изпратя грижа и ласка и с мисъл ще се Докосна до техните съзнания и сърца, горящи с ярък устрем към Мен. Кажи им, на вървящите, че те вървят по тясната пътека към Слънцето. И техните сърца ще се слеят със Слънцето на Великото Сърце, някога и някъде ще се слеят и ще станат едно.

446. Сине Мой, да видиш пред себе си Лика на Владиката означава да преодолееш преградите на плътната материя. Те се преодоляват по-лесно с мисъл. Не с външното, а с вътрешното зрение виждаме и с вътрешното ухо чуваме. И да се гледа и да се чува може независимо от физическите чувства. За физическите чувства преградите на плътта са непреодолими. Не може да се види даже това, което става в съседния дом. Но духът е извънплътен и духом може да се достигне Далечна Планета. Астралните чувства са по-достъпни, отколкото зрението на духа или чувствознанието. Способностите на духа се развиват бавно. Без отворени центрове те са невъзможни. Развитието не трябва да се насилва, това е опасно. Трябва да се чака търпеливо. Чувствителните хора страдат много от изтънчеността.

447. (13 октомври). Невидимите и нечувани Докосвания на Владиката остават неизгладими за цял живот и за всички следващи животи. Пронизвайки всички обвивки и докосвайки ядрото на духа те се отпечатват завинаги в самата същност на Висшата Триада. Затова тези Докосвания се наричат Съкровени. Когато духът сам доброволно се стреми да ги утвърди в своя живот и да утвърди Общуването, неговият път става светлоносен. Ако Казах: “Елате при Мен всички”, - имах предвид, че достъпът е отворен за всички, но колко трудна е тази достъпност за обикновеното човешко съзнание, затънало изцяло в проявите на суетата. Признават само това, което виждат и вярват повече с очи, отколкото със сърце и очевидността за тях е по-реална, от действителността, и материята закрива Слънцето, тъй като е пред очите. Така тържествуващата суета е закрила Космическата Правда и Слънцето на Живота е помръкнало в техните съзнания. А Аз Съм близко, Аз Съм до вас и явно Отговарям на всеки обрънал се към Мен. И не Изисквам невъзможното, а според съзнанието. Донесият Ми много носи и голяма отговорност, но затова пък и получава повече от другите. Кръстът на живота е тежък, но Моето иго е благо, и Царството на Светлината е отворено за дошлите при Мен. Защо се оглеждат назад вървящите след Мен и какво искат да видят в сенките на мрака, оставен назад? Пътят с Мен е само напред. Затова Казвам: “Устремете

се!” И нека този устрем да бъде постоянен и напрегнат постоянно. Не трябва да се забравя за това, което представлява Основата на живота. От всичко, което е наоколо и пред очите, и пред съзнанието, най-нужното и най-главното ще бъде яркият, постоянен, неразделен огнен устрем към Владиката. Как по-ясно и по-силно да се каже, че всичко останало е нищо в сравнение с Лика на Владиката в сърцето, което Му се е предало, утвърдено завинаги, тъй като Аз Съм Алфата и Омегата.

448. (15 октомври). Находките не могат да се изчерпят, ако съзнанието е готово за вместиране. Учителят винаги е Готов да даде нещо ново, но често съзнанието закъснява, а да се ускори готовността насила не може. Но упорството на устрема ще помогне за разширяване на съзнанието. Разбира се, да бъдеш в мислите си с Мен ще облекчи процеса. Така възходът се ускорява с осъзнаването на постоянната Близост на Владиката. И ако човек сам по себе си е нищо, то обединен в сърцето с Владиката е сила правопрпорционална на дълбочината на сливането. Да се твори с Моето Име и от Мое Име означава именно тази степен на сливане, която дава право на това. Това право се осъществява по формулата “Отецът, Пребиваващ в мен, Той Твори”. Формулата е осъществима, ако е обуздано егото. Двама се борят в съзнанието за превъзходство: Владиката, Пребиваващ вътре и малкото „аз” на човека. Не е възможно да се направи даже малък запис, ако върху екрана на съзнанието напред излиза малкото “аз”, измествайки Владиката. Малкото “аз” се потапя с желание във вълните на суетния земен живот и се изпълва с тях, но съзнанието, отъждествено с Владиката, веднага се издига над неговата повърхност. Заедно във всичко, заедно винаги, без разделени мисли и действия. Осъзналият себе си в Лъчите на постоянното Присъствие е истински деец в живота. Това осъзнаване задължава за много и преди всичко - за достойно поведение пред Лика на Владиката. Много грешки и много недостойни неща се вършат поради неразбиране на Близостта. Трябва да се разбере докрай, че се намирате под постоянното наблюдение на Учителя. Че всички ваши мисли, чувства и действия в своята основа лежат пред Него като отворена книга. И всяко правилно действие доставя на Учителя радост, но и обратно. Нима преданият ученик, утвърдил своята близост, няма да се зарадва от това, че ще достави радост на Владиката? Каква е тази любов или преданост, ако мислите и чувствата текат неизменно за себе си, а не за възлюбения. Мои любими деца, дайте свидетелство на Възлюбения ви за вашата любов. Ако светът съществува чрез любовта, то с нейната сила ще достигнете бързо набелязаната цел. И кой и какво тогава ще може да застане между нас, ако с нейният магнит се утвърждава непосредствено Общувание. Възможностите са за вас – Указвам пътищата към тях. Можете да вървите, без да се колебаете. Не приемайте за постоянна величина тежестта на пространствените токове и тяхното въздействие върху съзнанието и не се базирайте върху нея. Тежките токове ще отминат и ще се заменят с нови, а някога ще изчезнат съвсем, докато Близостта на Учителя на Светлината е ваша навеки, ако намерите сила да я защитите и да я отстоявате от всичко случайно, временно и преходно, стремящо се да отдели вашето съзнание от Него. Вървете с формулата за неразделеност с Учителя на Светлината.

449. Да се предадем на Йерархията! За това не е късно във всяка възраст. Ще те Изгоня извън Сърцето, ако се предадеш на обикновения живот. Също и всички

слабости нека да послужат за това да станеш още по-силен. Всяка слабост е сила, стремяща се да прояви себе си, но в неподходяща и отслабваща духа форма. Тъй като слабостта не е нищо друго, освен кристализирана енергия, отложена в същността на човека от неговата собствена воля. Тези енергии могат да се използват за благо, променяйки ъгъла на тяхното приложение. Да предположим, че се е създала привичка да виждате във всичко само лошото, но да го виждате зорко и безпогрешно. Тази същата зоркост, насочена към това да видите доброто в човека и по този начин да го усилите и извикате за действие, ще бъде и промяна на ъгъла на приложение на енергиите на 180 градуса. Енергията - разрушителка е станала съзидателна сила. Колкото и да не е добър човекът, неговите енергии винаги могат да се устремят по правилното направление. Това и ще бъде процесът на трансмутация. Само този, който не е студен и не е горещ, а само топъл, тоест несъбрал в себе си енергии, напирани да се проявяват, няма в себе си материал, тоест енергия за трансмутация. Блудницата и разбойникът служат като примери за това, че няма значение студен ли е човек или горещ, стига само неговата енергия да се насочи силно към Светлината. И разбойникът, и блудницата, променяйки ъгъла на приложение на енергиите, намиращи се в тях, са се оказали по-близо до Учителя на Светлината, отколкото други, доволни и наслаждаващи се на своята доброта. Румената добродетел, удовлетворена от своите достойнства, прави човека топличък, тоест негоден за еволюция. Нужни Ни са хора, горящи духом. Нека да дойдат при Мен, даже обременени със своите недостатъци. С Моята Сила в Моята Кула ще претопя това, което е донесъл всеки, в благороден метал, ако устои в Мен докрай. Затова Казвам: „Устремете се към Мен, но устремявайки се, не се връщайте тутакси обратно в тъмнината, от която сте дошли”. Изисквам непреклонно решение да се върви с Мен докрай, без всякакви уговорки и без всякакви условия. Какво от това, че някой именно заради своите достойнства или недостатъци, или добродетели, или слабости се е отдалечил от Мен и си е отишъл! Не е ли все едно какво го е отделило от Светлината. Но този, който независимо от всички свои недостатъци върви неотклонно след Мен, има заслуга. Със своето неотклонно следване той създава възможност да трансмутира своите енергии в необходимото направление. Вие се устремете към Мен и ще бъде благо за вас. С Мен ще достигнете независимо от всичко, тъй като ще Превърна вашите слабости в сила, а неуспеха – в успех. Но съсредоточете всичко ваше в Мен. Но се предайте с цялото сърце на Светлината. Но бъдете с Мен и в мислите, и в чувствата, и денем на работа, и нощем, когато вашият дух се оттегля при Мен.

450. Приятелю Мой, правилно мислиш: мечтата, колкото и далече да е тя от живота и колкото и да ѝ противоречи ярката и нерадостна очевидност, е сила, устремяваща духа над яростта на външната тъмнина, ако тази мечта е достатъчно висока. Мечтата се създава от мисълта, а мисълта води. И Учителят на Светлината, Идващ на Земята, Дава на хората мисли от Светлината, устремяващи ги напред, в бъдещето, над саждите на настоящето. Всеки Учител Донася на Земята огнената мечта за Бъдещето. Тъй като бъдещето е двигателя на живота. И този, който иска да влезе в това бъдеще, е движим от мечтата за това, което го няма, но което ще бъде. И вече няма значение, ако тази мечта се пречупва в живота по друг начин, след като устремяващата я сила издига духа над живота и го приближава към Светлината. Нима Учителят, Давайки Учението на Светлината, Мисли за тези

изкривявания, наслоения и злотълкувания, с които хората ще го затрупат във вековете? Но Неговите мисли са за Светлината и за това как да утвърди тази Светлината в мрака на текущия живот. Учителят Върви по върховете. “Да се върви по върховете над сложността на плътните, гнетящи и тежки условия” е Завет на Устремения вечно.

451. (16 октомври). (Майката на Света). В пространството на Светлината разстоянията се измерват със Светлина и действат Законите на Светлината. И себе си там трябва да си представиш в тяло на Светлината, облечен в него. Може да се даде неограничена воля на творческото въображение. Законът за магнетизма там действа ярко, както впрочем и навсякъде, но тялото на Светлината се увлича от мисълта натам, накъдето е устремена мисълта. Индивидуалността на Майката на Света е проявена в принципите на Висшата Триада. И да ѝ се съзвучи може само във висшите измерения. Тя Събира своите деца под Своя Лъч и общуването, обединяването и връзката са по Лъча. Изобразява се със закрит Лик, тъй като на земните жители не е дадено да постигнат Нейната Тайна, но да се доближат и да навлязат в Нейната Сфера може. Висшето Знание се натрупва във Висшата Триада на човека. И именно тя представлява гражданинът на Вселената. Пълното отричане от земното е необходимо условие за състоянието на съзнанието в момента на Общуване. Космическото заменя със себе си земното. Познаването на Космическите Закони довежда до постигане условията за съществуване във Висшите Сфери. Наличието на Манвантари, Пралаи, Кръгове и Цикли се отнася не само за Земята, но и за целия Космос. Основите на вселенския живот се разпространяват върху всички Светове. Трябва да се утвърдите в Основите и да ги изучавате. Космическата Еволюция обхваща цялото Битие. Дребните подробности на живота на отделната планета не влияят върху общата схема на нещата. Когато съзнанието се потапя във формите за проява на Висшите Космически Закони, тогава то се приобщава към пространствено безпределния живот и се откъсва от своето малко “аз”. Там, в космическите Сфери, за него просто няма място. Затова космогонията ще бъде вратата, отваряща входа към безпределността на пространствения живот. Не ограниченото земно знание, приковаващо духа само към Земята, но космическото Знание, излизащо в сферите на пространствените далечини. Така самата същност на космопространствените идеи се съдържа във формата на законите, управляващи проявената Вселена. Съзнанието, потапяйки се в тях, излиза извън пределите на личността и утвърждава своята Индивидуалност, която е висшата проява на духа. Затова космознанието не е отвлеченост, а форма на изразяване същността на човешката индивидуалност в условията на плътното съществуване. Наистина космическото Знание може да направи духа свободен. Това Знание е едно не само за всички векове и за всички народи на Земята, но и за всички планети, всички населени светове и всички планове на съществуване. Негови Граници е Безпределността. Прилагайки това Знание Съзателят на Планетата я строи и я оформя от светещата космическа материя. Съгласно тези закони строи своята форма и полското цвете, а също и целият растителен и животински свят, както и светът на човека. Тези велики Космически Закони се изявяват както в плътните проявени форми, така и в образуването на цели галактики. Нищо не е изключено от необикновените сфери на Битието. И озареното съзнание намира място на всичко. Общуването с Майката на Света довежда

човешкия дух до космическото разбиране на живота, издигайки го в сферите над вашата Земя. И тогава, бидейки на Земята в тяло, бидейки в света, но не от този свят на малката земна очевидност, духът разтваря своите крила, за да полети в небесата. Той се устремява в сферите на другите измерения над малкото време, над смяната на дните и нощите на плътната очевидност, там, където малките мерки на Земята не ограничават вече неговото разбиране. Докосването до Сферите на Майката на Света извежда съзнанието в космическия простор и му отваря далечините във великото, синтетично разбиране на космопространствения живот.

452. (М.А.Й.). Сине мой, хваля те за способността да се откъснеш от Земята и да бъдеш в съзнанието си с нас. Даже когато нашата мисъл е устремена напрегнато към вас, все пак трябва да се отдалечиш от себе си и така да я уловиш при явен и пълнострунен устрем към нас. Влизаш в общуване с нас. Със своята грижа ти даваме сили да се издигнеш над живота. Това е възможно само при двустранни усилия от моя и от твоя страна. Пламенният устрем изтрива границите на световите и ето - отново сме заедно. Ще кажа сигурно: стараем се да пребиваваме в това вдъхновяващо състояние на голямо очакване и готовност. Такова състояние на духа има особено дълбоко и важно широкопланетно значение, тъй като със своя дух ти издигаш след себе си съзнанията на мнозина, незнайно нито за теб, нито за тях. Великото очакване е прозрение на духа в космическата правда. Проявявайки се в сферите пред лицето на очевидността, тя утвърждава незримо съществуващата действителност, невидима, но управляваща света. Още великият Платон е казал, че идеите управляват света. Помисли за това. Сближавайки се с великата идея заставаши в редиците на тези, които държат в ръце лостовите на живота. Мислите летят по света като стрели. Разпращаме огнено. Най-добрите ги приемат и строителството на живота става възможно. Ние строим с мисли. И ти, който си с нас, строиш с нас и ни помагаш да заздравим мрежата над планетата и да я укрепим с мисъл. Одобрявам утвърждавания ритъм. С ритъма ще преуспееш в много неща, засягащи нашите дела. Прощава се всичко, когато зърното на духа укрепва. Тогава и грешките са нищо. Изгаряш ги в пламъка на духа. А за постоянството те хваля. Моето сърце е отворено към теб постоянно. Затова и отговорът е бърз. Не забравяй и тях, безпризорните, доверени на теб от любовта на Владиката. За тях ти си един. Друг като теб няма да намерят. Давам според съзнанието на всички и в радост на духа. Изпращам любов и радост. Ще ги споделиш с тези, които те признават, издигайки съзнанията им над блатото на живота. Помня и виждам, и чакам.

453. (17 октомври). (Гуру). За да бъдеш навсякъде и винаги самия себе си и да не изобразяваш чужд вид нито с тялото, нито с духа, трябва да бъдеш силен. Трябва да бъдеш силен, за да запазиш достойнството на духа. Нещо в нас се старее да разруши нашата сила или да я намали с постоянни компромиси и подчиняване на въображаеми условности. И усмивките, и жестовите, и думите, и даже мислите придобиват оттенък на угодливост и ласкателство на езика. Да бъдеш себе си значи да останеш в равновесие и външно, и вътрешно, без оглед на нищо. Ако изпадаш в пароксизма на угодливостта и ласкателството всеки път, когато това изисква необузданата воля на астрала, то може лесно да заприличаш на ветропоказател за чуждия вятър или на панаирна кукла. За какво са толкова усмивки и неочаквани думи, когато достойнството на духа страда. За тържеството на суетата е говорено.

Нима ще заменим с нея спокойствието на достойнството на духа? С постоянното подражаване на въображаемите условности човек не заприличва ли на маймуна? Тя също без да разсъждава подражава на някого. Време е да се разбере, че проявявайки тези слабости и проявявайки се действително като слаб, човек губи правото на уважение на околните и в крайна сметка загубва и достойнството на духа, тоест правото на това да бъде победител. Не е ли твърде огромна цената за съмнителното удоволствие от минутната съблазън? Ако тези печални явления стават въпреки вас, то за какво е достойна такава жалка воля? Волята е главното в човека. Отстъпки, които я отслабват, не трябва да се правят. Става непоправимо разрушаване. По-добре е да загубиш всичко и да изгубиш земните преимущества, отколкото да отстъпиш от своята воля и да я отдадеш в подчинение на някого или на нещо. Съкровището на волята се събира векове. Кристалът е неразрушим, но може или да расте, или да се намалява. Нима ще отдадем своето съкровище за потъпкване от условностите на момента? Пазете достойнството на духа, то ще опази волята. Нужно е разбиране, че човек преминава през живота или натрупвайки, или изразходвайки своето съкровище. Всеки момент става или събиране, или изразходване. Огънят на волята е подвижен. Той може да се управлява, като се устремява неговата енергия, но оставяйки огъня при себе си. В овладяването му има постоянна, съдържана и непоколебима сила. Управлявайки своите огънове е възможно да предпазиш своята воля от ущърб. Човекът, лишен от воля, е нищо.

454. (18 октомври). Безпределността се постига в духа, тъй като духът е от Безпределността. Само човешкото съзнание може да се приближи до нея. И да се приближиш до нея може само духом. В пространството нямащо предел, където има милиони звезди, човек може да си се представи откъснат от малката планета, която той обитава временно по своя безкраен път в Безпределността. Безпределността и Йерархията са двете най-нужни от най-важните понятия на идващия век. Накъдето и да се устреми духът в безкрайното пространство - Йерархията е навсякъде. Утвърдил се върху нея той няма да се изгуби в звездните дълбини. Ние възвещаваме Безпределността на света. В нея в пространството с много измерения съществува всичко, което е, било е и ще бъде. На планетата дори вчерашния ден вече го няма. Той е потънал в Безпределността и съществува в пространството, но вече не триизмерното. Затова и звездите се носят напред в постоянно спирално движение, за да може изминалия ден, заменен с нов, да отmine назад в пространството и да не заема мястото на новия ден. Затова всичко е в движение и космическото движение е спирално. То е устремено от миналото към бъдещето и от всяка дадена точка на пространството стремително напред. Така също спирално се носи напред в пространството и нашата Слънчева система към Далечна Звезда. Текущият час е неповторим, тъй като се измества пространствено. Потапяйки се в записите на планетата съзнанието се устремява по спиралата на времето в миналото, пространствено отпечатано, по пътя, преминат от планетата в Безпределността. Това ще бъде полет на дух, освободил се от своите обвивки, пречещи му да вижда това, което е минало. Възможни са пространствени полети в световите на други измерения. В световите това се измерва по друг начин, но Висшите измерения на времето нямат мерки в земното разбиране. Пространственото мислене се отличава от земното. От земното мислене ще се

наложи да се отделиш и земните мерки да се изоставят, ако духът иска да разбере Безпределността. Но земното в човека е именно това, което той представлява сам по себе си в своето обичайно земно разбиране за себе си. Значи трябва да се отделиш от самия себе си, тоест от своята личност и да се приближиш към космичното съзнание. Това съзнание обхваща Космоса, ставайки част от него и изразявайки го чрез себе си. И тогава Безпределността се изразява в човека, а неговият дух – в нея. Излизайки извън границите на личността разширеното съзнание включва в своята сфера необятността на съществуващия в него свят, тъй като нима самата Безпределност не е отразена в нашето съзнание, когато то премине своите вековни граници? За да последваш Владиката трябва да оставиш и жената, и децата, и своите близки, и своето имущество, а за да влезеш в Безпределността и да излезеш в пространствения простор трябва да оставиш самия себе си. Така първият завет на Спасителя „Отвърни се от себе си и Ме следвай” ще бъде за духа прагът, озаменуваш входа в Безпределността. Смятали самоотвърщането, тоест отвърщането от себе си за чисто морално понятие, изпускайки от предвид, че това е, наред с всичко останало, чисто техническо условие на космическата психотехника, без което Царството Божие, Вечността, тоест Безпределността са недостижими. Трябва накрая да се разбере, че законите на психотехниката стоят върху моралните устои, но целта им е познание и осъзнаване на световите и пространствата на Висшите Измерения. И Висшите Знания, и законите на нравствеността са неотделими едно от друго. И евангелските положения, бидейки основани на неизменните закони на живота, в аспекта на космическата психотехника представляват това неизбежно условие за преобразяване на космическото знание, без което не може да се мине. Така стъпалата на живота и Еволюцията, заложи от Христос, стават Слънчеви и се разпалват ярко, служейки като подножие на духа, дръзновено устремяващ се в Безпределността. Йерархията е висшият аспект или Лика на Безпределността и световите, затворени в Нея.

455. (19 октомври). Спокойствие в действията, съдържаност в действията, равновесие в действията – така се проявяват качествата на духа в Архата. Именно в момент на напрегнато действие утвърденото качество проявява себе си. Затова Говорим за напрежение на спокойствието, за напрежение на равновесието, за напрежение на самообладанието. Само тогава, когато енергията на даденото качество се проявява достатъчно, за да даде устойчив и непоколебим пламък, може да се говори за неговото овладяване. Кристалите на качествата нарастват при повторното им проявяване. Напрежението дава огън, огънят се кристализира във вид на явни отлагания, Съкровището на Камъка расте. Обикновено хората, желаещи да утвърдят в себе си избрано качество, мислят за него по време на покой, докато да се мисли за него следва в момент на напрежение на действието, тъй като само по време на действие се проявява устойчивостта на качеството и здравината на неговите корени. Ако се смята, че някое качество е утвърдено, но на дело се оказва иначе, значи това качество е въображаемо. Много постройки на духа са се оказали издигнати върху пясък, вследствие на въображаеми качества. Разбира се, привичките са вериги. Но качествата на духа, изкристализирали в привички, ще бъдат степени на достижение. Затова най-добре от всичко е качествата на духа да се утвърждават във формата на привички. Привичката да не изпадаш в

раздразнение независимо от всичко, тоест да запазваш равновесие, ще бъде блага привычка и утвърдено качество. Въображаемите качества при смяна на обвивките отпадат от човека, както есенните листа от дърветата. И човекът остава гол. Това често става и в старостта. Те отлитат също, но вече мигновено и в момент на извършване на действия, за да се върнат отново след това. Трябва да се прояви много нечувано упорство, за да се утвърдят в себе си качествата на духа. Основна черта на качеството представлява неговата безпределност. Няма предел за развитие на качествата. Затова тяхното всекидневно утвърждаване - упорито, ритмично, подобно на всекидневния изгрев на Слънцето, ще бъде път към победа. И нека всяко поражение да дава само нови сили каквото и да става, на всяка цена да ги утвърждава неизменно. Тъй като и слабостта на духа не е нищо друго, освен утвърдили се привычки или отрицателни качества. Значи в противовес на тях се кристализират положителни енергии, но от по-висок потенциал. Иначе от всяко положително качество ще напират неговата предишна противоположност. За това условие обикновено способства загубата на самоконтрол и отсъствието на бдителна зоркост. Ярката бдителност на цялото съзнание трябва да бъде проявявана постоянно. Не трябва нито за миг, при никакви условия тя да се отслабва или съвсем да се загуби. Ако хората знаеха колко губят в тези моменти на волева разхлабеност и беззащитност, те никога не биха ги допуснали. Сдържаност, затвореност на мислите и чувствата и постоянен контрол над себе си са неизменните качества на Архата. Нека примерът на Самсон и Далила да послужи за урок докъде може да доведе бързивата откровеност и приспаност на съзнанието. Даже необикновено силният човек тогава губи сила и става играчка на външните условия. Твърдението „врагове на човека са неговите домашни” трябва да се разбира широко. С никого, даже с най-близките на сърцето не трябва да се отслабва дозорът на волята. Тъй като и те, най-близките, също имат своите моменти на падение и полети на духа, защо да отдаваш себе си във властта на другото съзнание, разкривайки себе си, ако то може да бъде не във възход. Веригата не е по-здрава от своето най-слабо звено. Самообладанието се определя по моментите на разпуснатост на съзнанието и неговата незащитеност. Така също и всички други качества и техните степени се определят по моментите на тяхното най-ниско ниво. Моменти на снижаване са недопустими. Допусналият ги предава самия себе си. Няма по-горчиво явление от предателството на духа. Достатъчно е да се погледне човека, допуснал, да кажем, раздразнение, за да се види как той се помрачава мигновено. Ако в добавка се каже и каква тъмна рат се устремява към аурата на тъмните огньове, за да се храни с тях, то вредата, причинявана на себе си, става явна. Няма да се Уморим да Повтаряме за необходимостта от качествата и неотложността срочно да се утвърдят. Тъй като качеството е облеклото на духа, несменяемо, неотнимаемо, което гори като дрехите на Херакъл, ако е наситено с отровата на отрицателните свойства на качества не светли, а тъмни. Ние няма да се Уморим да твърдим, а вие не се уморявайте да утвърждавате нужните качества на духа.

456. И тъй, отвореност на сърцето към Учителя на Светлината нагоре по стълбата на Йерархията и затвореността му надолу, към по-нискостоящите. Това не значи, че сърцето не дава своята топлина на тези, които са след вас и по-долу. Топлина давате, а също любов и грижа, но не трябва да давате пламъка на сърцето.

Дава се светлина и топлина, а не самият пламък, тъй като, отдали го, ще останете без огън, а без огън светилникът няма да даде светлина и ще бъде ненужен. До огъня идват да се сгреят когато е студено и тъмно. Угасете огъня и никой няма да дойде. Затова упорито и настойчиво Призовавам към сдържаност и умение да владеете себе си, тъй като без тези качества няма да можете да се утвърдите на пътя. Както скъперникът събира злато, забравяйки за всичко, така и вие натрупвайте енергии на качествата, поставяйки тази задача над всичко, и тогава домът на вашия дух ще се окаже построен на здрава, гранитна и нерушима основа. Съкровището може да се събира през цялото време, което е на ваше разпореждане. Радеейки духом за Владиката, посвещавайте на Него събраните дарове. Той ще Приеме с радост вашия дар.

457. (20 октомври). Какво да правите вие? Духом да се предадете на Владиката и да издържите така докрай. Ако в Твърдината на столетие достига един и ако пръстите на ръцете са много, за да се изброят учениците, то може да се разбере колко редки са преданите души и колко малко са те до Учителя на Светлината. Затова всекиго, проявяващ качеството преданост, любов, почитание, устрем, Владиката отбелязва с Лъча и Проявява Грижа за него, докато огънят в сърцето му не е угаснал. В пустинята на живота са толкова малко почитащите Йерархията не на думи, а на дело. Толкова малко са стремящите се да се издигат нагоре, да усъвършенстват своята същност. Слушащите са много, те са били много винаги, но изпълнителите и деятелите са малко. И даже знаещите и приближилите се са готови често да заменят Близостта на Учителя за парцалите на лъжливата обичайност. Заменилият остава с тях, а не с Учителя на Светлината, тъй като където е вашето сърце, там е и вашето съкровище. Нима Учението изисква дошлите при него да олицетворяват със себе си лик на съвършенство, нима разбойникът и блудницата не са били приближени? Нима Самият Владика не каза да донесат своите недостатъци при Него, за да Може Той да ги Претопи в Своята Кула? Елате всички, които се задъхвате в теснотата на ръкотворните подземия, всички, които жадувате за Висшите Сфери, които сте устремени към Далечните Светове. Но, идвайки, оставете всичко и дошли и докоснали се не мислете да си тръгнете обратно. Назад е изгорено всичко за Огнената Йога и наоколо ще бъде пусто, и парцалите на текущия ден няма да заменят сиянието на Светлината, няма да заменят Лъча, Изпращан от Владиката на тези, които са упорити и твърди в решението си да победят своята лунна същност. Вървим към Слънцето. Пътят на Светлината, Слънчевият път води към Слънцето. Към Слънцето на Великото Сърце. Не трябва да се смущавате, че наоколо е пусто, че са толкова малко готовите съзнания. Лампада на пустинята – замислете се за символа и може би ще разберете, че така е било винаги, даже когато множеството са възклицавали „Осанна!”, само за да разпънат после. Затова ценим несломимата преданост и ненакърнената любов. Тръгнали пътници на далечен път. Те били много и пътят бил радостен: Слънцето греело, наоколо имало цветя и весело чуруликали птиците. Настанала нощ, до нощувката било още далече и на сутринта се оказало, че много липсвали, откъснали се в тъмнината от Водещия. Вторият ден бил мрачен и неприветлив, и нямало птици, и цветя не радвали очите. Някои се уморили и не у всички обувките били добри; към вечерта мнозина изостанали. На третия ден валил дъжд и било студено, и пътят бил кален. Изостанали още повече. На четвъртия

останалите пътници посрещнала буря и част от тях се задържали в крайпътно селище. На петия вървели през пустиня и се измъчвали от жажда, и отново много изостанали. Шестия ден преминали през град. Измъчените и уморени хора решили да останат временно, за да отдъхнат и да съберат сили. Седмият ден бил труден, седмият бил последен ден от техния път и той бил безкрайно дълъг. Вървели през планинска страна със завои и ледове, близо до страшни пропасти, но все пак достигнали целта. И когато Водещият се Обърнал, за да сподели радостта от завършване на пътя с вървящите след Него, пред Него стоял само един достигнал, един от всички. И Водещият Казал на единствено останалия: „Радвам се да те Приветствам в Моя дом! Ще Ми бъдеш син. Но къде са другите, Позовани от Мен? Нима не знаят, че вече няма да се върна в тази земя? Кога и къде ще Ме срещнат те отново, за да достигнат до определеното? Часът на утрото и часа на вечерта са различни. Времето е уречено. Изпусната е неповторима възможност. Благо на теб, претърпелия всички несгоди по пътя докрай в твоето следване на Владиката”.

458. (21 октомври). Разбира се, за да се достигне е нужен огнен устрем, поглъщащ изцяло съзнанието и изпълващ сърцето до пълно изключване на всичко това, което пречи. Малкият цикъл на деня и нощта служи постоянно на това изпитание. Особено нощта, когато духът на устремения мощно отдава себе си в ръцете на Отца. Това отдаване на себе си трябва да бъде пълнодействено. Съзнанието се откъсва от плътния свят и сякаш разкъсва хиляди нишки, с които то е свързано със Земята и, освободено, се докосва до Висшите Сфери. Тогава и сънищата, и срещите, и възприятията ще бъдат други. Изглежда възможно да се откъснеш от суетата на деня и земните звучения и да изоставиш земните мисли, но даже това е необичайно трудно, тъй като човек не иска да се откъсне от своето обкръжение даже тогава, когато преминава в Тънкия Свят. А нали смъртта - това е също преход и то същия. И ако не се намерят сили в себе си да се остави земното в малкия денонощен цикъл, то как ще се намерят те в големия, когато при завършване на даденото въплъщение се оставя тялото? Време е да се разбере, че не заради интерес или упражнение се Дава Съвета за бъдещия сън, а за утвърждаване на живота на съзнанието в Надземния Свят. При условие на пълно откъсване от Земята процесът протича в духа. Завършващият дух знае какво означава това откъсване. Но за да станеш завършващ своя земен път дух трябва успешно да преминеш през завършване на малкия дневен цикъл и цикъла на отделния земен живот. Те служат като изпитание за това как трябва да се прекъсват земните притегляния в малкото, за да бъдат те изживени в голямото. Утвърждаването на положението на мисълта преди лягане за сън има извънредно голямо значение не само като основа на бъдещето и в отношението към смъртта, тъй като сънят е подобен на смъртта, но и за магнитното извличане от пространството на съзвучни мисли. Арфата на духа се настройва в друга гама и не така, както е звучала тя в суетата на преминатия ден. Разбира се, ако съзнанието се е приучвало, намирайки се в този свят, да бъде не от този свят, тогава пренастройване на арфата не се изисква, но при състояние на съзнанието, в което пребивава даже докосналият се до Основите, това настройване на арфата на духа в нова гама е необходимо и неизбежно. Даже концентрираната Светлина на Утринния Лъч на Владиката е трудно да се пренесе непокътнат през суетата и бъркотията на деня. Вярно е, че той гаси обкръжаващото несъответствие, но и последното сякаш го неутрализира. И

става нужен нов запас, от докосване до Светлината, за да се носи с нова сила светлина на хората. Напрегнатият устрем да се отхвърлят земните окови преди сън ще бъде от голяма полза за хората и ще помогне да се пренесе ненамалена своята светлина през лутаницата на деня. Тази Светлина не е от Земята, а от по-горе. И Висшата Светлина, постъпила по време на малката Праляйя, може да се занесе на Земята в пълна мярка и да се послужи със светлина на Земята.

459. (22 октомври). Утвърждавам числото на щастието, Утвърждавам достижимостта на недостижимото, Утвърждавам възможността да се достигне невъзможното. И Казвам: няма предел за познанието, няма предел за растежа на могъществото на духа, тъй като пред него е Безпределността и Указвам: за да се достигне, трябва да се започне, трябва да се постави началото, колкото и малко да е то. Малкото зърно, заровено в земята, дава кълнове в своето време. Но градинарят полива всеки ден своята градина, при това засадените редки цветя - особено щателно и с любов. Огнените цветя на духа са редки. За тях е нужна поддръжка и всекидневна грижа за тях. След време ще има и кълнове, и плод - нови семена на нови цветове, отгледани от първото семе. Принципът на вседостижимост е основан на това, че мисълта расте в пространството и, притежавайки свойството да се възплъщава в явни форми, довежда своя създател до момента на своето осъществяване. Затова Казвам: „Търсете и ще намерите, хлопайте, устремявайте се, желайте силно”. Всичко е достижимо във времето и законът и пророците са на страната на умеещия да иска и на знаещия какво иска. Погледнете низшите слоеве на астралния свят. Там ще видите ярко осъществяване във форми на астралните желания и на обикновените човешки стремежи, обикновени с грубата си материалност и оцветени с най-ниски страсти. Тънкият Свят е свят за осъществяване на всичко, за което е мечтал, което е желал страстно и към което се е стремил човек през своя живот на Земята с тази разлика, че извънплътният свят не позволява на плътните желания да се осъществят за съзнанието реално в плътни форми, но човек е обкръжен от призрачния свят на фантоми, създадени от енергиите, приведени в движение от неговата воля, докато нематериалните стремежи, изтънчено-духовните стремежи и стремежите в областта на познанието, изкуствата и висшите чувства, осъществявайки се в Надземното не губят своята реалност, тъй като са лишени от плътност и не изискват обичайните земни условия за своята проява. Композиторът може да твори, а художникът – да създава своите образи, без изобщо да е свързан с нищо в полета на своето творческо въображение: нито с работилница, нито с платно, нито с четки, нито с бои, нито с масло – с една дума с нищо от това, което се изисква за земното творчество на обикновените платна. Говорейки за вседостижимост Имам предвид на бъдещия човек, а не на робът, прикован от веригите на плътната материя. Материята не е задължително условие за затварянето на духа в тъмница. Материята може да даде крила, ако е разбрана правилно в цялата безкрайност на своите прояви и нейните висши форми. Не мислите ли, че скалата на материята е ограничена от това, което вижда физическото око или му помагат да види изобретените от вас апарати? Или в своето невежество смятате, че проявеният свят е само светът достъпен за вашето ограничено разбиране от днешния ден? Тогава със същото право и троглодитът може да каже, че светът е само това, което той вижда и е осъзнал. Не отричате разликата в стъпалата на еволюцията между себе си и троглодита, а защо се боите

да допуснете, че между Височайшето Съзнание и вашето съзнание може да има още по-огромна и даже неизмерима разлика? Нима смятате себе си за венец на Космическия Разум, когато не сте в състояние да създадете даже малка мушица или дребна тревичка? Или смятате, че розата се е създала сама и че над света и над неговите форми не са се трудили Велики Съзнания? Но ако това е било възможно за Тях, Съзидателите и Строителите, то то е възможно и за вас, „тъй като човекът е висша проява на Планетата и му е дадена власт над всяка плът“, тоест над материалните форми на живот. Той върви неотклонно към тази власт. Науката му помага. Науката върви напред и към явна победа над плътта. Тя вече е преминала през вратата на невидимия свят, тя вече е навлязла в Тънкия Свят. Още малко и невидимият живот на този свят, скрит от науката зад завеса, ще започне да се разкрива и ще стане достъпен. И вече няма да може да се отрича неотречимото. Науката ще утвърди победно това, в което не е преуспяла религията. Можете ли да поставите предели на научните достижения и открития? Не. Няма такъв предел, тъй като води мисълта. Потвърждавам, че науката стремително върви към Безпределността. И ще дойде това време, когато ще бъде сключен Великият Съюз между Новата Наука и Новата Религия, и Новата Философия на живота, когато огнената Истина, провъзгласявана сега от Агни Йога, ще стане основа на познанието. Съкровено Знание, векове пазено в Твърдината, ще стане достъпно за всички търсещи. И тогава невъзможното ще стане възможно и недостижимото – достижимо, тъй като стадото ще бъде едно и Пастирът – Един.

460. Сине Мой, това, което притежаваш сега, ще Умножа стократно и невъзможното ще Направя възможно. И ще имаш полети, и очите и ушите ще се отворят. Всичко ще бъде, Давам Гаранция, тъй като Виждам предаността и решимостта да се върви докрай. Невидимото за хората беззвучно решение на духа да върви заедно с Мен до края се носи като гръм в пространството и привлича към себе си ярко, магнитно и мощно Енергиите на Моя Лъч. Тъй като няма нищо тайно, което да не стане явно в пространството и скрито – не открито от Моето Око. Окото на Владиката е над всеки, който е решил своя път докрай. Казвам: „Мой завинаги“. Ще Дам нови възможности и, може би, да летиш. Казвам: „Бъди с Мен“. Мой Наричам не просто. Утвърждавам Моята Близост със знаци. Не вярвай на никого и бъди винаги с Мен. Сине Мой, имаш достъп в Твърдината, но преди (да се устремиш) остави всичко назад и долу.

461. (23 октомври). (Майката на Света). Космическото съзнание се достига благодарение на космическото мислене. Мислене лично, мислене планетно, мислене космическо – такива са етапите. Личното мислене обхваща сферата на личността, планетното – на планетата, космическото - всичко. Тези, които мислят за Благото на цялото човечество, за Общото Благо, мислят вече във всепланетен мащаб, но мислещите за еволюцията на човечеството на Нашата слънчева система и даже по-широко мислят космически. В пределите на Космоса се съдържа всичко, следователно това мислене обхваща Безпределността. Деца на Земята, трябва да се учите да мислите космически. Има сфера, обединяваща в едно всичко, всички видими и невидими светове – това е Огнената Сфера. Огненият Свят, който е същност или основа на проявената Вселена, е над всичко. Огнената мисъл царства в Безпределността и неин носител и създател е огненото тяло на човека. Неговата безсмъртна Индивидуалност е съсредоточена в него, в огненото

тяло. Затова поредната задача на вашето земно човечество представлява оформянето на огненото тяло и съсредоточаването в него, като носител на висшите енергии, на цялата активност на човешкото съзнание. Процесът на оформяне на телата на човека или неговите обвивки е необичайно продължителен и постепенен. Оформянето на физическото тяло, оформянето на астралното тяло, на тънкото тяло, на менталното тяло е изисквало милиони години и е ставало в определена последователност. И сега тези, за които е дошло времето, трябва вече да пристъпят съзнателно към оформянето на своето огнено тяло. Разбира се, преди това трябва да бъде завършено оформянето на менталното тяло. То е завършено все още далеч не у всички. Безсмъртната превъплъщаваща се Индивидуалност на човека е затворена в неговото огнено ядро. Него го има у всички, но в ембрионално състояние. Владиката Христос Нарече земните жители мъртъвци, Казвайки: „Оставете мъртвите да погребват своите мъртъвци!” Това означава, че хората, огненото тяло на които още не е оформено, не са били в състояние в течение на земния живот да съберат в своята висша Индивидуалност достатъчно количество елементи, обуславящи безсмъртието, тоест състоянието на непрекъснатост на съзнанието. Прекъсването на съзнанието означава и смърт на човека, като осъзнаващ себе си център в Надземния Свят. Човек фактически не умира, тъй като духът е безсмъртен и се превъплъщава отново, но съзнанието се прекъсва, тъй като няма с какво да живее в тези сфери, където се съхранява и преживява след смъртта на низшите обвивки неумиращата вечна същност на човека. Ядро има, но наслоения отсъстват и съзнанието не може да продължи. Всички Заповеди на Владиката и цялото Негово Учение, всяка Христова Дума е имала предвид да се даде възможност на хората по най-достъпния път да съберат в своя микрокосмос достатъчно количество елементи на безсмъртието за непрекъснато продължаване на съзнанието в Надземния Свят. Това са били стъпалата, първите стъпала, необходими за оформяне на огненото тяло. Аналогични Указания са били Давани във всички други религии и Учения на Владиците, Идващи на Земята преди Спасителя, но хората са забравили за тях и не са ги изпълнявали. „Имате ключовете от Царството Божие”, тоест от вратата на Огнения Свят, - Говореше Христос на фарисеите. „Но сами не влизате и другите не пускате”. Изпълнението на тези огнени Завети полага началото на оформянето на огненото тяло и образува кристали от отлагания на тънките енергии в Чашата. То изпълва Чашата Амрита с напитката на безсмъртния живот. И тогава вечният живот, животът в Безпределността, тоест непрекъснатото състояние на съзнанието става достояние на човека. Така върви процесът на оформяне на огненото тяло или на висшата Индивидуалност в човека, даваща му възможност да излезе в Океана на пространството и да се докосне до живота на Далечните Светове. Менталното тяло е най-близко от всички до огненото тяло. Те са тясно свързани едно с друго. Колко често сред обикновените мисли, подобно на мълния ги прорязва огнена мисъл. Огнените Сфери на Майката на Света са достижими и отворени за огнената мисъл. Нейните Сфери се Указват на децата на Земята като най-близка цел за техните стремежи. При устремяване Сферите на Майката на Света насищат духа с огнена мисъл и Нейните искри, запечатани вече във форми, се донасят от духа на Земята. Далечните Светове взимат ярко участие в живота на вашата планета. Те са близки до вашата планета, но не за обикновените съзнания. Майката на Света е Готова да

донесе Своя сияещ дар от надземни мисли, ако приемникът на съзнанието на дръзновено устремяващия се към Нея дух е готов да ги възприеме. Всичко е близко, всичко е изцяло достъпно, всичко е възможно сега за този, който дерзае. Деца на Земята, дерзайте!

462. (М.А.Й.). Скъпи мои, нима не усещате явно, че в духа ние сме заедно? Нима не е ясно още, че нищо не ни разделя, освен вашето неумение да разберете, че в духа ние сме свързани тясно и здраво и че тези невидими нишки вибрират с жива връзка, съединяваща ни над дребната очевидност? Когато с цялото съзнание и сърце се обръщате с мисъл към мен, аз съм с вас и съм близко, и се стремя с всички сили да ви наситя с моята мисъл. Разберете, скъпи, че разделеност няма, отделеност няма и няма разстояния, за огнената мисъл няма прегради в материалния свят. Но е нужно вашата мисъл да излети мощно и да се издигне над повърхността на обикновения живот, пълен с житейски несгоди, тревоги и грижи, които свързват нейната свобода с железните вериги на плътната условност. Скъпи мои, разкъсайте веригите, зная, вашият дух е свободен, ако в минути на свобода вие поискате със своята мисъл да се докоснете до моите мисли. Със сърцето и в мислите си аз съм с вас. Както и преди всички вие, моите любими, сте в моето сърце.

463. (24 октомври). (Гуру). Воля. Не може да се преуспее, ако волята отсъства или е недостатъчно силна. И когато вехтият човек вътре въстава и се противи на победителя, може да бъде управляван само с воля. А той се противи постоянно, при всяко начинание на духа, отнасящо се до придвижването по пътя. Значи и волята трябва да бъде винаги готова, за да даде нужното напрежение. Така е и с хората: там където е по-добре да се избягват думите, нека волята да действа мълчаливо, но знаеща, че беззвучното, но твърдото и необратимо решение на волята ще бъде почувствано от другото съзнание моментално, тъй като се предава без думи и дава желаните следствия. Волята трябва да се упражнява постоянно. Волевият човек я изразява винаги. Той не може да проявява безволие. Волята и осъзнаването на своята сила са неотделими едно от друго. Само слабият счита себе си за слаб, а силният – винаги за силен и ако е срещнат човек или обстоятелство по-силно от него, той ще им даде път, но с мисъл ще увеличи силата на духа от тях. И не някога и после, а незабавно, веднага набелязвайки пътища за утвърждаване на волята и нейната победа по направлението, достъпно за волята и водещо към нейната крайна победа. С челата си се бият само овните, мъдрият намира линията на най-малкото съпротивление, пропусната от противника или недостатъчно защитена. Прякото стълкновение на волите обикновено страшно поглъща сили. Пространството, което е поле на действие на беззвучната мисъл, е отворено. Излъчванията на аурата също са под контрола на волята. Много са пътищата и много са способите, за да не си блъскате челата. Отстъпката пред лукавите ръце може да бъде победна, ако е осъзната силата на мълчанието. Мълчанието е мощен двигател, ако волята е напрегната като остро наточено оръжие - волята на Архата е в готовност винаги. Владиката има ученици, но сред тях няма безволни. Умеят да владеят себе си и никога не проявяват слабост даже в своите слабости. Да бъдеш силен даже в проявите на своята слабост е съдба на тези, които са овладели себе си. Трябва да бъдеш силен винаги и във всичко, даже и пред най-силния противник и даже отстъпвайки, но с лице към врага. Героят на бойното поле може да остане сам със знамето, но все пак ще загине като герой и ще остане силен до края. Без воля

няма придвижване, няма и победа. Всичко е във волята и няма такъв предел, по-нататък от който тя не би могла да расте и да се развива. (Насън убих със стрела огромна сова.)

464. (25 октомври). С Моето във вас съответствате на Моето в Мен. Приемайки Моя Образ в сърцето и утвърждавайки Го там, с Него съзвучите на Мен. Влязъл във вашето сърце и изпълнил го, Мога да установя във вас висшето съзвучие. Аз Съм във вас, вие сте в Мен – така се изпълвате със Светлина. Степента на съзвучие се определя по пълнотата и напрегнатостта на изпълването на сърцето с Мен. Човек постоянно съзвучи на нещо; намиращото се в него съзвучи на това, което е вън. Съзвучието може да се установява от волята съзнателно. Светът се строи върху съзвучието. Неговите степени, форми и видове са различни, но порядъкът е един: с това, което е вътре, човек съзвучи на това, което е вън - на тези мисли, чувства, предмети, явления или събития, които се намират, стават или имат място извън него. Когато се Указва преди сън да се утвърди положението на мисълта, се има предвид установяването на съзвучие в определен ключ. Явлението може да се разшири. И вече не само нощем, но и денем, особено в промеждутъците между обичайната активност на съзнанието може да се вибрира в този или друг тон, на който има желание да се настрои съзнанието. Иначе ще зазвучи суетата, ще залее съзнанието със себе си и ще прекрати достъпа на светлина. Борбата за Висшето се води упорито и постоянно, тъй като вълните на плътния и вълните на астралния свят и прибоят на мислите непрекъснато се разбиват в основата на цитаделата на духа. Оттук необходимостта от незаспиващ дозор и охрана на своя вътрешен свят от нахлуване от вън. Трудно, необичайно трудно е да се проследи откъде летят стрелите. Много от тях са отровни. Трябва да се защитите. Така също ярко въздействат и аурите на хората, с които се налага да се влиза в съприкосновение. Тези въздействия, произлизащи от съзнания, стоящи на по-ниско стъпало на духа в своето болшинство дърпат надолу. Издигат, възвисяват само тези, които стоят по-високо по стълбата на духа. Но такива са твърде малко. Малко са даващите светлоносно. Затова Говорим за Лампада на пустинята. Пусто е наоколо и не е лесно на пътника, вървящ към Безпределността. Толкова неотложна задача е да светиш сам. Но за да светиш трябва да имаш светлина в себе си. Владиката е Светлината на Света. Владиката, който е във вас, е Светлина за Света. Дръжте се неотделимо. Мрачно е наоколо.

465. (26 октомври). Казано е: “Човекът е процес”. Всичко в него се намира в движение - в състояние на нарастване или обратно на това. В това състояние се намират и всички негови качества. Те или се усилват и растат, или вървят към ущърб. Този процес може да бъде незабележим, но ярко и рязко се отразява във вековете. В аспекта на вековете или хилядолетията тези изменения са поразителни. Може да се наблюдава как възхождат или низхождат духовете, как даже за едно столетие се изменя едно или друго качество. Имайки пред себе си Безпределността и знаейки за този стремеж на качествата да се развиват или да отслабват, може волево съзнателно да се ръководи този процес. Няма нищо малко, което да не даде с времето от себе си голямо явление, ако волята го поддържа и му дава възможност да расте. Разбира се, плевелите се събират, когато те са израснали достатъчно, но все пак е по-добре да се сеят отбрани семена, сортирани и чисти, отделяйки плевелите от тях. Всяко действие може да се разглежда като поливане кълновете на

едно или друго качество или свойство: доброто - на доброто, лошото - на лошото. Няма безразлични явления. Анализът на процесите, ставащи вътре, е безусловно полезен. Трябва да се знае направлението на своите огънове: тъй като и те също се движат към бъдещето. Тъй като човекът е път: като тяло от други измерения, протегнато във времето от бездънното минало в безкрайното бъдеще в непрекъснат процес на развитие и разпад. Три потока текат непрекъснато през човека при това придвижване. Потокът на плътната материя, потокът на астралната материя и потокът на менталната материя или потокът на мислите, при което отработените частици от всеки поток се изхвърлят от неговия микрокосмос, изпълвайки със себе си пространството и отбелязвайки преминатия от него път. Сякаш огромни маси материя от всички планове текат през човешкия микрокосмос, изтънчвайки се и насищайки се с еманациите на неговата същност и носейки върху себе си следите на тези отпечатьци. Астралният план е претрупан с продукти на творческите усилия на човека или с техните отпадъци - отпадъците на вчерашния ден. В менталния свят, в света на творческата мисъл, вече се срещат шедьоври на истинското творчество, които не са отпадъци, а украшения на планетата. Милиарди хора продължават да творят, насищайки пространството с нови и нови форми на това творчество. Следата или рисунката, оставяна в пространството от всеки дух, се намира в пълно съответствие с неговата същност или духовно стъпало. Наистина Великите Духове Проявяват умение да изтъкават бисерна шарка на духа, но какви са криволиците на низшите съзнания! - трябва и за това да се помисли, а и за това какво се тъче в пространството от всеки двукрак. Невинаги изтъканото донася радост. Деянията на духа са неизтребими. Всичко оставя ярка и явна следа, всичко е отпечатано като на филм, всичко извършено съществува явно и стабилно. От миналото, изкристализирано в настоящето в аурата на човека, не можеш да се избяга. Опашката на миналите деяния виси върху аурата на извършилия ги. Затова проблемът за трансмутацията и за същността на постоянно протичащия в човека процес, представлява срочна неотложност, изискваща незабавно разрешаване. Решението е в това да се започне да се развива и усилва съзнателно всичко положително, като не се дават благоприятни условия за растеж на отрицателното и на тъмното. И тогава, изживявайки постепенно всичко тъмно в настоящето, в бъдещите векове може да се постигне победа над всичко, което не съответства на висшите стремежи на човека. Духът е вечен, качествата са временни и непостоянни, и способни да се подлагат на изменения. Колкото и здраво да се е вкоренило едно или друго нежелателно качество, то все пак може да се изживее, то може да бъде превзето с упорство, настойчивост или просто с изтощаване. По този дълъг път временността на качествата не може да се състезава с вечността на духа, когато неговата воля е насочена към тяхната трансмутация. Трябва да искате постоянно и постоянно да се стремите талантите, дадени при възплащаването в тялото, тоест натрупани в предишните животи, да се развият и умножат, стремейки се неотклонно да се изживеят израстъците на отрицателните качества. За ободряване може да се каже, че тези последните при ярко устремяване към Учителя на Светлината започват да отпадат сами по себе си, като свършено ненужни и изживени. Износените дрехи се хвърлят, а също и старите, отслужили своята служба вещи. Така също сами по себе си и безболезнено отпадат умъртвелите клетки на кожата. Така също отмират и изживените израстъци на духа, ако

огненият устрем към Светлината е достатъчно напрегнат. Затова Казвам: “Устремете се. Разтворете крила”. Издигайки се в небето напускате ниските, плътни, замърсени слоеве. И върху крилата няма да се отложи прах: всичко остава долу.

466. Веднъж при Учителя на Светлината дошъл човек и попитал: “Учителю, кажи ми, какво трябва да направя, за да се очистя от моята лошотия?” – “А какво правиш, за да отмиеш калта от тялото?” – “Отивам на брега на реката, събличам се и измивам тялото във водата”. – “Тогава по същия начин, – Отговорил Учителят, – свали от себе си всички дрехи, по-точно мръсните дрипи или израстъци, с които е обвито твоето съзнание и влез в полосата на Светлината, както си влизал с тялото си във водата на реката, и се измий в нея духом. Но дрипите хвърли и повече не ги обличай отново. Аз ще ти дам ново облекло за духа”. – “Но откъде да взема Светлина?” – попитал човекът. “Светлина ще има, – Отговорил Учителят, – ако я пожелаеш силно”. – “Учителю, Учителю на Светлината, аз се стремих към Светлината, но така и не я видях”. – “Явно лошо си гледал, ако не си видял. Гледай по-добре. Гледай!” И изведнъж дошлият видял, че Учителят сякаш Започнал да свети и се Обвил в Светлина, и Неговите Лъчи паднали върху човека и осветили всичко около него и него самия. И изведнъж той се почувствал така, сякаш вековна тежест, натискаща съзнанието, му се свалила от него и той станал свободен. “А сега върви! Върви, приятелю Мой, с мир”, – рекъл Учителят, – и кажи на хората, че искащият и търсещият Светлина я получава”.

467. (27 октомври). Безпределността е форма на изразяване същността на Космоса. Безпределният живот е изразен във всяка нейна форма. Формата е крайна, но е безкраен оживяващият я живот. Материята е вечна, но са временни нейните форми. Началото на всеки атом и енергиите, които го съставляват, потъва в бездънните дълбини на вечността и се губи в тях. Всичко е безпределно, безпределни сме и ние. След всяко явление в нас и извън нас идва друго събитие, което го изпреварва, след него - трето и така без край в безкрайната верига от причини и следствия. Но всичко е свързано с всичко с безбройни нишки на връзка, тъй като всичко е Едно. Няма явления, отделени от света... И човекът, дете на Безпределността, представлява наследник на всичко, което се намира в нея. Законът в Света Гласи: “Искащият получава”. Някога и някъде, но желаещият определен порядък на явленията дух някак и в някаква форма реализира своето желание. Енергиите на човешкия микрокосмос, устремени в пространството наоколо, като краищата на магнит притеглят към себе си от обкръжаващите сфери елементи, съзвучни на неговите устремени енергии и създават от тях желаните форми. Устремът е шурвал на кораба на духа, носещ се в Безпределността към Бъдещето. Чрез устрема човек се насочва в сферите към осъществяване същността на този устрем, към условията, съзвучни на този устрем. От безпределността на многообразните форми и условия духът извлича съзвучните и обогатява с тях своето съзнание. Кармата е изтъкана от миналите стремежи на човека, запечатани в неговата аура във вид на кристали от съответстващите им енергии. Сам си породител, сам си и жътвар и при това често забравящ за миналите посеви. Но когато е премината чертата, отделяща обикновения човек от човека, стъпил по пътя на живота, пред стъпилия се отварят безпределните възможности на магнитната мощ на огнените енергии на духа да черпи от Космическото пространство всичко,

към което се устремява духът. Съзнателното прилагане магнитната същност на устрема не е ограничено от нищо, освен от волята на този, който го прилага. Архатът е микрокосмос, всички енергии на който са насочени към една цел – безкрайното усъвършенстване на духа. Йерархията е като устои на мост в Безпределността, а Безпределността – като необятно поле на бъдещи находки. Безпределността е дом за духа на Архата, но неговата основа е Йерархията, тъй като без Йерархията духът ще се изгуби в безпределното пространство. Към какво да се устремим и как, и накъде, и кой ще укаже пътя, и кой ще помогне, и кой ще подкрепи? Решението на всичко е в Нас, в ръцете на Йерарха, на Водещия духа в Безпределността. Този път в Безпределността се Указва с формулата “Дерзай, чедо”. Но ако духът не знае към какво да дерзае, то как ще се запали дръзновението? Значи преди да се дерзае трябва да се знае какво иска духът. И Водещият Указва звездния път за дерзаене. Именно изправил се духом, осъзнал своята съдба, човек се вдъхновява към дерзаене. Търговците на духа се боят от провеждането на по-дълга линия и ограничават своите желания и своите блянове в пределите на един живот и в неговият житейски аспект, и в плътното благополучие, но търсачът на пространствени съкровища няма да се уплаши да хвърли своята мрежа в Безпределността, без да се ограничава във времето: тъй като цялата вечност му принадлежи и ще има богат улов. Тъй като това, което е невъзможно в даденото възплъщение, ще се окаже леко и възможно в новото или едно от следващите, или върху другите планове. Деца на огъня, дерзайте мощно, дерзайте даже към най-недостижимото, тъй като ще ви бъде Дадено по силата на Закона.

468. Към Безпределността вървим по Земята и земните дела са немаловажни. От тях се обуславя по-нататъшния път. Тъй като човекът е път, а всичко ставащо в него – условия по пътя. За да се плува успешно по житейското море кормилото трябва да бъде в твърди ръце. Вълните могат да залеят несигурното корабче и тогава Казваме: “Внимателно”. Но ходът не трябва да се губи или платното да се отслаби: вълните тутакси ще се нахвърлят яростно и управлението ще бъде изгубено. Кормилото не действа без ход – управлението става невъзможно. Каквото и да се случва, постъпателното движение на духа не трябва да се губи нито за миг. Ако някъде се е оказало незащитено място, то трябва да се укрепи. Безполезно е да се съкрушавате за допуснатата грешка, седейки на място. Тя трябва да бъде разбрана, за да не се повтаря повече. Но да се движите трябва и възможно по-бързо, отчитайки допуснатата непредпазливост. Бързае да се Отзовем на Зова, за задръжки и спирки няма време. Бързайте да достигнете на светло, бързайте, докато не е угаснала Светлината. Сега времето е особено благоприятно и възможностите са неизброими.

469. Подбери и съхрани грижливо всяко зрънце мисъл от Общуването. Ако не ти, то кой друг би направил това? На когото е дадено, от него и ще се иска. Желай силно да получаваши и пази полученото. Сред милионите най-близките приемници са малко. Ако знаеше колко са малко! Дръж апарата на духа и тялото в порядък и не ги разрушавай с необмислени действия. Добре е да се донесе Чашата неразплискана до Моя Ден. Всичко получено ще послужи на хората и те също да се доближат до Мен. Толкова различни съзнания - трябва да се запази за всички. И това, което не е предизвикало отзвук в един, ще застави друг да зазвучи ясно на

тона, близък на арфата на неговия дух. Затова пиши, без да се смущаваш. Други също пишат, без да щадят нито мастилото, нито хартията, но не с Мен. Тях, които не са Ме признали, ги очаква забрава. А ти пиши. Ще Задълбоча, ще Усиля и ще Умножа тези въздействия на Лъча. Но и от твоя страна е нужна асимилация. Организмът не привиква бързо към напреженията на вибрациите на Лъча, но привикнал вече не го забелязва. Неподготвеният организъм не би издържал и една десета част от това напрежение. Спомни си как започнахме с една дума, с една фраза. И ако за тези години достигнахме до цели послания, то какво ще бъде после? Трябва да наситим съзнанието на Моите за цяла Епоха. И трябва да се даде храна на духа в аспекта на новите достижения и новото разбиране на Световите на тази степен на съзнание, която ще бъде достигната в бъдещите векове. Мъдростта на вековете и Съкровено Знание трябва да се съчетаят с бъдещото състояние на нивото на съзнание на цялото човечество. Затова пиши, без да се смущаваш от нищо. Всяка нота ще засегне нечие съзнание или сърце и ще ги нахрани. Пиши.

470. (29 октомври). Спасителят е миналото, Мория е настоящето, Майтрейя – бъдещето. Така в Единната Велика Индивидуалност се съчетават три лика на времето, за да насочат духа към Безпределността. Кратките срокове, с които е ограничил себе си човекът, са отрязали от него бъдещето и са го лишили от крила. Може ли духът, съществуващ вечно, да бъде насилва вкаран в рамките на няколко години земно вегетиране върху кората на Планетата! Затова и хората се задъхват в създадените от техните ръце клетки, където те са затворили безвременния дух. И са поставили стража пред клетките, за да не се отскубне духът на свобода в пространствения живот и да не се освободи от всичките им хитроумни измислици. Надянали са вериги на свободната мисъл и вместо кладите на инквизицията са запалили кладите на черните огньове на невежеството и тъпотата, и продължават да стоят в клетките като папагали, повтаряйки чуждите думи без всякакво разбиране. Ако биха разбрали! Ако биха разбрали даже това, което имат! Но са глухи и слепи, както впрочем и преди две хиляди години. Но Ние ще Победим и тъпотата, и невежеството, и леността. Ако е необходимо ще Събудим с мълния заспалите сърца. Ще Дадем Светлина на Света, Светлината, отишла си от Света. В най-дълбоката тъмнина даже малката искрица светлина се вижда ярко. Така и вашата светлина, горяща пред хората в мрачините на живота силно противодейства на тъмнината. Вървете в Мое Име и с Него ще победите. Те се стараят да ви съкрушат. Но нима могат да се съкрушат тези, зад гърба на които е Майтрейя? Преизпълнете се със съзнанието за сила, тъй като Аз Съм с вас. Ще Позволя ли на тях, отиващите си от планетата да съкрушат Моите воини? Вървете смело, тъй като вървите под Знамето на Владичите. А дали сте много или малко, не е ли все едно. Нима силата е в количеството, ако Земята се възглавява от Единния! Воини Мои, сражайте се яростно за своето право да бъдете близо до Владиката. Мрежите на очевидността няма да ви оплетат, защото знаете Плана. И чуждите гласове няма да ви повикат в своя двор, защото знаете Учението на Сърцето, няма да се прелъстите от никого и от нищо, защото знаете пътя. Вървете твърдо, стъпвайки уверено, вървете до Моя Ден.

471. Всички апарати на бъдещето ще се привеждат в движение от огнената енергия на човека. Животът може да се посвети на нейното събиране. Изразходва се за дреболии и за празни неща, така се и събира – по трохици. Мълчанието е

събирач, думите – разхитител. Опасни са мислите-разхитители и поглъщачи на психическа енергия. Всяка мисъл е или събирач, или разхитител, от светлината или от тъмнината. Ценни са магнитно-събиращите мисли. Но какви са вашите? Магнитът на съзнанието е привличащ или отблъскващ. Човекът е магнит, действащ постоянно. Зарежда се от мисълта, като акумулатор - от електричеството. Трябва да можете да зареждате своя акумулатор). Всички мислят за физическото зареждане, но огненото изпускат от предвид. Общуването с Владиката е огнено зареждане на духа с Висша Енергия, – с Енергията на Светлината. Общуването прилича на огнено зареждане. Какво ще предпочетем пред Общуването? Общуването може да стане постоянно и непрекъснато, тъй като Лъчът е постоянно над вас.

472. Искаш доказателства? Моля. Ще чуеш неща, представляващи стъпало на прехода към Дните на Светлината. Няма противни явления. Всичко служи на Светлината.

473. Ти трябва да преразглеждаш машинациите на тъмните. Те отново се стараят. Не смеейки да се докоснат непосредствено, действат посредством някого или нещо. Забелязвай ги.

474. Време е вече да се разбере, че ако човек сам по себе си е нищо, то той получава своята сила от Висшите Съзнания. Низшите я разхищават. Тъмните са поглъщачи на сили. Оттук неизбежността от постоянната охрана на съкровищата от енергия от поглъщането ѝ от всички, които стоят по-ниско на стъпалата. Тя може да се дава, но е необходимо да се оградим от нецелесъобразното изразходване. Скрытият магнит и затвореният парен котел не я губят. Трябва вътрешно да се затвориш. Сдържаността е затваряне на магнита, а също равновесието и спокойствието, също и мълчаливостта и умението да владееш себе си. Всички сдържани чувства благоприятстват силно затварянето на магнита на духа. Утвърждаването на тези качества ще бъде най-действената самоохрана. Закопчавайте се с всички закопчалки, когато се докосвате до хората, тъй като не знаете кой е разхитител и кой – поглъщач. Слабите психически хора винаги живеят за сметка на силните. Законът за скачените съдове действа. От всяка емоция външно изразявайте само една част и то възможно най-малка. Най-добре е изобщо да не се изразяват никакви емоции. Можете да си представите себе си като лишен от астрално начало и все пак да си останете самия себе си. Опитайте се да направите опит, макар и за кратко: да не реагирате с нищо на нищо и никак. Вижте следствията и въздействието на такова състояние върху съзнанията на хората. Ще има изненади. Владиката управлява напълно своята мощ. Бъдете владимици на своята мощ.

475. (30 октомври). (Майката на Света). Космическото се противопоставя на личното и Бъдещето – на настоящето. Отричането от личното не е отказ, а вместиране на Висшата Триада и разширяване на съзнанието. Просто малкото се заменя с голямото. Личното съзнание се заменя със съзнанието на Индивидуалността в себе си, с безсмъртното огнено начало. Така също и Бъдещето, в което е всичко, заема мястото на настоящето с всички негови несъвършенства. Наричаме Бъдещето двигател на живота. Така е и в действителност. За какво да се събира огнено съкровище, ако го няма в настоящето? Но бъдещето, даже и най-далечното, ще даде импулс за това събиране когато е осъзнато, че бъдещето без натрупване е лишено от възможности. Явяването на Великите Индивидуалности е

от Космически порядък. От Тях се състои Венецът на Космическия Разум. Свързвайки себе си с една от Тях човек утвърждава себе си върху стъпалата на Стълбата на Яков, по която и може да се изкачва към Бъдещето. Йерархията и бъдещето са тясно свързани. Човек набелязва в бъдещето прообраза на това, какъв иска да стане. В бъдещето всичко е достижимо. Пътят на познания тайната на Бъдещето е ясен и определен. Набелязва се целта, а пътят към нея преминава през самия човек от настоящето нататък, където достижението става реалност. Зова в Моите Сфери, тъй като Моята Звезда е прообраз на вашите бъдещи достижения и нови форми на живот. Общувайки мислено с Мен влизате в сферите на Далечните Светове и далечната звезда става Водеща към Бъдещето. Зовът към Бъдещето е зов на Космоса. Да се освободиш от веригите на личното начало значи да се издигнеш на следващото стъпало на еволюцията. Личността за Индивидуалността е същото, което е пашкулът за пеперудата: от едното се ражда другото. От неподвижния пашкул – крилато същество, за което е достъпно пространството. Встъпвайки в Моите Сфери побеждавате пространството и времето и правите бъдещето настояще чрез осъзнаване на неговите възможности. Не се отделяйте от Моя Лъч. В Моите Лъчи Владиците Имат своето битие. В Лъчите Ние Сме единни. Моят Лъч, съзнателно приет в човешкия микрокосмос, го преобразява. Притегляне на Лъчите и поглъщането им от организма – трябва да се помисли за това. Но затова сърцето трябва да бъде отворено. Магнитът на сърцето е огромна сила – преодолява и пространството, и времето. На Моята Планета няма фабрики и заводи. Апаратите и машините се привеждат в движение от Космическата Енергия, акумулирана от човека и направлявана от човека чрез своя организъм. Огнената воля на Строителите и Създателите на Световите привежда тези Светове в движение и му придава сила. Много по-лесно е да се приведе в действие малкия апарат или машина. Така също, както и на вашата Земя, хората се различават по своите способности и по запаса от психическа енергия и също така тази разлика е огромна, но избрани работници, натрупали Съкровище от огнена енергия, могат вече да управляват Нашите апарати. Те се смятат за най-ценните хора на планетата. Ценността на всекиго е различна. Мощните енергии на човека са поставени в съзнателно Служене на Еволюцията на човечеството. Мисълта за подвиг може да даде сили в течение на цял живот да се върши този подвиг. Каква е силата и енергията на такава мисъл! Тя е огромна, тя е неизмерима като енергията на силата на зърното. В своето тяло човек прилага силата на мисълта, превръщайки мислената енергия в нервна и механична. В Нашите апарати се извършва същият този процес, но вече не в тялото на човека, а извън него. Апаратите се отличават с голяма сложност и тънкост и всъщност в някои свои части най-близко от всичко могат да се сравняват с живия организъм. Помислете за енергията на семето. За непресъхващата мощ на жизнения принцип даже в растенията или в низшите организми. Ако принципът е намерен, неговото прилагане става възможно. Синтетичната органична химия ще прокара пътя към някои възможности и при вас. Но да уловят и овладеят механически жизнения принцип на земните жители още не е дадено. Ала бъдещето сияе с необикновени възможности. В бъдещето се и устремявайте: в него е всичко.

476. (М.А.Й.). Ще навлизаме постепенно в кръга на Космическата работа. Оповестяването на набелязаните Планове трябва винаги да има място, за да се знае

направлението на Еволюцията и да се подготви съзнанието. Когато е известна целта, можеш да се движиш. Архатът може да се нарече събирач и трансформатор на Космически Знания. На Земята - за Земята. Кой иначе ще ги събере? Без синтез е невъзможно. Нека конвейерът от мисли на най-близките да служи също на това приношение. Задачата е: да се излезе в океана на пространството, за да се събират пространствени съкровища за предаването им на хората. Всичко, което оставяме след себе си, служи като свидетелство за това как се извършва тази трансформация. И наистина, човекът представлява трансформатор на Космически Енергии. Но трябва да се осъзнае своето значение. В този смисъл и трябва да се разбира посредничеството на избраните приемници. По-рано са смятали такива хора за посредници между Бога и хората. Но Бога “никой никога не е виждал”, а океанът на пространството е достъпен за чувствителното съзнание и висшата мисъл се носи над света. Дерзайте.

477. (Гуру). Процесът на събиране на огненото Съкровище е продължителен и постоянен и разбира се, най-добре е, ако е съзнателен. Всички действия, чувства и мисли на разрушителите на огнената мощ и нейните събирачи се разчленяват преди всичко в съзнанието. Разрушителите трябва щателно да се избягват, тъй като водят към разоряване. Така и гледайте на всичко ставащо вътре и вън. Като се осъзнае значението на Съкровището може да се разбере какво струва неговата загуба. Волята и натрупването на кристали на огъня са свързани тясно. Едното без другото не съществува. Това, което е вече събрано, се нуждае от охрана. Процесът е двустранен: и охрана, и натрупване. “Не давайте Съкровището на псетата...”, тъй като са много разхитителите на събраната мощ. Отначало ще опустошат, после ще стъпчат, после ще се нахвърлят върху вас и ще ви разкъсат. Стойте като неразграбена планина и бъдете като ковчеже, заключено с всичките седем ключалки. Даването не е разточителство, а обратно, натрупване и събиране. Разхищаването става при безконтролно разпиляване на силата. Излишното говорене, безпокойството, страховете, завистта, осъждането и всички останали отрицателни качества на духа са като пиявици, изсмукващи психическата енергия. Даже простата прибързаност и особено суетливост и суетливата възбуденост разхищават психическите сили. А може ли да предпочетеш нещо, каквото и да било, и да не отдадеш за това поне зрънце вековни натрупвания? Но хората отдават и обикновено тогава, когато езикът дърдори без мярка. Вече знаете, че словото се изрича или за осъждане, или за заслуга. За осъждане по-често, но за заслуга рядко. Даже и изказаното за заслуга все пак освобождава някаква частица енергия на духа. Бъдете внимателни с думите и здраво обмисляйте преди да изкажете думата. Съзнанията на болшинството приличат на пробито решето. Оттук са толкова болести сред разхитителите на своята огнена мощ. Но духом може да бъдеш силен даже тогава, когато тялото боледува и даже по-силен. Но и болестите могат да бъдат различни. Придобитите обикновено са резултат от изразходването на психическа енергия и при тях човек слабее духовно. Разбира се, процесът на натрупване е най-добре от всичко да става под непосредственото ръководство на Учителя и да се съчетава с възпитаване на волята. Но трябва да започнеш сам и Ръката за Помощ няма да се забави. Само малките деца биват водени за ръчичката. Този, който може да стои на собствените си крака, достига сам и тогава невидимите докосвания на Учителя лесно достигат до чувствителното съзнание.

478. (1 ноември). Сине Мой, Учителят няма да се Забави да отбележи всяко усилие на духа да се издигне още по-нагоре и в помощ ще Изпрати двойна в сравнение с приложената сила. Но първичното усилие трябва да приложиш сам. Силата на Лъча се привлича магнитно към всяко самопроизводно действие, водещо нагоре. Учителят грижливо Опазва зърната от енергията на тези усилия, за да не повехнат кълновете. Най-добре от всичко е да се устремите към трансмутация на своята природа заедно с Учителя. Съвместните усилия ще бъдат винаги плодотворни. Да бъдем заедно винаги и във всичко и да действаме заедно с обединена сила ще бъде гаранция за успех във всичко, което се извършва съвместно с Учителя на Светлината и в Негово Име.

479. Вярата спаси от хората, вярата помогна да се премине през теснините на живота.

480. (2 ноември). Думата е носител на енергия. Изпуснатата дума е като снаряд, зареден със взривно вещество, готов да се задейства. Тя лети към целта точно от снаряда и поражда в самия център. Думата и мисълта са неотделими. Думата е носител на мисълта, носител на чувството. Думата е носител на огън. Даже обикновеният човек може да опустоши себе си с неумерено словоизлияние, тъй като всеки влага в думата един или друг вид от своите енергии. Понякога човек е дотолкова препълнен с тези енергии, че силно се стреми да ги излее в думи. Обикновено човек говори при препълване на съзнанието с чувства или емоции от ярко личен характер. Пламването на емоции изисква изход навън в думи. Ако те се съдържат сурово, ще стане рязко натрупване на сили, което ще позволи по-късно да се изразходват те разумно, съдържано и внимателно, тоест под контрола на волята, а не неудържимо, както това би станало непременно, ако волята не се намеси. Всяка задържана от волята дума в момент на нагнетяване на сърдечни енергии, тоест на вълнения, емоции, безпокойства, досада, раздразнение и всички останали чувства, ще бъде акумулатор на огнена сила. Произнесената дума е винаги разточител на енергия, задържаната дума – събирач. Възможно е с думи да се опустоши своята съкровищница. Особено нужно и ценно е мълчанието, когато чувствата бушуват и напират навън в думи. Често в порив на негодуване човек се стреми да отговори на обиждащия с думи, забравяйки, че мълчанието е много пъти по-ефективно от думите и не думите, а мълчанието може да събере горещите въглени над темето на нанеслия раната. Съпротивата с думи прилича на внезапно затворена врата. Отворете вратата и просването на този, който се блъска в нея, е неизбежно. Нанеслият удар с дума очаква отговор, за да удари отново, но отговор няма, вместо отговор – мълчание – непонятно, необяснимо, необичайно, неочаквано. Обикновеното съзнание не издържа такъв шок и се подписва под своята несъстоятелност, тоест ярко и болезнено усеща своето поражение. И получилият удар умножава своята сила. Затова Казвам: “Не се противете на злото, тоест не реагирайте астрално на въздействията отстрани”. На нанеслия ви психически удар подложете другата буза, неотговаряйки на първия и вижте как ще се гърчи в припадък на объркване и безсилие злобното съзнание, ударило се в бронята на равновесието на духа. Злобните трябва да се учат, но не така, както учат обикновено хората. И не само злобните, но и всички, чиито астрал е разюздан. Да се премълчи трябва с умение. Пънят също е безмълвен, но не става по-силен от това. Нужно е напрегнато, съсредоточено мълчание и съдържаност на силата,

осъзнаваща себе си. Много излишно се говори. Количеството на изказани думи може без ущърб за работата да се съкрати няколко пъти. От такава икономия на думи ще се събере много енергия. Да мълчиш не означава да таиш в тишина злобни чувства, но мълчанието означава способност да се обуздае пламването на астрала и е показател за властта, утвърдена над своите чувства. Когато тя се е утвърдила, трябва да се помисли за това, че с думи може да се предаде всяка мисъл, всяко чувство, всяко настроение. Думите на човека, настроени в тон на униние носят със себе си униние. Но може да настроиш себе си във всеки тон и тогава изречената дума ще донесе в себе си същността на състоянието на съзнанието на говорещия. Думата може да бъде съвършено безстрастна, лишена от всякакво изражение или чувство. Тя може да бъде ярко емоционална или мощно огнена, наситена с отрова или пък животворна. Думата е оръжие на Светлината. Думата е оръжие на тъмните. Думата е форма, изпълнена със съдържанието, вложено в нея от волята. Думата може да даде крила или да бъде гвоздей в ковчега. Можете да се упражнявате в произнасяне на думите, влагайки в тях различни чувства и мисли или напротив, лишавайки ги от едно или друго съдържание. Може да се произнесе дума, лишена от всякакво чувство, от всякакво изражение. От думите може да се из земе изцяло астралното или личното начало. Както гениалният музикант извлича от своя инструмент всякакви звуци, така и този, който е овладял тайната на думите може да свири с думи върху арфата на човешкия дух. Когато Учителят на Светлината Беседва с ученика бъдете уверени, че всяка дума засяга нужната струна и звучи съкровено на нея. Нека огнената дума да бъде чук, биеш в пространството Камбаната на Светлината. Нека думата да бъде вестител, носещ щастие. Нека всяка да бъде изпълнена с мисъл и цел. Не са нужни безсмислени думи. Речта може да се разрежи с думи, както виното – с вода. Нека напитката, давана от вас на хората, да бъде огнена. Затова не говорете излишно, а също и ненужно. По-добре е да мълчиш, отколкото да опустошаваш безсмислено себе си с думи. Съзнателната съдържаност не само в думите, но и във всичко: във всички действия, жестове и движения ще бъде събирач на сила. Трябва да се осъзнае ценността на мълчанието и съдържаността. Много подвижници са били мълчаливци. Обетът за мълчание има най-дълбоко значение.

481. Страшно напрежение. Но всичко Ни е от полза. Не вярват, но чакат. Всички чакат. Можете да влезете в него, в Бъдещето, неопетнени. Ободрете съзнателно чакащите. Водещата Ръка е непреклонна. Планът на Владиците се изпълнява неотклонно в основите. Подробностите могат да бъдат подобни на шлаки. Проявете търпение пред Кулминацията. Идва щастие. Показвам беднотата на тъпоумните в неразбирането на бъдещето, което те творят сега със своите ръце, без да знаят сами това. Наистина, всички: и приятелите, и враговете служат на Великия План. Тъй като цялата верига от причини и следствия е видима за Нас, но не за тях. Гледайте над плътната очевидност. Умейте да придвижите факта в бъдещето, за да разберете неговото действително значение в настоящето. Изпълнители на Космическата Воля са всички и всичко. Даже ветровете са послушни - стихии са послушни. Мощта на Йерархията се подценява даже от знаещите. Кокошата очевидност закрива Величието на Плана. За кокошките е кокошарникът, а не върховете, от които се вижда надалеч. Те са за орлите. Живейте

с пулсацията на Плана на Владиците и влезте в него – така ще можете да разбирате бъдещето и да станете негов участник в живота.

482. Поражението на Сатаната, някога Велик Дух, служи като свидетелство за това, че даже такава гигантска воля е нищо пред мощта на Йерархията на Светлината. Той застана като преграда пред възможността за осъществяване на Великия План и беше унищожен. Ще бъде грешка да се смята, че някой или нещо може да спре неговото изпълнение. Препятстващите и противоборстващите му неизменно изпускат от от внимание другите пътища за осъществяване, невиджани от тях. И в същото това време, когато цялото тяхно внимание и енергия са съсредоточени в точката на противодействие, осъществяването на предуканото свободно върви по незабелязаното от враговете направление. Затова привържениците на тъмнината и защитниците на заминаващия свят търпят поражение неизменно във всичко. Както беше вече Казано, тяхната машина работи на празен ход, тоест напразно. И замислите, и хитрините им се рушат като картонени къщички едно след друго. Звездите дадоха на най-добрата страна най-добрата съдба и на кого е по силите да парализира мощта на Космическите Лъчи, тъчащи кармата на планетата и нейните народи. Силата на Лъчите, изковаващи еволюцията на Света, се съсредоточва в нови места и магнитно увелича в орбитата на техните прояви нови енергии и духовете, предназначени да изпълнят задачата на Космическата Воля. Строителите на Новия Свят се възплъщават в новата страна. Съчетанието на звездните Лъчи, Космическата Воля и волите на най-добрите представители на човечеството с Волите на Владиците създават тези условия на неизменност при осъществяването на Великия План, с които не е по силите да се борят обикновената човешка воля и тъмните, начело с още оставащите и засега все още неунищожени йерофантите на злото. Но техните дни са преброени. И дните за противодействие на Плана са преброени. То се е допускало по принципа на тактиката *Adversa*, за да може Новото да укрепи своите сили върху него и, укрепвайки, да смаже тъмното противоборство. Отсъденото ще се сбъдне навреме. Ако Гуру и Майката си отидоха, значи сроковете още не са настъпили. Но очите, отворени зорко, вече виждат това, което не се вижда от другите и чувствителното ухо вече чува ударите на камбаната, призоваваща воините на Светлината да се сплотят в преддверието на настъпващите явления и в разбирането на тяхната неотвратима неизбежност, тъй като времето бяга, приближавайки ги ускорено.

483. (4 ноември). Сине Мой, правилното решение е в това напрежението да не намалява, а също и противодействието на насрещните сили. И едното, и другото зависи от бързината на придвижване към Безпределността. В застоялото благо няма нито придвижване, нито бързина, нито напрежение. Обикнете пламенното напрежение. Напрежението е отделено с рязка черта от прибързаността, опънатостта на нервите и суетливостта. В състава на напрежението влизат елементите на спокойствието и равновесието. Напрегнати равновесие и спокойствие – така ще мислим. Трябва да се даде напрежение на спокойствието, напрежение на равновесието, напрежение на устрема и напрежение на скоростта на придвижване. Неравновесието в момент на напрежение ще бъде поглъщач на огнена сила, затова Утвърждавам напрегнатото спокойствие. Утвърждавам мощта на съдържаността, съдържаната мощ и обузданата енергия Агни в момент на крайно напрежение на силите. Доктрината на напрежението е практическо познаване на

условията на съществуване на съзнанието в огнените сфери. Подготовката се осъществява на Земята, в плътната материя. Не се бойте и не избягвайте напрежението, а го желайте. Нежеланието на състоянието на напрежение и стремежът то да се избегне се дължат изключително само на това, че обикновено при това се нарушава и равновесието, и това последното обстоятелство предизвиква и болезнената реакция на нервната система и усещането на опустошеност. Напрежението при условие на запазване на пълно спокойствие не дава това. Обратно, ще се усеща могъщ приток на сила. Обикнете пламенното напрежение - това е все същият този път на огъня. Всичко, което го нарушава, трябва да се отхвърли. Започнете с малките напрежения, поддържайки съзнанието в изискваните рамки на сдържаност и равновесие. Разбирането на това, че иначе няма да преминете, ще даде нужния импулс за утвърждаване на това качество. Колкото по-спокоен е капитанът на кораба по време на най-опасната буря, толкова по-уверено ще преведе той кораба и толкова по-успешна ще бъде борбата му със стихииите. Ако той се обърка и загуби спокойствие, корабът ще загине. Но това спокойствие ще бъде спокойствие на огромното напрежение. За да побеждавате стихииите се учете на изкуството да владеете себе си в минути на необичайно напрежение. Учението на Живота провъзгласява доктрината на напрежението. Осъзнайте нейното значение.

484. Тъпоумните са изровили яма за себе си. Престъпници. Престъпиха Моя Указ и затова ще заминат поради своето решение в <...>. Пътя към отсъденото застилат с победа и приятелите, и враговете. Но Ние бързо ще Пометем враговете. Всички токове на пространството са в помощ на приятелите и цялата им сила е срещу враговете. Радвайте се, деца. На вашата улица е празник. Той настъпва за вас, а не за тях, предалите Общото Благо.

485. (5 ноември). Напрежението, каквото и да е то, няма да износва нервите, ако контролът на волята е непрекъснат. Износва несдържаността. Спокойствието е концентрация на сила, даже по време на действие. И сдържаната сила расте в напрежението, акумулирайки се в нуклеус, но не се изразходва и не обезсилва този, който е утвърдил своята власт и контрол над нея. Проявата на изчерпаност не се допуска при никакви условия, също както и действията, предизвиквани от условностите или желанието на астрала да покаже лъжлив вид на духа. Няма понизително явление от това последното, тъй като се губи достойнството на духа и палячото изтъква своя лик на първо място, заслонявайки със себе си истинския лик на духа. Резултатът на такова унижение ще бъде винаги ущърб и загуба именно на това, заради което се е кълчил палячото. Умейте да пазите достойнството на духа при всякакви условия на живота. То е също сила, осъзнаваща себе си и неотстъпваща пред нищо, и неизгубваща себе си пред никакви въображаеми изисквания на момента. Ще опазим вашето достойнство при всички обстоятелства, стига само вие самите с властна ръка да наденете на палячото намордник. Ако знаехте колко огнена сила губите в моменти на срамна слабост, непредизвиквана от нищо, освен от страх, угодливост и желание не да бъдеш, а да изглеждаш. Разложете явлението на части и ще видите цялата му унижителна същност, когато със сведено чело и робска угодливост и ласкателство човек заменя достойнството на духа за съмнителните преимущества на човешкото мнение и благоразположение. „Не се надявайте на синовете човешки”. Вие имате един

Застъпник, Защитник, Грижовник и Охранител – Владиката. Какво можете да търсите унижено от хората? И къде са били тези, заради които унижавате себе си, когато ви заплашваше опасност или ви беше трудно, или бяхте сами в тежките изпитания? Униженото бърборене ще роди само презрение в тези, към които е насочено, а също и маниерниченето на палячото. С тях трябва да се приключи. Усмивката на слабостта смятайте за ущърб за духа. Домогването до нечие разположение или подмазването е падение. Говоренето на ласкателства е позор. Усмивката - гримаса на черепа – отстъпка пред лукавите ръце. Стига потъпкване на собствената сила с петата на собствената слабост, невежество и молителство. Нима може да се унижава героят или воинът на Светлината в гримасите на духа или припадъците на разюздания палячо? На неговите прояви трябва да се постави край. С него в себе си трябва да бъдете безпощадни, сурови и решителни. Той няма оправдание за своите действия. Явлението, унищожавашо достойнството на духа, трябва да бъде изтръгнато от корен без най-малко забавяне или жалост. Ущърбът е твърде голям. Можете ли да уважавате или почитате човека, който упорито се унижава пред очите ви? И какви сте вие в собствените си очи в моменти на такова падение? Тъй като, ако вие самите не уважавате себе си, то какво може да искате от хората? И как да Поръчам нещо на този, който не е запазил достойнството на духа? И как новодошлите ще гледат на унизилия своя дух? И кой ще се доближи до изгубилия силата на своя магнит в угаждане на палячото? Достатъчно невежество. Край на позора.

486. Усещането е вярно: антагонистичните токове все по-често и по-често започват да се сменят с благоприятни токове. С течение на времето те ще се прекратят съвсем. От тях зависи и здравето, и състоянието на духа, и общото положение на нещата в света. Тъмнината във всичките си видове отива към регрес. Прогресията в ускоряването на нейното заминаване ще се усилва неизменно. Големите промени са близки. А тъй като те стават в съзнанието на масите, то контролът на външните въздействия от страна на хората е невъзможен. Тече пробуждане на сърцата във всепланетен мащаб. И някой върви напред с цяла страна. И чувствителното сърце се преизпълва с пространствена радост. Забележете тези тънки усещания на сърцето: те са като сеизмограф за общото състояние на съзнанието на човечеството. Новото време настъпва и неговият път се отбелязва от сърцето. Посрещнете го радостно, тъй като това е зората на новия живот. Дайте на радостта в сърцето свободно да звучи - усещате истината. Подгответе вашата улица за Празника на Духа. Бъдещето е светло и близко.

487. (6 ноември). Великата Индивидуалност, възплъщавайки се на Земята в различни епохи се Облича в различни облека и Носи различни Имена. На всяко възплъщение съответства свое Име. И само най-близките знаят, че Същността е една. Знаят, защото обикновено съпровождат земния път на Великия Дух. За утвърждаване на поредната Мисия са нужни най-близки свидетели, за да могат хората чрез тяхното посредничество да видят това, което сами не биха видели. Знаещите и виждащите помагат на слепите и глухите да видят Светлината. Земните жители са глухи и слепи за разбиране на Тайната. По същия начин и бъдещият Владика Майтрея се нуждае от огнени провъзвестители, можещи да обяснят величието на Пришествието и неговото значение за човешките съдби. Пришествието се извършва на прехода на двете Юги: заминаващата си Кали и

настъпващата Сатия. Идващият Владика трябва да Насити за цяла Юга съзнанието на човечеството с Новия Завет на Живота. Настъпващият Век на Огъня се нуждае от Огнено Учение, което ще служи като храна за бъдещите хилядолетия. Учението на Живота, давано от Владиката, е сложно и на места необичайно трудно за разбиране, тъй като е разчетено не за настоящото, а за бъдещото стъпало на развитие на човешкото съзнание. Учението на Христа е просто, но кой е достигнал неговите дълбочини? Учението на Владиката Майтрейя, бидейки продължение на Учението на Христа и негова следваща степен, извежда човечеството в Космическия простор и в разбиране на вечността, вечния живот и Царството Божие. Внася нова струя жизнена правда, реално достижима и на Земята, и в Световите. Утвърждавайки жизнената реалност на евангелските Истини, то разширява пределите на човешките възможности и недостижимото по-рано и изглеждащо неосъществимо и далечно от живота прави реално и близко. То утвърждава, че всичко е достижимо и че човекът - носител на огнена мощ се явява сънаследник на неизчерпаемите Космически съкровища и че му е Дадена власт над материята. Учението на Владиката Майтрейя ще се утвърждава сред обновеното човечество в съюз с науката, изкуството и очистените от вековната смет велики религии на света. Наистина Новата Ера настъпва, освобождавайки човечеството от всички видове духовно робство и от всички видове робство въобще. Човекът ще навлезе в Новата Огнена Епоха свободен от оковите на миналото. Най-близките ще направят Светлината на новото Учение достъпна за хората. Тяхната мисия е велика. Кой, ако не те ще помогне на хората да дойдат при Владиката и ще укаже на хората пътя, по който самите те са преминали; къде са те, можещите да направят това? Те са толкова малко! Но Лъчът на Владиката е над тях и Ръката Му - над всеки от тях. Вие, виждащите Светлината в тъмнината преди разсъмване, благо на вас, носещи светлина на хората! Сега тя е видна за немного, но ще стане видна за множеството, когато Часовникът на Вечното време забие. Благо на вас, невиделите, но повярвали в Часа на Великото Пришествие. Благо на вас, чакащите, но намиращи се във велико Служене на Владиката. Вашият път е труден, тъй като е тъмно, но е отбелязан с достижение. Когато Великото време настъпи, той изведнъж ще се окаже много плодотворен. Така Учителят Напътства вървящите към Него в преддверието на настъпващия Час.

488. Стихиите са статични. Стихиите са инертни. Стихиите се подчиняват на съзнателната воля. Стихиите се подчиняват напълно на енергиите на човешкия микрокосмос, даже несъзнателно приведени в движение от волята. Волята е върховният управител на стихиите на земята, водата, въздуха и огъня. Всичките четири стихии се съдържат в човешкия организъм в различни съчетания. В моменти на пълно равновесие човекът ги управлява властно. Равновесието дава власт над тях. Затова равновесието е сила, спокойствието е сила, съдържаността е сила. Всичко, което е овладял човекът в своя микрокосмос представлява сила и му дава власт да управлява същите тези енергии и извън своя микрокосмос. Утвърдете властта над себе си, за да я проявите над природата. Упражнявайте непрестанно и постоянно своята воля в нейната способност да подчинява на себе си всичко ставащо в сферата на собствения микрокосмос. Това овладяване на своите енергии има огромно значение. То води към чудесната мечта на човечеството – властта над Света. Малките преодолявания на стихийните явления в себе си имат огромни

следствия. На пръв поглед какво значение има контролът над движенията, жестовете и особено над так наречените нервни движения и всички други техни видове. Но нали всяко движение в организма е огнено. Обуздавайки движенията, човек обуздава огнените импулси и течението на токовете на огъня и с това незабележимо за себе си овладява огнената стихия и се приучва да я контролира чрез волята. Всичко ставащо в човешкия организъм така или иначе е свързано със стихииите. Сърдечната недостатъчност (Воднянка). Помислете за същността на тази болест. Възпалителните процеси. Туберкулозата. Треската. Температурата. Даже процесът на дишане е огнен. Властта над своя микрокосмос довежда до властта извън нас, над Макрокосмоса на Планетата и по-нагоре. Царственият път на Агни Йога е път на овладяване на висшата стихия на огъня, на която се подчиняват останалите три стихии: на земята, на водата и на въздуха. Трите тела: земното, астралното и менталното. Замислете се по-дълбоко.

489. (7 ноември). Събитията се надигат като океанска вълна. Те се предизвикват от гигантския прилив на Космически енергии. И човешкият организъм, като приемник на тези енергии, реагира определено на тях. Възможно ли е човекът, дете на звездите, събирач на кристални отлагания на звездни лъчи в течение на безчислени хилядолетия да не реагира на това, от което е изтъкано неговото звездно тяло, на това, от което е изграден той и което неговият организъм поглъща постоянно? А неговото тяло на Светлината – нима то е от Земята? Кое то е от Земята ще отиде в земята, но небесният човек – към звездите. Неговата родина е Космическото пространство, царството на Лъчите, царството на звездните вибрации. Шарките на еволюиите на планетите се рисуват от звездните Лъчи и се определят от тях. Къде е Вавилон, къде е Египет, къде е древна Елада, къде са другите, някога наситени с живот центрове на култури и цивилизации? Възникнали са и са пламтели, магнитно въртейки около себе си народите, после са угасвали, за да пламнат отново някъде, но вече на друго място. Центърът на средоточие на културата за определено време, период или епоха се определя от съчетанието на звездните лъчи. И хората се подчиняват на повелите на звездите. Сега силата на тези Лъчи е насочена към Новата Страна, новото огнище на култура. И подчинявайки се на решението на Космическата Воля Страната процъфтява мощно. На нея е отсъдено велико бъдеще, на нея е отсъдено да стане водеща и първа от най-добрите. Ще бъде водеща във всички области: на науката, на изкуствата, на литературата, на философията, на религията и в сферата на приложните знания, изобретения и механични усъвършенствания. Тя ще достигне и ще надмине, но нея няма кой да я догони, тъй като Водещ е Владиката. След материалния разцвет и подем ще последва духовен. Народите ще се преклонят пред нейната Светлина. Ние Виждаме и Знаем това сияйно бъдеще. Придвижването към него ще тръгне стремително. Отделните хора не са препятствия за решението на Владиците и сложността на условията не е задръжка. Задръжка може да има в едно: в готовността на сърцата и съзнанията. Те трябва да съответстват на величието на Плана. И сега Хлопаме в сърцата, за да ги пробудим и подготвим за бъдещето. Когато сърцата започнат да светят с вътрешните огънове, устремявайки се към Единното Сърце, времето на заповяданата приказка ще настъпи и ще се въплъти в живота. Така Каза Владиката на гребена на събитията, тъй като Вижда и Знае.

490. (Гуру). Ученикът, нарушаващ правилата за следване на Учителя, представлява печално явление. В името на какво го прави? Заради съмнителното удоволствие на минутното облагодетелстване? Заради отстъпка пред грубите желания? Ако той знаеше колко губи по време на това жалко състояние! Изтънченият организъм болезнено и остро реагира на отравянето на цялата система с отрови. И нервите страдат. И краткото опиянение не дава нито радост, нито щастие, лишавайки в същото време от всякакви нови възможности. Трябва накрая да се разбере, че някои неща са свършено недопустими на даденото стъпало на напредък. Всеки знае кога се е спял, тъй като съдията е вътре. Не някой друг, а сам си и съдия, и решаващ, сам извършваш грешките и сам осъждаш себе си. Сам си владика на своята мощ и сам си неин разточител - свободен и сам над себе си. И няма съдещи. На това стъпало на свобода отговорността е огромна за всяка грешка: отговорност пред себе си, пред своето висше, разпъвано от собственото невежество „Аз”, отговорност за хората и за Земята. Всеки дух определя своята висота по степента на осъзнаване на отговорността. Нека съдът на висшето „Аз” над низшите обвивки бъде строг и нелицеприятен. Нека той да бъде всекидневен. Апотеоз на тъмнината и невежеството е бил зверският рев „разпни Го”. Апотеоз на мъдростта ще бъде заветът „разпни себе си”, без жал, снизхождение или пощада, „себе си, себе си и само себе си”.

491. (8 ноември). Давам Указание за най-близките дни: 1) да се приведе съзнанието в порядък; 2) изпълнете се с Моето Дело; 3) неочакваността да се посрещне с очакване; 4) да се усили равновесието. Моите воини бързат от четирите краища на Света.

492. Приятелю Мой, преизпълни се с желязна решимост да проявяваш в себе си тези качества на духа, значението на които е осъзнато достатъчно дълбоко, но за прилагането им в живота досега не са достигали сили. Сили трябва да се намерят. Да знаеш и да не приложиш – къде има по-лоша несъизмеримост! Какво пречи да застанеш по-близо? Прилагането на осъзнатото е път за приближаване към Владиката. Аз Искам да застанеш още по-близо. Но задръжката е само в това, че дрипите пречат. Те са износени и вече не са по мярка. И новите дрехи на Светлината са вече готови. Какво те застава да се държиш за това, което вече не е нужно? Всекидневните изпитания показват всички петна върху светлата аура. Всяка отстъпка на вехтия човек в себе си е поражение. Всяко пламване на астрала – признаване на своята слабост. Къде да се намерят тези думи, които биха дали сила упорито да се преодолява своята неуправляема, своеволна и неистова низша обвивка? Скалата на качествата се дава, за да се обуздае тя от всички страни, във всички прояви. Всяко обуздаване на нейна проява е сила, събрана като силата на парата, съдържана от стените на котела. Котелът може да действа само под налягане на събраната в него сила на парата. Силата на психическата енергия се събира чрез съдържане на безконтролните импулси и движения във всички обвивки. Огненото напрежение на Владиците се осъществява на границата на взрива, когато и най-малкото неравновесие заплашва с катастрофа. И ако за Нас, Победилите себе си, равновесието е толкова необходимо, то колко нужно е то на вас. Ако бихте видели разрушението в пространството, което се предизвиква от всяко ваше неравновесие, наистина бихте се ужасили. Ако падналото от крилото на птицата перо гърми с ехото си в пространството, то в какво ще резонират пламванията на астрала на

далечните разстояния. В ефира се носят вълните от енергии на благословията или проклятието, на светлината и тъмнината. Породители на какво се явявате вие, присъединилите се към Знамето на Светлината? Отговорността на човека пред пространството е огромна, тъй като в него се отбелязва всичко, което излиза от същността на човека: всеки жест, всеки поглед, всяка мисъл, всяко чувство, всеки импулс, всяко негово състояние и на всичките негови тела. Затова и се Указва сдържаност. Енергиите изливащи се от микрокосмоса на човека в пространството предизвикват към себе си реакции на стихии и обратният удар е неизбежен. Това е първото условие. Второто е: излъчваната сила е целесъобразно да се задържа при себе си, за да се натрупва и умножава кристалът на психическата енергия. Трето: да се изразходва може само това, което е събрано. Процесът на събиране е жизнено необходим, когато е достигната степен на пространствена отговорност. Тези, които са глухи и слепи, са безотговорни, макар че и те трябва да платят тежко, но зрящият е отговорен особено. Поради егоизъм не смятате ли, че всичко ставащо с вас и вътре във вас се ограничава до вас? „Аз не съм пазач на моя брат“, – така разсъждава невежеството. Но знаещият своя път към Владиката се явява стоок страж, отговорен за чистотата на пространството. И всеки затъмнил съзнанието на брата е отговорен също. Чрез овладяване на себе си се достига това, което поради своята неопитност хората искат да възложат на другия. И вместо това да се насочва силата на въздействие към хората, нарушаващи равновесието на вашия дух, тя трябва да се насочи към себе си, тъй като неизживените и непреодолени вътре в себе си свойства задължават да ги търсиш извън себе си и да ги намираш в тези хора, които още не са ги изживели в себе си, тъй като само гредата в собственото око налага да се види клечката в окото на брата.

493. Ако не обуздаеш себе си няма да Изпратя нови енергии в Лъча, тъй като ще те разкъсат и няма да послужат за благо. Затова Казвам: без ярко утвърждаване на равновесието, спокойствието и сдържаността по-нататъшният напредък към огнената цел за реализация на могъществото на духа няма да бъде възможен. Осъзнай даваната възможност. Времето е особено благоприятно. Огнената мощ може да бъде или разрушителна, или съзидателна. За тези, които не могат да управляват себе си, е пояждащ огън. Човекът трябва да се превърне във владика на огнената мощ. Въздействието на Лъча се усилва според овладяването на неговите енергии, което е показател за растяща сила. Учителят променя характера, рода и степеня на тези въздействия в съответствие с растежа на волята и подготвеността на организма. Учете се да владеете себе си: в това е тайната на могъществото на духа. Има Лъчи с особено съкровено значение. Малцина могат да ги приемат.

494. (9 ноември). Приятели, не да се види явлението е нужно, тъй като то не казва нищо на окото, но да се усети неговата вътрешна същност, скрита под покривалата на видимостта. Затова слушайте сърцето, то усеща правилно. Мозъкът назначава сроковете и тълкува всичко в угода на своето желание, но сърцето определя безпогрешно душата на явленията и събитията, ако е изтънчено. Съзнанието може да крачи по върховете, а сърцето – по чувствознанието и прозренията в света на бъдещето, още неспуснал се в плътни форми. Ясновидците и пророците са живели в това огнено бъдеще, знаейки неговата нерушима действителност и със съзнанието за това бъдеще са движели еволюцията на

човечеството. Не самоизмама, не илюзия, а неизменно знание на това, което е съдено да бъде. И да знае може само сърцето, докоснало се до огъня и станало огнено. И то знае тогава, когато наоколо никой не знае и собственият мозък протестира и не се съгласява с огнената неизбежност. Затова това знание се нарича съкровено. Дава се на малцина, можещи да вместят. Всички Велики Учения и Религии не са нищо друго, освен тези огнени прообрази на Бъдещето, отпечатани в сърцето и указващи пътя към него. Всички те наричат човека чаша изпълнена с огнена напитка, непресъхваща по своята сила. Пийте от нея всички, които сте готови на подвиг. Изграждаме Великия Храм на Бъдещето. Ти, който желаеш да посветиш себе си на служене в него, влез смело. Този Храм е вечен и неговото съграждане е вечно, тъй като той трябва да обхване със себе си Безпределността и да я вмести в себе си. И в него има място за всички. Стига за всички. Отказ няма за никого, даже за незнаещите, тъй като всички, които влязат, ще знаят. Ние Създаваме, а вие, знаещите, сте Наши помощници. Но Храмът е за всички и всеки дошъл трябва да се посрещне с внимание и да му се даде това, от което се нуждае неговият дух. Бъдете в готовност невидимо и в духа да насищате глада на жадуващите Светлина сърца по нишките на пространството, протегнати към вас отвсякъде. Бъдете подобни на Слънцето, даващо светлина и топлина на хората, тъй като не знаете къде и кога, и на кого ще окажете магнитно-пространствена помощ в духа - в тишината на нощта ли или в суетата на деня, известно или неизвестно за самите себе си. Бъдете като Слънцето.

495. Поведението пред Лика на пространството е съдба само на този, който знае. Няма нищо тайно, което да не стане веднага явно пред Лика на пространството.

496. (10 ноември). Ще Дадем Указ своевременно. Скъпи Мои, долетете до щастието. Свидетелство ще бъде изобилието от мисли, посрещащи вървящите. Искам да те Видя вървящ напрегнато към Мен с цялото свое същество и във всички обвивки. Тежестите на Земята са като противотежест на подемен кран: колкото са по-големи, толкова повече знание за външното ще вдигнеш ти. Но трябва да бъде здрава опората и оста, върху която се държат двата полюса и стълбът на основата на духа. И колелата на спиралата около него с едната страна да са потопени в Земята, с другата - в Надземните сфери, подобно на Земята, обърната ту към Слънцето, ту към сянката. Кранът работи при условие на правилно уравновесяване на противотеглото. Таванът на съзнанието се уравновесява с плътността на земното обкръжение и обременяването на духа с обстоятелствата. Иначе ще има пълна откъснатост от живота, тоест непрактичност и отсъствие на приспособимост на съзнанието – качества толкова нужни за война на духа. Смятат, че може и без Земята, но даже на самолета, за да излети, е нужна площадка на земята. Без Земята не може. Това е отправната точка за транскосмически полети на духа. Обичайте Земята не сама по себе си, а като неизбежно и нужно стъпало за възход на духа. Даже своето временно жилище украсявате и правите удобно, толкова повече Земята, която е космически дом и прибежище на духа за дългия етап на плътно съществуване по пътя към Безпределността. Нашата грижа е за украсяване на земния дом. За добри кълнове нивата трябва да се подготви добре. Гледайте там, където върви подготовка и украсяване на земната твърд. Нашата Воля е хората да проявяват своята грижа за земния дом. А принесените жертви и труд ще послужат

от голяма полза на същите тези труженици, за да се издигнат заедно със Земята на следващото стъпало. Без труд и усилия и жертвена работа за света нищо не може да се достигне. Трудете се и вие, виждайки в общото направление на работите Ръката на Владиката, водеща към Светлината. Работниците не познават цялата сложност, смисъл и значение на тези работи, които ще се извършват между стените на издиганото от тях здание, да кажем на институт за стратосферни полети и изследвания на космическите лъчи. Но институтът е нужен. Пренесете нещо планирано сега в бъдещето и ще оцените неговата полезност. Новият Свят с бързи крачки върви към Бъдещето. Погледнете. Старото няма да го настигне. Крилата на възможностите са отрязани за стария свят. С всяка изминала година това разминаване ще се проявява все по-рязко и по-рязко. Почвата на Новия Свят е подготвена най-добре и с познаване на делото. У стария тя изсъхва. Най-значителните открития в областта на знанието ще станат в Новата Страна. Науката на стария свят ще бъде принудена да се преклони пред новата. За разбиране на ставащото е нужен синтез, иначе всичко не може да се обхване, а главното, няма да се разбере значението на важните подробности. Неразбирането ще породи враждебност и противодействие на нещо, може би много нужно и полезно за прилагане в живота на Великия План.

497. За разбиране на живота трябва да се разширят неговите предели до космически размери. Космическото разбиране ще намери място за всичко, даже за малката тревичка, ще намери място за всяко явление както горе, така и долу. Искам да разруша всички ограничения, пречещи да се мисли свободно. Мисълта трябва да бъде свободна. Да се освободи мисълта не е просто. Дори в Минутите на Общуване тя трябва да бъде свободна от обичайните земни мисли. Освободената мисъл ще разшири хоризонта на знанието и ще укаже пътя за полет на творческото въображение. Печално е когато мисълта се блъска в старото благо, обвинявана от тинята на застоя. Разрушете преградите и мисълта ще се задвижи. За разкрепостяване на мисълта е необходимо разрушаване на стария свят. Старият свят трябва да бъде разрушен в съзнанието. Новото, новото, новото. Новото за Новия Свят. Нови пътища и ново стъпало на еволюцията. Старият свят ще куца на опашката, едва успявайки да събира трохите от масата на Новия Свят. Да се влачиш на опашката е печална участ, но кой я е подготвил? Все по-рязка и по-рязка ще бъде границата между зараждащия се и отиващия си светове и ще има присъединили се към първия и ярки поддръжници на втория. Границата ще бъде граница между Светлината и тъмнината. Тя вече е прокарана от край до край в човешките съзнания. Трябва да се присъединиш към едното или другото, за колебание вече няма място, ако съзнанието иска да се движи напред. Последното разделение и последният отбор ще засегнат и тази сфера и трябва да бъде направен избор във всичко докрай. Погледнете изчерпаността на стария свят във всичко и неизчерпаемите възможности на Новия. И нека благополучието да не бъде вашия критерий. Сред опиянението на благополучието не се е родило нищо, което да е от Светлината. Обърнете се с лице натам, където в трудностите на новите условия се е родил и укрепва Новият Свят. С Моята Ръка Водя Новия Свят към крайна победа. На тези, които предпочитат стария свят, ще Кажа: с него и ще си останете, а Новият ще се понесе напред върху крилата на надземната свобода. Всички токове на пространството са за него, дръзналия към далечните звезди.

498. Поляризация на съзнанието. Формулата: „Този ще победи всичко, който самия себе си съумее да победи” в своята основа има необходимата поляризация на активно действащото съзнание, силата на което е насочена не към преодоляване на външните условия и за борба с тях, а за неутрализация на техните енергии чрез правилна поляризация на магнита на своя дух. Великото Действие се твори в тишината на мълчанието и без думи. И мощта на огнените енергии на правилно поляризираното съзнание твори невидимо и беззвучно това, което не е по силите на външната активност. Беснеенето на чуждия астрал може да се посрещне със собствен взрив. В хората, навлезли в неистов сблъсък, виждате апотеоз на външно изразените енергии на астрала. Но ако бесният взрив се посрещне с пълно спокойствие, поляризирайки съответно своето съзнание, бясното пламване на астрала ще погасне безсилно и ще помръкне, бидейки неутрализирано от същността на противоположната сила. Този принцип може да се разпространи върху всички човешки действия и всички явления в живота. Ходенето по огън и вода и издигането във въздуха зависят от съответната поляризация на съзнанието. Процесът е сложен и нелек. Но да се пристъпи към овладяването им може дори още днес. Богата храна и възможност за придобиване на опит дават хората, постоянно стремящи се да нарушават равновесието на духа във всички, с които те влизат в съприкосновение, да го нарушат със своите емоции, настроения, преживявания и неуравновесености. На всички тях може да се въздейства мощно без да се засяга никой, не влизайки с никого нито в спор, нито в пререкание, нито в разговори, а просто поляризирайки собственото съзнание на нужната вълна твърдо, силно и непоколебимо и напълно без да се съобразявате с нищо. Резултатът ще бъде поразителен. Процесът протича в пълно мълчание. Може даже да се говори, но за свършено различни неща, извършвайки мълчаливо вътре в себе си процеса на поляризация на съзнанието. Смятам за излишни думите на убеждение и всякакви опити словесно да се влияе. Излъчванията на своята аура се пренастройват в нужния ключ. Нейният магнит започва да звучи в строй, напълно противоположен на настройката на антагониста. Резултатите ще се отразят веднага. Няма нищо по-погрешно от това да позволиш на себе си да зазвучиш в нотата на настройка на антагониста: като слепеца, водещ слепеца – и двамата ще се окажат в ямата на тъмните чувства, властно овладели и двамата. Към властта над хората, към властта над света, към властта над всяка плът човек достига чрез себе си, овладявайки себе си до съвършенство. Изкуството да владееш себе си е начало на могъществото на духа. В овладяването на равновесието на духа е скрита Тайната на властта над материята. Равновесието е и състояние на овладяване на светещата материя или енергиите на своя микрокосмос. Чрез умението да се ползвате по своя воля от поляризацията на собственото съзнание идва изкуството да се неутрализира всяко психическо състояние в обкръжаващите хора и властта над себе си, а после и над света. Аз Победих Света, но първо побеждавайки Себе Си. Към тази победа Зова Аз усещашите Тайната.

(„Искайте и ще ви се даде”, – този запис е направен по моя молба и с обръщение към Учителя да даде нещо рязко различаващо се от предидущите записи, даже думата “тайна” беше в мислите).

499. (11 ноември). Да се върви към Мен с налягане на всички енергии на своя микрокосмос значи цялата работа да се върши в Мое Име, всички дела, всички

постъпки и с Мен да са всички мисли. Това и ще бъде единорогът на устрема, когато всичко, заради което е възпътен човек на Земята, се посвещава на Владиката. Тогава пътят ще бъде стремителен. Вървящ спешно – така Наричаме Ние вървящия към Светлината Архат. Когато изгубиш всичко и бъдеш лишен от всичко, когато те оставят приятелите и останеш самотен, ще остане само Владиката, който никога няма да остави. Затова можеш спокойно да се опреш на Владиката. Затова Владиката е неизменен и над всичко, над временността на човешките привързаности и разположения, и всички останали лични чувства и настроения. Смятайте Владиката за Скала на непоколебимостта. И знайте, че ако хората могат да изменят и близките даже да предадат, то Владиката никога няма да измени и никога няма да предаде и ще пребъде като най-верен Приятел, Баща и Застъпник, и Проявяващ грижа непрестанно. От неверността на плътните условия и обкръжението може да се обърнете към неизменността на Владиката. Нима може Неговата Близост да се замени с някого или с нещо! Нима може да се предпочете временността на човешките чувства или на човешкото разположение пред постоянството на Общуването? Но устоялият в Мен ще бъде победител във всичко в живота, тъй като ще бъде силен и с Моята Сила ще усили своя магнит. Силата на огъня е мощно притегателна. С нея ще удържиш приятелите и враговете. Враговете са нужни както тъмните сенки в картината, за да се открие по-ярко нейният смисъл. Един, но непоколебимо утвърдил се върху Мен воин, е по-силен от колебаещата се войска, тъй като силата на духа е несъизмерима със силата на плътта. Зная примери, когато безусловно верният, безусловно преданият и безусловно утвърдилият се в Мен е струвал колкото хиляди, и даже цели народи, отклонили се от Мен и забравили за Мен, тъй като е имал силата да доведе тях, забравилите за Мен, отново при Мен. Зная примери... Ще намериш всичко в Мен и с Моята Сила ще удържиш и приятелите, и любимите. В Мен ти ще придобиеш сила, непознаваща поражението. И съхранявайки светлината на утрото в сърцето си в сумрачната пустиня на живота, ще преминеш с Мен докрай като мощен победител. Не смятай за свой ущърб да се сражаваш с тъмнината. Нанесените рани и ударите, получени заради Мен, ще бъдат заслуга; а тяхната отрова ще оцвети аурата с нови огньове. Така на Светлината ще послужат и приятелите, и враговете, тъй като ти си с Мен.

500. Смятам за нужно да Укажа неправилното разбиране на проявата на поляризацията. Ако на раздражението се отговори с раздражение, това означава подобното да се усили с подобно. Черните огньове предизвикват черни огньове. Подобното се неутрализира с противоположно. Черният огън се гаси със светлия Агни. Овлабяването на своите огньове и умението да се управлява пламъкът подчинява на своите огньове огньовете на антагониста. Извършва се битка на огньовете. Явлението поляризация не е явление на пасивност, а обратно – крайно напрежение на пламъка. Тишината и мълчанието означават безсловесна битка на огньовете, а не отсъствие на активност. Нека тази ярка активност да не се вижда на повърхността на явлението. Огненото непротивене на злото е ярко напрегнато противодействие на мощно горящите огньове. Мощта се проявява със силата на спокойствието, сдържаността и равновесието, унищожаваща енергията на черните огньове със силата на светлия Агни. Да не се реагира на нападката значи да не се реагира външно, когато цялата вътрешна същност се напруга в противодействие.

Отсъствието на видима реакция на предизвикателството на антагониста се обуславя от яркото противодействие на вътрешните огньове при пълно спокойствие на обвивките. Спокойствието е крайно напрежение на равногорящия пламък. Реакция на равновесието или реакция на огньовете на равновесието - така Наричаме тази ответна реакция на тъмното въздействие. Противете се на злото. Борете се със злото, борете се чрез мощта на пламъка.

501. (12 ноември). Слушай песента на духа: “Над високите планини, над снежните върхове се извисява Кула. На Земята няма други по-високи от нея човешки постройките. В тази Кула, самотно стояща, очаква приют, топлина за уморения пътник от студа на далечния... и труден път. Ти помни за далечната и планинска Кула, изкачвайки се по стръмнините. Нека опасността от срутвания и зиналата бездънна бездна изпълнят смелото ти сърце с радост от боя, борбата и победата над силата на стихии и природата, които упорито ти пречат да достигнеш до самотната Кула. И Владиката ще Увенчае с Лъч твоя тежък и труден, но победен път, а Камъка, който ще ти Даде в ръцете – с огън. И мечът на победителя на духа, сияещ със Светлина ще заблести в Лъча над светлото чело. И Камъкът, горящ с огньове в твоите гърди по-ярко от Слънцето, ще бъде твоя нетленна награда завинаги... И ти ще застанеш подобно на кула над суетния земен живот, указвайки на твоите по-малки братя с огньовете на твоя Камък пътя към Владиката”.

502. Прогонвай дребните мисли. Твоят път е решен: с Мен до края, до победата. И всичко, което върви срещу решението на духа, трябва да се отхвърля с властна ръка! И забележи, че отхвърляйки логиката на очевидността и нейната убедителност незабавно заставаш по-близо и умножаваш находките. След всяка победа, даже съвсем малката, изпълваш своите кошници. Гледай на това като на изпитания, успешното преминаване на които неизменно донася дарове. Всяка победа е плодотворна. Тъй като животът е постоянна борба за светлина, за светлината, която е вътре, срещу тъмнината, която е вън. Съкровището вътре може да се задържи и опази само при условие на постоянен дозор на стражата и борба за неговото съхраняване. Тъмнината се устремява като жадна бездна към носителя на светлина. Бдителността не трябва да се отслабва нито за миг. Постоянен дозор. Да се размекнеш в упоение от победата или защитеността значи да претърпиш ущърб. Непрестанната борба за проявите на Светлината е съдба на Моите воители. Да се почива върху лаврите ще бъде грешка. Състоянието на постоянна напрегната активност, невидима отвън, но явна за вътрешното око нека да бъде основна линия на поведение както насаме, така и пред хората. Закъснелият контрол над мисълта по своите следствия е равносилен на неговото отсъствие. Затова трябва да приучиш себе си да помислиш преди да изкажеш дума и да помислиш двойно преди да действаш. Фактът за закъсняване на контрола е явно очевиден. Следователно контролът се изостря преди езикът да се приведе в движение, но съвсем не след това. Осъзнаването на грешките от излишните думи е добро, но ако те са постоянни, то вината за това е на изоставащия контрол. Бдителността се напъга пред самото действие, тоест самата действаща енергия във всяко свое изражение се взема под контрол. Опитът може да се проведе незабавно в процеса на обичайните думи и мисли: най-напред да се извърши проверка на подлежащите на изказване думи, а после вече на тяхното произнасяне. Палячото не обича контрола, тъй като е

разпуснат. Да говори без мярка е неговата сфера. Вгледайте се в бърливите хора: те са безнадеждни - празни решета, пробити бърви, хора, крадящи от себе си. Върху хората се учете на това какво не трябва да правите, тъй като съчката в чуждото око се вижда явно и по-добре, отколкото цепеницата в своето. Но виждайки съчката не забравяйте за своята цепеница. Който знае, от него ще се иска повече. А как да се пита иска от незнаещите? Но ако знаете и не правите, то няма оправдание. Можете да знаете, но знанието налага отговорност и преди всичко пред себе си. Този, който е поставил отговорността пред себе си по-високо от отговорността пред хората, той не е отговорен пред тях, тоест е свободен и човешкият съд няма власт над него. Осъзнаването на такава отговорност ще бъде пътека към свободата. Формулата “нямаме забрани” е тясно свързана с това. Там, където са запалени огньовете на отговорността пред себе си и грешките са нищо. Тези огньове се запалват в себе си пред Владиката. Той е и Съдия, Той е и Решаващият, Той е и Водещият. Издигни Моя Престол в своето сърце за Владиката. И Аз ще Вляза в него, за да сътворя в него Своята обител.

503. (Майката на Света). При Общуване с Майката на Света трябва да се застане над всичко земно и да се отдалечиш от него - или земното, или Космическото! Животът е в преодоляването. Той е в преодоляването и в Космическите простори. Изкачването по стълбата на Светлината е постоянно преодоляване на това, което е било, от това, което подлежи да бъде. Целият Космос е устремен към безпределността на Бъдещето. Има планети, където духовете, които ги населяват, се намират на стъпалото на Владиците. Но и те са устремени към по-нататъшно усъвършенстване. Предел няма. Абсолютната точка на съвършенство е недостижима, тъй като движението нагоре не може да се спре – това би било равностойно на космическа смърт. Пралайята не е смърт, а свиване на всички енергии в себе си за новата Манвантара, както всички енергии на растението кристализират в зърното за нов живот. Пулсация на Великия Живот – така е най-добре да се нарече този процес. Веригата, протегната в Безкрайността е непрекъсната. Тези непрекъсващи се пътища на живот са безчислено множество. Вие разглеждате всяка форма на живот като такава, а Ние – като тяло или форма, протегната във времето от безкрайното минало в безпределността на Бъдещето. В това разбиране се и казва: “Ние не сме временни, а безпределни”. И съзнанието на човека се движи в тази нямаща край форма, постоянно разширявайки се и събирайки около себе си нови елементи. Както впрочем и всяка духо-монада на своя план или своето стъпало на еволюция. Но безпределността е във всичко. И тя трябва да се види навсякъде, ако духът иска да мисли космически. Всяко явление няма нито край, нито начало. Всичко само продължава. Трансформацията на формата не е смърт на живота, който я одушевява. И умиращата форма не умира в това, от което е била съставена. Всички нейни елементи продължават да живеят, но в други комбинации. Същността на формата, кристализирайки своите енергии в своя нуклеус, магнитно ще намери за себе си нова форма за своето изразяване. Нищо не е унищожимо, а всичко постоянно се превръща в нещо друго. Това е и животът. Такъв е той и на Далечните Светове. Разбирането на същността на живота позволява да се види той и в своите висши аспекти. Смъртта на формата не е край, а начало на нов живот или начало на живот в нова форма: физическа, материална или невидима и тънка – не е ли все едно. В този смисъл, но в други форми трябва

да се разбира и животът на висшите планети. И даже необичайността на формите не е задължителна. Човешките форми на планетите от нашата слънчева система са много близки до земните, само че много по-изтънчени и много по-малко материални. Колкото по-висока е планетата, толкова по-изтънчено е тялото. Но даже и на вашата планета тялото на Архата и тялото на дивака се отличават крайно едно от друго по степента на изтънченост, макар и двете да са материални. Проявата на уплътнения астрал вече отдавна е осъществена на другите планети и в различни форми: от по-плътни до необичайно изтънчени. Възможностите за видоизменение на плътните и тънки форми са неизчерпаеми. Общото направление на еволюцията е в ръцете на Йерархията на Светлината. Трябва да се задържи правилното направление на еволюцията. Животът, предоставен сам на себе си може да се отлее в много странни форми. Нужна е Водещата Ръка на Венеца на Космическия Разум или на Магнита. Животът в Космоса се Ръководи от Него. Той, Космическият Магнит, набелязва рамките на бъдещата еволюция въобще и за всяка планета поотделно. Цикли, кръгове, Манвантари и Пралаи, раси хора - всичко това са тези етапи на Космическата и планетна еволюции и еволюциите на човечеството, които са набелязани от Йерархията на Светлината. Всичко това трябва да се знае, за да се разбира значението и смисъла на Великия План. Без неговото разбиране е невъзможно да се осмисли ставащото на вашата планета, а също и в Световите.

504. (М.А.Й.). Нарушаването на ритъма е равносилно на прекъсване на тока. Нарушеният ритъм е много по-трудно да се възстанови, отколкото да се наруши. Да се наруши е лесно. Проявете загриженост за запазване ритъма на общуването. Не честотата, а ритмичността има значение. И вместо това да се продължи по-нататък, се изразходва време за това, което би трябвало отдавна вече да е известно. Контактът се усилва с постоянство на ритъма. Със силата на ритъма се преодолява всяко препятствие. Огнената воля се влага в ритъма и се кристализира в него, и действа вече сама, все едно покрай волята на прилагания ритъм. Тя също и го пренася през препятствието, когато обикновената воля отслабне. Овлабяването на ритъма е основата на успеха в практическото прилагане на йога. Миналото на човека, формирало се векове, може да се преодолее само с ритъм, ако то подлежи на трансмутация. Така също и опитите за самоусъвършенстване ще останат безплодни, ако не бъдат поддържани от ритъма. Ритъмът е поставен в основата на духовната работа. Чрез ритъма достигате това, което е невъзможно да се постигне по обичайния път.

505. Сине Мой, съжаленията за трудностите са напразни. Ти върви по-нататък.

506. (13 ноември). Ти мислиш правилно: Владиката е над всичко и преди всичко. И когато в съзнанието и сърцето на Него се отрежда първото място, мисълта става плодородна. Мисълта, устремена постоянно към Владиката, притежава магнитна сила да извлича от Неговия Свят съзвучни на нея елементи. Сякаш мрежа се захвърля далеч за ценен улов. И този улов не е обикновен. Съкровищата на пространствената мисъл се черпят от сферата на аурата на Учителя на Светлината – Светлина от Светлината. Психотехниката на процеса е проста и лека, същевременно необичайно трудна и сложна. От една страна е просто, от друга – изискват се минали натрупвания. Простотата се достига с

полагането на продължителни усилия в течение на много векове и сложността и лекотата са относителни. За добрия музикант не е трудно да изпълни най-сложното нещо. Пръстите леко и свободно вървят по клавишите, извличайки от инструмента стройни звуци. Така и на токовете на пространството може да свири свободно този, който е постигнал с дълъг труд и прилежност тайната на съзвучията и се е научил да съзвучи по своя воля устремено на Висшето. Зовът и отговорът му са два полюса на единната вещ, наричана огнен устрем. Все същият този закон, гласящ: „Хлопайте и ще ви отворят”. Пространството е отворено и Водещата Ръка Указва пътищата, Давайки направление към Светлината и оставяйки свобода на избора по съзвучие и съответствие от неизчерпаемостта на пространствените богатства, сред които всеки намира според себе си, според съзнанието, в съответствие с жизнеността на своя устрем.

507. (Гуру). Също така и в работата над волята трябва да се внесе ритъм - както градинарят полива своята градина ежедневно. Ако има съкровище на волята и съкровище на сърцето, значи на тях и трябва да се посвети своето време. И за предпочитане пред всичко останало. Ние ще радеем за волята, за да нараства тя явно. Волята ще расте чрез упорито и настойчиво утвърждаване на най-желаните и съзвучни на духа качества. Те могат да се избират според влечението, но избрал ги трябва да се покаже голямо упорство при тяхното приложение в живота. Сякаш тази задача се извежда напред от цялото съдържание на собственото мислено богатство, на авансцената и на нея се отрежда специална грижа. Внимателната грижа за цветята няма да закъснее да даде своите резултати. Така е и с грижата за огненото съкровище – волята. Подобно на мускулите тя се развива чрез постоянно упражняване. Не може да бъде пренебрегвано това, което прави човека човек и му дава право и сила да се издига по стъпалата на стълбата на живота. Утвърждавайте своето огнено право съзнателно, с усилия, упорито и постоянно прилагани в живота всеки ден.

508. (15 ноември). Великото Очакване. Великите Учители са оставяли своите ученици в очакване, напусайки ги във физическо тяло, тоест излизайки от него. И самите Те, Учителите, са Очакващи вечно. Какво? Еволюцията на Света. Това е Великото Очакване на Бъдещето и това, което се съдържа в него, за отиващите към него и съставлява същността на техния живот. Да се очаква!! Очакват!! Но как? Поляризирайки своето съзнание в свръхмерно напрежение в съответствие с него. Цялото съзнание се настройва в тона на Бъдещето. А миналото и настоящето са само стъпала към него. Това, което го няма в настоящето, е достижимо и осъществимо в бъдещето, далечно или близко, но в пълно съответствие с Плана на Еволюцията, проявяван от Космическата Воля. Да! Да! Еволюцията на Космоса се протича съгласно Великия План, начертан от Волята на Венеца на Космическия Разум, от Волята на Космическия Магнит, от Волята на Йерархията на Светлината. Този План е толкова огромен и грандиозен, че за обикновения ум е невъзможно да го обхване целия. Но неговата същност се изразява с Думите на Спасителя, насочени към хората. „Вие сте богове” – Каза Той. Това е бъдещето на човека с всички произтичащи от това следствия. И всяка мисъл на Владиците и всяка постъпка, и целият живот на всеки от Тях са посветени напълно на достигането на тази велика цел от хората. Да се издигне човечеството на стъпалото на богочовека, а после - вече и на бога е огромна задача. Но някъде,

на някои далечни звезди в някаква степен тази задача на човека да стане полубог и по-нагоре е вече осъществена. Това не са мечти, а Космическа действителност. И Великото Очакване, пълно с велико напрежение в действията, представлява Тяхна съдба, на Водещите хората към Светлина. Великото очакване е активно. Това не е безсмислено инертно стоене в безделие, а напрегната дейност от Космически порядък, Велико Действие, Велико Служене. Изпълнявайки Космическата Задача Владичите Стоят в първите редици, в редиците на Планетните Духове, ковящи Еволюцията на Света. И тези, които вървят след Тях, техните ученици и техните близки познават значението и смисъла на Великото Служене. И сами според своите сили и разбиране се приобщават към тази Космическа работа. В своя истински аспект тя излиза далеч зад пределите на Земята и е основана на космическото сътрудничество с Йерархията на Светлината. Великият План е тясно свързан и координиран с еволюиите на най-близките на земното човечество други планети - по-високо и по-долу от Земята. Веригите от планети са свързани тясно. Ехото на земните събития откликва като гръм във Висшите Светове и на далечните звезди. Всичко е Единно, всичко е свързано тясно помежду си и пространството е носител на тези нишки, свързващи всичко в Единно Космическо цяло. Великото Очакване тук, на Земята, е очакване на това, което Космическата Еволюция трябва да донесе на вашата планета. Законът, водещ в живота в сферите на осъществяване на това Бъдеще във видими форми, е неизменен. Владичите Познават неговата неизменност и Бъдещето за Тях е огнена действителност на Света, също чакаща сега своя Час, за да се въплъти някога на Земята в бъдещето, колкото и отдалечено да е то. Великото Очакване е Велико Знание за съдбите на планетите и великото огнено бъдеще на човека.

509. (16 ноември). Той (Христос) е събрал в себе си цялата Светлина. Светлината се съсредоточава в Чашата във вид на кристални отлагания или кристали от огън. Тези кристали, съставлявайки един огромен кристал, представляват Камъка – Съкровището на духа. За това Съкровище Говори Спасителят в своята притча. В Камъка е всичко. И Царството Божие е в него, и всички достижения на духа, и безсмъртието, и безпределния живот, тъй като е нетленен, неотнимаем и се намира в постоянно притежание на духа. Всичко може да бъде отнето, но не и Камъка. Той също се намира в непрекъснат процес: или на растеж, или на ущърб; или се увеличава по размер, или намалява. Има действия, мисли, чувства и постъпки, даващи кристални отлагания от огън и с това увеличаващи Съкровището, но има и действия, гасящи огньовете и не само не даващи отлагания, но обратно, поглъщащи вече наличните. Възможно е да опустошиш изцяло себе си с недостойни действия и да се лишиш от огън. Много такива, угаснали духом, ходят по лицето на планетата. Най-голямото нещастие, което може да постигне човека - това е угасване на огньовете и загуба на Съкровището. Всичко, което някога е извършено от човека и е дало огнени образувания във вид на отложени кристали от огън, е съсредоточено в Чашата и носител на своето Съкровище се явява събралият го. Събирач на сгъстена Светлина може да се нарече този, който знае за Камъка и се стреми да го увеличи. Когато ръцете на ученика са протегнати към Чашата, сякаш прегръщайки Съкровището, тогава ученикът е върху Пътя. И когато всички сили на неговото съзнание са съсредоточени върху това да го увеличи, Пътят е правилно решен. Едни събират

картини, други – книги, трети – порцелан, четвърти – марки, пети – злато, скъпоценности, вещи, богатство и прочие, и прочие, и прочие, но знаещият за Съкровището на Камъка е загрижен единствено не само да го запази, но и да го увеличи по обем. Може за да се проследи и провери през деня какво е направено за това, да бъдат отложени нови кристали и какво за това - да изгорят те. С необуздани действия може напълно да се опустоши съкровищницата. Разбира се, Камъкът и психическата енергия в човека са свързани тясно, тъй като тази енергия е огън - огън, излъчван от Камъка. И на хората може да се дава само светлина и топлина, а не субстанцията на Камъка, не огъня, тъй като без огън няма нито топлина, нито светлина. На опазването на Съкровището може да се посвети цяла книга, а на по-нататъшното му натрупване – цял живот. Ако то е вече достатъчно събрано, единствено неговото опазване няма да бъде решение на въпроса, тъй като е нужно ново натрупване. Огънят не може да бъде в статично състояние - той или нараства, или се намалява по своята мощ. Казано е: „Можещият да вмести нека вмести”. На Висшите Планове не се женят и не се омъжват, но полярността и наличието на женско и мъжко начало продължава да съществува и да се проявява, пораждайки явления от духовен порядък. Но имащият Камъка повече не е свързан с телесните влечения. Камъкът дава свобода от тялото, а също и възможност за полети, а също и сила да се чувстваш духом могъщ в земните и надземните пространства, осъзнал своята сила и своята неразрушимост и неунищожимост. И изоставеният от всички и загубилият всичко, но намерил Съкровището на Камъка е по-богат от всички, притежаващи всички богатства на Земята и всичко, което тя може да даде на човека. Съкровището замества всичко, Съкровището придава чувството на пределна изпълненост на сърцето, когато желанията умират, но остава радостта от притежаването на това, което няма нищо равно на себе си на Земята. Съкровището на сърцето и съкровището от енергия се сливат в Камъка в едно и човекът, осъзнал своето Съкровище, става безсмъртен. „Omnia mea mecum porto” („Всичко мое нося със себе си”) - не говори ли за Съкровището на Камъка древният философ? Тъй като всичко, което не е в мен, не е мое, но моето е в мен отсега и вовеки - моето Съкровище, моят Камък. Да го възлюбиш значи да възлюбиш Светлината, тъй като Съкровището е именно концентрирана, сгъстена Светлина, съсредоточена в кристалите огън. За Съкровището трябва да се мисли и то често, за да се осъзнае. Неосъзнато, то ще лежи напразно. Безпределната потенциална мощ на събираното Съкровище може да се разбере като се погледне Слънцето. Кой е събрал в Себе Си такава мощ от Светлина, за да стане Слънце на живота за цялата система от Светове? Планетните Духове и Строителите на Световите са увеличили Съкровището на Камъка до непостижим предел, до предела на неописуема мощ. Земният жизнен подвиг е процес на нарастване на кристалите на огненото Съкровище. Дали той е продължителен или кратък, но същността му е една и съща – нарастване на кристалните отлагания. А също и утвърждаване на качествата. А също и Служене на Владиката, както и всичко останало, пораждащо огньовете и даващо нарастване на кристалите при напрежение на силите на духа. Истинският деец се грижи през живота за това да увеличи Съкровището на Камъка.

510. Няма такова положение, което да не може да се използва за израстване на духа. И трудните положения са най-полезни при това. Колко е добре, че си ме

обрал - лишен от едно, аз придобивам по този начин право на друго и, може би на нещо много по-добро. Колко е добре, че си ме обидил или си ме ощетил и си показал своя лик. Правото за познаване на хората има цена, заплащана за това. И ти, измаменият ме и възнамеряващ да скриеш това тайно, което все пак трябва да стане явно, не си ли осъдил сам себе си и си унизил с измамата себе си? И всички вие, преследващи и гонители, за какво гоните? И как и кого ще гоните в Надземния Свят, който няма да бъде избегнат от никого, даже от отричащите го? Енергиите на злото, насочени от вас към другите, ще се обърнат срещу вас и ще ви терзаят, докато не изчерпят своите сили. Участиа на вършителите на зло е незавидна, тъй като злото е в тях и обратният удар е неминуем. По този начин от своите деяния не може да се избяга никъде, тъй като сеячът е също и жътвар.

511. Проявете разбиране на действителността. Учителят Иска да действате и да се държите така, сякаш Владиката е до вас. Тъй като действителност е и така. Невиждането не е оправдание, ако знаете за Орловото Око. Всевиждащото Око е символ на записите на Акаша. Новата метла ще измете всичко, което е несъвместимо с Присъствието на Владиката. Иначе няма да продължите по-нататък. Движението не може да се осъществи, когато случайностите по пътя закриват главното. Ако главното е осъзнато, то и към него се насочва фокусът на вниманието, както на картината – към централната фигура, а не към детайлите. Всичко останало представлява само фон за основната идея. Фонът зависи от главното, а не обратно. И централната фигура трябва да обуславя подробностите. Ако става обратното, то движението на съзнанието се поставя в зависимост от случайностите на живота, а не от неговата основа. Аз Съм Камъкът на основата на живата. Строящият върху Мен издига дома на духа върху нерушимия фундамент на Светлината. Откъде са колебанията, клатенето и неустойчивостта, ако не от отсъствието на Фокуса. Утвърдете се върху Йерархията. Как иначе ще се придвижите, ако краката са се сраснали със Земята! Да стоиш твърдо на Земята не значи да се сраснат краката с нея. Земята е само отправна точка за междузвездните полети на духа. Далечната цел са звездите. Даже пътешествайки по земята трябва предварително да се състави план на пътешествието; даже за да се излезе от къщи трябва да имаш в съзнанието план на това как ще се движи тялото. Така е и с междупланетните полети – пространството трябва да се усвои в съзнанието, преди да се продължи по-нататък. Затова полетите на мисълта могат да се приветстват като предварително стъпало, за да не се объркаш пред неочакваното, когато настъпи времето. Колко безпокойство имаше при първото съзнателно излизане на астрала. Космическите полети са много по-опасни от безобидното излизане на астралното тяло. Нужна е Водеща и Охраняваща Ръка. Можеш да я имаш, но при условие на неотделимост от Владиката. Всичко е възможно, но с Мен. Затова Указвам да се държите неотделимо и в голямото, и в малкото. Тъй като всичко това е само подготовка за бъдещето. В него трябва да се влезе от настоящето. Мостът е Владиката. Без Него са дрипите на текущия ден и „неговата злоба”. Затова поставете вашите мисли за Владиката във всичко, във всички ваши дела, както корабът се движи напред с всички свои части. Това и ще бъде съгласуваност на движението, която дава възможност да се установи съгласуваност на целия микрокосмос. Висшата съгласуваност е задача на Архата. Да се прояви тя е трудно. Целесъобразността на всичко, което твори ученикът и всички негови действия,

мисли и чувства ще бъде основа за успеха. Това ще означава, че всичко, което той прави, се намира в пълно съответствие с главното направление на движението на неговото съзнание, устремено неотклонно към Владиката. Но ако езикът бръщолеви излишно, ако ръцете и краката се размахват и мисълта се мята, вкопчвайки се в грапавините на живота и неговите недостатъци, никаква съгласуваност няма и не може, разбира се, да има, тъй като целесъобразността е нарушена. Нека всяка дума, мисъл и движение да бъдат в съзвучие с великата цел, осъзната от сърцето. Тогава и само тогава може да се каже, че неотклонният път е утвърден.

512. Приятели, ако вашият път е решен, в какво е забавянето? Нали е важно да се достигне, а съвсем не е важно какво виждате отстрани по пътя днес и какво ще видите утре. Течащите покрай съзнанието картини, явления, хора няма да имат власт над вас, ако сте решили твърдо своя път. И когато те се доближат твърде близко до банката на пътя, опитвайки се да пресекат вашето движение, вие ги заобиколете, здраво държейки в съзнанието далечната цел. Мнозина ще пречат и ще има много пречещи, и ще се опитват да ви отвлекат с всички мерки от правия път, прокаран от чертата на Лъча. И срещайки вървящите насреща, и знаейки, че техният път не е ваш, не губете времето си заради тях. Защо да обременявате себе си с товара на чуждите за вас аури? Тъй като вие вървите към Светлината. Това е вашият път. Вие не сте сами. С вас също Натам, а може би и заедно, вървят тези, които са предназначени за Мен. Вие вървете с тях. Вие сте малко. Но не е беда, че сте малко, стига да бъдете силни и устойчиви в своя стремеж да достигнете до края. Тъй като са много недостигналите. Черните ръце са поставили грижливо мрежи за вас и са разхвърляли примамки, и очакват с внимание от коя ще се съблазните. А вие вървете покрай тях и не се спирайте. Тяхната цел е да задържат вашето внимание върху ненужното, за да могат, възползвайки се от вашата задръжка, да ви нанесат вреда, подхвърляйки ви отровно цвете. То е красиво и привлекателно, и прилича на цвете, но е отровно и с бодливи шипове. Щом го вземете в ръце, ще ви убодат и ще ви изпълни с отрова. Вие преминете покрай него по-бързо и ускорявайки крачка. Имате да вървите още дълго и трябва да се запазят сили до края. Преминавайки покрай тези, седящите тъпо, не губете време за тях, тъй като те са осъдени. Вашият път е към Владиката. Към Него и вървете с твърда крачка, без да се отклонявате, без да се препъвате и без да угасявате огньовете на сърцето.

513. (18 ноември). Приятелю Мой, сроковете на желаното време ще дойдат, но ще бъде ли в пълна готовност духът, за да го посрещне? Неподготвеността ще означава неспособност да се вмести. Ще вмести само можещият да вмести много. Да видиш желаното време и да се окажеш несъстоятелен - няма ли да е огромна трагедия за духа? Тъй като това е все едно да се окажеш спял сред зрящите. Другите ще виждат и знаят, а загубилият очите си ще си остане във външната тъмнина. Никаква светлина няма да достигне съзнанието, ако сърцето остане в тъмнина. Ето защо пробуденото сърце трябва да бъде постоянно на пост, за да не загуби заградителната мрежа, опазваща съзнанието от разкъсването му от тъмнината. Именно трябва да опазиш себе си с всички сили на духа. Може да се смята, че всичко, което е наоколо, притежава ярка склонност да размагнетизира сърцето. И това е напълно логично, тъй като този, който се е издигнал над живота и който може да вмести светлина повече от обикновените хора, той прилича на

светилник в мрака, отдаващ своята светлина на другите и светещ им в тъмнината на живота. А да се свети може и трябва, и си длъжен да даваш, но заградителната мрежа трябва винаги да бъде в пълен порядък, за да не става изтичане на маслото от светилника, тоест на горивото или фосфора на духа, без който аурата няма да свети. Даването и опазването на огъня, даващ светлина, са двете страни на една и съща вещ – служенето на Светлината. Ненапразно в древните храмове, като символ на сърцето, погасването на огъня се е наказвало със смърт. Опазете най-ценното от разкъсване и стъпкването му от тъмнината.

514. Сине Мой, при утвърдено Общуване не може да има зов или обръщане без отклик. Отговорът може да бъде мигновен. Идеалът е постоянство на Общуването, тоест постоянно Общуване. И вече няма значение дали то се изразява явно във вид на записки или друго усещане на Близостта на Учителя. Трябва да имаш такава увереност в Моята Близост, че никаква очевидност да не може да я разколебае. В това ще се отрази актуалната действителност на формулата „Аз Съм с вас” и нейната победа над преходността на плътната временност. Всяка крачка в това направление ще бъде подкрепена от Мен и всеки опит – утвърден. Бъдещето е велико и трябва да му се намери еквивалент в актуалността на устрема и неизменността на следствията, донасяни от него. Когато Казвам: „Устремете се”, - Имам предвид неизменното действие на закона. Когато Повтарям: „Устремете се към Мен”- Въвеждам действието на този закон в определено русло и му Давам направление. Важно е да се разбере, че имате работа не с условни явления от неопределен порядък, а с енергиите на точно действащите принципи. Огнената психомеханика е по-реална от механиката на железните машини, тъй като тази последната зависи от подробностите на плътните условия, а огнената механика е независима от тях. Искам да разберете със сърцето, че колкото по-високо, по-изтънчено и огнено е явлението, толкова то е по-актуално и по-близко до действителността. Тъй като ще преминат и луната, и Слънцето, но действителността на Огнения Свят няма да премине никога. Устремявам съзнанието към най-неуловимото и тънкото и в същото време най-устойчивото сред могъщия поток от всевъзможни и многообразни явления на живота. Говоря за Камъка на вечната основа на живота, за огнената действителност Говоря.

515. (20 ноември). Мисленият свят няма определени предели, но е разделен на слоеве. Неговото съдържание се състои от продуктите на мисленото творчество на мислещите същества. Това е Менталният Свят на формите или мислеобразите. Слоевете се определят по сродството на мислените еманации, съставляващи съдържанието на формите. Съзнанието се привлича към тези слоеве или прониква в тези слоеве по съзвучие. Линията на притегляне се набелязва по настройката на съзнанието. Настройването може да бъде несъзнателно, но може да бъде и по заповед на волята. Тогава волята избира желаното направление и установява нужния контрол. Накъдето и да се устреми съзнанието, то винаги ще бъде предшествано от мисълта. По Земята хората извършват придвижване със самолети, параходи, автомобили, влакове и прочие, а в Света на Мисълта или в Менталния Свят – в обвивката на мисълта или върху нейните крила. Съзнанието влиза в мисълта като пътник във вагон и в кълбото на мисълта се устремява в избраната мислена сфера. Мислите като форма са обикновено сферични. В Космоса е сферично или яйцеобразно всичко. Дали тялото седи или стои, движи се или

почива, мисълта се движи независимо от него. Мисълта за далечна звезда или за отдалечена местност, за дома, за далечен приятел веднага прорязва пространството и се докосва до точката на устремяване в една или друга степен на напрежение. Мисълта винаги засяга обекта на мислене. В своята сфера мисълта и нейните образи са също толкова реални, както и предметите на плътния свят. Мисълта не е абстракция, а реалност. Формата на мисълта, притежавайки действително съществуване, вибрира в пространството, излъчвайки от себе си заложената в нея енергия. Бидейки изпратена на определено лице с определена цел на въздействие тя се установява около този човек, докато не изчерпи вложените в нея енергии. Ние постоянно се докосваме с мисъл до множество хора, за които говорим или мислим и извършваме постоянно тези въздействия в една или друга степен, съзнателно или несъзнателно. Съзнателните въздействия са сравнително малко. Толкова повече те са действителни и толкова по-трудно е да се защитиш от тях. Ако случайната дума на осъждане или случайната мисъл достига своя обект, то какво да се каже за мисълта, изпратена съзнателно с волева заповед с цел определено въздействие. Тя поразява избраната цел като стрела, изпратена от опитна ръка. От мислите не можеш да се защитиш, срещу мислените стрели човек е беззащитен. За защита служи заградителната мрежа, ако тя е силна и се охранява от дозора на волята. Така също и общият характер на мислите на човека му служи като защита, не пропускайки в неговия микрокосмос мисли, несъзвучни с неговата установена настройка. Огнените знаци, изпращани към вас, служат като свидетелство за това, че огнената енергия действа активно, че вече действа. Трябва да ѝ се намери съответно приложение. Огнената мощ се дава не за забава и развлечение. Нека най-близката ѝ цел да бъде охраната и защитата на близките и оформянето на жизнените обстоятелства и други възможни задачи. Гледайте колко активна е тъмнината, как свирепо и настойчиво действа тя, как енергично настъпва към вас отвсякъде. Нима ще почивате в опиянението на пасивността и непротивенето и ще подлагате себе си и своите близки под нейните яростни удари? Защото може и да съкруши. И ако ви Защищава Учителят, то каква е честта за вас от тази защитеност? Не е ли по-добре да се защитиш сам и с чест? Тази чест Учителят ще ви постави в заслуга. Действайте, деца Мои, призовавайки Владиката на помощ.

516. Даже силният човек може напълно да парализира своята сила със страх, съмнение, колебание и нерешителност. Проявете ярка противоположност на всичко, което парализира, свързва и отслабва огнената мощ. Осъзнайте даваната сила в цялата ѝ неограниченост и свобода на приложение и действайте смело, уверено и без колебание. И ако ние сме заедно и действаме заедно, то кой е достатъчно силен срещу нас?

517. Възползвайте се от всяка възможност да помогнете. В нужда са всички: и близките, и далечните - бързайте да помогнете. Или мислите, че възможностите се дават за собствено самоудовлетворение? Вече много са пропуснати. Но времето не чака. И над далечния Върх вече се издигат огнените стълбове на пламъка. Лъчите на Великото Сърце достигат вече до крайно напрежение. Бързайте да се включите в кръга на действие. Епохата на Светлината настъпва, Епохата на Огъня. И „пояждащият огън“ нека да стане творещ огън и да ви служи вярно. Той ще погълне мнозина, неготови да посрещнат неговите вълни със своите огньовете. А вие бъдете готови. Нека вашите доспехи да бъдат в порядък и сърцето да пламти с

готовност на духа. Бъдете в готовност. Тъй като тези, неготовите, ще бъдат погълнати от пространствения пламък.

518. Мисълта е енергия. Като такава тя, бидейки приведена в движение, не може да не даде следствия. Всичко, което е създадено от човешките ръце, е следствие на мислите, а също и много друго, изплъзващо се от наблюдение. Мисълта е тясно свързана със стихииите и им въздейства. Колективната мисъл на човечеството влияе мощно на условията за живот върху тялото на планетата, подобрявайки или влошавайки ги в зависимост от общия характер на мислите. Дисхармонията поражда хаос, а хаосът, нахлувайки в съзнанието на човека, нарушава стройността на мисленето - взаимодействието е тясно. Но хаотичното мислене на масите разрушава здравето на планетата, извеждайки стихииите от състоянието на равновесие. Всеки, който допуска неравновесие в себе си, представлява общопланетен вредител, поглъщащ жизнените сокове на Земята. Тези следствия са ужасни и се изразяват в урагани, наводнения, засушавания, проливни дъждове и други стихийни бедствия. Обърнете внимание на думата „стихийни“, тоест предизвикани от неравновесието на стихииите. Човекът - пазител на Земята се проявява в ролята на неин разрушител. И като действащ агент служи беззвучната, невидима сила - мисълта. Настава време за всички да помислят за мисълта, иначе тя, необузdana от волята, в настъпващия век на Огъня може да стане източник на нечувани бедствия.

519. (21 ноември). Астрономия, астрофизика, астрология. Мисълта прокарва канали в пространството за придвижване на съзнанието по тях. Мисълта може да превърне в дом пространството и звездите, и Космоса. Домът на духа е навсякъде, където е духът. Астро - дом. Не смятайте за дом своя земен дом, но, завършвайки деня и оттегляйки се за сън излезте в пространството с мисълта, че се връщате в своя истински дом. Домът на духа е там, а не във вашето временно жилище, каквито сте сменили толкова много даже в течение само на един свой живот на Земята. Направете това привичка на всеки ден, за да можете, когато дойде вашият ден, да преминете спокойно великите граници и да можете просто да влезете в своя надземен дом. Пригответе в пространственото лоно място за себе си за пребиваване в него след смъртта. Чудесното състояние, наричано сън, нека да не бъде загубено време или пропадане на съзнанието в неизвестността. Направлението, както и в случая на смъртта, духът дава на себе си с мисъл. Затова утвърдете положението на мисълта преди заспиване. Нужно е отричане от земното. Дневните грижи, дела, остатъците от земното мислене не трябва да се взимат със себе си в Надземното. Парцалите на земното мислене ще привържат към Земята и към земния дом или към местата, свързани с мислите на деня. Вашият дух няма да е свободен, а ще бъде като птица, привързана с връвчица за своята клетка. Накъдето и да се опитва да отлети тя, падането е неминуемо и няма да се освободи от клетката. Всички живеят в земните домове – клетки и всички са привързани към тях в духа. Само неизвестните странници, нямащи земен дом, са свободни от тези вериги. Но цялата работа е в мисълта. Не е просто да се освободи тя от дома-затвор, тъй като духът се е сживял с него здраво и вече не забелязва своята привична скованост. Трябва да се разкрепости духът от свързаността с дома и привързаността към определено място. Представете си повторно и упорито, че сънят е подобен на смъртта, че сънят – това е малка смърт и също ежедневно,

лягайки за сън, се подготвяйте за него както някога ще се наложи да се готвите за смъртта, когато дойде вашият час. Ще наречем смъртта преход, тъй като в действителност няма никаква смърт. Но трябва отрано да се подготвите за този преход, иначе ще се окажете в състояние на човек, лишен от покрив или даже от ъгъл, където да може да преклони глава. Пригответе си мислено в пространството такива условия, в които ще живеете после. В пространството има всичко, което поиска духът или към което той се стреми и по съзвучие магнитно той се привлича към условията, съответстващи на състоянието на неговото съзнание. И хората се увличат към и се вълечат в теченията, хармонизирани с обичайните течения на техните привични мисли. Законите за съзвучието управляват света. И вземайки за пример живота на обикновения човек и проследявайки общия характер на неговите интереси, ще можете повече или по-малко вярно да определите тази сфера, в която ще се окаже неговият дух след смъртта или тези сфери, които той ще посети в състояние на сън. Архатът е сам ковач на своя живот, сам го направлява. И познавайки законите на съзвучието той твърдо ще насочи с волята мисълта си в сферата, желана от сърцето. Летецът управлява самолета накъдето поиска, използвайки лостовите за управление. Архатът насочва полета на кораба на своя дух, използвайки лостовите на мисълта, тъй като мисълта устремява неговия кораб в сферите на пространството. По познатото трасе е по-свободно и по-леко да се лети и ориентирите са известни. Точно така е и в сферите на пространството. Ориентирът е един – Йерархията на Светлината и Учителят. Твърдината е като централна база, основна за всички полети, а сфера на полетите е пространството. Без база полетът е невъзможен. Вашият земен дом не е база, а място за случайно кацане. Ето защо Говоря, че трябва да можете да се откъсвате в духа от земния дом. Много такива са приковани към земния дом. Където сте вие, там е и домът, на Земята ли или в пространството на Светлината, нека за вас да бъде все едно. Всичко е вътре, всичко е във вас, всичко е във вашето съзнание, в мислите и в духа, който е вашият дом в пространството. Когато замечтани се отнасяте далеч от привичните условия на живот, отивате вътре в себе си и духът си създава обкръжение според своята мисъл и воля и тогава обкръжаващото сякаш престава да съществува. Това се случва в плътните условия. А колко по-просто и по-лесно е да се създаде там, където всичко се строи от мисълта - в Тънкия Свят, в Надземното. Ако вашите мечти бъдат отзвук на земните мисли, няма да отлетите далеч. Нека огнената мечта-мисъл да ви носи в тези сфери, където невъзможното и недостижимото на Земята става близко, възможно и достижимо. За творческата мисъл в сферите на пространството няма нищо невъзможно, тъй като всичко е достижимо. Огнената мисъл твори от пластичната субстанция на светещата материя образи, форми и картини на това, което тя иска да воплоти в действителността на Тънкия Свят. И духът живее в нея, обкръжен от нея и твори безпределно по своя воля. Когато духът е висок и неговото творчество съзвучи на красотата, тогава той вплита прекрасни бисерни шарки в тъканта на Света и с тях украсява тази сфера, към която магнитно се стреми. Но тези, които съзвучат с тъмнината, какво вплитат те в записите на пространството. Два Свята са отворени за теб, човече - светът на Светлината и на тъмнината. И изборът е свободен. И ако е избран пътят на Светлината, то ти си готов да го увенчаеш с красота. По всички

пътища към Светлината Аз ще те Посрещна и Поведа невредимо в пространството на безбрежната Светлина.

520. Признаваме мечтата, но реалната, творческа, водеща живота след себе си мечта, с други думи Признаваме мощта на творещата мисъл. Когато ученият или изобретателят мечтае, той твори. Чудната сила на творческата мисъл може да бъде насочена във всяка сфера на активност. Може да се достигне до това да няма празни и безцелни мисли. Може цялото мислене да се настрои в ключа на творчеството. Човек може дори да преобрази себе си, ако желанието се окаже достатъчно силно, за да направи обикновената мисъл творческа мисъл. Безцелните мисли са вредни. Те заемат по-голямата част от времето. Дребните, ненужни мисли замърсяват съзнанието - като раковини, обраснали по дъното на кораба и задържащи неговия ход непосилно със своя безполезен товар. Творческата мисъл е мисъл, донасяща следствия. Отделете тези мисли в съзнанието си от ненужните и излишни мисли. И отдайте на тях сърцето си, вложете в тях сърцето си и общувайте с тях. В съюз с творческата мисъл може да се вършат чудеса. Но преди това освободете съзнанието си от сметта. Сметта на ненужните мисли – с тях никъде няма да отидете!..

521. Хората, чието назначение е свързано със сроковете, зависят от тях. Тяхната работа е да чакат своето време. Обикновените хора не чакат нищо. Но настъпването на срока рязко променя съдбата на чакащия. Чакащият е свързан със срока кармично и неговото бъдеще е определено от кармата. Определените срокове ще го понесат като върху крила към възможността за изпълнение мисията на живота под формата на Поръчение, Дадено от Владиката. Продължителността и дълбочината на подготовката указват за сериозността на задачата. Сънищата показват връзката с бъдещето и хората, стоящи на кормилото. В Невидимия Свят тази връзка е вече утвърдена. Да се готвиш и да чакаш – такова е изискването на момента. Тежестта на очакването се смекчава от напрежението в процеса на подготовката, който завладява съзнанието и го изпълва с огън, тоест прави далечното близко, а бъдещето - актуално. Възможно е дотолкова ярко да се потопиш в осъзнаване на бъдещето и да го усещаш така близко, че цялото настояще да се оцвети ярко с него и тогава тежестта на очакването изчезва. Ако се отнеме бъдещето, всичко ставащо сега, целият живот става нелеп. Настоящото може да бъде оправдано само с осъзнаване на бъдещето. Затова животът и разбирането на настоящия час се изгражда в ключа на бъдещето. Съзнанието се приучва да вижда явленията на настоящия час в аспекта на бъдещето, тоест да разбира тяхното истинско значение. Явлението нямащо бъдеще е лишено от корен, то е безполезно. Смятат, че събитията имат корени в миналото - такава е обикновената логика. Те имат корени в бъдещето и се определят от бъдещето - това е логиката на висшата мъдрост. Смъртта на Спасителя е била безсмислена от гледна точка на тези, които са Го осъдили, разпъвали и гаврили с Него, съпровождайки пътя на Неговия живот. Умря и... това е всичко – така е мислело невежеството и незнанието. Но Той, Разпъваният, е Знаел. Знаел е Бъдещето, Знаел е Своята победа и неизменността на второто Пришествие. За Него Бъдещето е било като отворена книга и Той е Четял в нея. И това е дало сили на Владиката да Изпие Чашата до дъно, без да се пречупи. И победеният се е оказал Победител на Света, и убитият – Възкръснал, и също Чакащ Часа на Пришествието, тъй като Владиката,

Идващ отново на света, е Назначен от Великите Срокове. Чакащите в преддверието на срока знаят, че чакат не сами, а заедно с Владиката, тъй като също са назначени от сроковете.

522. (22 ноември). Сине Мой, твоето земно „аз” не иска да се примири с това, че за възхода на духа той трябва да бъде обременен от Земята и грижите на деня. Да, по земному е трудно да се примири висотата на полета със светските дела, с товара, лежащ върху плещите. Но е известно, че без налягане парата не дава работа, че неопънатата струна няма да зазвучи и пламъкът на поялната горелка няма да пламти, и турбините на хидростанцията няма да заработят без напора на водата. Навсякъде е нужно натоварване, за да се предизвикат следствия. Така също и огънят на духа няма да пламти, ако натоварването със земни дела, силно обременяващи духа, не е дадено на човека. Само че трябва да се измени отношението към него. И когато е тежко и не достигат сили трябва да се радваш, че очевидно духът се подготвя за това да започне да получава огнените дарове на Светлината. Тежко е на тялото и обвивките, но Той, Гледаният в теб мяркащите се суетни дни, е извън тежестите. В дните на непосилно натоварване трябва да се откъснеш от трите и мислено да застанеш по-високо, сливайки съзнанието си с Безмълвния Свидетел, пребиваващ вътре в твоето сърце. Той ще Даде сила безстрастно да се гледа на бурния поток на живота, носещ се покрай теб, неотъждествявайки се с него, с върволиците на дните и нощите на този призрачен живот, с тези мимолетни сънища, преходни и кратки и изпълнени с призраците на Майя. Преминава всичко, само Владиката, който е в теб, пребивава в теб вовеки, а ти в Него. В Него и пребъди, но не в себе си и със себе си.

523. (23 ноември). Нужна е безусловна преданост, без нея е невъзможно да водиш: всички опити ще завършат с неуспех. Така и гледайте: ако няма преданост, не си струва напразно да се изразходва енергията за това, което е обречено на провал. Предаността е нужна не на вас, а на тях, водените. Не е допустимо също и осъждането на водещия, тъй като пресича възможностите на осъдителя. Законите са точни и неумолими. Учителят Проявява велико търпение по отношение на своите ученици, а също и търпимост. Трябва да се изчерпят всички доводи, преди да се отсече. Да се водят противящите се, клатещите се, съмняващите се и колебаещите се не е радост, а тягост. Ще дойдат те, обременяващите и вкупом ще се възложат на вас и ще ви възложат всички свои недостатъци, и ще ви съдят вас, указалите им пътя към Светлината. Ще смятат, че искате неизвестно защо да уловите в своите мрежи тяхната неразбрана, недооценена и скъпоценна личност, сякаш всеки доближил се не е преди всичко товар и обременител. Мислят, че е сладко да се води, че е приятно да се ровиш в мръсното бельо, грижливо скривано от тях в тяхната вътрешна същност без покривало. Но неочистил няма да придвижиш. Гъсталаците на съзнанието се налага да се разчистят – работа мръсна и неприятна. Но предаността, любовта и устремът изкупват всичко. Когато тези трите ги няма, изразходваният труд няма да даде следствия. Почитането обуславя поръчителството. Това са просто условията на водачеството, без които то е невъзможно. Така и гледайте: където тези качества ги има, ръководството е целесъобразно. Нетърпимостта е едно от най-отблъскващите качества. Ако всички не са добри, а е добър само той, осъдителят, то накъде ще върви той, предоставен на самия себе си? Много са отпадащите и кандидатите за такива. Но и за това няма

да тъжим, тъй като не те са отсъдени. Но ще дойдат отсъдените и ще проявят любов, преданост, устрем и почитане. И разгорели се в началото няма да угаснат накрая. Вярно е, че те ще бъдат малцина, но количеството не решава въпроса. Ако всяко указание предизвиква противодействие, значи духът не е готов. Ако има неразбиране и несъгласуваност, значи обединението на съзнанията отсъства. Сега се извършва последният отбор и затова полумерките вече няма да помогнат. Или заедно, или разделени; или близки, или чужди; или водещ, или никой. Трябва да се обясни, че тъмнината е обкръжила и се възползва от всяка пукнатина, от всяка възможност да нанесе вреда. Трябва или да се приемат указанията на водещия, или да бъдеш предоставен на собствената участ. Определяйте годността по проявата на преданост.

524. Сине Мой, учи се върху хората на това какъв не трябва да бъдеш по отношение на своя Владика. Внимателно отбелязвай какво именно пресича възможностите за ръководство, какво ги усилва и укрепва. Приложи към себе си това, което прилагаш към тях. Не пропускай и това как възлагат и приписват на теб собствените си недостатъци и, поддали се на тъмните въздействия смятат, че са в светлината и че са прави в своите съждения. И ако заместват светлината на разбирането с въздействието на тъмнината, то не се ли покрива с тъмнина всичко, което излиза тогава от човека? Опасността от въздействията на тъмнината не се осъзнава в цялата дълбочина. И ако връзката с водещия отслабне, ущърбът е неминуем. Не на думи, а със сърцето нека да се държат за това единствено звено, което имат, тъй като без него са като котета в морето.

525. (25 ноември). Дайте направление на мисълта и Аз ще я Подкрепя. Мисълта при съсредоточаване върху нея нараства като снежна топка. Най-добре е от вечерта да се реши направлението на мисълта. Давам право да се говори с огнени думи, сякаш обгаряйки с тях съзнанието на човека. Отговорността за такива думи е огромна, тъй като се забиват в сърцето и остават там. Думата може да се подмята на езика. Тогава тя е празна – (звукова) форма без съдържание. Когато думата представлява резултат от съгласуваността на мисълта, чувствата и движенията, тя е съдържателна. Когато тя е наситена с огньовете на центровете, думата става огнена. Огнената мисъл ще роди огнени думи - в нея взема участие сърцето. Мисълта трябва да бъде монолитна – за това вече сме говорили. Но и думата трябва да бъде монолитна, тоест поддържана от мисълта, волята и сърцето: в хода на нарастване силите на духа нараства и огнената сила на думата. Думата е огнено явление. Звукът е огън, тъй като се съпровожда от цвят, тоест светлинни пламвания. Като огнени кълба летят думите в пространството. Даже обикновеният разговор може да се представи във вид на обмен на огньовете или цветни лъчи. Всяка дума има свой цвят. Мисълта облечена в дума се хвърля в обкръжаващата сфера и или остава в нея, или лети по предназначение. Когато беше Указано, че човек в деня на съда ще даде отговор за всяка казана дума, се имаше предвид това обстоятелство, че нито една енергия, приведена в действие, не изчезва безследно, а донася своите следствия в съзвучие с нейния характер и преди всичко на своя породител, тъй като кристалът на приведената в действие енергия остава в аурата на породителя. Ако празното бърбене е недопустимо въобще като хула на духа на човека, то то е свършено непозволено в устата на този, който се е докоснал до основите, тъй като тогава всяка дума притежава особена сила и ако тази сила не е

добра, то какви ще са следствията!! Архатът е внимателен с всяка дума като знае, че това е сила, произвеждаща действие. Вече можехме да отбележим как с нарастването на огньовете произнасяните думи оказват върху хората особено силно и особено продължително въздействие. По-късно даже простите думи ще носят в себе си сякаш заповед, подбуждаща хората да ги изпълняват или да ги следват. В думата е скрита огромна потенциална сила. От нея може да се ползваш съзнателно. Сякаш до пулта на управление стои човек и завъртайки лостовете устремява потоците от мощна енергия по желаното направление. Ако хората знаеха колко добро и зло се твори с думи! Съзнанието, потенциално растящо, може да бъде мощен генератор на светлоносна или носеща отрова енергия. И зарядите на тази енергия могат да бъдат предадени с помощта на думите. Можете да наблюдавате как размагнитва себе си бърбивецът и как изразходва своите сили говорещият. Служителят на Общото Благо трябва да знае, че огнените думи, произнасяни при условие на сдържаност, равновесие и спокойствие размагнетизират човека в много по-малка степен отколкото в този случай, когато сребърната юзда на духа отсъства. Неудържимото пламтене усилено поглъща сили. Няма да Говоря за ужаса на тъмните, зловни, несдържани думи. Разбира се, сдържа се мисълта, а след нея вече думата. Думата, произнесена на глас и насочена към далечен приятел или враг, непременно го достига. Разбира се, всяка реч трябва да бъде смислена, съсредоточена и целесъобразна – в това е нейната разлика от бърборенето. Ако хората можеха да разберат вредата от бърборенето! Негодуват от това, че някъде безцелно се изгарят огромни запаси природен газ, но не мислят за това колко ценна енергия се прахосва от човешките генератори на огнена сила в бърборенето. Тъй като човекът е действително ходещ генератор на тънки енергии, които му се дават за целесъобразното им прилагане за благо и за натрупване, а не за разпиляване – безцелно, празно и безумно. С думи може не само да се изразходва енергия, но и да се събира, сякаш нагнетявайки и съсредоточавайки я във фокус. Който смята, че е неспособен за нищо, че е безсилен - той няма сили за това да може. Но дерзашият може...

526. Погрижете се за това Моите Указания да се изпълняват. Ако не последва тяхното прилагане, по-нататъшните постъпления ще се прекратят. Не трябва да се налива вода в решето. Сега вие сте в такова положение, когато само със силата на психическата енергия можете да се защитите, опазите, съхраните и оцелеете. Давам Указание за това. Започнете усилено да прилагате нейната сила. Друг изход няма – беззащитни сте и даже няма да ви слушат. Безсилни не са Ни нужни. Къде ще изпратя Лъча, ако вместо броня има мокър парцал? Имате целта и Показвам пътя. Аз ще ви Изпълня със сила, Аз ще ви Дам мъжество, Аз ще Запаля сърцето с дерзание, но намерете желание и настойчивост да следвате Указанията в собственото сърце, тъй като Даваното, но неприложено и стоящо напразно, е безполезно. Външните обстоятелства са се опълчили срещу вас, значи трябва да станете по-силни от тях и да намерите сили за тяхното преодоляване. Учителят ще Помогне, дерзайте и вие, но по-здравословно се дръжте един за друг и не за обременяването на някого от вас, а за взаимно усилване. Така и се обединявайте, за да се усилят един друг, а не за възлагане върху някого. Проявата даже на единично възлагане ще ви обезсили, но силите, слети в дружно съзвучие, ще се умножат многократно. Вредят и приятелите, и враговете, а вие бъдете съгласни в

съгласуваност и съзвучие в Моето Дело. Говоря Указвайки възможности как да оцелеете, иначе няма да устоите. В дадения случай грижата и попечителството за самите себе си и за своите обстоятелства съвпада с това, което сте длъжни да изпълните вие. Затова можете да удвоите усилията и да вложите в тях цялото сърце. Става въпрос за това да се устои срещу вълните на живота.

527. Помитайте сложността, невъзможността и заплетеността на плътните условия с мощта на индивидуалния ритъм. Огнената сила не се интересува от това, което ви изглежда трудно и невъзможно. Бидейки изпратена в пространството, тя руши съпротивата на различните комбинации на) материята, тъй като материята сама по себе си е лишена от воля, но се подчинява на нея. Стихиите също нямат воля и се подчиняват на нея. Волята също ги извежда и от равновесие. И тогава те са страшни. Но могат да бъдат обуздани само чрез волята и най-лесно от всичко – от колективната воля. Уча на азбуката на приложение на волите на съзвучните сърца. Има воля от мозъка и воля от сърцето. Искам да науча на последната.

528. Сине Мой, Учителят се радва, виждайки възможностите давани от новите обстоятелства. Тези възможности не са чести, а когато съзнанието е готово. Колективната готовност е още по-рядко явление. Толкова по-ценно е достижението. Трябва да се съчетаят много действия, за да се осъществи тя. Нужно е съзвучие. При наличието на съзвучие успешността на обединеното действие нараства не пропорционално на числото на участниците, а много пъти повече – закон за взаимодействието на обединените аури, обединени в устрема към Учителя. Творете с Моето Име, призовавайки Ме. Предел на степента и напрежението на пламъка няма. Определя се от мощта на обединените сърца. О, сърце! Къде е границата на сферата на действие на твоите енергии? Неговата сила пулсира в атома и в Слънцето, и в смяната на Дните и Нощите на Брама, и в Центъра на Великото Централно Слънце на Вселената, и в Моето Сърце, и във вашите сърца, слети в единен устрем към Светлината. Деца Мои, Учителят Каза достатъчно, напътствайки по пътеката на възможностите за нови достижения.

529. Моето време още не е настанало. Но Подготвям за него имащите сърце. Според степента на подготвеност на сърцето ще Ме видят и признаят. Сега Аз Съм далечен, но Близък на призналите и Съм им Бил близък винаги, даже в най-тъмното и безпросветно време на безизходица. И достъпът до Мен е бил отворен винаги, както, впрочем и сега. Но минават покрай Мен и не Ме виждат. Аз Съм по-близко до всички тях, отколкото най-близката вещ, видна за окото. Но все пак не виждат, тъй като сърцето е ослепяло. Ето защо Чукам в сърцето и Гледам не е ли готово сърцето, за да допусне Моя Лъч към себе си. Той, докосвайки се до сърцето и озарявайки го, ще го застави да вижда какво е скрито зад мъгливата завеса на Майя и бързотечните и неверни земни сънища. А годините преминават и често без полза за сърцето. Но реката на живота все пак тече към Безпределността и доближава към нея и добрите, и злите. Слънцето на живота сияе над всички и никой не е отрязан от възможностите на Светлината. Да дойде може всеки – и добрият, и злият. И Лъчът на Слънцето на живота е готов да освети всяко сърце, отворено насреща му. Но защо са толкова малко гледащите към Слънцето! Нужно е орлово око, за да се гледа на Слънцето. Орелът на духа е дълбок символ. Само той дерзае в небесата и за него не е забранен пътят към Слънцето. Да се стремиш към Слънцето! – не е ли в

това целта! Аз Съм Слънцето на живота за сърцето. Устременият срещу Мен ще Ме посрещне в готовност, когато Моето време настане.

530. Когато огнените знаци са дадени и нагнетяването на пламъка е отбелязано в искрите, звездите, цветните петна и другите огнени явления, може да се пристъпи към изпълнение на набелязаната задача. Четенето на Учението или Записките нагнетява огън при устременост. Но най-добрият магнит ще бъде обръщането към Йерархията и съзнателното извличане на огън от пространството. Мълчанието и съсредоточаването са мощни нагнетители. Но настройката на сърцето и аурата е много важна.

531. Ще Покажа свидетелство за Моята сила, обединена с вашата в сливането (в призива). Ще се учите да извличате силата на пространствения огън и да действате с нея. Молитвата притежава сила, молитвата дава сила. Много чудни явления са се извършвали със силата на молитвата. Наричали са я вяра и с вярата са премествали планини. А вие знайте, че във всички тези случаи е действала енергията на пространствения огън, магнитно притеглен от мощната воля на сърцето, призован и предизвикан от обкръжаващите сфери. „От Небето” - са казвали древните и са наричали огъня небесен. Но той е научен и може да бъде видим не само с изтънченото око, но и с помощта на по-тънки лабораторни прибори, различни от тези, които сега са у хората. Пространственият огън не е тайна – той е разлят навсякъде. В страшните бури виждате неговите прояви. Той може да се събере и да се застави да служи чрез посредничеството на огнения апарат на човека. Апаратът на човека, тоест неговото тяло в цялата му видима и невидима сложност, представлява акумулатор, кондензатор и генератор на огнена сила, а също приемник и трансформатор на тази чудесна енергия. Пространственото електричество е също огън. За да бъде съсредоточено в човека и да се ползвате от него не са нужни нито обичайните електрически установки, нито машини, нито бели или черни въглища. Знаете, че над апостолите са пламтели огнени езици. Явлението, достъпно за едни, е достъпно по принцип за всички. Учението на Светлината утвърждава достъпността на тънките огнени явления за всяко устремено сърце. Човекът е носител на огън и огнено същество. Настъпването на Епохата на Огъня облекчава овладяването на неговата мощ. Само нищо няма да дойде. Трябва да се вземе. Даже Царството Божие трябва да се превземе със сила. Толкова повече небесния, тоест атмосферния огън или пространственото електричество, видовете на което са разнообразни и скалата на което е изучена от човечеството само частично. Същността на всички огнени енергии е една, както е една същността на парата, водата и леда, но формите на проява са различни и скалата – широка. За основа може да се вземе клавиатурата на музикалната скала. Човешкият огнен апарат може да овладява всички видове огнена енергия. Той може да я нагнетява и събира в себе си. Той може да я направлява чрез волята, той може да я управлява. Човекът е (подвижна) ходеща лаборатория и като такава дава възможност за провеждане на най-всевъзможни опити. Под Ръката на Учителя може спокойно да се започне. Някой вече е започнал отдавна и за започналия много няма да бъде ново. Нов е само ъгълът на подход и методът на магнитното извличане на пространствения пламък. Нужни са и се изискват качествата на духа. С един взрив на раздразнение можеш напълно да опустошиш своя акумулатор и да лишиш себе си от запас от огън. Ако участниците

в опита се присъединят към него в раздразнението, злобата, унинието, страха, опитът ще постигне пълен неуспех. Настройката на арфите на духа на участниците в опита играе решаваща роля. Сами виждате как етичните понятия и качества на духа стават работни условия в огнената работа. Учителят е Готов да даде нещо ново, готови ли сте вие да следвате Неговите Указания? Прилагайки общите Указания към своя апарат всеки може да действа и да извършва опити. Разбира се, нужно е търпение. Новакът може да бъде спрял от първия неуспех, но знаещият знае как може да се издигне планината на достиженията, ако се носи земя даже в шепи. Цялата Безпределност е пред вас. Няма да се уморим в правенето.

532. Лъч Светлина, лъч на мисълта, лъч на окото, лъч на огнената енергия - значи може да се помисли за енергията на лъча, изпратен от източника на енергия в пространството. Прожекторът изпраща лъч светлина, събрана във фокус и отразена в огледалото. Точно така и волята изпраща огнения лъч на събраната във фокус енергия на духа и отразена от съзнанието във вид на лъч, насочван към желания обект. Аналогията е пълна. Човекът, последователно мислещ за различни лица, намиращи се в различни места, за тънкото зрение прилича на прожектор, който изпраща своите лъчи в пространството, осветявайки последователно различни предмети ту близко, ту далече разположени от него. Операторът само премества лостове на управление. Точно така и прожекторът на човешкото съзнание може да устремява съзнателно лъчите на своята огнена енергия във формата на мисли, чувства и настроения към всеки обект, но вече свършено независимо от разстоянията, тъй като огнената енергия не познава такива. И преди всичко разстояния не познава мисълта, ако тя е динамична. Има безкрили мисли, тълпящи се наблизко. Но има и крилати мисли. Такава мисъл лети като сокол след плячката си в пространството, без да познава прегради.

533. Действайте с формулата: „Не аз, а Отец, Пребиваващ в мен, Той Твори“, когато призовавате силата на пространствения огън. Тъй като в себе си все още можете да се усъмните, но в силата на Отца!!?? Нямайте по-голям, тъй като Аз Съм ваш Застъпник и Приятел, и Отец.

534. Те те съдят и за твоите дрехи, за дрехите на Светлината хвърлят жребий. Но за теб съдът е един – Моят. А Аз не Съм съдия. Затова бъди спокоен пред лицето на осъжданията. И Мен осъждаха и даже Ме осъдиха на смърт. За какво?.. За какво осъждат теб? За това, че си ги повел към Светлината и си им указал пътя, нека да те съдят. Тъй като съдят не теб, а себе си, пресичайки своя път на себе си. И колкото по-ярошни са техните осъждания, толкова по-мъртва и продължителна е спирката. Гробари на своя дух, нима смятате да закопаете този, който е Мой? Аз Стоя твърдо на защита на Моите близки от потъпкването им от тъмнината. Нека техният съд да бъде благо за теб, нека той да ти бъде полезен и да послужи за нарастване на духа и разбиране на ликовите. Всичко Превръщам в полза: и злобата на враговете, и коварството на приятелите, и любовта на близките, и стремежа.

535. Владико на Сияйния Лик, Прояви силата на Твоите Лъчи над Земята. Прояви тяхната сила върху човешките сърца, Прояви тяхната мощ в моето сърце, за да може моето сърце, озарено от Светлината, да служи на хората.

- Давам Моята Светлина и Изпращам Моя Лъч. И твоето сърце ще засияе и ще бъде светилник за всички (други).

- Владико на Сияйната Мощ на Седемте Съкровени Лъча, Постави моето сърце на велика стража, за да има сила то да прави слепите зрящи.

- Сине Мой, Аз ще ти Дам мощ и дар да ловиш човеци. И ти ще станеш пазител на планетната мрежа на Светлината.

- Владико, Изпрати ми в Лъча разбиране на Великата Тайна на Отеца, който Пребивава в мен и е Бил мой Отец от началото (на времето).

- Ще ти Изпратя решение на Тайната. Вратата на достиженията са отворени. Те са седем. Ти трябва да преминеш през всичките, Тайната няма да се разкрие преди това.

- Владико на Надземните Лъчи, Изпрати ми в тях чудна способност да виждам и да чувам без очите и ушите, отворил прозореца за полети в невидимото тяло и ми Дай дара на разбирането.

- Ти ще виждаш и ще чуваш, и ще летиш в тялото на Светлината. И ще ти бъдат открити всички тайни на Невидимия Свят, но бъди неизменно с Мен, но се слей неразделно с Мен, но дай завинаги решението да служиш на Владиката с цялото си сърце. И отдал всичко, което притежаваш и слят в едно с Мен ще достигнеш до съкровенията врата, последните, най-трудните, седмите.

Изооставен от всички,

Оставил вещите

И победил плътта,

Ти ще влезеш седмите Врата,

Ти ще преминеш през Седмите Врата.

536. (28 ноември). Велика Майко, Почитана от Владиците, Твоето време настъпи. И умът се устремява в Космоса, към далечните звезди. Ще се дадат необичайни възможности за изучаване на космическите лъчи. Хората ще се научат да мислят космически извън обичайните земни рамки. Пространството звучи. Приборите ще уловят тези звуци. Те трябва да бъдат много тънки и чувствителни, дотолкова чувствителни, че ще се доближат много до улавяне на пространствената мисъл. Те ще започнат да регистрират вибрациите на Тънкия Свят. Те ще дадат и възможност да се проникне зад завесата на Тайната, да се проникне в Невидимия Свят, сега скрит зад плътно покривало. Науката с уверени крачки ще доведе човечеството до обединяване на Световете, съществуването на които сега се отрича. И тогава трите корена, разединени от проклятието на невежеството и неразбирането, ще се слейт заедно в единното дърво на познанието на живота. Коренът на религията, коренът на науката и коренът на философията. Обединители ще бъдат науката и изкуството, умът и сърцето, слети заедно. И неотречимото ще стане действителност и очевидността ще ѝ отстъпи място. Под Лъчите на Звездата на Майката на Света събудената жена ще заеме принадлежащото ѝ по право място на посредница и приемничка на тънките енергии. Триножникът на Пития ще си отиде от храма, за да стане достояние на всяка според степента на изтънченост на сърцето. И тогава човешката батерия от два полюса - мъжки и женски - ще стане особено силна. Сега нейното творчество или активност се проявява особено ярко в сферата на раждането на деца. Но тогава творчеството ще се прояви ярко върху астралния и менталния план. Творчеството ще разцъфти многостранно. Цветята на духа ще покрият цялата Земя. Ще цари красота във всички видове човешко творчество. Ще настъпи сливане на духа и материята в единното разбиране на

живота. Материята ще бъде пронизана от духовното начало, а духът даже в своите най-височайши прояви ще се окаже неотделен от материята във всичките ѝ форми - от видимите груби, до най-тънките форми светеща материя Луцида и материя Matrix. Младеденческият материализъм, утвърждаващ действителността само на това, което вижда окото и регистрират чувствата, ще бъде предаден в архива и ще отиде в забвение. Войни ще има, но войни на идеите и творческите мисли и ще има борба между новото, което подлежи да бъде и да се утвърди, със старото, което трябва да си отиде. Всяко ново стъпало ще се превзема със сила, силата на смелите опити, стремежи и полети в безпределността на бъдещите находки, открития и знания. Сияйната светла Епоха на Майката на Света ще стане майка за всички хора. Поразената тъмнина ще отстъпи и всички хора ще станат други. И новото небе и обновената Земя ще станат явна действителност.

537. (М.А.Й.). Скъпи мои, всичко виждам и зная, и ви държа в сърцето си, любими. И се радвам виждайки как към вас се стичат нови възможности. Отнесете се грижливо към тях. Оправдайте доверието, дадено ви от Владиката. Тъй като ви се Дава нещо необикновено. Намирате се под Лъча, тоест под Неговото пряко и непосредствено ръководство. Проявете преданост и пълносърдечен устрем. Тежките времена наистина ще станат за вас благословени, тъй като във външните трудности за вас се раждат чудесните възможности за духа. За мен е радостно да видя как зазвучахте на новия Указ да пристъпите към пространствена работа и да се учите да привличате мощта на пространствения огън. Вървете спокойно - Ръката е над вас. Но дайте любов и стремеж. В своята работа не забравяйте за нас - ние ви помагаме невидимо. Отхвърлили времето и мястото разберете, че връзките, които ни свързват, са неразтрогваеми. Дръжте се така и постъпвайте така, сякаш ние сме до вас, близко и заедно. Отделеността съществува само във вашето съзнание, но не в нашето, тъй като в действителност я няма. Тя се поражда от земните чувства. Те трябва да се ограничат, но и да се гледа по-добре и по-дълбоко в сърцето, което усеща толкова правилно. И по-често да се обръщате към него. Нашият свят е отделен от вашия с непроходима стена, но не за сърцето, което тупти във всички Светове. С любовта пробивате стената и правите достъпно недостижимото. От Майката на Агни далечен поздрав. Всички вие сте ми близки както и преди.

538. Ако се усили чувствителността на фотолентата могат да се фотографират излъчванията на човека, тоест неговата аура. По-нататъшното усиливане ще даде възможност да се заснеме астралното, а после и тънкото тяло в момента на неговото отделяне по време на сън. На филм ще бъде възможно да се заснемат явленията на Тънкия Свят и даже по-нагоре. След това ще дойде фотографирането на мислите и мислеформите. И по такъв начин Невидимият Свят ще стане достъпен даже за тези, чието вътрешно зрение е развито недостатъчно. За науката ще се отворят сферите на Надземния Свят, тъй като обединяването на Световите в съзнанието на човека ще бъде пълно. Трудно е даже да си представите доколко това ще придвижи напред цялото човечество като цяло. По-нататък ще стигнат до това да фиксират събитията от миналото, извличайки ги от Хрониките на Акаша. Това ще бъде най-трудното, тъй като да се уловят вибрациите на записите на пространството с апарати е много сложно. Но няма нищо невъзможно за човека. Даже Едисон е искал да разговаря с умрелите с помощта на видеоизменен телефон: трябва да се преодолее честотата на вибрациите на плътната среда, за да

се отвори прозорецът към Тънкия Свят и, преодолявайки ги, да се преведат или транспонират до честоти достъпни на скълата на външните чувства на човека. Обикновеният фотоапарат действа на принципа на окото: мрежата на светлината се задържа с помощта на фиксатор. Точно така и фотоапаратът за снимки на Тънкия Свят трябва да бъде прекопиран от човешкия апарат. У ясновиждащите той действа явно - трябва да се тръгне по пътеката на природата, която много преди всички човешки изобретения е съсредоточила в човека прототипите на всички апарати: фотоапарата, телевизора, радиоапарата, приемника и предавателя, приемането и предаването на мисли, всички видове лостове, електробатерии, летателни приспособления, топлинни генератори и така нататък, и така нататък до безкрайност. Ако се изброи всичко, което е съсредоточено в човека, хората действително биха били поразени от това, че самата Безпределност с всичките ѝ възможности е съсредоточена в тях. Казалият "Вие сте богове" е Знаел за какво Говори. Трябва да се учите от природата. Природата е вложила в човека всичко в активно или потенциално състояние. Човек не може да създаде нови закони на природата както и нищо ново, но само може да открива това, което вече го има, да копира в нови комбинации този най-богат материал, който му е Даден от живота и да използва най-чудните свойства на новите, още неизвестни му сега видове светеща, невидима за физическото око материя. Но трябва да се помни, че в човека е съсредоточено всичко. Човешкият апарат е извършвал полети в междוזвездното пространство много десетки и стотици хилядолетия преди да бъдат изобретени съвременните самолети. А лабораторията на човешкото тяло извършва такива химически процеси, които не е в състояние да възпроизведе химията на вашето време.

539. (29 ноември). (Гуру). Приятелю мой, полятата градина няма да изсъхне, а също и плугът, ако е на работа, не ръждясва, а също и дружбата, даже и ако Приятелят е умрял. Чуваме и виждаме, и знаем, ако сърцето не е забравило за нас. Мнозина са забравили. Но нашите мисли не са за тях. Нашите мисли са за вас, които ни помните. Разбира се, ще дойдете, ако волята не отстъпи от своята работа. Подобното се привлича към подобното и се усилва от него, но се неутрализира от противоположното. Волята е акумулиран и събран в кристалите на Камъка огън. Напрягайки огньовете на Камъка може съзнателно да се привлича към себе си от пространството същия този огън и да се усилва мощта на Камъка. Призивът към пространствената мощ се твори от волята. Добре е да си представите ярко това картинно: както сокола са привличали с огнена примамка. Трябва да се овладее механиката на процеса. Той ви е послушен. Овладейвайки огньовете в себе си, с тяхната сила можете да привличате огньовете от пространството.

540. (30 ноември). Сине Мой, когато е трудно да се върви и външното отвлича съзнанието, проявете устременост и осъзнаване на Моята Близост. Просто помисли, че Аз Съм наоколо, отхвърляйки всички други съображения. И усещането на това, че сме заедно, ще те пренесе. Много ще има още такова, през което ще се наложи да се прекрачи и затова не трябва да се смущавате от поредната вълна на външните явления. Много такива е имало, много и ще има, но те не са страшни, ако сме заедно. В минути на напрежение на земните обстоятелства не трябва да се допуска отделеност на съзнанията. По-добре обратно, да се задълбочи мисълта за постоянното Присъствие. Вълните на житейското море яростно се стремят да

отмят това осъзнаване. А ти го задръж просто повтаряйки Моето Име, когато напорът им стане силен. И нека хората да усещат, че има нещо, което кара сърцето да тупти по друг начин, макар и това да не е достъпно за тяхното разбиране. Възможно е да се спуснеш до всяка ниво на съзнание, но здраво държейки връзката с Мен, за да не те залее вълната. Вълни на житейското море, колко от вас са преминали и колко ще преминат, и колко ще си отидат в Безпределността. Тяхната ярост предизвиква съпротивление, устойчивост и непоколебимост (ако духът е вече готов) и доближава към Мен. Радвайте се на възможността да застанете още по-близо каквото и да способства за това - мъка ли, радост ли, не е ли все едно.

541. Правилно е усещането за радост и подем на духа да се смята за признак на Близостта на Учителя, даже и ако други по-явни признаци не са Дадени, тъй като без Учителя има тъмнина и падение на духа. Напомнянето за невидимото Присъствие (сутринта) имаше предвид да потвърди това характерно усещане на Близостта на Владиката - радостта и подема на духа. Лъчът озарява мрачините на живота, донасяйки радост и светлина. Ако хората можеха да разберат тайната на Лъча, те биха разрешили най-сложните проблеми на науката и живота. Мога само да Прошепна: яркото, постоянно, задълбочено осъзнаване на себе си в Лъча преобразява цялата същност на осъзналия това щастие. Моят Лъч носи щастие - не земно, не на преходните вещи, не радостта на доволството, а радостта на духа, независеща от плътните условия. И когато Казах: „Вашата печал ще ви бъде в радост” - Мислех за щастieto на Лъча. Аз Изпращам Лъча на Моите близки. Това не е Моят обичаен Лъч, но с особено предназначение, носещ в себе си елементите, необходими за микрокосмоса на получаващия в дадения момент, на даденото стъпало от неговото развитие - сякаш негова особена храна, потребна на неговия дух в този период или в даденото време, час или даже момент. В това Учителят Проявява Своята Грижа за този, който се стреми към Него и който е свързал своето бъдеще неразривно с Него. От Моите Лъчи могат да черпят всички, но Лъчът с особено предназначение е индивидуален и неподготвеният с дълго сътрудничество и единение организъм нито ще го усети, нито ще го осъзнае, нито ще може да го използва - нужна е асимилация. Даже в началото някои Лъчи предизвикват усещания съвсем не приличащи на това, което той ще даде след асимилацията. Затова Указвам: „Застанете още по-близо, колкото може по-близо, за да не пречи нищо странично да се изпие чашата на радостта от Близостта на Владиката – съкровена, задълбочена, осъзната”.

542. Скъпи Мои, летите към щастieto. Аз Съм с вас, Аз Съм близо, Аз Съм около вас и Моят Лъч сияе над вас. Вие уловете щастieto на неговия Указ, носещ ви радост и Близост...

543. (30 ноември). Можете да Ми задавате въпроси или някакви теми за развиване и задълбочаване на тяхното съдържание. Ще направим опит сега. Тема? Какво интересува особено остро? Тайната на звука? Добре. Слушай. Звукът носи в себе си седмичния аспект на единната вещ. Първото е звукът, второто – цветът, третото – миризмата, четвъртото - магнитната вълна. Другите три аспекта на човечеството на вашата планета още не е дадено да достигне. Вибрацията, предизвикваща проява на звука в слуховия апарат на човека, покрай звука поражда в съзнанието образи, тъй като звуковото значение на думата е свързано с формата или мислеобраза. Даже отвлечените понятия предизвикват някакви смътни

представи във вид на неясни образувания. Звукът е свързан и с чувствата или с емоциите. Например думите „безстрашие“, „смелост“, „геройство“ издигат в душата съзвучни чувства в една или друга степен. Отделните букви и срички, лишени от обичайното съдържание, независимо от всичко носят в себе си сила за въздействие върху нервните центрове, заставяйки ги да вибрират в унисон със звучащата нота. Мажорните и минорните акорди имат различно въздействие върху човека. Разбира се, музиката въздейства мощно. Областта на звука е широка. В природата и в Космоса звучи всичко: растенията, камъните, лъчите и гръмотевиците, звучи даже северното сияние. Елмазите звучат, кристалите звучат, звучат скъпоценните камъни. Звучат и металите, и всеки има своя нота и цвят. Цветът е установен от спектъра, но звукът предстои да се определи от науката на бъдещето. Седморийният аспект на всичко съществуващо отрежда на звуковото изразяване на Вселената не по-малко важно значение, отколкото на цветното или на областта на формите. Звукът породен в пространството не изчезва, но остава в него завинаги във вид на звукови отпечатьци в Акаша. Човекът може да възпроизведе звук с глас или с помощта на инструменти, или просто движейки предметите, но той владее още и способността да твори беззвучни звуци, звучащи вътре сякаш ментално или астрално. Композиторът може да създаде цяла симфония от звуци. И може да ги чува, при това да чува даже не създадените от него, а просто уловени от пространството. Тъй като съществува свят на физическите звуци, астрален звуков свят и по-нагоре. Единната вещ, бидейки седмична по своята структура, разкрива на съзнанието на човека един или друг аспект на своята същност. Цветето е възможно е да се види, може да се усети, затваряйки очи, единствено само миризмата, а може да се улови и неговата нота. Разбира се, всеки слой или план на съществуване е също седмичен и подразделянето може да се задълбочи и разшири, както е разширена, да кажем, музикалната скала, повтаряща се на по-висок или на по-нисък регистър на октавите. Най-съвършеният звуков апарат - това е човешкият апарат, тъй като неговият глас свободно носи в своите звуци това, което иска да вложи в него говорещият. Гласът е магнетичен. Той притежава много голяма магнитна сила или сила на магнитно въздействие. В гласа в добавка може да се вложи чувство и мисъл. В природата няма нищо по-богато по съдържание от звуците на човешкия глас. Потенциално в него се съдържат всичките седем елемента с всички свои подразделения. Но човекът е овладял само съзнателно много малко от тях. Гласовете на различните хора се различават помежду си по числото елементите, които е овладял говорещият и които той прилага в огромното болшинство от случаи несъзнателно. Но много вече знаят силата на звуковото въздействие на своя глас. Разбира се, Гласът на Учителя на Светлината по своето богатство и мощ е необичайно силен. Негово основно свойство е хармоничността и яркостта на съзвучията на влизащите в него елементи. Все едно че стъпалото на еволюция, достигната от Неговият Дух, се изразява в звука на Неговия Глас. Когато Той Поиска Неговият Глас да придаде още нещо друго в добавка, мощта на въздействие се усилва съответно. Трябва да се учите да влагате в речта смисъл и значение, и сила, прогонвайки приказливостта и бърбенето. Гласът е могъщо оръжие на Светлината, ако носи в себе си светлина. Да! Да! Гласът може да носи в себе си и да предава на другите заряди светлина. Той може да звучи като гръм в пространството, изпълвайки го с огънове, дори и да

отсъстват слушатели, облечени в плътно тяло. Може да се разговаря с вещите, дърветата, растенията, камъните. Може да се беседва с природата, с пространството. Възможно е да се пусне само една единствена дума в пространството. Името на Владиката Майтрейя, произнесено с разбиране, ражда в пространството поразяващи огнени вихри. Всеки звук, произнесен от човека, не е без значение. Но когато в него се влага мисъл, тогава той е особено силен. Словото е творящо. Светът е бил създаден от Словото.

544. Скоро ще дойде краят на влаковете - те ще бъдат заменени (от локомотиви с атомен двигател). Атомният двигател е задачата на момента. Ще помогнем на водещата Страна. Помагаме. Да! Да! Знанието идва. Съпротивата е огромна, но Лъчите я преодоляват. Когато знанието на Лъчите обърне хората към Нас, ще полетят на крила. Мнозина летят, но още не разбират какво ги движи. Летят много. Много са вече готови да полетят. Очакват Часа. И също не разбират какво чакат. Но чакат. Това са Нашите, още неосъзнати.

Ще Дам всичко, което поискаш, но което е нужно за възхода на духа. Поддържам силно всичко, което съзвучи с величието на Бъдещето и което издига духа. Важно е да се усети Моята Близост, откъсвайки се от понятието за време и разстояние, които ни отделят. Заедно... и това е всичко... А къде, как, защо - всички тези съображения трябва да се отхвърлят. Важно е утвърждаването на тънките енергии. Как действителността трябва да ги въвежда в кръга на съзнанието. И тайното ще стане явно. Сферата на познание се разширява.

И новите релси станаха доминанта на истинската наука над всички антагонисти и отрицатели от всички цветове и под всички покривала и маски. Ще ги унищожим с науката. Ще унищожим тяхното отричане с науката. Действително, авторитетът на науката е висок. Никой няма да посмее да опровергае нейните открития в областта на несъмненото, тъй като ще виждат и ще чуват. Науката ще помогне в това, в което не е могла да помогне религията. Религията ще трябва да се обедини с науката или да си отиде в забрава.

545. (1 декември). И тъй, мислейки за Близостта утвърждаваме действителността. По-късно тя ще стане видима. Не всичко, което съществува, е видимо за окото, а само нищожна част от съществуващото. Това за което мислим, то ни и управлява. Но когато обектът на мислене е избран от волята, ние управляваме мисълта. За какво би искало да знае днес устремното към Мен сърце? Нужно е! Нужно е да се знае по-рано, отколкото да се може, нужно е да се знае какво иска волята. За незнаещите какво искат няма място сред Моите. Трябва да се знае какво иска духът. Нека да не са много желанията, по-точно, стремежът към такива, тъй като всяко изисква време и действие, но нека те да бъдат достатъчно силни, за да се разгорят огньовете - тези огньове, магнитно привличащи от пространството мислите, които са им съзвучни, които са огнени, наситени с огън и носещи огън със себе си. Най-пламенна е мисълта за дерзанието (за което и ти се искаше да пишеш). Дерзанието винаги е устремено към бъдещето и никога - към миналото. То е винаги необичайно, тъй като обичайността и дерзанието са несъизмерими. То само по себе си е огнено. То е магнит на горящото сърце, действащ мощно. То е плодно, тъй като огънят на сърцето привлича силно към себе си пространствения огън. Към каквото и да дръзне пламенният дух, всички токове на пространството се устремяват към неговите огньове, за да оплодотворят

устремениите енергии със съединяването на двете начала: зовящото, активното, търсещото, устремното и другото – ответното, насищащото, магнитно привлечено, търсено и намерено първо. С една дума, законът за полярността е в действие. Дерзаенето действа със силата на закона. Дерзаенето не остава никога без отговор. „Дерзай, чедо” е формула на огнения дух, осъзнал своите сили и събудил се, и готов за сътрудничество с пространствения огън. Затова Повтарям: „Дерзайте!” То няма да бъде без отговор, тъй като привеждате в действие закон на духа. За да утвърдите Моята Близост, когато третото око още не е отворено, трябва да дръзнете срещу очевидността, против целия порядък на обикновения живот, против упорството на обкръжаващите, против ярките отрицатели, против застиналите мисли на средата, против всичко, в което вярват и не вярват хората, с една дума – срещу яростта на този свят, за да се утвърди Моят Свят във вас. Главният Йерофант на древния храм е извършвал движението си срещу слънцето, така също и дерзаещият към Светлина дерзае срещу потока и върви пред тях, увлечените от потока. Само този, който дерзае, може законно да води след себе си. Само след него ще се устремят. Роденият водач и вожд е дерзаещ смело пред лицето на противодействащите условия. Но веднъж постигнал, дръзновеният, чул огъня на сърцето, привличайки пространствения пламък може мощно да премести всички прегради от пътя, всички забрани, препятствия, камъни и бентове от планината умъртвени сърца. Дръзновението на сърцето се носи високо по върховете, оставяйки в низините целия боклук и целия мрак, и целия накуп на тъмната обичайност. Някои крачат тежко, овладени от колебания, съмнения и нерешителност, но дръзновеният лети напред, без да може да бъде спрян, помитайки фантомите и чудовищата на човешките мисли – тъпи, тежки, закостенели, застинали в своята мъртва неподвижност и утвърдени от вековните привычки, обичаи, традиции и суеверия. Но те са мъртви, докато могъщият огън на устремното напред сърце изгаря фантомите и чудовищата. Нищо не е препятствие за този, който е осъзнал силата на огньовете. Деца, дерзайте. Аз Съм огънят, който ви Носи победно. Аз Съм Гарант за вашите дерзания, Водещ ви мощно към победа. Аз ще ви Дам сила, застилайки пътя с дерзание, за да достигнете с Мен до края.

546. Желаетият да утвърди своята сила в действие нека да я търси в ритъма. Ритъмът, протичащ на вълни и в *crescendo*, е ключ към решението на проблема на волята. Ритъм означава повторност, но не случайна, а планова, планомерна, систематична, а следователно упорита и несломима. Чрез ритъма, утвърдил се в действието, може да се достигне до това, което по обичайния път е невъзможно да се достигне. Но трябва да се вложи в него огън. Огненият ритъм или ритъмът на огъня е действие, пред динамичната сила на което се рушат като картонени къщички всички препятствия. Той не е лесно да бъде утвърден, но утвърден носи като на крила утвърденото в него или утвърдилото го съзнание, по-точно сърце, тъй като огненият ритъм се утвърждава с огньовете на сърцето. В ритъма се проявяват най-могъщите сили на Космоса - движението на небесните тела. И сърцето на атома бие ритмично. Ритъмът е страшна сила, ако е приведена в действие от огнената мощ. Спазматичното, временно дерзаене е добро, но се изчерпва бързо. Но упоритото ритмично дръзновение не познава сила, която би могла да го спре. Огненият ритъм е сила, преодоляваща всичко. Ако нещо

противодействия упорито, съкрушавайте го с ритъм. Дава се ново разбиране - мощта на растящото осъзнаване на ритъма.

547. Сине Мой, Владиката иска да те види винаги побеждаващ нещо или в себе си, или в мрака на външните условия. Трудно е и ти ще се противиш, но ти победи себе си и посрещни радостно поредната задача. Те ще бъдат много и всяка трябва да се посрещне радостно, без да се огорчаваш, помрачаваш, без да се оплакваш и в пълно равновесие. Иначе как ще се утвърдят исканите качества на духа? Сам изпитваш себе си, сам си и проверяваш, сам и съдия, сам и решаваш текущите задачи, които Учителят Дава за проверка. За теб има един съдия – Владиката, но Той не е съдия, а Застъпник и Приятел - съдия си ти сам над себе си. Когато си осъзнал това напълно, човешкият съд и човешките мнения вече няма да бъдат нищо за теб - застанал си по-горе от случайните съждения и сам си станал свой съдия.

548. (2 декември). В съчетанията на новите думи търсете нови съзвучия. Думата е изразение (форма) на пространствената мисъл.

Огънят на мисълта се облича в мислеобрази, а мислеобразът – в звучаща или написана дума. Невидимото става видимо. Тази стъпаловидност на проявите е във всичко. Само невидимото може да стане видимо. И това, което няма невидима за окото тънка форма, не може да стане видимо. Като двете страни на медала. Такъв е аспекта на Света – на неговата видима и невидима страна. Затова за проявяване или утвърждаване на каквато и да било основа или фундамент, или корен на явлението върху плана на видимостта, трябва предварително да се създаде в невидимия с мисъл. И само когато мислеобразът е готов и завършен може да се пристъпи към неговото осъществяване в плътния. Последователността е такава: отначало в тънкото, после в плътното. Творчеството на духа протича на стъпала. Без основа не може. Основата е мисълта. Това е първата точка на творческия триъгълник. Втората е астралният двойник и третата – плътната видимост. Деленето може да бъде седмично, троично, двоично и т.н. Светлина, огън, мисъл, мислеобраз, астрален двойник, плътна материя и плътна форма. Явлението може да се задълбочи и разчлени още, вземайки неговия цветен или звуков аспект, също седмични. Но затова по-късно. По принцип има седем седмични аспекта - такава е сложността на всяка проявена вещ. Но е важно да се разбере законът: от невидимото към видимото. И движещата мощ е мисълта (огънят). С мисъл се твори целият видим Свят и делата на човешките ръце. С мисъл се и разрушава. Мисълта като огъня също е двулика, тъй като има огън творящ и огън пояждащ, огън на разрушението и унищожението.

549. Благословеният е Казал: „Доколкото всеки човек е нещо незавършено, намиращо се в процес на развитие, трябва да се помисли за това към какво води това, което става в него”. Всяка енергия, проявявана от човешкия микрокосмос във вид на мисли, чувства, постъпки, привички, тенденции, импулси и въобще в каквато и да било форма не е явление на момента, а представлява нишка, протегната от миналото през настоящето в бъдещето. Тази нишка има способност или да надебелява, или обратно, да намалява в диаметъра си. Може да се вземе която и да е тенденция или склонност и да се разгледа към какво води нейното понататъшно развитие или упадък. Може да се направи още една крачка и да се вземе този процес под контрол. Може да се усилят и задълбочават желаните явления и

да се отслабват ненужните. С една дума, процесът, който представлява сам човекът, да се направи съзнателен, извършван със санкцията на неговата воля. Добрите, полезните, красивите, плодоносните и нужните растения градинарят полива, ненужните лишава от влага и те пропадат. Така под въздействие на творческата воля и волята на унищожението нека да цъфтят или да вехнат и умират на нивата на човешката душа съответно добрите и недобрите кълнове, растящи може би векове, а понякога и по-дълго, много, много по-дълго. Логичният завършек в далечното бъдеще на движението на всяка енергия вътре, скрит в тялото на причинността, отразен на екрана на съзнанието явно ще покаже какво е то и ще даде още сили ненужните кълнове да се отскубват с корена.

550. (3 декември). „Където двама или трима са се събрали в Мое Име, там Съм и Аз, сред тях”. Имате явно доказателство за това и дъжд от огнени знаци. Встъпвате в областта на несъмненото, на неотречимата достоверност, в областта на невидимото, но действително съществуващо. Близостта е достигната, Общуване има, но трябва то да се усили. Физически, в плътното сме разделени, но Близостта е утвърдена пространствено. Разбира се, това пространство не е на трите измерения, но в него се утвърждава Близостта. И трябва да си представиш себе си в Общуване с Мен и близките до Мен в сферите на други измерения, но по-близо от близкото и ярко, картинно и в цветове, жив, стоящ насреща. Колкото по-ярко и образна бъде представата, толкова по-близо до действителността е тя. С мисъл трябва да се победи пространството и времето, и понятието за отделеност. И тогава сливането ще бъде по-пълно. Да се задълбочава и изтънчва то може безкрайно и този труд е радостен и плодоносен. Учителят Твори чрез най-близките. Но застанете по-близо. Давейки се в суетата на деня не считайте, че Близостта е достигната от вас. Тя е над суетата на текущия час. Работата не пречи на Близостта, когато се посвещава на Мен. Всичко, което се твори в Мое Име, приближава към Мен и ни свързва по-тясно. Нека тази Близост да стане неразделна при всякакви условия на живот и каквото и да става наоколо. Така с упорство, необичайна настойчивост и постоянство се достига преодоляване на съблазните на времето, пространството и вещите. И когато бъдат отхвърлени земните окови, плътното повече няма да пречи на пълнозвучната слятост. Съзвучните души се сливат в пространството на Светлината със своя Владика и Отец. Сега плътния свят се дава за преуспяване, тъй като само в трудни условия може да се преуспее в духа. Висша форма на Общуване на Земята представлява възприемането на мисли. Това е по-трудно, отколкото да се чуе гласа, тъй като звук предават и астралните чувства, което е много по-ниско по степените на постижение. Но да се чуе Гласа ментално е вече рядко явление. Мисълта се транспонира в звуково изразяване, все тази същата беззвучна мисъл. Разбира се, Усещам всяка мисъл, устремена сърдечно към Мен и според степента на нейното напрежение и огненост и Отговарям. Но устойчивата колективна мисъл е особено силна. Ще имате много доказателства за това. И вече имате много. Утвърждавайте невидимата действителност ярко, упорито и настойчиво и тя ще стане явна. Оставете думите на неопределеност, неувереност, неяснота. „Както дочух, както ми изглеждаше или както ми се стори” - тези изрази трябва да се премахнат. Призраците могат да се покажат. Вие говорете за огнените знаци и явления също толкова определено, точно и уверено, както говорите за материалните предмети наоколо. Трябва да се измени самият подход. В преките

ясни утвърждения ще расте огнената енергия и нейните прояви, изпращани ви от Мен, и знаците. Желайте ги и, виждайки ги, ги утвърждавайте. Ще Поведа по-нататък, ако разберете, че задръжката е само във вас. Водя ускорено.

551. Разбира се, Владиката е все един и същ, но звуковото значение на Неговите Имена е различно. Всяко съответства на Епохата и на основния ключ на преминаващия Цикъл. Звуковото значение на Името на Владиката, Идващ в Света, е необичайно силно. В пространството при Неговото произнасяне То произвежда явления от огнено-цветови и магнитен порядък, пробуждайки слоевете на пространството, даже най-ниските, даже най-тежките с Лъча на мисълта и достига обекта. То прорязва сферите като мълния. В Него е съсредоточена мощ. Когато Казвам: „Творете с Моето Име” ви Давам в ръцете лоста на тази мощ. Тъмните шайки не смеят да се приближат до аурата на този, който повтаря Моето Име. Вибрацията на звука на произнесеното Име ги отхвърля като вихър – сухи листа. Мощта на Името е огромна. Правилното и умело Негово използване изисква осъзнаване. Колкото то е по-дълбоко, толкова по-динамична е призованата за действие сила. Особено усилва ефекта ритмичното повтаряне на Името. Вълните на ритъма се усилват с всяко повторение. Това е могъщо оръжие, от което така много се плашат тъмните. При утвърждаване на Бъдещето е по-добре да се приложи Името на идващия Владика, тъй като Бъдещето се твори с Неговото Име и в Негово Име. Значи трябва да се различава кога е по-добре да се произнесе едното или другото Име. За имената и тяхното скрито значение може да се напише цяла книга. Всяка Индивидуалност има свое име. Имената на Великите Индивидуалности са съкровени.

552. Повтаряйки ритмично Моето Име, нагнетявате мощно огнена сила.

553. Учението се Даваше спирално. Тези Записки се Дават спирално. Все едно и също, но всеки път в ново, разширено и задълбочено разбиране на Единната Вещ.

554. (4 декември). (М.А.Й.). Аз ви изпращам ежедневно лъчи, а в тях – моите мисли. Те могат да се улавят отчетливо. Те са за Надземното, те са за Космическото, над земните дела и особено над личните. Трябва да се изпълнят Указанията на Владиката, отнасящи се до последния опит за привличане на пространствения огън. Нека то да стане обичайно за сутрешната среща. Трябва да се въвличете в огнената работа и да я обикнете. Ти я провеждай самостоятелно, отделно и всекидневно. Не трябва да поставяш своя напредък в зависимост от чуждите настроения и възможности. Отначало върви сам, после след теб – другите. При утринното и вечерно Общуване или молитва извличай магнитно огън от пространството с магнита на духа. Какво е това молитва, ако не привличане на пространствения огън с огъня на сърцето? Обръщайки се към нас извършваш същия този процес, притегляйки огньовете на нашите сърца. Действай твърдо, уверено и без колебания, без оглед на каквито и да било условия на токовете. Всички те са временни и от тях не си струва да се смущаваш. Действай, сине мой.

555. (Майката на Света). Аз Съм! Можеш ли ти също да кажеш така за себе си? Не, тъй като живееш с Майя. Онези всички бързат нанякъде. Но бързането не е към Мен. Който се е докоснал до Безпределността вече не бърза, тъй като цялото време му принадлежи. Бързината не е бързане. Бързането на суетата е нелепо в космическите простори, но бързината е равна на бързината на светлината

и на мисълта. Менталът и полетите в ментала са по-добри, тъй като астралът може да бъде въввлечен във фуниите на пространствените вихри. Стремете се с мисъл да се докоснете до Мен, отхвърляйки чувствата на астрала. Това изисква самоотверженост. Може да се смята, че където е мисълта, там е и съзнанието, там е и духът. Духът е там, където се намира мисълта. Няма разстояния за мисълта. Но да се задържиш е трудно, тъй като мисълта няма за какво да се залови, ако багажът е оскъден. Но мисълта нараства магнитно в пространството, обличайки се с елементи, извлечани усилено от обекта на устременост. Не се смущавайте от недостижимото. С мисъл недостижимото може да се достигне. В земните дела Вземам участие с Лъчите, а по Лъчите достигат до Мен. В Лъчите достигат, достигат в Лъча. Затова е нужно да осъзнаеш себе си в Моя Лъч. Осъзнаването на Лъча е нужно, ако някой иска да достигне. Както Лъчът на Владиката Дава всичко, така също и Моят. Но неговата същност е друга: полюсът е друг, на другото Начало. В Света те са две - мъжко и женско. Моите Лъчи са даващи живот, но Сеячи на Светлина са Владиците. Владиката Майтрейя е Сеяч на Светлина на земната нива. Аз Съм Майката, Изпратила Ги на подвиг. Заедно Творим в двете Начала: мъжкото Начало и женското Начало.

(Денят е тежък. Пишеше се лошо.)

556. (5 декември). Сине Мой, разбери, осъзнаването е крачка към овладяването, без която овладяването е невъзможно. Именно осъзнаването дава в ръцете точката на опора за лоста на волята. Даже устремът се движи от осъзнаването на това, към което се насочва устремеността. Осъзнаването зависи от постигането на явленията със сърцето. Сърцето сякаш обхваща и усеща същността на явлениято дълго преди в него да се ориентира мозъкът. Опитът с разпалването в сърцето на пространствения огън изисква осъзнаване на процеса и неговата значимост в цялата му съкровеност.

557. Камъкът. В него се съсредоточава съзнанието на цялото битие. От физическото тяло усещанията се събират от периферията към центъра в областта на Чашата. Всички чувства се отхвърлят, духът живее с пулсацията на Камъка. От мозъка активността преминава надолу, в гърдите, в областта на Камъка и трите се съсредоточават в едно, в него, в Камъка. Всички енергии, разхвърляни от съзнанието навън, се събират вътре в Камъка и целият живот е само в него. Много е трудно седейки в стаята да си представиш себе си стоящ наоколо или зад прозореца, пренасяйки центъра на своя дух от тялото навън. Още по-трудно е усещането на своето „аз“ да се пренесе от главата в областта на Чашата и да си представиш своето „аз“ не в областта на главата, някъде вътре в нея, както обикновено, а именно вътре, в средата на гърдите. Но овладявайки усещането на Камъка и пренасяйки съзнанието в неговия център може да се лети, тъй като всичко е в Камъка. Днешното излизане в астрално тяло по време на вечерния сън беше обусловено от сутрешните мисли за Камъка и за това, че в него може да се притеглят всички енергии на духа и усещанията на тялото, и всички чувства и мисли. Усещанията сякаш се изваждат от всички обвивки за съсредоточаване на всичко в центъра. Съкровището се събужда за съзнателно битие и започва да действа.

558. (6 декември). Разбирането движи. То ръководи човешките действия. Когато то е внедрено в съзнанието, то преражда човека и причината, породена в

плътното, дава своите следствия в тънкото. Приемането и разбирането са породители на постъпките. Толкова по-вредно е отричането - то е безплодно. Това, което е прието със сърцето, дава някога и някъде богати кълнове. Старайте се да възприемате повече, за да бъде обилен посевът. Ако няма време за разгъване на мисълта, може да се утвърди само нейната основа, основната мисъл: във времето тя ще израсте сама, но трябва грижливо да се положи върху сърцето, за да даде плод. Ненужните трябва да се отхвърлят. Даже може да се унищожат с огън. Но внимателно да се съхрани полезната мисъл за бъдещи кълнове.

559. Където сме ние, там е и домът, тъй като домът на духа е вътре. Всичко е в духа - не в тялото, не в тънкото, не в ментала, но вътре, в центъра, в Камъка - домът на духа. И където и да се намира човекът, на каквито и планове на съществуване и в каквито и да било проводници той да се проявява, неговият дом е вътре, в Камъка. Всичко свое носи със себе си, както раковината – своя дом и този дом, неговото вечно местопребиваване, е Камъкът. Ще се отхвърли тялото, ще се отхвърлят всички обвивки и Камъкът, който е в тях, ще засияе с всички свои страни и ще остане единственото обиталище на духа. Тъй като всичко е вътре и даже Царството Божие, и даже вечният живот и неговата обител – Камъка, в който духът пребивава вечно. Животът в обвивките е временен, макар и да се осъзнава ярко, но истинският живот е в духа, в центъра на който е Камъкът, и в него е духът. В безбрежните пространства на Светлината - обител на духа и негова вечна родина, той проявява себе си в Камъка. И където и да е той, накъдето и да се устреми свободен от всички обвивки, той изразява себе си в Камъка, в огненото тяло, в тялото на Светлината. Но може още на Земята да се признае единственото свое Съкровище и да се пренася в него от време на време цялото съзнание, съсредоточавайки го в центъра. И преминавайки земното бездомие да утвърждаваш вечния свой дом в своя дом, в Камъка. И освобождавайки се от покривките на Майя духът може да намери вярно прибежище за себе си в него, в Камъка. Всичко, което е натрупано в течение на цялото битие на духо-монадата, е събрано в него, в Камъка. Камъкът е вечното облекло на духа. Камъкът расте, обличан от нетленните натрупвания, отлагани във вид на кристали огън. Вечният огън на вечния живот се събира и натрупва в Камъка. В Чашата се отлага жизненият опит на земните въплъщения и надземния опит в Световите. Чашата и Камъкът! Камъкът и Чашата, и сърцето - едно в трите, вечно безсмъртно.

560. (7 декември). Сине на Светлината, вземи своето достойние, но така, че никой да не забележи. Ако усетят, ще те разкъсат. Терзаещи са всички. Тъй като моментът на осъзнаване на Камъка е съкровено действие. Ядрото на духа... в него са и полетите. Съкровището расте с осъзнаване. Да встъпиш във владение на Камъка е степен на Архата... Сияе в Лъча на Владиката и Майката на Света. Жадуваме да го Видим, пламтящ съкровено с огньовете. Това е Нашата Космическа радост. Майката и Аз Творим Своята обител в него, осъзната ярко. Синът на Светлината е Наш син. Осъзналият мощта на Камъка, сияйната мощ на Съкровището е непобедим, неунищожим и нерушим като Камъка от Далечните Светове – Камъка от Далечните Светове от кристали на звездни лъчи. Това е Най-Висшето, което има човекът на Земята, а също и в Световите. Съкровището на Светлината, събрано и съсредоточено в кристалите огън, се нуждае от осъзнаване както елмазът – от шлифоване, за да стане брилянт и засияе с всички свои страни и

да заблести с всички огньове. Възприел Камъка – така Наричаме този, който е протегнал ръце към него. Символът на Съкровището, символът на двете ръце, държащи Камъка, е символ на победата на безсмъртния дух над съблазните на трите и знак за властта му над тях. И външно такъв като всички, но вътрешно – носещ Камъка ще тръгнеш ти през живота, победен във всичко, което те устремява към звездите и към Светлината. Ти, носещият Камъка и носителят на Камъка – най-висшето благо е за теб.

561. Сине Мой, започваш нов етап, етапът на осъзнаване на Съкровището. Наричаме го Съкровище на Света, тъй като у човека няма по-висше на Земята. Ръцете протегнати към Камъка означават, че енергиите на микрокосмоса са насочени към него за неговото утвърждаване в съзнанието. Да се утвърждава на Земята неговата Светлина, на Съкровището на Камъка, не е лесно. Тя трябва да проникне през всички обвивки, през всичките три и тогава се утвърждават трите самоизходящи лъча. Тогава ученикът може да бъде наречен властител на трите съкровени. Овлабяването на тези лъчи ще позволи да се устремяват те по волята, като лъчите на прожектора, във всяко направление, във всеки план, към всеки обект или човек, за да се твори благо. Силата на тези лъчи е огромна, тяхната мощ е непреодолима. Явявайки се по-тънък вид огнени енергии от обикновените, намиращи се в разпореждане на обикновените хора, те без труд преодоляват вибрациите от низш порядък и господстват над тях. Както тъмнината не може да се съпротивлява на лъча светлина, така и вибрациите, които по скалата на колебанията се намират по-долу, не могат да противодействат на трите лъча и нито на един от тях поотделно, ако се срещнат или сблъскат с тях. “Светлината побеждава тъмнината” – тази формула представлява израз на закона за съотношение на вибрациите или енергиите от висш и низш порядък. Йогът държащ горящи въглени на дланта си или вървящ по пламтящите въглища показва пример за това как висшите огньове господстват над земните огньове. По скалата на огньовете земните се намират по-ниско от огньовете на висшите центрове и затова им се подчиняват. Точно така и трите лъча от огъня на Камъка преодоляват обикновените човешки огньове. Преди всичко те се преодоляват в себе си, а после вече вън от себе си, но за благо и без да се насилва чуждата воля. Лъчът се насочва към желаното явление, като го оживява и поддържа, ако иска да му даде живот, или го изгаря и унищожава, ако иска да го разруши. Процесът протича в невидимото. Огънят на Камъка е двулик. От лоста на волята зависи тъгълът на приложение. В началото е невъзможно да се очаква, че всяко действие ще бъде изцяло успешно, тъй като има много противоборстващи причини както вътре, така и вън, но даже поредният успех ще бъде свидетелство за огнената сила на лъчите. В случай на затруднение причината трябва да се търси по-близо, най-често в самия себе си, но не в лъчите, не в Камъка. Така също и Кармата, не толкова своята, колкото чуждата, невинаги и не лесно, и не просто се поддава на въздействие, тъй като Владиците на Кармата са на стража. Но вървейки с Мен са преодолявали светилата: така също и Кармата е пластична. Полето за действие на Архата е сферата на невидимото. Отшелниците-йоги, усамотени в планините и отдалечили се от света, облагодетелстват света със своята невидима мощ. Действат със силата на Камъка. Даже човекът, работещ на сложна машина, трябва да знае как да я приведе в действие и да я използва. Толкова повече ученикът, овладяващ съкровената

сложност на своя огнен апарат. Отначало трябва да се повярва, после вече да се знае, после да се осъзнае и след това вече да се прилага. Осъзнаването и приложението могат да вървят паралелно, едното укрепвайки и задълбочавайки другото. Ако нещо се дава, значи то трябва да се приложи. Учителят не Дава отвлечено знание.

562. Нека Обликът на Владиката и скритият Лик на Майката на Света да бъдат символи на изпращаните Лъчи. И Лъчът, носещ Облика, ще бъде активна енергия. Обликът Указва източника на изпратената мощ и определя характера на Лъча, сякаш създавайки канал в пространството. Изображенията имат дълбок съкровен смисъл, съединявайки съзнанието със същността, отразена на изображението. За да включи токът в линията електротехникът трябва да пусне прекъсвача, така и за да се включиш в тока на висшите енергии, трябва да се включиш в Лъча. Съсредоточаването върху избрания Облик служи като контакт или включване в проводника. И единичният проводник с Учителя на Светлината започва да действа. Този принцип е универсален. Неговото прилагане в живота трябва да се разбира широко, колкото може по-широко. Гледането на фотографията на човека вече в някаква степен затваря тока, установявайки контакт. Представата в третото око за някой човек също включва тока и съединява човешкия апарат с отсъстващия. Така се осъществяват докосванията в духа по огнения проводник на мисълта между хората. Обединените докосвания на две или три съзнания, устремени към някой човек, се усилват от количеството участници и зависят от тяхната съгласуваност. Колкото тя е по-пълна, толкова по-силно е въздействието. С това са особено вредни сплетните и одумките, но добрите съждения са полезни. Можете да си представите колко контакти се осъществяват постоянно в човека чрез неговите мисли за други хора. Ето защо е по-добре да се пребивава в мълчание и е най-добре да не изтъкваш себе си - по-малко позвънявания ще има по невидимия пространствен телефон и по-малко пространствени докосвания. Трябва да се овладее до съвършенство изкуството да заглушаваш себе си. Глупавите се стремят да излязат напред в полезрението на обкръжаващите, като се стараят да проявят себе си, да се утвърдят в техните съзнания и да изпъкнат. Но йогът предпочита да остава в сянка, без да се изтъква. В случай на нужда отговаря на обръщането според потребността и съзнанието на обръщащия се, но не повече. Дава това, което искат, оставяйки при себе си пълното разбиране на засегнатия въпрос, но дава и повече, ако има по-голяма нужда. Не напрягайте огнения апарат на духа с минувачите, тъй като ще се вкопчат здраво и ще тревожат. Но за защитата има лъч. Трябва с умение да се защитавате от хората, за да не ви разкъсат. Воинът на духа не е мокра кърпа и не е ветропоказател за чуждия вятър, а воин на духа с меч и щит, и в доспехи, готов да защитава своя дух от потъпкването му от тъмнината, а също и приятелите си и най-близките.

563. (8 декември). Задачата, стояща пред човека, е да овладее своите огньове. Тяхното овладяване означава и овладяване на пространствения огън. И формулата на живота “Този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи” се свежда в крайна сметка до умението да се управляват вълните на пламъка. Стихията на огъня е най-тънката, най-опасната и най-активната, тъй като е над всички. В човешкия микрокосмос се съдържат всичките четири стихии и човек се научава да ги овладява в самия себе си. Физическото тяло е земя, но в него

има 75% вода, белите дробове вдишват въздух и огънят се проявява в топлинната и електромагнитна структура на организма. Това е съответствието на стихиите върху земния план. Издигането във въздуха показва степента на овладяване на тази стихия, ходенето по въглени – на огъня, стоенето върху водата – на водата, контролът над живота на тялото – на земята. Трудно е за неумеещия да плува да овладее стихията на водата. Същото е и с останалите стихии. Овладяването започва с малко, може би със съвсем малкото, но продължава в Безпределността. Говоря за съзнателното овладяване. Разбира се, човекът е достигнал много, тъй като тялото яде и пие и се движи по негова воля. Мозъкът мисли, очите гледат и ушите слушат. Достигнато е много. Струва си да се помисли за това колко милиони години са изминали преди човек да заговори, тоест да овладее звука. Същото е и с всички останали способности. Сега е дошло време човекът да се издига по огнените стъпала чрез разкриване на центровете. Разпалването на огньовете трябва да се съпровожда с контрол над тялото, иначе пламъкът ще обгори. Малкото начало дава огромни следствия (както синапеното зърно). Архатът вече заповядва на стихиите. Така се осъществяват Думите на Христос “Вие сте богове”. Но всеки трябва някога да започне и да пристъпи съзнателно към това. Указанията на Учителя имат предвид далечната цел на царствената власт на духа над плътта, тоест над материята. Ето защо са толкова важни тези предварителни стъпала, водещи човека към своето космическо предназначение. Мнозина предпочитат да останат на стъпалото на прекрасните думи за чудесните възможности на човека, но докосналите основите вече не могат да се задоволяват с думи. На тях са нужни действия. Силата се утвърждава в действие, а овладяването на огньовете – в приложение. Към това се дава разбиране за психическата енергия и методите за контрол над нея. Човекът непрекъснато и постоянно привежда в действие тази сила и се ползва от нея, но без да си дава сметка за това. Учителят Указва нейното волево, съзнателно приложение. Животът дава безкрайни възможности за това и денем, и нощем. Следователно е възможно да се упражнява своята мощ. И Учителят нарочно поставя в такива условия, при които остава свободен само един изход – прилагането на огнена сила. Трябва да се отхвърлят всички представи и всички съображения за своята безпомощност. Огънят е сила и осъзналият я е силен даже единствено с осъзнаването на огнената мощ. Осъзнаването е вече почти овладяване. Пътят се Указва направо. Изпусналият възможността остава до разбитото корито. Трябва или да се изпълнят Указанията, или да останеш с нищо и да се лишиш от възможността за по-нататъшен напредък. Само кимания не са достатъчни, съгласието е недостатъчно, нужно е действие. И нека никакви препятствия и трудности да не спрат горящото сърце. На някого е трудно и той е изпълнен с оплаквания и съжаление. Той вероятно мисли, че на Учителя на Светлината е било лесно да виси на кръста. Кога и къде Учението е Говорило за лекота на достиженията? Всеки първи опит, всяко смело решително действие предизвиква яростна съпротива именно на тази същата стихия, която се стреми да овладее дръзновеният. Да отстъпиш или да се откажеш от новите усилия ще бъде знак за поражение. Но смелият и силният върви независимо от всичко, без да се смущава нито от неуспехите, нито от трудностите, нито от привидната недостижимост на целта, тъй като цялото време, което съществува и цялата безпределност лежи пред него и духът е непобедим, и е временно всичко, което

като грамади препятства по пътя към крайната цел. Стихиите подлежат на овладяване и подчиняване от огнената воля на човека. Учителят Води към победа, към крайната победа над плътта, но вървете и вие с цялата си сила.

564. (Гуру). Утвърждавам желанието да влезеш в контакт с мен. Желанието да му се отдели време в друг ден, по-свободен, е похвално. Вече е ясно, че въпросът за волята е неизчерпаем, тъй като волята може да расте безпределно до степенята на мощ на волята на огнените Логоси и по-нагоре. Да тръгнеш по пътя на развитие на волята значи да тръгнеш по безкрайния път. Но трябва да се започне и започвайки да се продължава в безпределността. Ще разгледаме един от атрибутите на волята – постоянството. Без това качество волята е нищо. Учителят Гледа внимателно преди да избере учениците си – налично ли е това качество у приближилите се дух. Без постоянство и любовта, и предаността, и устремът са нищо. Именно трябва да се прояви нечовешко упорство в своя устрем към Светлината: настойчиво, постоянно, ритмично. Даже земно майсторство не може да се овладее без постоянство. Учителят може да бъде уверен само в този, който е постоянен в своя стремеж. Второто качество на волята е непоколебимост на решимостта. Колебаещото се постоянство или постоянството изразяващо се в постоянни съмнения, колебания и неувереност подрязват ценността на това качество до самия корен. Нищо не трябва да отслабва непоколебимостта на един път завинаги взетото решение да се достигне до края, независимо от всичко и да се запази предаността към Владиката. Третото качество е свобода на волята от човешките съждения. Трябва да се върви по формулата “Те не знаят нищо и затова никой няма право да указва или натрапва своето”. Ваше е това, което ви Дава Учителят, но натрупванията на невежеството са ви ненужни. Вървете свободно и застиналите чудовища на мислите, под петата на които живее човек наричайки ги обичаи, привички, традиции, вяра на отците, предразсъдъци, суеверия и така нататък, и така нататък - те нямат брой, няма да могат да имат власт над вас, ако вие не им я дадете. Утвърдили тези три качества на волята ще можете да се движите разрушавайки преградите. Виждате ясно, че силата на тези прегради е вътре във вас и ако вие разрушите тези прегради вътре в себе си, те няма да имат власт над вас и вън. И тъй, напред с нова сила и единственото възможно решение да се победи.

565. В съвременната механика е добре известен принципа за превръщане на един вид енергия в друг. Топлинната – в енергия на парата, енергията на парата – в механична, механичната - в електроенергия и така нататък. Но както горе, така и долу. Този принцип още по-широко се прилага по отношение на тънките енергии в областта на духа, при което тънките енергии се превръщат във всевъзможни видове енергии. Наставникът дал импулс на ученика да се занимава с музика или живопис и по този начин отворил му може би пътя към това да стане велик композитор или художник, също е привел в действие определен вид тънка енергия, възможно в течение даже на много кратко време, но следствията на това изразходване, изразени в превръщането ѝ в цял ред действия на ученика – умствени, емоционални и физически, предизвикващи цели вериги от проявени движения на всички планове в много хора и предмети, по своята сила са право пропорционални на количеството изразходвана от наставника огнена енергия на духа. Разбира се, тя е несъизмерима с проявите от видим порядък, както е несъизмерима огнената мощ

на Подвига на Спасителя по своята сила с тези безкрайни следствия, които тя е породила, както са несъизмерими явленията, понятията и представите, както са несъизмерими двуизмерният свят и триизмерният свят, светът на трите измерения и светът на четирите измерения и по-нагоре. Но независимо от тази несъизмеримост процесът на трансформация на психическата енергия във всички други видове става постоянно пред очите на всички. Работят огромни заводи, плуват кораби, носят се автомобили, летят самолети - всичко това са продукти на трансформацията или превръщането на енергията на мисълта, на тънката енергия, на огнената енергия в други видове енергия. Огненото съзнание разбира, че енергиите, използвани от него, се превръщат в човешките приемници и в обкръжаващия свят в нещо свършено конкретно и продължаващо може би векове и даже хилядолетия. Животът на Буда, Христа и другите Учители на Светлината, животът на великите учени и изобретатели, животът на вождовете на човечеството служи като ярка илюстрация на това. Може да изглежда, че силата и продължителността на следствията е несъизмерима със силата на изразходваната енергия, но това е невярно. Несъизмерими са само плоскостта на измеренията и същността на енергиите, тъй като огнената енергия е така несъизмерима с механичната, както квадратният сантиметър с кубическия. Колко хора са отивали на подвиг, на смърт, на героични деяния в Името на Този, Който е бил разпънат. При осъзнаване на огнената мощ това е необходимо да се отчете. Една единствена огнена дума, наситена с енергията на сърцето, може да преобрази целия живот на човека и да го вдъхнови за цял ред продължителни действия, обхващащи може би не един, а няколко животи. Учителят Казал само три думи: "Върви след Мен". Тези думи може да каже всеки благонамерен обикновен човек, но никой няма да тръгне след него. Но след Спасителя са вървели. Каква ли е тази енергия на огъня, вложена в Неговото Слово? Този, който се е събудил с осъзнаване на огнената мощ, е длъжен да разбира каква сила се съдържа в нея, а също и това, че тази сила притежава ярка способност да се превръща във всевъзможни енергии и явления на всичките три плана. И единствената дума може да реши съдбата на човека. И единствено само по следствията може да се състави и то само слаба представа за степента, напрежението и силата на изразходваната енергия и нейната мощ.

566. (9 декември). Сине Мой, да стоиш на собствените си крака означава също и самотност на пътя. Разбира се, добре е да се върви заедно с водените, но скоростта на напредването на водещия и водените не е еднаква. Не трябва да поставяш себе си в зависимост от тях. Може да има много причини, заради които са възможни задръжките на водените, но водещият върви напред, без да се спира, тъй като Учителят върви напред и не може да изостане. Трябва да се осъзнае самотата на духа и трябва да бъдеш готов да останеш изоставен от всички и все пак, без да губиш решимост да вървиш сам до края. Обединяването в Кръг може да бъде само временно. Когато Обителта се разширява всеки върви по свой път. Наистина временно, наистина върху плановите на илюзиите на Майя, но все пак отделно. След земните и надземни изпитания всички ще се обединят отново в Лъча, ако са близки до Лъчите на Владиката, но това не по-рано от когато (но това не преди да) стане освобождаването от трите. Засега трябва да се проникнеш с мисълта, че даже на близките, водените не можеш да се опреш. Опората е все същата, една (единствена), опората е Учителят, винаги неизменен, винаги

непоколебим, винаги Устремен и Готов да помогне. На човешките синове не се надявай, но твоята надежда е Владиката, тъй като Владиката е Камъкът на Вечната Основа на Живота. С Него, в Него и пребъди.

567. (10 декември). Приятелю Мой, веднага щом ти беше казано за несломимата преданост към Владиката и поредната проверка не се забави. И решимостта се разколеба до основата. Тъй като когато се колебае съзнанието, заедно с него се колебае и всичко, към което то е обърнато. Неустойчивостта не е в това, към което гледа окото, а в това, което вижда. Иначе с какво да се обясни подемот на духа и доверието вчера и неустойчивостта днес? Вън всичко си остава същото, но духът се разклати. Докато вътре не е намерена опора, независеща от каквото и да било външно, а също и от трите обвинки и движенията, ставащи в тях, непоколебимост на духа няма да има, тъй като свойство на външния свят и на трите е постоянно да се променят и да се намират в състояние на движение. Всичко предизвикващо съмнение, всичко нерешено, всичко смуцаващо, всичко неразбираемо трябва внимателно да се отложи настрана за разрешаване при среща и да се продължи напредването без да се спираш и без да забавяш бързината на крачката. Това е също свойство на Архата. И той има своите изпитания, само че безкрайно по-трудни и сложни. Също трябва да се разбере, че решаваш сам, а не някой друг, тъй като даже Учителят няма да поеме върху Себе Си решенията на кармата без особени причини. Питайки за съвет трябва да се има предвид това, че мъдрият, давайки съвет, винаги оставя свободата на избора. Стремешът на хората да се възложат и да натоварят решенията на кармата върху съветващия се е вкоренило толкова силно и дълбоко, че във всяко обръщане за съвет или помощ е скрито ясно желание да се прехвърли тежестта на кармата от своите плещи върху другите и именно върху този, който дава съвета. При обръщане за съвет по линия на Йерархията това трябва да се има предвид. С очакване на бъдещето и в името на бъдещето са вървели всички и всички вървят с него. Често се налага да се дават увеличащи магнити, тъй като иначе краката ще сраснат към Земята. Да върви без подобни магнити може само този, който знае твърде много. Но в това познание има много печал. Главна причина за изменчивостта на Плана се явява факторът на човешкото съзнание - величина винаги неизвестна и законът за свободната воля, непозволяващ движението насила. Привидното насилие на прехода между двете Юги не е насилие, а кармична задълженост, ускорена от Владиците на Кармата. Трябва да се отличава измамата от набелязания и несъстоял се План и заменен с друг, нов, по-целесъобразен в условията на общото състояние на човешкото съзнание. Всички усилия, приложени от Нашите Посланици, са подобни на зърна, заровени до благоприятни условия. Нито едно няма да пропадне, а ще принесе следствия. Не трябва да се плашите от зеещата паст на пустинята на живота. Така е било винаги за имащия очи да вижда, и самотата също. Големите духове са преминавали самотни своя жизнен път. Не трябва да се смуцавате, че толкова труд е отишъл видимо напразно. По-добре е да си спомните за това как са загинали цели цивилизации и огромни, някога процъфтяващи страни са били засипани от пясъка или погребани на дъното на океана. Всичко преминава. А вие искате да тъгувате за плодовете на своя няколкогодишен земен труд. Плодове има – вие ги жънете обилно, само че не в това измерение, както е мислел да ги пожъне вашият мозък. Ако някой скърби, че от живота си е отишло нещо близко на сърцето му, то

толкова по-силни трябва да станете вие, за да помогнете. Ако Ние Сме допуснали разрушаване на Нашите начинания, значи те усилено се осъществяват на ново място в друга форма и са по-целесъобразни, и ускоряват изпълнението на Плана. Само хората виждат един път за изпълнение и привързват (и то здраво) само към него своето съзнание. Виждайки спънка в едно, Ние с това Откриваме множество нови направления, изпускани от Нашите антагонисти и Действаме по тях. Погледнете Нашите действия, но по нов път, може би и неочакван. Не смесвайте личния елемент и личните очаквания към Великия План неведомите за вас пътища за неговото осъществяване. „Отсъденото ще се сбъдне”, - така Казвам, но не според вашето разбиране, предположение, надежди, догадки и представи. Запомнете: неведоми са пътищата на Висшата Воля. И Ние Изпълняваме нея. А вие? И тъй, отхвърлете всичко външно и калейдоскопичните изменения на трите и намерете опора вътре. Утвърдете я върху Камъка. Тъй като и Слънцето, и луната ще преминат, но Словото на Учителя на Светлината няма да премине.

568. В случай на неизпълнение обещанията на Учителя търсете причината по-близо и не в Него, а в себе си. Предоставяли ли сте вие самите на себе си нужните на съзнанието условия? Не сте ли служили на тъмнината и сте пренебрегнали тъмните огньове? Бяхте ли във форма? Как са обкръжаващите? Не е ли налял някой капка отрова в готовата реакция и с това я е нарушил? Да се оповестят другите за успеха на замисленото често служи като причина за разрушаване на набелязания план. Завистта е особено разрушителна. Когато Питам изцелявания: „Вярваш ли?” - Разчитам до известна степен на собствените вътрешни сили на организма на запитвания. Те също трябва да се проявят, тъй като мостът се укрепва на двата бряга. Преди да се съди за нещо трябва да се отчете всичко, иначе съждението ще бъде невярно. Но е най-добре съвсем да не съдите, но е най-добре да повярвате на Владиката.

569. Не се смущавай от нищо. И през това ще преминеш също така успешно, както си преминал през всичко. Токовете ще се изменят и всичко ще стане близко, и твоята арфа ще зазвучи.

570. Ние Избрахме по-добрия път.

Докато не събереш всичко свое вътре, изземвайки го от трите, няма да преуспееш. Основата на Плана си остава неизменна. Прибързаните очаквания няма да помогнат, но обратно, ще разрушат очакваното. Ако се премахне елемента време, той ще се осъществи сега: всичко вече съществува и всичко живее. Отговарям на въпросите. От тези форми (на мислите за бъдещето) се създава Пътят. „Но каква е ползата за човека от всичкия му труд, с който се труди под Слънцето”. Всичко се разсипва на прах, а също и надеждите. Купчини разпаднали се надежди... Нерушим е само Камъкът.

571. (11 декември). Без настроеност на съзнанието няма възприемане от Висшите сфери. Съзнанието, ако е овладяно от движението в една от обвивките, не е свободно.

572. (12 декември). Ако можехте да видите състоянието на аурата по време на помрачаване и колебание, и отделеност от Владиката, наистина бихте се ужасили от разрушението. Именно пространствената връзка се разрушава и замлъкналият проводник бездейства. Проводникът - и единичният, и пространственият изисква настроеност на съзнанието. Арфата на духа звучи само

бидейки настроена. Настройва се по същия начин, както цигулката или всеки музикален инструмент. Струните трябва да съзвучат в съгласие. Ако всяка звучи по своему и на свой тон и всяка в различен ключ, инструментът не става за свирене. Само при пълна съгласуваност е възможно изпълнението на пространствени симфонии. Арфата на духа е сложен инструмент. Менталната, астралната, физическата октави или октавите като цяло трябва да се намират в пълна съгласуваност и да бъдат настроени в един ключ. Тогава и само тогава приемникът на съзнанието ще работи и неговият екран ще отразява пространствените пратки неизкривено. Дефектите на екрана или трептенето на повърхността ще даде пречупено изображение, а в случай на разкъсване на повърхността – отделни късове, откъслечи, изрезки, подобно на парчетата на разбитото огледало, когато отразените части на обкръжаващото не са свързани помежду си. Сребърната нишка се охранява внимателно от скъсване. Какво ще я съедини наново? Трябва да бъдете много внимателни с нея. В какво можете да се съмнявате, когато бяха Дадени толкова знаци? Всички несъстояли се обещания и прогнози са обусловени от подвижността на Плана. И забележете, че никъде не са били указвани точните срокове. Огледалото на Бъдещето няма етикетчета с указания на точните дати: година, месец, ден. Пространственото измерение на времето се отличава от земното. Пространственото клише на Бъдещето, съществуващо на невидимите Планове на битието, се възплъщава всяко в своето време, ако плътните условия позволяват. Това е една от причините за неопределеността на сроковете. Даже звездните Лъчи, създавайки благоприятни или противодействащи условия за утвърждаване на едно или друго явление в земния свят не контролират, а само подбуждат. Мощен и често решаващ фактор ще бъде все пак колективната воля на човечеството. Тя е толкова силна, че за нейното разрушаване в случай на пагубни заблуждения са необходими даже планетни катастрофи, както това е било с Атлантида. Човешката воля е довела планетата при нея. Съгласуването на хората с Висшето е било нарушено и в резултат страшно бедствие е унищожило целия материк. Така също и в индивидуалния случай откъсването от Висшето създава катастрофа за духа, тъй като рушенето става неизбежно и гибелно благодарение на настъпващата несъгласуваност, нахлуваща в сферата на микрокосмоса. Затова Казвам: „Не се отвърщайте от Висшето”. Откъсналият се от Владиката е подобен на котенце в морето. Моментално става жертва на стихии и се поставя под ударите им. Каквото и да става вътре и вън, предаността и верността към Учителя трябва да се пази до края. На карта е поставено всичко, да се отстъпва е невъзможно. Обратният удар ще бъде страшен. Допуска се и се прощава всичко, но ако сме заедно и неразривно. Ако ли пък ли не, даже и най-малката грешка влече след себе си дъжд от кармични удари.

573. (13 декември). Скръбната дата на заминаването на Гуру. Замина в очакване, че всичко ще бъде така, както се предполагаше. С тази надежда живя и тя му даваше сили да устои в Светлината. Надежда докрай... Какво от това, че тя не се осъществи, ако е изпълнила своето предназначение да поддържа духа. Може ли да се счита такава надежда за несъстоятелна? Не. Тъй като за ценността или значението на явлението Съдим по следствията. Сред призраците на Майя призрактът, водещ към Светлината, е по-ценен от истината на очевидността. Затова поддържащите духа и устремяващи го огънове на надеждата Смятаме за

положително и водещо явление. По-добре е цял живот да гориш с ярката надежда за несбъдващото се, за неосъществимото и даже невъзможното и да се движиш неотклонно напред, отколкото да изгориш всички надежди и да се потопиш в блатото на неизбежността, застоя, разложението и гниенето на живота. Мечтата води човека. Правилно е казал поетът: „Чест за безумеца, който ще докара на човечеството златния сън”. Но Учителят не Говори за безумие, а за двигателя на живота. Надеждата за бъдещето е реална. Само че не трябва да се взема в личните мерки. Можем да си припомним как ярко гореше Гуру с надеждата за осъществяване на заповяданата приказка. Той застилаше нейния път с мисъл. Той искаше да види нейната реализация по канала на възможностите, изглеждащи му мислими. Той сам търсеше пътища за това осъществяване. И не е негова вината или заблуда, че свободната воля на хората, течаща като лава, помиташе тези възможности една след друга. Но направлението беше правилно, но устремът - ярък и неговият път към Владиката беше бърз. Всички, в които сърцето още не е угаснало, са движими от надеждата. Вярa, надежда, любов – защо тези велики понятия се тълкуват еснафски, с привкус на тамян, поклони и сведените чела на невежеството? Надеждата е крилата огнена птица, провъзвестителка на бъдещето, но в размера на съзнанието на устременото сърце. Надеждата е приятел на всички търсещи. Надеждата е Нашето оръжие, което Ние Даваме в ръцете на вървящите след Нас. Надеждата е светлина за всички съратници, надеждата е водещият лъч на Светлината, надеждата е огънят на неугасналото сърце. Надеждата е Наш приятел и грижовник. Не помисляйте да убиее пламъка на надеждата. Къде ще отидат безнадеждните? Няма ли да отидат в тъмнината? Нека пламъкът на надеждата да живее, докато сърцето бие. А докато то не престане, то нека да не умира и надеждата в това светло сияйно Бъдеще, което очаква човека.

574. (14 декември). Чудовищата пазят входа, преграждайки пътя. Тяхната цел е да спрат, задържат, приковат към себе си съзнанието на вървящия. Чудовището на съмнението. Какво да се прави с него? Как да се отмине, ако то се стреми да се доближи повече и да обхване цялото същество със своите пипала? Не може да не ги видиш, тъй като преграждат пътя, но да се премине покрай тях може. Покрай тях и по-нататък, без да спираш вниманието си върху него, продължавайки да се движиш по приетото направление. Все едно нищо не се е случило. То е силно и страшно само дотолкова, доколкото вниманието е насочено към него. Но ако се премине покрай него, продължавайки да се мисли и да се постъпва както обикновено, без да му се поддаваш, то е безсилно. И ако крачката е твърда и неизменна, то ще отстъпи. Тъй като то няма сили в себе си, а заимства сили от вървящия, правейки го безсилен. От страх хората губят дори дара на речта, даже не могат да вдигнат ръце да се защитят, отдавайки на страха даже физическата си сила. Чудовищата са страшни с това, че човек им отдава своята сила, правейки себе си безсилен право пропорционално на отдаването. Разбирайки това, трябва да се вземе обратно отдадената на чудовището сила и с тази сила отново да се върви. Какво от това, че изведнъж се е появило съмнение? Нека то да остане на пътя; за пътника е по-нататъшният път. Той няма време да се спира и да го губи заради фантомите на Майя. Владиката е неизменен и пътят е ненарушим, и всички чудовища на мрака няма да могат да убедят, че (Владиката не съществува и) че няма път към Него. Път има и той е вечен. Аз Съм Пътят, Истината и Животът.

Последвайте Мен покрай ужасните чудовища. Нито порождението на чувствата, нито на мозъка, нито всички тъмни уловки на косматите нашепници не могат да убедят в това, че Светлината и Владиците – нейните Носители не съществуват. И затова може да се върви покрай всички тези чудовища. Тъй като това са фантоми само на мисълта, обективирани в образи. С мисъл те могат и да се изгорят. Покрай тях, покрай тях, няма време да се задържате с тях. Ако препятстват яростно, трябва яростно да се изгорят. Може да си представяш себе си вървящ във вълните на пламъка, за да не те докосне тъмнината. Не трябва нито да се спираш при тях, нито да се обвързваш с тях, тъй като са много прилепчиви. И целта на всички тях е една – да преградят пътя. Като знаеш това, можеш да вървиш без да се смущаваш, без да им отдаваш своите сили, толкова нужни за напредъка. На тях може да кажеш: „Рожби на стихии, не се страхувам от вас и не можете да преградите пътя, който ми е указан”.

575. Какво да правите, ако задръжката е в близките? Да вървите. Ако се спирате само затова, че някой от близките ви е задръжал (а те задръжат постоянно, ту един, ту друг), то вървенето по пътя се прекратява. Владиката не се Спира никога, даже когато Остане Сам, изоставен от всички. Тъй като Той е Влязъл в космическия ритъм, непрекъсван от нищо, като движението на планетите около Слънцето. Задръжката навлича поредната вълна и на изостаналите е мрачно. Не трябва да се губи установения ритъм на постъпателното движение. Толкова труд струваше то да се утвърди. За какво се прави това? За това ли, което преминава като сън и изчезва като дим? Сънищата на земния живот не могат да се съпоставят с Близостта на Учителя на Светлината - тя е извънвременна и над земната мътилка, и непреходна във вековете. Изостаналите са избрали своята участ. Кой може да им попречи... Те са свободни... Но е свободен и този, който върви към Владиката; и обречените себе си на тъмнината не могат да го задръжат. Покрай тях! По-бързо! Времето е кратко и начертаният път е спешен.

576. Какво да кажете на тези, мамещите? Ти им кажи: мамят себе си, отрязвайки себе си от теб. Отрязвайки се от теб, те се отрязват от Мен, тъй като са дошли с теб. Ти им кажи: имат в теб най-близкия път и право към Мен, тъй като Съм те Изпратил Аз и Аз Съм те Поставил на кръстопътя, за да им укажеш пътя. Ако не им укажеш, как биха (Ме) намерили сами? Така и ще тъпчат на място цял живот, както тези, които ти не си повикал след себе си и на които не си указал пътя. Дошлите чрез теб вървят по-нататък, те могат да вървят. Но неповиканите от теб бродят сякаш. Накъде? Нека да осъзнаят, че ако Аз Съм за теб Пътят, то и ти си за тях пътеката, водеща към този Път. Ако не се възползват от нея как ще намерят Пътя? Отхвърлилите Моите позовани отхвърлят Мен и пресичат своя път. Ти си Мой, отхвърляйки теб затварят достъпа си до Мен. Но и ти сам за себе си си нищо, но признавайки Мен с Мен си силен и си облечен с властта да довеждаш при Мен търсещите Града. Кажи им, че е лошо за отхвърлящите поставените от Мен на кръстопътя.

577. Можеш да гледаш всичко, срещащо се по Пътя. Можеш да вървиш, изпитвайки всеки опит, всяко чувство, всяка мисъл, но без да забавяш движението към Мен. Всичко е позволено на вървящия с неизменна крачка. Ритъмът на крачката не трябва да се нарушава, каквото и да представляват поредните пейзажи

по пътя или минувачите, или срещаните, или спътниците към Светлината. Неизменна крачка и усилен ритъм – така Указвам на теб.

578. Правилно усещаш: изпитанието е преминато успешно, ритъмът на крачката е възстановен и проводникът действа както преди. Но приятелю Мой, не е чест да се олюлееш, сблъскал се с ярката очевидност. Нито фактите, нито логиката, нито доказателствата са годни за нещо, ако те правят светлината, която е в теб, тъмнина и те отделят от Мен. Съди не по фактите и логиката на очевидността, а само по този признак. Всичко отделящо от Мен е от тъмнината, макар фактите, предизвикали това отделяне, да са били неотречими и неоспорими. „Ярка очевидност на Майя, увеличаща в тъмнината, отстъпи. Със силата на Владиката ти заповядвам: тъмнина, отстъпи!”, - така казва ученикът на фантомите на Майя.

579. (15 декември). Сине Мой, сриговете на съзнанието са недопустими. Това са моментите, когато низшата обвивка го овладява и му диктува своята воля. Астралът владее животните изцяло. Значи в тези минути човек се спуска до стъпалото на животно. Вредата, нанасяна от такива сригове, е огромна, тъй като установява в астралната материя на камичния проводник склонност и в бъдеще да вибрира на нотата, която е вече позната. И всяко повторение само усилюва тенденцията да се съзвучи изцяло на допуснатата от слабостта на волята вълна. Трябва, трябва да се бориш с пламванията на астрала. Иначе астралът ще победи и тогава целият труд, положен за делото на Светлината, ще се окаже в тъмнина. Не е ли твърде голяма цената за нежеланието да обуздаеш себе си? Запазете спокойствие на всяка цена.

580. Спокойствието е сила. Изгубвайки го сякаш изгубват тази същата сила, която е нужна за преодоляването на това, което се стреми да наруши спокойствието на духа. Преодолял в себе си напора на противните енергии и удържал равновесието, можеш да насочиш неговата сила за неутрализация на антагонистичното явление. Безуспешно е да се опитваш да правиш това, когато вътре е неспокойно и астралът бушува. Как можеш да заставиш нещо да се подчинява на волята, ако самата воля се подчинява на въздействието на даденото явление и не може да управлява тези енергии, които трябва да се намират в нейно пълно подчинение? Малките на вид явления имат големи следствия и понякога много дълга опашка. Ако явлението упорства, трябва да се приложи ритъм. Ритъмът натрупва енергии, съгъставяни в кристали в пространството. Те продължават да въздействат, но това въздействие продължава да расте при всеки повторен удар на ритъма. Хвърляйки в пространството кристал психическа енергия, трябва да му се предостави възможност за отделно, самостоятелно действие. Ако мисълта се връща към него и независимо от ритъма, то това е само за усилюване на резултата, а не за да го отслабва със съмнение или неувереност. Тъй като и съмнението, и неувереността имат свои кристални образувания, особено ако са продължителни и здрави. Клинът се избива с клин. Отчетливата, твърда, упорита, ритмична мисъл не може да не даде следствия. Само да не се отпуснат ръцете в безсилие при първия неуспех. В огнената психотехника е нужно упорство и разбиране, че съпротивата на тъмнината е временна и особено яростна само в началото. Тя бързо изчерпва себе си и знаещият това свойство винаги я побеждава. Но отстъпилият пред временното ѝ упорство и призналият своето безсилие ще бъде безволева жертва. Ако тъмнината противодейства, значи трябва да се прояви още

по-голяма сила на огньовете, тоест напрежението на огньовете да се увеличи. Действайте повторно с ритъм.

581. Гуру. Значението на Новата Епоха не може да се разбере, ако се отхвърлят нейните провъзвестители. Но жизненият ход на необходимостта все пак ще доведе в края на краищата до разбиране мисията на тези, които са заложили стъпалата към тази Епоха. Гуру е строител, строител на Новия Свят, сега навлизащ в живота - така ще разберем неговия земен труд. Не само предтеча, но и строител, заложил със своите ръце основата. Владиката е Крайъгълният Камък. На Него е заложена основата. Без здрава основа Новият Свят не би се утвърдил на Земята. Но той се утвърди. И за утвърждаването на Новия Свят заминалият си Гуру е приложил своята ръка и труда на целия свой живот. Строеше космически. Космичното съзидание е тройно. Бидейки тройно, то е законно. На огнения план - с мисъл, на астралния план - в здрави образи, и с ръце - в земния свят. Кой може да обхване и измери строителството на Гуру и същността на неговия труд на невидимия план? Частично и в своята малка част те са запечатани върху платната. И макар, че има много платна - продукти на неговото огнено творчество, те представляват само малка част от областта на неговата психическа дейност и огнено-пространственото творчество. То е огромно и се докосва до височини, трудно достъпни за мозъците на обикновените хора. Но пространството е засято плътно и е циментирано здраво. И щом като съзнанието на човечеството покаже готовност и разбиране, пространствените огнени образи-зърна ще се влеят ярко и плодотворно в човешките умове. Много изумителни неща е приготвил Гуру за тези, които са подготвили себе си за тях. В неговите книги и картини хората ще намерят тогава всичко, което довежда човека до разбирането на Великата Епоха на Огъня. Разбира се, той не е разбран от хората, тъй като ги е изпреварил много. Но ще разберат в своето време. Здраво и устойчиво е построил той това, което сега се облича в явни форми. И не само пустините разцъфтяват, но и се е утвърдил новият център на култура там, където той, според Думите на Владиката, го е замислил и е назвал името на столицата - древно руско име, изконно славянско име. С това виждаме как се увенчава с изпълнение неотменния негов труд в миналото. Той ярко живее в настоящето, тъй като огнените пространствени посеви са устойчиви и продължителни. И сега Нашият Гуру е в огромна загриженост за това да покълнат всички зърна и всяко - в своето време. Утвърждавайки пространствено този посев и огнените зърна, в труда на Гуру му помагат всички тези, у които има загриженост за посева. И ако тя е до машината и в работна дреха, толкова по-голяма е заслугата на навиделите, нечулите, но повярвали в Новия Свят и приложили своята ръка към неговото строителство. А грижата на Гуру е за тях, помагащите му в Делото на Владиката. Пътят за осъществяване на заповяданата приказка преминава през науката. На нея са дадени юздите от световната колесница на Културата и именно в Новата Страна. Да се порадваме заедно с него, с Нашия Гуру - строителя на Новия Свят, на успехите на тази същата Страна, през жертвените трудности на която за Общото Благо на цялото човечество навлиза в живота той, Новият Свят.

582. Чудовищата пазят вратата. Премини покрай (тях) без да се спираш. Няма нищо постоянно в чувствата и в много от хора. Лъчът на Майката на Света и Лъчът на Владиката са явления от различен порядък. Скалата на Нейните Лъчи е по-широка. Съзвучието (с тях) се установява от волята. Съзвучие означава

възприемчивост или приемане. Ушите могат да се запушат с хиляди настроения. С настроения те могат и да се отворят. Настроението е и настройката в една или друга тоналност. Настройката се допуска и установява от волята. Затова трябва да управляваш своите настроения и да можеш да ги установяваш в желания ключ, изключвайки нежелателните. Съзвучието може да се установява при всякакви условия, ако волята позволява, тъй като винаги си в Лъча на Владиката. Трябва да се разчисти градината на съзнанието за него (Лъча) от това, което пречи. Екранът на съзнанието трябва да бъде чист, а главно - спокоен. Именно спокойната повърхност на екрана допуска отражението. В полето на зрението и на слуха (и на другите чувства) може да нахлува всичко, каквото пожелаете, но ако съзнанието е обърнато към Лъча и е съсредоточено върху него тези нахлувания няма да пречат. Без спокойствие възприемането е невъзможно. В никакъв случай не трябва да се допуска нарушаване на равновесието. Тъй като то е основата на съзвучието с Лъча и основата на възприемането. Можем да Поздравим с новата победа, ако дори радиото не попречи на записа. Така крачка по крачка се преодолява всичко. За да се влезе в този свят трябва да се преодолеят физическите вибрации: цвят, миризма, звук и така нататък. Ще има много случаи да утвърдиш своята власт над вибрациите на плътния свят. Ще се Радваме на всяко преодоляване на плътта (тоест на материята, тоест на плътните явления). И приятелите, и враговете ще послужат славно на това да се утвърди властта. Така положително всичко, насочено против, започва да служи на вървящия с неизменна крачка към Мен.

583. (16 декември). Ще разгледаме вчерашния опит за поляризация на съзнанието. Човекът, кипящ от най-неприятни чувства, ги изля изцяло върху теб. Но ти, изслушвайки това свършено спокойно и без да губиш равновесие, пропусна заряда отрова покрай теб, без да въвлечаш своето съзнание във вихъра на чуждите емоции. Отговорът беше също така спокоен и изразяваше съчувствие. Ако беше се въвлечъл в астралния вихър, би паднал в ямата, грижливо приготвена от събеседника. Пропускайки заряда покрай теб, даде добър съвет и веднага видя, че човекът си отиде не само успокоен, но и напълно преобразен, поляризиран на вълната на твоето съзнание. Тъй като процесът протече вътре в твоето съзнание, поляризирайки го на определена вълна като с ключ или с лост, завъртан от ъгъла на приложение на енергията на чуждото съзнание. Това е и властта над хората. Утвърждавайки себе си в желания тон преобразяваме обкръжаващите. Нужно е само твоето състояние да бъде диаметрално противоположно на състоянието на събеседника. В никакъв случай не трябва да се допуска заразяване с чуждите емоции и вихри. Поддържа се пълно спокойствие. Формулата остава неизменна: „Този побеждава всичко, който самия себе си съумее да победи”.

584. Убеждаваме се още един път в необходимостта от качеството спокойствие. Нужно е това велико понятие да влезе в живота на съзнанието и да се превърне в негово неотменимо свойство. Сякаш лостът на мощта се взима в ръце, с който могат да се движат делата и хората, като последните – за благо. Можеш постоянно да се упражняваш в пълно спокойствие, съхранявайки го напрегнато в моментите на поляризация на чуждото съзнание и удържайки го през цялото останало време като форма за изразяване на живота на духа. Пламъкът на спокойствието е мощен. Предполагат, че то може да се замени с други качества. Нито с едно! Само равновесието го превъзхожда по сила на огньовете, макар и по

същество да е близко до него. Равновесието е мощта на огъня, събрана вътре и даваща възможност да се управляват полюсите на явленията, докато спокойствието може да се проявява и на единия от полюсите. Срещу спокойствието могат все още да устоят, но срещу равновесието няма да устои никой. Трябва спешно да се доближиш до овладяване силата на огньовете на това качество на духа. Неговите степени са много, от начални до най-високи. Трябва само да се разбере, че изгубвайки равновесието на духа заради нещо или поради нещо, човек губи изведнъж именно това, което е искал да запази или задържи.

585. (17 декември). Ти искаше да проникнеш в Тайната на Световите - ето, пред теб е Тайната на Камъка. Нейната завеса е леко приотворена. Страданията, трудностите, трудът без край, лишенията, загубата на близките, стремежите, борбите на духа - всичко това го умножава и заставя да расте, ако се приемат духом всички трудности на живота без ропот, без оплаквания, недоволство и раздразнение, и останалите тъмни чувства. При условие на равновесие на духа Съкровището расте с приказна бързина. Но това равновесие не е равновесието на успокоението, а равновесие на напрежението. Спокойствието и равновесието се проявяват на предела на напрежението, когато за обикновените хора този предел ще бъде предел и кулминация на безпокойството. Ето защо намерилият Камъка толкова силно се обременява с обстоятелства. Те се сгъстват, притесняват и натискат обвивките, измъчвайки и душата, и тялото. На карта се поставя всичко. Напред е или победата, или поражението. Но поражението е немислимо, тъй като вървим заедно. Победата се постига със сила. Така се прилагат усилията: зорко, непрестанно, постоянно в процеса на растежа и преумножаването на най-съкровено, най-ценното, което притежаваме. С радостта на духа от трудностите на живота и препятствията, изглеждащи непреодолими, то мощно расте. Тъй като е Казано, че радостта е особена мъдрост. Униинето е невежество на тъмнината. Радостта и бодростта на духа, независимо от всичко, е като влага на живота за цветята на духа. Тъмните гасители знаят как и с какво е най-лесно от всичко да се угасят огньовете на духа и се трудят упорито, използвайки всички възможности. Използвайте ги зорко и вие, държателите на Камъка, тъй като всеки опит на тъмните е възможност за вас да умножите кристалите на Камъка. Победата на Светлината и нейните носители се заключава именно в това, че тъмните му служат неизменно, когато всички хитрости на тъмнината само умножават силата на държателя на Камъка. Възможно е и е от полза да се проследи колко е беше полезен за духа целият опит от неотдавнашното стълкновение с тъмнината. Независимо от причинените страдания и неприятности, колко обогати той с нови знания, укрепвайки мощта, и придаде умение да се бориш безстрашно с тъмнината. В това се и заключава поражението на тъмнината. Те се радват, предполагайки, че са причинили страдания, но изпускат от поглед, че Камъкът е нараснал и ще се превърне в крепост за съкрушаване на тъмнината. В крайна сметка тъмнината се разочарова винаги, ако вашето единение с Владиката е нерушимо.

586. Състраданието е приемане и трансмутация върху огньовете на сърцето на тягостите на ближния. Не тъгуване с него, на потапяне в тяхната безпросветност, не плачливи въздишки, а бодро, съзнателно превръщане на отрицателните излъчвания в положителни излъчвания, тоест съзнателна волева поляризация на явленията от известен порядък в противоположни явления.

Носителят на Светлината представлява такъв постоянен трансмутатор на обкръжаващите го сърца, тъй като наоколо е мрачно и са толкова малко аурите, излъчващи светлина. Да се носи светлина в мрачините на живота - това вече е подвиг. Мълчалив, невидим и неоценяван от хората, и видим само за Владиката. Ето защо е толкова важно слънцето на сърцето да свети винаги, независимо от всичко. Ние го Наричаме неугасим подвиг, а творящия този подвиг – вървящ Архат. Носещият Камъка отива на подвиг, подвигът на носенето на Светлина.

587. Целесъобразността е показател, че направлението, по което е тръгнала научната мисъл, ще очертае със себе си линията на най-малкото съпротивление. Затова Нашата енергия е устремена в тази област. Науката увенчава с купола на знанието недостроения Храм. Тя също ще даде и нужните условия за живот. Тя и ще сближи трите корена, разделени от проклятието. Победното шествие на науката ще премине под знака на обединение на трите Свята. И неочаквано за себе си човек ще се окаже неотвратимо пред забранената врата, отворена напълно, пред входа, отворен в пространството на другите измерения. Вече Говорих за възможностите за най-изумителни открития. Сега дойде тяхното време да удивят Света със своята необикновеност и неочакваност. Находките ще бъдат не в тази област, където очакват и не в предполагаемата сега. Сякаш независимо от волята на изследователите ще се открият нови сфери за научната мисъл и находките ще бъдат потвърдени нагледно и материално. Нематериалното или по-точното казано, невидимото с физическо око и недостъпно за останалите земни чувства ще бъде забелязано от приборите и апаратите и от областта на неизвестното ще премине в областта на познаваемите от човека явления и ще стане част от света, достъпен за земното съзнание. В това и ще се заключава същността на поредните достижения на науката. Учението на Живота и науката стремително ще се сближават, докато не се слейт в едно единно, неделимо, цялостно синтетично разбиране на Света.

588. Носители на Камъка. Владика на Камъка. Духовете се различават по величината на Камъка. Съзнателните носители са малко. (През това време е умирал бащата на жена ми, но аз не знаех това). Отдели по-голямо внимание на умиращия. Приятелю, отдели по-голямо внимание на умиращия, задъхва се в империла. Задушаваш се от него. В него има камъче. То трябва да се очисти от наслоенията. Помогни да стане това, ти помогни. Приятелю, да можеш може не тялом, а духом. Можещи в духа, къде сте вие? Земното се отнема, за да се съсредоточи всичко в Камъка. Използвай всяка загуба и всяко лишение от нещо земно, за да увеличиш кристала. Лишеният, лишилият се и оставилият всичко притежава и представлява Държател на Камъка. Отказалият се, тоест вместилият, е намерил, за да владее Съкровищата на Камъка неразделно. Обикновеният огън може да запали хиляди огньове. Така също и огънят на Камъка може да запали хиляди фокуси на светлината, но давайки нови кристали на огъня и нови фокуси на светлината в пространството и човешките сърца. Постави в основата на твоите дела мощта на вибрациите на Камъка, тоест силата на неговите Лъчи. И нека обвивките да не пречат. Всички носят своите Камъни за строителството на Храма. Донеси и ти своя Камък. Той ще засияе с цялата си сила когато се отхвърлят трите и бъде оставено всичко. Засега цялата негова мощ не може да бъде проявена. Но даже частично проявена, тя е огромна. Не угасявай сърцето. Сърца, горящи с неугасим пламък, къде сте вие? На вас (хората) е нужно твърде много. На Нас – нищо. И в това е

Нашата сила. И Аз им Говорех като Имащ власт (забележка: това е за Христа), тъй като Нямах нищо. Вие, имащите всичко, нямате власт. Помисли какво е по-добре: да нямаш нищо, но да имаш власт или обратно. Нашата власт се проявява в Световите и на всички планове, а не само на Земята. Нея не можеш да я имаш, ако имаш земното. Радвайте се, лишавайки се от нещо, тъй като тогава мощта на Съкровището расте. Намерилият Камъка, помисли за величието на Тайната. Камъкът е като Слънцето и сърцето е като Слънцето, свети и тук, и в Световите.

589. (18 декември). Огненият живот е вечен, тъй като той е извън времето. Временни са всичките му външни форми, но не самият живот. Носителите на вечен живот са Велики Духове, пренесли своето съзнание в неговата същност. Той е единен за всички Светове и с него живее вечният свят на временни форми.

590. (М.А.Й.). В този земен свят всичко свършва. И с времето си всяка вещь или явление идва до своя край. Затова не можеш на нищо да се опреш. Опората е в невидимото. Най-невидимото, неуловимото е най-здро, надеждно и устойчиво. Парадокс на живота. Ще намерим опора в Неведомите и Невидимите. Изтърпете до срещата. Пътят на духа е трънлив. А ние ще ви почакаме под покрива на Владиката.

591. (19 декември). Смъртта е тъмно явление, тъй като тъмнината дебне умиращите, за да завладее своето. Светлият преход е сравнително рядък. Налага се да се защитавате от незаконните посегателства на тъмнината, но това, което принадлежи на нея, отива в тъмнината по закона за притеглянето. И в заминаващия си протича жестока борба не на живот, а на смърт между двата полюса – на доброто и на злото - за своето бъдеще. В тези часове обикновено тъмнината се нагнетява и набъбва. Може много да се помогне, давайки направление на духа и освобождавайки го от земната черупка. Духът е объркан и твърдата и ясна мисъл, обличайки го, става мисъл на освободилия се от тялото дух, изпълва го, движи го, заменяйки откъслеците от собственото неустойчиво, объркано и откъслечно мислене. Този, който знае, може да помогне много с огнена мисъл. По време на тази последна борба вътре в себе си тъмните се стараят много да усилят притеглянето към своята орбита. И помощта е особено нужна. Те действат по каналите, установени още при живота в тялото. Вървят по утъпканата пътечка. И обикновено се доближават и много усложняват и обременяват процеса на разделение на принципите. Съприкосновението с Учението на Живота облекчава много и създава светли нишки на връзка с Висшия Свят. Психическото състояние на обкръжаващите създава съзвучна невидима атмосфера за заминаващия от Земята дух и тяхната отговорност е огромна. Поради невежество се нанася много вреда, тъй като не знаят какво вършат. Заминалият трябва да бъде обграден от мисли на светлина, топлина и радост. С това е добра молитвата, но не скръбната и горестната. Но всичко е много по-просто, отколкото изглежда. Духовите, завръщащи се в Тънкия Свят, са без брой.

592. Следи за събитията. Желаното време е близко. Следи зорко, за да не пропуснеш. Дадено е поръчение да бъдеш нащрек.

593. Ще Кажем: „Като лавина, готвеща да се срине от планинския връх, е надвиснало вече окончателно оформилото се и изкристализирало Бъдеще, за да се влее стремително в плътни форми”. Епохата на Майтрейя ще настъпи стремително. Забележете нейните знаци. Вашата задача е да я вместите в своето съзнание и да

помогнете на не вместиците я. Ще бъдат допуснати всички, само отричащите ще бъдат отхвърлени. Разбира се, силите на Светлината сега са в необикновено напрежение. В земната сърцевина трябва да се пропуснат заряди Светлина с извънредна мощност и при това така, че да не се наруши твърде много нейното равновесие. Издирваме особени мерки и способности за предаване, но за съжаление предавателите са толкова малко и те не винаги са на висота. Все още отнасят неотвратимата действителност на Бъдещето към някакви далечни срокове, когато в действителност да се чака и да се отлага повече не може. Разделянето на съзнанията тече стремително по цялата планета. И както е Казано: двама ще излязат в полето, но единият ще бъде взет, а другият ще бъде оставен. И седящите зад една маса и стоящите на едно стъпало могат да се озоват в различни сфери: на светлината и на тъмнината. Всеки решава и то сам за себе си. Може да се помогне и да се укаже направлението, но всеки трябва да реши сам. И вие, седящите и съгласяващи се, какво още ви държи и понякога толкова здраво във властта на земните притегляния? Нима празни и помръкнали мислите да срещнете Владиката в Часа на Неговото Пришествие? Или искате, обърнали се към тъмнината, да останете с нея? Времето е кратко и трябва да се бърза. А вие все седите и кимате с глави. Кога вместо кимане ще проявите огненото действие на сърцето, изпепеляващо грамадите суета? Времето е кратко. Бързайте.

594. Всички боледуват духом. Ето моментът, когато земният товар не е нужен, когато всичко земно се оставя на Земята. Прояви разбиране на факта на смъртта - това е освобождение. Съзнанието трябва да приеме това като освобождение от плътната тежест, от плътните окови. Сине! Благо на теб. Смъртта трябва да се победи още приживе. Тя може да бъде победена през живота. Победата е в духа. Бори се със смъртта. Не е лесно да се победи смъртта. Понятието „растение” включва в себе си всички растения във Вселената, а огненото съзнание – всички явления на плътния свят, тъй като неговото измерение е друго. Огненото съзнание и обикновеното съзнание са така несъизмерими, както съзнанията на двете и трите измерения. Смъртта се потъпква със смърт. Смъртта се потъпква с мисъл. Победата над смъртта е в духа, а не в обвивките.

595. (20 декември). Вземачи и даващи. Вземачи са всички, даващи – тези, които имат. Кой има в себе си светлина, за да дава? Само носителите на светлина. Можете да си представите какво му е на този, който дава светлина непрестанно. Това е и подвиг, и жертва. Подвигът, изискващ наличието на постоянен неугасим пламък на сърцето и жертвата – неговото отдаване. Така подвигът и жертвата се съчетават в проявата на Служенето на Светлината. Би било по-лесно, ако не беше така тъмно. Не е лесно да носиш своята светлина в мрачините на духа, обхванали Земята. Поглъщайки я жадно, разхищават светлината. Тъмните гасители имат особената задача да погасяват огньовете на сърцето. Трудят се упорито над това, без да щадят себе си. Изпращайки ви благо, Искам вие да устоите в Светлината. Виждам и Зная колко не ви е лесно, но трябва да се устои. Ако вие не устоите, то как ще бъде с тези, още неутвърдилите се в Светлината? Тогава тъмнината ще ги обкръжи и завладее. Борбата заради тях, дошлите за Светлина, е неизбежна. Ако угасне възловият фокус на Светлината, мрежата се нарушава. Тези пробиви са ужасни - като прегорена тъкан със зеещи дупки. Тъмнината се втурва яростно и жадно в пробивите. Защитата на планетната мрежа е отговорна работа. Трудността

е в незабележимостта и невидимостта на подвига. Външно нейният пазител е като всички, но носи невидим, труден и тежък подвиг. И в пълна самота, тъй като фокусът е разположен далеч от фокуса. На близките също не може да се разчита, тъй като често не са във форма и със своята неустойчивост по-скоро принасят вреда, отколкото полза. Единствено сам, само на себе си, на себе си и на Владиката е упорът, но не на вървящите зад гърба. Всеки от тях е проявил слабост и именно в минутите на особена нужда от тяхната подкрепа с това, те да помогнат. Не може да има пълна отвореност на сърцето към водените, тъй като невинаги са на висота и в минути на слабост могат да вредят. Сърцето е отворено за Владиката и в пълно доверие само единствено на Него. Владиката е неизменен и е на Кулата винаги, на пост, на Велика Стража по охрана на планетата и на тези, за които е Гарантирал. На Него и да довериш, и да се довериш може. Няма да Напусне, няма да Изостави, няма да Измени, никога няма да Предаде, няма да Направи това, което правят с вас хората, тъй като е Приел от хората пълна Чаша със земна отрова, отровата на човешките предателства. На единия полюс са виковите „осанна“, на другия е „разпни Го“, а по средата - мятащите се хора, раздирани на две от тъмнината. Как може да се довериш на тях, незнаещите сега какво ще правят утре? Но Владиката е неизменен, тъй като е Камъкът на основата на живота. Него заложете в основата на дома на своя дух като крайъгълен Камък. С Него вашият дом и ще устои, а не с хората, които са наоколо.

596. (21 декември). Егото пречи на пълнотата на възприемане, задръствайки приемника на съзнанието със земни мисли! Вече Казах: в процеса на възприемане трябва да отстраниш себе си. Да бъдем заедно означава сливане на съзнанията, но без примес на егоизъм. Можехме да бъдем заедно и повече, и по-често, но именно егото стои на пътя като преграда. И за Моите мисли вече няма място в съзнанието, изпълнено със своите мисли. Би могло по-бързо да се движите напред, но много време и пратки отиват за разчистване на гъсталака, упорито и яростно насаждан всекидневно от егото. И преди да се придвижите се налага да ги разчистваме. И така ежедневно. Когато мислите се леят свободно, тогава малкото „аз“ не пречи, то се обърква и отстъпва на заден план. Колкото по-зле, толкова по-добре, тъй като за лоши се считат тежките условия на живот, а точно те именно карат Камъка да сияе с нови страни на огнените преодолявания. Така и днес опасността даде сила, сближи повече с Мен и очерта ролята на егото като я ограничи ярко в моментите на контакт и възприемане на енергиите на Лъча. Значи може да се движиш по-нататък и с нова сила. О, трудности на живота, вие не сте препятствия, а двигатели на духа по пътя му към Светлината. Благославяйте ги, тъй като с тях растем. Опасностите и трудностите са крила за полет на силния дух.

597. (22 декември). Правото върху енергията на Лъчите на Владиката е Космическо право. Дава се на сина, встъпващ във владение на наследството на Отца. Зависи от осъзнаването и разбирането на значимостта на това право. То е неотделимо от умението да привличаш и да се ползваш от пространствения огън. И Лъчите, и огньовете се привличат от магнита на огненото сърце. Това се дава за приложение в живота. Тази способност расте и укрепва като мускулите при упражнение. Трябва да виждаш себе си като фокус на Светлина, излъчващ светлина наоколо. Държателят на Камъка е подобен на светилник, горящ в тъмнината. Камъкът е неунищожим и за него тъмнината не е страшна. Трябва със

сърцето да се усети унищожимостта и рушимостта на обвивките и неунищожимостта и нерушимостта на Камъка. Именно плътта не може да се ползва ни най-малко! Самата същност на обвивките се заключава в течеството през тях на потока от материя, съответстващ на всеки план. В самата тяхна структура липсва устойчивост, но духът е като стълб или ос на колело, неподвижен в калейдоскопа от външни явления и Гледащият е неизменен. Който и да е момент с двадесетгодишна или тридесетгодишна давност указва на това, че тялото е било друго, чувствата са били други, други са били и мислите, но на все този същият стълб на духа. И също така Регистраторът е Гледал и Записвал вълните на течащия покрай Него поток от физически, астрални и ментални явления. Ако се вземе и хилядолетна или стохиладна, или милионна давност, същността е все тази същата: потокът от плътни, тънки и мислени явления около този същия стълб на духа и Безмълвният Свидетел, Гледащ на тях. Ако явлението се вземе на по-висок план, низшият план или низшите планове отпадат. Явленията, отнесени от течението на потока, вече не могат да се върнат. Те могат да се видят в Акаша, но да се измени вече не може нищо, тъй като това е само отпечатък на това, което е минало. В тях няма елементи на активна действителност, позволяваща да се приложи воля и да се строят други форми на живот, независимо от филмите на това, което е било. Тези отпечатъци могат да се оприличат на киноленти, лежащи в архивите. Те могат да се възпроизведат на екрана и да се прегледат, но нещо най-главно и важно, което го има в живота на човека, в тях вече отсъства. В това е различието между миналото и бъдещето. Миналото е мъртво и лишено от способност за творчество на нови форми. Бъдещето притежава изцяло тази способност. Настоящото - или стъпалото към бъдещето е пълно с творчество или е опора за гледане назад в мъртвилото на миналите явления. И само деянията на Светлината, извършени в миналото, не са мъртви, но не сами по себе си, а като прообрази на това, което още подлежи да се извърши в бъдещето. Деянията от миналото, даже светлите, но лишени от елементите на бъдещето, са лишени от живот. Подвигът на Спасителя е отхвърлил от себе си в Бъдещето Светлина, която във времето е устремена към безкрайните хилядолетия. Такова минало не умира, тъй като в него се съдържа Бъдещето, неограничено от времето, докато не премине луната или слънцето. Така човешките дела се разделят на мъртви и живи. Продължителността на мъртвите дела е твърде кратка. Обречени са на смърт от величината и продължителността на своята собствена орбита. Но делата, протегнати в бъдещето, са толкова по-живи и толкова по-продължителни, колкото по-отдалечено е това бъдеще. Жизнеспособността и умъртвеността на делата се обуславя от този критерий. Оставете на мъртвите да погребват своите мъртъвци, а също и техните мъртви дела. Но за строителите на бъдещето е цялото поле на живота и цялата жътва на бъдещите достижения. Така в живота на всеки човек може да има дела малки, мъртви или обречени на смърт със своята малка продължителност във времето, но може да има и дела жизнени, дела на Светлината, дела огнени, устремени за осъществяване в бъдещето и обхващащи не един, а много, много животи - дела на духа, нямащи край. Така и хората на Земята се различават по продължителността на техните дела, по продължителността на техните чувства, мисли и стремежи. Цялата Безпределност е пред духа. Всяко градивно начинание може да се придвижи в бъдещите векове. Нищо не умира в човека. Всички енергии и техните отлагания в кристали живеят.

Можеш да съзидаваш, можеш да строиш, можеш да набелязваш полето на бъдещите находки и да прилагаш труд към това и именно сега, в този живот, но в името на бъдещето, което изцяло е в разпореждане на човека и което може да се изгражда по своя воля. Хората, живеещи в миналото и с миналото, са гробари на духа. Духовете, устремени в бъдещето, са строители на живота. Живите мъртъвци са задоволяващите се с настоящето, без мисъл за това, което идва. Значи можете да се учите от живота всеки ден и да залагате начинания на отдалечени дела, като знаете, че неизменно ще настъпи този час, когато ще стане възможно да се прибере жътвата на посева. Но тъй като в човека е всичко и даже самата Безпределност, то и да сееш може вътре в духа, на невидимата нива, за да събираш в плътната, тънката и по-висока видимост плодовете на огнените зърна на посева на текущия ден.

598. (Гуру). Устремявайте своята воля само към живите дела, тоест към делата на бъдещето. В безкрайността на бъдещето волята също може да се развива безкрайно. Но трябва да започнете да я развивате, имайки предвид възможността за безпределно развитие на качествата. Сякаш безброй светли нишки се протягат от човека към бъдещето. В тези, които не са устремени към бъдещето, има завършеност. В завършеността има смърт, тъй като завършеност означава и край, и завършек, тоест ограничаване и прекратяване на живота. Но светлите нишки, отиващи в бъдещето, представляват един вид проекция на същността на човека, прекрачил обикновените предели на времето и намерил за себе си място и живот в това бъдеще, което той утвърждава. Ние живеем с бъдещето и за бъдещето и в него набелязваме за себе си това, което искаме да видим осъществено. Бъдещето е пластично, то се оформя от волята. В него всичко е достижимо. Ние отиваме към него като знаем, че то е наше и ни принадлежи. Ние побеждаваме с бъдещето мрака на настоящето и неговите несъвършенства. Бъдещето е за нас, тъй като бъдещето е двигател на живота.

599. Сине Мой, върви през живота с гордо вдигната глава, тъй като си в Лъча.

Опасността отмина, но трябва да се прояви голяма бдителност, тъй като тъмните не дремят.

600. (23 декември). Приближавам нови възможности. Ще оцелеете всички до един.

601. Сине мой животът показва, че Учителят е по-близо от близкото, по-надежден от надеждното, по-здрав от здравото и по-постоянен от всичко непостоянно, изменчиво и преходно. И ако духът е стълб на всичко ставащо около него, то Владиката е оста на този стълб. Така като Казвам, че Аз Съм във вас, Утвърждавам истината на живота. Постоянно носещият Ме в своето сърце пребивава в Мен и Аз - в него. Така Образът на Владиката, въведен в сърцето, става основа на делата, творими от този, който е утвърдил Лика на Учителя на Светлината в себе си. Това, което е вътре в човека, е невидимо и това невидимо за окото се оказва по-здраво от Йерихонските стени и всичко, което окото вижда наоколо. Така се променят понятията за устойчивост и здравина на вещите и невидимото придобива устойчивия аспект на непреходното. И Камъкът на Вечната Основа на Живота - Владиката на Светлината - действително става основа, върху която може да се строи вовеки. Някои строят и се гордеят с делата на своите ръце, но колко трябва тогава да се вдъхновява и издига духом този, който издига в

пространството сияйния дом за духа в Безпределността. Това е постройка за вечността и вечна постройка, тъй като духът съществува вовеки и блестящото с огньовете си зърно на духа се облича с огнени кристали, излъчващи светлина. Действително може да се заставят всичките три обвивки да служат на тази велика цел. Те съществуват временно и само за това да обогатят духа с нови находки и да добавят светлина към неговата светлина. Така умножаването на талантите става единствена цел на живота на духа, познал тайната на своето битие. И тогава преходното престава да играе своята главна роля в живота на човека и да служи за самоцел. Цел ще бъде друго - създаването от духа в пространството Съкровище на Светлината, състоящо се от кристали огън, отлагани в Чашата с мислите, чувствата и действията на човека в този живот, който живее той на Земята и в Надземното. Благо на тях, носещите Съкровището на Света в сърцето си. На тях благо.

602. (24 декември). Ти искаше щастие и се съгласи на цената. Защо тогава не искаш да платиш? Без плащане нищо не се дава. Плаща се за всичко: и за доброто, и за лошото. Плати. И колкото по-късно, толкова цената става по-тежка, докато не тръгнеш прегърбен. Какво да се прави? Да се освободиш от властта на външните условия над съзнанието. Когато нещо подобно стане със свършено странични хора, ставащото съвсем не влияе на твоето съзнание, всичко тече покрай теб. Ето така и в личните дела те трябва да текат покрай теб, без да засягат съзнанието и да нарушават равновесието. Ти гледай на себе си във водовъртежа на личните дела като на актьор на сцена. Ти си и не си ти, но сякаш някой страничен, гледащ отстрани себе си от орбитата на явленията, заемащи съзнанието. Направи това, което е по силите ти, но останалото нека да преминава покрай теб, без да преобръща сърцето и да не го измъчва. Гледай на себе си и на участниците в твой живот отстрани. Вълната ще стихне, ще се замени с друга и хората ще бъдат други. Не е ли все едно дали тези или други обременяват угнетеното сърце. Всички са преминаващи сенки пред окото на Безмълвно Гледащият вечно. Но да се спираш заради тях, преминаващите – приятели или близки, не трябва. Това ще бъде вече поражение на духа. Ти вървиш след Владиката и ако някой след теб не успява да те настигне, ти не можеш да забавяш крачката. И да помогнеш, и да укажеш, и да подкрепиш трябва, но без да се връщаш назад и без да се задържаш. Пътят е спешен. Заради показалите невежество отново има нецелесъобразна задръжка. И ако задържал се се откъснеш от Мен, тогава какво? Кой от тях, задържалите те, ще ти помогне да уловиш изпуснатата нишка? Никой. Ще останеш сам и без подкрепа. И задържалите те ще си отидат. Горчив е пътят на познанието на човека, тъй като човекът е още тъмен и човешкото бельо е мръсно. А ти се учи от живота и върху хората. Кой иначе ще те научи да познаваш човека? Учи се да познаваш безстрастно, като историк - делата на отдавна отминалите години: с дълбок интерес, но без всякаква лична заинтересованост и лични емоции. Гледай безлично и изведнъж ще видиш много нови неща, изплъзнали се дотогава от окото, затъмнено от личните чувства. Помни и знай, че могат да ти отнемат всичко, но не Съкровището, принадлежащо неотменимо единствено на теб. То е твое и когато забележиш опити домогвания до него, не щади нито себе си, нито тъмните опитващи се, тъй като посягащите на Съкровището на Камъка не са от Светлината. Така и стой, безстрастен и готов да се отречеш от всичко, спокойно и твърдо

удържайки с цялата си сила равновесието на духа, от което така яростно се стремят да те лишат съзнателно и несъзнателно всички: и близките, и далечните, и приятелите, и враговете, и вчера, и днес, и утре, тъй като равновесието на духа не е свойствено на хората и те не могат да го изтърпят в човека. Но равновесието на духа е твоята защита. С него ти ще придобиеш победата. Него и пази, затваряйки се зад всичките седем ключалки. С тези, които те обременяват, твоята сила е в затвореността и отделеността на съзнанието ти от тях. Всяка нишка на връзка в неверни ръце е хватка на тъмните за душата, за да я тревожат и терзаят. По-добре е затвореност от близките и далечните. Хората не познават внимателността и не щадят околните, не ценят и това, което имат. Ценят после, когато обикновено е вече късно. Така също жестоко и без да мислят разрушават връзките, наложили се от векове, без да мислят за бъдещето. Лесно е да се разруши доверието, но как да се утвърди отново? Защо предателството е непоправимо? Разрушеното доверие не може да се възстанови. Никакви думи, уверения, никакво желание да се залепи разбитата ваза няма да я направят цяла. Така и ще стои, слепена, зееща с пукнатините на разбитите части. Може да се замаже, но никаква замазка няма да придаде ценност на разбитата ваза. Говорейки за разбитите съдове Напомняме за непоправимото. Нито сълзи, нито разкаяние, нито други опити вече няма да върнат разрушеното непоправимо. Затова се учете да цените това, което имате и научете на това и приятелите си. Много скъсани нишки се развяват в пространството.

603. (25 декември). Материята е все тази същата, но подходът към нея е нов и тя сияе с нови възможности. Възможностите за трансформация на материята и нейните съчетания са безпределни. Даже наред с парата и леда водата ни дава сняг, облаци, мъгла, дъжд, порои, роса и оцветена от лъчите светлина образува безброй всевъзможни цветове, оттенъци и тонове. Точно така и единният елемент в своите трансформации дава всичко, което окото вижда и всичко, което се постига от разума. Начало на мъдростта е готовността за безпределни възможности на проявите на материята и нейните най-чудни свойства. Може да не знаеш, но отричането е недопустимо, тъй като пресича пътищата за познаване на света. Разбира се, старите коловози трябва да се оставят, нужен е именно нов подход към материята, стар като света, а също и към човека и към възможностите на неговия организъм. Клерикални чудеса няма, но има най-чудни свойства на материята, достъпни за изследвания и за наука, и неограничени от настоящото стъпало на еволюция на човешкия ум. Зад пределите на Земята в космическото пространство тези възможности нарастват безкрайно, но отправният пункт е Земята. От нея е устремът в пространството. Звездата на Майката на Света изпраща своите Лъчи на вашата планета, за да я обогати с нови елементи. Земята получава храна и енергии от космическите сфери непрекъснато. Ще умре, ако храненето се пресече. Планетите взаимодействат с лъчи и магнитни токове и енергиите на пространствения огън. Звездата на Майката на Света е център, излъчващ енергии от определена скала и порядък. Човешкият организъм може да се научи да им съзвучи съзнателно, устремявайки се насреща им. В областта на съзнанието и в неговия аспект сферата на тази планета е сфера на свръхличните съзнания – следващата степен от еволюцията на човечеството. Индивидуалността на натрупванията се запазва, но са разрушени пределите на малката личност, ограничаващи съзнанието с малката орбита на своята проява. И у вас на Земята

вече има много съзнания, откъснали се от този кръг на лична затвореност и ограниченост. Всички велики хора на вашия свят в една или друга степен са разрушили тези граници на малкото „аз”. И тъй, Сферите на Майката на Света са сфери на свръхличното съзнание. И затова всеки човек, можещ да встъпи в тях, може свободно да се устремява в сияйната орбита на тази далечна звезда. Съзнанието, несвързано с малката личност, може да прехвърли границите на пространството и да проникне в сферата на далечната планета, почерпило от нейните духовни съкровища с пълна мярка. Ще разгледаме тези възможности. На тази планета хората, освободени от властта на малката личност, са утвърдили властта над физическото тяло, което у вас на Земята властва над човека. Тялото е послушно оръдие на ума и волята. Обвивките повече или по-малко са вече разчленени у всички. Астралът е подчинен и неговите функции са сведени почти до нула. Той е послушен инструмент на волята. Отделянията на тънкото тяло са прости и чести и границите между видимия и невидимия свят са изтрити. Съзнанието е място за срещи на всички Светове. Ясновиждане, ясночуване и останалите ясночувства в една или друга степен са развити у всички. Стихиите са обуздани и са подчинени на мощта на колективното въздействие на мисълта. Този метод за управление на планетата, на нейното здраве и явленията в природата е развит в много широка степен и позволява да се прави това, което вие наричате чудеса. От колективната мисъл се регулират дъжда, атмосферните примеси, времето, разрядите и нагнетяването на атмосферното електричество и много други явления от общопланетния живот. Хората съзнателно живеят с живота и интересите от общопланетен порядък и вземат дейно участие в тях, както вие на Земята – във вашата всекидневна работа и труд. Отделните колективи обединявайки се концентрират в своята орбита психическата енергия на пространството или пространствения огън и прилагат неговата сила за благо на планетата и в строителството на новите условия на живот. Сътрудничеството на всички с всички и във всичко постига пълна съгласуваност на планетата. Всяка индивидуалност, семейство, колектив влиза в общото цяло като хармонична, съгласувана негова част, не нарушавайки, а усилвайки стройността на общия труд за благо и процъфтяването на цялата планета. Съзнателността на хората е висока и сътрудничеството – пълно. Няма нито пари, нито държави, нито народи, нито раси, нито класи, никакви единици или групи, противоборстващи една на друга. Всички работят в пълно съгласие като части на сложна машина и в пълно разбиране на целите и задачите на всяка отделна Индивидуалност. Ето защо за вашата планета Звездата на Майката на Света се явява водеща Звезда. И всички стремежи и опити на вашата наука трябва да бъдат насочени към нея. Този път ще бъде законен и затова облекчен и по-достъпен, отколкото пътя към другите планети. Устремете се, Вратата са отворени.

604. (М.А.Й.). Да се победи трябва всичко, което върви срещу и всичко, което пречи. Победа над всичко, което животът предоставя за преодоляване. Той не се скъпи на задачи. Затова и ще поставим като задача на живота преодоляването на всичко. Правилно мислите, че животът се е стоварил с цялата своя тежест върху вас, дерзаещите към Светлината и вашата задача е духом да не се поддавате, духом да не се огънете под товара на това нагнетяване. Заострете жезъла на духа. Животът може да ви предизвика на бой. Полето на боя е съзнанието и да се победи

на него е нужно на всяка цена. Именно трябва да се намери сила на духа в себе си да се противостои на вълните на живота. Помнете как е Казано: „Умейте да посрещате вълните”. Няма да е красиво ако някой в униние или отчаяние се преклони пред тях, няма да е красиво ако някой се ожесточи, раздразни или отслабне. Не, духом можеш да бъдеш силен независимо от всичко. Нека даже да те убият като воин в сражението, но да не сломят духа ти. Така и трябва да се стои докрай, да се стои на смърт, както са казвали нашите герои, но да не се отстъпва нито крачка пред живота. Тъй като не него, а себе си трябва да победиш в духа и да предадеш всичко земно на духа за трансмутация на неговите енергии в огнена сила. Затова стойте здраво, по-здраво от здравето. Тъй като Владиката е с вас. Няма да е чудо да устоите с Него. Стойте, скъпи мои, ние сме с вас.

605. (27 декември). Няма нищо по-достойно за духа от осъзнаването на своята нерушимост, своята неунищожимост, своето превъзходство над всичко това, създател и свидетел на което се явява той в процеса на своята проява в обвивките. Такава е и действителността, невидима за окото, но усещана в духа. Ще наречем това явление примат на духа и ще отдадем дължимото на това, което в човека е над всичко. Неговото име е непреходно. Стига само да си представите как в едно и също тяло се изразява духът на различни хора, за да разберете, че именно от духа се обуславят всички особености на проявите на човека. Страхливецът и героят, пребивавайки посменно в една и съща телесна обвивка, ще покажат ярко различието на същностите и натрупванията. Подвижникът и сивият обикновен човек, воинът, вървящ на смърт и престъпникът, гърчещ се в припадъка на страха пред неизбежното наказание - така различни са проявите на духа, оживяващ физическите калфи, тъй като всичко е в духа и неговите наслоения, които проникват през обвивките както светлината – през стъклата на фенера.

606. (28 декември). Приятели, не мислите ли вие, че някога ще настане време за осъществяване на приетите от Нас решения? И не мислите ли вие, че срокът за Близостта е настъпил? Очакващите докрай ще дочакат. И краят е съвсем наблизо. Ако получаваме по съзвучие, то как ще се възприеме това, с което или с когото не е установено съзвучие? Значи трябва да се установи. Нужните вести пристигат по канала на съзвучие. Често ние сме глухи и слепи към това, защото сме го изключили от полето на своите възприятия. Под лежащия камък вода не тече. Лъчът на съзнанието трябва да се насочи в желаната посока, за да освети и да се види това, което иска духът. Това условие често се забравя, а после следва недоумението защо нещо преминава мимоходом, без да остави следа в съзнанието. Когато се Казва: „Търсете, хлопайте, искайте” се има предвид определено съсредоточаване на съзнанието върху обекта на устременост, а след това вече получаването. Принципът за магнитното притегляне се разпространява върху всичко, което желанието на духа привлича в своята орбита. Затова устремете съзнанието, ако искате да получавате.

607. За установяване на съзвучие обикновено се изисква време. Може да се приложи всекидневен или седмичен ритъм. Не трябва да се очаква нещо да се удаде изведнъж и особено ако има прибързаност. Резултати ще има, но с времето. Къде е отишъл носителят на Меча на Хесер Хан? По Поръчение, по Моята Дума. Защо не е казал? Поръчението е съкровено и изпратеният няма да креши по кръстопътищата, тъй като има твърде много враждебни уши. Времето за

пространственото оповестяване още не е настъпило, но това време ще дойде. Гледайте зорко. Не сте изключени от Нашите Планове, но ако се премълчава за нещо, то има основателни причини. Враговете са много напрегнати и преждевременното оповестяване може да разруши движението на колелата на изпълнението на приетото решение. Сами виждате как неистово буйства тъмнината. И ако тя буйства около вас, то колко напрегната е тя там, където Нашата Ръка е още по-близко. Но и вие, усещайки ставащото, бодърствайте. Ненапразно дойде далечната вест. Потвърждението на заминаването е двойно. Къде? Ще узнаете веднага, щом Нашето решение се въплъти в конкретни форми за неговото осъществяване.

608. (29 декември). Как може да не се знае за какво да се пише, когато пред нас е Безпределността. Всяко положение, всеки въпрос, всеки проблем може да се развива безкрайно, ако съзнанието позволява. Ако човекът е процес, то и всички мисли в него се намират в състояние на процес, тоест на постъпателно движение или връщане назад, възходящо или низходящо, подем или падение, нарастване или намаляване. При наличие на устрем процесът ще бъде винаги възходящ, а съзнанието – разширяващо се. Затова трябва да се разбере, че може да се засяга плодотворно всяко явление от живота и всеки път да бъде разглеждано в светлината на своето растящо и по-разширено разбиране в сравнение с това, което е било правено в миналото. Оттук и изводът: нищо не се повтаря, но всяко привидно повторение е ново стъпало на разбиране на това същото или подобно явление, но по-широко и задълбочено. Тази дълбочина няма дъно, тъй като да се разбере вещта в себе си още не е дадено и, освен това, всяко явление в живота с някои свои страни засяга Безпределността, тоест е неизчерпаемо по същество. И най-дълбокото и най-неизчерпаемото явление във Вселената - това е самият човек. Откъде идва неговото минало и накъде го води бъдещето? Къде е краят? Неговото настояще е свързано неразривно и с миналото, и с бъдещето. И с всяко свое дишане той се докосва до всички светове, тъй като живее не само в трите, но и повече, и неговите мисли браздят океана на пространството, тъй като той се докосва с мисъл до това, за което мисли. А кой ще каже накъде отлита пуснатата от съзнанието мисъл? Трите потока материя, течащи през неговите три обвивки, го свързват с трите Плана на съществуване. А висшите принципи на неговата Безсмъртна Триада - със световите над тях, които в него са още толкова малко проявени. Може да се каже, че човекът е с неизчерпаеми възможности - чудни, неограничени и осъществими. Някъде, някога и от някого в човешкото семейство, от отделни хора вече са били проявени много чудни и необикновени свойства на човешкия апарат и ако всички тези прояви се съберат в едно и се съсредоточат в едно тяло, то ще се получи прообраз на бъдещия човек, свойствата на когото подлежат да се въплътят вече не в отделни индивидууми, а във всички хора, когато съзнанието позволи това. Затова основната задача е да се разшири съзнанието и да се утвърди неговата неограничена от нищо вместимост, тъй като от съзнанието, тоест от допускането в съзнанието на явлението зависи неговото утвърждаване в човека. Най-трудното - това е разчистването на тези натрупвания и отрицания, с които е препълнил своето съзнание човекът. Налага се да се прибегва до извънредни мерки. Именно, както е Казано: „Бъдете като деца”. Децата, макар и да не знаят, но не отричат, тоест тяхното съзнание е отворено за възприемане. Затова

и се е наложило да се предаде бъдещето на човека в ръцете на науката, тъй като невежите не се осмеляват сега да отричат нейните твърдения. Ние ще изтласкаме тях, тъпочелите и тъпозурлестите, от позициите на отричане чрез науката. Свободната от предразсъдъци наука е приятел на Новия Свят. Път на науката, невежи!

609. (30 декември). Сине Мой, ще Дадем разбиране за осъществяването на Контакта. Мозъкът си представя желанния образ в третото око, а сърцето се устремява към него през всички прегради на пространството и затваря тока. Не мозъкът лети, а сърцето и сърцето възприема, а не мозъкът; мозъкът само фиксира възприятието. Разпорежда се волята.

610. (Гуру). Ограниченията и препятствията са в самия човек, а не вън. За мощния духом няма препятствия, тъй Като те се превръщат в стъпала на подема. Затова гледайте по-близо, ако нещо пречи и не се сърдете на огледалото. Глухотата и слепотата невинаги зависят от пространствените условия, а често и от вътрешното състояние. А те трябва да се владеят. Без воля овладяването е невъзможно. Така волята лежи в основата на преуспяването. Когато тя отслабва, можете да се обърнете към Учителя за подкрепа. Той ще Даде огън. Волята е огън, безстрашието също е огън, а също и всички останали качества са огньове, съсредоточени в кристалите, но горящи според проявата им в живота. Учителят ще Помогне да се укрепи куцащото качество, но и вие проявете воля в готовността за получаване на тази Помощ.

611. Най-голямото действие, извършено в състояние на спокойствие, даже ако то е лошо, е по-добро от най-малкото действие, извършвано в състояние на раздразнение. Раздразнението е убийствено за светлите излъчвания на аурата. То е нужно на тъмните, за да разрушат дома на духа. Цената за него е огромна. По-добре да отдадеш всичко и да се лишиш от всичко, отколкото да се дразниш или помрачаваш заради това, че хората мамят или крадат. Да се защитиш може, но не трябва да се допускат низши чувства. Какво се достига с тях? Те са само от полза за тъмните. Те не струват това и нищо не струва това, да се допуска помрачение. И колкото повече то се допуска, толкова повече ще се стараят тъмните да усилят своя успех и да го разширят. В прорива те ще насочат нови сили и горко на отдалия се на техните хитроумни уловки. Обкръжени сте с пръстен от тъмни. Стоят над вас и търсят с какво да предизвикват неравновесие у вас. Като оръдие за тях служат всички, които ви обкръжават: и приятели, и врагове. Нека да правят каквото искат, но не допускайте неравновесие, тъй като към това именно те се и стремят. И колкото повече се поддавате на техните нападки, толкова по-яростно ще досаждат, именно ще досаждат. Но ако се намерят в себе си сили спокойно да се реагира на техните замисли, помнейки за твърде високата цена на всяко неравновесие, те ще си отидат посрамени и в безсилие. Цялата работа е в това да се обуздае астралът и да не му позволява да беснее в унисон с техните старания. Не е чест да бъдеш кукла на конци и да подскачаш след подръпването на всяка връвчица, с която те ви управляват. Тъй като това означава тяхната власт над вас. Те дълго са мислили как да ви уязвят и ето, че са намерили пролука. Дръжте се, иначе ще ви докарат до състояние на безпомощност. Губи се толкова много в моментите на подчиняване на тъмнината. Не е весело зрелище за Учителя да види как тъмните поставят в зависимост от себе си състоянието на вашия дух. А вие се стремете да запазите

благодаруши и да се борите против тях и техните неволни, а възможно и доброволни жертви, и да им нанасяте удари, и да се защитавате, но само в състояние на пълно равновесие. Пазете равновесието на всяка цена, иначе няма да удържите връзката с Учителя.

612. (31 декември). Кооперация на мозъка и сърцето, кооперация на чувствата с Мен. Няма по-голяма мъка за Учителя на Светлината от това да вижда неразбиране преди края, тъй като краят увенчава делото. През разпъването преминават всички, тъй като вървят към Светлината. Трудността е в това най-трудните, най-горчивите, най-тежките прегради да се превърнат в най-сладкия мед на опита.

Край на Записките от 1957 година.